

ထောကသင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်ရှင်ကု၊ သယန္တ၊ မြတ်စွာ၊
 စောသတ္တဝါ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ငြိမ်းစားဆောင် မူဆွေရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်၊ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်၊
 ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိတိုက်၌၊ ယာပိုထိလေး၊
 ထီး၊ ဖျာညီမွေလျော်၊ နေတော်မူသော၊
 အထွင်ဖာဂံရမထေရ်သည်၊ ရှေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော ဒီဗျန္တ၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင် ပေါ်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုထောင်မူအပ်သော

သုတ္တန်ပုဂံပုဂံမြေတော်နိဗ္ဗာန်

စာချုန်၊ မိုးထိမူ။

ပဌမပုံနှိပ်ခြင်း-၅၀၀

မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ပိရကတ်တော် စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၈၈-ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ၊

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ။

ဦးစွာ နိပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နိပါတ်
၁	ဗျူဟာဝဂ္ဂ	၁၂၉
၂	ဝုဇ္ဇဝဂ္ဂ	၁၀၃
၃	မဟာဝဂ္ဂ	၂၉၀
၄	အဋ္ဌကဝဂ္ဂ	၄၂၃
၅	ပါရာနဝဂ္ဂ	၄၇၆

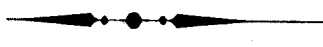
သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာပြီး၏။

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

နမောတဿ၊ဘဂဝတော၊အရဟတော၊သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဥရဂဝဂ်။

ယောယောဒိယော၊အကြင်သိုသကောဂှိယော၊ထိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ဥပ္ပတိတံ၊အထက်အထက်၌ကျသော်၊ကောဝံ၊အမျက်ကို၊ယေနကေနစိဝိနယူပါယေန၊ တစ်တစ်ခုသောပျောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြင့်၊ ဝိသတိကိစ္ဆကော၊ ခြွေဆရာသည်။ ဝိသင်္ခံ၊ တကိုယ်လုံး ပြန်နှံ့၍ တည်သော၊ သပ္ပဝိသံ၊ ခြွေဆိပ်ကို၊ ဩသဓေတိ၊ ဆေးတို့ဖြင့်၊ ဝိနယုဇ္ဇဝ၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ ဝိနေတိ၊ပျောက်၏။ သောဝံသာဒိယော၊ ထိုသို့အမျက်ကိုပျောက်တတ်သော သဘော ဂှိယော၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဩရပါရံ၊ သံသရာ တည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ၏၍ မှာဘက်ကမ်းကို၊ ဥရဂေါ၊ ခြွေသည်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ထသော၊ တဝံ၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟာကိဇ္ဇဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏။ ဒါရကော၊ သူငယ်တို့သည်၊ သရံ၊ အိုင်သို့၊ ဩရုပ္ပာ၊ သက်ကုန်၍၊ သရေ၊ အိုင်၌၊ ရုဟံ၊ ရောက်သော၊ ထိသပုပ္ဖံ၊ ပဒုမ္မာပွင့်ကို၊ ဆိဒ္ဓန္တိဝေ၊ ဖြတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ယောထိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣဝံထောကသန္နိဝေသံ၊ ဤခတ်သုံးပါးတည်းဟူသော ထောကအစည်းအဝေးသို့၊ ဝိဂယျ၊ ဝင်၍၊ ခာဂံ၊ ရာဂကို၊ အသေသံ၊ အနုသယနှင့်တကွ အကြွင်းမဲ့ဥဒန္တိဒါ၊ ဖြတ်၏။ သောထိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရပါရံ၊ သံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ၏၍ မှာဘက်ကမ်းကို၊ ဥရဂေါ၊ ခြွေသည်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ထသော၊ တဝံ၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟာတိဇ္ဇဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏။ ယောထိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သရိတံ၊ ဘဝဂ်စဉ်အောင်ထွမ်းမိုး၍တည်ထသော၊ သီဗာသရံ၊ ယျှင်သောသွားခြင်းရှိထသော၊ ဗာဏှံ၊ တဏှာကို၊ သီဗသံဝရာဒိတိ၊ သီဗစောင့်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိသောသယိတွာ၊ ခမ်းခြောက်စေ၍၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့ဥဒန္တိဒါ၊ ဖြတ်၏။ သောထိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရပါရံ၊ သံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ၏၍ မှာဘက်ကမ်းကို၊ ဥရဂေါ၊ ခြွေသည်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထင်တော့။ တစ်၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟာတိဇ္ဇဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဇဟာတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ။မဟောစော၊ ငြီးစွာသော ရေအထည်ထည်၊ သုဒဗ္ဗလံ၊ အလွန်အားနည်းသော၊ နုဠသေတံ၊ ကျွတ်ထားကို၊ ဥန္တိဒန္တော၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဇတိဇ္ဇဝ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သုဒဗ္ဗလံ၊ အလွန်အားနည်းသော၊ မာနံ၊ ငါဟူသောမာနကို၊ ဝိဝိဿံ၊ ဝရာဒိဟိ၊ ဝိလစောင့်ခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ထောက်ထောက်၊ အထံလယ်အတံလယ်၊ ဝဇ္ဇန္တော၊ သတ်ထုက်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဥဒဗ္ဗမိ၊ ဖြတ်သည်ဖြစ်၍သတ်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရပါရံ၊ သံသရာတည်းဟူသောသရဒ္ဓရာ၏၊ ဤမှာဘက်ကမ်းကို၊ ဥရဂေါ၊ မြေသည်။ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ထသော၊ တစ်၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟာတိဇ္ဇဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏။ ။ဥဒဗ္ဗဒရသု၊ ရေသဖန်းပင်တို့၌၊ ပုပ္ဖံ၊ အပွင့်ကို၊ ဝိဝိနန္တော၊ စုံစမ်းရှာဖွေသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ နန္ဒာဂမာဇ္ဇဝ၊ အပွင့်ကိုမရသကဲ့သို့၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ယောဂါဝစရရဟန်းသည်၊ စာဒေသု၊ ကာမစသောထုံသုံးပါးတို့၌၊ ဝိဝိနံ၊ ဝိဝိနန္တော၊ ပညာဖြင့်စုံစမ်းရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ သာရံ၊ မြဲသောအဖြစ်တည်းဟူသောအနှစ်သာရအတ္တအဖြစ်တည်းဟူသောအနှစ်ကို၊ နန္ဒာဂမာ၊ မရ၊ ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အသာရကဠေဒု၊ အနှစ်မရှိသောသဘောဖြင့်၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ဝိပဿန္တော၊ အနိစ္စအနတ္တအားဖြင့်ရှု၍၊ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ အဝိဝစ္စန္တော၊ ရသည်ဖြစ်၍၊ ဥရဂေါ၊ မြေသည်။ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ထသော၊ တစ်၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟာတိဇ္ဇဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဩရပါရံ၊ သံသရာတည်းဟူသောသရဒ္ဓရာ၏၊ ဤမှာဘက်ကမ်းကို၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏။ ။ယဒဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အန္တရတော၊ စိတ်၌၊ ကောပါ၊ အမျက်တို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဇူတိဘဝါ၊ ဘဝတဉ္စ၊ ပြည့်စုံခြင်းပျက်စီးခြင်းအားဖြင့် ဤသို့အပြားရှိသော ဘဝါစာဝအဖြစ်ကိုလည်း၊ ဝိတိဝက္ကော၊ လွန်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရပါရံ၊ သံသရာတည်းဟူသော သရဒ္ဓရာ၏၊ ဤမှာဘက်ကမ်းကို၊ ဥရဂေါ၊ မြေသည်။ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ထသော၊ တစ်၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟာတိဇ္ဇဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏။ ။ယဒဿ၊ ယောဘိက္ခု၊ နော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ဝိဝက္ကမိတ္တာ၊ ဝိဘက်တို့ကို၊ ဝိပုပိတာ၊ သန္တာပိတာ၊ ပူးစလောင်စေအပ်ကုန်ပြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိပုပေတွာ၊ ပူးစလောင်စေအပ်ကုန်ပြီး၍လည်း၊ အဇ္ဇတ္တံ၊ မိမိအတ္တတ္တသန္တာနံ၊ အသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ တေပိတက္ကော၊ ထိုပိတက်တို့

ကို၊ သုဝါကပ္ပိဘာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 ဩရပါရုံ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၏ ဤမြာဘက်ကမ်းကို၊ ဥရဂေါ၊
 ရွှေသည်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ထသော၊ တစံ၊ အရေ
 ဟောင်းကို၊ ဇဟတိဣဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အ
 ကြင်ရဟန်းသည်၊ နာစွသာဓိ၊ လွန်၍မပြေးမှု၍၊ နပစ္စသာဓိ၊ နောက်သို့လည်း
 မဆုတ်မှု၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဣဝံပပဉ္စံ၊ သံသရာဝဋ်ကဲ့သို့၊ တတ်သောတ
 ဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ဤပပဉ္စတရားကို၊ အစွဂမာအတိတ္တန္တော၊ လွန်
 ၏၊ ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရပါရုံ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒ
 ရာ၏ ဤမြာဘက်ကမ်းကို၊ ဥရဂေါ၊ ရွှေသည်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာ
 ဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ထသော၊ တစံ၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟတိဣဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဇ
 ဟတိ၊ စွန့်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ နာစွသာဓိ၊ လွန်၍မပြေး
 သော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နပစ္စသာဓိ၊ မတွန့်မဆုတ်သော အကျင့်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝေယကော၊ ဝေယတုန္ဒံ၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော တေဘုမကတရား အ
 ပေါင်းသည်၊ ဝိတထံ၊ ချွတ်ယွင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝိတယန္တိ၊
 ချွတ်ယွင်း၍ဟူ၍၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရပါရုံ၊ သံ
 သရာတည်း ဟူသော သမုဒ္ဒရာ၏ ဤမြာဘက် ကမ်းကို၊ ဥရဂေါ၊ ရွှေ
 သည်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ထသော၊ တစံ၊ အရေ
 ဟောင်းကို၊ ဇဟတိဣဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်
 ရဟန်းသည်၊ နာစွသာဓိ၊ လွန်၍မပြေးသော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နပစ္စသာ
 ဓိ၊ မတွန့်မဆုတ်သော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော တေ
 ဘုမကတရား အပေါင်းသည်၊ ဝိတထံ၊ ချွတ်ယွင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသု
 ဓမ္မေသု၊ ထိုတရားအပေါင်းတို့၌၊ ဝိတလောတော၊ ကင်းသောလောဘရှိ၏၊
 ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရပါရုံ၊ သံသရာ တည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ
 ၏ ဤမြာဘက်ကမ်းကို၊ ဥရဂေါ၊ ရွှေသည်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာဏံ
 မရှေး၌ဖြစ်ထသော၊ တစံ၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟတိဣဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊
 ဟောတိ၊ စွန့်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ နာစွသာဓိ၊ လွန်၍
 မပြေးသော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နပစ္စသာဓိ၊ မတွန့်မဆုတ်သော အကျင့်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တေဘုမကတရားအပေါင်းသည်၊ ဝိတ
 ထံ၊ ချွတ်ယွင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသုဓမ္မေသု၊ ထိုတေဘုမကတရားအပေါင်း
 တို့၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိ၏၊ ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည် ဩရ
 ပါရုံ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၏ ဤမြာဘက်ကမ်းကို၊ ဥရဂေါ၊ ရွှေ

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည်၊ ဇိဏ္ဍိ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာဏံ၊ ဂြေ့၌ဖြစ်ထသော၊ တဝံ၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟာတိဣဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏။ ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ နာစွသာဓိ၊ လွန်၍မပြေးသော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နပစွသာဓိ၊ မတွန့်မဆုတ်သော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော တေဘုမကတရားအပေါင်းသည်၊ ဝိတထံ၊ ချွတ်ယွင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေသုဓမ္မေသု၊ ထိုတေဘုမကတရားအပေါင်းတို့၌၊ ဝိတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟော၊ သမာဓိ၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရပါရံ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၏ ဤမှာဘက်ကမ်းကို၊ ဥရဂေါ၊ မြေသည်၊ ဇိဏ္ဍိ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာဏံ၊ ဂြေ့၌ဖြစ်ထသော၊ တဝံ၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟာတိဣဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏။ ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ နာစွသာဓိ၊ လွန်၍မပြေးသော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နပစွသာဓိ၊ မတွန့်မဆုတ်သော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော တေဘုမကတရားအပေါင်းသည်၊ ဝိတထံ၊ ချွတ်ယွင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေသုဓမ္မေသု၊ ထိုတေဘုမကတရားအပေါင်းတို့၌၊ ဝိတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရပါရံ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၏ ဤမှာဘက်ကမ်းကို၊ ဥရဂေါ၊ မြေသည်၊ ဇိဏ္ဍိ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာဏံ၊ ဂြေ့၌ဖြစ်ထသော၊ တဝံ၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟာတိဣဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏။ ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ကေဝိ၊ တစုံတစုကုန်သော၊ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ အကုသုဇာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ မူလာစ၊ မူလတို့ကိုလည်း၊ သမူဟာသာသေ၊ ကောင်းစွာနှုတ်အပ်ကုန်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရပါရံ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၏ ဤမှာဘက်ကမ်းကို၊ ဥရဂေါ၊ မြေသည်၊ ဇိဏ္ဍိ၊ ဆွေးမြေ့အိုထသော၊ ပုရာဏံ၊ ဂြေ့၌ဖြစ်၍ဟောင်းထသော၊ တဝံ၊ အရေကို၊ ဇဟာတိဣဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏။ ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ဩရံ၊ မိမိ၏ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော ကိုယ်ကို၊ အာဂမနာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ ပစ္စယာသေ၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒရထဇာ၊ ပူပန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရပါရံ၊ သံသရာတည်းဟူသော ဤမှာဘက်ကမ်းကို၊ ဥရဂေါ၊ မြေသည်၊ ဇိဏ္ဍိ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာဏံ၊ ဂြေ့၌ဖြစ်ထသော၊ တဝံ၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟာတိဣဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏။ ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ဘဝါယံ၊ ထဝံ၌၊ ဝိနိဗ္ဗာယ၊ ဖြစ်စွာ၊ ဖွဲ့ခြင်း၏၊ ဟေတုက၊ ပွားအ

ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဝါယ၊ နောင်ဥပပတ္တိတဝဏ္ဏိ၊ ဟေတုကပ္ပာ၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကေမိ၊ တရံတရကုန်သော၊ ဝနထဇာ၊ တဗျာနူသယံ ဖြစ်ကုန်သောကိလေသာတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရပါရံ၊ သံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ၏ ဤမှာဘက်ကမ်းကို၊ ဥရဂေ၊ မြွေသည်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ထသော၊ ဝေဝံ၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟာတိဣဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဝရဏေ၊ နိဝရဏထရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ထိုထိုသို့သောမဂ်ဖြင့်ပယ်၍၊ အနိဗ္ဗာ၊ ကိလေသာဟူသောဆင်းရဲမရှိ၊ တိဏ္ဏကထံ၊ ကေတော၊ သို့သောသို့သောဟူသောယုံမှားခြင်းကိုလည်းကူး၊ မြောက်ပြီ၊ ဝိသလ္လော၊ ရောဂသလ္လစသောငါးပါးသောမြားပြောင့်ကင်း၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရပါရံ၊ သံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ၏ဤမှာဘက်ကမ်းကို၊ ဥရဂေ၊ မြွေသည်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းထသော၊ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ထသော၊ တဝံ၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟာတိဣဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏။ ဥရဂသုတ္တံ၊ ဥရဂသုတ်တည်း။ ။

ဥရဂဝဂ်၊

အဟံ၊ ငါသည်၊ ပက္ခောဒနော၊ ကျက်ပြီးသောထမင်းရှိသည်၊ ဒုစ္စရိဓော၊ နွားနို့၊ တို့ကိုညှစ်၍ယူအပ်ပြီးသောနို့ရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ မဟိယာ၊ မဟိမြက်ကြီး၏။ အနုတိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ သမာနဝါသော၊ တူသောအမျိုးနှင့်လျော်သောအကျင့်ရှိသော အခြံအရံအပေါင်းနှင့်တကွ နေခြင်းရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ကုဗ္ဗိ၊ နေရာအိမ်ကို၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအင်ပြီ၊ အာဟိတေ၊ ဝိုင်းဝန်းအပ်ပြီးသောမီးလည်းရှိ၏။ ဒေဝ၊ အိုမိုလမ်း၊ အထ၊ စင်စစ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝေပတ္တသထိ၊ အကယ်၍ရွာလိုအံ့၊ ပဝဿ၊ ရွာသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါပေါ၊ မိမိနွားကိုစောင့်ထိန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဂေါပမည်သော၊ ခန့်ယော၊ ခန့်ယသည်၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အကောဒနော၊ အမျက်မထွက်သောသဘောရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဂတဗိဇော၊ ကင်းပြီးသောငါးပါးသောစိတ်၏ခြေငုံတံသင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ မဟိယာ၊ မဟိမြက်ကြီး၏။ အနုတိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဧကနတ္ထိဝါသော၊ တညဉ့်သာနေခြင်းရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ကုဗ္ဗိ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောကုဗ္ဗိသည်၊ ဝိဝဿ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသောကိလေသာတည်းဟူသောအခြားရှိ၏။ ဝိနိ၊ တဆဲ့တပါးသောမီးသည်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပြင်း၏။ ဒေဝ၊ အိုကိလေသာဟူသောမိုလမ်း၊ အထ၊ စင်စစ်၊ ဝေပတ္တသထိ

ထိအကယ်၍ရွာလိုအံ့၊ ပဝဿ၊ ရွာဇော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ အန္တကမကဿ၊ ကန်းသောယင်မှက်
 တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ နုပိစ္ဆေ၊ မရှိကုန်၊ ရုဠတိဏေ၊ ပေါက်သောမြက်
 ရှိသော၊ ဂဇတ္ထ၊ မြစ်နားချို၌၊ ဂါဂေါ၊ နွားတို့သည်။ စရန္တိ၊ ကျက်စားကုန်၏။
 မေ၊ ငါ၏။ တေဂါဂေါ၊ ထိုနွားတို့သည်။ အာဂတံ၊ လာသော။ ဝုဠိ၊ ဝိ၊ မိုးရွာခြင်း
 ကိုလည်း။ သဟေယျ၊ ခံနိုင်ကုန်ရာ၏။ ဒေဝ၊ အိုရ်ရစ်၊ အထ၊ စင်စစ်၊ စေ
 ပတ္တယထိ၊ အကယ်၍ရွာလိုအံ့၊ ပဝဿ၊ ရွာဇော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါပေါ၊ မိမိ
 နွားကိုစောင့်ထိန်းသည်ဖြစ်၍ဂေါပမည်သော။ ခနိယော၊ ခနိယသည်။ အာ
 ဟ၊ ဆိုပြီ။ မယာ၊ ငါထုရားသည်။ ဘိသိ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောဖောင်
 ကို၊ ဗန္ဓာ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော အဖွဲ့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်ပြီးသည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပြီ။
 သုသင်္ဂတံ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဩစံ၊ ထေးပါး
 သောဩဗ္ဗကံ၊ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်၍၊ တိဇ္ဈော၊ ရှေးတောင့်တ အပ်သော
 အရပ်သို့ရောက်ပြီ။ ဘိရင်္ဂိတော၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ဟူသော ဘေးမရှိရာသို့
 ရောက်ပြီ။ မေ၊ ငါအား။ ဘိသိယာ၊ ဖောင်ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ နုပိ
 ဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဒေဝ၊ အိုကိဒေယသ၊ တည်းဟူသောရ်ရစ်၊ အထ၊ စင်စစ်၊ စေ
 ပတ္တယထိ၊ အကယ်၍ရွာလိုအံ့၊ ပဝဿ၊ ရွာဇော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာ ထုရားသည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဂေါပိ၊ မ
 ယားဖြစ်သောနွားစောင့်မသည်။ အဿဝါ၊ လင်၏အလိုသို့ လိုက်တတ်၏။
 အဇောဇ္ဇော၊ အဟာရဖြင့်လျှပ်ပေါ်ခြင်းတန်သာဖြင့်လျှပ်ပေါ်ခြင်းစသောငါး
 ပါးသောလျှပ်ပေါ်ခြင်းမရှိ။ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ သံ
 ဝါထိယာ၊ အတူတကွပေါင်းပေါ် သဖြင့်ကြီး၏။ မနာပါ၊ ငါ၏စိတ်ကိုနှစ်
 သက်တိုးပွားစေတတ်၏။ တဿာ၊ ထိုမယားဖြစ်သောနွားစောင့်မ၏။ ကိပ္ပိ၊
 စိုးစည်းမျှား သာ၊ ပါပံ၊ လွန်ကျူးသောမကောင်းသောအကျင့်ကို၊ နုသုဏာမိ
 ငါမကြား၊ ဒေဝ၊ အိုရ်ရစ်၊ အထ၊ စင်စစ်၊ စေပတ္တယထိ၊ အကယ်၍ရွာလိုအံ့၊
 ပဝဿ၊ ရွာဇော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါပေါ၊ မိမိနွားကိုစောင့်ထိန်းသည်ဖြစ်၍ဂေါ
 ပမည်သော။ ခနိယော၊ ခနိယသည်။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ မေ၊ ငါထုရား၏စိတ္တံ၊
 စိတ်သည်။ အဿဝံ၊ ငါ၏အလိုသို့လိုက်၏။ ဝိရတ္တံ၊ စင်စစ်သိမ်းသောကိလေ
 သာဟူသောအနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်၏။ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ထုရားထုကိုတောင်းသည်
 မှစ၍ကာလရှည်မြင့်စွာ၊ ပရိဘာဝိတံ၊ ဒါနုသီလအစရှိသည် တို့ဖြင့်ထက်
 ဝန်းကျင်မှပွားစေအပ်၏။ သုဒန္တံ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ယဉ်
 ကျေး၏။ ပန၊ သို့မှတစ်ပါး၊ မေ၊ ငါထုရားအား၊ ပါပံ၊ မကောင်းသောစိတ်သည်။

နုပိစ္ဆာဘိမဂ္ဂါ၊ ဒေဝ၊ အိုက်လေသာ ဟူသောရိပ်စား၊ အထ၊ စင်စစ်၊ စေပ
 ထွယ်ထိ၊ အကယ်၍ရွာလိုအံ့၊ ပဝဿ၊ ရွာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္တ
 ဝေတ္တနဘဇေ။ မိမိ၏အစာရိက္ခာဖြင့် သာစားသည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊
 ငါ၏၊ ပုတ္တာစ၊ ထီးသားကိုသည်လည်း၊ သမာနိယာ၊ အနီး၌တည်ကုန်၏။
 အရောဂါ၊ အနာမရှိကုန်၊ တေသံ၊ ထိုထီးသားတို့၏၊ ကိပ္ပိပါဝံ၊ ဖိုးစဉ်းမျှသော
 မကောင်းသော အမှုအရာကို၊ နုသုဏာမိ၊ ငါမကြား၊ ဒေဝ၊ အိုရိပ်စား၊ အထ၊
 စင်စစ်၊ စေပထွယ်ထိ၊ အကယ်၍ရွာလိုအံ့၊ ပဝဿ၊ ရွာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂေါပေါ၊ မိမိနွားကိုစောင့်ထိန်းသည် ဖြစ်၍ဂေါပမည်သော၊ ခနိယော၊ ခနိ
 ယသည်၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကဿဗိ၊ တရံတယောက်
 သောသူ၏၊ ဘဇူကော၊ အစားသောသူသည်၊ နုတ္ထိ၊ မဖြစ်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌေန၊ ဝင်အပ်
 နေအပ်ပြီးသော သဗ္ဗညုတအဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗလောကေ၊ အထူးရံသော ခန္ဓာဟူ
 သောလောက၌၊ စရာမိ၊ ကျင့်၏။ မေ၊ ငါ့ဘုရားအား၊ ဘဗိယာ၊ အစဖြင့်၊ အ
 ဘ္ဃော၊ တရံတရသော အကျိုးသည်။ နုပိစ္ဆာဘိ၊ မဂ္ဂါ၊ ဒေဝ၊ အိုက်လေသာဟူ
 သောရိပ်စား၊ အထ၊ စင်စစ်၊ စေပထွယ်ထိ၊ အကယ်၍ရွာလိုအံ့၊ ပဝဿ၊ ရွာ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။
 မေ၊ ငါ့အား၊ ပဝဿ၊ မဆုံးမအပ်သေးသည်ဖြစ်၍ကြီးသော နွားငယ်တို့သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ခေဗုပါ၊ နို့စို့သော နွားငယ်တို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဂေါဓဇ
 ဏိယော၊ ကိုယ်ဝန်ကိုဆောင်သော နွားမတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ပဝေဏိ
 ယောပိ၊ အရွယ်သို့ရောက်ပြီးသော နွားမတို့သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဂဝံ
 ပတိ၊ နွားတို့၏အကြီးဖြစ်သော၊ ဥသဘောပိ၊ ခြင်္သေ့ကျားသစ်စသောဘေး
 ရန်တို့ကိုဆီးထားမြှင်နိုင်သော မကြောက်မရွံ့သော နွားထီးဥသဘသည်
 လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဒေဝ၊ အိုရိပ်စား၊ အထ၊ စင်စစ်၊ စေပထွယ်ထိ၊ အကယ်၍
 ရွာလိုအံ့၊ ပဝဿ၊ ရွာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါပေါ၊ မိမိနွားကိုစောင့်ထိန်းသည်
 ဖြစ်၍ဂေါပမည်သော၊ ခနိယော၊ ခနိယသည်၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး။ ပဝဿ၊ မ
 ဆုံးမအပ်ကုန်သောကြီးသော နွားငယ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ပရိယုဋ္ဌာန်တို့
 မေ၊ ငါ့ဘုရားအား၊ နုတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ခေဗုပါ၊ နို့စို့သော နွားငယ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သည်။
 သောအနု၊ သယက္ခိသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဂေါဓဇဏိယော၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
 သော နွားမ ဟုဆိုအပ်ကုန်သော ပုညာထိသင်္ခါရတို့ သည်လည်းကောင်း။
 ပဝေဏိ ယောပိ၊ အရွယ်ရောက်ပြီးသော နွားမဟုဆို အပ်သောတောင့်
 တထတ်သော တဏှာတို့ သည်လည်း ကောင်း၊ နုတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဂဝံပတိ

သုတ္တန်ပါတ်ဝါဒိတော်နိဿယ

ဥသဘောပိ၊ နွားတို့၏အကြီးဥသဘာဟုဆိုအပ်သော အထိသင်္ခါရိညာဉ်သည်လည်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဒေဝ၊ အိုကိလေသာတည်း ဟူသော ခိုဗ်း၊ အထ၊ စင်စစ်၊ စေပတ္ထယထိ၊ အကယ်၍ရွာလိုအံ့၊ ပဝဿ၊ ရွာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိလာ၊ နွားတို့ကိုချည်ရာတိုင်ကို၊ နိခါတာ၊ မြေစွဲမြေစွဲပိုက်ထားအပ်ပြီးအသံပဝေမိ၊ မထွပ်၊ ဒါမာ၊ နွားငယ်တို့ကိုဖွဲ့ခြင်းငှါပြုအပ်သောကြီးသည်၊ ခုဇ္ဇမယာ၊ ပြုဆန်မြက်ဖြင့်ပြီး၏၊ နဝါ၊ အသစ်စက်စက်တည်း၊ သုသတ္ထာနာ၊ ကောင်းသောသတ္တန်ရှိ၏၊ ခေဗူပါဝိ၊ နို့၊ ဝိန္ဒု၊ နွားငယ်တို့သည်လည်း၊ ဆေတု၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ နဟိသက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဒေဝ၊ အိုခိုဗ်း၊ အထ၊ စင်စစ်၊ စေပတ္ထယထိ၊ အကယ်၍ရွာလိုအံ့၊ ပဝဿ၊ ရွာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါပေါ၊ မိမိနွားကိုစောင့်ထိန်းသည်ဖြစ်၍ ဂေါပမည်သော၊ ခေယော၊ ခေယသည်၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ ဥသဘော၊ နွားအပေါင်း၏အကြီးဖြစ်သော နွားထားဥသဘာသည်၊ ဗန္ဓနာနိ၊ ကြီးအဖွဲ့တို့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဝိတောဣ၊ တည်သကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗန္ဓနာနိ၊ ဥဒ္ဓဘာဂိယ သံယောဇဉ်တည်းဟူသော အဖွဲ့တို့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ပုတိလတံ၊ နွတ်ပုပ်ကို၊ ပဒါလယိတွာ၊ ချိုးပျက်ဆီး၍၊ ဝိတောဣ၊ တည်သကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗန္ဓနာနိ၊ ဥဒ္ဓဘာဂိယ သံယောဇဉ်တည်းဟူသော အဖွဲ့တို့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဂပ္ပဓေယျံ၊ အမိဝန်းတိုက်နှိုက်နှိုင်းခြင်းသို့၊ နဥပေယျံ၊ မကပ်အံ့၊ ဒေဝ၊ အိုကိလေသာဟူသော ခိုဗ်း၊ အထ၊ စင်စစ်၊ စေပတ္ထယထိ၊ အကယ်၍ရွာလိုအံ့၊ ပဝဿ၊ ရွာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ နိန္ဒုဗ္ဗ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာ အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထလဗ္ဗ၊ ကုန်းကြည်းကိုလည်းကောင်း၊ ပူရယန္တော၊ ပြည်စေထွက်၊ မဟာမေဓော၊ ခိုဗ်းကြီးသည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဘုရားကိုယ်တော်ရောင်ကို လွတ်သောခဏ၌လျှင်၊ ပဝဿ၊ ရွာ၏၊ ဝဿတော၊ ရွာသော၊ ဒေဝဿ၊ ခိုဗ်း၏၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ခေယော၊ ခေယသည်၊ ဣသံ၊ ဣသံ၊ အာဘာဝတမေစသော အနက်ကို၊ အာသထ၊ ဆိုလတ်သတည်း၊ ယေမယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသာမ၊ ဖူးမြင်ရကုန်၏၊ တေသံ၊ နော၊ ထိုငါတို့အား၊ အနုပ္ပကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဂုဏာ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ ထာဘာဝတ၊ ဩပေကုန်စွ၊ ထာဘာ၊ ရအပ်ကုန်သော ကျေးဇူးတို့သည်၊ အနုပ္ပကာဝတ၊ ဩများပေကုန်စွ၊ စက္ခုမ၊ ငါးပါးသောစက္ခုရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေ

ပုဇ္ဇဝင်၊

မ၊ဆည်းကပ်ပါကုန်၏၊မဟာရုနိ၊ရုနိတို့၏အကြီးဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာ
 ဘုရား၊တုခံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ နော၊အကျွန်ုပ်တို့၏၊ သတ္တဝါ၊ဆရာသည်၊
 ဟောတိ၊ဖြစ်တော်မူပါ၊ဂေါပိစ၊နွားထိန်းမသ ည်ထည်းကောင်း၊အဟံစ၊အ
 ကျွန်ုပ်သည်ထည်းကောင်း၊အသဝါ၊တယောက်သည်တယောက်၏အလို
 သို့လိုက်ကုန်သော၊တေမယံ၊ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ဗြဟ္မစရိယံ၊သမဏဓဇ္ဇ
 ယျင်ရှေ့သွားရှိသောမဂ်ဟူသောဗြဟ္မစရိယကို၊သုဂတေ၊ ဘုရားအထံ၌၊စ
 ရာမဒသ၊ကျင့်ပါကုန်အံ့၊ ဇာတိမရဏသ၊ပရိသဇ္ဇေနေခြင်းသေခြင်း၏၊ပါ
 ရဂု၊အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကုန်သည်၊ ဒုက္ခသ၊ဝနုဒုက္ခ၏၊အန္တ
 ကနာ၊အဆုံးကိုပြုကုန်သည်၊ဘဝါမသေ၊ဖြစ်ရပါကုန်အံ့၊ပုတ္တိမာ၊သွီးသား
 ရှိသောသူသည်၊ပုတ္တေဟိ၊သွီးသားတို့ဖြင့်၊နန္ဒတိ၊နှစ်သက်၏၊ ဂေါပိယော၊
 နွားရှိသောသူသည်၊ဂေါဟိ၊နွားတို့ဖြင့်၊တထေဝ၊ထိုအတူ၊နန္ဒတိ၊နှစ်သက်
 ၏၊ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဥပမိ
 ဟိ၊သားနွားဟူသော ကာရပမိတို့ဖြင့်၊နရုဿ၊သတ္တဝါ၏၊ နန္ဒနာ၊နှစ်သက်
 ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊နန္ဒတိ၊နှစ်သက်၏၊ ဟိယ
 သ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊နိရူပမိ၊ဥပမိမရှိသည်၊ဟော
 တိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ ထိုသူသည် နနန္ဒတိ၊မနှစ်သက်၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တံ၊
 သင်သည်၊ဥပမိသော၊ သားနွားတည်းဟူသောဥပမိတို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ကြဉ်
 ချ်၊ဒုက္ခိတော၊ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဘဝိယတိ၊ဖြစ်အံ့၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ပါ
 ဝိမာ၊ယုတ်မာသော၊ မစော၊မာရ်သည်၊အာဟ၊ဆို၏၊ပါဝိမ၊ယုတ်မာစွာ
 သောအလိုရှိသော မာရ်နက်၊ ပုတ္တိမာ၊သွီးသားရှိသောသူသည်၊ပုတ္တေဟိ၊
 သွီးသားတို့ဖြင့်၊ သောစတိ၊စိုးရိပ်၏၊ ဂေါပိယော၊ နွားရှိသောသူသည်၊ဂေါ
 ဟိ နွား တို့ဖြင့်၊ တထေဝ၊ထိုအတူလျှင်၊ သောစတိ၊စိုးရိပ်ရ၏၊ ကသ္မာ၊အ
 ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပမိဟိ၊ကာမ
 ဟူသောဥပမိတို့ဖြင့်၊နရုဿ၊လူ၏၊ သောစနာ၊စိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ သသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သောစတိ၊စိုးရိပ်ရ၏၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊
 နိရူပမိ၊ ကိလေသာဟူသောဥပမိကင်း၏၊ သော၊ထိုသူသည်၊ နသောစတိ၊
 မစိုးရိပ်၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊
 ဓနယသုတ္တံ၊ ဓနယသုတ်တည်း။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံ အကြွင်းမရှိကုန်
 သော၊ ဘုရားထံသု၊သတ္တဝါတို့၌၊ဒဏ္ဍံ၊ကာယဒုစရိုက်စသောဒါဏ်ကို၊နိဝေ
 ယ၊ချထား၍၊ တေသံ၊ထို သတ္တဝါတို့တွင်၊ အညတန္တိ၊တဒယာဂ်ယောဂ်
 ကိုမျှ သည်းအဝိဂေဝသံအဝိဂေဝသယန္တော၊မညှင်းဆဲးမှု၍၊ပုတ္တံ၊သားကို

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သော်သည်း၊ နန္ဒန္တယျ၊ အလိုမရှိရာသေး၏ရှင်၊ သဟာယံ၊ အပေါ်ကိုကား၊ ကုဒောဏန္ဒန္တယျ၊ အထုတ်မှာအလိုရှိရာအံ့နည်း၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပော၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ သံသဂ္ဂဇာတဿ၊ ဖြစ်သောရောနှောခြင်းရှိသောသူအား၊ သေဝ္ဗဟာ၊ ချစ်ခြင်းတိုသည်၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သေဝ္ဗာန္တယံ၊ ချစ်ခြင်းသို့အစဉ်လိုက်သော၊ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲသည်၊ ပဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေဝ္ဗာန္တံ၊ ချစ်ခြင်းကြောင်းဖြစ်သော၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ပေက္ခမာနော၊ ရှုကြည့်သည်ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပော၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ သုဟန္တေ၊ နှလုံး၏ချင်းသာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ မိတ္တေစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ အနုကမ္မမာနော၊ အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထံ၊ ဒိဋ္ဌဓိဓိကသမ္ပရာယိကပရမတ္ထအားဖြင့်သုံးပါးသော အကျိုးကို၊ ဟာပေတိ၊ ယုတ်စေ၏၊ ပဗ္ဗိဗန္ဓဝိတ္တော၊ ထိုသူတို့နှိုထပ်ငြိမ့်ရှု န်သောပိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သန္ဓဝေ၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍အတူတကွပေါင်းဖော်ခြင်း၌၊ ဧတံဘယံ ဤအကျိုးယုတ်ခြင်းထည်းဟူသောဘေးကို၊ ပေက္ခမာနော၊ ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပော၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဝိသာယောဝ၊ ပြန်ကျယ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝံသော၊ ဝါးရုံသည်၊ ဝိသတ္တော၊ ငြိရှက်ရှုပ်ထွေးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇေတောယသာ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ပုတ္တေသုစ၊ သွေးသားတို့၌လည်းကောင်း၊ ဒါရေသုစ၊ မယားတို့၌လည်းကောင်း၊ ယာအပေက္ခာ၊ အကြင်တဏှာအားဖြင့်ခွဲကွက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ သာဝိ၊ ထိုထဏှာသည်ထည်း၊ တာနိ၊ ထိုဝတ္ထုတို့ကို၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်၍၊ ဝိတော၊ တည်၏၊ ဝံသက၊ ငွိရောဝါးရုံ၏ အထည်၌ပေါက်သောဝါးညွန့်သည်၊ အသန္ဓမာနော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍ ဝိဇ္ဇေတော၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အသန္ဓမာနော၊ ထဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်မပြုသည်ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပော၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ မိဂေါ၊ သားသည်၊ အရညမ္ပိ၊ တော၌၊ အဗန္ဓော၊ ကိုယ်စသည်ဖြင့်အဖွဲ့မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေနိစ္ဆကံ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိရာအရပ်သို့၊ ဂေါစရာယ၊ ကျွတ်စားခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝိညှ၊ ပညာရှိသော၊ နရော၊ ယောက်ျားသည်၊ သေရိတံ၊ အနှောင်းအဖွဲ့မရှိသည်ကို၊ ပေက္ခမာနော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ဗန္ဓနံ၊ တဏှာအဖွဲ့ကို၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပော၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ သဟာယမန္တေစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏အထိမ်းလည်းကောင်း၊ ဝါသေစ၊ နေအိမ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ ဌာနေစ၊ များ

စွာစားရာ၌လည်းကောင်း၊ ဂမနေစာဥယျာဉ်သို့သွားရာ၌ လည်းကောင်း၊
 စာရိကာယစာ၊ ဇနပုန်သို့သွားသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ အာမန္တာနာ၊
 ထောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုတောင်း
 ခြင်း၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒိတ္ထာ၊ ငြီးငွေ့၍၊ အနာဘိန္တိတံ၊ လက်ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သောသူ
 တို့သည် မလိုအပ်သောရဟန်း အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိထံစာမိမိ၏
 သာစပ်ခြင်းအပိုးမခြင်းရှိသော သူ၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ပေက္ခမာ
 နော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂပိသာဏကပ္ပော၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တ
 ယောကံထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ သဟာယမဇ္ဈော၊ အတူတကွဆင်းရဲချမ်း
 သာပေါ်ဖြစ်သော သူအပေါင်း၏အလယ်၌၊ နိဇ္ဈာစ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ကစားဖြူး
 ထူးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရတိစ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ပွေ့ထွက်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုက္ကသုစ၊ သွီးသားတို့၌လည်း၊ ဝိပုလံ
 ကိုယ်အလုံးနဲ့ သည်ဖြစ်၍ကြီးစွာသော၊ ပေဓံ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဝိယဝိပ္ပယောဂံ၊ ချစ်အပ်သောသူတို့နှင့်တွေ့ကွင်းခြင်းကိုလည်း၊ ဇိဂုတ္တ
 မာနော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂပိသာဏကပ္ပော၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဧကော၊
 တယောကံထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဣတဒိဟဇေန၊ မြတ်မြတ်ယုတ်ယုတ်
 သောပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တု၊ သာမာနော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ စာတုန္ဒိသော၊ အပေ
 ထေးမျက်နှာတို့၌အလိုအတိုင်းချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း၊ အ
 ပ္ပဋိဇ္ဇောစ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့၌တေးဖြင့်ထိပါးခြင်းမရှိသည်လည်းကောင်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိဿယာနံ၊ အတ္တတ္တဗဟိဒ္ဓတေးရန်တို့ကို၊ သဟိတာ၊ ခန္တိ
 ဝိရိယစသည်တို့ဖြင့်သည်းခံတတ်သည်၊ အဆန္တိ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍
 ကိုယ်ခက်တရော် မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂပိသာဏကပ္ပော၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဧ
 ကော၊ တယောကံထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဧကော၊ အချို့ကုန်သော၊ ပဗ္ဗ
 ဇိကာဝိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ စာရံ၊ အိမ်ရာ
 ထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊
 ဂဟဗ္ဗာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒုသင်္ဂဟာ၊ ၂ ပြိုင်တိုင်ခဲကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရဝုက္ကေသု၊ သူတစ်ပါးတို့၏သားငှိ
 ခွံ၊ အပ္ပောဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်၊ ဟု၊ တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂပိသာဏက
 ပ္ပော၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောကံထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဝိ
 ရော၊ ပညာရှိသည်၊ ဝိဟိဗျန္တာနံ၊ လူ၏အသွင်အပြင်တို့ကို၊ ဩရောပယိ
 တွာ၊ ချစ်၍၊ ဝိဟိဗန္တာနံ၊ လူ၌ဖြစ်သောအနှောင်အဖွဲ့တို့ကိုလည်း၊ ဆေတွာနု၊
 ဖြတ်၍၊ သံဆိန္ဒပတ္တော၊ ဖြတ်ပြီ သောအရွက်ရှိသော၊ ကောဝိဇ္ဇာရောယထာ

သုတ္တန်ပါဠိတော်အစဉ်အဆက်

ပင်လယ်က သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်နဲ့ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒယမာနော၊ ကြံ
သည်ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂဝိ သာဏကပ္ပော၊ ကြံချိုနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊
စးရယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဒိပကံ၊ ပကတိပညာရှိထသော၊ သာဓုပိဟာရိ၊ ဥပ
စာရအပ္ပနာဖြင့်ကောင်းစွာနေခြင်းရှိထသော၊ ဝိရိယေ၊ မလေ့လှသေးစိရိယရှိထ
သော၊ သဒ္ဓိံ စရံ၊ အတူတကွကျင့်သော၊ သဟာယံ၊ အပေါ်ကို၊ သစေလတေထ၊
ထ၊ အကယ်၍မရအံ့၊ ဘော၊ ထိုအပေါ်ဖြင့်၊ အတ္တ မနော၊ ငမ်းမြောက်
သည်၊ သတိမာ၊ သတိရှိ သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာနိ၊ အတ္တတ္တဗဟိဒ္ဓအား
ဖြင့်အလုံးစုံ ကုန်သော၊ ပရိသယာနိ၊ ဘေးရန်တို့ကို၊ အထိတုယျ၊ နှိပ်နင်း၍၊
စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဒိပကံ၊ ပကတိပညာရှိထသော၊ သာဓုပိဟာရိ၊ ဥပစာရအ
ပ္ပနာဖြင့်ကောင်းစွာ နေခြင်းရှိထသော၊ ဝိရိယေ၊ မလေ့လှသေးစိရိယရှိထသော၊
သဒ္ဓိံ စရံ၊ အတူတကွကျင့်သော၊ သဟာယံ၊ အပေါ်ကို၊ နောစေလတေထ၊
အကယ်၍မရအံ့၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဝိဇိတံ၊ မိမိအစိုးရသော၊ ရဋ္ဌံ၊ ပြည်တိုင်း
ကားကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရတိဣဝ၊ ကျင့်သကဲ့
သို့၊ အရညေ၊ ထောင့်၊ မာတဒဂီ၊ မာတင်္ဂဟုရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ နာ
ဂေါ၊ ဆင်းပြင်ကြီးသည်၊ သူထံ၊ ဆင်အပေါင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဧကော
တစီးထည်း၊ စရတိဣဝ၊ ကျင့်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဗာလသဟာယံ၊ မလိ
မ္မာသောအပေါ်အပေါင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စ
ရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ သဟာယသမ္ပဒံ၊ သီလအစရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော
အားပေါင်းအပေါ်ကို၊ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်လျှင်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပသံသာမ
ဗြီးစွမ်းကုန်၏၊ သေဠာစ၊ သီလစသောအားဖြင့်မိမိထက်မြတ်သည်မူထည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ သမာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်မိမိနှင့်တူသည်မူထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သ
ဟာယာ၊ အပေါ်ကို၊ သေဝိတဗ္ဗာ၊ မြစ်အပ်ကုန်၏၊ ဧတေ၊ ဤသို့သောသ
ထောရှိကုန်သောအပေါ်တို့ကို၊ အလဒ္ဓါ၊ မရအံ့၊ အနဝဇ္ဇတောဇိ၊ မိစ္ဆာဇိဝကို
ကြည့်၍ သရားနှင့်အညီရအပ်သည်ဖြစ်၍ အပြစ်မရှိသောတော့ဇဉ်လျှင်အစာ
ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တကာမော၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသော၊ ကုလပုတ္တော
အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ခဂ္ဂဝိ သာဏကပ္ပော၊ ကြံချိုနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တ
ယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဒုဝေ၊ နှစ်ဖက်သော၊ တု၊ ထို့၊ လက်နှစ်၊
ကမ္မာရပုတ္တော၊ ပန်းထိပ်သည်သားသည်၊ သုနိဗ္ဗိတာနိ၊ ကောင်းစွာပြီးစေ
အပ်ကုန်ထသော၊ ပဘဿရာန၊ ပြီးပြီးပြန်အရောင်ရှိကုန်ထသော၊ သုဝဏ္ဏ
ဃာ၊ ရွှေ၏၊ ဝလယာနိ၊ လက်ကောက်တို့ကို၊ နိဗ္ဗာ၊ မြင်၍၊ ခဂ္ဂဝိ သာဏက
ပ္ပေါ၊ ကြံချိုနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤ

ယောနု၊ ဤသို့မင်းသားဖြစ်သောအပေဉ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မမ၊ ဝါ၏၊ ဝါဒတိ
 လာပေါစ၊ စကားပြောခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘိသဇ္ဇနာဝါ၊ ထိုမင်း
 သား၌ထိနေဟအားဖြင့်မစွန့်မလွတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အသ၊ ဖြစ်
 ရာ၏၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ဇေတံဘယံ၊ ဤဘေးကို၊ ပေက္ခမာနော၊ ရှုသည်
 ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂပိသာဏကပပေါ၊ ဣစ္ဆိနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ
 ကျင့်ရာ၏၊ ဖိတြာ၊ ရူပါရုံစသောအားဖြင့်များသောအပြားရှိသည်ဖြစ်၍
 ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ မရရာ၊ ချိုမြိန်သောအရသာကဲ့သို့သာယာအပ်ကုန်ထ
 သော၊ မနောရဋ္ဌာ၊ မလိမ္မာသောသူတို့၏စိတ်ကို မွေ့လျော်စေတတ်ကုန်ထ
 သော၊ ကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမတို့သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပိရူပရူပေ
 န၊ အထူးထူးအပြားပြားသောသဘောဖြင့်၊ ဖိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ မထေန္တိ၊ နှိပ်နင်း
 ကုန်၏၊ ဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာမဂုဏသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ခဂ္ဂပိသာဏကပပေါ၊ ဣစ္ဆိနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောက်
 ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဣတိစ၊ များစွာပျက်စီးခြင်းကို ဆောင်သဖြင့်
 ရောက်တက်သော ဒေကုသိုလ်၏ အဘို့ဖြစ်သော ဘေးပျန်းသည် လည်း
 ကောင်း၊ ဂဇ္ဇောစ၊ ကိလေသာဟူသောအိုင်းအမာ သည်လည်းကောင်း၊
 ဥပဒ္ဒဝေ၊ အကျိုးမဲ့ကိုဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍ နှိပ်စက်တတ်သော ရာဂစသော
 ဥပဒ္ဒဝေသည် လည်းကောင်း၊ ရောဂေါစ၊ ကျင်နာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
 သောကိလေသာဟူသောအနာသည်လည်းကောင်း၊ သလ္လံစ၊ ရာဂစသော
 မြား သည်လည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ ဘယံစ၊ ဒိဋ္ဌဓိက္ခကသမ္ပရာ
 ယိကဘေးကိုဆောင်သည်ဖြစ်၍ဘေးမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမဂု
 ဏသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဇေတံဘယံ၊ ဤအလုံးစုံသောဘေးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ခဂ္ဂပိသာဏကပပေါ၊ ဣစ္ဆိနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်
 ရာ၏၊ ဝေတဉ္စ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓဖြစ်သော အချမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗာ
 ဉ္စ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓဖြစ်သောအပူကိုလည်းကောင်း၊ ခပ္ပိပါသံစ၊ ငတ်မွတ်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါတာတပေစ၊ လေနေပူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခုံသသရိ
 သဗ္ဗေစ၊ ခြင်္မက်မြွေးကင်းစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဧတာဒိသဗ္ဗာနိပိ၊
 ဤအလုံးစုံတို့ကိုလည်း၊ အဘိသံဘပိတွာ၊ နှိပ်နှင်း၍၊ ခဂ္ဂပိသာဏကပပေါ၊ ဣ
 ချိနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ သဉ္စာတက္ခန္ဓော။
 ကောင်းစွာရောက်သော ကိုသ်တည်းဟူသောပင်စည်ရှိထသော၊ ပဒုမိ၊ ပဒု
 မာနှင့်တူသော ကိုယ်ရှိထသော၊ ဥဠာရော၊ ခွန်အားဗလစသည်တို့ဖြင့်ဖြန့်
 ပြောကြီးမြတ်ထသော၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောဝိကြီးသည်၊ ယုထာနိ၊ ဆင်အံ

သုတ္တန်ပါဠိတော်နိဿယ

ပေါင်းတို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇယိတွာ၊ ကြည့်၍၊ ယထာဘိရန္တံ၊ မြေထျော်သရွေ့။ ဝိဟာ
 ရံ၊ နေခြင်းကို၊ ဝိဟရန္တော၊ နေထျက်၊ အရညော၊ တော၌၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊
 ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဇကော၊ တစီးတည်း၊ စရေတိဇ္ဈဝ၊ ကျင့်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ။
 သဇ္ဇာဘက္ခန္ဓော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော အသေခတ်ထိထွက်စသော မြတ်သော
 ကျေးဇူးရှိထသော၊ ပရမိ၊ ပရမာနှင့်အတူ၊ ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်ရှိထသော။
 ဥဇ္ဇာရော၊ စင်ကြယ်သော ကာယသမာစာရစသည်တို့ဖြင့် ဖြန့်ပြောစွာထ
 သော၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့်တူသောအရိသာသည်။ ယူထာနိ၊ များစွာ
 သောအပေါင်းပေါ်တို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇယိတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဧကန္တဝိဟာရသုခေန၊ စင်
 စင်ချမ်းသာသောချာနသုခဝိဟာရဖြင့်၊ ယထာဘိရန္တံ၊ မြေထျော်သောအ
 တိုင်း၊ ဝိဟာရံ၊ သုခဝိဟာရကို။ ဝိဟရန္တော၊ နေထျက်၊ အရညော၊ တော၌၊ ခဂ္ဂ
 ဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဇကော၊ တယောက်တည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ
 ၏။ သင်္ဂဏိကာရတဿ၊ အပေါင်းအပေါ်၌ မြေထျော်သော သူအား၊
 သာမယိကံ၊ မြတ်နိုးအပ်သော၊ ဝိရတ္တိ၊ လောကီ သမာပတ်ကို၊ ယံဇေန
 ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ပဿယေ၊ ရရာ၏၊ တံကာရတံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ ဇာတိ၊ ဤသို့အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ သာ၊ အာ
 ဒိစ္စဗန္ဓု၊ အမည်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ဝစော၊ စကားကို။ နိသမ္မာစုံစမ်းဆင်
 ခြင်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဇကော၊ တယောက်တည်း၊ စရေ၊
 ကျင့်ရာ၏။ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိ၊ သမာဒိဋ္ဌိ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်သော
 ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါးကုန်သောမိစ္ဆာအယူတို့ကို၊ ဥပါတိဝတ္တော၊ လွန်သည်
 ဖြစ်၍၊ နိသာမံ၊ အပါယ်သို့မကျသော အဖြစ်အထက် မက်လျှင်ထားရာရှိ
 သောအဖြစ်ဖြင့်မြဲသောအဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်၏၊ ပဋိထဒ္ဓမဂ္ဂေါ၊ ရအပ်
 ပြီးသော အထက်မက်ရှိသည်။ ဥပ္ပန္နဉာဏော၊ ဖြစ်ပြီးသော ပစ္စေကဗေဒိ
 ဉာဏ်ရှိသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုညနေယျော၊ သူတပါးတို့သည် မထိစေအပ်
 သောသစ္စာဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဇကော၊
 တယောက်တည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ နိလ္လောလုပေါ၊ အာဟာရ၌လျှပ်ပေါ်
 ခြင်းကင်းသည်။ နိက္ခုဟော၊ နှစ်သက်ဖွယ်သောဘောဇဉ်၌အံ့ကွယ်ကိုဖြစ်
 စေခြင်းမှကင်းသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိပ္ပါဓော၊ ကောင်းသော အရသာ
 ကိုထောထဖြင့်သောက်စားလိုသောအဖြစ်မှကင်းသည်။ နိဗ္ဗက္ခော၊ သုက္ခေး
 ဇူးကိုချေခြင်းမှကင်းသည်။ နိဗ္ဗန္တကသာဝမောဟော၊ ဆေးထျော်အပ်သော
 လောဘတည်းဟူသောဖန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဇောကော၊ အလုံးစုံ
 သောလောက၌၊ နိရာသာသေခ၊ တဗျာကင်းသည်။ ဘဝိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂဝိ

သာဏကပ္ပေါ၊ ဣဗ္ဗိချိနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောကံထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ပါဝံ၊ ဆယ်ပါးသော ဝတ္ထုရှိသော မိစ္ဆာအယူရှိသည်ဖြစ်၍ ယုတ်မာထံသော၊ အနတ္တဒဿီ၊ သူတပါးတို့ အားလည်း အကျိုးမဲ့ကို ပြတ်တတ်သော အလေ့ရှိထသော၊ ဝိသမေ၊ ကာယဒုစရိုက်စသောမည်ညွတ်သည်၌၊ နိဝိဇ္ဇံ၊ ဝင်ထသော၊ သဟာယံ၊ အဖော်ကို၊ ကုလပုတ္တော၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသော အမျိုးသားသည်၊ ပရိဝဇ္ဇယေထ၊ ကြဉ်ရာ၏။ မသုတံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ထိုထိုသို့သော ဝတ္ထု၌ပြန်သည် ဖြစ်၍ညီထသော၊ ပမတ္တံ၊ ကာမဂုဏ်၌ လွတ်သော စိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍ ကုသိုလ်ဘာဝနာ၌ မေ့ထသော၊ တံ၊ ထိုသို့သောသူကို၊ သယံ၊ မိမိအလိုအားဖြင့်၊ နုသေဝေ၊ မငြိမ်းရာ၊ ဧကော၊ တယောကံထည်း၊ ခဂ္ဂဝိသာ သာဏကပ္ပေါ၊ ဣဗ္ဗိချိနှင့်အတူ၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဗဟုသုတံ၊ များစွာသော ပရိယတ္တိသုတ ပမို ပတ္တိသုတ ပမို ဝေဓသုတ ရှိထသော၊ ဓမ္မဓရံ၊ တရားကို ဆောင်ထသော၊ ဥဗ္ဗာရံ၊ ကောင်းသော ကာယကံစသည်တို့နှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ပြန်ပြောထသော၊ ပဗ္ဗိတာနဝန္တံ၊ အသင့်လွတ်လွတ်ဆိုနိုင်သော ပညာရှိထသော၊ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ဘဇေထ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ အတ္ထာနံ၊ အကျိုးတို့ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ကင်္ခံ၊ ယုံမှာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ဣဗ္ဗိချိနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောကံထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ခိဇ္ဇာရတိ၊ မြို့တူးခြင်းကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ လောကော၊ လောက၌၊ ကာမသုဓမ္မံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ထည်းကောင်း၊ အနုလင်္ကရိတွာ၊ လျောက်ပတ်၏ ဟုနှလုံးမပြုမူ၍ အမြတ်အားဖြင့် မယူမူ၍၊ အနုပေက္ခမာနော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းဖြင့် ခြင်းမရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝိဘူသနုဋ္ဌာနာ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းတည်းဟူသော မှေးလျှော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှ၊ ဝိရတော၊ ကြဉ်သည်ဖြစ်၍၊ သစ္စဝါဒီ၊ မှန်သောစကားကိုဆိုသည် ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာဏ ကပ္ပေါ၊ ဣဗ္ဗိချိနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောကံထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုထည်းကောင်း၊ ပုတ္တဂ္ဂသားကိုထည်းကောင်း၊ ဝိတရဉ္စ၊ အဘကိုထည်းကောင်း၊ မာတရဉ္စ၊ အမိကိုထည်းကောင်း၊ ဝေနာနိစ၊ ပုလဲစသော ရတနာခုနစ်ပါးတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဧညာနိစ၊ စပါးမျိုးခုနစ်ပါးတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဗန္ဓဝါနိစ၊ ဥာကိဂေါတ္တမိတ္တသိပ္ပဗန္ဓုအားဖြင့်လေးပါးပြားသော အဆွေအပေါင်းတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ယထောနိကာမိ၊ အကြင်အကြင်မိမိတို့၏အပိုင်းအခြားအားဖြင့် ထည်ကုန်သော၊ ကာမာနိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပော၊ ဣဗ္ဗိချိကဲ့သို့၊ ဧကော၊ တယောကံထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဧသော၊ ဤသို့သောခံစားအပ်သောကာမ

ဂုဏ်သည်။ သင်္ဂေ၊ အပြုအတွယ်ထည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ် ငါးပါး၌၊
 သောချ၊ ချမ်းသာသောသူ၏ အဖြစ်သည်။ ပရိတ္တံ၊ နည်း၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမ
 ဂုဏ်၌၊ အပ္ပဿာဒေါ၊ သာယာတွယ်မရှိ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ တိယျော၊ များ
 ၏။ ဧသော၊ ဤကာမဂုဏ်သည်။ ဂဇ္ဈော၊ အိုင်းအမာနှင့်တူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥတွာ၊ ထို၍။ မတိမာ၊ ပညာရှိသောယောကျ်ားသည်။ ဧဝံသဗ္ဗိမိ၊ ဤအလုံး
 ရုံကိုလည်း၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပော၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တ
 ယေဝံထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ သလိယဗ္ဗုစာရိ၊ ရေ၌ငါးသည်။ ဇာထံ၊ ကွန်
 ကို၊ ထိတွာ၊ ဆုတ်ဖြတ်၍၊ အသဇ္ဇမာနော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိဣဝ၊ ပြေး
 သွားသကဲ့သို့၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပဒါထယိတွာ၊ အကြွင်း
 မဲ့ဆုတ်ဖျက်၍၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ အပ္ပိ၊ မီးသည်။
 ဒဗ္ဗံ၊ ထောင်ရာဋ္ဌာနသို့၊ နဝတ္တတိဣဝ၊ ပြန်၍မထောင်သကဲ့သို့၊ မဂ္ဂဉ္စာဏေန၊
 အရဟတ္တမဂ်ဉ္စာဏ်ဖြင့်၊ ဒဗ္ဗံ၊ ကိလေသာကိုထောင်ရာဖြစ်သောကာမဂုဏ်
 ဟူသောဌာနသို့၊ အနိဝတ္တမာနော၊ မပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပော၊
 ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဩက္ခိတ္တ
 စက္ခု၊ အောက်သို့ချသော မျက်စိသည်ထည်းကောင်း၊ နဝပါဒထောထော၊
 ခြေမချုပ်ပေါ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဂုတ္တိန္ဒြိယော၊ ထိုစွာစောင့်အပ်သော
 စက္ခု၊ မှကြွင်းသော ဣန္ဒြေရှိသည် ထည်းကောင်း၊ ရက္ခိတမာနသာနော၊
 စောင့်အပ်ပြီးသော စိတ်ရှိသည်ထည်းကောင်း၊ အနဝံထာတော၊ ရာဂဖြင့်
 မစွတ် သည်ထည်းကောင်း၊ အပရိဗုပ္ပမာနော၊ ဒေါသဖြင့် မထောင်သည်
 ထည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပော၊ ကြံ့ချိုကဲ့သို့၊ ဧကော၊
 ထယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဝိတိဗျူနာနိ၊ ဝိတိဗျူနာနိ၊ လူ၏အသွင်အပြင်
 တို့ကို၊ ဩဟာရယံတွာ၊ ချ၍၊ သဗ္ဗန္တပတ္တော၊ ကောင်းစွာဖုံးထွန်းအပ်သော
 အရွက်ရှိသော၊ ပါရိဆတ္တောယထာ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ အဘိနိက္ခ
 မိတွာ၊ အိပ်မှထွက်၍၊ ကာသာယဝတ္တော၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကို
 ဝတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပော၊ ကြံ့ချိုကဲ့သို့၊ ဧကော၊ တ
 ယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ရသေသု၊ အချဉ်အချိုစသောအရ
 သာတို့၌၊ ဂေဝံ၊ မက်မောသောတဏှာကို၊ အကံရံအကရေန္တော၊ မပြုသည်
 ဖြစ်၍ထည်းကောင်း၊ အထောဇ္ဇာ၊ မချုပ်ပေါ်သည်ဖြစ်၍ ထည်းကောင်း၊
 အနညပေါထိ၊ တပါးသော အတ္တဘောကိုမွေးခြင်းမရှိ သည်ဖြစ်၍ ထည်း
 ကောင်း၊ သပဒါနုစာရိ၊ အိပ်စဉ်မပြတ်ဆွမ်းခံသည်ဖြစ်၍ ထည်းကောင်း၊
 ကုထေကုထေ၊ မင်းစသောထိုထိုသို့သောအမျိုး၌၊ အပဋိဗန္ဓပတ္တော၊ ကိလေ

သာအားဖြင့်မပြုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ခဂ္ဂဝိသာထကဗ္ဗေပ
 ကြံ့ချိုကဲ့သို့၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ စေတသော၊
 စိတ်၏။ ပဉ္စဝရဏာနိ၊ ငါးပါးသောအပိတ်အပင်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ဥပစာရ
 အပ္ပနာဖြင့်ပယ်၍၊ သဗ္ဗေ၊ အထုံးစုံကုန်သော၊ ဥပက္ကိယေသေ၊ ကင်၍စိတ်ကို
 နှိပ်စက်တတ်ကုန်သော အ၊ ဘုသိုလ်တို့ကို၊ ဗျာပနုဇ္ဈ၊ ဝိပဿနာမဂ်ဖြင့်နှုတ်
 ဖြတ်၍၊ အနိသဝိတော၊ ငိတ္တာဒိဗ္ဗိကိုမရှိမူ၍၊ သွေဟဒေါသံ၊ တဏှာဟူသော
 အပြစ်ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာထကဗ္ဗေ၊ ကြံ့ချိုကဲ့သို့၊ ဧကော၊ တ
 ယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ သုခံ၊ ကာယိကသုခကိုလည်းကောင်း၊
 ဒုက္ခံ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဗျာနံ၏ရှေးအတို့ဥပစာရန္တိ
 သာသျှင်၊ ဝိပိဗ္ဗိကတွာန၊ နောက်ပေးပြု၍၊ သောမနဿ၊ စ၊ စေတသိကသာထ
 ဝေဒနာကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿ၊ စ၊ စေတသိကအသာထဝေဒနာကို
 လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဥပစာရန္တိသာသျှင်၊ ဝိပိဗ္ဗိကတွာန၊ နောက်ပေးပြု
 ၍ဝိသုဒ္ဓိကိုးပါးသော ဆန့်ကျင်ဘက်တို့မှလွတ်သည်ဖြစ်၍ အထူးသဖြင့်
 စင်ကြယ်ထသော၊ သမထံ၊ ဗြိမ်သက်တည်ကြည်သော၊ ဥပေက္ခံ၊ စတုတ္ထ
 ဗျာနုဥပေက္ခာကို၊ လဒ္ဓါန၊ ရပြီး၍၊ ခဂ္ဂဝိသာထကဗ္ဗေ၊ ကြံ့ချိုကဲ့သို့၊ ဧကော၊
 တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ပရမတ္ထပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော
 မြတ်သောအကျိုးသို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ အာရန္တဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသော
 ဝိရိယရှိ သည်လည်းကောင်း၊ အတိနုစိတ္တော၊ ဝိရိယဟူသောအစွမ်းဖြင့်
 ထောက်ပံ့သည်ဖြစ်၍ မတွန့်သောစိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ အကုသိတ
 ဝတ္ထိ၊ ရစ်ခြင်းထိုင်ခြင်းသွားခြင်းအစရှိသည်၌ မပျင်းသောကိုယ်၌ဖြစ်ခြင်း
 ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဒဠ္ဇနိက္ကမော၊ မြဲမြံစွာမဆုတ်မနစ်နှိုးဆော်သောဝိရိ
 ယအစွမ်းရှိ သည်လည်းကောင်း၊ ထာမဗလူပပန္နော၊ မဂ်ခဏ၌ကာမဝေမ
 ညာဏဗလနှင့် ပြည့်စုံ သည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာထ
 ကဗ္ဗေ၊ ကြံ့ချိုကဲ့သို့၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ပရိသလ္လာန
 ဉ္စ၊ ထိုသို့သောသက္ကသင်္ခါရတို့မှနှစ်၍တယောက်ထည်းသောအဖြစ်ကိုမှီဝဲခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဗျာနုဉ္စ၊ ဆန့်ကျင်ထက်ဖြစ်သောတရားတို့ကိုထောင်စေ
 တတ်သောအာရုံ ကိုပြုတတ်သောသမာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဂိဉ္ဇမာ
 နော၊ မရွန့်မူ၍၊ ဝေဗ္ဗေသု၊ ဝိပဿနာ၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော တရားတို့၌၊ နိဗ္ဗံ၊
 အမြဲမပြတ်၊ အနုပဋ္ဌာစာရီ၊ ထေးကုတ္တရာ တရားအားထုတ် သောဝိပဿ
 နာအကျင့်ကို ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အနိစ္စအစ
 ရှိသောအပြစ်ကို၊ သမ္ပသဝိတာ၊ သုံးသပ်သည်ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာထကဗ္ဗေ၊

ကြံ့ချိုကဲ့သို့၊ ဧကော၊ ထယောကံထည်း၊ စရေ၊ကျင့်ရာ၏၊ တဏှက္ခယံ၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တယံပတ္တ ယန္တော၊ တောင့်တ သောသူ သည်း၊ အပ္ပမတ္တော၊ မဝေမထော့သည်ဖြစ်၍ ထည်းကောင်း၊ အနေထရ ခေါ၊ အပြစ်မရှိသော စကားကိုဆိုတတ်သော ခံတွင်းရှိသည်ဖြစ်၍ထည်း ကောင်း၊ သုတဝါ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ပြီးစေတတ်သောသုတရှိသည်ဖြစ်၍ ထည်းကောင်း၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ထည်းကောင်း၊ သင်္ခိထဝေဓ္မော၊ ပိုင်းခြားအပ်ပြီးသောတရားရှိသည်ဖြစ်၍ ထည်းကောင်း၊ နိယတော၊ အရိ ယမဂ်ဖြင့်နိယာမသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍ထည်းကောင်း၊ ပဓာနဝါ၊ သဗ္ဗပ္ပာန် ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ထည်းကောင်း၊ ဝဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုကဲ့သို့ ဧကော၊ ထယောကံထည်း၊ စရေ၊ကျင့်ရာ၏၊ ၊ သဒ္ဓေသု၊ အသိတို့ကြောင့် အသန္တသန္တော၊ မလန့်မကြောက်သော၊ သီဟောဝ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၊ အနန္တဒီ သု၊ မမြဲခြင်းတို့ကြောင့်၊ အသန္တသန္တော၊ တဏှာစသောအားဖြင့်လန့်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ထည်းကောင်း၊ ဇာထမ္ဘိ၊ ကွန်နွံ၊ အသဇ္ဇမာနော၊ မငြိသော၊ ဝါ တောဝ၊ လေကဲ့သို့၊ ခန္ဓာဒီသု၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌၊ အသဇ္ဇမာနော၊ မငြိသည်ဖြစ် ၍ထည်းကောင်း၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊ အလိပ္ပမာနံ၊ မလိပ်၊ ကျသော၊ ပဒုဓိဝ၊ ပဒုဗ္ဗာကြာကဲ့သို့၊ လောဘောန၊ ခပ်ထိမ်းသောအာရုံတို့၌မက်မောသောလော ဘာဖြင့်၊ အလိပ္ပမာနော၊ မလိပ်၊ ကြံသည်ဖြစ်၍ထည်းကောင်း၊ ဝဂ္ဂဝိသာဏက ပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုကဲ့သို့၊ ဧကော၊ ထယောကံထည်း၊ စရေ၊ကျင့်ရာ၏၊ ၊ ဒါဗ္ဗဗ လိ၊ အစွယ်ဟူသောအားရှိထသော၊ သီဟောရာဇာ၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့ မင်းသည်၊ မိဂါနံ၊ သားတို့ကို၊ ပဿဟ္မ၊ ကာယဗလဖြင့်နှိပ်နင်းကာချီ၍၊ စာ ချိ၊ သွားထေ့ရှိသည်၊ အဘိယုယျ၊ တန်ခိုးဖြင့်နှိပ်နင်း၍၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပန္နာနိ ဝေးသောနေရာတို့ကို၊ သေဝတိယထာ၊ အမြဲထည်သိသကဲ့သို့၊ ဒါဗ္ဗဗလိ၊ ပ ဉာအစွယ်တည်းဟူသောအားရှိသော၊ သီဟော၊ ခြင်္သေ့နှင့်တူသော၊ ရာ ဇာ၊ မင်းသည်၊ မိဂါနံ၊ တေဘုမ္မကဓမ္မတည်းဟူသောသားတို့ကို၊ ပဿဟ္မ၊ ဗိုလ်ပါတည်းဟူသော အားဖြင့်နှိပ်နင်း၍၊ စာချိ၊ သွားခြင်းရှိသည်၊ အဘိယု ဟ္မ၊ ပညာဗထဂုဏဗလဖြင့်နှိပ်နင်း၍၊ စာချိ၊ ကျင့်ထေ့ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပန္နာနိ၊ ဆိတ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ အိပ်ရာနေတို့ကို၊ သေဝေထ၊ ဖြစ်ရာ ၏၊ ဝဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုကဲ့သို့၊ ဧကော၊ ဟယောကံထည်း၊ စရေ၊ကျင့် ရာ၏၊ ၊ ကာလေ၊ တရံတခါ၌၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိရတ္တိံ စ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့မှလွတ်သောစေတောဝိရတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ကာလေ တရံတခါ၌၊ ကရုဏံ၊ သနားခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိရတ္တိံ စ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်

တို့မှလွတ်သောစေတော့မိရတ္တိကို ထည်းကောင်း၊ ကာလေ၊ တရံတခါ၌၊ မုဒိတံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ မိရတ္တိံ စ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့မှ လွတ်သောစေတော့မိရတ္တိကိုထည်းကောင်း၊ ကာလေ၊ တရံတခါ၌၊ ဥပေက္ခံ ဥပေက္ခာဟုဆိုအပ်သော၊ မိရတ္တိံ စ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့မှ လွတ်သောစေ တော့မိရတ္တိကိုထည်းကောင်း၊ အာသေဝမာနော၊ မှီဝဲသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေန၊ အထုံးစုံသော၊ လောကေန၊ သတ္တလောကနှင့်၊ အဝိဂ္ဂန္တမာနော၊ မဆန့်ကျင် သည်ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂပိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုကဲ့သို့၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စ ရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂကိုထည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသကိုထည်း ကောင်း၊ မောဟဉ္စ၊ မောဟကိုထည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ သံယောဇ နာနိစ၊ သံယောဇဉ်တို့ကိုထည်း၊ ပဒါလယိတွာန၊ ပျက်ဆီးပြီး၍၊ ဇိဝိတသင်္ဂ ယမ္ပိ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်း၌၊ အသန္တသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂပိ သာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏ ၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ကာရဏတ္တာ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုရခြင်းဟု သောအကြောင်းကြောင့်၊ တဇန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ သေဝန္တိ စ၊ မှီဝဲလည်း မှီဝဲကုန်၏၊ နိဗ္ဗာရဏာ၊ မိမိအကျိုးကိုရခြင်းဟုသော အကြောင်းမရှိကုန် သော၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ အဇ္ဇ၊ ယခု၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရနိုင်ခဲ့ကုန်၏၊ အဇ္ဇ၊ ယခု၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အတ္တတ္ထပညာ၊ မိမိအကျိုးကိုသာမြင်သောပ ညာရှိကုန်၏၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်သောကာယကံစသည်ရှိကုန်၏၊ ဧတဟံ၊ ထိုသူတို့မှ၊ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ ပြီးငွေသည်ဖြစ်၍၊ ခဂ္ဂပိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုကဲ့သို့၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏ ၊ ခဂ္ဂပိ သာဏသုတ်ထည်း

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤကထိဘာရစ္ဆါဇသုတ်ကို၊ မေ မယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ကြား လိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ မဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌၊ ဒက္ခိဏဂိရိသို့၊ ဒက္ခိဏဂိရိဇနပုဒ်၌၊ ဧက နာဠာယ၊ ဧကနာဠာဠည်သော၊ ပြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားရွာ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ တော်မူ၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ကထိဘာရစ္ဆါဇသော၊ ကထိဘာ ရစ္ဆါဇအနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ဝပကာလေ၊ စိုက်ပျိုးရာ ကာလ၌၊ ပဉ္စမတ္တာနိနင်္ဂီလသတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောထွန် တုံးတို့ကို၊ ပယတ္တနေိ၊ ဟွဉ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏၊ အထခေါ၊

ထိုအခါ၌၊ဘဝဝါ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ ပုဗ္ဗဒ္ဓသမယံ၊နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေ
 တွာ၊သင်းပိုင်ကိုဖြင်ဝတ်ဝတ်ထောင်မူ၍၊ပတ္တစိဝရံ၊သပိတ်၊ပတ်နိုးကို၊အာ
 ခါယ၊ယူထောင်မူ၍၊ယေန၊အကြင်အရပ်၌ကထိတာရစ္ဆါဇေ၊ကထိတာရ
 ခ္ခါဇအနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ပုဏ္ဏား၏၊ ကမ္မန္တော၊အမှုသစ်စီရင်ရာ
 အရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေန၊ထိုအမှုသစ်စီရင်ရာအရပ်သို့၊ဥပသကံမိ၊ကပ်
 ထောင်မူ၏၊တေန၊ခေါ်ပနသမယေန၊ထိုအခါ၌ကထိတာရစ္ဆါဇေ၊ကထိတာ
 ရစ္ဆါဇအနွယ်၌ဖြစ်သော၊ဗြာဟ္မဏဿ၊ပုဏ္ဏား၏၊ ပရိဝေသနာ၊ကျွေးမွေးရာ
 ဖြစ်သောအိမ်သည်၊ပဝတ္တိ၊ရှိသည်ဖြစ်၏၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ဘဝဝါ၊မြတ်
 စွာထုရားသည်၊ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ ပရိဝေသနာ၊ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော
 အိမ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေန၊ထိုအိမ်ရှိရာအရပ်သို့ဥပသကံမိ၊ကပ်ထောင်မူ
 ၍၊ဥပသကံမိတွာ၊ကပ်ထောင်မူ၍၊ဧကမန္တံ၊သင့်တင့်ထောင်ပတ်သောအရပ်
 ၌၊အဋ္ဌာထိ၊ရပ်ထောင်မူ၏၊ကထိတာရစ္ဆါဇေ၊ကထိတာရစ္ဆါဇအမည်ရှိသော
 ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားသည်၊ပိတ္တာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ငြိတံ၊ရပ်ထောင်မူသော၊
 ဘဝန္တံ၊မြတ်စွာထုရားကို၊အဗ္ဗုသာခေါ၊မြင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒိသ္မာ
 န၊မြင်ပြီး၍၊ဘဝန္တံ၊မြတ်စွာထုရားကို၊ဧထံဝစနံ၊ဤစကားကို၊အဝေါစ၊
 ဆို၏၊ကိံ၊အဝေါစ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊သမဏ၊ရှင်ရဟန်း၊ခေါ၊စင်စစ်၊
 အဟံ၊ငါသည်၊ကသာမိ၊ထွန်လည်းထွန်၏၊ဝပါမိစ၊စိုက်ပျိုးလည်းစိုက်ပျိုး
 ၍၊ကထိတွာစ၊ ထွန်ပြီး၍လည်းကောင်း၊ ဝပိတွာစ၊ စိုက်ပျိုးပြီး၍လည်း
 ကောင်း၊ သုဇ္ဈာမိ၊စား၏၊သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ဝတ္တန္တိ၊ရှင်ရဟန်းသည်လည်း၊
 ကသသခုစ၊ ထွန်လည်း ထွန်သော၊ ဝပုဇ္ဈာစ၊ စိုက်ပျိုးလည်း စိုက်ပျိုး
 သော၊ ကထိတွာစ၊ ထွန်ပြီး၍လည်းကောင်း၊ ဝပိတွာစ၊ စိုက်ပျိုးပြီး၍
 လည်းကောင်း၊ သုဇ္ဈာယံ၊ စားသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဗြာ
 ဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ အဟန္တိခေါ၊ ငါသည်လည်း၊ ကသာမိစ၊ ထွန်လည်းထွန်
 ၍၊ ဝပါမိစ၊ စိုက်ပျိုးလည်း စိုက်ပျိုး၏၊ ကထိတွာစ၊ ထွန်ပြီး၍ လည်း
 ကောင်း၊ဝပိတွာစ၊စိုက်ပျိုးပြီး၍လည်းကောင်း၊သုဇ္ဈာမိ၊စား၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ခေါပန၊စင်စစ်၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ဘောတောဂေါတ
 မဿ၊အရှင်ဂေါတမ၏၊ယုဂံဝါ၊ထမ်းပိုးကန်လည်းကောင်း၊ နဂီလံဝါ၊ထွန်
 တုံးကိုလည်းကောင်း၊ပာလံဝါ၊ထွန်သွားကိုလည်းကောင်း၊ ပါစနံဝါ၊နှင်ထံ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဗထိဗဒ္ဓေါ၊ခွားထားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နပဿမ၊
 မမြင်ကုန်၊အထစပန၊ထိုသို့မမြင်ပါဘဲလျက်၊ ဘဝံဂေါတမော၊အရှင်ဂေါ
 တမသည်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ အဟံပိခေါ၊ငါသည်လည်း၊ ကသာမိစ၊ထွန်

လည်း ထွန်း၏။ ဝပါမိစ၊ ပိုက်ပျိုးထည်းပိုက်ပျိုး၏။ ကထိတွာစ၊ ထွန်းပြီး၍ ထည်းကောင်း၊ ဝပိတွာစ၊ ပိုက်ပျိုးပြီး၍ထည်းကောင်း၊ ဘုဇ္ဇာမိ၊ စား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုကားဆို၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကထိဘာရုစ္စါ၊ ကထိဘာရုစ္စ၊ အန္တယံ၌ဖြစ်သော၊ ပြာဟူဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်ဆိုသနည်း။ တောဂေါတမ၊ အိုအရှင်ဂေါတမ၊ တွံ၊ သင်သည်ကဿကော၊ လယ်ထွန်သောယောကျ်ားဟူ၍၊ ပဋိဇာနာထိ၊ ဝန်ခံ၏။ တေ၊ သင်၏။ ကထိံ၊ ထမ်းပိုးထွန်ထုံးစသော လယ်ထွန်အဆောက် အဦကို၊ နစပဿာမိ၊ ငါမမြင်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဟေ၊ သင်၏။ ကထိံ၊ လယ်ထွန်အဆောက်အဦပြည့်စုံသည်ကို၊ ဇာနေရ၊ ငါတို့ထိရကုန်ရာ၏။ ပုစ္ဆိတော၊ ငါတို့မေးအပ်သောသင်သည်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ထထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ကထိံ၊ လယ်ထွန် အဆောက်အဦ ပြည့်စုံသည်ကို၊ ဗြူဟိ၊ ဆိုတော်မူသော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတံရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗိဇံ၊ မျိုးစေတည်း။ မေ၊ ငါ၏၊ ဘပေါ၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်ခြင်းသည်၊ ဝမ္ဘိ၊ မိုးရွာခြင်းတည်း။ ပညာ၊ လောကီထောကုတ္တရာပညာသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ယဂနဂ်ထံ၊ ထမ်းပိုးထွန်ထုံးတည်း။ ဟိရိ၊ ကာယဒုရိက်စသည်တို့မှရှက်ခြင်းစက်ဆုပ်ခြင်းသည်။ မေ၊ ငါ၏၊ ဤသာ၊ ထွန် သံတည်း။ မေ၊ ငါ၏၊ မနော၊ သမာဓိစိတ်သည်။ ယောတ္ထံ၊ ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ သတိ၊ မဇ္ဈေမထျော့သော အောက်စေခြင်းထက္ကဏာရှိသောသတိသည်။ ဖာလပါစနံ၊ ထွန်သွားနှင့်တံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာယဂုဏ္ဏော၊ ကာယစွါရုန္နိကျူးခြင်းကိုစောင့်သည်။ ဝစီဂုဏ္ဏော၊ ဝစီဒွါရုန္နိထွန်ကျူးခြင်းကိုစောင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဟာရေ၊ အာဟာရေ၌၊ ယတော၊ ပြုစင်စွာစောင့်စည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒရေ၊ ဝမ်း၌၊ ယတော၊ အတိုင်းအရှည်သုံးဆောင်သည်ဖြစ်၍စောင့်စည်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစ္စံသစ္စေန၊ မှန်သောဝစီသစ္စာဖြင့်၊ ဝိသံဝါဒနံ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းကို၊ နိဒါနံ၊ ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြု၏။ မေ၊ ငါ၏၊ သောရစ္စံ၊ ကောင်းသောတင့်တယ်သောနိဗ္ဗာန်၌မွေ့လျော်သောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသောအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ပမောစနံ၊ ယောဂဘိဝုသ္မတိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ ခရေခေရယံ၊ အဦးကိုဆောင်သော နွားထားဟု ဆိုအပ်သောနွားသည်။ ဝိရိယံ၊ ထုံ့ထပြုခြင်းသည်။ ယောဂက္ခေမာမိဝါဟနံ၊ ယောဂထေးပါးဖြင့်ဘေးမရှိသောနိဗ္ဗာန်သို့ ရှေးရှုဆောင်လျက်၊ အနိဝတ္တန္တံ၊ မဆုတ်မနှစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသနည်း။ ယတ္ထ၊

အကြင်အရပ်၌၊ ဂစ္ဆိဒ္ဓါသွား၍၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိမ်၊ တတ္ထ၊ ထိနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ပြောဟူထာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝေံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဇေယျကထိ၊ ဤသို့သောထယ်ထွန်ခြင်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကဋ္ဌာ၊ ထွန်အပ် ထေပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ သာကထိ၊ ထိုထယ်ထွန်ခြင်းသည်၊ အမတဖလော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ သောအကျိုးရှိ၏၊ ယောကောမိ၊ တရုံတယောကံသောသူသည်၊ ဇေတံကထိံ၊ ထိုထယ်ထွန်ခြင်းကို၊ ကံသတိ၊ ထယ်ထွန်၏၊ သောသုဗ္ဗော၊ ထိုအထုံးစုံသော သူသည်၊ ဇေတံကထိံ၊ ထိုထယ်ထွန်ခြင်းကို၊ ကုသိက္ခာန၊ ထယ်ထွန်၍၊ သဗ္ဗ နုက္ခာ၊ ခပ်ထိမ်းသော ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ ပရဂ္ဂထ၊ လွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ ဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကထိဘာ၊ ရွှေစော၊ ကထိဘာ၊ ရွှေ၊ အနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ပြောဟူထော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ မဟတိယာ၊ အဖိုးများစွာ ထိုက်သော၊ ကံသပါတိယာ၊ ရွှေခွက်၌၊ ပါယာသံ၊ နို့စာနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ စုံ၊ စုံထက်သည်ကိုဖြစ်စေ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ ဥပနာမေထိ၊ ကပ်၏၊ ကိန္နိ၊ အဘယ်သို့၊ ဝံတွာ၊ ဆို၍၊ ဥပနာမေထိ၊ ကပ်သနည်း၊ ဘဝံဂေါ တမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ပါယာသံ၊ နို့စာနာကို၊ ဘုဉ္ဇတု၊ တုဉ်းပေးတော် မူပါစော၊ ဘဝံ၊ အရှင်သည်၊ ကဿကော၊ ထယ်ထွန်ယောကျ်ားပေတည်း၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင် ဂေါတမသည်၊ အမတပ္ပထံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအကျိုးရှိသော၊ ကထိံ၊ ထယ်ထွန်ခြင်းကို၊ ကသတိ၊ ထယ်ထွန်တော်မူပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ထျှောက်၏၊ ပြောဟူထာ၊ ပုဏ္ဏား၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဂါထာဘိဂိတံ၊ ဂါထာတို့ကို ဆို၍၊ ရအပ်သော ဘောဇဉ်သည်၊ အဘောဇနေယျံ၊ စားခြင်းငှါထိုက်သည် မဖြစ်၊ ဇေဝဓမ္မော၊ ဤသို့ဂါထာဖြင့်ဆို၍ ရအပ်သောဝတ္ထုကို စားခြင်းသ ဘောသည်၊ သမ္ပဿတံ၊ ကောင်းစွာအာဇီဝ၏ စင်ခြင်းကိုရှုမြင်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာထုရားတို့၏၊ နဓမ္မော၊ သဘောမဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ထုရားတို့သည်၊ ဂါထာဘိဂိတံ၊ ဂါထာကိုဆို၍၊ ရအပ်သောဘောဇဉ်ကို၊ ပနုဒန္တိ၊ ပယ်တော် မူကုန်၏၊ ပြောဟူထာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခဓမ္မော၊ အာဇီဝ၏စင်ခြင်းသဘောသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဇေယျဇေနာ၊ ရှာဖွ်ခြင်းသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ထုရားတို့၏အသက်မွေးခြင်း တည်း၊ ပြောဟူထာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ပုညပေက္ခဿံ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသော၊ တေ၊ သင်၏၊ ခတ္တမ္ပိ၊ ထယ်၌၊ ယံ၊ အကြင်ထမင်းအပျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ရှိ၏၊ အညေန၊ ပါယာသဋ္ဌတပါးသော၊ တံတေနအန္ဓေနစ၊ ထိုထမင်းဖြင့် ထံည်းကောင်း၊ တံတေနပါနေစ၊ ထိုအပျော်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ တံ၊ သင် သည်၊ ကေဝလိနံ၊ အထုံးစုံသောဂုဏ်ဖြင့်ပြုထသော၊ မဟေထိံ၊ မြတ်သော

သီသစသောကျေးဇူးအပေါင်းကိုရှာပြီးထသော၊ ကုက္ကုတ္တုပသန္တံ၊ သက်
 ခြေထွင်ခြင်းစသောငြိမ်းပြီးသော ကုက္ကုတ္တုရှိထသော၊ ဝိတာသဝံ၊ ကုန်ပြီး
 သောအာသဝေါရှိသောရဟန္တာကို၊ ဥပဗ္ဗဟဿချ၊ မြတ်နိုးတနာထုပ်ကျေး
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောသော်မူ၏၊
 ဘောဒဂါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အထ၊ ထိုသို့ပါယာသကိုမခံသည်ရှိသော်၊
 ကဿစ၊ အတယ်သူအားထည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဝံပါယာသံ၊ ဤနို့
 စာနာကို၊ ဒဗ္ဗိ၊ ပေးရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဝုတ္တားကဏ္ဍောက်သည်ရှိ
 သော်၊ ပြာဟူကာ၊ ဝုတ္တား၊ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ သ
 မာရကော၊ မာရမင်းပြည်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မပြည်နှင့်တကွ
 သော၊ ဝေဝကော၊ ဩကာသဝေဝကန္တိလည်းကောင်း၊ သဿမထ၊ ပြာဟူဇာ
 ယာ၊ သာသနာတော်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောရဟန်းဝုတ္တားနှင့်တကွသော
 သဒေဝမနုဿာယ၊ သဗ္ဗုတိနတ်တည်းဟူသောမင်းကြွင်းသောလျှင်တကွ
 သော၊ ပဇာဟ၊ သတ္တဝေဝကန္တိလည်းကောင်း၊ တထဂဂတဿဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ တထာဂတဿဝကဿဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားတစည့်
 သားကိုလည်းကောင်း၊ အညတြ၊ ထား၍၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ ဝုတ္တော၊
 စားအပ်ပြီးသော၊ သောပါယာသော၊ ထိုနို့ စာနာသည်၊ သ ဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊
 ပရိကာမံ၊ ကြေခြင်းသို့၊ ဝုတ္တေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ နုခေါပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ပြာဟူကာ၊ ဝုတ္တား၊ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်
 သာလျှင်၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ တံပါယာသံ၊ ထိုနို့ စာနာကို၊ အပ္ပဟရိတေဝါ၊ စိမ်း
 သောမြတ်မရှိချာ၍သော်လည်း၊ ဆဂ္ဇေဟိ၊ စွန့်လော့၊ အပ္ပါဏကော၊ ဝိုးမရှိ
 သော၊ ဥဒကေဝါ၊ ရေ၍သော်လည်း၊ ဩပိဿာပေဟိ၊ မျှောလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကသိတာ၊ မုန္တိ၊ ဇော၊ ကသိတာရ
 ခွါဇအန္တယ်ဖြစ်သော၊ ပြာဟူဇော၊ ဝုတ္တားသည်၊ တံပါယာသံ၊ ထိုနို့ စာနာ
 ကို၊ အပ္ပါဏကော၊ ဝိုးမရှိသော၊ ဥဒကော၊ ရေ၍၊ ဩပိဿာပေထိ၊ မျှော၏၊ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဒကော၊ ရေ၍၊ ပက္ခိတော၊ ပစ်ချအပ်သော၊ သောပါယာသော၊
 ထိုနို့စာနာသည်၊ ဝိစိစိဉာယတိ၊ စိပ်စိပ်မြည်၏၊ ဝိစိစိဉာယတိ၊ စိပ်စိပ်အသံကို
 ဖြစ်စေ၏၊ သံဂူပါယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှအသုံးထွက်၏၊ သမ္ပူပါ ယတိ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှအလျှံထွက်၏၊ သေယူထာပိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဒိ
 ဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး၊ သန္တုတ္တော၊ ကောင်းစွာပူဇော်သော၊ အယောဂုဇ္ဇော၊
 သံတွဲခဲသည်၊ ဥဒကော၊ ရေ၍၊ ပက္ခိတ္တော၊ ထည့်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိစိစိဉာယ
 တိယထာ၊ စိပ်စိပ်မြည်သကဲ့သို့၊ ဝိစိစိဉာယတိယထာ၊ စိပ်စိပ်အသံကိုဖြစ်

သုတ္တန်ပါတ်ဝါဒိတော်နိဿယ

သောကဲ့သို့၊ သံဂူပါယတိယတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှအနီးထွက်သကဲ့သို့၊ သ
 ဗ္ဗဂူပါယတိယထာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှအလျှံထွက်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအ
 တူသာလျှင်၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ပက္ခိတ္တော၊ ပစ်ချအပ်သော၊ သောဝါယာသော၊
 ထိုနို့၊ ဗာနာသည်၊ ဗိစ္စိဋ္ဌာယတိ၊ ဗိစိစိပ်မြည်၏။ ဝိစိစ္စိဋ္ဌာယတိ၊ ဗိစိစိပ်အသံ
 ကိုဖြစ်စေ၏။ သံဂူပါယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှအနီးထွက်၏။ သုဗ္ဗဂူပါယတိ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှအလျှံထွက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂ၊ သိဘာရစ္ဆါဇောက
 သိဘာရစ္ဆါဇအနွယ်ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်
 လန့်သည်ဖြစ်၍၊ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ကြက်သည်းမွေးဗျင်းထသည်ဖြစ်
 ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။
 တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်ပြီး၍။ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတံ့၌၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ နိပတိတ္ထံ၊ ဝတ်
 ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ထေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈေျောက်
 ၍၊ ကိံ၊ အဝေါစအဘယ်သို့ဈေျောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတ
 မ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိစွာ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အ
 ဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိစွာ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ နိက္ခန္တိ
 တံ၊ အနီးမှောက်၍ထားအပ်သောဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဥတ္တု၊ ဇေယျသေယျထာ
 ပိ၊ ထွန်ရာသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆန္တံ၊ မြက်သစ်ရှက် စသည်ဖြင့်ပုံး
 ထွန်းအပ်သောဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဝိဝေယျသေယျထာပိ ဖွင့်ထွန်ရာ သကဲ့
 သို့လည်းကောင်း၊ ရဋ္ဌဿဝါ၊ ခရီး၌တွေ့ရသောသူအားလည်း၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီး
 ကို၊ အာပိက္ခေယျသေယျထာပိ၊ ကြားရာသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စက္ခုမ
 န္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူသည်၊ ဓူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို၊ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်
 လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္ဓကာရေဝါ၊ အဓိကတိုက်၌လည်း၊ တေထပဇ္ဇောတံ၊
 ဆီမီးတံဆောင်ကို၊ ခေယျသေယျထာပိ၊ ထွန်းညှိဆောင်ရာသကဲ့သို့၊
 ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘောတာဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊
 အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမကများစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မော၊ တ
 ရားကို၊ ပကာသိတော၊ ပြုတော်မူပေ၏။ သောဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဘဝန္တံဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ သဋ္ဌာနံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာ
 မိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သိက္ခုသံ
 ဗာဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ
 ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေယနေ၊
 အဘို့ကိုအစပြု၍၊ ပါဇာပေတံ၊ အသက်နှင့်ပြည့်စုံသမျှကာလပတ်လုံး၊ သရ

တံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သောရတနာသုံးပါးသို့၊ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍၊ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘောတောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို၊ ယတေယျံ၊ ရလိပါ၏၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ ယဒေတယျံ၊ ရလိပါ၏၊ ကထိဘာရန္နာဇော၊ ကကိဘာရန္နာဇ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို၊ အလတ္ထခေါ၊ ရပြီးဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အလတ္ထ၊ ရပြီး ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဓိရူပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့် သေးသော၊ အာယသ္မာ ဘာရန္နာဇော၊ အရှင်ဘာရန္နာဇသည်၊ ဇေကော၊ တယေံ အထည်းထည်း၊ ဝပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ နဗိရသေဝ၊ မကြာမီလျှင်၊ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အတ္ထာ၊ အကျိုး၌၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်း သား၌၊ သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဇဂါရာသ္မာ၊ လူတောင်မှန်ကွမ်တွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ်ဟူသောမြတ်သောအကျင့်၏ အဆုံးရှိထသော၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဘာသိ၊ နေပြီး၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသော်လည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ဝိကာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ကရုဏီယံ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးအပြားရှိသော ကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတ္ထတ္ထာယ၊ ဤသို့အပြားရှိသော ယခုဖြစ်သော ခန္ဓာအစဉ်မှ၊ အပရံ၊ တပါးသော ခန္ဓာအစဉ်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တညာသိ၊ သိ၏၊ အာယသ္မာဘာရန္နာဇော၊ အရှင်ဘာရန္နာဇသည်၊ အရဟတံ၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အညတဇော၊ တပါးအဝင်အပါသည်၊ အဟောသိ၊ ခေါပန၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘာရန္နာဇသုတ္တံ၊ ဘာရန္နာဇသုတ်တည်း။ ။

ရန်၊ သုခားရှင်၊ ဗဟုဘပဏ္ဍံ၊ ပြန်ပြောသောပညာရှိထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊

သံသီဗုဒ္ဓဖြစ်ထသော၊ ဓမ္မသာမိတရား၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူ ထသော၊ ဝိတ
 တဏှိ၊ ကင်းပြီးသော တဏှာရှိထသော၊ ဇွိပဒုတ္တံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ထသော၊ သာရထိနံ၊ ဆုံးမထတ်
 သောသူတို့၏၊ ပဝရံ၊ အမြတ်ဖြစ်ထသော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ အထံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးပါ၏၊ လောကော၊ လောက၌၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့
 သည်၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ဣဗံ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကို၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပြုဟိ၊ ဟောပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကမ္မာရ
 ပုတ္တော၊ ပန်းထိပ်သည်၏သားဖြစ်သော၊ ဝုဇ္ဇော၊ ဝုဇ္ဇသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ဝုဇ္ဇ၊ ဝုဇ္ဇ၊ ထောကော၊ ထောက၌၊
 စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 ပဉ္စမံ၊ ငါးယောက်မြောက်သော ရဟန်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ထယာ၊ သင်
 သည်၊ သက္ခိပုဋ္ဌော၊ မျက်မှောက်မေးအပ်သော၊ အထံ၊ ငါသည်၊ ဧတေ၊ ဤ
 လေးယောက်သော ရဟန်းတို့ကို၊ အာဝိကရောမိ၊ ထွင်ရှားပြုအံ့၊ မဂ္ဂဇိနော
 စ၊ မဂ်ဖြင့်ကိလေသာတို့ကိုအောင်ပြီးသောရဟန်းထည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဒေသ
 ကောစ၊ သူတပါးတို့အားမဂ်ကိုဟောညွှန်ထတ်သောရဟန်းထည်းကောင်း၊
 ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ်၌၊ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏၊ သောစ၊
 ထိုရဟန်းထည်းကောင်း၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မဂ္ဂဗုဒ္ဓိ၊ ဆန်ကျင်
 သောအကျင့်ဖြင့်မဂ်ကိုပျောက်၏၊ သောသမဇေဏာစ၊ ထိုရဟန်း ထည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေစတ္တာရော၊ ဤလေးယောက်ကုန်သော၊ သမ
 ဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ကံ၊ အဘယ်ရဟန်းကို၊ မဂ္ဂဇိနံ၊ မဂ်ဖြင့်ကိ
 လေသာကိုအောင်ပြီးသောရဟန်းဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်ဘုရားတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊
 ဟောတော်မူကုန်သနည်း၊ မဂ္ဂက္ခယာယိ၊ သူတပါးတို့အား မဂ်ကိုဟောကြား
 တတ်သောရဟန်းသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအခြင်း အရာအားဖြင့်၊ အ
 တုဇျော၊ မနှိုင်းချိန်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်း
 သည်၊ မဇ္ဇေ၊ မဂ်၌၊ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏၊ တံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော အရှင်ဘုရားသည်၊ ပြုဟိ၊ ဟော တော်မူပါ
 ထော၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မဂ္ဂဗုဒ္ဓိ၊ မဂ်ကိုပျက်
 ၍၊ တံ၊ ထိုရဟန်းကိုထည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာဝိကရောယိ၊ ထင်ရှား
 ပြုတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကမ္မာရပုတ္တော၊ ပန်းထိပ်သည်၏ သားဖြစ်
 သော၊ ဝုဇ္ဇော၊ ဝုဇ္ဇသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်

၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တိဏ္ဍကထံကထော၊ ကူးမြောက်ပြီး
သောသို့ထောသို့လော ဟူသောယုံမှားခြင်းရှိ၏။ ဝိသုဒ္ဓါ၊ ကင်းပြီးသော
မြားပြောင့်ရှိ၏။ နိဗ္ဗာနဘိရတော၊ နိဗ္ဗာန်၌အလွန်မွေ့လျော်၏။ အနန္ဒဂိဇ္ဈေ၊
ထရံထရကိုမျှ တဏှာအားဖြင့်မမက်မော၊ သဒ္ဓေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွ
သော၊ လောကဿလူများကို၊ နေတာ၊ ဆောင်တတ်၏။ တာမိ၊ လောကဝံတ
ရားတို့ဖြင့်ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိ၊ တံသမဏံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ မဂ္ဂဇိနံ၊ မင်္ဂဖြင့်ကိ
သေသာကို အောင်ပြီးသောရဟန်းဟူ၍။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဝ
ဒန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ပရမံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရမန္တိ၊ ခပ်သိမ်းသောတ
ရားတို့ထက် မြတ်၏ဟူ၍။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဣဓေ၊ ဤသာသနာ
ထော်၌၊ ဥာဟာ၊ သိအပ်ပြီ။ အက္ခာတိ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဥာဏံ၊ အစွမ်းအားဖြင့်
ဟောကြားတတ်၏။ ဝိဘဇတိ၊ ဝေဘန်တတ်၏။ ဣဓေ၊ ဤသာသနာ၌လျှင်၊
ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်ထရားကို။ အက္ခာတိ၊ သူတပါးတို့အားကြားထုတ်၏။ ဓမ္မံ၊ မင်္ဂတ
ရားကို။ ဝိဘဇတိ၊ သတိပဋ္ဌာန်စသော အားဖြင့်ဝေဘန်တတ်၏။ ကင်္ခါ၊ သိအံ၊
သူတပါးတို့၏ယုံမှားကိုဖြတ်ကတ်ထသော၊ မုနိ၊ ဥာဏံနှင့်ပြည့်စုံထသော၊
အနေခံ၊ တဏှာကင်းထသော၊ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊
ဒုတိယံ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ မဂ္ဂဒေဝီ၊ မင်္ဂကိုဟောညွှန်ပြတတ်သော
ရဟန်းဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဓမ္မပဒေ၊
နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းဖြစ်ထသော၊ သုဒ္ဓေသိတေ၊ နှစ်ပါးသောအဖိုသို့မကပ်
မူ၍ ကောင်းစွာဟောအပ်ထသော၊ မဂ္ဂေ၊ မင်္ဂ၌။ ဇိတိ၊ အသက်ရှင်၏။
သံယတော၊ သိသသံယမဖြင့် ကောင်းစွာစောင့်စည်း၏။ သတိမာစ၊ ကာ
ယစသည်တို့၌ မမေ့မလျော့သောသတိရှိ၏။ အနဝဇ္ဇပဒါနိ၊ ဗောဓိပက္ခိယ
ဓမ္မဟုဆိုအပ်ကုန်သောအပြစ်မရှိကုန်သောအဘို့တို့ကို။ သေဝမာနော၊ ဘာ
ဝနာသေဝနအားဖြင့်မြှီဝဲ၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ထတိ
ယံ၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊ မဂ္ဂဇိတိ၊ မင်္ဂ၌အသက်ရှည်သောရဟန်းဟူ၍။
အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သုဗ္ဗတာနံ၊ ကောင်း
သောအကျင့်ဝတ်ရှိကုန်သော ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့၏။ ဆဒနံ၊
လျှောက်ပတ်သော အဝတ်ကို။ ကတွာနံ၊ ဝတ်သည်ကို ပြု၍။ ပက္ခန္ဓိ၊ ရ
ဟန်းတို့၏အတွင်းသို့ဝင်၏။ ကုယဒ္ဓု၊ သကော၊ အမျိုးတို့၏ ဩည်ညိုခြင်း
ကိုပျက် ဆီးထုတ်၏။ ပဂဗ္ဘော၊ ကာယပါဂဗ္ဘဖြင့်ကြမ်းတန်း ခြင်းရှိ၏။
မာယာပီ၊ လွန်ကျူးအပ်ပြီးသော အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းထက္ခကာရှိသော
လှည့်ပတ်ခြင်းရှိ၏။ အသံယတော၊ သိသသံယမဖြင့် ကောင်းစွာ မစောင့်

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိထော်နိဗ္ဗာန်

စည်း၊ ပထာပါ၊ သိသစသော အနှစ်မှကင်းသည် ဖြစ်၏။ ပရူပေန၊ အရိယာတို့ နှင့် လျှောက်ပတ်သော အပစ္စိတဉာဏ်သော အသွင်မျှတည်းဖြင့်၊ စရိစရေန္တော၊ ကျင့်၏။ သောပုဂ္ဂထော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မဂ္ဂဒုတိ၊ မဂ်ကို ဖျက်သော ရဟန်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝဟဋ္ဌော၊ လူဖြစ်သော၊ သုတဝါ၊ အကြား အမြင်ရှိသော၊ သပ္ပညော၊ ထိုရဟန်းတို့၏ အထူးကို သိသော ပညာဖြင့် ပညာရှိသော၊ သော အရိယသာဝကော၊ အကြင်ထုရား ဘပည့်သည်၊ ဧတေ စ၊ ဤ ထေးယောက်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်း ပနိဝိဇ္ဈိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိ၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ် သိမ်းသော ရဟန်းတို့သည်၊ နထော ဒိသာ၊ ဤပါပရဟန်းနှင့် တူသော သဘော မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝိဟာ န တော၊ နေသော၊ တဿ၊ ထိုပညာရှိ သော သူ၏၊ သဒ္ဓါ၊ ရဟန်းကောင်းတို့၌ ယုံကြည်ခြင်းသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရေန္တံ၊ ပြုသော ရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နဟာ ဝေတိ၊ မယုတ်စေ၊ တိ၊ သင့်စွာ၊ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သုတဝါ၊ အကြား အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ထုရား တပည့်သည်၊ အညံ၊ မဂ္ဂဒုတိမှ တပါးသော၊ အဒုဋ္ဌံ၊ မဖျက်အပ်သော မဂ်ရှိသော ရဟန်းကို၊ ဒုဋ္ဌေန၊ ဖျက်အပ် သော မဂ္ဂဒုတိ ရဟန်းနှင့်၊ သမံ၊ တူသည်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာအံ့နည်း၊ သဒ္ဓံ၊ ကာသ သမာစာရ စသည်ဖြင့် စင်ကြယ်သော ရဟန်းကို၊ အသုဒ္ဓေန၊ ကာယ သမာစာရ စသည်တို့ဖြင့် မစင်ကြယ်သော ဝေါဟာရ မက္ကဖြင့် သမတ ဖြစ်သော သူနှင့်၊ သမံ၊ တူသည်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည် ယျှင်အပြီးတည်း၊ ခန္ဓသုတ္တံ၊ ခန္ဓသုတ်တည်း။ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရားကဿပ၊ နှိဒံ သုတ္တံ၊ ဤပရာဘဝသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိ၊ ကာ၊ အထံ တော်မှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကံ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက် ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဧတေ ဝနေ၊ ဧတေ ဝနံ အမည်ရှိသော၊ အနာလ ပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာလပိဏ္ဍိက သူဌေးသည်၊ ကာရိတေ၊ ဆောက်လုပ်စေအပ် သော၊ အာရာမေ၊ အရံ၌၊ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူ သော အခါ၌၊ အညတရာ၊ မထင်ရှားသော၊ ဧဝံ တာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘိက္က န္တာယ၊ ညဦးယံ လွန်ပြီးသော၊ ဧတ္တိယာ၊ ညဉ့်သန်းခေါင်၌၊ အဘိက္ကန္တဝဇ္ဇော၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေဝထကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက် ဝန်းကျင်သော၊ ဧတေ ဝနံ၊ ဧတေ ဝနံ ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာ သေတွာ၊ အရောင်ဖြင့် ထွန်းထင်းစေ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား

သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ ထုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ထုရားကို၊ အဘိပါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌာထိ၊ ရပ်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဝိဇ္ဇိတာ၊ ခေါ်၊ ရပ်ပြီးသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ နားထောင်လျှောက်၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ နားထောင်လျှောက်သနည်း၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာထုရား၊ ပါရာဘဝန္တံ၊ ပျက်စီးအံ့သော၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပုစ္ဆမ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ အရှင်ထုရားကို၊ ပုဋ္ဌံ၊ မေးလျှောက်ခြင်းငှါ၊ အာဂမ၊ ထာကုန်၏။ ပါရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ ရခံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံ ။ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ နားထောင်လျှောက်၏။ သုဝိဇာနော၊ အတတ်ပညာကို လိုလားသောသူသည်၊ တဝံ၊ အကျိုးစီးပွားများခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိဇာနော၊ အတတ်ပညာကို မလိုလားသောသူသည်၊ ပရာဘဂေါ၊ အကျိုးစီးပွား ပျက်ပြားခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ဧ တံ၊ ဤပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝိဇာနမ၊ ထိပါကုန်၏။ သော၊ ထိုပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ပဋ္ဌမ၊ ဂွေးဦးစွာသော၊ ပါရာဘဂေါ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား၊ တံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါကော၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ပါရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ ရခံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံ ။ အဘယ်နည်း၊ အသန္တော၊ မငြိမ်းသော ကာယကံစသည်တို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့ကို၊ အဿ၊ ထိုသူသည်၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သန္တေ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ ဝိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို၊ နုကုဗ္ဗတေ၊ မပြုအသတိ၊ သူတော်မဟုတ်ယုတ်သောသူတို့၏၊ ဓမ္မံ၊ အပါယ်ထားကြောင်း မကောင်းသော အကုသလကမ္မပထ ထုရားတို့ကို၊ ရောစေတိ၊ နှစ်သက်၏။ တံ၊ ထိုသူ့ယုတ်ကိုချစ် သူတော်မရှိ သူညစ်တရားနှစ်သက်များခြင်းသည်၊ ပါရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ ရခံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ဧ တံ၊ ဤပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝိဇာနမ၊ ထိပါကုန်၏။ သော၊ ထိုပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ပရာဘဂေါ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

၏ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်
သောပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ တတိယံ၊
သုံးကြိမ်မြောက်သော၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ ခုခံအကြောင်း
ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ နိဒ္ဒါသီဇီ၊ သွား
ထိုင်ရပ်ထောင်း၊ ရိယာပေါင်း၌ ပျောင်းပျောင်းမွေမွေ အိပ်ခြင်းအထွေရှိ
သည်လည်းကောင်း၊ သဘာဝသီဇီ၊ ဖော်ပေါင်းအများ၊ စကားပြောခြင်း၌ အ
ထွေရှိသည်လည်းကောင်း၊ အနုဋ္ဌာတာ၊ လုံ့လတန်းခိုးကင်းစင်လျှိုး၍၊ နိုးကြ
ထကြမရှိတတ်သည်လည်းကောင်း၊ အလသော၊ စင်စင်အမှန်လွန်ထက်သန်
သောပျင်းရိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကောပပညာနော၊ အရာဝဏ္ဏပမာယျင်
စွာအမျက်ထွက်ထွေရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသွား
ထိုင်ရပ်ထောင်း၊ ရိယာပေါင်း၌ ပျောင်းပျောင်းမွေမွေအိပ်ခြင်း အထွေစ
သည်လည်း၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ ခုခံအကြောင်းတည်း၊ ဣတိဟိ
ဤသို့သာလျှင်၊ ဧတံ၊ ဤသွားထိုင်ရပ်ထောင်းရိယာပေါင်း၌ပျောင်းပျောင်း
မွေမွေအိပ်ခြင်းအထွေအစ ရှိသောပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဝိဇာ
နာမ၊ သိပါကုန်၏၊ သော၊ ထိုပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ တတိယော၊
သုံးခုမြောက်သော၊ ပရာဘဝေါ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ ဘဝဝါ၊
မြတ်စွာဘုရား၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်သော
ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ စတုတ္ထံ၊ လေး
ကြိမ်မြောက်သော၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ ခုခံအကြောင်းကား၊
ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဇိတ္တကံ၊ အိုမင်းထသော၊
ဂတယောဗ္ဗံ၊ ပစ္စိမအရှယ်သို့ရောက်ထသော၊ မာထရံဝါ၊ အမိရင်းကို
လည်းကောင်း၊ ဝိတရံဝါ၊ အဘရင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဟု၊ မွေးခြင်းငှါစွမ်း
နိုင်သည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်လျက်၊ နာရတိ၊ မမွေးမြူတဿ၊ ထိုသူ၏၊ တံ၊ ထို
သို့မမွေးမြူခြင်းသည်၊ ပါရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ ခုခံအကြောင်း
တည်း၊ ဣတိဟိ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ဧတံ၊ ဤအမိအဘတို့ကို မမွေးခြင်းတည်း
ဟူသောပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝိဇာနာမ၊ သိပါကုန်၏၊ သော၊ ထိုမိ
ဘတို့ကိုမမွေးမြူခြင်းတည်းဟူသောပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ စတု
တ္ထော၊ လေးကြိမ်မြောက်သော၊ ပရာဘဝေါ၊ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်း
တည်း၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်
မြောက်သောပျက်စီးခြင်းအကြောင်းကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ပဉ္စမံ၊
ငါးကြိမ်မြောက်သောပါရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ ခုခံအကြောင်းကား

ကို အဘယ်နည်း၊ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဗြဟ္မဏံဝါ၊ အပဂြုအပ်ပြီး
သောမကောင်းမှုရှိသောစိကာသဝဗြာဟ္မဏကိုလည်းကောင်း၊ ယမဏံဝါ၊
ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ အညံ့သ
မဏဗြာဟ္မဏမှတစ်ပါးသော၊ ဝနိဗ္ဗကံဝါ၊ တရံတယောက်သောယာစကားကို
လည်းကောင်း။ မုယာဝါဒေန၊ မဟုတ်သော စကားကိုဆို သဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေ
တိ၊ ထုည့်ပတ်ချွတ်ယွင်းစေ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံဝဉ္စနံ၊ ထိုထုည့်ပတ်
ချွတ်ယွင်းစေခြင်းသည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏။ မုခံ၊ အကြောင်း
တည်း။ ဣတိဟိ၊ ဤ သို့သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝိဇာ
နာမ၊ သိပါကုန်၏။ သောပရာဘဝေါ၊ ထိုပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသည်။
ပဉ္စမော၊ ငါးကြိမ်မြောက်သော၊ ပရာဘဝေါ၊ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်း
တည်း။ ဘဝဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊ ဝတ္ထံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။
ဆဗ္ဗံ၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက်သောပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဗြဟ္မဟိ၊ ဟော
တော်မူပါ။ ဆဗ္ဗံ၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက်သော၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏
မုခံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ပုဂိုသော၊ ထောကျားသည်။ ဗဟု
တဝိဒက္ကာ၊ များစွာသောရွှေငွေပတ္တမြား၊ ရတနာရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း
သဟိ၊ ရညော၊ အသပြာ ရှိသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ သဘောဇနော၊
များစွာသောပဲခနက် ဟင်းလျှင်စားတွယ်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍လည်း
ကောင်း။ သာဓုနိ၊ ချိုမြိန်ကောင်းသောဘောဇဉ်တို့ကို၊ ဧကော၊ တယောက်
လည်းတည်း၊ ဝဉ္စတိ၊ စား၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုသို့စားခြင်းသည်။ ပ
ရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိဟိ၊ ဤသို့သာ
လျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤပျက်စီးခြင်းအကြောင်းကို၊ ဝိဇာနာမ၊ သိပါကုန်၏။ သောပရာ
ဘဝေါ၊ ထိုပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဆဇ္ဇော၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက်
သော၊ ပရာဘဝေါ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းတည်း။ ဘဝဝါ၊ ဘုန်းတော်
ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊ ဝတ္ထံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်
သောပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဗြဟ္မဟိ၊ ဟောတော်မူပါ။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်
ကြိမ်မြောက်သော၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏။ မုခံ၊ အကြောင်းကား။
ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်။ ဇာတိထဒ္ဓေါ၊ အမျိုးမာန်
ဖြင့်ခက်ထန်သည်လည်းကောင်း၊ ဓနထဒ္ဓေါ၊ ဥစ္စာမာန်ဖြင့်ခက်ထန်သည်
လည်းကောင်း၊ ဂေါတ္တ ထဒ္ဓေါ၊ အနွယ်မာန်ဖြင့် ခက်ထန် သည်လည်း
ကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဉ္ဇာတိံ၊ မိမိ၏အမျိုးကိုလည်း။ အတိမညတိ၊
မထိခွဲမြင်ပြု၏။ တဿနုရဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုခက်ထန်ခြင်းမထိခွဲပြုခြင်း

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည်၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏။ ရခံ၊ အကြောင်းတည်း။ ။ ဣတိဟိ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ဝတ္ထံ၊ အရှင်ဘုရားဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံ၊ ဤပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝိဇာနာမ၊ သိပါကုန်၏။ သော၊ ပရာဘဝေါ၊ ထိုပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသည်။ သတ္တမော၊ ရန်ကြိမ်မြောက်သော။ ပရာဘဝေါ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းတည်း။ ။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏။ ရခံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အထယ်နည်း။ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်။ ဣတ္ထိရက္ခောစ၊ မိန်းမကြူးသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ သုရာရက္ခောစ၊ သေသောက်ခြင်းဖြင့်ကြူးသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အက္ခရက္ခောစ၊ ကြွေအန်ကစားခြင်းဖြင့် ကြူးသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ လန္ဠိသန္ဓိ၊ ရေတိုင်းရေတိုင်းပြီးသောဥဉ္စာစုဉ္စာကို၊ ဝိနာသေတိ၊ ပျက်ဆီး၏။ ဘဿ၊ နုရဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ တံ၊ ထိုသို့ပျက်ဆီးခြင်းသည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏။ ရခံ၊ အကြောင်းတည်း။ ။ ဣတိဟိ၊ ဤသို့သာလျှင် ဇေတံ၊ ဤပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝိဇာနာမ၊ သိပါကုန်၏။ သော၊ ပရာဘဝေါ၊ ထိုပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသည်။ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ပရာဘဝေါ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းတည်း။ ။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါ။ နဝမံ၊ ကိုးကြိမ်မြောက်သော၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏။ ရခံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အထယ်နည်း။ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ပရာဘဝေါ၊ စီးပွားဆုတ်ယုတ်ခြင်းတည်း။ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်။ သဟိဒါရေဟိ၊ မိမိမယားတို့ဖြင့်၊ အသန္တု၊ ငွေ၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဝေသိယာသု၊ ပြည့်တန်ဆာမတို့၌၊ ပဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏။ ပရေဒါရေသု၊ သူတပားတို့၏မယားတို့၌၊ ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏။ တဿ၊ ထိုပြစ်မှားသောသူ၏။ တံ၊ ထိုသို့ပြစ်မှားခြင်းသည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏။ ရခံ၊ အကြောင်းတည်း။ ။ ဣတိဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဇေတံ၊ ဤပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝိဇာနာမ၊ သိပါကုန်၏။ သော၊ ပရာဘဝေါ၊ ထိုပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသည်။ နဝမော၊ ကိုးကြိမ်မြောက်သော၊ ပရာဘဝေါ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းတည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဒသမံ၊ ဆယ်ကြိမ်မြောက်သော ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်ပါလော့။ ဒသမံ၊ ဆယ်ကြိမ်မြောက်

သော၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ မုခံအကြောင်းကား၊ ကိံအဘယ်နည်း၊ အတိတယောဗ္ဗနော၊ အရှယ်လွန်ပြီးသော၊ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဟိဗ္ဗရုတ္တနိံ၊ နန္ဒယ်ပျိုမျှစ်တည်သီးငယ်မျှသဖြတ်ရှိသောမိန်းမငယ်ကို၊ အာနေတိ၊ သိမ်းမြန်းဆောင်ယူအိပ်ယူပြုလုပ်၏၊ တသော၊ ထိုသတို့သမီးငယ်အား၊ ဣဿာ၊ ယောကျ်ားကပါးယုံမှား တွေးတော စိတ်မချသောကြောင့်၊ နသုဂ္ဂဟိ၊ စိတ်ချထက်ချ အားပါးရအောင်မအိပ်ရ၊ တံ၊ ထိုသို့မအိပ်ရခြင်းသည်၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ မုခံအကြောင်းတည်း၊ အတ္တိတိ၊ ဤသို့သာသျှင်၊ ဧတံ၊ ဤပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝိဇာနာမ၊ သိပါကုန်၏၊ သော၊ ထိုပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဒသမော၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ ပရာဘဝေါ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ ထဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဧကောဒသမံ၊ တဆဲ့တကြိမ်မြောက်သောပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ ဧကောဒသမံ၊ တဆဲ့တကြိမ်မြော်သော၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ မုခံအကြောင်းကား၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ သောဣ၊ ငါးအမဲစသည်တို့၌လျှင် ပေါမက်မောသောသဘောရှိထသော၊ ဝိကိရဏိံ၊ ပရိပရဲပြုတတ်ထသော၊ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမကိုသော်လည်းကောင်း၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုရိသံ၊ ဝါ၊ ယောကျ်ားကိုသော်လည်းကောင်း၊ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣဿရိယတ္ထိံ၊ အပိုးရသောအရာ၌၊ ဣပေတိ၊ ထား၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ထားခြင်းသည်၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ မုခံ အကြောင်းတည်း၊ အတ္တိတိ၊ ဤသို့သာသျှင်၊ ဧတံ၊ ဤပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝိဇာနာမ၊ သိပါကုန်၏၊ သော၊ ထိုပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဧကောဒသမော၊ ဆဲ့ဘခုမြောက်သော၊ ပရာဘဝေါ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ ထဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဣဒသမံ၊ တဆဲ့နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ ဣဒသမံ၊ တဆဲ့ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ မုခံအကြောင်းကား၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ အပ္ပဘောဂေါ၊ နည်းသောစည်းစိမ်ရှိထသော၊ မဟာတဏှော၊ ကြီးစွာသော တဏှာရှိထသော၊ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣတ္ထိယေကုလေ၊ မင်းမျိုး၌၊ ဇာယအေ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်လည်း၊ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ပတ္တယတိ၊ တောင့်တ၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ တံ၊ ထိုမင်းအဖြစ်ကို တောင့်တခြင်းသည်၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ မုခံ အကြောင်းတည်း၊ သောကော၊ သောက၌၊ ပဏ္ဍိတော၊

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ အရိယော၊ ဖျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်း၌ မဖြစ်ထ
 သော၊ ဒဿနသစ္စန္ဓော၊ ရှု၍ကြည့်တတ်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော၊
 သော၊ ထိုသူသည်၊ ဧဝေပရာဘဝေ၊ ဤဖျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို၊
 သမဝေက္ခိယ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ သိဝံ၊ ချမ်းမြေ့သော၊ ထောက်၊ နတ်
 ပြည်သို့၊ ဘဝေ၊ ကပ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ပရာဘ
 ဝသုတ္တံ၊ ပရာဘဝသုတ်တည်း။ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဝသလသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အ
 ကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အထံတော်
 မှ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကံ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက်ရသ
 နည်း၊ ဧကံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝ
 ဣယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏိသုဋ္ဌေး၏၊ အာရာ
 မေ၊ နှလုံးမွေ့ထျော်ပျော်သွယ်ချဖြစ်သော၊ ဧတဝနေ၊ ဧတဝန်ကျောင်း
 တော်၌၊ ဝိဘရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပုဗ္ဗန္ဒသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်းကိုဝတ်၍၊ ပတ္တစိ
 ဝရံ၊ သဗိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သာဝဏ္ဏိ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်သို့၊ ပိဏ္ဍာ
 ယ၊ ဆွမ်းအစို့ငှါ၊ ပါဝိတိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ တေနခေါပနုသမယေန၊ အခါ၌၊ အ
 ဝိကတာ၊ ရွှေခဿ၊ မီးကို ပူဇော်တတ်သော ကြောင့်အဝိက မည်သောအ
 နွယ်အားဖြင့် ထာရရွှေဇဟုဆိုအပ်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ နိဝေသ
 နေ၊ အိမ်၌၊ အဝိ၊ ပူဇော်သောမီး သည်၊ ပဇ္ဇလိကော၊ တောက်သည်၊ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏၊ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌၊ အဝိယာသနေ၊ မီးအိမ်၌၊ ဝိကော၊ တည်သော၊ အ
 ဝိ၊ မီးသည်၊ ပဇ္ဇလိကော၊ ထွန်းတောက်၏၊ အာဟုတိ၊ မီး၌ပူဇော်အပ်သော
 စာနာထောပတ်ပျား ကင်လဲစသည်ကို၊ ပဂ္ဂဟိတာ၊ အထူးစီရင် ပြီးသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝဏ္ဏိ
 ယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအစို့ငှါ၊ စရ
 မာနေ၊ ထည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အဝိကတာ၊ ရွှေခါ
 ဇဿ၊ မီးကိုပူဇော်သောကြောင့် အဝိကမည်သောတာရရွှေအနွယ်၌ဖြစ်
 သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထို
 အိမ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ အဝိကတာ၊ ရွှေခါ၊ အဝိကတာ၊ ရွှေခါ
 အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နုရ
 တောဝ၊ အဝေးမှသာထွင်၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ထာသည်ကို၊ အဒ္ဓသာဒေါ၊ မြင်သည်
 သာတည်း၊ ဗိသုာနံ၊ မြင်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တေဝံစနံ၊ ဤစ

ကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဣဒံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ မုဏ္ဍက၊ စက်
ဆုပ်တွယ်သောဦးပြည်း၊ အကြေဝ၊ ဤ၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌာဟိ၊ ရပ်လော၊ သမ
ဏက၊ စက်ဆုပ်တွယ်သောရဟန်း၊ အကြေဝ၊ ဤ၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌာဟိ၊ တည်
လော၊ ဝသလက၊ စက်ဆုပ်တွယ်သောသူယုတ်မာ၊ အကြေဝ၊ ဤ၌သာလျှင်၊
တိဋ္ဌာဟိ၊ ရပ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏေ၊ ဆိုအပ်
သည်ရှိသော်၊ ထဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂ္ဂိကဘာဝေ၊ အဂ္ဂိကဘာဝ
ရွှါ၊ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဝုဏ္ဏားကို၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်သည်၊
ဝသလံဝါ၊ သူယုတ်မာအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝသလကရဏေ၊ သူယုတ်
မာ၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဝါ၊ အကြောင်းတရားတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဇာနာသိပန၊ သိပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အ
ဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝသ
လံဝါ၊ သူယုတ်မာအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝသလကရဏေ၊ သူယုတ်မာ
၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဝါ၊ အကြောင်းတရားတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ နုခေါဇာနာမိ၊ မသိပါ၊ သာဓု၊ ထောင်းပန်ပါ၏။ ယထာ၊ အကြင်အ
ခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေထိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝသလံဝါ၊ သူယုတ်မာအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝသလကရဏေ၊ သူ
ယုတ်မာ၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဝါ၊ အကြောင်း တရားတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ဇာနေယျံ၊ ထိရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ တဝံဂေါ
တမေ၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေ
တု၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝု
ဏ္ဏား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တကြီးကား၊ သုဏာဟိ၊ နာလော၊ သာဓကံ၊ မြဲမြံစွာ၊ မ
နုထိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဘာသိသာမိ၊ ဟော
တော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘော၊ အရှင်၊ ဧဝံ၊ ကောင်းပါ
ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ အဂ္ဂိကဘာဝေ၊ အဂ္ဂိကဘာဝေ၊ အမည်ရှိ
သော၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ ထဂဝတေ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စယေဝာ
ဟိ၊ ရိုသေစွာနာ၏။ ထဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အ
ဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣဒံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်စေ ပုံသနည်း၊ ယောန
ရော၊ အကြင်သူသည်၊ ကောနောစ၊ အမျက်ထွက် ထွေရှိ သည်လည်း
ကောင်း၊ ဥပနာဟိ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ထွေရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပါပမက္ခိစ ယုတ်
မာစွာသောသူ ကျေးဇူးကိုချေပျော် ဘတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိပုန္နုဒ္ဓိဗ္ဗိစ၊
ပျက်သောအယုဂ်သည်လည်းကောင်း၊ မာယာဝီစ၊ မိမိ၌ရှိသောအဖြစ်ကိုဖုံး

ထွင်းခြင်းသက္ကဏာရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဝ
 သလောဇ္ဇတိ၊ သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဧညာ၊ သိရာ၏။ ကေဝါ၊ တကြိမ်သွားသည်
 လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ကြိမ်သွားသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါတံ၊ သတ္တဝါ
 ကို၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဝိဟိံ၊ သတိ၊ ညည်းဆဲ၏
 ယသ၊ အကြင်သူအား၊ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဒယာ၊ သနားခြင်းသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဝသလောဇ္ဇတိ၊ သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဧညာ၊ သိရာ၏၊
 ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဂါမာနိစ၊ ရွာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဂမာနိစ၊
 နိဂုံးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟန္တိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဥပရုဗ္ဗတိ၊ ဆီးထားပိတ်
 ပင်၏၊ နိဂ္ဂါဟဏေ၊ ရွာနိဂုံးတို့ကိုပျက်ဆီးသောသူဟူ၍၊ သမညာတော၊ သ
 မုတ်အပ်၏၊ တံနရံ၊ ထိုသူကို၊ ဝသလောဇ္ဇတိ၊ သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဧညာ၊ သိရာ
 ၏။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊
 ထိုမြို့၊ အရဉ္စေဝါ၊ ထော၌လည်းကောင်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ မမေယိ
 တံ၊ မြတ်နိုးအပ်သော၊ ယံ၊ အကြင်အဓိညာဏက 'သဗိညာဏက ဖြစ်သော
 ဝတ္ထုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို၊ ဝေယျာထေယျေန၊ သိုးလိုသော
 သူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသောပိတ်ဖြင့်၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးအပ်ဘဲ၊ အာနေတိ၊
 ယူ၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဝသလောဇ္ဇတိ၊ သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဧညာ၊ သိရာ၏။
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣတံ၊ သူပြီကို၊ အံဒါယ၊ သူ၍၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊
 တုဉ္စမာနေ၊ စားလျက်၊ ပဿယတိ၊ ပြေး၏။ တေ၊ သင်၏။ ဣတံ၊ ပြီသည်၊ မေ၊
 ငါ့အား၊ နဟိ၊ အတ္ထိ၊ မရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏ္ဍာနေ၊ ဆိုခြင်းဖြင့်၊ ပဿယတိ။
 ပြေး၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဝသလောဇ္ဇတိ၊ သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဧညာ၊ သိရာ၏။
 ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကိဉ္စက္ခကမုတာ၊ အနည်းငယ်
 မျှအလိုဖြင့်၊ ပထသ္မိံ၊ ခရီး၌၊ ဂဇန္တံ၊ သွားသော၊ ဇနံ၊ လူကို၊ ဟန္တာ၊ သတ်၍၊
 ကိဉ္စက္ခံ၊ အနည်းငယ်မျှသော ဘဏ္ဍာကို၊ အာဒေတိ၊ ယူ၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဝ
 သလောဇ္ဇတိ၊ သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဧညာ၊ သိရာ၏။ ယောနရော၊ အကြင်
 သူသည်၊ သက္ခိ၊ သက်သေဖြစ်၍၊ ဝုဠော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တဟေ
 တုဝါ၊ မိမိ၏အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရဟေတုဝါ၊ သူတပါး၏
 အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓနဟေတုဝါ၊ ဥစ္စာဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ရဿ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို၊ ဖြူတိ၊ ဆို
 ၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဝသလောဇ္ဇတိ၊ သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဧညာ၊ သိရာ၏။
 ယောနရော၊ အကြင် သူသည်၊ ဥာတိနံဝါ၊ အဆွေ အမျိုးတို့၏ လည်း
 ကောင်း၊ သဒိနံဝါ၊ မိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဒါရေသု၊ မယားတို့

၌။ သာဟသဝါ။ အနိုင်အထက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗိယေနဝါ။ နှစ်
ယောက်ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိဒိသတိ။ လွန်ကျူးပြစ်မှား၏။
သတံ။ ထိုသူကို။ ဝသထောတိ။ သူယုတ်မာဟူ၍။ ဧညာ။ သိရာ၏။ ။ ယော
နရော။ အကြင်သူသည် ဇိတ္တကံ။ အိုမင်းထသော။ ဂဟယောဗ္ဗန္တံ။ ပစ္စိမအ
ရွယ် သို့ရောက်ထသော။ မာတရံဝါ။ အမိကိုလည်းကောင်း။ ပိတရံဝါ။ အဘ
ကိုလည်းကောင်း။ ပဟု။ စွမ်းနိုင်သည်။ သန္တော။ ဖြစ်လျက်၊ နဘရတိ။ မပွေး
ရှူးတံ။ ထိုသူကို။ ဝသထောဇ္ဇတိ။ သူယုတ်မာဟူ၍။ ဧညာ။ သိရာ၏။ ။
ယောနရော။ အကြင်သူသည်။ မာတရံဝါ။ အမိကိုလည်းကောင်း။ ပိတရံဝါ။
အဘကိုလည်းကောင်း။ ဘာထရံဝါ။ အစ်ကို ကိုလည်းကောင်း။ ဘဂိနိံဝါ။
နှမကိုလည်းကောင်း။ သဿရံဝါ။ ယောက္ခမကို လည်းကောင်း။ ဘန္တိ။
ပုတ်ခတ်ညှင်းဆဲးတတ်၏။ ဝါစာယ။ နှုတ်ဖြင့်၊ ရောသေတိ။ ချုတ်ချယ်တတ်
၏။ တံနရံ။ ထိုသူကို။ ဝသထောဇ္ဇတိ။ သူယုတ်မာဟူ၍။ ဧညာ။ သိရာ၏။ ။
ယောနရော။ အကြင်သူသည်။ အတ္ထံ။ အကျိုးရှိသည်ကို။ ပုစ္ဆိတော။ မေးအပ်
သည်။ သန္တော။ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ နအတ္ထံ။ အကျိုးမရှိသည်ကို။ အနုသာသ
တိ။ ဆုံးမ၏။ အတ္ထံ။ အကျိုးကို။ အာစိက္ခန္တောပိ။ ကြားသော်လည်း။ ပဋိစ္စန္ဒေန။
ဖုံးထွန်းသဖြင့်။ မန္တောပိ။ ပြောဟော၏။ တံ။ ထိုသူကို။ ဝသထောဇ္ဇတိ။ သူယုတ်
မာဟူ၍။ ဧညာ။ သိရာ၏။ ။ ယောနရော။ အကြင်သူသည်။ ပါပကံ။ ယုတ်
မာသော။ ကန္တံ။ အမှုကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဝံ။ ဝါကို။ ဇနော။ လူအပေါင်းသည်။
မာဧညာ။ မသိစေသတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣစ္ဆတိ။ အလိုရှိ၏။ ယောစ။ အကြင်
သူသည်သည်။ ပဋိစ္စန္ဒကမ္မန္တော။ ဖုံးထွန်းအပ်သော အမှုရှိ၏။ တံ။ ထိုသူ
ကို။ ဝသထောဇ္ဇတိ။ သူယုတ်မာဟူ၍။ ဧညာ။ သိရာ၏။ ။ ယောနရော။
အကြင်သူသည်။ ဝေ။ စင်စစ်။ ပရေတုလံ။ သူတပါးအိမ်သို့။ ဂတ္တိ။ သွားပြီး
၍။ သုပိဘောဇနံ။ စင်ကြယ်သောဘောဇဉ်ကို။ ဘုတွာစ။ စားပြီး၍လည်း။
အာဂတံ။ မိမိအိမ်သို့ရောက်လာသော အဆွေခင်ပွန်းကို။ နုပုဗ္ဗိပူဇေတိ။ မပူ
ဇော်မကျွေးပွေ့။ တံ။ ထိုသူကို။ ဝသထောဇ္ဇတိ။ သူယုတ်မာဟူ၍။ ဧညာ။ သိ
ရာ၏။ ။ ယောနရော။ အကြင်သူသည်။ ဗြာဟ္မဏံဝါ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း
ကောင်း။ သမထံဝါ။ ရဟန်းသို့လည်းကောင်း။ အညံ။ တပါးသော။ ဝနိဗ္ဗကံ
ဝါ။ ဖုန်းထောင်းယာစကာကိုလည်းကောင်း။ ရသာဝါဇေန။ မဟုတ်သော
စကားဖြင့်။ ဝစ္ဆေတိ။ ထည့်ပတ်၏။ တံ။ ထိုသူကို။ ဝသထောဇ္ဇတိ။ သူယုတ်
မာဟူ၍။ ဧညာ။ သိရာ၏။ ။ ယောနရော။ အကြင်သူသည်။ ဘတ္တဇာ
သေ။ ထမင်းစားသောအခါသည်။ ဥပဗ္ဗိတောနိ။ ထုတ်သော်။ ဗြာဟ္မဏံဝါ။

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ သမဏံဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါစာဝါစာ
 ယ၊ စကားဖြင့်၊ ရောသေတိ၊ ချုတ်ချယ်၏။ သဗ္ဗုဒ္ဓိဘာဝမတ္တိပိ၊ မျက်မှောက်
 ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ နဒေတိ၊ မပေဗျာံ၊ ထိုသူကို၊ ဝသလော့ဇ္ဇတိ၊ သူယုတ်
 မာဟူ၍၊ ဧညာ၊ သိရာ၏။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣဝလောကေ၊
 ဤထောက၌၊ မောဟောန၊ မောဟဖြင့်၊ ပလိကုဏ္ဍတော၊ မြေးရစ်သည်ဖြစ်၍၊
 ကိဉ္ဇကံ၊ တစ်ထပ်သောဝတ္ထုကို၊ နိဇိကိသနော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍၊ အသန္တံ၊ မ
 ဟုတ်မမှန်သည်ကို၊ ပဖြူဟိ၊ ဆို၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဝသလော့ဇ္ဇတိ၊ သူယုတ်
 မာဟူ၍၊ ဧညာ၊ သိရာ၏။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္တဝနံ၊
 မိမိကိုယ်ကို၊ သရက္ခံသေ၊ ဇာတိစသည်တို့ဖြင့်၊ မြင့်၏။ ပရေစ၊ သူတပါး
 တို့ကိုလည်း၊ အဝဇာနာတိ၊ မတ်၊ မဲ့ပြု၏။ သေနမာနေန၊ မိမိမာန်ဖြင့်၊ နိတိနော
 ဆုက်သုတ်၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဝသလော့ဇ္ဇတိ၊ သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဧညာ၊ သိ
 ရာ၏။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ ဒေါသကော၊ အမျက်ထွက်တတ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ကဒရိယောစ၊ စဉ်းလဲတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပါ
 ဝိက္ခောစ၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိသည်လည်းကောင်း၊ မစ္ဆရိစ၊ ဝန်တိုတတ်
 သည်လည်းကောင်း၊ သလောစ၊ ထွဉ်ပတ်တတ်သည်လည်းကောင်း၊ အဟိ
 ရိကောစ၊ အရှက်မရှိသည်လည်းကောင်း၊ အနောတ္တပ္ပိစ၊ အကြောက်မရှိ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဝသလော့ဇ္ဇတိ၊ သူ
 ယုတ်မာဟူ၍၊ ဧညာ၊ သိရာ၏။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သဗ္ဗ
 ညာရုားကို၊ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ်၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ တဿ၊ ထိုတုရား
 ၏၊ သဝဏံဝါ၊ တပည့်သားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဗ္ဗာဇကံဝါ၊ ပရိဗိုဇ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဟန္တံဝါ၊ လူကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ်
 ၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဝသလော့ဇ္ဇတိ၊ သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဧညာ၊ သိရာ၏။
 ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အနရဟံ၊ ရဟန္တာမဟုတ်သည်၊
 သန္တာ၊ ဖြစ်လျက်၊ အရဟံ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊ ပရိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ သဖြဟ္မ
 ကေ၊ ဖြိဟ္မပြည့်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ စောရော၊ ရိုးသူကြီး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောခေါ၊ ဤသည်သာလျှင်၊ ဝသလော့ဇ္ဇော၊
 ယုတ်မာသောသဘောတည်း၊ ဖြောဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌၊ သင်္ခါတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ယေတေဝသလော၊ အကြင်သူယုတ်
 မာတို့ကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ၊ ထေဝသလော၊ ထိုသူယုတ်မာတို့ကို၊ ဝိတ္ထာ
 ရသော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ တေခေါ၊ ဤသုံးဆဲ့ သုံးပါးတို့ဟူ၍လျှင်၊ ပ
 ကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီ။ ဇစ္စာ၊ အမျိုးအားဖြင့်၊ ဝသလော့ဇ္ဇတိ၊ သူယုတ်မာမည်

သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဇေယျ၊ အမျိုးအားဖြင့်၊ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောသူမည်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ကမ္မုနာ၊အမှုဖြင့်၊ ဝသကော၊ သူယုတ်မာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကမ္မုနာ၊အမှုဖြင့်၊ ဗြဟ္မဏော၊မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောသူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ထံ၊ထိုနဇေယျဝသလောအစရှိသော စကားကို၊ ဣဒံနာပိ၊ဤ ဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဇေယျထ၊ ထိကုန်လော၊ ယထာပိ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ဣဒံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ နိဒဿနံ၊ညှိမ်းခြင်းတည်း၊စေတနာထပုတ္တော၊စွန်းစေတနာ၏သားဖြစ်သော၊သောပါကော၊သောပါကသည်၊မာတကော၊မာတင်္ဂီ၊မာတင်္ဂီအမည်ဟူ၍၊ဝိထုတောထင်ရှား၏၊သောမာတကော၊ထိုမာတင်္ဂီသည်၊ ယသပရမပုတ္တော၊ ထူးမြတ်သောကျော်ဇောခြင်းရှိသောသူ၏အဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ကိဒိသံ၊အဘယ်သို့ကျော်ဇောခြင်းအထူးသို့၊ ပတ္တော၊ရောက်သည်နည်း၊ ယံ၊အကြင်ကျော်ဇောခြင်းကို၊သုဒုဗ္ဗထံ၊အလွန်ရနိုင်ခဲ့၏၊ တံယသံ၊ထိုကျော်ဇောခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ရောက်၏၊တသမာတင်္ဂီသံ၊ထိုမာတင်္ဂီအား၊ ပါရိဝရိယတ္တံ၊လုပ်ကျွေးရမယခြင်းငှါ၊ ခတ္တိယံ၊စ၊ မင်းမျိုး ဖြစ်ကုန်သော သူတို့ သည် လည်းကောင်း၊ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ဗဟူစ၊ များစွာကုန်သောသူဆင်းရဲ အစရှိကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌပနံ၊ခံစားခြင်းသို့၊အာဂစ္ဆု၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ သောမာတကော၊ထိုမာတင်္ဂီသည်၊ ဝိရဇံ၊ကိထေသာမြူကင်းထသော၊မဟာပထံ၊ မြတ်သောထုဇူးအစရှိကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့၏ သွားရာဖြစ်၍မြတ်သောခရီးဖြစ်ထသော၊ ဒေဝယနံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောသမာပတ်ရှစ်ပါး တည်းဟူသောယုဒ္ဓါကို၊ အဘိရုပ္ပာ၊ တက်စီး၍၊ ကာမတဝံ၊ကာမတဝကို၊ဝိရာဇိတွာ၊ တပ်ခြင်းကင်း၍၊ ဗြဟ္မထောကုပဂေါ၊ဗြဟ္မပြည်သို့ကပ်သည်၊အဟု၊ဖြစ်ပြီးနံ၊ ထိုမာတင်္ဂီကို၊ ဗြဟ္မထောကုပပတ္တိယာ၊ဗြဟ္မပြည်၌ဖြစ်ခြင်းမှ၊ဇာတိ၊အမျိုးသည်၊ နနိဝါရေတိ၊ မဖြစ်၊အဇ္ဈာယကကုလေ၊ ဗေဒင်ကိုသရဇ္ဈာယ်ထထံသောပုဏ္ဏားအမျိုး၌၊ ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ မန္တဗန္ဓဝါ၊ ဗေဒင်ဟူသောအမွှေရှိကုန်၏၊ တေစ၊ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း၊ ပါပေသု၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ကမ္မေသု၊ ပါတာတိ၊ပါတစသောအမှုတို့၌၊ အဘိထံ၊မပြတ်၊ဥပဒိဿရေ၊ထင်ကုန်အံ့၊အထ၊ ထိုသို့ထင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်စေ့သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဝါရုပ္ပာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊

ဖြစ်ကုန်၏။ သံပရာယေဝံ၊ တမလူနံ ဘဝဒ္ဓိယည်း၊ နေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ
 တို့၏ ဒုဂ္ဂတိ၊ ငရဲစသော အပြားရှိသော မကောင်းသော လမ်းရာသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များတို့ကို၊ ဒုဂ္ဂတ္ထာဝါ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့သွားခြင်းမှလည်း
 ကောင်း၊ ဂရဟာဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ဇာတိ၊ အမျိုးသည်၊ နနိဝါ
 ခေတိ၊ မဖြစ်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဇစ္စာ၊ အမျိုးအားဖြင့်၊ ဝသလေဝ၊
 သူယုတ်မာမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇစ္စာ၊ အမျိုးအားဖြင့်၊ ဗြဟ္မဏေဝ၊
 မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောသူမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မနာ၊ အမှု
 ဖြင့်၊ ဝသလေဝ၊ သူယုတ်မာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မနာ၊ အမှုဖြင့်၊
 ဗြဟ္မဏေဝ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိ
 သော်၊ အဂ္ဂိကသာ၊ ရှေးဇော၊ အဂ္ဂိကသာ၊ ရှေးဇောမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏေဝ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ ဘဝဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးကဲကို၊ ဘေဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊
 အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ရှိပေစွာ၊ (ပ)၊ တဝံဂေါတမေ၊ အရှင်ဂေါတမ
 သည်၊ ဇံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသက်
 နှင့်ပြည့်စုံသမျှကာလပတ်လုံး၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတံ၊ ဆည်း
 ကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဣ
 တိဇေဝံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဂေါစ၊ လျှောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားလိုက်ရ၏။ ဝလလသုတ္တံ၊ ဝလလသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ပဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓု၊ ကပ်၍၊ ဝိဟရိတု
 ကာမေန၊ နေခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ အတ္ထကုသကေန၊ အကျိုးစီးပွား ခွဲလိမ္မာ
 သောသူသည်၊ ဟံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြုထိုက်၏။ တံ၊ ထိုပြုထိုက်
 သောအမှုကို၊ ဇေ၊ ဤသို့ဟောတော် မူလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ပနိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊
 ကျင့်အပ်၏။ ကိံ၊ ပနိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ကျင့်အပ်သနည်း၊ သက္ကော
 စ၊ စွမ်းနိုင်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇူစ၊ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း၊
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇူစ၊ အလွန်ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏။ သုဝစေစ၊ ချမ်းသာသောစကားရှိသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မုဒုစ၊
 နူးညံ့သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနုတိမာနစ၊ အလွန်မာန်မူခြင်းမရှိ
 သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တံ၊ သကောစ၊ ထင်ရှားရှိသောမိမိဥစ္စာ
 ဖြင့်နှစ်သက်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုတရောစ၊ ပွေးမြူလွယ်သည်
 လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပကိစ္စောစ၊ နည်းသောကိစ္စရှိ သည်လည်း။

အ သာဖြစ်ရာ၏။ သလ္လဟုက ဝုတ္တိစ၊ ပေါသော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်
လည်း၊ အ သာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိယောစ၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသည်
လည်း၊ အ သာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နိပကောစ၊ ရင့်သောပညာရှိ သည်လည်း၊ အ သာ၊
ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပဂဗ္ဘာစ၊ မထျော်သော အမှုကို မပြုသည်လည်း၊ အ သာ၊ ဖြစ်ရာ
၏။ ကုသေ သုဒါယကာ ဘိန္ဒူ၊ အနန္တဂိဇ္ဈေ၊ မက်မောခြင်း မရှိသည်လည်း။
အ သာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယေန၊ အကြင်မကောင်းသော အကျင့်ကြောင့်၊ ဝိညူပညာ
ရှိကုန်သော၊ ပဓမ္မကပါးသော သူတို့သည်၊ ဥပဝဒေယျ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏။ ခန္ဓံ၊
ယုတ်မာသော၊ တံ၊ ထိုမကောင်းသော အကျင့်ကို၊ ကိပ္ပိ၊ ပိုးစဉ်း၊ ဝှား၊ နဝသမာ
စရေ၊ မကျင့်ရာ သည် သျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ပရိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ သဗ္ဗ
သက္ကာ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော သက္ကဝါတို့သည်၊ သုခိနောဝါ၊ ကိုယ်ချမ်းသာကုန်
သည်လည်းကောင်း၊ ခေမိနောဝါ၊ ဘေးရန်ကင်းကုန်သည်လည်း ကောင်း၊
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန် သတည်း၊ သုခိသက္ကာ၊ ချမ်းသာသော စိတ်ရှိကုန်သည်၊
ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ ။ သန္တု သာကောစ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌
ရောင့်ရဲ လွယ် သည်လည်း၊ အ သာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုတရောစ၊ မွေးမြူလွယ်
သည်လည်း၊ အ သာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပကိစ္စောစ၊ နည်းသော ကိစ္စရှိသည်လည်း၊
အ သာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သလ္လဟုက ဝုတ္တိစ၊ ပေါသော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်
လည်း၊ အ သာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိယောစ၊ ငြိမ်သက်သော စက္ခု စသော ဣန္ဒြေ
သည်လည်း၊ အ သာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နိပကောစ၊ ရင့်သော ပညာရှိသည်လည်း၊ အ
သာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပဂဗ္ဘာစ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး ကြမ်းကြုတ်ခြင်း မရှိသည်
လည်း၊ အ သာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကုသေ သုဒါယကာ ဘိန္ဒူ၊ အနန္တဂိဇ္ဈေ၊ ထပ်မက်
မောခြင်း မရှိသည်လည်း၊ အ သာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။ ယေန၊ အကြင်ကာယစ
သော သုံးပါး သော ဒုစရိုက်ကြောင့်၊ ဝိညူပညာရှိတို့သည်၊ ပဓမ္မသုကပါး
တို့ကို၊ ဥပဝဒေယျ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏။ ကိပ္ပိ၊ ပိုးစဉ်းသော၊ ခန္ဓံ၊ အနည်းငယ်ပင်
ဖြစ်သော်လည်း၊ တံ၊ ထိုဒုစရိုက်ကို၊ နဝအာစရေ၊ မကျင့်ရာ သည် သာ
တည်း၊ သဗ္ဗသက္ကာ၊ ခပ်သိမ်းသော သက္ကဝါတို့သည်၊ သုခိနောဝါ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ သည်လည်းကောင်း၊ ခေမိနောဝါ၊ ဘေးကင်းငြိမ်းကုန် သည်
လည်းကောင်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန် သတည်း၊ သုခိသက္ကာ၊ ချမ်း သာသော
စိတ်ရှိကုန် သည်၊ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ ။ ယေန ကေဝါ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊ ပဿာဘူတာဝါ၊ ပဉ္စဝေါကာရစတုဝေါကာရဇကေဝေါကာရသက္ကဝါ
တို့သည်လည်းကောင်း၊ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ထသောဝါ၊
ထိတ်လန့်တတ်ကုန်သော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ ထာဝ

ရာပါ၊ ဖြစ်တည်ကြည် ကုန်သော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဒိဗ္ဗာ၊ ရှည်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင်နဂါးစ
 သော လတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ မဟန္တာ၊ ကြီးသော ကိုယ်ရှိကုန်
 သော၊ ယေသတ္တာဝါ။ အကြင် ငါးထိပ် စသော သတ္တဝါတို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ မစ္ဆိမာ၊ အလတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ယေသတ္တာဝါ၊ အ
 ကြင်ကျွန်းအစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရသေ့ ကာ၊ ပုတီးနှင့်
 ငယ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင်ကြက်ငှက်အစရှိသော
 သတ္တဝါတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အဇကုကာ၊ သေး ဖွဲ့ထိပ်မွေ့သော ကိုယ်ရှိ
 ကုန်သော၊ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင်ပိုးရွှံ့ စသော သတ္တဝါတို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ တုဏှာ၊ ဆူဖြိုးသော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင်ဝက်
 စသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသတ္တာဝါ၊ ထို
 သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ဘူးကုန်သော၊ ယေသတ္တာဝါ၊ အ
 ကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်ဘူးကုန်သော၊ ယေသ
 တ္တာဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ခုရေးဝေးသော အရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ယေသတ္တာဝါ၊ အ
 ကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ အဝိဒ္ဓါ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏
 တေသတ္တာဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘူဇာဝါ၊ ရဟန္တာတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝေထိဝါ၊ ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
 သောကံကိုရှာဖွေထွေရှိကုန်သော ပုထုဇဉ်သေက္ခတို့သည်လည်း ကောင်း၊
 သဗ္ဗေသတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော
 စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ထဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ပရော၊ တယောက်သောသူ
 သည်၊ ပရံ၊ တယောက်သောသူကို၊ နနိကုဗ္ဗေထ၊ အချက်မထွက်ရာ၊ ကတ္တမိ၊ တ
 စုံထုရသော အရာ၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော၊ နံ၊ ထိုသူကို၊ ဗျာရောသနာ၊
 ဘောက်ပြန်သော ကာယကံဝစိကံတို့ဖြင့်ချုတ်ချယ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ပဋိစာသညာယ၊ ရန်ချက်လိုသော စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာတိမညေထ၊ မ
 ထေမဲ့မြင်မပြုရာ၊ အညမညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်၏၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲကို၊ နန္တုတ္တယျ၊ အလိုမရှိရာ၊ မာတား၊ အမိသည်၊ နိယံပုတ္တံ၊ မိမိသား
 ရင်းဖြစ်လော့၊ ဧကပုတ္တံ၊ တယောက်ထည်းသော သားကို၊ အာယုသာ၊ အ
 သက်ကြောင့်၊ အနုရက္ခေယထာ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၊ ဝေဂ္ဂိ၊ ဤအတူ
 လည်း၊ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌၊ အပရိမာတံ၊ အတိုင်းအ
 ရှည်မရှိသော၊ မာနသံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို၊ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ

ဇာတိဗျာဓိ၊ အထက်၌လည်းကောင်း၊ အဝေဝစ၊ အောက်၌လည်းကောင်း၊ တိရိယဉ္ဇ၊ ဖိလာ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိဣဒိနာပကာရေန၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ သဗ္ဗဇောကတ္ထိ၊ အထုံးစုံသော ဇောက၌၊ အသမ္ပာဝံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမရှိသည်ကို၊ အဝေဝံ၊ ရန်မရှိသည်ကို၊ အသပတ္တိ၊ ဆန်ကျင်ဘက်မရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပရိမာတံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။ ၊ တိဋ္ဌံ၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း၊ စရံ၊ သွားသော်လည်းကောင်း၊ နိသိန္ဓေဝါ၊ ထိုင်သော်လည်းကောင်း၊ သယာနောဝါ၊ လျောင်းသော်လည်းကောင်း၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းသောအိမ်ခြင်ခြင်းပိုက်မြည်းခြင်းကင်းသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဇေဝံသတိံ၊ ထိုမေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောသတိကို၊ အမိဋ္ဌေယျ၊ ဆောက်တည်ရာ၏။ ဇေဝံဝိဟာရံ၊ ထိုမေတ္တာနှင့်ယှဉ် သောသတိ ဖြင့်နေခြင်းကို၊ ဗြဟ္မံ၊ မြင်သော၊ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အာဟု၊ ဟောတော်မူကုန်ပြီ။ ၊ ဘိက္ခု၊ သံသရာဘေးကိုရှုထွေရှိသောသူသည်။ ဒိဋ္ဌိဉ္ဇ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသို့လည်းကောင်း၊ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍၊ သီလဝါ၊ ယောဂုတ္တရာသီလရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒဿနေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥပဏ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကာမေသု၊ တေဘူမကသင်္ခါရတည်းဟူသောဝတ္ထုကာမတန်၌၊ ဂေဝံ၊ ကာမန္တုတည်းဟူသောကိလေသာကာမဖြင့် တစ်မက်မောခြင်းကို၊ ဝိနယ၊ ပျောက်၍၊ ဇာတု၊ စင်စစ်၊ ပုန၊ တာဘံ၊ ဂတ္တသေယျံ၊ အမိဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ နုတေ၊ မရောက်ရမတ္တံ၊ ၊ မေတ္တသုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ်သည်၊ နုဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

သမ္မာအချင်းဟောဝမတ၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ၊ ပန္နမုသော၊ တဆဲငါးရက်မြောက်သော၊ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်နေ့တည်း၊ ရုတ္တိ၊ ညဉ့်သည်၊ ဒိဗ္ဗာ၊ ထောက်ပသည်ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ တည်၏။ သမ္မာအချင်းဟောဝမတ၊ ဟန္တု၊ ယချံ၊ အနောမနာဝံ၊ မယုတ်သောအမည်ရှိတော်မူထသော၊ သတ္တာရံ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူထသော၊ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သောဘုရားရှင်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပဿာမ၊ ဖူးမြင်ကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာတာဝါ၊ သာတာဝါရအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ဟေမဝတံ၊ ဟေမဝတအမည်ရှိသော၊ ယက္ခံ၊ ဘီလူးကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ၊ သမ္မာအချင်းသာတာဝါရ၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့၌၊ တာဒိန္ဒော၊ မဘောက်

မပြန်သောသဘောရှိသော၊ အသေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မနော၊ စိတ်ကို၊ သုပဏီဟိတော၊ ကောင်းစွာထားအပ်၏ထော၊ ကမ္မိ၊ အသိနည်း၊ ဣဋ္ဌေစ၊ အလိမ္မိအင်သောအာရုံ၌လည်းကောင်း၊ အနိဋ္ဌေစ၊ အလိမ္မိအင်သောအာရုံ၌လည်းကောင်း၊ သင်္ကပ္ပ၊ အကြံတို့သည်၊ အသေ၊ ထိုသင့်ဆရာ၏၊ ဝထိဂတာ၊ အလိုသို့လိုက်၍ဖြစ်ကုန်၏ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ သာတာဂိနံ၊ သာတာဂိရအမည်ရှိသော၊ ယက္ခံ၊ ဘီလူးကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သဗ္ဗဘူတေသု၊ အထုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ တာဒိနော၊ မကောက်မပြန်သောသဘောရှိသော၊ အသေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မနော၊ စိတ်ကို၊ သုပဏီဟိတော၊ ကောင်းစွာထားအပ်၏၊ အထော၊ ထိုမြို့၊ ဣဋ္ဌေစ၊ အလိမ္မိအင်သောအာရုံ၌လည်းကောင်း၊ အနိဋ္ဌေစ၊ အလိမ္မိအင်သောအာရုံ၌လည်းကောင်း၊ သင်္ကပ္ပ၊ အကြံတို့သည်၊ အသေ၊ ထိုဂေါတမ၏၊ ဝထိဂတာ၊ အလိုအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ဟေမဝတံ၊ ဟေမဝတအမည်ရှိသော၊ ယက္ခံ၊ ဘီလူးကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သဗ္ဗ၊ အချင်းဟေမဝတ၊ ကမ္မိ၊ အသိနည်း၊ သောသတ္တဝ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနိန္ဒံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးသောဥစ္စာကို၊ နာဒိယတိ၊ မယူသထော၊ ကမ္မိ၊ အသိနည်း၊ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ သညတော၊ ကောင်းစွာစောင့်စည်းပါ၏ထော၊ ကမ္မိ၊ အသိနည်း၊ ပမာဒဌာ၊ ဓေတုဗျာခြင်းမှ၊ အာရာ၊ ဝေးပါ၏ထော၊ ကမ္မိ၊ အသိနည်း၊ ဈာနံ၊ ဈာန်သည်၊ နဂိဇ္ဈတိ၊ မဆိတ်ပါ၏ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ သာတာဂိနံ၊ သာတာဂိရအမည်ရှိသော၊ ယက္ခံ၊ ဘီလူးကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သဗ္ဗ၊ အချင်း၊ သော၊ ထိုအရှင်ဂေါတမသည်၊ အနိန္ဒံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးသောဥစ္စာကို၊ နာဒိယတိ၊ မယူ၊ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ သညတော၊ ကောင်းစွာစောင့်စည်း၏၊ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ပမာဒဌာ၊ ဓေတုဗျာခြင်းမှ၊ အာရာ၊ ဝေး၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဈာနံ၊ ဈာန်သည်၊ နဂိဇ္ဈတိ၊ မဆိတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ဟေမဝတံ၊ ဟေမဝတအမည်ရှိသော၊ ယက္ခံ၊ ဘီလူးကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သောသတ္တဝ၊ ထိုသင်တို့ဆရာသည်၊ ကမ္မိ၊ အသိနည်း၊ ဓမ္မံ၊ ချစ်မြတ်စွာသောစကားကို၊ နထဏတိ၊ မဆို၏ထော၊ ကမ္မိ၊ အသိနည်း၊ နဒီဏဗျပ္ပထော၊ နှိပ်စက်တတ်သောစကားကိုဆိုခြင်းမရှိထော၊ ကမ္မိ၊ အသိနည်း၊ ဝေဘူတိယံ၊ သူနှစ်ယောက်တို့၏ ပျက်စီးခြင်းကိုပြုထတ်

သောစကားကို၊ နအာဟာ၊ မဆိုလော့၊ ကမ္ဘီ၊ အသိနည်း၊ သမ္မာ၊ မိမိသူတပါး
အားအစီးအပွားကိုပျက်စီးကြောင်းဖြစ်သောစကားကို၊ နဘာသတိ၊ မဆို
လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူး
သည်၊ သာတာဂိရံ၊ သာတာဂိရအမည်ရှိသော၊ ယက္ခံ၊ ဘီလူးကို၊ အာဟာ၊ ဆို
၏၊ သော၊ ထိုငါဆရာဂေါတမထုရားသည်၊ ရသား၊ ချွတ်ယွင်းသောစကား
ကိုလည်း၊ နဘာသတိ၊ မဆို၊ အထော၊ ထိုမြို့၊ နဒီထဗျူထော၊ နှိပ်စက်သောစ
ကားကိုဆိုခြင်းမရှိ၊ အထော၊ ထိုငှတပါး၊ ဝေဘူတိယံ၊ သူနှစ်ယောက်တို့၏
ပျက်စီးခြင်းကိုပြုတတ်သောစကားကို၊ နအာဟာ၊ မဆို၊ သော၊ ငါတို့ဆရာထို
ဂေါတမထုရားသည်၊ မန္တာ၊ ပညာဖြင့်နှိုင်းချိန်ဝိုင်းခြား၍၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးရှိ
သောစကားကိုသာ၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရ
အမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ဝေ၊ သင်၏၊ သောသ
တ္ထာ၊ ထိုဆရာသည်၊ ကမ္ဘီ၊ အသိနည်း၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ နရဇ္ဇတိ၊ မ
တပ်၏လော့၊ ကမ္ဘီ၊ အသိနည်း၊ တဿသတ္ထု၊ နော၊ ထိုဆရာ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်
သည်၊ အနာဂိယံ၊ ဗျာပါဒဖြင့်မနောက်နည်းထော၊ ကမ္ဘီ၊ အသိနည်း၊ သောသ
တ္ထာ၊ ထိုဆရာသည်၊ မေဟံ၊ မေဟာကို၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်ပြီးလော့၊ ကမ္ဘီ၊ အ
သိနည်း၊ ဓမ္မေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောထုရားတို့၌၊ စက္ခုမာ၊ မပိတ်မပင်သော
ဥာဏ်မျက်စိရှိပါ၏လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတအမည်ရှိ
သော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ သောသတ္ထာ၊ ထိုဆရာသည်၊ ကာ
မေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ နရဇ္ဇတိ၊ မတပ်၊ အထော၊ ထိုငှတပါး၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်
သည်၊ အနာဂိယံ၊ ဗျာပါဒဖြင့်မနောက်နည်း၊ သဗ္ဗမေဟံ၊ အလုံးစုံသောမထိ
ခြင်းကို၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဓမ္မေသု၊ ခပ်သိမ်း
သောဘုရားတို့၌၊ စက္ခုမာ၊ မပိတ်မပင်ထင်သောဥာဏ်မျက်စိရှိထော်မူ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူး
သည်၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ သမ္မာ၊ အချင်းသာတာဂိရ၊ သောသတ္ထာ၊ ထိုဆရာသည်၊
ကမ္ဘီ၊ အသိနည်း၊ ဝိဇ္ဇာ၊ သ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးနှင့် သမ္မန္နော၊ ပြည့်စုံပါ၏လော့
ကမ္ဘီ၊ အသိနည်း၊ သံသုဒ္ဓစာရထော၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်သော စရဏတ
ရားတဆဲ့ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံ၏လော့၊ ကမ္ဘီ၊ အသိနည်း၊ အဿ၊ ထိုဆရာအား၊
အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ ဝိတာ၊ ကုန်ပြီးလော့၊ ကမ္ဘီ၊ အသိနည်း၊ ပုနုပ္ပ
ဝေါ၊ တာဝန်ထပ်သိမ်းဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟေမဝ
တော၊ ဟေမဝတမည်သော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ သ
မ္မာ၊ အချင်းဟေမဝတ၊ သောသတ္ထာ၊ ထိုဆရာထုရားသည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ သ၊ ဝိဇ္ဇာ

သုံးပါးဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ သံသုဒ္ဓစရ
 ထော၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်သော စရတတရားတဆဲ့ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံ၏။
 အဿ၊ ထိုဆရာတရားအား၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အသ
 ဝေါကိုသည်။ ဝိကာ၊ ကုန်ပြု၊ တဿ၊ ထိုဆရာတရားအား၊ ပုနတ္ထဝေါ၊ တ
 ထန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာတာဂိရော၊ သာ
 တာဂိရအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ။ ရနိနော၊
 တရားရှင်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်တော်သည်။ ကမ္မုနာစ၊ အမှုနှင့်လည်းကောင်း၊ ဗျပ
 ထေနစ၊ စကားနှင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နံစ၊ ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်ထသော၊
 ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နံစ၊ ဝိဇ္ဇာစရတနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်ထသော၊ နံ၊ ထို
 တရားသခင်ကို၊ ဓမ္မတော၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သာထက်ရ
 သည်၊ ပသံသတိ၊ မြီးပွင်း၏၊ မာရိသ၊ အချင်းဟေမဝတ၊ ရနိနော၊ မြတ်စွာ
 တရား၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်တော်သည်။ ကမ္မုနာစ၊ အမှုနှင့်လည်းကောင်း၊ ဗျပထေ
 နစ၊ စကားနှင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နံစ၊ ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိဇ္ဇာစရ
 တသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာစရတနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်ထသော၊ နံ၊ ထိုတရားရှင်ကို
 ဓမ္မတော၊ မှန်သောသဘောဖြင့်၊ တွံ၊ သင်ဟေမဝတသည်၊ အနုမောဒတိ၊ ဝမ်း
 မြောက်၏။ ရနိနော၊ မြတ်စွာတရား၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်တော်သည်။ ကမ္မုနာစ၊ အမှု
 နှင့်လည်းကောင်း၊ ဗျပထေစ၊ စကားနှင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နံစ၊ ပြည့်စုံသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာစရနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်ထ
 သော၊ ဂေါတမံ၊ တရားဂေါတမကို၊ ဟန္တံ၊ ယခုမယ်၊ ဝါတိ၊ သည်။ ပဿာမ၊
 ဖူးမြင်ကြကုန်အံ့။ ။ မာရိသ၊ အချင်းသာထက်ရ၊ ဇေတိ၊ ထာထော၊ ဇေတိ
 ဇေတံ၊ ဇေတိမည်သောသား၏ မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ သော အစဉ် အတိုင်းညီ
 ညွတ်စွာလုံးသောမြင်းခေါင်းတော်လည်းရှိထသော၊ ကိသံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်
 ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်ထူသောပါးသောအင်္ဂါရှိထသော၊ ဝိရံ၊ အဇ္ဈတ္တိကဗဟိရ
 ဖြစ်သောရန်ကိုပျက်ဆီးပြီးထသော၊ အပ္ပါဟာရံ၊ တနေရာတည်း၌တည်းပေး
 သည်ဖြစ်၍နည်းသောအာဟာရရှိထသော၊ အထောထုပံ၊ အာဟာရ၌ဆန္ဒရာ
 ဝမရှိသဖြင့် ထွက်ပေါ်ခြင်း မရှိထသော၊ ရနိံ၊ မောနေယျနှင့် ပြည့်စုံသော
 အနာဂါရရန်ဖြစ်ထသော၊ ဝနတ္ထိံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောတော၌၊ ဈာယန္တံ၊ နှက်ပါး
 သောဈာန်ဖြင့်ဈာန်ဝင်ခြင်းရှိထသော၊ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမဖြစ်သောတရား
 ကို၊ ပဿာမ၊ ဖူးမြင်ကြကုန်အံ့။ ။ သီဟံ၊ ကေသရာဇာခြင်သောမင်းကဲ့
 သို့မကြောက်မရွံ့ခြင်းရှိထသော၊ ဇေတရံ၊ တဏှာဟူသောအဖော်မရှိသည်
 ဖြစ်၍တယောက်ထည်း သွားခြင်းရှိထသော၊ နာဂံ၊ တဖန်တဝသို့မသွားမ

လာထသောကောမေသု၊ နှစ်ပါးသောကာမတို့၌၊ အနုပေက္ခိနံ၊ ဆန္ဒရာဂအား
 ဖြင့်ငဲ့ခြင်းသဘောမရှိထသော၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ တံမဟေထိံ၊
 ထိုဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကဋ္ဌံ၊ ဆည်းကပ်၍၊ မဂ္ဂုပါသပမောစနံ၊ သေမင်း၏
 နေရာကွင်းမှလွတ်သောပင်္ဂကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပုစ္ဆိမမ၊ မေးကုန်အံ့၊ အ
 က္ခာတာရံ၊ သစ္စာတို့ကိုပိုင်းခြားသဖြင့်ဟောထော်မှုတတ်ထသော၊ ပဝတ္တာ
 ရံ၊ သစ္စာတို့၌ကိစ္စဥာဏ်ကိုဖြစ်စေသဖြင့်ဟောတတ်ထသော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊
 အဆုံးစုံကုန်သောစတုဘုရိကထရားတို့၌ပါရဂုံ၊ ကမ်းတဘက်ဟူသောအ
 ပြီးအဆုံးသို့ရောက်ထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ အဆုံးစုံသောဘုရားအပေါင်းကိုထံထော်မှု
 ပြီးထသော၊ ဝေရဟယာဘိတံ၊ ငါးပါးသောရန်တည်းဟူသောဘေးကိုလွန်
 ပြီးထသော၊ ဂေါဘင်္ဂံ၊ ဂေါဘမအန္တယ်ဖြစ်ထသော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ မယံ
 အက္ခန္တံ၊ ဤသည်၊ ပုစ္ဆိမမ၊ မေးပါကုန်အံ့၊ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ ထောကော၊ သတ္တဇောကသင်္ခါရဇောကသည်၊ သရပ္ပန္နော၊
 ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကံသ္မိံ၊ အဘယ်၌၊ ထောကော၊ သတ္တဇောက
 သင်္ခါရဇောကသည်၊ သန္တံ၊ ငါငါ၏ဥစ္စာဟူ၍ထဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ပေါင်းဖော်
 ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗကိ၊ ပြုသနည်း၊ ကိသ၊ အဘယ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ထောကော၊
 ထောကဟူ၍၊ သင်္ခါရေါ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သနည်း၊ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်
 သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ထောကော၊ ထောကသည်၊ ဝိ
 ဟညတိ၊ ပင်ပန်းနှိပ်စက်အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝ
 တအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အပု
 ဣ၊ မေးပြီ၊ ဟေမဝတ၊ ဟေမဝတနုတိ၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သောအ
 ဣတ္ထိကယထနဗဟိရာယထနတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 ထောကော၊ သတ္တဇောကနေဥညစသောအားဖြင့်သင်္ခါရဇောကသည်၊ သ
 ရပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သောအာယတနတို့
 ၌၊ လောကော၊ သတ္တဇောကသည်၊ သန္တံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်နှစ်ပါးသောပေါင်း
 ဖော်နှိုးနှောခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗကိ၊ ပြု၏၊ ဆန္တံမေဝ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတန
 တို့ကိုသာထွင်၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ထောကော၊ သတ္တဇောကဟူ၍၊ သင်္ခါရေါ
 ဝေါ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သောအာယတနတို့၌၊ ပတိ
 ဋ္ဌိတော၊ တည်သော၊ ထောကော၊ သင်္ခါရဇောကသည်၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်
 သောအာယတနတို့ကြောင့်၊ ထောကော၊ နှစ်ပါးသောထောကသည်၊ ဝိဟည
 တိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောထော်
 မူ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ဆသုထောကော ဝိဟညတိဟူ၍ဟောအပ်သော

သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

မြောက်ပါး အပြားရှိသော စွဲလမ်းအပ်သောဥပါဒါန်း၌၊ လောကောသင်္ခါရ
လောကသည်၊ ဝိဟညတိ၊ပင်ပန်း၏၊ တံဥပါဒါနံ၊ ထိုစွဲလမ်းသောဥပါဒါနံ
သည်၊ကတမံ၊အဘယ်နည်း၊ နိယျာနံ၊ ဝင်္ဂဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်း
ကို၊ ပုန္တိတော၊မေးအပ်သော အရှင်ဘုရားသည်၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါ
လော၊ ကတံ၊အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊
ပရစ္စတိ၊ လွတ်သနည်း၊ လောကော၊လောက၌၊ မနောဆဋ္ဌာ၊ မနောသျှင်
မြောက်ချမြောက်ရှိကုန်သော၊ပဉ္စကာမဂုံတံ၊ ငါးပါးကုန်သောကာမဂုဏ်
တို့ကို၊ ပဝေဒိတော၊အပြားအားဖြင့်ဟောကြားအပ်ကုန်ပြီ၊ဧတ္ထ၊ဤငါ့ ဆွဲနှစ်
ပါးသောအာယတနအပြားရှိသောဒုက္ခသစ္စာ၌၊ဆန္ဒံ၊ထဋ္ဌာတည်းဟူသော
ဆန္ဒကို၊ ဝိရာဇေတွာ၊ အချင်းခပ်သိမ်း ပျက်ဆီးပြီး၍၊ ဧဝံ၊ဤသို့သောအ
ကြောင်းဖြင့်၊ ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ပရစ္စတိ၊လွတ်၏၊ ။ဧတံ၊ဤမဂ္ဂ
သစ္စာတည်းဟူသောအကြောင်းကို၊လောကဿ၊လင်္ခါရလောက၏၊နိယျာ
နံ၊ ဝင်္ဂဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းဟူ၍၊ယ ဝာတ ဧဝံ၊မတောကံ၊ပြန်
ဝေါ၊သင်တို့အား၊မယာ၊ငါဘုရားသည်၊ အက္ခာတံ၊ ဟောကြားအပ်ပြီ၊အ
ဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤဝင်္ဂမှထွက်မြောက်ကြောင်းကို၊ဝေါ၊သင်တို့
အား၊အက္ခာမိ၊ဟော၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်သာ၊ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲ
အပေါင်းမှ၊ ပရစ္စတိ၊လွတ်၏၊ ။ဣဓ၊ဤလောက၌၊ ကော၊အဘယ်သူ
သည်၊ဩဗံ၊လေးပါးသော၊ဩဗာကို၊ တရတိ၊ကူးသနည်း၊ဣဓ၊ဤလော
က၌၊ကော၊အဘယ်သူသည်၊ အဏ္ဏဝံ၊အစေ့စပ်လည်း အနက်အပြောလည်း
ကျယ်သော သံသရာတည်းဟူသောမဟာ သရဗ္ဗရာကို၊ တရတိ၊ကူးသ
နည်း၊အပတိဋ္ဌေ၊အော်၌တည်ရာမရှိထသော၊အနာထမ္မေ၊အထက်၌ခွဲရာမ
ရှိသသော၊ဂန္တိ၊ရေ၊နက်စွာသော၊ တထိံ၊အဝဏ္ဏဝေ၊ထိုသံသရာတည်းဟူ
သောသရဗ္ဗရာ၌၊ ကော၊အဘယ်သူသည်၊ နဝီဒတိ၊ မနှစ်သနည်း၊ ။
ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ သီထဝဗ္ဗန္ဓော၊
သီဆနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ပညဝါ၊ ထောက်လှောက်ရာပညာရှိ၏၊ သုသမာဟိ
တော၊ဥပစာရသမာဓိအပန်းသမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်၏၊အဇ္ဈတ္တ
သည်၊ ထက္ခတာရေးသို့တင်၍ ဝိပဿနာဖြင့် နိယ ကဇ္ဈတ္တ၌မှတ်တတ်
သောအထုရှိ၏၊ သတိမာ၊ မဝေမလျော့သောသတိရှိ၏၊ သောဘိက္ခု၊ထို
ရဟန်းသည်၊ ဒုတ္တရံ၊ကူးနှိုင်းထသော၊ ဩဗံ၊လေးပါးသောဩဗာကို၊ထ
ရတိ၊ကူး၏၊ ။ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ကာမသညာယ၊ကာမသ
ညာကို၊ ဝိရတော၊ကြဉ်၏၊သုဗ္ဗသံယောဇနာတိဝေါ၊ အလုံးစုံသံယောဇဉ်

ကိုလွန်၏။ နန္ဒိဘဝပ ရိက္ခိဏော၊ ထိုထိုဘဝအာရုံ၌ တစ်သော တဏှာ သုံးပါးသော ဘဝကုန်၏။ သောဘိက္ခူ။ ထိုရဟန်းသည်။ ဂန္ထိဇေ၊ နက်စွာ သော၊ အန္တဝေ၊ သံသရာထည်းဟူသောသရဒ္ဒရာ၌၊ နုသိဒတိ၊ မနစ်။ ။ ဂန္ထိ ရပတ္တံ။ နက်နဲသောပညာရှိထသော၊ နိဂုဏတ္ထဒသိံ၊ သိမ်မွေ့သောအနက် ကိုမြင်တတ်ထသော၊ အကိဉ္ဇနံ၊ ရာဂစသောကြောင့်ကြမရှိထသော၊ ကာမ ဘဒဝ၊ နှစ်ပါးသောကာမသုံးပါးသောဘဝ၌၊ အသတ္တံ၊ မပြီထသော၊ သဗ္ဗမိ၊ ခန္ဓာစသောအပြားရှိသောအလုံးစုံသောအာရုံ၌၊ မုဝိတ္တံ၊ ဆန္ဒရာဂမရှိသဖြင့် လွတ်ပြီးထသော၊ ဒိဗ္ဗေပထေ၊ နှစ်ပါးသောသမာပတ် အပြားရှိသော ဗြဟ္မ ပြည်သို့ သွားကြောင်းခရီး၌၊ ကမမာနံ၊ သမာပဇ္ဇနအားဖြင့် ကြွသွားတော် မူထသော၊ မဟေသိံ၊ မြတ်ကုန်သော ဂုဏ်တော်တို့ကို ရှာတော်မူပြီးထ သော၊ တံ၊ ထိုတုရားရှင်ကို၊ တုဗျေ၊ သင်တို့သည်။ ပဿထ၊ ဖူးမြော်ကုန် ထော၊ ။ အနောမနာဝံ၊ မဟုတ်သောအမည်ရှိထသော၊ နိဂုဏတ္ထဒသိံ၊ သိမ်မွေ့သောပုစ္ဆာဘုံ၏အနက်ကိုမြင်တတ်ထသော၊ ပညာဒဒံ၊ ပညာကိုပေး တတ်ထသော၊ ကာမာလယေ၊ ကာမတို့၌တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် နှစ်ပါးအပြား ရှိသောအာသယ၌၊ အသတ္တံ၊ ပြခြင်းကင်းထသော၊ သဗ္ဗမိရံ၊ အလုံးစုံသောတ ရားကို သိပြီးထသော၊ သုဒမေဝံ၊ ကောင်းသောပညာရှိထသော၊ အရိယေပ ထေ၊ အရိယာတို့၏ခရီး၌၊ ကမမာနံ၊ ပညာဖြင့်သက်ဝင်သည်ဖြစ်၍ သွားထ သော၊ မဟေသိံ။ မြတ်သောဂုဏ်တို့ကိုရှာဖွေတော်မူပြီးထသော၊ တံ၊ ထိုတု ရားရှင်ကို၊ ပဿထ၊ ဖူးမြော်ကြကုန်ကော၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ နေ့၊ ငါတို့သည်၊ သုဒိ ဋ္ဌံဝတ၊ ကောင်းသောအာရုံကိုမြင်အပ်ပြီးစွာကား၊ သုပ္ပဘာတံ၊ ကောင်းစွာ ရိုးသော်ပြီ၊ သုဟုဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာထအပ်ပြီ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ယံ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဩဗာတိဏ္ဍံ၊ ဩဗာ ကိုကူးမြောက်ပြီးထသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိထသော၊ သမ္မုန္ဒံ၊ မြတ် စွာတုရားကို၊ အဗ္ဗုဿာမ၊ ဖူးမြင်ရကုန်၏။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ ဣဒ္ဓိမ န္တော၊ တန်ခိုးရှိကုန်ထသော၊ ယသသိ၊ နေ့၊ မြတ်သောစည်းစိမ်အခြံအရံရှိ ကုန်ထသော၊ ဒဝသတော၊ တထောင်ကုန်သော၊ သဠေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဣ မေယက္ခာ၊ ဤဘီလူးတို့သည်၊ တံ၊ အရှင်တုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်း သို့၊ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ အရှင်တုရားသည်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ သတ္တာ၊ ဆရာထည်း၊ ဧတမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ထမ္မုန္ဒံ စ၊ ကိုယ်တော်တိုင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိထောင်မူသည်၏အဖြစ်ကို ထည်းကောင်း၊ ခမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ သုခမ္မာတဉ္စ၊ ကောင်းသောတရား၏

အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သံစာသုပ္ပနိပတ္တိစွာသံစာတော်၏ကောင်းသော
 အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိတ္တဝါထွာ၊ မြီးပွမ်းကုန်၍၊
 နမဿမာနာ၊ ရှိခိုးကုန်ထွက်၊ ဂါမာ၊ နတ်တို့ရွာထဲသွား၊ ဂါမိ၊ နတ်တို့၏ရွာထဲ
 သို့၊ နဂါ၊ နတ်တို့၏တောင်တခု၊ နဂံ၊ နတ်တို့၏တောင်တခုသို့၊ ဝိစရိဿာမ၊
 ထည်လည်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ဟေမဝ သုတ္တံ၊
 ဟေမဝသုတ်တည်း။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံ၊ ဤအာဇ္ဇဝကသုတ်ကို၊ မေမယော၊
 အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
 တော်မှာပေ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဂီ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက်
 ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အာဇ္ဇဝိယံ၊ အာဇ္ဇဝိပြည်၌၊ အာဇ္ဇဝကဿ၊ အာဇ္ဇဝကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခ
 သာ၊ ဘီလူး၏၊ ဘဝနေ၊ ဝိမာန်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုသို့နေ
 တော်မူသောအခါ၌၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူး
 သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်
 မူ၏၊ ဧတန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံ
 မိတွာ၊ ကပ်လေပြီ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ နိက္ခမ၊
 ထွက်လော၊ ဣတိတေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာသုဿော၊ ငါ
 ရှင်အာဇ္ဇဝက၊ သာသကောင်းပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ပဝိသ၊ ဝင်ဦးလော
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာသုဿော၊ ငါရှင်အာဇ္ဇဝက၊ သာသကောင်းပြီ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါဝိယိ၊ ဝင်
 တော်မူ၏၊ နုတိ၊ သိခါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း (ပ)၊ တတိယဗ္ဗိခေါ၊ သုံးကြိမ်
 မြောက်လည်း၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူး
 သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ နိက္ခမ၊ ထွက်လော၊
 ဣတိတေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာသုဿော၊ ငါရှင်အာဇ္ဇဝက၊
 သာသကောင်းပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ပဝိသ၊ ဝင်ဦးလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာသုဿော၊ ငါရှင်အာဇ္ဇဝက၊ သာသကောင်းပြီ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပါဝိယိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊
 စာသုတ္တံဝိခေါ၊ လေးကြိမ်မြောက်လည်း၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝကအမည်
 ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သမဏ၊ ရှင်

ရဟန်း၊ နိက္ခမ၊ ထွက်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်အာဇ္ဇဝက၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုခေါ်နိက္ခမိဿာမိ၊ ထွက်တော်မမူအံ့သည်သာသျှင်တည်း။ တေတယော၊ သင်သည်၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကရေဟိယံ၊ ပြုလိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ မေ၊ ငါတုရားအား၊ ကရေဟိ၊ ပြုစေော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဘုရားဗျာကရိဿာမိ၊ အကယ်၍မဖြေနိုင်အံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကိုမူလည်း၊ ဝိဝိဿာမိ၊ ပစ်အံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ ဟဒယံဝါ၊ နှလုံးရင်းကိုမူလည်း၊ ဗာဇေဿာမိ၊ ခွဲအံ့၊ ပါဒေသုဝါ၊ ခြေတို့ကိုမူလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပါရဂဝံ၊ ယံ၊ ဂင်္ဂါ၏တဘက်သို့၊ ဝိဝိဿာမိ၊ ပစ်ချအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်အာဇ္ဇဝက၊ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တိမာရမင်းပြည်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာ့နှစ်ဆယ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ ဩကာသလောက၌၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်တည်းဟူသောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တထောက၌၊ သော၊ အကြင်သူသည်။ မေ၊ ငါတုရား၏၊ ဝိတ္တံဝါ၊ ဝိတ်ကိုမူလည်း၊ ဝိပေယျ၊ ပစ်နှိုင်းရာ၏၊ ဟဒယံဝါ၊ နှလုံးရင်းကိုမူလည်း၊ ဗာဇေယျ၊ ခွဲရာ၏၊ ပါဒေသုဝါ၊ ခြေတို့ကိုမူလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပါရဂဝံ၊ ယံ၊ ဂင်္ဂါ၏တဘက်သို့၊ ဝိပေယျ၊ ပစ်ချရာ၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နုခေါ်ဗဿာမိ၊ မြင်ထော်မမူ၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်အာဇ္ဇဝက၊ အဝိစ၊ စင်စစ်ကား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယဒိအာကသိယိ၊ အကယ်၍မေးခြင်းငှါအလိုရှိအံ့၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗညုပဝါရဏံ၊ တုရားတို့၏ဖိတ်ခြင်းကို၊ ပဝါရေယိ၊ ဖိတ်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ဖိတ်သောအခါ၌၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာယိ၊ ဆံ့သေ၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာယိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ သမဏ၊ ရဟန်း၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ပုရိသဿ၊ ယောဂျား၏၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာသည်၊ ကိံ၊ သု၊ အဘယ်နည်း။ သုစိဏ္ဍာနံ၊ ကောင်းသော အလှေအကျက်တို့တွင်၊ ကိံ၊ သု၊ အလှေကောင်းသော အလှေအကျက်သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အာဝဟာတိ၊ ရွက်ဆောင်သနည်း။ ရသာနံ၊ အရသာတို့တွင်၊ ကိံ၊ သု၊ အဘယ်အရသာသည်။ ဟဝေ၊ အကယ်မလွဲ ယဖြင့်၊ သာဓုတရံ၊ ချီးမြှင့်သောအရသာသည်၊ ဟောတိ။

ဖြစ်သနည်း၊ ကထံဇိဝိံ၊ အဘယ်သို့အသက်ရှင်သော သူကို၊ သေဠံ၊ မြတ်
 သော၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ
 ဣဘာသိ၊ ဆို၏။ အာဂုဿော၊ တကာအာဠဝက၊ ဣဝေ၊ ဤသောကဋ္ဌံ၊ ပုရိသ
 သ၊ ယောကျ်ား၏၊ သေဠံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာသည်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတည်း၊
 သုခိဏ္ဍော၊ ကောင်းသောအလေ့အကျက်ဖြစ်သော၊ ဝေဠော၊ ဘယ်ပါးသော
 ကုသလကမ္မာထတရားသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အာဝဟာတိ၊ ရွက်ဆောင်
 ၏၊ ရသနံ၊ ရအသာတကာ တို့တွင်၊ သစ္စံ၊ မှန်သော စကားကို ဆိုခြင်း
 တည်းဟူသော ဝစီသစ္စာသည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ သာဒုတရံ၊ အလွန်ချိုမြိန်
 သောအရသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာဇိဝိံ၊ ပညာဖြင့်အသက်ရှင်သော
 သူကို၊ သေဠံ၊ မြတ်သော၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်
 ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထမဏ၊ ရဟန်း၊ ကထံသု၊ အဘယ်
 သို့သောအပြားဖြင့်၊ ဩစံ၊ လေးပါးသောဩစာကို၊ တရတိ၊ ကူးသနည်း၊
 ကထံသု၊ အဘယ်သို့သော အပြားဖြင့်၊ အဏ္ဍဝံ၊ သံသရာဝဋ်တည်းဟူသော
 သရဒ္ဓရာကို၊ တရတိ၊ ကူးသနည်း၊ ကထံသု၊ အဘယ်သို့သော အပြားဖြင့်၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အစ္စေတိ၊ လွန်သနည်း၊ ကထံသု၊ အဘယ်သို့သော အပြား
 ဖြင့်၊ ပဝိသုဣတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဣဘာ
 သိ၊ ဆို၏။ အာဂုဿော၊ တကာအာဠဝက၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဩစံ၊ ဩ
 စာကို၊ တရတိ၊ ကူးနိုင်၏။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်၊ အဏ္ဍဝံ၊ သရဒ္ဓ
 ရာကို၊ တရတိ၊ ကူးနိုင်၏။ ဝိရိယေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အစ္စ
 တိ၊ လွန်၏။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပရိသုဣတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကထံသု၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ ပ
 ဉ္စံ၊ သောကီ သောကုတ္တရာ၊ ပညာကို၊ လဘတေ၊ ရသနည်း။ ကထံသု၊ အ
 ဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိန္ဒတေ၊ ရသနည်း။ ကထံသု၊ အဘယ်အ
 ကြောင်းဖြင့်၊ ကိတ္တိံ၊ ကျေ့စောခြင်းသို့၊ ပပေါတိ၊ ရောက်သနည်း။ ကထံ၊ အ
 ဘယ်ကြောင်းဖြင့်၊ မိတ္တာနိ၊ ခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဝန္တတိ၊ ဖွဲ့သနည်း။ အသ္မာသော
 ကာ၊ ဤသောကမှ၊ ပရိယောကံ၊ တမလွန်သောကသို့၊ ပဏ္ဍု၊ ရောက်၍၊ ကထံ၊
 အဘယ်သို့သော အပြားဖြင့်၊ နုသောစတိ၊ မပိုးရိပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယ
 က္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ပုစ္ဆိံ၊ မေး၏။ အာဂုဿော၊ တကာအာဠဝက၊ အပေတံ၊ အ
 ရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း၏၊
 ဓမ္မံ၊ အကြောင်းတရားကို၊ သဒ္ဓဟာနော၊ ယုံကြည်သော သူသည်လည်း
 ကောင်း၊ သုဿုသံသုဿုသန္တော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏တရားကိုကောင်းစွာနာ

သောသူသည်သည်းကောင်း၊ အပ္ပမတ္တော၊မမေ့မလေ့စွသောသတိရှိသော
သူသည်သည်းကောင်း၊ ဝိစက္ခကော၊ သုဘာသိတနုဗ္ဗာသိတကို အထူးသ
ဖြင့်မြင်တတ်သော ပညာရှိသော သူသည်သည်းကောင်း၊ ပညံးလောကီ
လောကုတ္တရာပညာကို၊ လာဘတေ၊ ရ၏၊ ပတိရူပကာရီ၊ လောကီလောကုတ္တ
ရာဥစ္စာအားလျှောက်ပတ်စွာရခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြုတတ်သော၊ ရရဝါ၊
စေတသိကဝိရိယ၏ အစွမ်းအားဖြင့်မချသောအစိုးရှိသော၊ ဥဗ္ဗာတာ၊ ကာ
ယိကာဝိရိယ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထကြွလုံ့လရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယော
ကျ်းသည်၊ ခံ၊ လောကီဥစ္စာလောကုတ္တရာဥစ္စာကို၊ ဝိန္ဒတေ၊ ရ၏၊ သစ္စေန၊
မှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းတည်းဟူသောဝစီသစ္စာဖြင့်၊ ကိတ္တိံ၊ ကျော်စော
ခြင်းသို့၊ ပပေါတိ၊ ရောက်၏၊ ဒဒံဒဒန္တော၊ ပေးတတ်သော သူသည်၊ မိတ္တာနံ၊
အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဂန္တတိ၊ ဖွဲ့၏၊ သဒ္ဓဿ၊ အရဟတံ၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
သဗ္ဗကလျာဏခမ္ဘာကိုဖြစ်စေတတ်သော သဒ္ဓါဖြင့်ပြည့်စုံထသော၊ စာရံ၊ စာ
ရာပါသကို၊ ဘေဒနာ၊ ဝါးပါးသောကာမဂုဏ်ဖြင့်ရှာဖတ်ထသော၊ ယဿ၊
အကြင် ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားသောသူအား၊ သစ္စဉ္စ၊ သစ္စေနကိတ္တိ
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သစ္စာသည်သည်းကောင်း၊ ဓမ္မောစ၊ သုဿုသံလတေ
ပညံ၌ပညာအမည်ဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသော ဓမ္မသည်သည်းကောင်း၊ မိတိစ၊ ရရ
ဝါဥဗ္ဗာတာ၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝိရိယဟူသော မိတိသည်သည်းကောင်း၊
စာဂေါစ၊ ဒဒံမိတ္တာနိ၌ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း
သည်သည်းကောင်း၊ ဇေတစတုရေဓမ္မာ၊ ဤလေးပါးသောတရားတို့သည်၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သော၊ ထိုလူဖြစ်သောသူသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ပေစွ၊ တမလွန်
ဘဝသို့ရောက်၍၊ နုသောစတိ၊ မဂိုးရိပ်အာရသော၊ တကော၊ အာဇ္ဇာဝက၊ ဣ
ဗ်၊ တိုက်တွန်း၏၊ ယဒိ၊ အကြင်အခါ၌၊ သစ္စံသစ္စာသိယေျာ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သော အပြားရှိသော သစ္စာထက်လွန်သော ကျော်စောခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၏
အကြောင်းသည်သည်းကောင်း၊ ဓမ္မာဘိယေျာ၊ သုဿုသံလတေပညံ၌
ပညာအမည်ဖြင့်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဓမ္မထက်လွန်သော လောကီလောကုတ္တ
ရာပညာကိုရခြင်း၏ အကြောင်း သည်သည်းကောင်း၊ စာဂေါစာဂါဘိ
ယေျာ၊ ဒဒံမိတ္တာတိဂန္တတိ၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော စာဂထက်
လွန်သောမိတ်ခင်ပွန်းဘွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းသည်သည်းကောင်း၊ ခန္တာဘိ
ယေျာ၊ ရရဝါဥဗ္ဗာတာ၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပြင်းစွာအားထုတ်သောအဖြစ်သို့
ရောက်သောဝိရိယဟုဆိုအပ်သော ခန္တိထက်လွန်သော လောကီလောကု
တ္တရာဥစ္စာကိုရခြင်း၏ အကြောင်းသည်သည်းကောင်း၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဂြိဟိတံ၊ နံ၊ ဝေဿံ၊ ဤသို့ရှိသော်၊ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော
 ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏေ၊ များစွာကုန်သော၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ပုစ္ဆိ သဿ၊ မေးလေဦးလော၊ ယောစအတ္ထော၊ အကြင်မျက်မှောက်
 သော အတ္တဘော၌ ပညာစသည်ကို ခြင်းစသည်တို့၏အကြောင်းသည်
 ထည်းကောင်း၊ ယောစသံပရာယိကော၊ တမလွန်၌ ဖြစ်သော အကြင်စိုး
 ရိခခြင်းမရှိခြင်း၏ အကြောင်းသည်ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုနှစ်
 ပါးသောအကြောင်းကို၊ ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ သယ
 မေဝ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ပဇာနာမိ၊ အပြား အားဖြင့်ထိ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဒါနံ၊ ယခုကတံ၊ အဘယ်သို့သောအ
 ကြောင်းဖြင့်၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ပုထု၊ များစွာကုန်သော၊ သမဏ
 ဗြာဟ္မဏေ၊ ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပုစ္ဆိယျံ၊ မေးတုန်အံ့နည်း၊ ယတ္ထ၊
 အကြင် ဘုရား၌၊ ဒိန္နံ၊ ဣအပ်သော အလှူသည်၊ မဟပုထံ၊ အကျိုးကြီး
 ၏ဟူ၍၊ ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ပဇာနာမိ၊ ထိ၏၊ ပုစ္ဆေ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿမေ၊ ထိုငါ၏အတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပွားအလိုငှါ၊
 အာဇ္ဇပိ၊ အာဇ္ဇပိပြည်သို့၊ ဝါသာယ၊ နေခြင်းငှါ၊ အာဂမာတော၊ ကြွတော်မူ
 လာပေစွတကား၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ ဘုရား၏သမ္ပုဒ္ဓအဖြစ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ သုဓမ္မတဉ္စ၊ ကောင်းသောတ
 ရား၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်၊ ဂါမာ၊ ရွာတစ်ခု၊
 ဂါမံ၊ ရွာတစ်ခုသို့၊ ပုရာ၊ မြို့တစ်ခု၊ ပုရံ၊ မြို့တစ်ခုသို့၊ ဝိဝေရိဿာမိ၊ ထင်ရှားစွာ
 အံ့၊ အတ္တိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ လိုက်၏၊ အာဇ္ဇာဝက သတ္တံ၊ အာ
 ဇ္ဇာဝကသုတ်တည်း။ ။

စရံစရန္တောဝါ၊ ရူပကာယကိုသွားအပ်သော အရပ်သို့ရှေးရှုထောင်သ
 ဖြင့်သွားသည်မူလည်းသွားအံ့၊ သဒိ၊ ထိုမြို့၊ တိဗ္ဗတိဋ္ဌန္တောဝါ၊ ရူပကာယကို
 ထောင်သဖြင့်ရပ်သည်မူလည်းရပ်အံ့၊ နိထိန္နောဝါ၊ အောက်ကို ရွေ့သဖြင့်
 ထိုင်မူလည်းထိုင်အံ့၊ ဥဒ ထိုမှတစ်ပါး၊ သယံသယန္တောဝါ၊ ဖိစာဆန်သဖြင့်
 ထောင်းမူလည်းထောင်းအံ့၊ သမိဇ္ဇေ တိစ၊ ထိုထိုသို့သောထက်ခြေစသည်
 တို့ကိုခွဲမူလည်းခွဲအံ့၊ ပဿာရေတိစ၊ ဆန်မူလည်းဆန်အံ့၊ သော၊ ဤအ
 လုံးစုံသောသွားခြင်းရပ်ခြင်းအစရှိသည်သည်၊ ကာယဿ၊ သဝိညာဏက
 ဖြစ်သောဤရူပကာယ၏၊ ဣဉ္ဇနာ၊ တုန်ထုပ်ခြင်းမျှသာတည်း၊ သော၊ ဤ
 သွားခြင်းစသောအလုံးစုံသည်၊ ယဿကာယဿ၊ အကြင်ရူပကာယ၏၊
 ဣဉ္ဇနာ၊ တုန်ထုပ်ခြင်းမျှတည်း၊ သွာယံကာယော၊ ထိုကိုယ်ကောင်သည်။

အဋ္ဌိန္ဒာရူပိ၊ သုံးရာခြောက်ဆယ်သောအရိုး ကိုးရာသော အကြောစိန်နှင့်၊
သံယုဒတ္တာ၊ ယှဉ်၏၊ တစမံသာဝဏေပနော၊ ခြေဖျားချောင်း အရေစသော
အရေအထူ ကိုးရာသောသားတစ်အပြားရှိသော အသားကိုဖြင့်ထိမ်းကျံအပ်
၏၊ ဆဝိယာ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်မှရုံးစုအပ်သည်ရှိသော် ဆီးစေ့အတိုင်းအ
ရှည်ရှိသောသိမ်မွေ့သောအပေါ်ရေဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္ဒနွာ၊ ဖုံးထွမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍
အယံကာယော၊ ဤကာယသည်၊ ဗာလပုထုဇ္ဇနဿ၊ ဗညာစက္ခုမှကင်းသော
ပုထုဇဉ်ရိက်အား၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ နဒိဿတိ၊ မ
ထင်၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ အန္တပူရော၊ အူဖြင့်ပြည့်၏၊ ဥဒရပူ
ရော၊ ဝမ်းခွံဖြစ်သော အစာသစ်ဖြင့်ပြည့်၏၊ ထကနပဋ္ဌဿ၊ အသည်းပိုင်
ဖြင့်၊ ပူရော၊ ပြည့်၏၊ ဝတ္ထိနော၊ စည်ပောင်းအိပ်ဖြင့်လည်း၊ ပူရော၊ ပြည့်၏၊
ဟဒယဿစ၊ နှလုံးဖြင့်လည်း၊ ပူရော၊ ပြည့်၏၊ ပဗ္ဗာသာသစ၊ အဆုတ်ဖြင့်
လည်း၊ ပူရော၊ ပြည့်၏၊ ဝက္ကဿစ၊ အညှို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဟကဿစ၊
အမြဉ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပူရော၊ ပြည့်၏၊ သိဗ်ာဏိကာယစ၊ နှစ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ခေဋ္ဌဿစ၊ တံထွေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ သေဒဿစ၊ ချွေး
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မေဒဿစ၊ အဆီခဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောဟိတဿစ
သွေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထသိကာယစ၊ အစေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ မုတ္တဿစ
ကျင်ငယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝသာယစ၊ ဆီကြည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပူရော
ပြည့်၏၊ အထ၊ ထိုပရိယာယ်မှတပါး၊ အသုမိဘာဝံ၊ မစင်သောအဖြစ်ကို၊
ပဿ၊ ရှုလော့၊ အဿ၊ ဤရှုကာယ၏၊ နဝဟိ၊ မျက်စိနှစ်ပေါက် နားနှစ်
ပေါက် နှာခေါင်းနှစ်ပေါက်ခံတွင်း ကျင်ကြီးချောင်း ကျင်ငယ်ချောင်းတို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်ကိုးရကုန်သော၊ သောတေဟိ၊ ယိုစီးရာအဝတ်မှ၊ အသုမိ၊
အထူးထူးသောလွန်စာမကောင်းသောအနံ့ရှိသောစက်ဆုပ်ရွံရှာအပ်သော
မစင်သည်သာ၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သဝတိ၊ ယိုစီးတတ်၏၊ ကတမဗ္ဗာ
အဘယ်အဝမှ၊ ကတမာအသုမိ၊ အဘယ်သို့သောမစင်သည်၊ သဝတိ၊ မလို
စီးတတ်သနည်း၊ အက္ခိမှ၊ မျက်စိနှစ်ပေါက်မှ၊ အက္ခိဂုတကော၊ ခွါပြီးသော
အရေရှိသောအသားနှင့်တူသောမျက်ချေးသည်၊ သဝတိ၊ ယိုစီးတတ်၏၊
ကဏ္ဍမှ၊ နားနှစ်ပေါက်မှ၊ ကဏ္ဍဂုတကော၊ မြူအညစ်အကြေးနှင့်တူသော
နားချေးသည်၊ နှာသတော၊ နှာခေါင်းနှစ်ပေါက်မှ၊ သိဗ်ာဏိကာစ၊ ပြည်နှင့်
တူသောနှစ်သည်လည်း၊ သဝတိ၊ ယိုစီးတတ်၏၊ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ဇကဒါ၊
ထရံထခါဒွိ၊ ဝိတ္တံစ၊ သည်းခြေသည်လည်း၊ ဝမတိ၊ ပျို့အန်၏၊ သေဗ္ဗဗ္ဗ၊ သ
လိပ်သည်လည်း၊ ဇကဒါ၊ ထရံထခါဒွိ၊ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ဝမတိ၊ ပျို့အန်၏၊

သုတ္တန်ပါတ်ဝါဒိတော်ဒိဋ္ဌိ

ကာယဌာ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်မှ၊ သေဒါစ၊ ချွေးတို့သည်လည်း ကောင်း၊
 ဇလ္လိကာစကိုယ်၌ ပေါက်သောဆားအတ္ထာအပြားရှိသောအညစ်အကြေး
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သဝန္တိ၊ ယိုထွက်ကုန်၏။
 အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အဿ၊ ဤရူပကာယ၏၊ သီသံ၊ မြတ်သောအင်္ဂါဟုသ
 ရတ်အပ်သောဦးခေါင်းသည်၊ သုဘိရံ၊ အပေါက်အခေါင်းရှိ၏။ မတ္ထလင်္ဂ
 သ၊ ဥဒ္ဓောကံဖြင့်၊ ပူရိတံ၊ ပြည့်၏။ နံကာယံ၊ အထူးထူးသောအပုပ်အတိ
 ပြည့်သောထိုရူပကာယကို၊ ဗာဇေသာ၊ သူမိုက်သည်။ အဝိဇ္ဇာယ၊ သတ္တာကို
 ဖုံးလွှမ်းတတ်သောမောဟတည်းဟူသောအဝိဇ္ဇာသည်၊ ပုရက္ခိတော၊ ဖုံး
 လွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုတတော၊ တင့်တယ်သောအားဖြင့်၊ မညတိ၊ တထျာ
 မာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် အောက်စေ၏။ ။ သောကာယော၊ ထိုသို့သော သဘောရှိ
 သောရူပကာယသည်၊ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌လျှင်၊ မတော၊ ဇီဝိန္ဒြေကမ္မဇ
 တေဇောဝိညာဉ်တို့ဖြင့် ကင်းသဖြင့်သေသည်ရှိသော်၊ ဥဒ္ဓါမာတော၊ သေ
 ဖြင့်ပြည့်သောသားရေအိတ်ကဲ့သို့ဖူးဖူးရောင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိနိဝေကော၊ အ
 ဖြူအနီရောသောများသောအားဖြင့်ညှိသော အဆင်းရှိသော အကောင်ပုပ်
 ဖြစ်၍၊ သုဿနတ္ထိံ၊ သင်းချိုင်း၌၊ အပဝိဒ္ဓေါ၊ ထင်းပွေးကဲ့သို့ဖြစ်ချေအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ သေတိ၊ အိပ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုကာယကို။ ဥာတယော၊
 မိဘဆွေမျိုးတို့သည်၊ အနုပေက္ခာ၊ ငဲ့ခြင်းကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ နံ၊ ထိုအကောင်ပုပ်ကို၊ သုဝါနာစ၊ အိမ်ခွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သိ
 ဂါဏာစ၊ တောခွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗကာစ၊ ဥဗ္ဗြင်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ကိမ်စ၊ ပိုးမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကာကာစ၊ ကျီးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဂိဇ္ဈာစ၊ လင်းတတို့သည်လည်းကောင်း၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။
 အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ယေစပါဏိနော၊ အကောင်ပုပ်ကိုစားကုန်သောအ
 ကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေစ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်
 လည်း၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဗဒ္ဓဝစံ၊ ကာယကို
 ပိုင်းခြားခြင်းကို ပြုတတ်သောဘုရားစကားတော်ကို၊ သုတ္တုန၊ အသင့်အား
 ဖြင့်နာ၍၊ ဘိက္ခု၊ သေက္ခပုဏ္ဏဇဉ်ရဟန်းသည်၊ ပညာထဝါ၊ အနိစ္စအစရှိကုန်
 သောအပြားတို့၌ ဖြစ်သောဝိပဿနာဥာဏ်ရှိ၏။ သောခေါ၊ ထိုဝိပဿနာရ
 ဟန်းသည်၊ ပရိဇာနာတိ၊ သုံးပါးသောပရိညာဉ်တို့ဖြင့်ပိုင်းခြား၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊
 သောဘိက္ခုဇေ၊ ထိုရဟန်းသည်သာ၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊
 ပဿာကိ၊ မြင်၏။ ဣဒံ၊ ဤသဘိညာဏကအသုဘသည်၊ စရတိယထာ၊ သွား
 သကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌကိယထာ၊ ရပ်သကဲ့သို့၊ နိဝိဇ္ဇေယထာ၊ ထိုင်သကဲ့သို့၊ သယ

တိယထာ၊ သေချာလည်းသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧတံ၊ ယခုသုတ်သန်
 ဦးပစ်စွန့်အပ်သော အဝိညာဏကဖြစ်သော အသုဘသည်။ ဝုဗ္ဗေ၊ ဂြှေးဦး၊
 အဟောထိ၊ ဖြစ်ထေပြီ၊ ဧတံ၊ ဤယခုသေသောအသုဘ အကောင်သည်။ ဧ
 တဒ္ဓဘိ၊ ဤယခု၊ သုသာနေ၊ သုသာန်ဦးမတ်၊ သေသည်ဖြစ်၍၊ နုသေတိယ ဝေ။
 မအိပ်သကဲ့ သို့၊ ဥဒ္ဓါမာတာဒိဘာဝံ၊ ပူးပူးရောင်သောအကောင်စသောအဖြစ်
 သို့၊ နုပဝတံယထာ၊ မရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧတံ၊ ဤယခုသေ
 သောအကောင်သည်။ ဝုဗ္ဗေ၊ ဂြှေးဦး၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ထေပြီ၊ ဧတံ၊ အဝိညာ
 ဏကအသုဘသည်။ မတံ၊ သေသည်ဖြစ်၍၊ သုသာနေ၊ သုသာန်ဦးသေတိယ
 ထာ၊ အိပ်သကဲ့ သို့၊ ဥဒ္ဓါမာတာဒိဘာဝံ၊ ပူးပူးရောင်သောအကောင်းစသော
 အဖြစ်သို့လည်း၊ ဥပဂတာယထာ၊ ရေဝံသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒံ၊ ဤ
 အဝိညာဏကဖြစ်သောအသုဘသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယ
 ထာဘူဘံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဿဘိ၊ ရှု၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနုဝုဗ္ဗေ
 န၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တဥ၊ မိမိသန္တာန်လည်းဖြစ်ထသော၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သူတပါး
 သန္တာန်မူလည်းဖြစ်ထသော၊ ကာယေ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သောအသုဘကာယ၌
 ဆန္ဒ၊ အလုံးစုံသောတပ်ခြင်းဆန္ဒ ရာဂကို၊ ဝိရာဒယေ၊ ကင်းစေနိုင်ရာ၏၊ ဣ
 ဝေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပညာဏဝါ၊ အရဟတမဂ်ပညာ ရှိသော၊ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ မဂ္ဂါနန္တရံ၊ မဂ်၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ ပထံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ ပထွာ၊ ရောက်၍၊ ဆန္ဒရာဂဝိရက္ခော၊ အချင်းခပ်သိမ်းဆန္ဒရာဂ
 ကင်းပြီဟူ၍လည်းကောင်း၊ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိထသော၊ သန္တိ၊ အလုံးစုံ
 သော သင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းရာ ဖြစ်ထသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ တဏှာဟူသောတောမှ
 လွတ်ရာဖြစ်ထသော။ အဂ္ဂုတံ၊ ရတေခြင်းမရှိထသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဇ္ဈ
 ဝါ၊ ရ၏ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿတိ၊ ရှု
 ၏၊ ဗ္ဗိပဒေကာ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော၊ အယံ၊ ဤလူ၏ကိုယ်သည်၊ အ
 သုစိ၊ မစင်ကြယ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒုဂန္ဓော၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်
 လည်းကောင်း၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ပရိဟရတိ၊ ပန်းနံသာစသဖြင့်ပြုပြင်စီ
 ရင်၍ရှက်ဆောင်၏။ နာနာကုဏပပရိပူရော၊ ဆံအမွှေးစသောအထူးအထူး
 အပြားပြားသောအုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်၏၊ တတောတတော၊ ထိုလိုသို့သောကံး
 ပါးသောအဝအစရှိသည်မှ၊ ဝိတန္ဓော၊ တံထွေးနှစ်အစရှိသည်တို့ကိုယိုစီးစေ
 သလျှင်ကတည်း။ တောဒိသေန၊ ဤသို့စက်ဆုပ်ရှုံရှာတွယ်သောသဘောရှိ
 သော။ ကာယေန၊ ရူပကာယဖြင့်၊ ယော၊ အကြင် အမှတ်မရှိသောသူမိဂ်

သည်။ ဥဏ္ဏမေတဝေ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိမာနအားဖြင့်အောက်မေ့ခြင်းတို့ဖြင့်ငါ၏ ကိုယ်စသည်ဖြင့်အထွေထွေပညတ်ခြင်းငှါ၊ မညောအောက်မေ့ရာ၏၊ ပရဝါပိ၊ သူတပါးကိုမူလည်း၊ အဝဇာနေယျ၊ အမျိုးစသော အားဖြင့်အယုတ်ဟူ၍ အောက်မေ့ရာ၏၊ အဿ၊ ထိုသူမိုက်အား၊ အဒဿနာ၊ အရိယာသစ္စာကိုမ ဖြစ်သည်ကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဥဏ္ဏမာဝဇာနနကာရတံ၊ ဖောက်ပြန်၍အောက်မေ့ခြင်းသူတပါးတို့ကို အယုတ်ဟူ၍အောက်မေ့ခြင်း ၏အကြောင်းသည်၊ ကိံထိယာ၊ အဘယ်မှာရှိရာအံ့နည်း၊ ၊ ကာယဝိဒ္ဓိန္န နိကသုတ္တံ၊ ကာယဝိဒ္ဓိန္နနိကသုတ်တည်း။ ၊

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သန္တဝတော၊ တဏှာဒိဗ္ဗိအားဖြင့် ပေါင်းတော် ခြင်းကြောင့်၊ ဘယံ၊ အားကြီးသော ကိလေသာ ဟူသော စေးမိမိကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှကြောက်ခြင်း စသော ကြီးစွာသော ဘေးသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ် ၏၊ နိကေတာ၊ ကိလေသာ၏ နေရာအိမ်ဖြစ်သော ခူပုဒိတိတ်ဖြစ်သောအာ သဝေ၏ အာရုံကြောင့်၊ ရဇော၊ ညစ်ညူးသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော ရာဂဒေါသမောဟ ဟူသော မြူသည် တည်း။ ဇာယတော၊ ဖြစ်၏၊ အနိကေတံ၊ ကိလေသာ၏အိမ်မရှိထသော၊ အသန္တံ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိအားဖြင့် ပေါင်းတော်ခြင်းမရှိထသော၊ ဇေ၊ ဤနိဗ္ဗာန် ကို၊ မုနိဒဿနံ၊ ဘုရားတည်းဟူသော မုနိသည်မြင်အပ်ပြီ၊ ဝေ၊ ကြောင့်အံ့ တွယ်ရှိစွာ၊ ယောမုနိ၊ အကြင်မုနိသည်၊ ဇာတံ၊ တရံတရသောဝတ္ထု၌ဖြစ်ဘူး ပြီးသောကိလေသာကို၊ ဥဒ္ဓိန္န၊ ပယ်ခြင်း တဖန်မဖြစ်စေခြင်းဖြင့်အကြွင်း မဲ့နှုတ်ဖြတ်၍၊ ဇာယန္တံ၊ ဖြစ်သောအနာဂတ်ကိလေကိုတည်း၊ နရောပယေယျ လုံ့ထပြု၍မပိုက်ပျိုးရာ၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ နရောပယေယျ၊ လုံ့ထပြု၍မပိုက် ပြီးရာသနည်း၊ အဿ၊ ထိုအနာဂတ်ကိလေသာ၏၊ ပစ္စယံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အ ကြောင်းကို၊ နာနူပဒေဝတ္ထေ၊ မဝင်မပေါင်းမိစေရာ၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝေကဏ္ဍကာရ တေန၊ အကြောင်း၍၊ ခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ ဇာယန္တံ၊ ဖြစ်သောအနာဂတ်ကိလေ သာကို၊ နရောပယေယျ၊ မချမပျိုးရာ၊ တံ၊ ထိုဘုရားတည်းဟူသော မုနိကို၊ မုနိနံ၊ မုနိဘိဝက်၊ ဇေ၊ မြတ်သော ကိလေသာ ဟူသော အပေါ်မရှိတ ယောက်တည်း။ စရန္တံ၊ လောက၏ အစီးအပွားအယိုငှါ ကျင့်ခြင်းစသော အကျင့်တို့ဖြင့် ကျင့်တတ်သောမုနိဟူ၍၊ အာဟု၊ ဟောကုန်ပြီ၊ သောတာဒိ သော၊ ထိုသို့သော ဇာတရန္တိန္ဒြ စသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ခဲ့သော သဘောရှိထ သော၊ မဟေထိ၊ သီလစသောမြတ်သော ဂုဏ်အပေါင်းကိုရှာပြီးထသော၊ ဗုဒ္ဓမုနိ၊ ဘုရားတည်းဟူသောမုနိသည်။ သန္တိပဒံ၊ စင်စစ်ငြိမ်းသောနိဗ္ဗာန်

အတို့ကိုအဒက္ခိ၊မြင်ပြီး၊ ယောဇနိ၊အကြင်မုနိသည်။ ဝတ္ထုနိ၊ကိလေသာတို့၏ ဖြစ်ရာဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာအာယတနစာတ် အပြားရှိကုန်သော ဝတ္ထုတို့ကို၊ သင်္ခါယ၊ ရေတွက်ပိုင်းခြား၍၊ ဗိဇံ၊ ထိုဝတ္ထုတို့၏မျိုးစေ့ဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်ကိုလည်း၊ သမာယ၊ ညဉ့်ဆဲနှိပ်စက်ပြီး၍၊ အဿ၊ ထိုသင်္ခါရ ဝိညာဉ်တည်းဟူသောမျိုးစေ့၏၊ ဝေဟံ၊ ရှင်ကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသောအစေးကို၊ နာနူပဝေက္ခေ၊ မသွင်းမဝင်စေရာ၊ သောတာဒိသော၊ သို့ထိုသတောရှိသော၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဇာတိဓယန္တဒဿိ၊ ဇာတိ၏ကုန်ရာအဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ပြီးထသော၊ ခုန၊ ထုရားတည်းဟူသော မုနိသည်။ တက္ကံ၊ အကုသလဝိတက်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်ပြီး၍၊ သင်္ခါ၊ နတ်လူဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ နဉ္စပေတိ၊ မရောက်၊ ခုန၊ ထုရားတည်းဟူသော မုနိသည်။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံအကြွင်းမရှိကုန်သော၊ နိဝေသနာနိ၊ သတ္တဝါတို့၏ နေရာကာမဘဝအစရှိကုန်သော ဘဝတို့ကို၊ အညဉ္စယ၊ အနိစ္စစသောအားဖြင့်ထိပြီး၍၊ တေသံ၊ ထိုဘဝတည်းဟူသော ခပ်သိမ်းတို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးကိုမျှလည်း၊ အနိကာမယံ အနိကာမယန္တော၊ မတောင့်တသော၊ သောဝေဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သောသဘောရှိသော၊ ခုန၊ ထုရားတည်းဟူသော မုနိသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဝိတဂေဝေ၊ တဏှာဟူသော မင်မောခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အဂိဒ္ဓေါ၊ မက်မောခြင်းမရှိ၊ နာယူဟာတိ၊ မရုံးစု၊ ကိံကာရတာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယတ္ထ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပါရဂံ၊ တော၊ ဘဝ၏ ကမ်းတဘက်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာယူဟာတိ၊ မရုံးစု၊ သဗ္ဗာတိထံ၊ အလုံးစုံသောတေဘူမကဓမ္မတို့ကို နှိပ်နင်း၍ဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗဝိဒ္ဓံ၊ အလုံးစုံကုန်သောစတုဘုဒ္ဓိကတရားတို့ကိုခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်ထိပြီးထသော သုမေဓံ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော ဓမ္မတို့ကိုဟော စွမ်းနိုင်သော တင့်တယ်သောပညာ ရှိထသော၊ သဗ္ဗေသုဓမ္မေသု၊ အာသဝေတို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သောခန္ဓာစသော အပြားရှိကုန်သော ခပ်သိမ်းကုန်သော တရားတို့၌၊ အနူပလိတ္တံ၊ တဏှာတည်းဟူသော လိမ်းကျခြင်း၏အပွင်းဖြင့်မလိမ်းကျံထသော၊ သဗ္ဗဘာတံ၊ အလုံးစုံသော တေသုဒ္ဓိက ဓမ္မတို့ကို စွန့်ပြီးထသော၊ တဏှက္ခယေ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိရတ္ထိ၊ အထူးသဖြင့်ညွတ်ထသော၊ တံဝံ၊ ဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သူကိုလည်း၊ ဝိနာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ခုန၊ ခုနိဟူ၍၊ ဝေဒယန္တိ၊ ထိကုန်၏။ ပညာဗလံ၊ ပညာတည်းဟူသောအားရှိထသော၊ သိသဗ္ဗတုပပန္နံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ ခုတင်အကျင့်အားဖြင့် ဖြစ်ထ

သော၊ သမာတိတံ၊ မဂ္ဂသမာဓိဖိုလ်သမာဓိဣရိယာပထသမာဓိဖြင့်ကောင်း
 စွာတည်ကြည်ထသော၊ ဈာန်ရတံ၊ ဥပစာရအပ္ပနာအပြားရှိသောဈာန်၌မ္မေ
 လျော်ထသော၊ သတိဝံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့ရောက်သောသတိရှိထသော၊ သင်္ဂါ
 မချတ္တံ၊ ရာဂစသောပြုခြင်းမှလွတ်ပြီးထသော၊ အဘိယံ၊ ငါးပါးသောစိတ်၏
 ငြောင့်တံသင်း မရှိထသော၊ အနာသဝံ၊ ထေးပါးသော အာသဝေါမရှိထ
 သော၊ တံပါရိ၊ ထိုသို့သောပညာစသောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သောရာဂစသောဒေါ
 သမှလွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ခုနိ၊ ခုနိဟူ၍၊ ဝေဒ
 ယန္တိ၊ ထိကုန်၏၊ တာတ၊ တာခင်မင်းကြီး၊ ကော်၊ တယောကံထည်း၊ ဇေ
 န္တံ၊ ဣရိယာပထစသော သွားခြင်းတို့ဖြင့်သွားထသော၊ ခုနိ၊ မောနေယျဓမ္မ
 နှင့်ပြည့်စုံထသော၊ အပ္ပမတ္တံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သေးအရာတို့၌ဓမ္မေလျော့ခြင်းမရှိ
 ထသော၊ နိဗ္ဗာပသံသာသု၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းပြီးပွမ်းခြင်းတို့ကြောင့်၊ အဝေမောနံ၊
 အမျက်ထွက်ခြင်းချက်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိထသော။ သ
 န္ဓေသု၊ စည်ကြီးသံစသောအသံတို့၌၊ အသန္တသန္တံ၊ မကြောက်မလန့်သော။
 သိတံ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၊ အဋ္ဌသုထောကဓမ္မေသု၊ လောမံတရားရှစ်ပါးတို့၌၊ အ
 သန္တသန္တံ၊ ပကတိပောက်ပြန်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍မတုန်ထွပ်ထသော၊ ဇာထ
 မ္ပိ၊ ကွန်၌၊ အသဇ္ဇမာနံ၊ မပြီသော၊ ဝါတံ၊ လေကဲ့သို့၊ အသဇ္ဇမာနံ၊ တဏှာ
 ဒိဋ္ဌိထည်းဟူသောကျော့ကွင်းတို့ဖြင့်မပြီထသော၊ ပရမံ၊ ကြာသည်၊ တော
 ယောနံ၊ ရေဖြင့်၊ အလိမ္မမာနံ၊ မလိမ်းမကပ်သကဲ့သို့၊ အလိမ္မမာနံ၊ တဏှာ
 ဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့် လောကနှင့်မလိမ်းမကပ်ထသော၊ အဠာသံ၊ တပါး
 ကုန်သောနတ်တို့ကို၊ နေတာရံ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့် ခေတင်တတ်ထသော၊ အန
 ညနေယျံ၊ မိမိအားတပါးသော သူသည်မဆောင်အပ်ထသော၊ တံပါရိ၊ ထို
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဂုဏ်အပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံသောသူကို လည်း၊ ဝိရာ၊ ပညာရှိ
 တို့သည်၊ ခုနိ၊ ခုနိဟူ၍၊ ဝေဒယန္တိ၊ ထိကုန်၏၊ ထိကွေဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံ၊
 အကြင်ဝတ္ထုကြောင့်၊ ပဓေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ ဝါပံပရိယန္တံ၊
 ပြီးပွမ်းသော အားဖြင့်ဖြင့်သောကဲ့ရဲ့သောအားဖြင့်နှင့်သော စကားအပိုင်း
 အခြားကို၊ ဝေဒယန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တထိံ၊ ထိုဝတ္ထုကြောင့်၊ အနုနယံ၊ ချစ်မြတ်
 နိုးခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ပရိယံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း။
 အနာပဇ္ဇမာနော၊ မရောက်မူ၍၊ တာဒိဘာဝေန၊ မတုန်မထွပ်သောပကတိအ
 ဖြစ်ဖြင့်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဩဂဟဏေ၊ ရေချိုးဆိပ်၌၊ ထမ္မောဣ၊
 စိုက်အပ်သော ချေပွတ်တိုင်ကဲ့သို့၊ အဘိဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထံတာဒိသံ၊ ထို
 သို့သဘောရှိထသော၊ ဝိတရာဂံ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၌တပ်ခြင်းကင်းထသော၊ သုသမာ

ဟိတိန္ဒြိယံ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၌ ဒေါသမောဟမရှိသဖြင့်ကောင်းစွာ အမျှထားအပ်
 သောဣန္ဒြေရှိတသော၊ တံဝါပိ၊ ထိုသူကိုလည်း၊ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ မုနိ၊
 မုနိဟူ၍၊ ဝေဒယန္တိ၊ သိကုန်၏။ ယောဝိတာသဝေါ၊ အကြင်ရဟန္တာ
 သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ မြီထကြွေ၊ တည်ကြည်သော စိတ်လည်းရှိ၏။ ဝါသ
 ရုံ၊ ယက်ဖောက်ကဲ့သို့၊ ဥဇ၊ ပယ်ပြီးသောကာယဝဏ်အစရှိသည် ဖြစ်၍
 ဖြောင့်၏။ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ ဇိ
 ဂုစ္ဆတိ၊ မစင်ကဲ့သို့ စက်ဆုပ်ရွံရှာ၏။ ဝိသင်္ခေ၊ ကာယဝိသမစသောမညီ
 ညွတ်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ခေ၊ ကာယသမစသော ညီညွတ်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသမာနော၊ ရံစမ်းဆင်ခြင်တတ်၏။ တံဝါပိ၊ ထိုဝိတာ
 သဝကိုလည်း၊ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ မုနိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဝေဒယန္တိ၊ သိကုန်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းကို၊ ယောမုနိ၊ အကြင်မုနိသည်။ သညာထကြွေ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော ကမ္မဒ္ဓါရုတို့၌ သိလသံယမဖြင့်ကောင်းစွာစောင့်စည်း၏။ ပါဝံ၊
 ညှဉ်းဆဲခြင်းစသောမကောင်းမှုကံကို၊ နုကရောတိ၊ ကာယစသည်ဖြင့်မပြု၊
 တုဉ္စ၊ ထိုမကောင်းမှု ကိုလည်း၊ ဒဟရောစ၊ ပဌမအယွယ်၌ ထည်သည်
 ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈောစ၊ မဇ္ဈမအယွယ်၌ တည်သည် ဖြစ်၍လည်း
 ကောင်း၊ ကဒါမိပိ၊ တရံ ထခါမျှလည်း၊ နုကရောတိ၊ မပြု၊ ယဘကြွေ၊
 ကြည်ပြီးသောစိတ်ရှိ၏။ သောဝိတာသဝမုနိ၊ ထိုဝိတာသဝမုနိကို၊ အရော
 သနေယျော၊ ထိုးသတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရက်ကန်းသည် ဟူ၍လည်း
 ကောင်း၍သို့စသည်ဖြင့်ချုတ်ချယ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ ကိပ္ပိ၊ ထင်တယောက်
 ကိုမျှသောမုနိ၊ ထိုမုနိသည်၊ နုရောသေတိ၊ မချုတ်ချယ်၊ တံဝါပိ၊ ထိုဝိတာ
 သဝကိုလည်း၊ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ မုနိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဝေဒယန္တိ၊ သိကုန်၏။
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဂ္ဂတော၊ အဦးမှလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈတောဝါ၊ အလယ်မှ
 လည်းကောင်း၊ သေသတောဝါ၊ အကြွင်းမှလည်းကောင်း၊ ယံပိဏ္ဍံ၊ အကြင်
 ဆွမ်းကိုလေဘေထ၊ ရပြားအုံး၊ ပရဒတ္တု၊ ပဇိတိ၊ သူတပါးတို့ကပေးအပ်သော
 ဝတ္ထုကိုမှီ၍ အသက် မွေးသော၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း ဖြစ်သော သူသည်။
 တံပိဏ္ဍံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ အဂ္ဂတော၊ အဦးမှ၊ လဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ ထုတံ၊ မိမိကိုလည်း
 ကောင်း ပေးသသူကို လည်းကောင်း၊ ဗြီးပွမ်းခြင်းငှါ၊ နာထံ၊ မထိုက်၊
 သေသတော၊ အကြွင်းမှ၊ လဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ နိပစ္စဝါဒိ၊ ပေးသသူကိုရှုတ်ချ၍မနှစ်
 လိုအပ်သော ဆန့်ကျင်သော စကားကို၊ ဝတ္တုပိ၊ ဆိုခြင်းငှါ လည်း၊
 နောပိအထံ၊ မထိုက်၊ တံဝါပိ၊ ထိုရဟန်းကိုလည်း၊ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။
 မုနိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဝေဒယန္တိ၊ သိကုန်၏။ မုနိ၊ မောနုဓမ္မနှင့်ပြည့်စုံတသော။

စရန္တံ၊ သုံးပါးသောသွားခြင်းတို့တွင်အမှတ်မရှိသောသွားခြင်းဖြင့်သွားထ
 သော၊ ယော၊ အကြင်ကောင်းသော အရှုယ်ရှိသောသူသည်၊ ယောဗ္ဗနေ၊ ပျို
 သောအရှုယ်၌၊ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သော၊ ကူဝိ၊ အချို့သော မိန်းမအဆင်း၌၊
 ပုရေယထာ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ မေထုနုရာဂေ၊ မေထုနုရာဂဖြင့်၊ နဥပနိဗန္ဓတိ၊
 မဖွဲ့မပြု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေထုနုသွာ၊ မေထုနုအကျင့်မှ၊ ဝိရတံ၊ အနုတ္တရဝိ
 ရတီဖြင့်ကြည့် ထသော၊ မဒပ္ပမာဒါစ၊ ဇာတိကိုစွဲ၍မာန်ယစ်ခြင်း စသော
 အပြားရှိသော ယစ်ခြင်း သတိ ကင်းသည်ဟု ဆိုအပ်သော မေထေဉ္စ
 ခြင်းခြင်းမှ၊ အပ္ပယုတ္တံ၊ မဟဉ်ထသော၊ တံဝါပိ၊ ထိုဒီတာသဝကိုလည်း၊
 မုနိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဝေဒယန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဝိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောဒီတာသဝေါ၊ အကြင်ဒီတာ သဝသည်၊ ယောကံ၊
 ခန္ဓာစသောထောကကို၊ အညယ၊ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ ပရမတ္ထဒသိ၊ မြတ်သောနိ
 ဗ္ဗာန်ကိုမြင်ပြီး၍၊ ဩစံ၊ လေးပါးသော ဩစာကိုလည်းကောင်း၊ သရဒ္ဓဉ္စ၊
 စက္ခုစသော အာသတနတည်းဟူသော သရဒ္ဓရာကိုလည်းကောင်း၊ အတိ
 တာရိယ၊ ကူးပြီး၍၊ တာဒိ၊ မဂ္ဂဟာဝနာဖြင့်ပကတိမှဗောက်ပြန်ခြင်းမရှိသော
 တာဒိလက္ခဏာသို့ရောက်ပြီး၊ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဆိန္ဒုဂန္ဓံ၊
 လေးပါးသောဂန္ဓတို့ကိုဖြတ်ပြီးထသော၊ အသိတံ၊ တရံတရ၌တဏှာဒိဗ္ဗိ
 ကိုမမြီထသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါကင်းပြီးထသော၊ တံဝါပိဒီတာသဝံ၊
 ထိုဒီတာသဝရဟန္တာကိုမူလည်း၊ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ မုနိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဝေ
 ဒယန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဇေတေဥဘော၊ ရဟန်းချဆိုး၍နှစ်ယောက်တို့သည်၊ အ
 သမာ၊ မတူကုန်၊ ဒုရဝိဟာရုတ္တိနော၊ ဝေးသောနေရာဝေးသောအသက်မွေး
 ခြင်းရှိကုန်၏၊ လုဒ္ဓကော၊ မုဆိုးသည်၊ ဝိဟိ၊ လူဖြစ်၍၊ ဒါရပေါသိ၊ သားဌက်
 တို့ကိုသတ်၍သားမယားကိုမွေး၏၊ သောဒီတာသဝတိက္ခ၊ ထိုဒီတာသဝရ
 ဟန်းသည်၊ အမမေစ၊ သားမယားတို့၌ ဒိဗ္ဗိအားဖြင့်မြတ်နိုးမက်မောခြင်း
 လည်းကင်း၏၊ သုဗ္ဗတောစ၊ ကောင်းသော အကျင့်လည်းရှိ၏၊ ဝိဟိ၊ မုဆိုး
 သည်၊ ပရပါဏရောဓေယ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့၏ ဇီဝိတိန္ဒြေကိုဖြတ်သ
 သဖြင့်၊ အသညထေ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့် မစောင့်စည်း၊ မုနိ၊ မုနိသည်၊
 နိဂ္ဂံ၊ အမြဲ၊ ဟတော၊ ကာယစသည်ဖြင့်စောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍၊ ပါဏိနေ၊ သ
 တ္တဝါဏိကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ သိခိ၊ ဦးစွန်းရှိထသော၊ ဒီထဂီဝေါ၊ မိင်းညို
 သောထည်ရှိထသော၊ ဝိဟင်္ဂိမော၊ ဥဒေါင်းဌက်သည်၊ တံသသ၊ ရွာဟာသံာ
 ၏၊ ဇံ၊ ဝျှင်ခြင်းကို၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတရါမျှ၊ နေပေတိယထာ၊ မမြီနိုင်သကဲ့
 သို့၊ ဇံ၊ ဤအတူ၊ ဝိဟိ၊ လူသောတာပန်သည်၊ မုနိနော၊ မုနိဟုဆိုအပ်သော၊

ဝိဝိတ္တသာ၊ ကာယဝိဝေကစိတ္တဝိဝေကရှိထသော။ ဝနမ္ပိတောဒ္ဓိယထော။ အာရမ္မဏပု နိဗ္ဗာန်လက္ခဏပု နိဗ္ဗာန်အားဖြင့် ဈာန်ရှိထသော။ ထိက္ခုနော၊ သောတာပန်ရဟန်း၏၊ ဇာဝိပဿနာအဟုန်အားဖြင့် လျှင်မြင်းကို၊ နာရုက ခေတိ၊ မတူနိုင်၊ ရန်သူထွက်၊ ရန်သူတ်ထည်း။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဥရဂဝဂ္ဂေါ၊ ဥရဂဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိထော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။

ထဿ၊ ထိုဥရဂဝဂ်၏ဥဒါန်၊ ဥဒါန်းကား၊ ဥရေ၊ ဥရဂသုတ်၊ ခေယော၊ ခနိယသုတ်။ ခပ္ပဝိဿကော၊ ခပ္ပဝိဿ ကသုတ်။ ကထိ၊ ကထိတာရစ္ဆါဇ သုတ်။ ဝုန္နော၊ ဝုန္နသုတ်၊ ပရာဘဝေါ၊ ပရာဘဝသုတ်။ ဝသယော၊ ဝသယ သုတ်၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တသုတ်၊ ဟေမဝတ၊ ဟေမဝကသုတ်၊ အာဠဝကော၊ အာ ဠဝကသုတ်၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ဝိဇယံ၊ ဝိဇယသုတ်၊ ရနိ၊ ရနိသုတ်၊ ဥရဂဝဂ္ဂံ၊ ဥရဂဝဂ်ကို၊ ဗာရဿ၊ တဆဲ့နှစ်သုတ်ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ချီကုန်၏။ တူမာနိ၊ မြေ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိတူတာနိ၊ အကြင်နတ်တို့သည် မူလည်း၊ ဣဝ၊ ဤတရားဟောရာအရပ်၌၊ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏၊ အန္တထိ က္ခော၊ ကောင်းကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိတူတာနိ၊ အကြင် နတ်တို့သည်မူလည်း၊ ဣဝ၊ ဤတရားဟောရာအရပ်၌၊ သမာဂတာနိ၊ အညီ အညွတ်လာကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံအကြွင်းမရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်ကုန် သော၊ တူတာ၊ တုမ္မဋ္ဌအာကာသဋ္ဌနတ်တို့သည်၊ သုမနာ၊ ချမ်းသာသောစိတ် ရှိကုန်သည်၊ တဝန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ အထောပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ သ ဣတ္တံ၊ ရိုသေစွာ၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားကို၊ သုတန္တ၊ နာ ကုန်သော၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊ တရားကိုနာခြင်းငှါ၊ ဣဝ၊ ဤအရပ်၌၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏၊ တသ္မာဟိတသ္မာဇ ဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်၊ တူတာ၊ အိုနတ်များတို့၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တု မှေ၊ သင်တို့သည်၊ နိဿမေထ၊ နာကြကုန်လော့၊ မာနုထိယာ၊ လျှင်ဖြစ်သော၊ ပဇာယ၊ သတ္တဝါအား၊ မေတ္တံ၊ ချစ်မြတ်နိုးသော သူ၏အဖြစ်ကို၊ ကရေထ၊ ပြုကုန်လော့၊ ယေမာနုဿ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ၌လည်းကောင်း၊ ရက္ခော၊ ည၌လည်းကောင်း၊ တုမှေ၊ သင်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဗထိ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ဟရန္တိ၊ အောင်ကုန်၏၊ ထသ္မာဟိ၊ ထိုသို့ပူဇော်သက္ကာရ ပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ နေ၊ ထိုလူတို့ကို၊ တုမှေ၊ သင် တို့သည်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမှေမလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခထ၊ စောင့်ကုန် လော့၊ ဣဝ၊ ဤလူ ဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ ဟရံ၊ နဂါးပြည်ဂဠုန် ဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ သဂ္ဂေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ယံကိဗ္ဗိ၊

အထုံးစုံသော အကြွင်းမရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်း သို့ရောက်သော တန်ဆာအသုံးအဆောင်သို့ရောက်သောရွှေငွေပုလဲစသောဥစ္စာသည်လည်း ကောင်း၊ ယံရထံဝါ၊ အကြင်သသာမိကအသာမိကဖြစ်သော ရတနာသည် လည်းကောင်း၊ ပဏီတံ၊ မြတ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥစ္စာရတနာတို့တွင်၊ ဧကံပိ၊ တခု ရှုသော်လည်း၊ တထာဂတေန၊ တုရားတည်းဟူသော ရတနာနှင့်၊ သင်္ခါတူ သောဥစ္စာရတနာသည်၊ နနောအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဒ္ဓန္တိ၊ ဤထိ လအစရှိသော ဂုဏ်တို့ဖြင့် အတူမရှိသည်၏အဖြစ်လည်း ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓဿ၊ တုရား၏၊ ရထနံရတနတ္ထံ၊ ရတနာ၏အဖြစ်သည်၊ ပဏီတံ၊ မြတ် ၏၊ ဧတံ၊ ဤအတူမရှိမြတ်၏ဟူသောစကားသည်၊ ယဒိသစ္စံ၊ အကယ်၍မှန် အံ့၊ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤမှန်သောစကားဖြင့်၊ ဣမေသံ၊ ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သု ဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ခယံ၊ ရာဂအစရှိသည် တို့၏ကုန်ရာ ဖြစ်ထသော၊ ဝိရာဂံ၊ သမ္ပယောဂအာရုံအားဖြင့် ရာဂအစရှိ သည်တို့နှင့်မယှဉ်စေအပ်ထသော၊ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိထသော၊ ပဏီတံ၊ မြတ်ထသော၊ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ သက္ခရနိ၊ သာဏီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်သော တုရားတည်းဟူသော ရနိသည်၊ သမာတိတော၊ အရိယမဂ် သမာဓိဖြင့် ကောင်းစွာတည်ကြည်ပြီးဖြစ်၍၊ အဇ္ဈဂါ၊ ရတော်မူပြီး၊ တေနဓမ္မေန၊ ထိုခယ စသောအမည်ရှိသောနိဗ္ဗာန်တရားနှင့်၊ သင်္ခါတူသော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော တရားသတောသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣဒ္ဓန္တိ၊ ဤခယစသောဂုဏ်ဖြင့်ဤအတူ မရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မေဓမ္မဿ၊ နိဗ္ဗာန်တရား၏၊ ရထနံရ တနတ္ထံ၊ ရထနာ၏အဖြစ်သည့်၊ ပဏီတံ၊ မြတ်၏၊ ဧတံ၊ ဤမြတ်၏ဟူသောစ ကားသည်၊ ယဒိသစ္စံ၊ အကယ်၍မှန်အံ့၊ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့သောသစ္စာစ ကားဖြင့်၊ ဣမေသံ၊ ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟော တု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗုဒ္ဓသဋ္ဌော၊ မြီးပွမ်းအပ်ကုန်သောသူတို့ထက် အထူး သဖြင့်မြီးပွမ်းအပ်သောတုရားသည်၊ သုဇိ၊ ကိလေသမလကိုအကြွင်းမဲ့ဖြတ် သည်ဖြစ်၍စင်စစ်ဖြူဝင်ထသော၊ ယံသမာဓိ၊ အကြင်အရိယမဂ်သမာဓိကို ပရိဝဏ္ဏဟိ၊ မဂ္ဂါနံအဋ္ဌဝိကော မဂ္ဂေါစသည်ဖြင့်မြီးပွမ်းတော်မူပြီး၊ ယံ၊ အ ကြင်မဂ်သမာဓိကိုလည်း၊ အနန္တဂါကညံ၊ မိမိ၏အခြားမရှိဖြစ်သောဗိုလ်ဟူ သောအကျိုးရှိ၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီး၊ တေနသမာဓိနာ၊ ထိုမြတ်စွာတုရား မြီးပွမ်းအပ်သောဖြူစင်သောမဂ်သမာဓိနှင့်၊ သမော၊ တူသော၊ ဧကံပိ၊ တစုံ တခုသောသမာဓိသည်လည်း၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣဒ္ဓန္တိ၊ ဤသို့မဂ်သမာဓိ၏အတူ မရှိသည်၏အဖြစ်လည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မေဓမ္မဿ၊ မဂ်တရား၏၊ ရထနံရတန

တ္ထိ၊ရတနာဟူသောအဖြစ်သည်၊ပဏီတံ၊မြတ်၏၊ဇေတံ၊ဤမြတ်၏ ဟူသော
 စကားသည်၊ယဒိသစ္စံ၊အကယ်မှန်အံ့၊ ဇေတေနသစ္စေန၊ ဤသစ္စာစကားဖြင့်၊
 ဣမေသံပါဏီနံ၊ဤသတ္တဝါတို့အား၊သုဝတ္ထိ၊ချမ်းသာခြင်းသည်၊ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း၊ အဋ္ဌ၊ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ယေပုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို၊ သတံသပ္ပုရိသေဟိ၊ ဟုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့
 သည်၊ပ ယဋ္ဌာ၊ပြီးစွမ်းအပ်ကုန်၏၊ဇေတေနိ၊ထိုအထုံးစုံကုန်သောရှစ်ယောက်
 တို့သည်လည်း၊စတ္တာပိယုဂါနံ၊ လေးခုကုန်သောအစုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဆိုအပ်ကုန်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်ရှစ်ယောက်ယုဂ
 အားဖြင့်လေးခုကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒက္ခိဏေယျာ၊ ကံကံ၏အကျိုး
 ကိုယုံကြည်၍ ယူအပ်ကုန်သော မြတ်သောအယူကို ခံထိုက်ကုန်၏၊ သုဂ
 တဿ၊မြတ်စွာထုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သားတော်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေတေ
 သု၊ ထိုဂုဏ်ရှိကုန်သော ထုရားသာဝကတို့၌၊ ဒိန္နာနိ၊ ယူအပ်ကုန်သော
 အယူတို့သည်၊ မဟမ္ပဿနိ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒ္ဓိ၊ဤအဂ္ဂဒက္ခိဏေယျ၏အဖြစ်လည်းဖြစ်သော၊ သံဗော၊ သံ
 စာဿ၊ပရမတ္ထသဗ္ဗာ၏၊ ရတနံရတနတ္ထံ၊ ရတနာ၏အဖြစ်သည်၊ ပဏီ
 တံ၊မြတ်၏၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤမြတ်၏ဟူသော စကားသည်၊ ယဒိသစ္စံ၊အ
 ကယ်၍မှန်အံ့၊ ဇေတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောသစ္စာစကားဖြင့်၊ ဣမေသံပါ
 ဏီနံ၊ဤသတ္တဝါတို့အား၊သုဝတ္ထိ၊ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေသ
 တည်း၊ ယေ၊အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဂေါတမဿာသနဋ္ဌိ၊ဂေါ
 တမအနွယ်ဖြစ်သောငါတို့ထုရားသာသနာတော်၌၊ သပ္ပယုတ္တာ၊အားထုတ်
 ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဒဠေနေ၊မြမြိသော၊ မနဿ၊စိတ်ဖြင့်၊ နိတ္တာမိနေ၊ခပ်
 သိမ်းသောကိလေသာတို့မှပြုအပ်ပြီးသော ထွက်ခြင်းရှိကုန်၏၊ တေ၊ထိုရ
 ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပတ္တိပတ္တာ၊ ရောက်ခြင်းငှါထိုက်သောအရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊အမတံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ဝိဂယှ၊ အာရုံပြုသောအား
 ဝင်ကုန်၏၊ရစာ၊အဗျယေန၊ပျက်ခြင်းယုတ်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ လဒ္ဓါ၊ ရကုန်၍၊
 နိဗ္ဗုတိ၊ငြိမ်းပြီးသောကိလေသာဟူသော ပူပန်ခြင်းခိုသောဖလသမာပတ်
 ချမ်းသာကို၊ဘုရားမာနာ၊ခံစားအပ်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။သံဗော၊သံစာ
 သာ၊သံစာဟော၍၊ဣဒ္ဓိရတနံအယံပိရတနတာဝေါ၊ဤဖလသမာပတ်ကို
 ခံစားခြင်းတည်းဟူသောရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံပဏီတော၊
 မြတ်၏၊ဇေတံ၊ဤမြတ်၏ဟူသောစကားသည်၊ယဒိသစ္စံ၊အကယ်မှန်အံ့၊ဇေတေန
 သစ္စေန၊ဤသို့မှန်သောစကားဖြင့်၊ဣမေသံပါဏီနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့အား၊သု

ပတ္တိ၊ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ ၊ ဣဒ္ဓိ၊ဗိဇ္ဇော၊မြို့တံခါး
 ကိုမြီးစိမ့်သောဌာတံခါး၊ခံတွင်းနှိနက်စွာတူး၍မြို့စွာပျက်အပ်သော အနှစ်ရှိ
 သောတိုင်သည်၊ပထဝီသီတော၊မြေကိုမြို့သည်ဖြစ်၍၊ စတုတ္ထိ၊အရပ်လေး
 မျက်နှာတို့မှထွက်ကုန်သော၊ဝါတေဟိ၊ ထေတို့ဖြင့်၊ အသမ္ပကမ္ဘိယော၊ တုန်
 ထွတ်ခြင်းဌာမတတ်နိုင် သည်၊သိယာဟထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဣမဒ္ဓိသပ္ပုရိ
 သံ၊ဤမြတ်သော ယောကျ်ားကိုလည်း၊ တထုပမံ၊ ထိုတိုင်နှင့်တူ၏ ဟူ၍၊
 အဟံ၊ငါထုရားသည်၊ဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယော၊ အကြင်သောတာပန်ဖြစ်သောသူတော်
 ကောင်းသည်၊စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်းသော၊အရိယသစ္စာနိ၊အရိယသစ္စာတို့
 ကို၊အာဝဇ္ဇ၊ပညာဖြင့်သက်ဝင်၍၊ပဿတိ၊မြင်၏၊တသ္မာ၊ထင်ကြောင့်၊ဣဒ္ဓိ၊
 သပ္ပုရိသံ၊ဤသောတာပန်ဖြစ်သောမြတ်သောယောကျ်ားကိုလည်း၊တထု
 ပမံ၊မိစ္ဆာဝါဒတည်းဟူသောထေတို့ဖြင့်မတုန်ထွတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ထိုတံခါး
 တိုင်နှင့်တူ၏ဟူ၍သာလျှင်၊ဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏၊သံစောသံစာဿ၊သော
 တာပန်သံစာ၏၊ဣဒ္ဓိ၊မိရတနံအယမ္ဘိရတနဘာဝေါ၊ဤမတုန်မထွတ်နိုင်သည်
 ၏အဖြစ်တည်းဟူသောရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ပဏီတံ၊မြတ်၏၊ဧတံ၊
 ဤမတုန်မထွတ်နိုင်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောရတနာ၏အဖြစ်သည်၊ယဒိ
 သစ္စံ၊အကယ်၍မှန်အံ့၊ဧတေနသစ္စေန၊ဤသို့မှန်သောသစ္စာစကားဖြင့်၊ပါဏီ
 နံ၊သတ္တဝါတို့အား၊သုပတ္တိ၊ချမ်းသာခြင်းသည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊
 ယေ၊အကြင်သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ဂန္တိ၊ရပညေန၊နက်နဲသောပညာ
 ရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗညုနာ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ သုဒေသိတာနိ၊အကျဉ်း
 အကျယ်စသောနည်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီးထသော၊
 အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဝိဘာဝယန္တိ၊ထင်ရှားသည်တို့ကိုပြု
 အပ်ကုန်၏၊တေ၊ထိုဌာ၊စေအပ်ပြီးသောအရိယသစ္စာရှိကုန်သောသောတာ
 ပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒေဝရဇ္ဇာဒိပမာဒဋ္ဌာနံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ် အစရှိသော
 ဓမ္မေတျာခြင်း၏အကြောင်းကို၊အာဂမ္မ၊စွဲ၍၊ထုသံ၊အလွန်ပြင်းစွာ၊ပမတ္တာ၊
 ဓမ္မေတျာကုန်သည်၊ကိစ္စာဝိဟောန္တိ၊အကယ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုသော
 တာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊အဋ္ဌမံ၊ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ဘဝံ၊ဘဝကို၊နအာဒိ
 ယန္တိ၊မယူကုန်၊သံစောသံစာဿ၊သံစာထေတံ၏၊ဣဒ္ဓိ၊မိရတနံအယမ္ဘိရတန
 ဘာဝေါ၊ ဤအဋ္ဌမဘဝကိုမယူခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်
 ဝာည်း၊ ပဏီတံ၊မြတ်၏၊ ဧတံ၊ဤအဋ္ဌမဘဝကိုမယူခြင်းတည်းဟူသော
 ရတနာ၏အဖြစ်သည်၊ ယဒိသစ္စံ၊အကယ်၍မှန်အံ့၊ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်

သောသစ္စာဖြင့်၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝဏ္ဏိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သဟာဝ၊ တကွပင်လျှင်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းဟူသောကာယဒွိမိစ္ဆာအယူကိုလည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊ တုရားစသည်၌ယုံမှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သိသဗ္ဗတံဝါ၊ နွားခွေးစသည်တို့၏အထွေအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့တို့၊ ဇတိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်တစ်ခုသော၊ ယံ၊ အကြင်ကိလေသာအပေါင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗန္တိ၊ ထိုအလုံးစုံကိုလည်း၊ ဇတိတံ၊ စွန့်အပ်ပြီ၊ သော၊ ထိုသောတာပန်သည်၊ သတ္တဘဝေ၊ ခုနစ်ဘဝတို့ကို၊ အာဒိယန္တောပိ၊ ယူသော်လည်း၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အပါယေဟိ၊ အပါလ်ကိုမှ၊ ဝိပုရက္ခော၊ လွတ်၏၊ သစ္စာဘိဋ္ဌာနာနိမာတုဗ္ဗာတအစရှိကုန်သောခြောက်ပါးကုန်သောအဘိဋ္ဌာနတို့ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ သံစောသံစာဿ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်ဘဝကိုယူခြင်းဟူသောသောတာပန်သံစာ၏၊ ဣဒံဝိရတနံ၊ အယုဂ္ဂိရတနဘာဝေါ၊ ဤသုံးပါးသောသံယောဇဉ်ကိုပယ်ခြင်းအပါလ်သို့မထားခြင်း မြောက်ပါးသောအဘိဋ္ဌာနတို့ကိုမပြုခြင်းတည်းဟူသောရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ၊ မြတ်၏၊ ဇေတနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောသစ္စာဖြင့်၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝဏ္ဏိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေနဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါစာဝါစာယဝါ၊ နှုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဥဒါထိန္ဒြိ၊ ဝေတသာဝါ၊ စိတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကိဉ္စာပိကရောတိ၊ အကယ်၍လည်းမေ့ထော့သည်ဖြစ်၍ပြုမိငြားအံ့၊ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တဿ၊ ထိုပြုမိသောမကောင်းမှုကိုကို၊ ပရိစ္ဆာဒါယ၊ ဖုံးထွမ်းခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဒိဋ္ဌပဒဿ၊ မြင်အပ်ပြီးသောနိဗ္ဗာန်ရှိသောသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘဗ္ဗတာ၊ ပြုပြီးသောမကောင်းမှုကိုဖုံးထွမ်းခြင်းငှါမထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ သံစောသံစာဿ၊ သောတာပန်သံစာ၏၊ ဣဒံဝိရတနံ၊ အယုဂ္ဂိရတနဘာဝေါ၊ ဤဖုံးထွမ်းခြင်းငှါမထိုက်သောဂုဏ်ဟုဆိုအပ်သောရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ၊ မြတ်၏၊ ဇေတနသစ္စေန၊ ဤသို့သောသစ္စာစကားဖြင့်၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝဏ္ဏိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။

ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ နွေထေးလတို့တွင်၊ ပဌမသိင်္ဂါ၊ ရှေးဦးစွာ
သော၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ နွေဖြစ်သော၊ မာသေ၊ ထံရူးထံ၊ ယဉ္ဇ၊ ဗုဒ္ဓိတဂ္ဂေ၊ ဗုဒ္ဓိတဂ္ဂေ၊ ပွင့်သော
အပျားအခက်ရှိသော၊ ဝနုပ္ပဂုဗ္ဗေ၊ ဝနုပ္ပဂုဗ္ဗေ၊ သင်ပင်တို့၏အပေါင်းဖြစ်သော
တောအုပ်သည်၊ သသိဓိကော၊ အသရေရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့
သို့၊ တထူပင်၊ တင့်တယ်သောအသရေရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုတောအုပ်နှင့်တူထ
သော၊ နိဗ္ဗာနဂါမိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်ထသော၊ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိတည်း
ဟူသော တရားတော်မြတ်ကို၊ ဒယာသရဿာတိတဟာဒယော၊ မဟာကရု
ဏာသည်တို့ကို တွန်းအပ်သောနှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တနံ၊ သတ္တဝါ
တို့၏၊ ပရဝံဟိတာယ၊ မြတ်စွာသောနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထု
ရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာထုရား၌၊ ဣဒံပိရတနံ အ
ယဗ္ဗိရတနဘာဝေါ၊ ဤကောင်းစွာပွင့်သောအပျားအခက်ရှိသော တောအုပ်
အစဉ်နှင့်တူသောပရိယတ္တိဓမ္မဟုဆိုအပ်သောတရားတော်ကိုဟောတော်မူ
သောရတနာ၏အဖြစ်သည်ထည်း၊ ပဏီတံ၊ မြတ်၏၊ ဧတေနသဂ္ဂေန၊ ဤသို့မှန်
သောစကားဖြင့်ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟော
တု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ၊ ဝရော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့်မြတ်ထသော၊ ဝရညူ၊ ယျက်
မှောက်ပြုသဖြင့်နိဗ္ဗာန်ကိုသိထသော၊ ဝရဒေါ၊ သတ္တဝါတို့အားမြတ်သော
ဖိုလ်တည်းဟူသောပရိယတ္တိသုခကိုပေးတော်မူတတ်ထသော၊ ဝရာဟရော၊
မြတ်သောပရိပဒါကိုဆောင်တတ်ထသော၊ အနုတ္တရော၊ ဤဂုဏ်တို့ဖြင့်လွန်
သောတရံတယေဝံသောသုမရှိထသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဓမ္မဝ
ရံ၊ သုက္ခာတကာစသောဂုဏ်နှင့်ဗျဉ်သည်ဖြစ်၍မြတ်သောတရားကို၊ အဒေ
သယိ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဣဒံ၊ ဤကိုးပါးသော
တောကုတ္တရာဓမ္မဟုဆိုအပ်သည်ထည်းဖြစ်သော၊ ရတနံ၊ ရတနံ၊ ရတနာ၏
အဖြစ်သည်၊ ပဏီတံ၊ မြတ်၏၊ ဧတေနသဂ္ဂေန၊ ဤသို့သောသစ္စာစကားဖြင့်၊
သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ၊ ယေသံ၊ အကြင်
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပုရာတံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောအကြောင်းသည်၊ ဝိတံ၊
ကုန်ပြတ်ပြီးနပ်၊ ယချစ်ခင်သော၊ သမ္ဘဝံ၊ မရှိသည်ဖြစ်၍ထင်းရှားဖြစ်သော
အကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အာယတိ
ကော၊ နောင်ကာလတ္တံ့ သောအနာဂတ်အစွမ်းဖြစ်သော၊ ဘဝသိင်္ဂါ၊ ဘဝသစ်၌၊
ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ တစ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိကုန်၏၊ ဝေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ဝိတဗိဇာ၊ ကုန်ပြီးပြတ်ပြီးသောပရိသန္ဓေဝိညာဉ်ဟူသောမျိုးစေ့ရှိကုန်
၏၊ အဝိဂ္ဂုဋ္ဌိသန္ဓာ၊ ပွားခြင်းရောက်ခြင်းငှါသန္ဓေကင်းကုန်၏၊ ယထာကံ၊ အ

တယ်သို့နည်း၊ အယံပဒိပေါ၊ ဤဆီမီးသည်၊ နိဗ္ဗုတောယထာ၊ ငြိမ်သက္ခဲသို့၊
 ဇေံ၊ ဤအတူ၊ ဖိရာ၊ သမာဓိရှိကုန်သော၊ ဝိကာသဝါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ နိဗ္ဗန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ ဣဒဗ္ဗိ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အနုပါဒိသေသ
 နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သံစောသံစာသော၊ အရိယာဖြစ်သော
 သံစာဘေဘင်၏၊ ရတနံရနတ္ထံ၊ ရတနာ၏အဖြစ်သည်၊ ပဏီတံ၊ မြတ်၏၊ ဧတေ
 နသဂ္ဂေန၊ ဤသို့သေသဂ္ဂာစကားဖြင့်၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝဏ္ဏိ၊
 ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ၊ ထုဗ္ဗာနိ၊ မြေ၌ဖြစ်ကုန်သော
 ယာနိတုတာနိဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်မူလည်း၊ ဣဝ၊ ဤတရားဟောရာ၌၊
 သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်ထာကုန်၏၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ နိဗ္ဗ
 ဣာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သောယာနိဝါတုတာနိ၊ အကြင်ယာမာစသောနတ်တို့သည်
 မူလည်း၊ ဣဝ၊ ဤတရားဟောရာ၌၊ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်ထာကုန်၏၊
 ဘူတာ၊ နတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေမယံ၊ ထိုငါတို့
 သည်၊ တထာဂတံ၊ ယောကဏ်အစီးအပွားအကျိုးငှါအားထုတ်ကုန်သောသူ
 တို့သည် သိအပ်သော တရားအပေါင်းကို ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ သိတော်မူ
 သော၊ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်ထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝဏ္ဏိ၊ ချမ်း
 သာခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣဝ၊ ဤပရိတ်ရွတ်ရာအရပ်၌၊
 ထုဗ္ဗာနိ၊ မြေ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိတုတာနိဝါ၊ အကြင်နတ်တို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိတု
 တာနိဝါ၊ အကြင်ယာမာစသောနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သမာဂတာ
 နိ၊ အညီအညွတ်ထာကုန်၏၊ တထာဂတံ၊ အလုံးစုံသော ဒုက္ခကိုပျောက်
 တတ်ခြင်းငှါဘုရားအစရှိသည်တို့သည် ရောက်အပ်သကဲ့သို့ ရောက်အပ်
 သောကိလေသာပက္ခအကြွင်းမဲ့ပယ်ခြင်းသို့ရောက်ထသော၊ ဒေဝမနုဿ
 ပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်သော၊ တေမယံ၊ ထိုငါတို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 တော်ကို၊ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝဏ္ဏိ၊ ချမ်းသာ
 ခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ၊ ဣဝ ဤပရိတ်ရွတ်ရာအရပ်၌၊ ထုဗ္ဗာ
 နိ၊ မြေ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိတုတာနိဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိတုတာနိဝါ၊ အ
 ကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်ထာကုန်၏၊
 တေမယံ၊ ထိုငါတို့သည်၊ တထာဂတံ၊ မိမိအစီးအပွားအကျိုးငှါ ကျင့်ကုန်
 သော သူတို့သည်ရောက်အပ်သော အထူးသို့ ရောက်သကဲ့သို့ ထိုအတူ

ရောက်ထသော၊ သံစံ၊ သံစာတော်မြတ်ကို၊ နမဿာမ၊ ရှိခိုးပါကုန်၏၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်သေစတည်း။ ၊ ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ်တည်း။ ၊

ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်၊ လဒ္ဓါနိ၊ ရအပ်ကုန်သော၊ သာမာကဗိဂုံ၊ သကဗိနကာနိ စ၊ ခါ၍သော် ထည်းကောင်းအနှံ့တို့ကို ရှေး၍သော်ထည်းကောင်းယူအပ်သော၊ သမန်းမြက်စပါးမျိုးဆောင်မေးခါးပွင့်သဏ္ဍာန်အနံ့ရှိသောမြက်စပါးမျိုးတောအုပ်တောင်ခြေတို့၌ မပိုက်မူ၍ အလိုလိုရေဝံသောဝဲနေဝဲစောင်းတို့ကို ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မေန၊ မိစ္ဆာဇီဝကိုပယ်၍တော၌ ရှာသည်ဖြစ်၍ တရားသဖြင့်၊ ထ၌၊ ရအပ်သော၊ ပတ္တပထံ၊ စိမ်းသော အရွက်အသီး ကိုထည်းကောင်း၊ မူလပထံ၊ အဖူးအမြစ် အသီးကိုထည်းကောင်း၊ ဂဝိပ္ပထံ၊ သစ်ပွင့် နွယ်သီးကိုထည်းကောင်း၊ သတံသန္တော၊ သူတော်ဖြစ်ကုန်သောရသေ့အရိယာတို့သည်၊ အသ္မမာနော၊ တုန်းပေးကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်၊ ကာမကာမာ၊ ကာမတို့ကိုကောင့်တဇာန်သည်ဖြစ်၍၊ လိကံ၊ ညွတ်ယွင်းသော စကားကို၊ နုဘဏန္တိ၊ မခိုကုန်၊ ၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ သုကတံ၊ ဆေးခြင်းဖြတ်ခြင်းစသော အမှုဖြင့်ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်ပြီးထသော၊ သုနိဗ္ဗိတံ၊ ချက်ခြင်းထုံခြင်းစသော ပရိကံဖြင့်ကောင်းစွာ ပြီးပြီးထသော၊ ယံ၊ အကြင်အလုံးစုံသော ငါးအမဲဟင်းမျိုးကို၊ ပရေတိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဗိန္နံ၊ ဣအပ်၏၊ တံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ငါးအမဲဟင်းမျိုးကို၊ အဝ္ဗမာနော၊ စားသည်ဖြစ်၍၊ ပယတံ၊ စင်စွာရွေးအပ်သည်ဖြစ်၍ အမဲဇာင်းပြီးထသော၊ သာထီနံ၊ သလေးဆန်းဖြင့် ချက်သော၊ ယံအနံ့၊ အကြင်သားပြွမ်းထမင်းကို၊ ပရေတံ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ ဗိန္နံ၊ ဣအပ်၏၊ တံအနံ့၊ ထိုသားပြွမ်းထမင်းကို၊ ပရိဘုဇ္ဈမာနော၊ ထုဉ်းပေးသည်ဖြစ်၍၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အာမဂန္ဓံ၊ အစိမ်းအနံ့ကို၊ တုဇ္ဇကိ၊ စားဘိ၏၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော ကဿပ၊ အာမဂန္ဓော၊ အစိမ်း နှံ့သည်၊ မမ၊ ငါအား၊ နကပ္ပတိ၊ မအပ်၊ ဣတိ ဣဂ္ဂေဝ၊ ဤသို့၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဘာသတိ၊ ငါအားဆိုသည် မဟုတ်တော့၊ သုသန္ဓိကေတိ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်စီရင်အပ် ကုန်ပြီးသော၊ သကုန္တမံသေတိ၊ ဆန်ကွဲနှင့်တကွ ရှေးကုန်သော အသားတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ သာထီနံ၊ သလေးဆန်းဖြင့်ချက် အပ်သော၊ အနံ့၊ သားပြွမ်းထမင်းကို၊ ပရိဘုဇ္ဈမာနော၊ စားဘိ၏၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ တံ၊ သင်ကို၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ အာမဂန္ဓော၊ အစိမ်းအနံ့သည်၊ ကပံပကာရော၊ အဘယ်သို့အပြားရှိအံ့နည်း၊ ပါတာ

တိပါးကောစ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း သည်ထည်းကောင်း၊ ဝဇေ
 ဒဗန္ဓနဉ္စ၊ သတ္တဝါတို့အား ထုံတံစသည်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်း ထက်မြေစ
 သည်ကိုဖြတ်ခြင်းကြီးစသည်ဖြင့် နောင်စွဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ထေချုံ၊ ခိုး
 ၅က်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ရုဿဝါဒေါစ၊ မဟုတ်သည်ကို ဆိုခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ နိကတိစ၊ စဉ်းလဲစဉ်းစားပြုခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဝဉ္စနာနိစ၊ အသ
 ပြာစသည်ဖြင့် ထုံညှပ်ပတ်ခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈေနက္ကတ္တံ၊ အကျိုးမရှိ
 သောများစွာသော ကျမ်းကို သင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရဒါရသေဝနာစ၊
 ၂၇၄ယားကိုဖွဲ့ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဇေသေသော၊ ဤပါထာတိပါထစသော
 အကုသိုလ်ဝေဗ္ဗကိုထွေကျက်ခြင်းသည်၊ အာမဂဇ္ဈော၊ အဆိပ်အပုပ်အ
 နံ့တည်း၊ ဝံ သဘောဇနံ၊ အသားဖြင့် ပြွမ်းသောထောဇဉ်သည်၊ အာမဇ္ဈော၊ အ
 ဆိပ်နံ့အပုပ်နံ့သည်၊ နဟိဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယေဇနာ၊ အ
 ကြင်သူတို့သည်၊ ဣဓ၊ ဤထောကန္တံ၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်ဖြစ်သည်ဟုဆို
 အပ်ကုန်သောကာမတို့၌၊ အသညတာ၊ မစောင့်စည်းကုန်၊ ရသေသု၊ ရသာရုံ
 တို့၌၊ ဂိဒ္ဓါ၊ မက်မောကုန်၏၊ အသုပိတာဝံ၊ မက်မောသောရသာတဏှာဖြင့်
 မိစ္ဆာဇီဝဟုဆိုအပ်သောမစင်သောအဖြစ်ကို၊ အသိတာ၊ မှီကုန်၏၊ နုတ္တိကု
 ဒိဗ္ဗိ၊ နုတ္တိဒိန္နံစသော ဆယ်ပါးသော ဝတ္ထုရှိသောမိစ္ဆာအယူရှိကုန်၏၊ ဝိသ
 မာ၊ မညီညွတ်သောကာယကံအစရှိသည်ရှိကုန်၏၊ ဒုဇန္ဓယာ၊ သူတမ်းထိ
 ဝေနိုင်ခဲ့ကုန်၏၊ ဇေတသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဇေသေသော၊ ဤထို ကာမတို့၌အပိုင်း
 အခြားကိုလွန်သည်ဖြစ်၍ပျက်သောသံဝေရှိသော သူ၏အဖြစ်အစရှိသည်
 သည်၊ အာမဂဇ္ဈော၊ အဆိပ်နံ့အပုပ်နံ့တည်း၊ ဝံ သဘောဇနံ၊ သားဖြင့်ပြွမ်း
 သောထောဇဉ်သည်၊ အာမဂဇ္ဈော၊ အဆိပ်နံ့အပုပ်နံ့သည်၊ နဟိဟောတိ၊ မ
 ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ လူရသား၊ ခေါင်း
 ပါးသော အရသာရှိကုန်၏၊ ဒါရုဏာ၊ ကြမ်းထင်းကုန်၏၊ ပရဝိဗ္ဗိဝံထိကာ၊
 မျက်ကွယ်ဖြစ်ကုန်သောသူတမ်း၏ကျောက်ကုန်းသားကိုစားသကဲ့သို့ဖြစ်
 ကုန်၏၊ မိတ္တာဒုနော၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုဖြစ်မှားကုန်၏၊ နိက္ကရုဏာ၊ သနား
 ခြင်းကင်းကုန်၏၊ အတိမာနိနော၊ အမျိုးစသည်ဖြင့်ဟုထောင်ထွားတတ်
 သောအလွန်မာန်မူခြင်းရှိကုန်၏၊ အဒါနသိတာ၊ မပေးမကမ်းတတ်သောအ
 ထွေရှိကုန်၏၊ ယာပိတာပိ၊ တောင်းအပ်ကုန်သော်လည်း၊ ကဿဇိ၊ တရံတ
 ရေဝံသောသူအား၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရံကိုမျှ၊ နုစဒေန္တိ၊ မပေးကုန်၊ ဇေသေသော၊ ဤ
 လူရသစသောအကုသိုလ်ဝေဗ္ဗကိုပြုခြင်းသည်၊ အာမဂဇ္ဈော၊ အဆိပ်နံ့အပုပ်နံ့
 တည်း၊ ဝံ သဘောဇနံ၊ သားဖြင့်ပြွမ်းသောထောဇဉ်သည်၊ အာမဂဇ္ဈော၊ အဆိပ်

နံအုပ်နံသည်၊ နဟိဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ကောဇော၊ အမျက်
ထွက်ခြင်း၊ မဒေါ၊ ဇာတိဂေါတ္တစသည်ဖြင့်စိတ်၏ ယစ်ခြင်း၊ ထေဋ္ဌာ၊ ခက်
ထန်နိုင်မာခြင်း၊ ပဗ္ဗုပဗ္ဗာနာ၊ ဆန်ကျင်သော အားဖြင့်ရှေးရှုတည်ခြင်း၊ မာ
ယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုကို ဖုံးထွမ်းသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူ
သောမာယာ၊ ဣဿာ၊ သူတပါးတို့၏ ထာဘူဇော်သက္ကာရစသည်တို့၌ပြု
ရူခြင်း၊ ဘဿသရဿယောစ၊ စကားအလွန်ထောင်ခြင်း၊ မာနာတိမာနော
စ၊ ဇာတိမာန်စသည် ဖြင့်အလွန်မာန်မှုခြင်း၊ အထန္တိ၊ သူတော်မဟုတ်သူ
ယုတ်မာတို့နှင့်၊ သန္တဝေါ၊ ပေါင်းပေါ်ခြင်း၊ ဝေဝေသော၊ ဤကောစေသော
ကိုးပါးအပြားရှိသောအကုသိုလ်အစုသည်၊ အာမဂဇ္ဇော၊ အဆိပ်နံအုပ်နံ
တည်း၊ ဝံသဘောဇနံ၊ အသားဖြင့်ပြွမ်းသောဘောဇဉ်သည်၊ အာမဂဇ္ဇော၊
အဆိပ်နံအုပ်နံသည်၊ နဟိဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယေ၊
အကြင်သူတို့သည်၊ ပါပဘိဏ္ဍာ၊ မကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍
ယုတ်မာသောအလော့ရှိကုန်၏ဟုထင်ရှားကုန်၏၊ ဣဏဗာတသုစကော၊ သု
မြိကိုယူ၍ မပေးသဖြင့်သုမြိကို ဖျက်ကုန်သည် ချောပစ်သော စကားဖြင့်
ဂုံးချောတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣ၊ ဤဇောကန္တိ၊ ဝေါဟာရ
ကုသု၊ ဥစ္စာရှင်ကိုရှုံးစေကုန်သည်ဖြစ်၍စဉ်းလဲသောထရားဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိ
ကုန်၏၊ ပါတိဇ္ဈိကာန္တိ၊ တရား၌ တည်သောအတုကိုပြုကုန်၏၊ ဣဝကောကေ၊
ဤဇောကန္တိ၊ ယေစနုရ၊ အကြင်ကြမ်းတမ်းကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ ကိ
ဗ္ဗိသံ၊ အမိအဘစသည် တို့၌လည်းမှားသော အကျင့်ဟုဆိုအပ်သောကြမ်း
တမ်းသောအမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဝေဝေသော၊
ဤပါပဘိဏ္ဍ စသော ခြောက်ပါးသော အကုသိုလ် အပေါင်းသည်၊ အာမဂ
ဇ္ဇော၊ အဆိပ်နံအုပ်နံတည်း၊ ဝံသဘောဇနံ၊ အသားဖြင့်ပြွမ်းသောဘောဇဉ်
သည်၊ အာမဂဇ္ဇော၊ အဆိပ်နံ အုပ်နံ သည်၊ နဟိဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာ
လျှင်တည်း၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဣဝထောကေ၊ ဤဇောကန္တိ၊ ပါ
ဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ အသညတာ၊ အလိုရှိတိုင်းသတ်၍သနားခြင်းကိုမျှမပြု
ကုန်သည်ဖြစ်၍မစောင့်စည်းကုန်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာ
ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ တေသံ၊ ထိုဥစ္စာရှင်တို့အား၊ ဝိဟေသဿ၊ ထက်
အုတ်ခဲစသည် ဖြင့်ဥဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ဥယျုတာ၊ ထိုထပြုကုန်၏၊ ဒုသိဏာ၊
မကောင်းသော ကိုယ်နှုတ်စိတ်အကျင့် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိယမရှိကုန်၊
လုဒ္ဓါ၊ သားငါးစသည်ကို သတ်သဖြင့် အလိမ်းအလိမ်း ကပ်သော ထက်ရှိ
သောအဖြစ်ဖြင့် ကြမ်းတမ်းသောအမှုရှိကုန်၏၊ ဗရုဿ၊ ကြမ်းသောစကား

ရှိကုန်၏။ အနာဒရာ၊ ရှိသေခြင်းကင်းကုန်၏။ သေသေသော၊ ဤသတ္တဝါတို့၌ မစောင့်စည်းခြင်းစသော ခြောက်ပါးသော အကုသိုလ် အပေါင်းသည်။ အာဂမန္တော၊ အဆိပ်နဲ့ အပုပ်နဲ့ တည်း၊ ဝံသဘောဇနံ၊ အသားဖြင့်ဖြှမ်းသော တောဇဉ်သည်။ အာမဂန္တော၊ အဆိပ်နဲ့ အပုပ်နဲ့ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ် သည်သာလျှင်တည်း။ ယော၊ အကြင်တို့သူသည်။ ဧတေသု၊ ဤသတ္တဝါတို့ ၌၊ ဝိဒ္ဓါ၊ လောဘဖြင့်မဂ်မောကုန်၏။ ဝိရုဒ္ဓါ၊ ခေါသဖြင့်ဆန့်ကျင်ကုန်၏။ အတိ ပါဏိနော၊ မောဟဖြင့်အပြစ်ကို မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍ အာနိတလဲလဲ လွန်ကျူးခြင်း သို့ရောက်သဖြင့်လျှင်စွာချကုန်၏။ နိဂ္ဂုယျ၊ တား၊ အကုသိုလ်ကို ပြိုခြင်း၌ အမြီးမပြတ်လို့ ထပြုကုန်၏။ ယောသတ္တံ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ဗေစ္စ၊ ထမလွန်ဘဝ၌၊ တဿံ၊ ယုတ်သောအမျိုးရှိသောသူ၏အဖြစ်ရှိသော အ ချက်သို့၊ ဝဇန္တိ၊ သွားကုန်၏။ နိရယံ၊ အဝိစိစသောအပြားရှိသော ငရဲသို့၊ အ ဝံထိရာ၊ အောက်သို့ညွတ်သောဦးခေါင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပတန္တိ၊ ကျကုန် ၏။ တေသံသတ္တံနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ သေသေသော၊ အချက်သို့သွားခြင်းငရဲ သို့ကျခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ဤဂေဝေရောဓ ပါဏာတိပါတအပြား ရှိသောအကုသိုလ်အစုသည်။ အာမဂန္တော၊ အဆိပ်နဲ့ အပုပ်နဲ့ တည်း၊ ဝံသ ဘောဇနံ၊ အသားဖြင့်ဖြှမ်းသောတောဇဉ်သည်။ အာဂမန္တော၊ အဆိပ်နဲ့ အ ပုပ်နဲ့ သည်။ နဟိဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ မစ္စူဝံသနံ၊ မ စားအပ်သောဝါးအမဲ့တို့ကို၊ အနာသကတ္တံ၊ မစားလောအဖြစ်သည်။ အဝိတိ ဣကဿံ၊ မကူးမြောက်သောယုံမှားခြင်းရှိသော၊ မစ္စံ၊ သတ္တဝါကို၊ နသော ဓေတိ၊ မစင်စေနိုင်။ နဂ္ဂိယံ၊ အဝတ်မဝတ်အချည်းစည်းသောအဖြစ်သည်။ န သောဓေတိ၊ မစင်စေနိုင်။ ရဏ္ဍိယံ၊ ဦးပြည်းအဖြစ်သည်။ နသောဓေတိ၊ မစင် စေနိုင်။ ဇဇူ၊ ဇဇူ၊ ဆံကျစ်မြူမှု အညစ်အကြေးသည်။ နသောဓေတိ၊ မစင် စေနိုင်။ ခါရာဇိနာနိစ၊ ရသေ့ ပရိက္ခရာသစ်နက်ရေတို့သည်လည်း။ နသော ဓေတိ၊ မစင်စေနိုင်ကုန်။ အဂ္ဂိဟု တထာပသေဝနာ၊ မီးကိုလုပ်ကြွေးခြင်းတို့ သည်။ နသောဓေတိ၊ မစင်စေနိုင်ကုန်။ ယေဝါပိ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသည် မူလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အမရာ၊ မသေသောအဖြစ်ကို တောင့်တသဖြင့်ဖြစ် သောကိုယ်၏ပင်ပန်းသောအကျင့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟူ၊ ဆောင့် ကြောင့်ထိုင်သောအဖြစ်ကို ဆောက်တည်ခြင်းစသောအားဖြင့်များသော အပြားရှိကုန်သော၊ ထပါ၊ ကိုယ်ကို ပူစေသော အကျင့် တို့သည် လည်း ကောင်း၊ မန္တရစ၊ ဗေဒင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာဟုတိ၊ မီးပူဇော် သောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ ယညံ၊ အသာမေစသောယစ်လည်းကောင်း။

ဥတုပသေဝနာ၊ ဥတုကိုဖြစ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ တောဒိဝိ၊ ဤအထုံး
 စုံတို့သည်လည်း၊ အဝိတိတ္ထကင်္ဂ၊ မကူးမြောက်သေးသောယုံမှားခြင်းရှိ
 သော၊ မစွဲ၊ သတ္တဝါကို၊ နုသောစေန္ဒြိ၊ မစင်စေနိုင်ကုန်၊ ၊ ယော၊ အကြင်
 သူသည်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသောအုန္ဒြေတို့၌၊ ဂုတ္တော၊ လွန်စွာစောင့်
 ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရိတိန္ဒြိယော၊ ဥာတပရိညာဖြင့်ခြေခံပါးသော
 အုန္ဒြေတို့ကိုထင်သည်ကိုပြု၍၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဓမ္မေ၊ လေးပါးသောသစ္စာတ
 ရား၌၊ ဖြေတော၊ အရိယမဂ်ဖြင့်တည်၏၊ အစ္စဝမဗ္ဗဝေ၊ ဖြောင့်သောသူ၏အ
 ဖြစ်နူးညံ့သောသူ၏အဖြစ်၌၊ ဝေတော၊ ပွေ့ထောင်၏၊ သင်္ဂါတိ ဂေါ၊ ရာဂစ
 သော၊ ပြိခြင်းကိုလွန်၏၊ သဗ္ဗဒုက္ခပဟိနော၊ အထုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲကိုပယ်
 ပြီးသော၊ ထိုသူသည်၊ မိရော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သဖြင့် မတုန်မထွပ်
 ထည်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌသုတေသု၊ မြင်အပ်ကြားအပ်ကုန်သောအာရုံတို့၌၊ နထိ
 ဗ္ဗတိ၊ တစုံတခုသောကိလေသာဖြင့် မလိမ်းကျံ၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊
 ကဿပသုရားရှင်သည်၊ ဇေတံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ပုနပျံနံ၊ အထပ်ထပ်၊
 အက္ခာသိ၊ ဘောပြီ၊ မန္တပါရဂူ၊ ဗေဒင်တို့၏အပြီးသို့ရောက်သော၊ သောပိ၊
 ထိုတိဿပုတ္တေားသည်လည်း၊ နံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ အဝေဒယိအညာသိ၊
 သိပြီ၊ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ရနံ၊ ကဿပသုရားရှင်သည်၊ ဝိစိတြာဟိ၊ ဆန်းကြယ်ကျန်သော၊
 ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပကာသယိ၊ ပြတော်မူပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အ
 ဝေဒယိအညာသိ၊ သိပြီ၊ နိရာမဂန္ဓော၊ ကိလေသာဟူသောအဆိပ်နဲ့ အုပ်
 နဲ့ ကင်းသောနိရာမဂန္ဓသည်၊ အထိတော၊ တတ္ထာဒိဋ္ဌိကိုမရှိ၊ ဒုရုန္ဓယော၊ ဗာ
 ဟိရဖြစ်သောအယူအားဖြင့် တစုံတယောက်သည်ဆောင်နိုင်ခဲ့၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
 ကဿပသုရားရှင်၏၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ် ပြီးထ
 သော၊ နိရာမဂန္ဓံ၊ ကင်းသောကိလေသာဟူသော အဆိပ်နဲ့ အုပ်နဲ့ ရှိထ
 သော၊ သဗ္ဗဒုက္ခပနုဒနံ၊ ခပ်ထိမ်းသောဝဋ်ဆင်းရဲကိုပျောက်တတ်ထသော၊ ပဒံ
 တရားတော်ကို၊ သုတွာန၊ နာပြီး၍၊ သော၊ ထိုတိဿပုတ္တေားသည်၊ နိစမနော
 နိဋ္ဌချသောပိတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ တထာဂတာဿ၊ ကဿပသုရား၏၊ ပါဓေ၊ ခြေ
 တော်တို့ကို၊ ဝန္တံ၊ ရှိခိုးပြီး၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရင်း၌ပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ခုဟန်းအဖြစ်
 ကို၊ အာရောစယိတ္ထ၊ ကြားလျှောက်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း ၊
 အာမဂန္ဓသုတ္တံ၊ အာမဂန္ဓသုတ်တည်း၊ ၊

ဝိဟရထံ၊ ရှက်ခြင်းကိုလွန်ထသော၊ ဝိဇိဂုဇ္ဈမာနံ၊ မကောင်းမှုကိုစက်
 ဆုပ်သောဟိရိကင်းထသော၊ သဗ္ဗ၊ အချင်း၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ တဝ၊ သင်၏။

သဟာယော၊ အတူတကွချမ်းသာဆင်းရဲသော်လည်း၊ အထို့ဖြစ်၏၊ ဟိတ
ကာမော၊ သင်၏အစီးအပွားကိုအလိုရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်၊
ဘာ သမာနံ၊ ဆိုငြားသော်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါစာဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊
သေယျာနိ၊ ပြုခြင်းငှါတတ်ကောင်းကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ အမှု
တို့ကို၊ အသမာဒိယန္တံ၊ ပြုခြင်းငှါ ကောင်းစွာမဆောက်တည်ထသော၊ နံ၊
ထိုသူကို၊ ဧသော၊ ဤသူကား၊ မိတ္တပတိဂ္ဂပကော၊ အဆွေခင်ပွန်း တုသာ
တည်း၊ ဧသော၊ ဤသူကား၊ မမာဝါ၏၊ နမ်က္ကော၊ အဆွေခင်ပွန်းမဟုတ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဝိဇညာ၊ အထူးသိရာ၏၊ ယော၊ အကြင်သူ
သည်၊ အတ္တန္တယံ၊ အနက်သို့အစဉ်လိုက်သော၊ ဝိယံ၊ ချစ်တွယ်သောစကား
ကို၊ မိတ္တသု၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၌၊ ပကုဗ္ဗတိ၊ ပြော၏၊ ဘာသမာနံ၊ သက်သက်
စကားကိုသာဆို၍၊ အကရောန္တံ၊ မပြုသော၊ နံ၊ ထိုသူကို၊ ဧသော၊ ဤသူကား
ဝစိပရမော၊ စကားသာအတိုင်း အရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အမိတ္တော၊ ခင်ပွန်း
မဟုတ်၊ မိတ္တပတိဂ္ဂပကော၊ အဆွေခင်ပွန်းတုသာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍သိကုန်၏၊ ယော
မိတ္တော၊ အကြင်အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ တေဒါသံကိ၊ ကွဲပြားပျက်စီးခြင်းကို
သာအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အပ္ပမက္ကော၊ မငေ့မထော့သည်
ဖြစ်၍၊ ရန္တမေဝ၊ စောဒနာခြင်းအပြစ်တင်ခြင်း၏ အကြောင်းအခွင့်ကိုသာ
လျှင်၊ အနုပထိ၊ ရှုထော့ရှိ၏၊ သောမိတ္တော၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကို၊ နသေဝိ
တဗ္ဗော၊ မမြီဝဲအပ်၊ ပိတု၊ အဘ၏၊ ဥရထိ၊ ရင်၌၊ ပုက္ကော၊ သားသည်၊ နိဗ္ဗိ
သကောံ၊ ရှိရှာခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သေတိ၊ အုပ်အိပ်သကဲ့သို့၊ ယထိံ၊ အ
ကြင်အဆွေခင်ပွန်း၌၊ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းထယော့က်သည်၊ နိဗ္ဗိသကောံ၊
ရှိရှာခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သေတိ၊ အိပ်နေ၏၊ ယော၊ အကြင်အဆွေခင်ပွန်း
သည်၊ ဟည်း၊ ပရေတိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ အနေကသဟာသပိ၊ တထောင်
မကသောအကြောင်းကိုလည်း၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ အဘဇ္ဇော၊ မပျက်နိုင်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောမိတ္တော၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊
သေဝိတဗ္ဗော၊ မြီဝဲအပ်၏၊ ပါမောဇ္ဇကရုတံ၊ ဝမ်းမြောက်သောသူ၏အ
ဖြစ်ကိုပြုတတ်သော၊ ပသံသာဝဟာနံ၊ မြီးမွမ်းခြင်းကိုဆောင်တတ်ထသော၊
သုခံ၊ ငြိမ်းချမ်းထသော၊ ဋ္ဌာနံနာမ၊ သမ္မပ္ပဓာန်ဝိရိယ တည်းဟူသော အ
ကြောင်းမည်သည်ကို၊ ပထာနိသံသော၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသောသူသည်၊
ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘာဝေက္ခော၊ ပွားစေသော်လည်း၊ ပေါသံ၊ ယောကျ်ား
တို့အားထောက်ပတ်သော၊ ရရံ၊ ဝန်ကို၊ ဝဟန္တော၊ ရွက်ဆောင်သည်ဖြစ်၍

သာလျှင်၊ ဌာနံ၊ သဗ္ဗပ္ပဓာန်ဝိရိယတည်း၊ ဟုသောဌာနကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ပဝိဝေကရသံ၊ ကိလေသာတို့မှခတ်သောအားဖြင့် ဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၏ရသကို၊ ဥပသမသမစ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်၏ကည်းရသံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသောသုခရသကို၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ဓမ္မပီတိရသံ၊ နိဗ္ဗာန်တရား၌ဖြစ်သောပီတိ၏သုခရသကို၊ ပိဝံပိဝေန္တော၊ သေခံသောသူသည်၊ နိဗ္ဗာနရာစ၊ ကိလေသာဟူသောအပူကင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိပ္ပါပေါစ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောမကောင်းမှုကင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤရသသည်၊ ရသသံ၊ ရသတို့တွင်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သောရသတည်း၊ ဟိရိသုတ္တံ၊ ဟိရိသုတ်တည်း။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤမင်္ဂလသုတ်တော်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧတံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတမင်းသား၏ဥယျာဉ်၌၊ အနာထပိလ္လိကဿ၊ အနာထပိတင်္ဂလသုဋ္ဌေးသည်၊ ကာရိတေ၊ ခော်လှယ်စေအပ်သော၊ အာရာမေ၊ အရံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့နေထိုင်မှုသောအခါ၌၊ အညတရာ၊ အမည်အနွယ်အားဖြင့်မထင်ရှားသော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တယ၊ ပဌမယံလွန်ပြီးသော၊ မုတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သောအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေဝထကပ္ပံ၊ အကြွင်းမရှိထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတမင်းသား၏ဥယျာဉ်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ အရောင်ဖြင့်ထွန်းလင်းစေ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဟေနေ၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာယိ၊ ရပ်ပြီး၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဝိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝါထာယ၊ ဝါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ နားတော်လျှောက်၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ အဘယ်သို့နားတော်လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တဘဂဝါ၊ သုန်တော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သောတ္ထာနံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ အာကမ်သနာ၊ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မင်္ဂလာနိ၊ ကြီးပွားကြောင်းတို့ကို၊ အဓိန္နယျံ၊ ကြံကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။

ဥက္ကဋ်၊ မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ၊ ကြီးပွားကြောင်းကို၊ ဖြူဖတ်၊ ဟောတော်မူပါဏော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တဘာသိ၊ နားထောင်သော၊ ဣန္ဒြိယ၊ အင်္ဂါ၊ နေဝုတ္တ၊ နတ်သား၊ ဗာဏာ၊ အကုသိုလ်ကမ္မပထရှိကုန်သောသူရိုက်တို့ကို၊ ယာအာ၊ လာဝနာစ၊ အကြင်မရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာ၊ အကုသိုလ်ကမ္မပထဆယ်ပါးရှိကုန်သောပညာရှိတို့ကို၊ ယာသေဝနာစ၊ အကြင်ရှိခြင်းကပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပူဇနယျာ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်ကုန်သောထုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အရိယာသာဝကအမိအဘကြီးသော သူအစရှိကုန်သောသူတို့ကို၊ ယာပူဇာစ၊ အကြင်ပူဇော်ခြင်းအထေးအမြတ်ပြုခြင်း မြတ်နိုးခြင်းရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသောအကြောင်းသည်၊ ဥက္ကဋ်၊ မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ၊ ကြီးပွားကြောင်းမည်၏။ နေဝုတ္တ၊ နတ်သား၊ ယောပရိရူပဒေသဝါသောစ၊ အကြင်ပရိသတ်ထေးပါးတို့၏ သွားလာကျက်စားရာဆယ်ပါးသော ပုညကိရိယာ ဝတ္ထုတို့၏ တည်ရာ ပရိယတ္တိ ဒေသနာ၏ ထွန်းတောက်ပရာဖြစ်သော ဝေဗျာကံပတ် သင့်တင့်သော အရပ်၌နေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဗ္ဗေ၊ ရှေးရှေးသောအတိတ်ဘဝ၌၊ ယာကတပုညတာစ၊ အကြင်ပြုအပ်ခဲ့ပြီးသောကောင်းမှုရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယာအတ္တသဗ္ဗာပဏီဓိစ၊ အကြင်မိမိ၏ကိုယ်စိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသောအကြောင်းသည်၊ ဥက္ကဋ်၊ မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ၊ ကြီးပွားကြောင်းမည်၏။ နေဝုတ္တ၊ နတ်သား၊ ယံဗာဟုသစ္စ၊ အကြင်ကြားနာအပ်သောများသောသူတစ်ပါးသော သူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယံသိဗ္ဗု၊ အကြင်အပြစ်ကင်းသောစစ်သိမ်းသောအထတ်၌လိမ္မာသောသူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ သုထိက္ခိတော၊ ညစ်ညူးခြင်းကင်းသဖြင့် အကျင့်ကျေးဇူးကို မှတ်သဖြင့်ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်ပြီးသော၊ ယောဝိနယောစ၊ အကြင်ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကိုဆုံးမခြင်းတည်းဟူသောဝိနည်းတရားသည်လည်းကောင်း၊ သုဘာသိတာ၊ ရသာဝါဒစသောအပြစ်မှကင်းသည်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာဆိုအပ်ပြီးသော၊ ယာဝါစာစ၊ အကြင်စကားသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤထေးပါးသော အကြောင်းသည်၊ ဥက္ကဋ်၊ မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ၊ ကြီးပွားကြောင်းမည်၏။ နေဝုတ္တ၊ နတ်သား၊ မာတာဝိတုနံ၊ အမိအဘတို့အား၊ ယံပဗ္ဗာနုဗ္ဗ၊ အကြင်ခြေဆေး ဆင်နယ်ခြင်း၊ ထုံးထွင်းခြင်း၊ ရေချိုးခြင်း၊ ပစ္စည်းပေးခြင်းစသည်ဖြင့်လုပ်ကျွေးမွေးမြူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပုတ္တဒါရဿ၊ သားမယားအား၊ ယောသင်္ဂဟောစ၊ အကြင်သင်္ဂဟိတ်ထောက်ပံ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနာကုလော၊ မသင့်မ

လျှောက်ပတ်သည်ကိုပြုခြင်းလျော့လျော့ပြုခြင်းစသောအားဖြင့်နှောင့်ရှက်
 သောအဖြစ်မှ ကင်းကုန်သော၊ ဖေကမ္မန္တစ၊ အကြင်လယ်ထွန်ခြင်းနွား
 ကျောင်းခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းစသောအမှုတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တေ၊ ဤသုံးပါးသော အကြောင်းသည်၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ၊ ကြီးပွား
 ကြောင်းမည်၏။ ။ လံခါနဉ္စ၊ အကြင်မိမိဝတ္ထုကိုသူထပါးတို့အားပေးကမ်းစွန့်
 ကြဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ။ ယာဓေဓရိယာစ၊ အကြင်ဆယ်ပါးသောကု
 သိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုကုန်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥာထကာ
 နံ၊ ရနစ်ဆက်တိုင်အောင်စပ်သောအခွေအမျိုးတို့ကို၊ ယောသင်္ဂဟောစ၊ အ
 ကြင်စည်းစိမ်ပျက်စီးသောအခါအစရှိသည်နှ့်အစားအဝတ်ဥဂ္ဂပေးခြင်းစ
 သည်ဖြင့်သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်
 မရှိကုန်သော၊ ယာနိကမ္မာနိစ၊ အကြင်ဥပုသ်သီတင်းသုံးခြင်းသူတပါးတို့၏
 အမှုကြီးထပ်ကို ရွက်ဆောင်ခြင်းသစ်သီးအရံပန်းအရံပိုက်မျိုးခြင်းစသော
 အမှုကို ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေ၊ ဤထေးပါးသောအ
 ကြောင်းသည်၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ၊ ကြီးပွားကြောင်းမည်၏။ ။ ဒေဝုတ္တ
 နုတ်သား၊ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ယာအာရတီပိရတီစ၊ အကြင်စိတ်ဖြင့်ကြည့်
 ခြင်းကိုယ်နှုတ် တို့ဖြင့် ကြည့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဇပါနာ၊ ယစ်စေ
 တတ်သောသုရာမေရုယကိုသေခံခြင်းမှ၊ သောသံယမောစ၊ အကြင်ကောင်း
 စွာကြည့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ ယောအပ္ပ
 မာဒေ၊ စ၊ အကြင်မမေ့မလျော့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေ၊ ဤ
 ဤသုံးပါးသောအကြောင်းသည်၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ၊ ကြီးပွားကြောင်း
 မည်၏။ ။ ဒေဝုတ္တ၊ နုတ်သား၊ ယောဂါရဂေါစ၊ အကြင်ရိုသေခြင်းငှါထိုက်
 ကုန်သော သုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကဆရာဥပဇ္ဈာယ်အမိအတစသည်တို့
 ၌အရိုအသေပြုသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယောနိဝါတောစ၊ အ
 ကြင်စိတ်ကိုနှိပ်ချခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ။ ယာသန္တုဗြိစ၊ အကြင်ပစ္စည်း
 ထေးပါးတို့၌ဇေဇ်ရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ။ ယာကတညတောစ၊ အကြင်
 ပြုအပ်ပြီးသော သူတပါး၏ကျေးဇူးကို အဖန်တုလဲလဲအောက်မေ့သဖြင့်ထိ
 သောသူ၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ကာဓေဓန၊ သင့်တင့်လျှောက်ပတ်
 သောအခါ၌၊ ယံဓမ္မသဝနဉ္စ၊ အကြင်တရားထေဏ်ကို နာရခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေ၊ ဤငါးသောအကြောင်းသည်၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊
 မင်္ဂလံ၊ ကြီးပွားကြောင်းမည်၏။ ။ ဒေဝုတ္တ၊ နုတ်သား၊ ယာသန္တိစ၊ အကြင်
 သည်းခံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယာသောဝစသတောစ၊ အကြင်အဆုံးအ

မကိရိသေဝ္ဗာယုသဖြင့်ဆိုလွယ်သောစကားရှိသေးသူ၏အဖြစ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ သမကာနံ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ယံဒဿနုဗ္ဗ၊ အကြင်ဆည်းကပ်ခြင်း
 လုပ်ကျွေးခြင်းစသောအားဖြင့် ဖူးမြင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကာထေန၊
 သင့်တင့် လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ယံသမ္မသာကန္တာစ၊ အကြင်တရားစ
 ကားကို အချင်းချင်းနှိုးနှောခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤ
 လေးပါးသောအကြောင်းသည်၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ၊ ကြီးပွားကြောင်း
 မည်၏၊ ဟောတပေါစ၊ အကြင်အကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကိုပုပန်စေတတ်သော
 နှုန့်ဗျာဓိဝရ သမ္မာဝါယာမသည်လည်းကောင်း၊ ယံဗြဟ္မစရိယဗ္ဗ၊ အကြင်
 မြတ်သောအကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယာတို့၏သစ္စာ
 တို့ကို၊ ယံဒဿနုဗ္ဗ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယာနိဗ္ဗာနသန္တိ
 ကိရိယာစ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤလေးပါးသောအကြောင်းသည်၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ၊ ကြီး
 ပွားကြောင်းမည်၏၊ ဒေဝုတ္တ၊ နတ်သား၊ လောကဓမ္မေတိ၊ ရှစ်ပါးကုန်
 သောလောကဓမ္မတို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝေဠုထသော၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာ၏၊
 စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 သည်၊ အဘေသကံ၊ မိုးရိပ်ခြင်းမရှိ၊ ပိရဇံ၊ ရာဂဒေါသမောဟဟူသောကင်း
 ပြီးသောမြူရှိ၏၊ ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးတည်းဟူသောမရှိ၊ ဧဝံ၊ ဤလေးပါး
 သောအကြောင်းသည်၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ၊ ကြီးပွားကြောင်းမည်၏။
 ဒေဝုတ္တ၊ နတ်သား၊ ဧတောဒိသာနိ၊ ဤသို့ ငါဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်
 သောသုံးဆဲ့ရှစ်ပါးသော ကြီးပွားကြောင်းတို့ကို၊ ကာတွာန၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ မ
 စွမာရ်ကြဉ် သောခပ်သိမ်းကုန်သောလေးပါးကုန်သောမာရ်တို့တွင်၊ ဧက
 နဒိ၊ တပါးသော မာရ်သည်မျှလည်း၊ အပရာဇိတာ၊ မရှုံးပေအပ်ကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော ပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လော
 က၌၊ သောတ္ထိ၊ ဥပဗ္ဗဒေါမရှိသောအဖြစ်သို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ယံမင်္ဂ
 လံ၊ အကြင်သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးအပြားရှိသောကြီးပွားကြောင်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ၊ တံ၊ ထိုကြီးပွားကြောင်းကို၊ တေဝံ၊ ထိုသို့သော ကြီးပွား
 ကြောင်းကိုမြူကုန်သောနတ်လူတို့၏၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ၊ ကြီးပွား
 ကြောင်းမည်၏ဟူ၍၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏ္ဍာဟိ၊ မှတ်ယူသော၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ မင်္ဂလသုတ္တံ၊ မင်္ဂလသုတ်တည်း၊ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကသာပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုစိလောမသုတ်ကို၊ မေမ
 ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကာ၊ အ

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဟံတော်မှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ကိံ၊ သုတံ၊ အတယ်သို့ကြား
 လိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဂဟာယံ၊ ဂဟာဆိပ်၌၊ ဇုံ၊ ကိတမဉ္ဇေ၊ ထေးချသောကျောက်တို့၏ အ
 ထက်၌ကျယ်သောအပြင်ရှိသောကျောက်ကိုတင်၍ပြုသောညောင်စောင်း
 ရှိသော၊ သုပိလောမဿ၊ သုပိလောမဘိလူး၏၊ ဓာဝနေ၊ ဗိမာန်၌၊ ဝိဟရတိ၊
 နေထိုင်မှု၏၊ တေနုခေါပနုသမယေနု၊ ထိုအခါ၌၊ ခရောစယက္ခော၊ ခရဘိလူး
 ထည်းကောင်း၊ သုပိထောမောစယက္ခော၊ သုပိထောမဘိလူးထည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေယက္ခော၊ ဘိလူးနှစ်ဦးတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏
 အဝိဒုဒရေ၊ အနီး၌၊ အတိတ္တမန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ခရောစ
 ယက္ခော၊ ခရဘိလူးသည်၊ သုပိလောမံ၊ သက္ကံ၊ သုပိလောမဘိလူးကို၊ ဧသော၊ ဤ
 သူကား၊ သမထော၊ ရဟန်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဧဝံစံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အ
 ဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဧသော၊ ဤသူသည်၊ နုသမထော၊ ရဟန်းမဟုတ်၊ ဧသော၊ ဤသူ
 သည်၊ သမထကော၊ ရဟန်းအထုတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဒါ၊ ဆို၍၊ သော၊
 ထိုသူသည်၊ သမဇော၊ ရဟန်းသည်၊ ယဒိဝါဟောတု၊ အကယ်၍မူလည်း၊
 ဖြစ်စေ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သမဏကော၊ ရဟန်းတုသည်၊ ယဒိဝါဟောတု
 အကယ်၍မူလည်းဖြစ်စေ၊ ယာဝ၊ အကြင်၍လောကံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဇာ
 နာမိ၊ ထိအောင်ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုပိလောမော၊ သုပိလောမသည်၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုပိလောမော၊ သုပိလောမမည်သော၊ ယက္ခော၊
 ဘိလူးသည်၊ ယေနု၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ
 တော်မူ၏၊ တေနု၊ ထိုထုရားရှိထောင်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊
 ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာယံ၊ ကိုယ်
 ထော်ကို၊ ဥပနာမေထိ၊ တိုး၌၊ ဣ၊ အထခေါ၊ ထိုသို့တိုး၌၊ သောအခါ၌၊ ဘ
 ဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ထော်ကို၊ ဥပနာမေထိ၊ ညွတ်စေ
 ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုပိလောမော၊ သုပိလောမမည်ရှိသော၊ ယက္ခော
 ဘိလူးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ဧ၊ ငါကို၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်သလော၊ ဣတိ၊ ဧဝံစံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊
 အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုသော၊ ထကာသုပိလောမ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင်ကို၊
 နုခေါဘ၊ သာမိ၊ မကြောက်၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်ကား၊ ဧတံ၊ သင်၏၊ သမ္ပုသော၊
 အတ္တေသည်၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာကြမ်းတမ်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရား သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်ကို၊ ဗဠံ၊
 ပြဿနာကို၊ ဝုန္တိ၊ သာမိ၊ မေးအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗဠံ၊ ပြဿနာကို၊ သစေနဗျာကရိ

သာထိ၊ အကယ်၍ မဖြေဆိုနိုင်အံ့၊ တောသင်၏၊ စိတ္တံဝါ၊ စိတ်ကို မူလည်း။
 ဝိပိဿာမိ၊ ပစ်ထွင်အံ့၊ တောသင်၏၊ ဟဒယံဝါ၊ နှလုံးကို မူလည်း၊ ဖာလေဿာ
 မိ၊ ခွဲအံ့၊ ပါဒေသုဝါ၊ ခြေတို့၌ မူလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပါရဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၏
 တတက်သို့၊ ဝိပိဿာမိ၊ ပစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုပိဿေမော၊ သုပိဿေမ
 အမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ အာဟာသိ၊ အာဟာသော၊ တကာသု
 စိဿာမ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံဝါ၊ စိတ်ကို မူလည်း၊ ခိပေ
 ယျ၊ ပစ်ထွင်ရာ၏၊ ဟဒယံဝါ၊ နှလုံးကို မူလည်း၊ ဖာလေယျ၊ ခွဲရာ၏၊ ပါဒေ
 သုဝါ၊ ခြေတို့၌ မူလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပါရဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၏ တတက်
 သို့၊ ခိပေယျ၊ ပစ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော သူကို၊ သဒေဝကေ။
 နတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့် တကွသော၊ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တိ မာရမင်း ပြည်
 နှင့် တကွသော၊ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မပြည်နှင့် တကွသော၊ လောကေ၊ ဩကာ
 သဒေဝက၌ ထည်းကောင်း၊ သဿမက ဗြဟ္မဏီယာ၊ သာသနာတော်၏
 ဆန့်ကျင် တက်ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားနှင့် တကွ၊ သဒေဝ မနုဿာယ၊ သမ္ပုတိ
 နတ်တည်းဟူသော မင်းကြွင်းသော လူနှင့် တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တ
 ထောက၌ ထည်းကောင်း၊ အာဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နခေါပဿာမိ၊ မြင်
 တော်မမူအာသော၊ တကာသုပိဿေမ၊ အပိစ၊ စင်စစ်၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ယံ၊ အကြင်ပြဿနာကို၊ အာကင်္ခိယိ၊ မေးခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုပြဿ
 နာကို၊ ပုစ္ဆ၊ မေးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထို
 အခါ၌၊ သုပိဿေမော၊ သုပိဿေမအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊
 သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာ၊ သ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ ဆို၏၊ ကိ
 အဇ္ဈဘာထိ၊ အထာသိသို့ ဆိုသနည်း၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ ရာဂေါစ၊ ရာဂသည်
 ထည်းကောင်း၊ ဒေါသောစ၊ ဒေါသသည် ထည်းကောင်း၊ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါး
 တို့သည်၊ ကုတောနိဒါနာ၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းရှိကုန်သနည်း၊ အရ
 တိစ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းနေရာ မြတ်သော ကုသိုလ်ဓမ္မတို့၌ မပွေ့ မလျော်
 ခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ရတိစ၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌ မပွေ့လျော်ခြင်း
 သည် ထည်းကောင်း၊ လောမဟံသောစ၊ ကြက်ဘီး ထခြင်း သည် ထည်း
 ကောင်း၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့သည်၊ ကုတောဇာ၊ အဘယ်အ
 ကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကုမာရကာ၊ ရွာသူသား ငယ်ဘိုသည်၊
 ကိဋ္ဌိတုကာမော၊ ကစားလိုကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ကြိုး
 ဖြင့်နှောင်ခွဲကုန်၍၊ ခက်၊ ကျိုးကို၊ ဩဿန္တန္တိ၊ ဣဝ၊ ထွတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ပေ၊
 ဤ အတု၊ ပိတက္ကံ၊ အကုသိုလ်ပိတက်တို့သည်၊ ကုတော၊ အဘယ်မှ၊ သရ

ဌာယ၊ထကုန်၍၊မနော၊ကောင်းသောစိတ်ကို၊ဩဿန္တန္တိ၊ လွတ်စေကုန်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အတ္တကာယိ၊ဆို၏၊အာဂုဿေ၊တကာသုပိလောမ
 ရာဂေါစ၊ရာဂသည်လည်းကောင်း၊ဒေါသသည်လည်းကောင်း၊
 ဣဒမန္တေဓမ္မာ၊ဤစာရားနှစ်ပါးတို့သည်၊ဣတောနိဒါ၊ဤအတ္တတောဟူသော
 အကြောင်းရှိကုန်၏၊အရတိစ၊ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းနေရာမြတ်သောကု
 သိုလ်ခေတ္တံ၊ဘိန္ဒုမေဓမ္မေ၊လျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ရတိစ၊ ကာမဂုဏ်ငါး
 ပါးတို့၌မေ့လျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊လောမဟံသောစ၊ ကြက်သီး
 မွေးညှင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣမေတယော၊ဤသုံးပါးတို့သည်၊ဣ
 တော၊ဤအတ္တဘာဝမှဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤအတ္တဘာဝမှ၊ သမုဋ္ဌာ
 ယ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဘက္ကာ၊ အကုသိုလ်ပိဏက် တို့သည်၊ မနော၊ ကုသိုလ်
 စိတ်ကို၊ဩဿန္တန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ ကုမာရကော၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်၊
 ဝေဏီ၊ကျီးကို၊ဂဟေတွာ၊ဖမ်း၍၊ပါဒေသု၊ခြေတို့၌၊ ဗန္ဓိတွာ၊ဖွဲ့ချည်၍၊ဩ
 သန္တန္တိ၊ဣဝ၊လွတ်ကုန် သကဲ့သို့၊ ဝိဘက္ကာ၊မိစ္ဆာပိတက်တို့သည်၊ ဣတော၊
 ဤအတ္တဘောမှ၊ သမုဋ္ဌာယ၊ထကုန်၍၊မနော၊ကုသိုလ်စိတ်ကို၊ဩဿန္တန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေသဗ္ဗေပိ၊ရာဂအစမိစ္ဆာ ပိတက်အဆူးရှိကုန်သောဤ
 အလိုရုံသောအကုသိုလ်ခေတ္တံတို့သည်လည်း၊ ဟေသုဇာ၊တဏှာဟူသောအ
 စေးမြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာဇာယန္တော၊ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ အတ္တ
 သမ္ဘူဘာ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာအပြားရှိသော အတ္တဘော၌ သာလျှင်
 ဖြစ်ကုန်၏၊ နိဠောဓဿ၊ပညောင်ပင်၏၊ ခန္ဓဇာ၊ပင်စည်တို့၌ ရောက်ကုန်
 သောမြစ်ပြည်တို့သည်၊ အာပေါ၊ရသထိနေဟေ၊အရသာအရေဟူသောအ
 စေးသည်၊သတိ၊ရှိသော်၊ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဇာယန္တော၊ဖြစ်ကုန်သော်
 လည်း၊ တသ္မိယေဝ၊ထိုပညောင်ပင်၌သာလျှင်၊ သမ္ဘူန္တိ၊ဣဝ၊ဖြစ်ကုန်သ
 ကဲ့သို့၊ဇေ၊ဤအတူ၊ ဧတေပိ၊ ဤရာဂစသည်တို့သည်လည်း၊၊ထိနေဟေ၊
 တဏှာဟူသော အစေးသည်၊ သတိ၊ရှိသော်၊ ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇာ
 ယန္တော၊ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊တသ္မိယေဝအတ္တဘာဝေ၊ထိုကိုယ်အဖြစ်၌
 သာလျှင်၊ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သဗ္ဗေ၊ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ဣမေ၊ဤရာဂအ
 စရှိကုန်သောကိလေသာတို့သည်၊ပုထု၊ဝတ္ထု၊ခွါရအာရုံစသောအားဖြင့်များ
 သောအပြားရှိကုန်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊ကာမတို့၌၊ဝိ
 သက္ကာ၊ငြိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတာ၊တည်ကုန်၏ ကိမိဝ၊အတယ်ကဲ့သို့နည်း
 ဟူမူ၊ ဝနော၊တော၌၊ဝိဇုတာ၊ပြန်သော၊ မာလ၊မာလောရုံပင်သည်၊ တေသု
 တေသု၊ထိုထိုသို့သော သစ်ပင် သစ်ခက်စသည်တို့၌၊ ဝိသက္ကာ၊ငြိကုန်ချုပ်

စပ်သည်ဖြစ်၍၊ ငွေတာအူဝ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဝေံၤၤၤအတု၊ ကာမေသု၊ များ
သော အပြားရှိကုန်သော ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ဝိသက္ကာ၊ ငြိနှက်ချုပ်စပ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ငွေတာ၊ တည်ကုန်၏။ ယက္ခ၊ ဘိလူး၊ အရှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သု
ထာထိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို၊ သုဏောဟိ၊ နာလော၊ ယော၊ အ
ကြင်သူတို့သည်၊ နံ၊ ထိုရာဂစသောကိလေသာဟူသော တောကို၊ ယတော
နိဒါနံ၊ အကြင်တဏှာဟူသော အစေးဖြင့်အတ္တဘော၌ ဖြစ်၏ဟု၊ ဗဇာနန္တိ၊
အပြားအားဖြင့်ထိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုထိကုန်သော သူတို့သည်၊ နံ၊ ထိုတဏှာ
ဟူသောအစေးကို၊ ဝိနောဒေန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည် နုတ္တ
ရံ၊ ကူးနှိုင်ခဲသော၊ အတိဏ္ဍပုဗ္ဗံ၊ တရံကခါမျှမကူးသူးသော၊ ဣဝံဩဗံ၊ ဤ
သံသရာတည်းဟူသောဩဗကို၊ အပုနုတ္တဝါယ၊ တတန်မဖြစ်သော အကျိုး
၄။ တရန္တိ၊ ကူးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ သုစိလောမ
သုတ္တံ၊ သုစိလောမသုတ်တည်း၊ ဓမ္မစရိယံ၊ တရားကိုကျင့်ခြင်း လည်း
ကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်လည်းကောင်း၊ တေဝုဘဟန္တိ၊ ဤ
နှစ်ပါးသောအကျင့်ကိုလည်း၊ ဝသုတ္တံ၊ မြတ်သောဥစ္စာဟူ၍၊ အာဟု၊ ဟော
ကုန်ပြီ၊ ယောကောစိ၊ တရံတယောဂံသော သူသည်၊ အဂါရာ၊ အိပ်ရာ
ထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိပ်ရာမထောင်သော ရဟန်း
ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတောပိ၊ ရဟန်းပြုသည်လည်း၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်
ငြားအံ့၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ မုခဇာတိကော၊ နှုတ်ကြမ်း
သောသဘောရှိ၏၊ ဝိဟေသံ၊ ဘိရတော၊ သူတပါးတို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်း၌အ
လွန်မွေ့လျော်တတ်၏၊ မဂေါ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပမရှိသဖြင့်တောသမင်နှင့်တူ၏၊
တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ ပါဝိယော၊
ယုတ်မာ၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရဇံ၊ ရာဂစသောကိလေသာမြို့ကို၊ ဝဇေဟိ၊
ပွားစေ၏။ ကလဟမထိရတော၊ ငြင်းခုံခြင်း၌မွေ့လျော်သော၊ ထိက္ခ၊
ရဟန်းသည် မောဟခန္ဓနု၊ ခတ္တဝေသောသဘောဖြင့်၊ အာဂုသော၊ ဗို ထွင်း
ပိတ်ပင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အက္ခာတမ္ပိ၊ ထဇ္ဇိပေသာထရဟန်းကောင်းတို့သည်
ကြားအပ်သော စကားကိုလည်း၊ နုဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာထုရား
သည်၊ ဒေထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မမ္ပိ၊ တရားတော်ကိုလည်း၊ နုဇာ
နာတိ၊ မထိ။ ဘာဝိဘက္ကာနံ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော သဘောရှိကုန်သော
သောနေ ထေရ်အစရှိကုန်သော ရဟန္တာတို့ကို၊ ဝိဟေသံ၊ ဝိဟေသန္တော၊
ညှဉ်းဆဲသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ ဝု
ရက္ခ၊ တားမြိရ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံကီလေသံ၊ ညစ်ညူးထသော၊ နိရယဂါ

မိန့်၊ ငံ့ရဲသို့လားစေတတ်ထသော၊ မဂ္ဂိ၊ အကြောင်းကို၊ နုစောနုစော၊ မထိ၊ အ
 စောနုန္တောစ၊ မထိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိနိပါတ်၊ မိမိအလိုကင်းထူးကုရာ
 ဖြစ်သောအပါယ်လေးပါးသို့၊ သမာပန္နော၊ ရောက်၏၊ ဝတ္ထာ၊ အမိဝမ်းတိုက်
 တရမှ အမိဝမ်းတိုက်အရသို့၊ တမာ၊ အရိုက်တရမှ၊ တမံ၊ အရိုက်တရသို့၊
 သမာပန္နော၊ ရောက်၏၊ တာဒိသကော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရ
 ဟန်းသည်၊ ပရထောကံ၊ ထမလွန်ထောကသို့၊ သစေဝတ္တတိ၊ အကယ်၍
 ရောက်အံ့၊ ပရထောကံ၊ ကပါးသော ဘဝသို့၊ ပေစ္စ၊ ရောက်၍၊ အယံကပိ
 လမန္တောပိယ၊ ဤကပ္ပိသငါးကြီးကဲ့သို့၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊
 ရောက်၏၊ ဂီကာ၊ ကာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဂထေထေဝိ
 ကော၊ များစွာသောနှစ်ထ အပေါင်းရှိပြီးထသော၊ ဂူထကူပေါ၊ မစင်
 တွင်းသည်၊ သမ္ပုန္တော၊ မစင်တို့ပြည့်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သော၊ ထို
 မစင်းတွင်းသည်၊ ဒုဗ္ဗိဘောဇော၊ ဆေး၍စင်နိုင်ခဲ့သည်၊ ဟောတိယထော၊
 ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ယောစဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊
 ဝေရူပေါ၊ ကာလရှည်ဖြင့်စွာ ညစ်ညူးသော အမှုရှိသည်ဖြစ်၍ မကောင်းမှု
 တည်းဟူသောမစင်ဖြင့်ပြည့်သောသဘောရှိသော၊ အသ၊ ဘိက္ခုနော၊ ထို
 ရဟန်း၏၊ အင်္ဂီဇော၊ ကိလေသာဟူသော အကြပ် အကြေးသည်၊ ဒုဗ္ဗိ
 သောဇော၊ ဆေး၍စင်နိုင်ခဲ့သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာဒိသကော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရ
 ဟန်းသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ပေစ္စ၊ ထမလွန်ဘဝ၌၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဂေ
 ဟနိယိတံ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်ဟူသော အိမ်ကုန်ထသော၊ ဟံဘိက္ခု၊
 အကြင်ရဟန်းကို၊ ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ပါဝိန္တံ၊
 ယုတ်မာသော အလိုရှိသောရဟန်းဟူ၍၊ ပါပသင်္ကပ္ပံ၊ ယုတ်မာသော အကြံ
 ရှိသောရဟန်းဟူ၍၊ ပါပအာစာဂေဂေါစရံ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ကျက်စား
 ရာရှိသောသူဟူ၍၊ ဇာနာထ၊ သိကြကုန်၊ နံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ သဗ္ဗေ၊ အ
 လုံးစုံကုန်သော၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာနံ၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ အဘိနိဗ္ဗဇ္ဇိယါထ၊ ကြဉ်ကြကုန်ထေ၊ ကစဝရဘုတ်၊ တ၊ မြက်ချေး
 အမှိုက်သဘွယ်ဖြစ်သော၊ နံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ကာရဏံဝ၊ တမြက်ချေး
 အမှိုက်ကိုကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗမထ၊ နှင်ထုတ်ကြကုန်သော၊ ကသမ္ပံ၊ ဖုတ်သောမပြတ်
 ဟိုစီးသောနုနာနိရှိသော နှမ်းစအွားသဘွယ်ဖြစ်သော၊ နံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 ကို၊ အဝကသထ၊ ထက်စသည်တို့ကိုကိုင်၍သံဃာဘောင်မှငင်ထုတ်ကြ

ကုန်လော့၊ ပသာသော၊ အတွင်း၌ သီလစသော အနှစ်မှကင်းသည် ဖြစ်၍ စပါး
 ပျင်းကဲ့သို့ အပျင်းဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို တတော၊ ထိုသံဃာအရမှ၊
 ဝါဟေထ၊ စပါးပျင်းကဲ့သို့ ထွင့်ကြကုန်လော့၊ အသမတော၊ ရဟန်းမဟုတ်
 ကုန်ဘဲ သူကံ၊ သမဏမာနိနေ၊ ငါရဟန်းဟူ၍ မှတ်ကုန်သော၊ ပါပိစ္ဆေ၊
 ယုတ်သော အလိုရှိကုန်သော၊ ပါပအာစာရဂေါစရေ၊ မကောင်းသော အ
 ကျင့်မကောင်းသော ကျွက်စားရာရှိကုန်သော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းကို နိဗ္ဗိတော
 နှ၊ နှင်ထုတ်ကုန်၍၊ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ပဋိဿု
 တာ၊ အချင်းချင်း ရှိသေခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဒ္ဓေဟိ၊ စင်ကြယ်ကုန်
 သော သူတို့နှင့်၊ သံဝါသံ၊ အညီအညွတ်ပေါင်းဖော်ခြင်းကို၊ ကပ္ပယဋ္ဌော၊ ပြု
 ကုန်လော့၊ ဘတော၊ ထိုနေ့အမှ၊ သုဒ္ဓေဟိ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော သူတို့နှင့်၊ သံ
 ဝါသံ၊ အညီအညွတ်ပေါင်းဖော်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေန္တော၊ ပြုလုပ်သော၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်
 တို့သည်၊ သမဂ္ဂါ၊ အယုတ်သီလတူသော အားဖြင့် ညီညွတ်ကုန်သည်၊ နိပကော၊
 အစဉ်အတိုင်း ရင့်သော ပညာရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ရက္ခဿ၊ အ
 လုံးဝသော ဝင်္ဂဆင်း၏ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိသထ၊ ပြုကြကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသည် ဖြစ်အပြီးတည်း၊ ကပိလသုတ္တံ၊ ကပိလသုတ်တည်း။ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားက သာပ၊ ဣဒံ၊ ဤဖြာဟူ၍ ဝေဒိယသုတ်ကို မေမယာ၊
 အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အထံ
 တော်မှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက်
 ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေး၏၊
 အာနာမ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ရွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌၊ ပိဟရတိ၊ နေထောင်မှု၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်း
 ကုန်သော၊ ဝုဇာ၊ ကြီးရင့်ကုန်သော၊ မဟလ္လကာ၊ ကြီးသော အဖြစ်ကို ယူ
 တတ်ကုန်ထသော၊ အဗ္ဗဂတာ၊ ရှည်သော အခွင့်သို့ ရောက်ကုန်ထသော၊ ဝ
 ယောအနုပ္ပတ္တာ၊ ပတ္တိမအရှယ်သို့ ရောက်ကုန်ထသော၊ သမ္ပဟုလော၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ ကောသလကာ၊ ကောသလတိုင်း၌ နေကုန်သော၊ ဖြာဟူ၍ မဟာ
 သာဏာ၊ များသော ဥပ္ပာနှစ်ရှိကုန်၍ ဖြာဟူ၍ မဟာသာလ ဖြစ်ကုန်သော ပု
 ဏ္ဏားတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ
 တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံ၊ သု၊ ကပ်လေ
 ကုန်၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သ
 ခ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ သမ္ပောဒိံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောကုန်၊ သမ္ပောဒနိ

ယံ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိသာ
 ရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဿိဒိ
 သု၊ ထိုင်ကြကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဿိဒါခေါ၊
 ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ ဟေ၊ ပြောဟောမဟာသာယာ၊ ထိ၊ ပြောဟောမဟာသာ
 ယဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘောဂေါတ
 မ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ပေါရာဏာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဇာတ်
 အားဖြင့် ဗြာဟ္မဏဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏။ ဗြာဟ္မဏဓမ္မေ၊ ပုဏ္ဏား၏ အကျင့်
 တရား၌၊ ဧတေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သန္ဓိဿန္တိ၊ နှ
 ခေါ၊ ထင်ပါကုန်၏လော၊ ဣတိဧဝံဝစနံ၊ ဤသို့ သောစကားကို၊ အဝေါရံ၊
 ငြော့ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၊ ပေါရာဏာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြာ
 ဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဗြာဟ္မဏဓမ္မေ၊ ပုဏ္ဏား၏ အကျင့်တရား၌၊ ဧတေရဟိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နခေါသန္ဓိဿန္တိ၊ ကောင်းစွာမထင်
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘော
 ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမသာသနာယာစာမ၊ ငါတို့တောင်းပန်ကုန်၏၊ ဘော
 ဟောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမအား၊ သစေအဂဓု၊ အကယ်၍ ငန်မလေး
 သည်ဖြစ်အံ့၊ နေ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဘဝံဂေါတမေ၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊
 ပေါရာဏာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဗြာဟ္မဏဓမ္မေ၊ ပု
 ဏ္ဏားတို့၏ အကျင့်တရားကို၊ ဘာသတု၊ ဟောပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
 ရံ၊ ငြော့ကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဟိ၊ ယ သွာ၊
 အကြင် ကြောင့်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ယာမိတ္ထ၊ ထောင်းပန်ကုန်၏။ တေ၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သာဇာထ၊ နားထောင်ကြကုန်လော၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မန
 သိကရေထ၊ နှလုံးသွင်းကုန်လော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊
 ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုဏ္ဏ၊ မိန့်တော် မူပေသော်၊ ဘော၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ အရှင်
 ဘုရားဆိုတိုင်းကောင်းစွာနာပါကုန်အံ့၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဧတေ၊ ဗြာဟ္မဏ
 မဟာသာယာ၊ ထိုဗြာဟ္မဏ မဟာသာယာဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စသောသံ၊ နာလိုသံဖြင့် ဝန်ခံကုန်၏။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ဣံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား
 တို့၊ ပုဗ္ဗကာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်၊ သညတတ္တာ၊
 သိလသံယမဖြင့်ကောင်းစွာစောင့်စည်းကုန်သောမိတ်ရှိကုန်သည်၊ တပသိ

နေ့၊ နှစ်၊ ယထာဝရအကျင့်ကိုဖြိုကုန်သည်။ အာသုံဖြစ်ကုန်၏။ ပဉ္စကာလေ့
 ကော၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ အတ္တဒတ္ထံ၊ ဗေဒင်
 ကို သရဏ္ဍာယ် သဖြင့် ဗြဟ္မဝိဟာရစေးသာမိမိအကျိုးကို၊ အစာပုယံ၊ ကျင့်ကုန်
 ၏၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရသေ့အနွယ်ဖြစ်ကုန်သော ဂြှေးပုဏ္ဏားတို့အား၊ ပဿု၊ နွား
 မြင်းတို့သည်၊ နအာသုံ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်၊ ဟိရညံ၊ ရွှေငွေစသောမာသက
 သည်၊ နအာသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်၊ ခနိယံ၊ သလေးစသောကောကံဝဲအပြားရှိသော
 ပိုက်ထားအပ်သော ဝတ္ထုသည်လည်း၊ နအာသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်၊ ကေဝလံ၊
 သက်သက်၊ သဏ္ဍာယနေညော၊ ဗေဒင်ကို သရဏ္ဍာယ် သဖြင့် ပြုပြင်အပ်သော
 ဥဂ္ဂာစပါးတို့သည်၊ အာသုံ၊ ရှိကုန်၏။ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊
 ဗြဟ္မနိမိ၊ မေတ္တာစသောမြတ်သောဝိဟာရတည်းဟူသော ဥဂ္ဂာအစိုးကို၊ အပါ
 လိယံ၊ စောင့်ကုန်ပြီ။ ဥပဗ္ဗိတံ၊ တည့်ထားအပ်သော၊ ယံ၊ နွား၊ ရတတ္ထံ၊ အကြင်
 နွားရဘတ်သည်၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပကတံ၊ ရည်မှတ်ပြုပြင်အပ်ပြီး
 သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ယံသဒ္ဓါ၊ အကြင်သဒ္ဓါဘတ်သည်၊ ပကတံ၊ အကြင်
 သဒ္ဓါသဖြင့် ပြုပြင်စီရင်အပ်ပြီးသောဘတ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ သောနံ၊ ရှာ
 စားကုန်သောပုဏ္ဏားတို့အား၊ တံ၊ ဆီ၊ နွားရဘတ်သဒ္ဓါဒေယျဘတ်ကို၊ ဒါတ
 ဝေဒါတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏ဟူ၍၊ အမညိံသု၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုနွားရ
 ဘတ်စသည်တို့ဖြင့်၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သန္တု၊ ဌာ၊ ရောင့်ရဲ
 ကုန်၏။ နာနာရတ္တေဟိ၊ အညှီအရွှေစသောအလူးထူးသော အဆင်းရှိ
 သောဆိုးရည်ဖြင့် တစ်စွန်းကုန်သော၊ ဝတ္ထေဟိစ၊ အဝတ်ပုဆိုးတို့ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သယနေဟိစ၊ ဆန်းကြယ်သောအဆင်းတို့ဖြင့် ခင်းအပ်ကုန်သော
 အိပ်ရာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဝဝါထေဟိစ၊ ထုံထဆင့်ထုံ နှစ်ဆင့်
 ရှိသောနေရာဗြာသာန်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝေဓူပေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 ကုန်သောအဆောက်အဦးတို့ဖြင့်၊ ဖိထာ၊ စည်ပင်ပြန့်ပြောကုန်သော၊ ဇန
 ပဒါ၊ ဇနပုဒ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရဋ္ဌာစ၊ တိုင်းအလုံးတို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ တေဗြာဟ္မဏေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို၊ နမာယိံသု၊ နတ်တို့ကဲ့သို့ရှိခိုး
 ကုန်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ နမာယိယမာနေဝ၊ ရှိခိုးထိုက်ကုန်သော၊ တေဗြာဟ္မ
 ဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အဂ္ဂဏာစ၊ လူတို့မသတ်အပ်ကုန်သည်လည်း၊ အာ
 သုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဇဇေယျာစ၊ မနှိပ်စက် မညှဉ်းဆဲအပ်ကုန် သည်လည်း၊
 အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ကုလန္ဒါ၊ ရေသု၊ အမျိုးတို့၏ အိမ်တံခါး
 တို့၌၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ကောမိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်မျှ၊
 နနိဝါ၊ ရေထိ မဖြစ်။ ဓမ္မရက္ခိတာ၊ တရားကိုစောင့်ကုန်လှသော၊ အနိဝါ

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ရိတဒ္ဓါရာမမြစ်အပ်သောတံခါးရှိကုန်ထသော၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊
ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ အဋ္ဌစက္ကာဏီသဝဿာနိ၊ လေးဆဲ့ရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊
ကုမာရဗြဟ္မစရိယံ၊ သတို့သားအဖြစ်မှစ၍ကျင့်သော မေထုန်မှကြဉ်သော
အကျင့်ကို၊ စရိသု၊ ကျင့်ကုန်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာစရကပရိယေ မ္ဗိ၊ ဗေဒင်တည်းဟူ
သောဝိဇ္ဇာကိုရှာခြင်း၊ သီလသံဝရတည်းဟူသော အကျင့်ကိုရှာခြင်းကို၊
အာစရုံ၊ ကျင့်ကုန်ပြီ၊ ယထာဂုတ္တကာယံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောကာလပတ်လုံး၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်ပြီး
၍၊ တထောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ ဗာရာဇိယံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်း အမှုကို၊
ကပ္ပေန္တပိ၊ ပြုကုန်သော်လည်း၊ တေ၊ ထိုရှေးပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဗြာဟ္မဏာ၊
မြတ်သောအကျင့်မှအညံ၊ တပါးသောမင်းစသည်တို့တွင်တပါးပါးသို့၊ နုအ
ဂရံ၊ မကပ်ကုန်၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ တရိယံ၊ မယားကို၊ နကိဏိံ သု၊ အရာ
အထောင်ပေး၍မဝယ်ကုန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ ဒါရံ၊ မယားကို၊
ပရိယေသိတွာပိ၊ ရှာကုန်ပြီး၍လည်း၊ သဒ္ဓိယေနေဝ၊ အချင်းချင်းချစ်မြတ်နိုး
သည်သာချင်ဖြစ်သော ကိုယ်စိတ်ဖြင့်၊ သံဝါဇံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကိုယ်
နှီးနှောရှက်ထင် ဝံပါးခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမဇေ၊ စယံ၊ အညီအ
ညွတ်နှစ်သက်ကုန်၏။ သဒ္ဓိယေနေဝ၊ ပေါင်းဖော်သဖြင့် သာလျှင်၊ သံဝါ
သံ၊ နှီးနှောရှက်တင်ထိပါးခြင်းကို၊ ကရောဇ္ဇောပိ၊ ပြုကုန်သော်လည်း၊
ယောဥတု သမယော၊ ပုဏ္ဏားမ၏ အကြင်ဥတု ထာသော အခါသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဗ္ဗာသမယော၊ ထိုဥတုလှသောအခါကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊
ဥတုဝေရမတိံ၊ ဥတုမကင်းသော၊ ပတိံ၊ မယားကို၊ အန္တရ၊ ဥတုမလှ
မိအကြား၌၊ မေထုန် ဓမ္မမေထုနာယဓမ္မာယ၊ မေထုန်အကျင့် အကျိုးငှါ၊
ဗြာဟ္မဏာ၊ ရှေးပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နာသထုဂစ္ဆန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ ဗြဟ္မစရိ
ယဉ္ဇ၊ မေထုန်မှကြဉ်သောမြတ်သော အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ သီလဉ္ဇ၊
ဗြဟ္မစရိယမှကြဉ်သော လေးပါးသော သိက္ခာပုန်သီလကိုလည်းကောင်း၊
အဇ္ဈဝဉ္ဇ၊ ထုည့်ပတ်ခြင်းမရှိဖြောင့် မတ်သောသူ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
မဒ္ဓာဉ္ဇ၊ မကြမ်းမခက်ထန်သောအဖြစ်မာန်မရှိသောသူ၏ အဖြစ် တည်းဟူ
သောနူးညံ့ ထိပ်မွေ့သောသူ၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တပဉ္ဇ၊ ဣန္ဒြေကို
စောင့်သောအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ သောရဇ္ဈဉ္ဇ၊ တင့်တယ်သော အမှု၌နှစ်
သက်သောသူ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပိတံ သဉ္ဇ၊ ထက်အုတ်ခဲထုံတံ
စသည်တို့ဖြင့် မညှဉ်းဆဲသော သဘော ရှိသော သူ၏ အဖြစ်ကို လည်း
ကောင်း၊ ခန္တိဇာပိ၊ သည်းခံခြင်း ခန္တိကိုလည်းကောင်း၊ ဇေတုဂုဏေ၊ ဤ

ဘေးမှူးတရားတို့ကို၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အဝဏ္ဏယုံ၊ မြီးမွမ်းကုန်
 ၏။ နေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ ယေ၊ ဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်။
 ဗြာက္ခ၊ ဗြာက္ခနှင့်အတူ၊ ပရမော၊ မြင့်မြတ်သောပုဏ္ဏားသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။
 ဒဠ္ဗပရက္ကမော၊ ခြင်္သေ့ပီရိယရှိ၏။ သဝါဝိ၊ ထိုဗြာဟ္မာနှင့်အတူ မြတ်သော
 သဘောရှိသောပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ မေထုနံ၊ မေထုန်အကျင့်ကို၊ သုပိန
 နန္ဒနုပိ၊ အိပ်မက်ဖြင့်သော်လည်း၊ နာဂမာ၊ မရောက်စဖူး။ ။ ဣဝ၊ ဤ
 ထောကဋ္ဌ၊ ဝိညူဇာတိကဒ၊ သိပ္ပာသောသဘောရှိကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထိုပညာ
 ရှိတို့သည်၊ ထသံ၊ ထိုဒေဝ သမမည်သောပုဏ္ဏား၏၊ ဝတ္တံ၊ အကျင့်ဝတ်ကို၊
 အနုသိက္ခဒန္တာ၊ အတုလိုက်၍ကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မ စရိယဉ္စ၊ မြတ်
 သောအကျင့်ကိုဆည်းကောင်း၊ ဝီရိယဉ္စ၊ ဝီရိယကိုဆည်းကောင်း၊ ခန္တိ စာပိ၊
 သည်းခံခြင်းကိုဆည်းကောင်း၊ အဝဏ္ဏယုံ၊ မြီးမွမ်းကုန်၏။ တဏှာ၊ ယဉ္စ၊ အ
 ထူးထူးသောဆန်ကိုဆည်းကောင်း၊ သယနဉ္စ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်စ
 သောအပြားရှိသောအိပ်ရာနေရာကိုဆည်းကောင်း၊ ဝတ္ထဉ္စ၊ အဝတ်ပုဆိုးကို
 ဆည်းကောင်း၊ သပ္ပိဉ္စ၊ ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ တေသဉ္စ၊ ဆီကိုဆည်း
 ကောင်း၊ ခမ္မေန၊ ချည်မှတ်၍ရပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောတရားသဖြင့်၊ ယာပိယ
 တောင်းကုန်၍၊ တဏှာ၊ လာဒိ၊ ဆန်စသည်တို့ကို၊ သမောဓာနေတွာ၊ ရုံးစုကုန်
 ပြီး၍၊ တတော၊ ရုံးစုအပ်ပြီးသောဆန်စသောအရမ္မ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယညံ။
 ပူဇော်ပေးကမ်းခြင်းကို၊ အကပ္ပယုံ၊ ပြုကုန်၏။ ထသိတ္ထိ၊ ယညသိ၊ ထိုပေး
 ကမ်းပူဇော်ခြင်းတည်း ဟူသော ယထံသည်။ ဥပဋိတသိတ္ထိ၊ တည်သည်ရှိ
 သော်၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ နဟနိံ သု၊ မ
 သတ်မနှိပ်စက်ကုန်၊ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ နဟနိံ သု၊
 မသတ်ကုန်သနည်း။ ယာသု၊ အကြင်နွားမတို့၌၊ ဩသဝေ၊ သည်းခြေနာစ
 သည်တို့၏ဆေးဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သောငါးပါးသောနွားနှိုအရသာတို့သည်။ ဇာ
 ယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘာ၊ ဘိန္နားမတို့သည်၊ မာတာယထာ၊ အမိကဲ့သို့၊ ပိတာ
 ယထာ၊ အဘကဲ့သို့၊ ဘာတာယထာ၊ အစ်ကိုညီနောင်ကဲ့သို့၊ အညေဝါပိ၊
 တပါးမူဆည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာထုကာယထာ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကဲ့သို့၊ ဂါ
 ဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ နော၊ ငါတို့၏ ပရမော၊ လွန်မြတ်ကုန်သော၊ မိတ္တာ၊ ချစ်အပ်
 သောအဆွေငွေ့တို့ ဘည်း။ ဧတေ၊ ဤနွားမတို့သည်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ အန္တ
 ဒါ၊ ထမင်းအပျော်ကိုလည်း ပေးတတ်ကုန်၏။ ဗယဒါစ၊ ခွန်အားဗယ ကို
 လည်းပေးလှူကုန်၏။ ဧတေ၊ ဤနွားမတို့သည်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဝတ္ထဒါစ၊ အ
 ရေအဆင်းကိုလည်းပေးလှူကုန်၏။ သုခါစ၊ ကိုယ်ပိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းကို

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထည်းပေးလှူဘိတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေံအတ္တဝသံ၊ ဤသို့သော အကျိုး
ထူးကို ဥက္ကဋ္ဌာ၊ ထိကုန်၍၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဂါဝေါ၊ နွားမ
တို့ကို၊ နဘိနိံ သု၊ မသတ်မညှဉ်းဆဲကုန်၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်
သုရမာယာ။ နူးညံ့ထိပ်မွှေသောထက်ဘဝါးခြေဘဝါးအစရှိသည်ဖြစ်ကုန်
၏။ မဟာကာယာ၊ အလုံးအရပ်ပြည့်စုံသဖြင့်ကြီးသောကိုယ်ရှိကုန်၏။ ဝဇ္ဇ
ပန္နော၊ ကောင်းသော သတ္တန်ရှိကုန်၏။ ယသသိနော၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံ
ကုန်၏။ တေဟိခမ္ပေဟိ၊ မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သောဝေရိတ္တတို့ဖြင့်၊ ကိစ္စာကံ
စွေသု၊ ပြုအပ်သောကိစ္စမပြုအပ်သောကိစ္စတို့၌၊ ဥဿုကော၊ ကြောင့်ကြအား
ထုတ်ခြင်းသို့ရေခံ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏား တို့သည်၊
ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ လောကေ၊ လောက၌။ အဝတ္တိံ သု၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောအခြင်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်၊ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအ
ပေါင်းသည်၊ သုခံ၊ ဘေးဥပဒ္ဒဒေါကင်းသည်ဖြစ်၍ အထူးထူးသောချမ်းသာ
သို့၊ ဝေဓိက္ခာ၊ ရောက်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုမရိယာဒကိုဖျက်လိုကုန်သောပုဏ္ဏား
တို့အား၊ အဏုထေဝ၊ ကာမဂုဏ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ အဏု၊ အနည်း
ငယ်သောကာမသုကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိပလ္လာသော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်၊
အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ရာဇိနော၊ မင်း၏ဝိယာကာရဉ္စ၊ ပြည့်စုံသောစည်းစိမ်ကို
ထည်းကောင်း၊ သမလင်္ကာတာ၊ ကောင်းစွာတန်ဆာဆင်အပ်ကုန်ပြီးသော၊
နာရိယောစ၊ မိန်းမတို့ကိုထည်းကောင်း၊ အာဇေညထံယုတ္တေ၊ အာဇာနည်
မြင်းကကုန်ထသော၊ သုကတေ၊ သစ်အမှုကြေးအမှုဖြင့် ကောင်းစွာဖြူကုန်
ပြီ။ ထသော၊ စိတ္တထိဗ္ဗိနော၊ ခြင်္သေ့ရေစသည်တို့ဖြင့်တန်ဆာ ဆင်သောအား
ဖြင့်ဆန်းကြယ်စွာချုပ်အပ်ကုန်ပြီး ထသော၊ ရထေစ၊ ရထားတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ နိဝေသနေစ၊ အိမ်ရာတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဝိဘတ္တေ၊ အလျား
အနံ့ပမာဏ အားဖြင့်ဝေဘန် အပ်ကုန်ပြီးထသော၊ ဘာဂသော၊ အတို့
အရအားဖြင့်၊ မိထေ၊ နှိုင်း၍အပ်ကုန်ပြီး ထသော၊ နိဝေသနေစ၊ ထိုထို
အရပ်ဘို့၌တည် ထားအပ်ကုန်ပြီးသောအိမ်တို့ကို ထည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ
န၊ မြင်၍၊ ဝိပလ္လာသော၊ ဖောက်ပြန်သော အမှုတို့ရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။
တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝိပရိတာသညာ၊ ဖောက်ပြန်
သောအမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေါမဏ္ဍုလပရိဗြူဠံ၊ နွားအပေါင်းတို့ဖြင့်
ဖြှမ်းထသော၊ နာရိဝရာဏာယုတံ၊ မြတ်သောမိန်းမအပေါင်းနှင့် ယှဉ်ထ
သော၊ ဥဠာရံ၊ ပြန်ပြောစွာထသော၊ မာနုဿံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ထောဂံ၊ အိမ်စ
သောသုံးဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ အဘိဇ္ဈာယိံ သု၊ ရှေးရှုကုန်၏။ ဝေ၊

ထိုအခါ၌၊ တေပြာဟူတာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုသို့စည်းစိမ်းကို
 တောင့်တ၍ရှုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ဂန္ထိ
 တွာ၊ ဖွဲ့ကုန်၍၊ ဩက္ကာကံ၊ ဩက္ကာကရာဇ်မင်းသို့၊ ဥပါဂမုံ၊ ကပ်ကုန်၏။
 ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဥပါဂမုံ၊ ကပ်ကုန်သည်၊ မဟာရာဇ၊
 မြတ်သောမင်းကြီး၊ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား၊ ဝိတ္တံ၊ ရှေ့ငွေစသောဥစ္စာသည်။
 ဗဟု၊ များစွာ၏။ ယဇဿ၊ ယဇ်ပူဇော်တော်မူလော၊ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား၊
 ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟု၊ များ၏။ ယဇဿ၊ ယဇ်ပူဇော်တော်မူလော၊ တံ၊ သင်မင်း
 ကြီးသည်။ ဗဟု၊ ခနံ၊ ဥစ္စာအလွန်များသော ဥစ္စာစပါးရှိသည်။ အာထိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဥပါဂမုံ၊ ကပ်ကုန်၏။
 တေ၊ တေ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ တေဟိ၊ ပြာဟူဇာတိ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သ
 ဉ္ဇက္ခော၊ တိုက်တွန်းအပ်ပြီးထသော၊ မုထေသ၊ ဘော၊ ရထားစီးမင်းတို့က
 တို့တွင်အမြတ်ဖြစ်ထသော၊ ရာဇာ၊ ဩက္ကာကရာဇ်မင်းသည်၊ အဿမေဝံ၊
 မြင်းတို့ကိုသတ်ဥဉ်းဆဲ၊ ရာဇာ၊ ဖြစ်သော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပုရိ
 သမေဝံ၊ ယောကျ်ားတို့ကို သတ်ဥဉ်းဆဲ၊ ရာဇာ၊ ဖြစ်သော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗပါယံ၊ ထန်းပိုးချည်းကိုဖြစ်၍ထိုထန်းပိုးချည်း ကျရာ၌
 ယဇ်ပူဇော်ခြင်း ပြု၍ပူဇော်သော ယဇ်လည်းကောင်း၊ ဝါစပေယျံ၊ ထောပတ်
 ဝတာပျားသကာတို့ကို သောက်ရာဖြစ်သောယဇ်လည်းကောင်း၊ နိရုဗ္ဗန္တံ၊
 တံခါးရွက်ကို ထုညှိ၍ပူဇော်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ယဇ်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေယာဂေ၊ ဤဝါးပါးကုန်သော ယဇ်တို့ကို၊ ယဇိတွာ၊ ပူဇော်
 ၍၊ ပြာဟူတာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ အဒါ၊ ပေးပြီ။ ဂါဝေါစ၊ နွားတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ သယနုဉ္ဇ၊ ညောင်းစောင်းအင်းပျဉ်စသောအိမ်ရာနေရာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဉ္ဇ၊ အဝတ်ပုဆိုးကိုလည်းကောင်း၊ သမယကံတာ၊
 ကောင်းစွာတန်ဆာ ဆင်အပ်ကုန်ပြီးထသော၊ နာရိယောစ၊ မိန်းမတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ အာဇာညသံယုဇော၊ အာဇာနည်မြင်းကအပ်ကုန်ပြီးသော၊
 သုကတေ၊ သစ်အမှုကြေးအမှုစသည်ဖြင့် ပြုအပ်ကုန်ပြီးထသော၊ စိတ္တသိဗ္ဗ
 နေ၊ ခြင်္သေ့ခေလသည်တို့ဖြင့် ခန်းကြယ်စွာချုပ်အပ်ကုန်ထသော၊ ရထေဝါ၊
 ရထားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဂသော၊ အဘိုးအားဖြင့်၊ သုဝိဘတ္ထာနိ၊
 ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်ကုန်ပြီးထသော၊ ရဗ္ဗာနိ၊ မွေ့ထောင်အင်ကုန်သော၊
 နိဝေသနာနိစ၊ အိမ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာနာရတနဿ၊ အထူထူးသော
 ရတနာဖြင့်၊ ပုဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဣမံခနံ၊ ဤဥစ္စာကို၊ ရာဇာ၊ ဩက္ကာကရာဇ်
 မင်းကြီးသည်၊ ပြာဟူတာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ အဒါထိ၊ ပေးပြီ။ တေစ

သုတ္တန်ပါဠိတော်နိဿယ

ပြောဟူသော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ တတ္ထုထိုယဇ်ပူဇော်ရာ၌၊ ခန့်ဥစ္စာ
ကိုထည့်၊ ရကုန်၍၊ သဒ္ဓိဓိ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ဝတ္ထုကမင်္ဂသိုဗြိ
ခြင်းကို၊ သမရောစယံ၊ အညီညွတ် ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်ကုန်ပြီ၊ ဣစ္ဆာဝ
တိစ္ဆာနံ၊ နို့ရည်စသောဝါးပါးသော နွားနို့ရသာ၌သာယာသော အားဖြင့်
ရသတဏှာတည်းဟူသောအလိုသည် သက်ဝင်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊
တော်သံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာတဏှာ၊ ရသတဏှာသည်၊
ပဓမ္မာ၊ ပြား၏၊ တေပြောဟူသော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တတ္ထုထိုအသားကို
စွဲ၍အလွန်ရသတဏှာ ပြားခြင်းကြောင့်၊ မန္တေ၊ စဉ်းလည်းသော ဗေဒင်
တို့ကို၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ စွဲကုန်၍၊ ဩက္ကာကံ၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းသို့၊ ပုန၊ တစာနံ၊
ဥပါဂမံ၊ ကပ်ကုန်၏၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့၊ ဝတွာ၊ ဆိုကုန်၍၊ ရာဇသေဋ္ဌ၊
မင်းမြတ်၊ အာပေါစ၊ ရေသည်လည်းကောင်း၊ ပထဝီစ၊ မြေသည်လည်း
ကောင်း၊ ဟိရညံ၊ အသပြာသည်လည်းကောင်း၊ ခန့်၊ ရွှေငွေစသော အသ
ပြာရှိသော ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း၊ ဓာနိယံ၊ မယောစသော ကောက်ပဲ
သည်လည်းကောင်း၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သဗ္ဗကိစ္စေသု၊ အလုံးစုံသော
ကိစ္စာရှိ၌၊ ဥပယောဂံ၊ ဖွင့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊
ဤအတူ၊ ဂါဝေါ၊ နွားမတို့သည်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ သဗ္ဗကိစ္စေသု၊ အလုံး
စုံသောကိစ္စတို့၌၊ ဥပယောဂမဟတ္ထာယ၊ ဖွင့်ခြင်းများခြင်း၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တောနိ၊ ထိုနွားတို့ကို၊ မာရိတွာ၊ သတ်၍၊
ယဇေသု၊ ယဇ်ပူဇော်တော်မူလော့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူ
ကား၊ ဟိဟသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောသဗ္ဗော၊ ထိုရေစသောအလုံးစုံ
သည်၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ပရိက္ခာရော၊ အသုံးအဆောင်ပရိက္ခရာသည်၊
ဟောကိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဂါဝေါ၊ နွားမတို့သည်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ပ
ရိက္ခာရာ၊ အသုံးအဆောင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ရာဇသေဋ္ဌ၊ မင်းမြတ်၊ ယဇေသု၊ ယဇ်ပူ
ဇော်လော့၊ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာသည်၊ ဗဟု၊ များ၏၊ ယဇေသု၊
ယဇ်ပူဇော်တော်မူလော့၊ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား၊ ခန့်ဥစ္စာသည်၊ ဗဟု၊ များ
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဥပါဂမံ၊ ကပ်ကုန်၏၊ တတောစ၊ ထိုအခါ
၌လည်း၊ ပြောဟူသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သညက္ကော၊ တိုက်ထွန်းအင်ပြီး၊
ရထေသဘော၊ ရထားစီးမင်း တကာတို့တွင် အမြတ်ဖြစ်ထသော၊ ရာ
ဇာမင်းသည်၊ အနကာသတသဟသိယော၊ အရာအထောင်မက များကုန်
သော၊ ဂါဝေါ၊ နွားမတို့ကို၊ ယညေ၊ ယဇ်ပူဇော်ရာ၌၊ အစာတဟိ၊ သတ်ပြီ၊

ဂါဝေါဇ္ဇားမတို့သည်၊ ဇေဋ္ဌကဘမာနာဆိတ်နှင့်တူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘါဒါပါ
ဒေဟိ၊ ခြေကိုဖြင့်၊ နဟိ သန္တိ၊ မညည်းဆဲကုန်၊ ဝိသာဏေ၊ ဦးချိုးဖြင့်၊ နဟိ၊
သန္တိ၊ မညည်းဆဲကုန်၊ ဧကနမိ၊ တရံတဖြင့်ထည်း၊ နသုဟိ သန္တိ၊ မနှိပ်စက်
ကုန်၊ သောဒကာ၊ အပွားအစီးနှင့်တကွဖြစ်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ ကုမ္ဘဒုဟ
နာ၊ အိုးဖြင့်ညှစ်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ တာ၊ ထိုဇ္ဇားမတို့ကို၊ ဝိသာဏေ၊ ဦးချိုး
တို့ကို၊ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်၍၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတ္တေ၊ နားဖြင့်၊ စာ၊ တ
ယိ၊ သတ်ပြီ။ တတော၊ တဒနန္တရမေဝ၊ ထိုဇ္ဇားမတို့ကို သတ်အံ့ဟုအား
ထုတ်သည်၏ အမြားမဲ့ပင်လျှင်၊ ဒေဝါစ၊ စတုမဟာရာဇ် စသောနတ်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဝိတရောစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒော
စ၊ သိကြားသည်လည်းကောင်း၊ အသုရဂက္ခာစ၊ ဒါနဝဘီလူးဟုဆိုအပ်
သောအသုရ ရက္ခိသ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ အဓမ္မောဇ္ဇတိ၊ အဓမ္မဟူ
၍၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ နိစ္ဆာရဓန္တော၊ မြက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပက္ခန္ဓ၊ ငိုကြွေး
ကုန်၏၊ ကိကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းအကြောင့်၊ ပက္ခန္ဓ၊ ငိုကြွေးကြ
ကုန်သနည်း၊ ယံဟသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂါဝေါဇ္ဇား၌၊ သတ္ထိ၊ ဝေးကို၊ နိပ
တိ၊ ချ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပက္ခန္ဓ၊ ငိုကြွေးကုန်၏၊ ဣစ္ဆာစ၊ တစိုးတစီမှုကို
လိုချင်တောင့်တခြင်း ဟဏ္ဍာလည်းကောင်း၊ အာသနဉ္စ၊ အစာဝတ်ပွတ်
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဇရောစ၊ ရင့်ခြင်းဇရောလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တ
ယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ရောဂါ၊ အနာတို့သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးအကျင့်မပျက်
သောအခါ၌၊ အာသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ပသုနဉ္စ၊ ဇ္ဇားတို့ကိုလည်း၊ သမာရဏ္ဍာ၊ သတ်
ခြင်းစသောအားဖြင့်ပျက်ဆီးခြင်းနှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်၊ အဋ္ဌနဂတိ၊ မျက်စိ
အနာနားအနာစသောအပြားဖြင့်ကိုးဆယ်ရှစ်ပါးသော အနာဟူသောအဖြစ်
သို့၊ အာဂရံ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဧသော၊ ဤဇ္ဇားမတို့ကို သတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်
သော၊ ဒဏ္ဍာနံ၊ ကာယဒဏ္ဍာအစရှိကုန်သော သုံးပါးသော ဒါဏ္ဍာတို့တွင်၊ အ
ညတရော၊ တပါးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဓမ္မော၊ တရားမှကင်းသော ယုတ်သော
အကျင့်သည်၊ ဩက္ကန္တော၊ သက်သည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပုရေဏောစ၊ ထိုမှစ၍
ဖြစ်ရကားရှေး၌ဖြစ်သည်လည်း၊ အာဟု၊ ဖြစ်၏၊ အနုသိကာယော၊ ယဇ်သို့
သက်သည်မှစ၍ခြေစောော တရံတရမနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ မပြစ်မှားအပ်
ကုန်သော၊ ဂါဝေါဇ္ဇားတို့သည်၊ ဟညန္တိ၊ မင်ပန်းကုန်၏၊ စာ၊ တေဓန္တော၊ ဇ္ဇား
တို့ကိုသတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယာဇကော၊ ယဇ်ပူဇော်ကုန်သောသူတို့သည်၊
ဓမ္မာ၊ တရားမှ၊ ဝံသေန္တိ စဝန္တိ၊ ခြေယုတ်ကုန်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧသော၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ပုရေဏော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ အနုဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော

တရားကို၊ ဝိညာဉ်ရဟိတော၊ ပညာရှိတို့သည်ကဲ့ရဲ့အပ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်
 များလောက်သောအရပ်၌၊ ဇေဒကံ၊ ဤသို့နွားတို့ကို သတ်နှိပ်စက်အပ်
 သောသဘောရှိသော၊ ယာဇကံ၊ ယဇ်ပူဇော်သောသူကို၊ ပဿတိ မြင်၏။
 တတ္ထံ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ရာ၌၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဂရဟိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ ။
 ဝေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဓမ္မေ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောပုဏ္ဏား
 တို့၏အကျင့်ကရားသည်၊ ဝိယာပန္နေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်၊ သဒ္ဓါစ၊ သူဆင်း
 ရဲတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝေသိကာစ၊ ကုန်သည်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ပုထု၊ များစွာကုန်သော၊ တေဝိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ဝိဘိန္နာ၊ ပျက်ကုန်၏၊ ပု
 ထု၊ များစွာကုန်သော၊ ခတ္တိယာဝိ၊ မင်းတို့သည်လည်း၊ ဝိဘိန္နာ၊ အချင်းချင်း
 ပျက်ကုန်၏။ တရိယာစ၊ မယားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပတိံ၊ လင်ကို၊ အ
 မညထ၊ ရှိသောစွာမအောက်မေ့ကုန်၊ ခတ္တိယာစ၊ မင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ဗြဟ္မာ၏အမျိုးဖြစ်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေ၊
 မင်းပုဏ္ဏားမှ တပါးကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်ကုန်သည် သူဆင်းရဲတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဂေါတ္ထရက္ခိတာ၊ အနွယ်သည်စသင့်အပ်ကုန်၏။ တေ
 သဗ္ဗေပိ၊ ထိုမင်းအစရှိကုန်သော အလုံးစုံကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊
 ဇာတိဝါဒံ၊ ထိုထိုသို့သော အမျိုးကိုစွဲ၍ဖြစ်သော အယူကို၊ နိရိကတွာ၊
 ကင်းသည်ကိုပြုကုန်၍၊ ကာမာနံ၊ ငါးပါးကုန်သောကာမဂုဏ်တို့၏၊ ဝသံ၊
 အလိုနိုင်ငံသို့၊ အာဂရံ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 သုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာယာနံ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာယာလ ဖြစ်သော
 ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ၊ ဧဝံ
 ဤသို့၊ ဝုတ္တေ။ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ တေ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာ
 ယာ၊ ထိုဗြာဟ္မဏမဟာသာယာလဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာသုရားကို၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ (ဝ)ထဝံဂေါတမော၊ အ
 ရှင်ဂေါတမသည်၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်
 ဆုံး၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂထေ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သော၊ ဥပါသကေ၊
 ဝိတင်းသည်ဥပါသကာတို့ဟူ၍၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဓာရေတု၊ မှတ်
 ထော်မူပါလော့။ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစံ၊ သျှောက်
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ။ ဗြာဟ္မဏခန္ဓိကသုတ္တံ၊ ဗြာ
 ဟ္မဏခန္ဓိကသုတ်တည်း။ ။

ပုရိသော၊ ယောဂျားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အထံမှ၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ ဝိဇညာ၊ သိရာ၏၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုဆရာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သော၊ ထိုတ

ပည့်ဖြစ်သောယောကျ်ားသည်၊ ဒေဝတာ၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ
 နတ်တို့သည်၊ နန္ဒိယကြားမင်းကို၊ ပူဇော်၍၊ နန္ဒိယကို၊ ပူဇော်ကုန်သကဲ့သို့၊ ပူဇော်
 ယျာ၊ ပူဇော်ရာ၏၊ ကိံကာရတာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဗဟုထု
 တော၊ များသောသုတရှိသော၊ ဝေပုဇိဟော၊ ဤသို့ပူဇော်အပ်ပြီးသော၊ သော၊
 ထိုဆရာသည်၊ တထိံ၊ ထိုတပည့်၌၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ထင်သောစိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဗ္ဗစ၊ ပရိယတ္တိဘုရားကိုထည်းကောင်း၊ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ ရအပ်သော
 ဝေဗ္ဗစ၊ ပရိပေတော၊ နားကိုထည်းကောင်း၊ ပါတုကရေတိ၊ ထင်ရှားပြုပေ၏၊
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့များသောသုတရှိသော ဆရာကို၊
 အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ တံ၊ ထိုဆရာ
 သည်ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ထင်ရှားပြုအပ်သောတရားကို၊ အတ္ထိကတွာ၊ အ
 သိရှိသည်ကိုပြု၍၊ နိသမ္မ၊ ကောင်းစွာနာ၍၊ ဖိရော၊ မြတ်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊
 သော၊ ထိုဆည်းကပ်သောတပည့်သည်၊ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ ထောကုတ္တရာနှင့်လျော်
 သောဝိပဿနာ ဓမ္မကို၊ ပရိပဇ္ဇမာနော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိညူစ၊ ထိဓ္မာ
 သောယူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော ပညာကိုရစွမ်းနိုင်သော ပညာရှိသောအ
 ဖြစ်ဖြင့်ထိဓ္မာသည်သည်ကောင်း၊ ဝိဘ၊ ဝိစ၊ သူတပါးတို့အားထိစေခြင်းငှါ
 စွမ်းနိုင်သောအဖြစ်ဖြင့်ထင်ရှားပြုနိုင်သည်ထည်းကောင်း၊ နိဂုဏောစ၊ အ
 လွန်နူးညံ့ထိပ်မွေသောအနက်ကို ထိုးထွင်းသောအဖြစ်ဖြင့် ထိပ်မွေနူးညံ့
 သည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နံ၊ ထိုဗဟုထုတ
 ရှိသောဆရာကို၊ ပူဇော်ယျာ၊ ပူဇော်ရာ၏၊ ခုဒ္ဒံ၊ ယုတ်သောကယထံ အစရှိ
 သည်ရှိထသော၊ ဗာလံ၊ ပညာမရှိထသော၊ အနာဂတတ္တဗ္ဗံ၊ မသိအပ်သောပရိ
 ယတ္တိအနက်ပရိပေတောနက်သည်ရှိထသော၊ ဥဿယကံ၊ တပည့်သားတို့၏
 အစီးအပွားကိုသည်းမခံနိုင်ပြုရသောစိတ်ရှိထသော၊ အာရံရိယံ၊ ဆရာကို၊
 ဥပသေဝမာနော၊ ခြံသောသူသည်၊ သယန္တံ၊ မိမိသည်ထည်း၊ ဗာထော၊ မိမိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမေဝ၊ ဤသာသနာ၌လျှင်၊
 ကိပ္ပံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ဝေဗ္ဗံ၊ ပရိယတ္တိဝေဗ္ဗစပရိပေတောကို၊ အဝိဘာပယံ
 တွာ၊ ထင်ရှားစွာမရှိမူ၍၊ အဝိတိဏ္ဏကင်္ခေါ၊ ဝေဗ္ဗတို့၌ယုံမှားခြင်းကိုမကူး
 မြောက်မူ၍၊ မရတံ၊ သေခြင်းသို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ ယောနရော၊ အ
 ကြင်သူသည်၊ မဟောဒကံ၊ များသောနေရှိထသော၊ သလိလံ၊ အပိုင်းအခြား
 အားဖြင့်ကင်းထသော၊ ဝိစသောတံ၊ လျှင်သောအယဉ်ရှိထသော၊ အာပ
 ကံ၊ မြစ်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ ဝုပ္ပမာနော၊ မျှော်၏၊ အနုသောတဂါမိ၊ မြစ်
 ရေအယဉ်ယူအပ်လိုက်သော၊ သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ ပရေ၊ တုပားကုန်

သောသုတို့ကို၊ တာရယေတံ၊ ကယ်ခြင်းငှါ၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ သက္ကတိ၊ တတ်
 နိုင်အံ့နည်း၊ ။ သက္ကတိယထာ၊ မတတ်နိုင်ရာသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအ
 တူသွင်း၊ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေခအားဖြင့်နှစ်ပါး
 သောတရားကို၊ အဝိဘာယိတွာ၊ မိမိဥပုသ်ဖြင့်ထင်စွာမပြုဦးမူ၍၊ ဗဟုထု
 တာနဗ္ဗ၊ များသောသုတရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ အတ္တံ
 အနက်ကို၊ အနိဿာမယ၊ ကောင်းစွာနာခံမမှတ်မူ၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ အနဘိ
 ဇာနံ၊ အနဘိဇာနန္တော၊ မထိသည်ဖြစ်၍၊ အဝိတိတ္ထကင်္ခေါ၊ မကူးမြောက်
 နိုင်သောယုံမှားခြင်းရှိ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ နိဇ္ဈာပေ
 တံ၊ ကြည့်မြင်ရှုစိမ့်သောငှါ၊ ကိံ၊ သက္ကတိ၊ အဘယ်မှာတတ်နိုင်အံ့နည်း၊ န
 သက္ကတေဝ၊ မတတ်နိုင်သမျှင်ကတည်း၊ ။ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်၊
 ဓမ္မံ၊ မြဲမြံစွာသော၊ နာဝံ၊ ထွေကို၊ အာရဟိတွာ၊ စီး၍၊ ဖိယေနစ၊ တက်နှင့်လည်း
 ကောင်း၊ ရိတ္ထေနစ၊ တွန်းဝ၊ နှင့်လည်းကောင်း၊ သမာဓိတုတော၊ ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ တတြါ၊ ပါယည၊ ထိုငွေ၏ရှေ့သို့ဆောင်ခြင်းနောက်သို့ဆုတ်
 ခြင်းစသည်၏ အကြောင်းကို သိခြင်း ခရီးဖြောင့်သို့ ကျစေခြင်း ဖြင့်အ
 ကြောင်းကိုသိသည်လည်းကောင်း၊ ကုသလော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်ပြီးသော
 ထွေအထတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ လိမ္မာသည်လည်းကောင်း၊ မတိမာစ၊ ခရီးခဲသို့
 သွားသည်ကိုကူးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောပညာရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊ ထတ္ထ၊ ထိုထွေ၌၊ အညေ၊ မိမိမှတပါးကုန်
 သော၊ ဗဟူပိ၊ များစွာကုန်သော ထွေစီးသောသူတို့ကိုလည်း၊ တာရယေယ
 ထာ၊ ကယ်ဆယ်နိုင်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံပိ၊ ဤအတူလည်း၊ ယောအာစရိယေဝ၊ အ
 ကြင်ဆရာသည်၊ ဝေဒဂူ၊ ထေးပါးသောမဂဉ္ဇာတိတည်းဟူသော ဝေဒနာ
 တို့ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘာပိတတ္ထော၊ ပွားစေ
 အိပ်သောစိတ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုထုတော၊ များသောအ
 ကြားအမြင်ရှိသည်လည်း၊ ယောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝေခေဓမ္မောစ၊ ရှစ်ပါးသော
 သောကဓမ္မတို့ဖြင့်မတုန်ထွပ်သောသဘောရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သောခေါ၊ ထိုဆရာသည်သာလျှင်၊ ပဇာနံ၊ ပဇာနန္တော၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေခေ
 ဓမ္မကိုမိမိသိသည်ဖြစ်၍၊ သောတာဝဓာနုပန်သုပပန္နေ၊ နားထောင်၍ကောင်း
 စွာမှတ်ခြင်းမဂ်ဖိုလ်၏ ဥပနိဿယတို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပရေ၊ သူတပါး
 တို့ကို၊ နိဇ္ဈာပယေ၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေခအားဖြင့်နှစ်ပါးသော ဓမ္မကိုရှုစေမြင်
 ပေနိုင်၏၊ ဟသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နာ၊ မဂ်ဖိုလ်၏ဥပနိဿယ
 နှင့်ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့သည်၊ ပဏ္ဍိတသေဝနေ၊ ပညာရှိကိုဖြစ်ခြင်း၌၊ ဝိ

သေဝံ၊ မဂ်ဗိုလ်တရားအထူးသို့၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဘဂေါ၊ စင်စစ်၊ သဗ္ဗုရိသံ၊ ယောကျ်ားမြတ်ကို၊ ဘဇေထ၊ ဆည်း
 ကပ်ကုန်ရာ၏။ ကိဒိသံ၊ အထယ်သို့သော ယောကျ်ားမြတ်ကို၊ ဘဇေထ၊
 ဆည်းကပ်ကုန်ရာသနည်း၊ မေခေဝီနဗ္ဗော၊ ပညာရှိသည်လည်း ဖြစ်ထ
 သော၊ ဗဟူသုတဉ္စ၊ နှစ်ပါးသောသုတ ဖြင့်များသောသုတလည်းရှိထသော၊
 သဗ္ဗုရိသံ၊ ယောကျ်ားမြတ်ကို၊ ဘဇေထ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ တာဒိသံ၊
 ထိုသို့သောယောကျ်ားမြတ်ကို၊ ဘဇေမာနော၊ ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မ
 သာ၊ ထိုပညာရှိဟောအပ်သော တရား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ အညာယ၊
 သိပြီး၍၊ ပရိပစ္စမာနော၊ ဆုံးမတိုင်းကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိညာတဓမ္မော၊ သိအပ်
 ပြီးသော ပရိဝေဓမ္မရှိသော၊ သော၊ ထိုတပည့်သားသည်၊ သုခံ၊ ကိုးပါး
 အပြားရှိသောလောကုတ္တရာသုခကို၊ ထသေထ၊ ရရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီး ဘည်း၊ နာထသုတ္တံ၊ နာထသုတ်ကည်း၊ ။

ဘန္တေဘဂဝါ၊ တုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာထုရား၊ ကိံ သိလော၊ အ
 ဘယ်သို့သော ဝါရိတ္တသိလော၊ ကိံ သမာစာရော၊ အဘယ်သို့သောစာ
 ရိတ္တသိလော၊ ကာနိကမ္မာနိ၊ အဘယ်သို့သောကာယကံစသည်တို့ကို၊
 ဗြူဟယံဗြူဟယန္တော၊ ပွားစေသောနဂေး၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမာဒိဝိဇ္ဇော၊
 သာသနာ၌ အလွန်နှစ်သက် မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ ထည်သည်၊
 အသာ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဥက္ကမတ္ထဉ္စ၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့် မြတ်သောအရ
 ဟတ္တဗိုလ်သို့လည်း၊ ပါပုဏေ၊ ရောက်ရာသနည်း၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ဝုဗ္ဗပစာယိ၊ ပညာဂုဏ်တို့ဖြင့် ကြီးကုန်သောသူတို့အားအရိုအသေ
 ပြုလေ့ရှိသည်လည်း၊ သိသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနုသုယကောစ၊ ထိုကြီးသောသူ
 တို့အားထားစသည်တို့ကြောင့်ပြုချုပ်ခြင်းမရှိသည်လည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ
 ၍၊ ဝရုနံ၊ အလေးပြုအပ်ကုန်သော ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့အား၊ ဒဿနာယ၊ ဖူး
 မြင်ခြင်းငှါ၊ ကာလညူစ၊ အခါကိုသိသည်လည်း၊ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ရေယိ
 တံ၊ ဟောကြားအပ်သော၊ ဓမ္မိကထံ၊ သမထဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောတရား
 စကားကို၊ သုဏေယျ၊ ကောင်းစွာနာရာ၏။ ခဏညူ၊ ထိုကထာ၏ရဲသော
 ခဏကိုသိသည်ဖြစ်၍၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရိုသေစွာ၊ သုဏေယျ၊ နာရာ၏။ အညာနိ၊ ထ
 ပါးကုန်သော၊ သုဘာသိတာနိ၊ သုရားဂုဏ် စသည်နှင့်ယှဉ်၍ ကောင်းစွာ
 ဟောကုန်သော တရားစကားတို့ကိုလည်း၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရိုသေစွာ၊ သုဏေယျ၊
 ကောင်းစွာနာရာ၏။ ။ ကာလေန၊ ဆရာ၏ သင့်ထင့် ထောက်ပတ်သော
 ကာလ၌၊ သကာသံ၊ မိမိ၏နေရာ၌ချမ်းငြိမ်းစွာနေသည်ကို၊ သဗ္ဗက္ခေတွာ၊

မှတ်၍။ ထမ္ဘာ၊ ခက်ထန်သော အပြစ်ကိုပြုတတ်သောငါဟူသောမာန်ကို၊ နိရု
ကတွာ၊ ကင်းသည်ကိုပြု၍၊ နိဝါတဝုတ္တိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝရုန်း၊ ယရာတို့သို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆည်းကပ်ရာ၏၊ အတ္ထိဝ၊ ပါဠိ၏အ
နက်ကိုဆည်းကောင်း၊ ဝေဇ္ဇ၊ ပါဠိကိုဆည်းကောင်း၊ သံယမံ၊ သီလကို
ဆည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ ကြွင်းသောသာသနာတည်းဟူသော ဗြဟ္မစရိ
ယကိုဆည်းကောင်း၊ အနုဿရေစေဝ၊ အောက်မှေလည်းအောက်မှေရာ၏၊
သမာစစေ၊ အောက်ထည်၍ကောင်းစွာကျင့်လည်းကျင့်ရာ၏၊ ။ ဓမ္မရာ
မောစ၊ ဓမ္မလျော်အပ်ပြီးသောသမထဝိပဿနာဓမ္မရှိသည်လည်းကောင်း၊
ဓမ္မရတောစ၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မဖြင့် နှစ်သက်သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ၊
ထိုနှစ်ပါးသောဓမ္မ၌၊ ဌိတောစ၊ တည်သည်လည်းကောင်း၊ ဝဗ္ဗဝိနိစ္ဆယညူစ၊
ဓမ္မအဆုံးအဖြတ်ကို သိသည်လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဓမ္မသန္ဓေ
သဝါဒံ၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မကို ဖျက်တတ်သော ရာဇကထာစသောတိ
ရုက္ခာနကထာကို၊ နေဝါစရေ၊ မပြောဟောရာ၊ တတ္ထေဟိ၊ သမထဝိပဿနာ
နှင့်ဟူ၍ ကုန်သည်ဖြစ်၍ မှန်ကုန်သော၊ သုဘာသိကေဟိ၊ ကောင်းစွာ ဟော
ကြားအပ်ကုန်သောဓမ္မကထာတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗေယျ၊ ကာထကိုကုန်စေရာ
၏၊ ။ ဟသဉ္စ၊ ရဟိဋ္ဌိခြင်းကို ဆည်းကောင်း၊ ဇပုဉ္စ၊ အကျိုးမရှိသော
စကားကို ပြောခြင်းကိုဆည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝဉ္စ၊ ဥပတိဗျသနစသည်ဖြင့်
ငိုကြွေးခြင်းကိုဆည်းကောင်း၊ ပဒေါသဉ္စ၊ ဆူးစူးခြင်းစသည်၌ဖြစ်သောမ
သာယာခြင်းလည်းကောင်း၊ မာယာကတံ၊ ထည့်ပတ်ခြင်းမာယာကိုဆည်း
ကောင်းကုဟနဉ္စ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောအံ့တွယ်ပြုခြင်းကိုဆည်းကောင်း၊
ဝိဒ္ဓိစ၊ ပစ္စည်းတို့၌ မက်မောခြင်းကို ဆည်းကောင်း၊ မာနဉ္စ၊ မာန်ကိုဆည်း
ကောင်း၊ သာရုဉ္စ၊ ဇာတိစသည်ဖြင့် ဘန်ကြင်ဘက်၌ သာယာသောသူ၏
အဖြစ်ထည်းဟူသော ချူတ်ချယ်နှိပ်စက်ခြင်းကို ဆည်းကောင်း၊ ကက္က
သဉ္စ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားကိုဆိုခြင်းကိုဆည်းကောင်း၊ ကသာဝဉ္စ၊ ရာ
ဂစသောဖန်ရည်ကိုဆည်းကောင်း၊ ရန္တံစ၊ လွန်စွာတစ်မက်ခြင်းလက္ခဏာ
ရှိသောဖိနပ်မောခြင်းကို ဆည်းကောင်း၊ ဣမေဒေါသေ၊ ဤအပြစ်တို့ကို၊ ဟိ
တွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဝိတမဒေါ၊ အာရောဂျမဒေသော ကင်းသော ယစ်ခြင်းရှိ
သည်၊ ဌိကတ္တော၊ မျှလွင့်ခြင်းမရှိတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ။ သုဘာသိတာနိ၊ သမထဝိပဿနာနှင့် ဟူ၍ ကုန်
သည်ဖြစ်၍ကောင်းစွာဟောကုန်သောကထာတို့သည်၊ ဝိညာထသာရာနိ၊
ထိုကထာတို့ကိုထိကြောင်းဖြစ်သောသုတမယဉာဏ်ဟူသော အနှစ်ရှိကုန်

၏။ သုတဉ္စ၊ ကြားနာအပ်ကုန်သော သုတမယဉ္စာဏ်သည်လည်း၊ ဝိညာတံ သမာဓိသာရံ။ သမထဝိပဿနာဓမ္မတို့ကို သိအပ်ကုန်ပြီးသော သမာဓိဟူသော အနှစ်ရှိ၏။ ယောနုရော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာဟသောစ၊ ရာဂအစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်၍ မစူးမစမ်း၊ ရွှင်မြူးခြင်းရှိသည်လည်း ကောင်း။ ပမက္ခောစ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ပွားစေခြင်းငှါ မပြတ်ပြုခြင်းမို့မေ့ထော့ခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ပညာစ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော ကထာကိုသိသော ပညာသည်လည်းကောင်း၊ သုတဉ္စ၊ ဟောကြားအပ်သော သုတသည်လည်းကောင်း၊ နဝဗ္ဗတိ၊ မပွား၊ ။ အရိယပဒဝေဒိတေ၊ သုရားတို့သည် ဟောကြားအပ်ပြီးထသော၊ ဓမ္မေ၊ သမထဝိပဿနာတရား၌၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရတစ၊ မေ့ထော့ကုန်သည်ဖြစ်၍ မမေ့မထော့မပြတ်ပြုထေ့ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝစသာစ၊ ငေးပါးသောဝစီသုစရိုက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနဿစ၊ သုံးပါးသော မနောသုစရိုက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကမ္မုနာစ၊ သုံးပါးသော ကာယကံဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုတ္တရာစ၊ ကြွင်းသော သတ္တဝါတို့နှင့်မတူထူးမြတ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိသေ၊ ရစွာသမာဓိသဏ္ဍိတာ၊ နိဗ္ဗာန်၌ကောင်းစွာ မေ့ထော့နှစ်သက်သောသူ၏ အဖြစ်လည်းဟူသော မင်္ဂပညာမဂ်နှင့်သမ္ပယုတ် ဖြစ်သော သမာဓိ၌ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သုတဿ၊ စ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော ဓမ္မကထာလည်းဟူသော သုတ၏ လည်းကောင်း၊ ပညာယစ၊ ထိုဓမ္မကိုသိသော ပညာ၏ လည်းကောင်း၊ သာရံ၊ အနှစ်ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဇ္ဈဂ္ဂအဓိဝတာ၊ ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးလည်း၊ ။ ကိံ သိလသုတ္တံ၊ ကိံ သိလသုတ်တည်း၊ ။

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟထ၊ ဖျင်းရိသော အဖြစ်တည်းဟူသော နေရာမှထကုန်သော၊ နိသီဒတ၊ ထက်ဝတ်ခွေ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းရာ၌ ထိုင်ကြကုန်သော၊ ဝေ၊ တုမှေကံ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ ရဟန်းပြုကုန်သော သင်တို့အား၊ သုပိတေ၊ အိပ်သဖြင့်၊ ကော၊ အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိ၊ သင့်စွာ အာတုများ၊ ကိလေသာဟူသော အနာတို့ဖြင့် ကျင့်နာကုန်သော၊ သလ္လပိဒ္ဓါနုရုပ္ပတံ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော မြားပြောင့်တို့ဖြင့် စိတ်တွင်းသို့ဝင်၍ စူးဝင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဖောက်ပြန်ကုန်သော၊ ဝေ၊ သင်တို့၏၊ နိဒ္ဓါ၊ အိပ်မေ့ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဿာ၊ နိဒ္ဓါ၊ ထိုအိပ်ခြင်း၏၊ အန္တကိရိယတ္ထံ၊ အသုံးကို ပြုခြင်းငှါ၊ ဥဋ္ဌဟ

ထ၊ပျင်းရိသောံ အဖြစ်တည်းဟူသော နေရာမှထကုန်လော့၊နိသီဒထ၊ကမ္မ
 ဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းထည်းဟူသော နေရာ၌ထိုင်ကုန်လော့၊ သန္တိယံ၊နိဗ္ဗာန်
 အကျိုးငှါ၊ဒဋ္ဌံ၊ပြင်းစွာ၊ သိက္ခထ၊ ကျင့်ကုန်လော့၊ ကာရထံ၊အကြောင်း
 ကား၊ ကံအဘယ်နည်း၊ ပမတ္ထေ၊ မေ့လျော့ကုန်သော၊ ဝေါ၊သင်တို့ကို၊
 ဧတေ၊ဤရဟန်းတို့သည်၊ ပမတ္တာ၊မေ့လျော့ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိညာယ၊
 သိ၍၊မဂ္ဂ၊ရာဇာ၊သေမင်းတည်းဟူသောမဂ္ဂ၊မာရ်သည်၊ဝဿာနုဂေ၊မိမိအ
 လိုသို့လိုက်စေသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ မာအမောဟိတ္ထ၊ မမိက်စေထင့်၊
 မောဟေယျ၊မိက်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သိက္ခထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော့၊
 ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယာယ၊ အကြင်တဏှာဖြင့်၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်
 ထည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်ထည်းကောင်း၊ ဝိတာစ၊ ဗြဟ္မာတို့
 သည်ထည်းကောင်း၊အတ္ထိကာ၊ရူပါရုံစသည်တို့ကိုအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 တိဋ္ဌန္တိ၊ ထည်ကုန်၏၊ ဝိသတ္ထိကံ၊အထူးထူးသောအာရုံတို့၌ငြိတတ်သော၊
 ဧတံ၊ဤတဝကောဂတို့၌ တပ်သောတဏှာကို၊ တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ တရ
 ထ၊ လွန်ကုန်လော့၊ တုမှာကံ၊ လွန်ကုန်သော သင်တို့အား၊ ဝေ၊စင်စစ်၊
 ခဏော၊ဤရဟန်းတံဆုးကိုပြုသော ခဏသည်၊မာဥပစ္စဂါ၊ မလွန်စေထင့်၊
 ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ၊ ခဏာတီတာ၊ခဏလွန်ကုန်သော သူတို့သည်၊နိရုယ
 မ္ဘိ၊အာပယ်စေးပါး၌၊သမပ္ပိတာ၊ ဒုက္ခဖြင့်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊သော
 စန္တိ၊ ပိုးရိပ်ရကုန်၏၊ သိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပမာဒေါ၊ သတိကင်းခြင်း
 တည်းဟူသောမေ့လျော့ခြင်းသည်၊ရဇော၊မိတ်ကိုညစ်ညူးစေသောသတော
 စသောမြူသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏၊ ပမဒါ၊မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်၊ ပမာဒါနု
 တိတော၊မေ့လျော့ခြင်းသို့ အစဉ်ကျသော အဆင့်အဆင့်သို့ရောက်သော
 ကြီးစွာသော မေ့လျော့ခြင်းသည်ထည်း၊ ရဇော၊ကြီးသော မြူသည်၊ဟော
 တိ၊ဖြစ်၏၊ ဟသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊သဗ္ဗဒါမိ၊ အခါခပ်ထိမ်းထည်း၊ သော၊
 ထိုပမာဒသည်၊ရဇော၊မြူအညစ်အကြေးသည်၊ဟောဟိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထို
 ကြောင့်၊အပ္ပမာဒေန၊မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်ထည်းကောင်း၊ဝိဇ္ဇာယစ၊အသာ
 ဝက္ခယဉာဏ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ပဏှိတော၊ပညာရှိသော၊ ကုလပုတ္တော၊
 အမျိုးကောင်းသားသည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သဋ္ဌိ၊ရာဂစသောငါးပါးသော
 မြားငြောင့်ကို၊အန္တုဋ္ဌေဋ္ဌေ၊နုတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊
 ဥဋ္ဌဟထသုတ္တံ၊ဥဋ္ဌဟထသုတ်တည်း၊ ။

ရာဟုလ၊ရာဟုလ၊ကမ္ဘီ၊အသို့နည်း၊တွံ၊သင်သည်၊အဘိဏှသံဝါသာ၊
 မပြတ်ပေါင်းထော်ခြင်းကြောင့်၊ပဏှိတံ၊ပညာရှိကို၊နာဝဇာထိ၊ဇာတိအဝ

ရှိသည်ကို တွင်တပါးပါးဖြင့် မထိမဲ့ခြင်မပြုဘဲရှိပါ၏ ဟော၊ မနုဿဒနံ၊ လူ
 တို့အား၊ ဩက္ကာခါရော၊ ဥာဏ်ဟူသော ဆီးမီးဓမ္မဒေသနာဟူသော ဆီးမီးကို
 ပြိုထွန်းပေတတ်သော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတယောက်သော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
 ကို၊ ဟယာ၊ သင်သည်၊ အပစိတော၊ အရှိအသေပူဇော်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အဘာထိ၊ သို့ပြီ၊ တာဝဂါ
 သုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာထုဂ္ဂား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အဘိဏ္ဍာဝံ၊ ဝါ
 သာ၊ မပြတ်ပေါင်းတော်ခြင်းကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို၊ နအာဇာနာမိ၊
 အမျိုးစသော အားဖြင့်မထိမဲ့ခြင်မပြုပါ၊ မနုဿဒနံ၊ လူတို့အား၊ ဩက္ကာခါ
 ရော၊ ဥာဏ်ဟူသော ဆီးမီးဓမ္မဒေသနာဟူသော ဆီးမီးကို ညှို့ထွန်းပေ
 တတ်သော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကို၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နိစ္စံ၊ အဖြိုး၊ အပစိ
 တော၊ အရှိအသေပူဇော်အပ်ပြီ၊ ရာဟုလ၊ ရာဟုလာ၊ တွံ၊ သင်သည်၊
 ဝိယဂ္ဂုပေ၊ ချစ်အပ်သာယာအပ်သော သဘောရှိကုန်သော၊ မနောရမ္မေ၊ နှလုံး
 မွေ့ထောင်သွယ်ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့
 ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့်၊ စာရာ၊ အိပ်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်ပြီး၍၊
 ဒုက္ခဿ၊ ဝရိုဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဘဝ၊ ဖြစ်သော၊ ရာ
 ဟုလ၊ ရာဟုလာ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မိတ္တေကဏ္ဍာဏေ၊ သီလစသည်တို့ဖြင့်လွန်
 ကုန်သော အားဆွခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊ ဘဇဿ၊ ဆည်းကပ်လေလော၊
 ပန္နိ၊ စေးသော၊ ဝိဝိဏ္ဏိ၊ လူတို့ဖြင့်မမြွင်းသည်ဖြစ်၍ ဆိတ်ငြိမ်ထသော၊ အပ္ပ
 နိဗ္ဗာဿံ၊ ပြည်ရွာကြွေးကြော်သံကမ်းထသော၊ သေနာသနဉ္စ၊ ကျောင်း
 အိပ်ချနေရာသို့ထည်း၊ ဘဇဿ၊ ကပ်လေလော၊ ဘောဇနေ၊ ဆွမ်းစသော
 အာဟာရ၌၊ မတ္တည၊ စ၊ ခံခြင်သုံးဆောင်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်
 ထည်း၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်သော၊ ရာဟုလ၊ ရာဟုလာ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဝိဝေဓေ
 သင်္ကန်း၌ထည်းကောင်း၊ ဝိဏ္ဏပါတေ၊ ဆွမ်း၌ထည်းကောင်း၊ ပစ္စယေ၊ စ၊
 ဆေး၌ထည်းကောင်း၊ သေနာသနေ၊ စ၊ ကျောင်း၌လည်းကောင်း၊ ဇေတသု၊ ဤ
 လေးပါးတို့၌၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ မာကာထိ၊ မပြုထင့်၊ ဧဝံသတေ၊ ဤသို့တ
 ဏှာကိုမပြုစေမူ၍နေသည်ရှိသော်၊ ပုန၊ တတနံ၊ ဣဓံလောကံ၊ ဤလောက
 သို့မာဂမိ၊ မရော်သတ္တံ၊ ရာဟုလ၊ ရာဟုလ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပါတိမောက္ခ
 ထို့၊ ပါတိမောက္ခသီလ၌၊ သံဝုတော၊ ကောင်းစွာစောင့်သည်၊ စေတံ၊ ဖြစ်သော
 ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု၊ စသောဣန္ဒြိယတို့၌လည်း၊ သံ
 ဝုဘော၊ ကောင်းစွာစောင့်သည်၊ ဘဝ၊ ဖြစ်သော၊ သီလေ၊ သီလထေးမား၌၊
 ပတိဗ္ဗိဿ၊ တည်သော၊ တေ၊ သင်အား၊ ကာယဂတာ၊ လေးပါးသော၊ ဓာတုဝ

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဝတ္ထာနိဿယေးပါးသော သမ္ပဗညအာနာပါနသတိပဋိကုလသညာ စသောအ
 ပြားရှိသော ကာယထွင်အာရုံရှိသော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်သ
 တည်း၊ နိဗ္ဗိဒါဗဟုလော၊ သံသရာဝင်၌ငြိငွေသန့်ကျင်ခြင်းများသည်၊ ဘဝ၊
 ဖြစ်လော၊ သုတံ၊ တင့်တယ်ထသော၊ ရာဂုပသဗ္ဗိတံ၊ ရာဂနှင့်စပ်ထ
 သော၊ နိမိတ္တံ၊ ရာဂတည်ခြင်းငှါထိုက်သော သုတနိမိတ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေဟိ၊
 ကြဉ်လော၊ ကေဂ္ဂံ၊ ဥပစာရသမာဓိဖြင့် တည်ကြည်သည်ကို၊ သုသမာဟိ
 တံ၊ အပ္ပနာသမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
 အသုဘာယ၊ အသုဘ၌၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော၊ အနိမိတ္တဉ္စ၊ နိဗ္ဗနိ
 မိတ်မှကင်းသော အနိမိတ္တဝိပဿနာကိုလည်း၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော၊ ဣ
 မာယဘာဝနာယ၊ ဤအနိမိတ္တဘာဝနာဖြင့်၊ မာနာနုသယံ၊ မာနာနုသယံကို၊
 ဥဇ္ဈဟ၊ စွန့်လော၊ တတောမာနာဘိသမထာ၊ ထိုသို့မာန်ကိုပယ်ခြင်းကြောင့်
 ဥပသန္တော၊ ခပ်ထိမ်းသောပူပန်ခြင်းငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိဿထိ၊ အနုပါဒိ
 ပေသနိဗ္ဗာန်ခတ်တိုင်အောင် ဖလသမာပတ်တည်းဟူသော ဝိဟာရဖြင့်
 နေရလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံသုဒံ၊ ဤသို့ပင်လျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရာဟုလံ၊ အရှင်ရာဟုလာကို၊ ဣမာဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာ
 တို့ဖြင့်၊ အဘိဗျံ၊ မပြတ်၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အ
 ပြီးတည်း၊ ရာဟုလသုတ္တံ၊ ရာဟုလသုတ်တည်း၊ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤနိဂြောဓ ကပ္ပသုတ်ကို၊ မေမ
 ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အ
 ထံတော်မှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြား
 လိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာဇ္ဇေဝိယံ၊ အဇ္ဇေဝိပြည်၌၊ အဂ္ဂါဇ္ဇဝေစေတီယေ၊ အဂ္ဂါဇ္ဇဝေစေတီ၌၊ ဝိဟာရ
 တိ၊ နေကော်မူ၏၊ ဧကေနခေါပနသမဟေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာတောဝံဂိ
 သဿ၊ အရှင်ဝံဂိသ၏၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော၊ နိဂြောဓကပ္ပေါ
 နာမ၊ နိဂြောဓကပ္ပအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အဂ္ဂါဇ္ဇဝေစေ
 တီယေ၊ အဂ္ဂါဇ္ဇဝေစေတီ၌၊ အစိရပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍ မကြာမြင့်
 သေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရဟောဂတဿ၊ ခတ်ငြိမ်
 ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသလ္လိနဿ၊ တယောက်တည်း ကိန်းသော၊ အာ
 ယသ္မာတောဝံဂိသဿ၊ အရှင်ဝံဂိသအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေတသော၊ စိတ်၏၊
 ပရိဇိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ကိံ၊ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့
 ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော

ခေါပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသေပြီလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ နောပရိနိဗ္ဗုတောခေါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုသေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါဟိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဝံဂိသော၊ အရှင်ဝံဂိ သသည်၊ သာယနသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ပဋိ သလ္လှာနာ၊ တယောက်ထည်းကိန်းရာမှ၊ ဝုပ္ပိတော၊ ထလတ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၊ ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အထိ၊ ဝါဒေတွာ၊ ရှိသောစွာ ရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိထိဒါ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိထိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာဝံဂိသော၊ အရှင်ဝံဂိ သသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမံ၊ ဤရပ်၌၊ ရဘဂဘာယ၊ ခဏ်တိုင်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လိနံ၊ တယောက်ထည်းကိန်းသော၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပရိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒါဟိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ကိံ ဥဒါဟိ၊ အဘယ်သို့ ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ မေ၊ ဝါ၏၊ ဥပဏ္ဍာယော၊ ဥပဏ္ဍာယ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတောခေါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသေပြီလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၍၊ နောပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုသေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါဟိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဝံဂိသော၊ အရှင်ဝံဂိ သသည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဧကံသံ၊ ဧကသို့၊ အံသေ၊ ထက်ဝဲတဘက်ပရုံးထက်၌၊ စီရေ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ ထင်သည်ကိုပြု၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ အပ္ပထိံ၊ ထက်အုပ်ကို၊ ပထာမေတွာ၊ ဥဉ္စတံစေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဝါထာဖြင့်၊ အဏ္ဍာယာသိ၊ နားတော်ဝျှောက်၏၊ ကိံ အဏ္ဍာယာသိ၊ အဘယ်သို့နားတော်ဝျှောက်သနည်း၊ ဘဂဝတာ၊ ထန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ သတ္ထာရံ၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်ထေသော၊ အနောမပညံ၊ မယုတ်သော ပညာရှိထသော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုတ္တာမိ၊ မေးဝျှောက်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဒိဗ္ဗဝေဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဝိစိကိတ္တံ၊ သို့လောသို့လောဟုတွေးတောယုံမှားခြင်းတို့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အဂ္ဂါဠဝေ၊ အဂ္ဂါဠဝေပေတီအရပ်၌၊ ကာယမကာသိ၊ ရတေ၏၊ ဥာတော၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ ယသသိ၊ မြတ်

သော သာဘ်အခြံအရံရှိ၏။ အထိန်ဗျူတက္ကော၊ မပူမလောင်ငြိမ်းပြီးသော၊
 စိတ်ရှိ၏။ ဘဝဂါ၊ သုန်းထောင်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊ ဗြာဟ္မဏသံ၊
 ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်ထသော၊ တသုဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ နာမ်၊ အမည်ကို၊ နိ
 ဂြောကောပွောဇ္ဇုတိ၊ နိဂြောကောပွဟူ၍၊ ထယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ကတံ၊ ပြု
 အပ်ပြီး၊ ဒဠုဓမ္မဒဿိ၊ ကွယ်ပြီး၍၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိမတန်မထွင်မြဲဖြစ်သောသ
 တောရှိသည်ဖြစ်၍ဒဠုဓမ္မဟုဆိုအပ်သောနိဗ္ဗာန်ကို မြင်တော်မူပြီးသောဘု
 ရားရှင်၊ ရတုပေက္ခော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောပိရုတ္တိကို တောင့်တသည်ဖြစ်
 ၍၊ အာရုဗ္ဗပိရိယော၊ အားထုတ်ပြီးသော ပိရိယရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုနိ
 ဂြောကောပွရဟန်းသည်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ နမဿံနမဿန္တော၊ ရှိခိုး
 သည်ဖြစ်၍၊ အစရိ၊ ကျင့်ပြီး၊ ဘက္ခ၊ သာဏီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်ထသော၊ သ
 မန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကွင်မှအကြွင်းမဲ့မြင်သောသဗ္ဗညုတညာဏ်ရှိသောအ
 ရှင်ဘုရား၊ သဗ္ဗေမယံပိ၊ အလုံးစုံလှန်သော အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ တံသာ
 ဝကံ၊ ထိုနိဂြောကောပွအမည်ရှိသောအရှင်ဘုရား၏သာဝကကို၊ အညာတံ၊
 သိခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ သောတံ၊ ဝါးပါးသော
 သောတဏှန္တေတို့သည်၊ သဝနာယ၊ ထိုပြဿာနာ၏အဖြေကိုနာခြင်းငှါ၊ သ
 မပဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာလှလုံးသွင်းသည်ကို ပြု၍တည်ကုန်၏၊ တု၊ အရှင်ဘု
 ရားသည်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာတည်း၊ တံ၊ အရှင်သည်၊ အနုတ္တ
 ရော၊ အတုမရှိသောသူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘုရိပည၊ မြေကြီးအထူးနှင့်တူ
 သော၊ ပညာရှိသောအရှင်ဘုရား၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဝိစိကိန္တံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
 ပြု၏လောမပြုထောဟူသောယုံမှားခြင်းနှလုံးအကြံကို၊ ဆိန္ဓေယ၊ ဖြတ်တော်
 မူလော၊ တော်ပြာဟူတံ၊ ဤပြာဟူတံအမျိုးဖြစ်သော ကပ္ပရဟန်းကို၊ ပရိနိဗ္ဗ
 တံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဗြုဟိ၊ ဟောတော်မူလော၊ တံ
 ပြာဟူတံ၊ ထိုပုဏ္ဏားမျိုးကပ္ပရဟန်းကို၊ ပရိနိဗ္ဗတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကို၊ ဝေ
 ယ၊ ကြားတော်မူလော၊ သဟဿနေက္ကော၊ တထောင်သော မျက်စိအမြင်ရှိ
 သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဝေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဘာ
 သတိဇ္ဇာ၊ ပြောဆိုသကဲ့သို့၊ သမန္တစက္ခု၊ သဗ္ဗညုသင်ဘုရားရှင်၊ တံ၊ အ
 ရှင်ဘုရားသည်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဘာသာ၊ ပြောဟော
 ထော်မူလော၊ ဣ၊ ဣစ္ဆာဟူသောလောက၌၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော၊ ဝန္တာ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိကုန်သောဝန္တာတို့သည်၊ မောဟမဂ္ဂါ၊ မော
 ဟ၏ အကြောင်းခရီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညာတပက္ခာ၊ မသိခြင်း
 ၍အသင်း၊ အပင်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိန္တုဋ္ဌာနာစ၊ ဝိစိကိန္တု

၏ကည်ရာကို သည်သည်ကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထေသဗ္ဗေ၊
ထိုအထုံးစုံကုန်သော ဂန္တတို့သည်၊ တထာဂတံ၊ ထာခြင်း ကောင်းတော်
မူသောဘုရားသို့ပတွာ၊ ရောက်ကုန်၍၊ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣကာ
ရဏာ၊ အသတ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတံ၊
ဤဂန္တတို့ကို ဖျော့ကိတတ်သော ဘုရားတည်း ဟူသော စက္ခုသည်၊
နာနံ၊ သတ္တတို့၏ပရမံစက္ခု၊ မြတ်သောစက္ခုတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ။ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ဝါတော၊ ထေသည်၊ အတ္တဗ္ဗံ၊ တခဲနက်
သောတိမ်ကို၊ နောစေဝိဟနေ၊ အကယ်၍မပျောက်ထွင့်အံ့၊ နိဂုတော၊ တိမ်
ဖြင့်ဖုံးထွင်းအပ်သော၊ သောကော၊ ထောကသည်၊ တမောဝ၊ မိက်သည်သာ
လျှင်၊ အသယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဇာတု၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဝရိ
သော၊ ဘုရားတည်းဟူသော ယောကျ်ားသည်၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာ
တို့ကို၊ နောစေဝိဟနေ၊ အကယ်၍သတ်ဖြတ်အံ့၊ နိဂုတော၊ မောဟဖြင့်ဖုံး
ထွင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဗောကော၊ အထုံးစုံသောသဗ္ဗထေကသည်၊
တမောဝ၊ မိက်သည်သာလျှင်၊ အသယ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတရာ၊ ဘုရားမှတပါးကုန်
သော၊ ဧတံ၊ မန္တောဝိ၊ ပညာဟူသောအရောင်ဖြင့်ထွန်းပခြင်းရှိကုန်သော
သာရိပုတ္တရာအစရှိကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ နတပေယျံ၊ မထွန်းပနိုင်
ကုန်ရာ၊ ။ ဝိရာစ၊ ပညာရှိကုန်သောယောကျ်ားတို့သည်လည်း၊ ပဇ္ဇောတ
ကရာ၊ ပညာဟူသော အရောင်အထင်းကိုပြုထက်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ တံ၊ သ္မာ၊ ထိုးကြောင့်၊ ဝိရ၊ ကြီးမြတ်သောဝိရိယရှိသောဘုရားမြတ်၊
အဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဘထေဝ၊ ထိုမိရပဇ္ဇောတဟူ၍
သာလျှင်၊ မညော၊ အောက်မေ့၏ဟိ၊ သင့်စွ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝိပဿိ
နံ၊ အထုံးစုံကုန်သောတရားတို့ကို အထူးအားဖြင့် မဖောက်ပြန်အမှန်မြင်
တတ်သောအရှင်ဘုရားကို၊ ဇာနံဇာနန္တော၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊
ဥပါဂမဗ္ဗာ၊ အနိုးသို့လာကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်
တို့၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ကပ္ပံ၊ နိဂြောဓကပ္ပမထေရ်ကို၊ အာဝိကရော
ဟိ၊ ထင်ရှားပြီးဘိမုသော၊ ။ ဝဂ္ဂ၊ သာယာနှစ်သက်ဘွယ်သောအသံ
ရှိတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ ဗွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်စွာမကြာ၊
ဝဂ္ဂံ၊ သာယာနှစ်သက်ဘွယ်သော၊ ဝိရံ၊ စကားတော်ကို၊ ဇေယ၊ မြွက်
တော်မူပါလော့၊ ဟံသေ၊ ရွှေဟင်းသာသည်၊ ဝိဝံ၊ ထည်ကို၊ ပဝုပ္ပ၊ မြောက်
၍၊ သဏိကံ၊ ဖြေညှင်းစွာသော၊ ဝဂ္ဂံ၊ သာယာနှစ်သက်ဘွယ်သော၊ ဝိရံ၊
အသံကို၊ နိကူဇေတိန္နု၊ ကျူးရင့်သကဲ့သို့၊ သုဝိကပ္ပိတေန၊ ကောင်း

စွာမြဲပြင်အပ်ပြီးသော၊ ဝိရသရေန၊ လုံသောအသံဖြင့်၊ နိရေယ၊ ကျူးရင့်
 တော်မူသော၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံဖြစ်ကုန်သော၊ တေမဟံ၊ ထိုငါတို့သည်၊
 ဥဇ္ဇကတာ၊ မမျှလွင့်သောဝိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍၊ တဝ၊ အရှင်ထုရား၏။
 နိက္ခဏိတံ၊ မြိုက်သောအသံတော်ကို၊ သုထောမ၊ နာပါကုန်အံ့၊ အသေ
 သံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ ပဟိနဇာတိမဇဏံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဇာတိမဇကရှိထ
 သော၊ တံ၊ အရှင်ထုရားကို၊ နိဂ္ဂဟ၊ လွန်စွာတောင်းပန်၍၊ ဝေဝနံ၊ အလုံးစုံ
 သောမကောင်းမှုကိုခါတတ်ပျက်ဆီးတတ်သော၊ ဝေဠံ၊ တရားကို၊ ဝဒိဿာမိ၊
 ဟောစေအံ့၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်တို့အား၊ ကာမကာရော၊ အ
 လိုရှိတိုင်း ပြုခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ထထေ ဂထာနံ၊ သာခြင်းကောင်း
 ထော်မူသော မြတ်စွာထုရားတို့အားကား၊ သင်္ခေယျကာရောဝ၊ ပညာဖြင့်
 စုံစမ်းနှိုင်းချိန်၍ပြုနိုင်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဂတိ၊ ထုန်း
 ထော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရား၊ သရဇ္ဇပညဿ၊ ကောင်းစွာတော်ကပ်သော
 ပညာရှိထသော၊ တဂ၊ အရှင်ထုရား၏၊ သရဂ္ဂဟိတံ၊ ထိုထိုသောအရာတို့၌
 ကောင်းစွာဖြစ်စေအပ်ပြီးသော၊ ဣဒံ၊ ဤစကားတော်သည်၊ သမ္ပန္နဝေယျာ
 ကရတံ၊ ပြည့်စုံသောအဖြေကိုကြားခြင်းရှိ၏၊ ပစ္ဆိမောအပရောဓိ၊ တပါး
 ထည်းဖြစ်သော၊ အဟံ၊ အငွယ်၊ ဤထက်အုပ်ကို၊ မဟာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုပ
 ထာမိတော၊ ကောင်းစွာညွတ်အပ်ပြီ၊ အနောမပည၊ မယုတ်သောပညာရှိ
 သောအရှင်ထုရား၊ ကပ္ပဿ၊ နိဂြောဓကပ္ပ၏၊ ဂတိ၊ လားရာကို၊ ဇာနံ၊ ဇာန
 ဇန္တော၊ ထိတော်မူသောအရှင်ထုရားသည်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ မာမောဟ
 ဟိ၊ မတွေဝေစေလင့်၊ အနောမဝိရ၊ မယုတ်သောကြီးမြတ်သောလုံ့လ
 ရှိတော်မူသောအရှင်ထုရား၊ ဝရာဝရံ၊ လောကီလောကုတ္တရာအားဖြင့်မြတ်
 သောအလွန်ကြီးမြတ်သော၊ အရိယဝေဠံ၊ လေးပါးသောသစ္စာတရားကို၊ ဝိဒိ
 ထာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ ဇာနံ၊ ဇာနန္တော၊ အလုံးစုံသော ဥပယုဇံတရားကို ထိတော်
 မူသော၊ တံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ မာမောဟဟိ၊ မတွေဝေစေ
 လင့်၊ စမ္ပန္နံ၊ စမ္ပန္တော၊ နွေလအပူဖြင့်အပူနှိပ်စက်၍ပူသော၊ ခေသိဝိ၍ပင်
 ပန်းသောယောကျ်ားသည်၊ ဝါဒိ၊ ရေကို၊ အဘိကင်္ခိတိ ယထာ၊ အလွန်
 တောင့်တသကဲ့သို့၊ တေ၊ အရှင်၏၊ ဝါ၊ စကားတော်ကို၊ အဘိကင်္ခိ၊ အထူး
 တောင့်တပါ၏၊ တံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ သုထပဝဿ၊ နား၌ကြားအပ်သော
 သဒ္ဓတည်းဟူသောရိပ်းကိုရွာစေသော၊ ယံ၊ အကြင်သာသနာ ဟူသော
 ဗြဟ္မစရိယမဂ်ဟူသော ဗြဟ္မစရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ထို
 ဗြဟ္မစရိယကို၊ ကပ္ပာယနော၊ နိဂြောဓကပ္ပသည်၊ အစရိ၊ ကျင့်ပြီ၊ ကစ္စိ၊ အထို

နည်းအသွယ်ထိုကပ္ပ၏ တံ၊ ထိုဗြဟ္မစရိယသည်၊ အမောစံ၊ အချည်းနှီး
မဟုတ်လော၊ သော၊ ထိုကပ္ပသည်၊ သဉ္ဇပါဒိသေသော၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရစ်အ
ကြွင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ နိဗ္ဗာန်ပြုလေပြီထော၊ အနု၊ ထိုသို့မ
ဟုတ်၊ ဝိမုတ္တောယထော၊ အခြင်းခပ်သိမ်းလွတ်ပြီးသော အသေက္ခကဲ့သို့၊
ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ခတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်
ပြီးလော၊ တံ၊ ထိုနိဂြောဓကပ္ပ၏ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
သည်၊ သုထောမ၊ နာပါကုန်အံ့၊ တဏှာယ၊ တဏှာအမည်ရှိသောမာဂ်၏၊
သောတံ၊ အယဉ်ဖြစ်ထသော၊ ဒိဗ္ဗရက္ခာနုသယိတံ၊ ကာလရှည်မြင့်စွာနေ
ညဉ့်မပြတ်မပယ်အပ်သေးသည်ဖြစ်၍ အစဉ်မပြတ်ကိန်းထသော၊ ဣနာ
မဇ္ဈပေ၊ ဤနံရုပ်နှစ်ပါး၏ကည်ရာသာသနာနှိုးတဏှံ၊ တပ်သောကာမတဏှာ
စသောအပြားရှိသောတဏှာကို၊ ကပ္ပာယနေ၊ ကပ္ပမည်သောရဟန်းသည်၊
အသေဗ္ဗိ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါ
စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုကပ္ပသည်၊ တံတဏှံ၊ ထိုတဏှာကို၊ ဆေတွာ၊
ဖြစ်၍၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဇာတိမရတံ၊ ဇာတိမရထဆင်းရဲကို၊ အတာ
ရိ၊ ကူးပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသေဋ္ဌော၊ ပဌမတပည့်ဖြစ်ကုန်သောပဉ္စဝဂ္ဂိတို့
ထက်မြတ်ထသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊
အဗြိ၊ ဆိုပြီး၊ ဣထိသတ္တမ၊ ခုနစ်ယောက်မြောက်သော ဣထိဖြစ်တော်
မူသောအရှင်ထုရား၊ ဇေ၊ အရှင်ထုရားအား၊ ဇေ၊ ဤသို့ထသော ရှိသောစ
ကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ယော၊ အရှင်ထုရားအား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပထိ
ဒါမိ၊ ကြည်ညို၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဋ္ဌံ၊ မေးအပ်သော ပြဿနာသည်၊
အမောစံကိရ၊ အချည်းနှီးမဖြစ်သတတ်၊ ဗြဟ္မဇော၊ ပုဏ္ဏားအမျိုးဖြစ်
သောကပ္ပသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုထော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေပြီ၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုကပ္ပ၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအဖြစ်
ကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိသော၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ နဝဓ္မေထိ၊ မထည့်ပတ်မညွတ်ယွင်း
စေထင့်၊ ဗုဒ္ဓဇာ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သာဝကသည်၊
ယထာ၊ အကြင်ပိရတ္တိကိုအလိုရှိသောအခြင်းဖြင့်၊ ဝါဒိ၊ ဆိုလေ့ရှိ၏၊ တထာ၊
ထိုပိရတ္တိကိုအလိုရှိ၍ဆိုသောအခြင်းဖြင့်၊ ကာရိ၊ ပြုပြီး၊ မာယာဝိနော၊ ဈား
သောမာယာရှိထသော၊ မဇ္ဈနေ၊ မာဂ်၏၊ တံတံ၊ ထိုထိုသို့သောတေတုဗ္ဗက
ဝဂ်ကို၊ ဒဋ္ဌံ၊ မြစ်စွာ၊ သောဝိတ္တတံ၊ ပြန်နဲ့ထသော၊ ဇာလံ၊ တဏှာဟူသော
ကွန်ယက်ကို၊ အတ္ထိဒါ၊ ဖြတ်ပြီး၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဥပါဒါနဿ၊ စွဲစမ်း
အပ်သောဝဂ်၏၊ အာဒိ၊ အကြောင်းဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာတဏှာစသည်ကို၊ ကပ္ပိ

ယော၊ ကပ္ပသည၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်ပြီ၊ မာယာဝိနော၊ များသောမာယာရှိသော
မာဂ်၏၊ သုဒုတ္တရံ၊ အလွန်ကူးနိုင်ခဲ့ထသော၊ မဂ္ဂုဇေယျံ၊ ဘေ ခြင်းကိုထား
ရာဖြစ်သောတေတဋ္ဌကဝင်္ဂကို၊ အဇ္ဈဂါဝထ၊ ဩော်လွန်ပြီးတကား၊ ဣတိ၊ ဤ
သည်လျှင်အပြီးတည်း၊ နိဂြောဓကပ္ပသုတ္တံ၊ နိဂြောဓကပ္ပသုတ်တည်း၊ ၊

ဗဟုတပညံ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်သော ပညာရှိထသော၊ တိဇ္ဈံ၊ ထေးပါး
သောဩဇာကိုကူးမြောက်ပြီးထသော၊ ပါရဂိုတံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ထသော၊
ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ သဗ္ဗပါဒိသေ သနိဗ္ဗာန်၏အစွမ်းအားဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးထသော၊
မိတတ္တံ၊ ထောကဓမ္မတို့ဖြင့် မတုန်မထွပ်တည်သော စိတ်ရှိထသော၊ ရုနိံ၊
ထုရားရှင်ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုတ္ထာမိ၊ မေးပါ၏၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ
တို့ကို၊ ပနုဇ္ဈ၊ ပယ်စွန့်၍၊ စာရာ၊ စာရာဝါသမှာ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊ သောဘိက္ခု၊
ထိုရဟန်းသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအခြင်းဖြင့်၊ ယောကေ၊ ယောကဋ္ဌ၊
သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိဗ္ဗဇေ၊ သွားရာနေရာသနည်း၊ ယသ၊ အကြင်
ရဟန္တာအား၊ မဂ်ိယာ၊ ဒိဋ္ဌသုစာအစရှိကုန်သောမဂ်ိကာတို့ကို၊ သမုဟတာ၊
ကောင်းစွာပယ်နှုတ်ကုန်ပြီ၊ ဥပါတာစ၊ ဥက္ကာကျခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
သုဒိနာစ၊ အိပ်မက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ထက္ခတာစ၊ တောင်ငွေထက္ခတာ
ပုဆိုးထက္ခတာစသောထက္ခတာကျမ်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမုဟတာ၊
ပညာဟူသောခားဖြင့်ကောင်းစွာပယ်ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ မဂ်ိယဒေါ၊ ဝိပ္ပဟိ
နော၊ သုံးဆယ်ရှစ်ပါးသောမဂ်ိယာကိုထား၍ ကြွင်းသောမဂ်ိယာဟူသော
အပြစ်ကိုပယ်ပြီးထသော၊ သောဒိယာသဂေါ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယော
ကေ၊ ယောကဋ္ဌ၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိဗ္ဗဇေ၊ နေရာ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ မာနုဇေ၊ သု၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ သုစ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်း
ကောင်း၊ ဒိဗ္ဗေ၊ သု၊ နုတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ သုစ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်း
ကောင်း၊ ရာဂံ၊ တစ်ခြင်းကို၊ ဝိနယေထ၊ ပျောက်ရာ၏၊ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊ ဝိနေ
တွာ၊ ပျောက်၍၊ ဓမ္မံ၊ ဗုဒ္ဓာအေးပါးအပြားရှိသောတရားကို၊ သမေဓ္မ၊ ဝေဇိညာ
ဘိသမယစသောဥပဇာန်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ ထဝံ၊ သုံးပါးသောဘဝကို၊ အတိတ္ထ
ဓမ္မ၊ လွန်၍၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ယောကေ၊ ယော
ကဋ္ဌ၊ ပရိဗ္ဗဇေ၊ နေရာ၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပေသုဏာတိ
ကောဝံ၊ မိလ္လာဝါစာကိုဆိုခြင်းအလွန်အမျက်ထွက်ခြင်းကို၊ ဝိပိဗ္ဗိကတွာ
န၊ နောက်ဆေးပြု၍၊ ကဒရိယံ၊ ခက်ထန်ဝန်တိုခြင်းကို၊ ဧဟေယျ၊ စွန့်ရာ၏၊
အနုရောခဝိရောခဝိပ္ပဟိနော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောဣဒ္ဓအနိဗ္ဗဝတ္ထုတို့၌ ပယ်
ပြီးသောရာဂဒေါသရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ယောကေ၊ ယော

ကန္ဒ၊သမ္ဗာ၊ကောင်းစွာ၊ပရိဗ္ဗဇေယျ၊နေရာ၏။ ယောဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဝိပာဋ္ဌ၊ချစ်အပ်သောသတ္တသင်္ခါရကိုလည်းကောင်း၊ အဗ္ဗိယဉ္ဇ၊မချစ်အပ်သောသတ္တသင်္ခါရကိုလည်းကောင်း၊ ဟိတ္တာန၊စွန့်၍၊ အနုပါဒါယ၊လေးပါးသောဥပါဒါန်တို့ဖြင့်တရံတရသောဓမ္မကိုမစွဲလင်းမှု၍၊ ကုဟိဗ္ဗိ၊တရံတရသော အာရုံဘဝ၌၊ အနိဿိတော၊ တဏှာနိဿယဒိဋ္ဌိနိဿယကံ မရှိမှု၍၊ သံယောဇနိယေဟိ၊ သံယောဇဉ်၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော တေတုဋ္ဌိကဓမ္မတို့မှ၊ ဝိပုရုက္ခော၊လွတ်၏။ ယောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ လောကော၊ လောကန္ဒ၊သမ္ဗာ၊ကောင်းစွာ၊ပရိဗ္ဗဇေယျ၊နေရာ၏။ အာဒါနေသု၊မြဲစွာစွဲလင်းအပ်ယူအပ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂံ၊တပ်သောရာဂကို၊ ဝိနေယျ၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်ပျောက်ပြီး၍၊ သော၊ထိုပျောက်အပ်ပြီးသောဆန္ဒရာဂရှိသောရဟန်းသည်၊ ဥပမိသု၊ခန္ဓာဟူသောဥပမိတို့၌၊ နုသာရမေတိ၊လွန်စွာမမ္မေထျော၊ သော၊ ထိုခန္ဓာပမိတို့၌မမ္မေမထျောသော ရဟန်းသည်၊ အနိဿိတော၊ တဏှာနိဿယ ဒိဋ္ဌိနိဿယကိုမရှိ၊ အနုညနေယျော၊သူတပါးတို့သည်မသိအပ်သော အနိစ္စအစရှိသည်ကိုကောင်းစွာမြင်ပြီ၊ ယောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ လောကော၊လောကန္ဒ၊သမ္ဗာ၊ကောင်းစွာ၊ပရိဗ္ဗဇေယျ၊နေရာ၏။ ဝေမ္မံ၊လေးပါးသောသစ္စာတရားကို၊ သမ္ဗာ၊ကောင်းစွာ၊ ဝိဒိတု၊ သိ၍၊ ဝဝဿ၊ဝစီသုစရိုက်နှင့်လည်းကောင်း၊ မနုသာစ၊စိတ်မနေနှင့်လည်းကောင်း၊ အထ၊ထိုမှတပါး၊ ကမ္မုနာ၊ကာယကံနှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ အဝိရုဒ္ဓေါ၊မဆန့်ကျင်၊ နိဗ္ဗာနပဒါဘိပတ္တယာနော၊ အနုပါဒိသေသခန္ဓနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအထိကို အလွန်တော်ဝင့်တ၏။ သော၊ထိုဝိဇာသဝရဟန်းသည်၊ လောကော၊လောကန္ဒ၊သမ္ဗာ၊ကောင်းစွာ၊ပရိဗ္ဗဇေယျ၊နေရာ၏။ ယောအကြင်သူသည်။ ဝန္တတိ၊ရှိခိုး၏။ တံ၊ထိုသူကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နုဥန္တမေတိ၊ဝမ်းမမြောက်။ ယော၊အကြင်သည်၊ မဒ္ဓတိ၊ဆယ်ပါးသောအက္ခောသဝတ္ထုတို့ဖြင့်နှိပ်နှင်း၏။ တံ၊ထိုသူကို၊ အကုဒ္ဓေါပိ၊ အမျက်မထွက်သည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ နုသန္တိ၊ယေထ၊ခန့်ပြီးလည်းမထားရာ၊ ပရဘောဇနံ၊သူတပါးတို့သည်ပေးအပ်သောသဒ္ဓါဒေသုဘောဇဉ်ကို၊ လဒ္ဓါ၊မူ၍၊ နမဇ္ဇေ၊မယစ်ရာ၊ ယောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ လောကော၊လောကန္ဒ၊သမ္ဗာ၊ကောင်းစွာ၊ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊နေရာ၏။ ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ လောဘံစ၊မညီညွတ်သည်၌ တတ်ခြင်းလောဘကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝံစ၊ ကာမစသော ဘဝကို လည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပဟာယံ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဆေနနုဗန္ဓကော၊တပါးသောသတ္တဝါတို့ကိုဖြတ်ခြင်းနှောင် ဖွဲ့ခြင်းမှလည်း၊ ဝိရုတော၊

ကြဉ်၏။ သောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းသည်။ တိတ္ထကထံကထော။ ကူးမြောက်ပြီး
 သော ယုံမှားခြင်းရှိ၏။ ဝိသလ္လော။ ရာဂစသော ငါးပါးသော မြားကင်း၏။
 သောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝာကော။ လောက၌။ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ။ ပရိ
 ဗ္ဗဇေယျ။ နေရာ၏။ ယောဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းသည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ သာ
 ရှပ္ပံ။ ရဟန်းအဖြစ်အားထောက်ပတ်သော အာဇီဝ၏စင်ခြင်းစသော အကျင့်
 ကို။ ဝိဒိတွာ။ အကျင့်၌တည်သဖြင့်ထိ၍။ ဝေဝကော။ ခန္ဓာဟူသော လောက၌။
 ကိပ္ပိ။ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို။ နောစဟိ။ သေယျ။ မညှင်းဆဲရာ။ သောဘိက္ခု။ ထိုရ
 ဟန်းသည်။ ယထာထထိသံ။ မဖော်မပြန်မှန်သော။ ခမ္မံ။ အာယတနခန္ဓာစသော
 တရားကို။ ဝိဒိတွာ။ ယထာဘူတဉာဏ်ဖြင့် ထိ၍။ သောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်း
 သည်။ လောကော။ လောက၌။ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ။ ပရိဗ္ဗဇေယျ။ နေရာ၏။ ယဿ
 အကြင်ရဟန်းအား။ ကေမိ။ တစ်စုံတစ်ခုလုံးသော။ အနုသယာ။ အနုသယတို့
 သည်။ နသန္တိ။ မရှိကုန်။ အကုသလော။ အကုသိုလ်ဖြစ်လှန်သော။ မုထာစ။ အမြစ်
 အရင်းတို့ကိုလည်း။ သမူဟတာသေ။ ကောင်းစွာအကြွင်းမဲ့သတ်အပ်ကုန်ပြီ
 သောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းသည်။ နိရာသော။ ထဏှာကင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 အနာသိသာနော။ ရုပ်စသောတစ်ခုခုသော ခမ္မကိုတောင့်ထခြင်းမရှိသည်။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေဝကော။ လောက၌။ သမ္မာ။
 ကောင်းစွာ။ ပရိဗ္ဗဇေယျ။ နေရာ၏။ ယောဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းသည်။ အာသ
 ဝစီးဏာ။ ကုန်ပြီးသောထေးပါးသော အာသဝေါရှိ၏။ ပဟိနမာနော။ ပယ်အပ်
 ပြီးသောကိုးပါးသော မာန်ရှိ၏။ သမ္ပံ။ အထူးစုံသော။ ရာဂပထံ။ ရာဂ၏အာရုံ
 ဖြစ်သောတေတု၌ ကမ္မကို။ ဥပါတ်ဝတ္တော။ ပရိညာပဟာနတို့ဖြင့် လွန်၏။
 ဒန္တော။ မြတ်သောဆုံးမခြင်းဖြင့် ယဉ်ကျေးသော ထုံ့ထုံ့ရောက်၏။ ပရိနိဗ္ဗူ
 တော။ ကိလေသာဒီးငြိမ်းသဖြင့် ချမ်းငြိမ်းသည်လည်းဖြစ်၏။ ဝိတက္ကော။ မ
 တုန်မထွပ်တည်သော သဘောရှိ၏။ သောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေဝကော။
 လောက၌။ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ။ ပရိဗ္ဗဇေယျ။ နေရာ၏။ ယောဘိက္ခု။ အကြင်ရ
 ဟန်းသည်။ သဒ္ဓေါစ။ ထုရှားစသော ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်တို့၌မတုန်မ
 ထွပ်ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ သုတဝါစ။ သုံးဆပ်
 ပြီးသောသုတကိုစွဲရှိသည်ဖြစ်၍ပရမတ္ထသုတရှိသည်လည်းကောင်း။ နိယာ
 မဒသဝီစံ။ သမ္မတ္တနိယာမဖြစ်သောမဂ်ကိုမြင်ထွေရှိပြီးသည်လည်းကောင်း။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝဂ္ဂဂဏေသု။ အချင်းချင်းဆန့်ကျင်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်
 သော အရအရကွဲပြားကုန်သော နှစ်မြောက်ဆယ်နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်ဖြစ်
 ကုန်သော သတ္တဝါတို့၌။ နဝဂ္ဂသာရိ။ မိစ္ဆာအယူအားဖြင့် ထာရောက်ခြင်းမ

ရှိ၊မီးရာ၊မတုန်မထွပ်တည်၏။လောဘဂ္ဃ၊တပ်အပ်သော လောဘကိုလည်း
ကောင်း၊ဒေါသဂ္ဃ၊ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စဂ္ဃ၊စိတ်ကိုဖျက်တတ်ထိ
ပါးတတ်သောပဋိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ဝိနေယျ၊ပျောက်၍၊သောဘိက္ခု၊ထို
ရဟန်းသည်၊သောကော၊လောက၌၊ သမ္ဗော၊ကောင်းစွာ၊ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊နေရာ
၏။ ။ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သံသုဒ္ဓါဒိနော၊ ကောင်းစွာစင်
သောအရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အောင်ပြီးသော ကိလေသာရှိ၏။ ဝိဝေဒ္ဓိဒေါ၊ဖွင့်
အပ်ပြီးသော ရာဂဒေါသမောဟဟူသော အမိုးရှိ၏။ မဓ္ဓေသု၊လေးပါးကုန်
သောသစ္စာတရားတို့၌၊ဝဘိပက္ကော၊ထေ့ထားခြင်းသို့ရောက်၏။ပါရဂူ၊နိဗ္ဗာန်
သို့ရောက်၏။ အနေဇော၊ကင်းပြီးသော တဏှာဟူသောတုန်ထွပ်ခြင်းရှိ၏။သ
င်္ခါရနုရောဓဉာဏကုသလော၊သင်္ခါရ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်၌ဖြစ်သောမဂ်ဉာဏ်၌
လိမ္မာ၏။သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊လောကော၊လောက၌၊သမ္ဗော၊ကောင်း
စွာ၊ပရိဗ္ဗဇေယျ၊နေရာ၏။ ။ယောဘိကာသဝေါ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊အတိတေသု၊ပဝတ္တိသို့ရောက်၍လွန်ကုန်ပြီးသော၊ခန္ဓသုစ၊ခန္ဓာတို့
၌လည်းကောင်း၊အနာဂတေသု၊ပဝတ္တိသို့မရောက်ကုန်သေးသော၊ ခန္ဓေသု
စ၊ခန္ဓာတို့၌လည်းကောင်း၊ကပ္ပါဘိထော၊ငါငါ၏ဥစ္စာဟူ၍ ကြံသောတဏှာ
ကပ္ပဒိဋ္ဌိကပ္ပကိုလွန်ပြီး အတိစ္စသုဒ္ဓိမညော၊ အလွန်စင်သော ပညာရှိ၏။
သဗ္ဗာယတနေဟိ၊အလုံးစုံသောအာဟာနတို့မှ၊ ဝိပ္ပရက္ကော၊လွတ်၏။သောဘိ
ကာသဝေါ၊ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊လောကော၊လောက၌၊သမ္ဗော၊ကောင်း
စွာ၊ပရိဗ္ဗဇေယျ၊နေရာ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဒါ၊လေး
ပါးကုန်သောသစ္စာအတို့ တို့တွင်တပါးပါးသောသစ္စာအတို့ကိုမဂ်၏ရှေ့အ
တို့ဖြစ်သောသစ္စာကိုပိုင်းခြားသောပညာဖြင့်ထိ၍၊ ဓမ္မံ၊စတုသစ္စဓမ္မသို့၊သ
မေဗ္ဗ၊လေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်တို့ဖြင့်သက်ဝင်၍၊အာသဝါနံ၊အာသဝေါတ
ရားတို့၏၊ ပဟာနံ၊ပယ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ဝိဝေဒံ၊အပိတ်အပင်မရှိထင်
ရှားစွာ၊ဒိသ္မာန၊ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်ဖြင့်မြင်၍၊သဗ္ဗု၊ပမိနံ၊စစ်ထိမ်းသောလေး
ပါးကုန်သောဥပမိတို့၏။ပရိက္ခယာနော၊ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကတ္တမိ၊တစုံတခု
၌၊အသဇ္ဇမာနော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
လောကော၊ လောက၌၊ သမ္ဗော၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊နေရာ၏။ ။
ဘဂဝါ၊မြတ်စွာထုရား၊ တေ၊ဤအရှင်ထုရားစကားတော်သည်၊ အဇ္ဈိယံ၊
စင်စစ်သဖြင့်လျှင်၊ ကထေဝ၊ထိုဟောတိုင်းပင်လျှင်တည်း၊ ယောဘိက္ခု၊
အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဝေဝိဟာရီ၊ဤသို့အရှင်ထုရား ဟောအပ်ပြီးသောအ
ခြင်းအခု အားဖြင့်နေ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒန္တော၊ မြတ်

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သော ဆုံးမခြင်းဖြင့် ယဉ်ကျေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗသံယောဇန ယောဂဝိတိဝက္ခော၊ ခပ်ထိမ်းသော ဆယ်ပါးသော သံယောဇဉ်လေးပါး သောယောဂ တို့ကိုလွန်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောထိက္ခ၊ ထိုရဟန်း သည်။ ယောကေ၊ ထောက၌၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယံ သုတ္တံ၊ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ် တည်း။ ။

ဘန္တေအရှင်ထုရားကဿပ၊ ဣဒံ၊ ဤခန္ဓိကသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာ နန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံတော်မှာ၊ ဝေံ၊ ဤ သို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာ ဝဏ္ဏိပြည်၌၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏသုဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့ ထျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်းကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟ ရုတိ၊ နေဘော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ခန္ဓိကော၊ ခန္ဓိကအမည်ရှိသော၊ ဥပါ သကော၊ သီတင်းသည်သည်၊ ပဉ္စဟိဥပါသကော၊ တေဟိ၊ ငါးရာသောသီ တင်းသည်တို့နှင့်၊ သံဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုထုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အ ဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေလွှာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ဖင့် ထျောက်ပတ်သောအ ရပ်၌၊ နိသီဒါ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိ သိန္နောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ခန္ဓိကော၊ ခန္ဓိကအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ သီတင်းသည်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈာဘာသိ၊ နားထော်ထျောက်၏၊ ကိံ အဇ္ဈာဘာသိ၊ အဘယ်သို့နားထော် ထျောက်သနည်း၊ ဘူရိပညာ၊ မြေကြီးအထုနှင့်တူသောပညာရှိသော၊ ဂေါဇမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သောအရှင်ထုရား၊ ထံ၊ အရှင်ထုရားကို၊ အပတံ၊ အကျွန်ုပ် သည်၊ ဝုတ္တမိ၊ မေးပါ၏၊ ယောဝါ၊ အကြင်သူသည်မူထည်း၊ အာဂါရာ၊ အိမ် ရာထောင်သော လူ့ဘောင်မှာ၊ အနာဂါရံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်း ဘောင်သို့၊ ဧတိ၊ ရောက်၏၊ ယေဝါအာဂါရိနောပန၊ အကြင်လူတို့သည်မူ ထည်း၊ ဥပါသကော၊ ရတနာသုံးပါးသို့ထည်းကပ်ကုန်၏၊ ဧတေသု၊ ဤ အာဂါရိကအနာဂါရကအားဖြင့်နှစ်ပါးသောအပြားရှိကုန်သောသာဝကတို့၏၊ ကထံကဓော၊ အဘယ်သို့ပြုကုန်သော၊ သာဝကော၊ သာဝကသည်၊ သာရ၊ ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ။ ဟိ၊ သင့်စွာထုဝံ၊ အရှင်ထုရား

သည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်ဘာကွသော၊ လောကဿ၊ လူ၏၊ ဂတိံစ၊ အ
 ဣာသယကည်းဟူသောအလားကိုလည်းကောင်း၊ ပရာယနံစ၊ ဖြစ်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ပဇာနာသိ၊ အပြားအားဖြင့်သိတော်မူ၏။ တယာ၊ အရှင်နှင့်၊
 တုဏှော၊ တုသောသူသည်။ နုစအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ဟိ၊ သင့်ပွဲတွံ၊
 အရှင်သည်။ နိပုဏက္ခဒဿိ၊ သိပ်မွေ့သောအနက်ကိုမြင်တတ်၏။ တုဝံ၊ အ
 ရှင်ဘုရားကို၊ ပဝရံ၊ မြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တုဝံ၊ အရှင်သည်။ ယံ၊ အကြင်ဥေယျဓမ္မကို၊ အဒက္ခိ၊
 မြင်ပြီ။ တံ၊ ထိုဥေယျဓမ္မကို၊ အဝစ္စေ၊ အတွင်း မရှိထိုးထွင်းပြီး၍၊ သတ္တေ၊
 သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုကမ္မမာနေော၊ အစဉ်သနားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အ
 လုံးဝသော၊ ဥာဏဉ္စ၊ ဥာဏ်ကို လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ဥေယျဓမ္မကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပကာသေသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝိဝေဒန္တိ၊
 ဗွင့်အပ်ပြီးသောကိလေသာဟူသော အမိုးရှိသည်။ သမန္တဂက္ခ၊ ထိုးထွင်း
 ၍ မြင်သောစက္ခုရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဝိမလော၊ ရာဂစသောအ
 ဉာဏ် အကြေးကင်းသည့်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေသာကော၊ ခပ်ထိမ်းသောလောက၌၊
 ဝိရောစသိ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏။ ဇရာဝဏောနာမ၊ ဇရာဝဏအမည်ရှိ
 သော၊ နာဂရာဇာ၊ ဆန္ဒနှင့်ဆင်မင်းသည်၊ ဇိနောတိ၊ အောင်ပြီးသောမကောင်း
 မှုရှိသော ဘုရားဟူ၍၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဝေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အ
 တံသိ၊ အာဂန္တိ၊ လာပြီ၊ သောဝိ၊ ထိုဇရာဝဏ်နတ်သားသည်လည်း၊ တယာ။
 အရှင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မန္တယိတွာ၊ ပြောဟောတိုင်းပင်၍၊ အဇ္ဈာဂမာ၊ သိ
 ပြီးပြုဟန်ကို မေး၍သိသည်။ တံပဉ္စ၊ ထိုပြုဟန်ကို၊ သုတွာန၊ ကြား၍၊
 သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟု၊ ပတိတရူပေါ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြော်သော သဘော
 ရှိ၏။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရအမည်ရှိသော၊ ဝေဿဝဏောရာဇာဝိ၊ ဝေဿ
 ဝဏ်နတ်မင်းကြီး သည်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပရိပုစ္ဆမာနေော၊ မေးလို
 သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဥပေတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ဝိရ၊ လုံ့လရှိ
 တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ ပုစ္ဆိတော၊ ထိုနတ်မင်းသည်၊ မေးအပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ထာဿာပိ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးအား လည်း။
 ဗြု၊ သိ၊ ဟောပြီ။ သောစာပိ၊ ထိုနတ်မင်းကြီး သည်လည်း။ တံဓမ္မံ၊ ထိုတ
 ရားကို၊ သုတွာန၊ ကြားရ၍၊ ပတိတရူပေါ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော
 သဘောရှိ၏။ ယေကေစိ၊ အလုံးဝကုန်သော၊ ဣမေတိတ္ထိယာ၊ ဤတိတ္ထိ
 တို့သည်၊ ဝါဒသီလော၊ ငါတို့ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်၏။ သူတပါးတို့
 ကားမှားသောအကျင့်ရှိကုန်၏ဟုဆိုထေ့ရှိကုန်၏။ အာဇီဝကာဝါ၊ အချည်း

ပည်းကျင့်ကုန်သောအာဇီဝကတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ နိဂန္တိဝါ၊ ကိလေသာဟု သောအထုံးအဖွဲ့မရှိဟု ဝန်ခံကုန်သော နိဂန္တိတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သောတိတ္ထိထိုတိတ္ထိတို့၏ သာဝကတို့သည်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ပညာယ၊ ပညာဟု သောသွားခြင်းဖြင့်၊ နာတိက္ကမန္တိ၊ မလွန်နိုင်ကုန်၊ ယထာပိ၊ အထပ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဋီတော၊ ရပ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သိစာဂါမိ၊ လျှင်သောသွားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဇန္တံ၊ သွားသော၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ နာတိက္ကမတိပိယ၊ မလွန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူတံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ နာတိက္ကမန္တိ၊ မလွန်နိုင်ကုန်၊ ယေကေပိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဣမေပြာဟူတာ၊ စင်္ကာရကုက္ကပေါက္ကရသာတိ အစရှိကုန်သော ဤပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝါဒသိဇာစ၊ အယူဝါဒမရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါစ၊ ဂုဏ်ပညာအရွယ်အားဖြင့်ကြီးကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အပိ၊ ထိုမြို့၊ ပြာဟူတာ၊ အထပ်အထပ်ဖြစ်ကုန်သောပုဏ္ဏားသာမန်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ကေပိ၊ အထပ်ထပ်နုဝါသေဋ္ဌအမွဋ္ဌစသောအချို့တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ယေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံကုန်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တယိ၊ အရှင်ဘုရား၌၊ အတ္ထဗဒ္ဓါ၊ အလိုရှိအပ်သောအနက်ကိုဖွဲ့ကုန်သည်၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အညေ၊ တပါးကုန်လော၊ ယေစာပိ၊ အကြင်မင်းပုဏ္ဏားအစရှိကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ ဝါဒိနော၊ ဝါတို့အယူစကားကိုပြုတတ်ကုန်သောသူတို့ဟူ၍၊ မညမာနာ၊ အောက်ငေ့မှတ်ထင်ကုန်၏၊ တောသဗ္ဗေဟိ၊ ထိုအလုံးစုံသောပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း၊ တယိ၊ အရှင်ဘုရား၌၊ အတ္ထဗဒ္ဓါ၊ အလိုရှိအပ်သောအနက်ကိုဖွဲ့ကုန်သည်၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဝဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ယောအဟိဝဇ္ဇော၊ အကြင်တရားတော်ကို၊ သုပ္ပုဂုတ္တော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ပြီ၊ အယဉ္ဇိဝဇ္ဇော၊ ဤဟောတော်မူအပ်သောဗောဓိပက္ခိယတရားသည်လျှင်၊ နိပုဏောစ၊ ထိုးထွင်း၍ထိနိုင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍ထိပ်မွေသည်လည်းကောင်း၊ သုခေါစ၊ ထောကုတ္တရာသုခကိုသောင်သည်ဖြစ်၍ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမေဝ၊ ထိုတရားကိုသာလျှင်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သောအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သုထုသမာနာ၊ ကောင်းစွာနာလိုကုန်သည်၊ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပုန္တိ၊ တော၊ အကျွန်ုပ်သည်မေးအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ တံ၊ ထိုတရားကို၊ ဝဒ၊ ဟောတော်မူလော၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေတိက္ကပေါ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိသိန္နာ၊ အညီအညွတ်ထိုင်နေကုန်၏၊ ဥပါသကာ

စာပိဋပါသကာတို့သည်လည်း၊ တက္ကဝါထိအရပ်၌သာလျှင်၊ သောတုံ၊
 နာခြင်းငှါ၊ သန္တိထိန္ဒာ၊ အညီအညွတ်ထိုင်နေကုန်၏။ ဝါသဝဿ၊ ထိကြား
 မင်း၏၊ သုဘာထိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ် သောစကားကို၊ ဒေဝါ၊ စတုမဟာ
 ရာဇ်ဘာဝတိံ သာနုတ်တို့သည်၊ သုထန္တိဇ္ဇဝ၊ နာကုန်သကဲ့သို့၊ ဝိမလေန၊
 ရာဂစသောအညစ်အကြေးကင်းသောအရှင်ဘုရားသည်၊ အနုဗုဒ္ဓံ၊ လျှောက်
 ပတ်စွာသိအပ်သော၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ သဗ္ဗေ၊ အဆုံးစုံကုန်သော ရဟန်းဥပါ
 သကာတို့သည်၊ သုထန္တိ၊ နာစေကုန်သတည်း။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊
 တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏာထ၊ နာကုန်လော၊ အ
 ဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ခမ္မံ၊ အကျင့်တရားကို၊ သာဝယာမိ၊ ကြား
 ပေးအံ့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သေဝိတံ၊ ခြိတ်အပ်သော၊ ရတင်္ဂံ၊ စ၊ ကိလေသာင်္ဂါ
 တတ်သောအကျင့်ကိုလည်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တုမှေ၊ သင်တို့
 သည်၊ စရထ၊ ကျင့်ကုန်လော၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ နုလောမိကံ၊ ရဟန်းတို့နှင့်လျော်သော
 သတိသမ္ပဗညနှင့်ယှဉ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ကာအားဖြင့်ဖြစ်သော
 ဣရိယာပထံစ၊ လေးပါးသောဣရိယာပုထ်ကိုလည်း၊ သေဝေထ၊ ခြိတ်ကုန်
 လော၊ အပရေ၊ တပါးသော၊ အတ္တဒသော၊ အကျိုးစီးပွားကိုမြင်တတ်သော
 မတိမာ၊ ပညာရှိသည်၊ နံ၊ ထိုသို့သောဣရိယာပုထ်ကို၊ သေဝေယျ၊ ခြိတ်ရာ၏၊
 သေဝမာနောစ၊ ခြိတ်သော်လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိကာထေ၊ ပွန်းထွဲသော
 အခါ၌၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ နိဝိစရေယျ၊ ရွာတွင်းသို့မသွားလော၊ ကာလေ၊ နံနက်
 ကာလ၌၊ ဝါမံ၊ ရွာသို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ စရေယျ၊ သွားရာ၏၊ ကာရ
 တံ၊ အကြောင်းကား၊ ကံ၊ အသို့နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အကာလ
 စာရိဒ္ဓါ၊ အခါမဟုတ် သည်၌သွားလေ့ရှိစသော၊ ပုဂ္ဂလမ္ပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သင်္ဂါ၊
 ရာဂအစရှိကုန်သောများစွာကုန်သောပြခြင်းတို့သည်၊ သဇ္ဇန္တိ၊ ပြိကပ်တတ်
 ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိကုန်သောအရိယာတို့
 သည်၊ ဝိကာလေ၊ ပွန်းထွဲသောအခါ၌၊ နစရန္တိ၊ မကြွကုန်၊ ရူပါစ၊ ရူပါရုံတို့
 လည်း ကောင်း၊ ဂန္ဓါစ၊ သဒ္ဓါရုံတို့လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓာစ၊ ဂန္ဓာရုံတို့လည်း
 ကောင်း၊ ရသာစ၊ ရသာရုံတို့လည်းကောင်း၊ ဖဿာစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့လည်း
 ကောင်း၊ သေ၊ အကြင်အာရုံတို့သည်၊ သက္ကေ၊ သက္ကဝါတို့ကို၊ သံမဒ္ဓယန္တိ၊
 လွန်စွာယစ်စေတတ်ကုန်၏၊ ဇေတေသုဓမ္မေသု၊ ဤရူပါရုံအစရှိကုန်သောစ
 ရားတို့၌၊ ဆန္ဒံ၊ တစ်သောဆန္ဒကို၊ ဝိနေယျ၊ ဆုံးမ၍၊ ကာ၊ လေန၊ သင့်သောကာ
 လ၌သာလျှင်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပါထရာသံ၊ နံနက်စာဆွမ်းရရာ
 သို့၊ ပဝိသေ၊ စင်ရာ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိ

ဣဉ္ဇာဆွမ်းကိုထည်း၊ သမယေန၊ မွန်းမတည့်မှီအတွင်း၌သာလျှင်၊ လဒ္ဓါ၊ ရ
 ချွံ၊ ဧကော၊ ကာယဝိဝေကကိုပြီးစေချက်အပေါ်မရှိထယောင်ခြင်း၊ ပဋိက္ကမ၊
 ဆွမ်းခံရာမှပြန်၍၊ မဟော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌၊ အဇ္ဈတ္တခန္ဓံ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သောခ
 န္ဓသန္တာန်ကိုထက္ကတာဆိုတင်၍ကြံဆင်ခြင်းသည်ဖြစ်၍၊ နိသီဒေ၊ ထိုင်နေ
 ရာ၏၊ ဗာဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သောရူပါရုံစသည်တို့၌၊ ရာဂပသေန၊ ရာဂ၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ မနေ့၊ မိတ်ကို၊ နနိဇ္ဈာရယေ၊ မထုတ်ရာ၊ သင်္ဂဟိတက္ကဘာဒေါ၊ ကောင်း
 စွာသိမ်းဆည်းအပ်သော မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေ၊ နေရာ၏၊ သောယော
 ဂါဝစရော၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာဝကေနဝါ၊ တရံတရကို
 လျှင်နာလိုသဖြင့်ကပ်သောသာဝကနှင့်သော်ထည်းကောင်း၊ ကေနဗိဝါ၊ တ
 ရံတယောက်သောအညတိတ္ထိယဂဟဋ္ဌနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနာ
 စ၊ ဤသာသနာတော်၌ရဟန်းနှင့်သော်ထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သစေပိ
 သလ္လပေ၊ အကတ်၍ပြောဟောပြားအံ့၊ အထေ၊ ထိုသို့ပြောဟောသည်ရှိသော်
 မဂ္ဂပယာပဋိသံ သုက္ကောဝါ၊ မဂ်ဖိုတ်နှင့်စပ်သည်ထည်းဖြစ်ထသော၊ ဒသက
 ထာဝတ္ထုတေဒေါ၊ အတ္တိတ္ထကထာစသောဆယ်ပါးသောကထာဝတ္ထုအ
 ပြားရှိသည်မှလည်းဖြစ်ထသော၊ ပဏီတော၊ မြတ်သော၊ ယောဓမ္မော၊ အကြင်
 ဓမ္မကထာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပဏီထံ၊ မြတ်သော၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုဓမ္မကထာကို၊ ဥ
 ဒါဟရေယျ၊ ပြောဟောရာ၏၊ ပေသုထံ၊ ညီညွတ်ခြင်းကိုပျက်တတ်သော
 ဂုံးတိုက်သောစကားကို၊ နဥဒါဟရေယျ၊ မပြောဟောရာ၊ ပရူပပါဒံ၊ သူ
 တပါးတို့အားကဲ့ရဲ့ခြင်းငြင်းခုံခြင်းနှင့်ဟဉ်သော ပိဂ္ဂါဟိထကထာအပြားရှိ
 သော စကားကို၊ နောပိဥဒါဟရေယျ၊ မပြောဟောရာ၊ ဟိ၊ ထိုစကား
 သင့်စွာ၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောမောဓာဝရိသတို့သည်၊ ဝါဒံ၊ သူတပါးတို့အား
 ငြင်းခုံခြင်းနှင့်စပ်သောစကားကို ပြောခြင်းသို့၊ ပဋိသေနိယန္တိ၊ ထိုးပြစ်လို
 ကုန်သည်ဖြစ်၍ရန်သူစပ်သည်ဘောင်သို့သွားသကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရိတ္တပ
 ဉ္ဇေ၊ ပညာနည်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုမောဓာဝရိသတို့ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 နပသံသာမ၊ မမြီးမွမ်းကုန်၊ ကိံကာရတာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်
 နည်း၊ တထောတတော၊ ထိုထိုစကားဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နေသံ၊ ထို
 သူတို့အား၊ သင်္ဂါ၊ ငြင်းခုံခြင်းတည်းဟူသော ငြိခြင်းတို့သည်၊ သဇ္ဇန္တိ၊ ငြိ
 ကပ်ကုန်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုရန်သူစပ်သည်ဘောင်သို့
 ဝင်သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဒုရေ၊ သမထဝိပဿနာတို့အားဝေး
 သေး၊ တတ္ထ၊ ထိုငြင်းခုံခြင်း၌၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဂမေန္တိ၊ ရောက်စေတတ်ကုန်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နပသံသာမ၊ မမြီးမွမ်းကုန်၊ ပိဏ္ဏဉ္ဇာဆွမ်းကို

လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရဉ္စ၊ ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သယံနာသနဉ္စ၊ ညောင်
 စောင်းအင်းပျဉ်းစသည်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃာဒိုရဇုပဝါဟနံ၊ မြေမှုန့်အ
 ညစ်အကျေးစသောဒုက္ခဒို၏ မြို့ကိုဆေးလျှော်တတ်သော၊ အာပဉ္စ၊ ရေကို
 လည်းကောင်း၊ သင်္ခါယ၊ ဥပဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ သေဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သုဂတေန၊
 လာခြင်းကောင်းတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ပရိသင်္ခါယော
 နိသောစိဝရံစသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာန၊
 ကြားနာရ၍၊ ဝရပညသာဝကော၊ မြတ်သောပညာရှိသော သာဝကသည်၊
 သင်္ခါယ၊ ဥပဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ သေဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ထသ္မာဟိ၊ ထိုသို့ဆင်ခြင်
 ၍ဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင်၊ ပိဏ္ဍေစ၊ ဆွမ်း၌လည်းကောင်း၊ သယံ နာသနေ
 စ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်းအိမ်ရာနေရာ၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာဒိုရဇုပဝါ
 ဟနေ၊ မြေမှုန့်အညစ်အကြေးစသောဒုက္ခဒို၏ မြို့ကိုဆေးလျှော်တတ်သော၊
 အာပေစ၊ ရေ၌လည်းကောင်း၊ ဇေတသုဓမ္မေသု၊ ဤပစ္စည်းတို့၌၊ သောဘိက္ခူ၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ အနုပလိက္ကော၊ တဏှာဖြင့်မလိမ်းကျံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ယထာကိံ၊ ဥပမာအထက်ကဲ့သို့နည်း၊ ပေါက္ခရေ၊ ကြာရွက်၌၊ ဝါရိဗိဒ္ဓု၊
 ရေပေါက်သည်၊ အနုပလိစ္ဆတိယထာ၊ မလိမ်းကျံသကဲ့သို့၊ အနုပလိက္ကော၊
 မလိမ်းကျံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဂဟဋ္ဌဝတ္ထံ၊ လူတို့
 ၏ကျင့်ရာသောဝတ်ကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊
 ဟောတော်မူအံ့၊ ယထာကရော၊ ငါဟောသောအတိုင်းပြုလော၊ သာဝကော
 လုဖြစ်သော သာဝကသည်၊ သာရ၊ ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစ
 ကား၊ သင့်စွာ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဧဝံ၊ လူကိုအကျင့်နှင့် မရောမရှက်သက်
 သက်သော၊ ယောတိက္ခု၊ ဓမ္မော၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏ အကျင့်တရားကို၊ မ
 ယာ၊ ငါသည်၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်ပြီ၊ ဧသောဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ သပရိ
 ဝ္ဂဟနေ၊ လယ်ရာအစရှိသည်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းရှိသဖြင့်၊ ပသေထံ၊ ရှု
 ခြင်းငှါ၊ နုဗ္ဗာ၊ မရအပ်၊ ယေစတသာ၊ အကြင်တပ်ခြင်း ကြောက်ခြင်းရှိ
 ကုန်သော သေက္ခုပုဏ္ဏု၌တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေထာဝရာစ၊ အကြင်
 တပ်ခြင်းကြောက်ခြင်းမရှိမတုန်မတူပ်တည်ကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ လေဝကော၊ လောက၌၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေသု၊ အထုံး
 ရံကုန်သော၊ တုတသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍံ၊ လက်နက်ဒဏ်ကို၊ နိဓာယ၊ ချ၍၊
 ပါတံ၊ သတ္တဝါကို၊ နဟနေ၊ မိမိမသတ်ရာ၊ နုစာတယေယျ၊ သူတပါးကို
 လည်းမသတ်စေရာ၊ ဟနတံ၊ ဟနန္တနံ၊ သတ်ဉာဏ်ဖြင့်ဆီးကုန်သော၊ ပရေ
 သံ၊ သူတပါးတို့အား၊ နုစာနုဗ္ဗာ၊ စိတ်ဖြင့်ခွင့်လည်းမပြုရာ၊ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်

ကို၊ နိဿယ၊ ချမ်း၊ ဣတော၊ ဤထက်၊ ပရံ၊ အလွန်ကိုလည်း၊ ဝတ္တေယျ၊ ကျင့်ရာ
 ၏၊ သာဝကော၊ အရိယာသာဝကသည်၊ တတော၊ ထိုသတ်ခြင်းမှ၊ အပရံ၊
 တပါးသော၊ ကွစိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌၊ အနိန္ဒ၊ အရှင်သည်မပေးအပ်သော
 ကိစ္စ၊ တစုံတခုသောအနည်းအများဝတ္ထုကို၊ ဗုဒ္ဓိမာနေော၊ သူတပါးဥစ္စာဟူ
 သိသည်ရှိသော်၊ ပရိဝဇ္ဇယေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ နဟာရယေ၊ သူကိုလည်းမခိုး
 စေရာ၊ ဟရတံ၊ ခိုးကုန်သော၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ နာနုဇညာ၊ ခွင့်မပြု
 ရာ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပပိပဇ္ဇမာနေော၊ ကျင့်သောသူသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံသော၊ အနိန္ဒ၊
 အရှင်မပေးသောသူ၊ ဥစ္စာကို၊ ပရိဝဇ္ဇယေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ ဝိညာ၊ ပညာရှိ
 သောသူသည်၊ အဗြဟ္မစရိယံ၊ မေထုန်အကျင့်ကို၊ ဇေယံ၊ ပြောင်ပြောင်
 တော်သော၊ အင်္ဂါရကာသံ၊ မီးကျိုးတွင်းကိုကဲ့သို့၊ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ မေထုန်ကြဉ်သောအကျင့်ကို၊ အသန္တု၊ တန္တောပနာမထတ်
 နှိုင်းသောသူသည်ကား၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ခါရံ၊ မယားကို၊ နာတိက္ကမေ
 ယျ၊ မလွန်ကျူးရာ၊ သဘာဝတောဝါ၊ စည်းဝေးရာ မင်းကွန်းစရပ်စ
 သောသဘင်သို့ ရောက်သော်လည်းကောင်း၊ ပရိသဂ္ဂတောဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အ
 လယ်စသောပရိသတ်သို့ရောက်သော်လည်းကောင်း၊ ဧကော၊ တယောက်
 သောသူသည်၊ ဧကေသေဝ၊ တယော်သောသူအားသာလျှင်၊ ရသား၊ ချွတ်
 ယွင်းသောစကားကို၊ နဘဏေယျ၊ မဆိုရာ၊ နဘာသယေ၊ သူတပါးကိုလည်း
 မဆိုစေရာ၊ ဘဏတံဘဏန္တံ၊ ဆိုသောသူတို့အား၊ နာနုဇညာ၊ ခွင့်မပြုရာ
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပပိပဇ္ဇမာနေော၊ ကျင့်သောသူသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံသော၊ အဘူတံ၊
 မဟုတ်သောစကားကို၊ ပရိဝဇ္ဇယေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ မဇ္ဇဉ္ဇပာနံ၊ ယစ်မျိုးကို
 သောက်ခြင်း ကိုလည်း၊ နာမာစရေယျ၊ မကျင့်ရာ၊ ယောဂဟဋ္ဌော၊ အ
 ကြင်လူသည်၊ ဣဝံဓမ္မံ၊ ဤမဇ္ဇပါနုဋ္ဌ ကြည့်ခြင်းတည်းဟူသော အကျင့်ကို၊
 ရောစယေ၊ နှစ်သက်ရာ၏၊ သောဂဟဋ္ဌော၊ ထိုလူသည်၊ နပါယယေ၊ သူတ
 ပါးကိုလည်းမသောက်စေရာ၊ ဝိဝတံ၊ သောက်သောသူတပါးတို့အားလည်း
 နာနုဇညာ၊ ခွင့်မပြုရာ၊ ဣဒံ၊ ဤသေသောက်ခြင်းသည်၊ ဥဗ္ဗာဒနန္တံ၊ ရူးခြင်းအ
 ဆုံးရှိ၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ နံ၊ ထိုယစ်မျိုးကိုသောက်ခြင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ ထိ၍၊ ပရိ
 ဝဇ္ဇယေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ တိ၊ သင့်စွာ၊ မခါ၊ ယစ်လျှန်သော၊ ဗာဿ၊ သူမိက်တို့
 သည်၊ ပါပါနိ၊ ပါဏာတိပါတစသော မကောင်းမှုတို့ကို၊ ကဏေန္တိ၊ ပြုကုန်
 ၏၊ အညေစနေ၊ တပါးသောသူတို့ကိုလည်း၊ ပမဇ္ဇေ၊ ယစ်သည်တို့ကို၊ ကာ
 ရေန္တိ၊ ပြုစေတတ်ကုန်၏၊ ဗာဏကန္တံ၊ သူမိက်တို့သည် နှစ်သက်အပ်သော၊
 ဝေံ၊ ဤယစ်မျိုးကို သောက်ခြင်းသည်၊ ဥဗ္ဗာဒနံ၊ တမလွန်၌ရူးစေတတ်၏၊

မောဟနံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌တွေဝေတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံပယတနံ၊ ဤယစ်မျိုးကိုသောက်ခြင်းကို၊ အညာအညာယ၊ သိ၍၊ ဝိဝဇ္ဇယေ၊ မြဲစွာကင်း၍ကြည့်ရာ၏။ ပါတံ၊ အသက်ကို၊ နဟနေး၊ မသတ်ရာ၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးသောဥစ္စာကို၊ နအာနယေ၊ မဆောင်ရာ၊ ရသာ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို၊ နဘာသယေ၊ မဆိုရာ၊ မဇ္ဇပေါ၊ သေသောက်သည်၊ နထိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ အဗြဟ္မစရိယာ၊ မမြတ်သောအကျင့်ဖြစ်သော၊ မေထုနာ၊ မေထုန်အကျင့်မှ၊ ဝိရမေယျ၊ ကြည့်ရာ၏။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌လည်း၊ နဘုဇ္ဇေယျ၊ မစားရာ၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ဝိကာလဘောဇနံ၊ ပွန်းလွှဲသောအခါစားခြင်းကို၊ နဘုဇ္ဇေယျ၊ မစားရာ၊ မာလံ၊ ပန်းကို၊ နဝာရေ၊ မပန်ရာ၊ ဝန္တံ၊ နံ့သာလိမ်းခြင်းကို၊ နအာစရေ၊ မကျင့်ရာ၊ သန္တတေ၊ အပ်သောအခင်းတို့ဖြင့်ခင်းအပ်သော၊ မဇ္ဇေ၊ အပ်သောညောင်စောင်း၌လည်းကောင်း၊ ဆမာယ၊ မြေ၌လည်းကောင်း၊ ဝသယေ၊ အိပ်ရာ၏၊ ဒုက္ခန္တရုနာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးသို့ရောက်ပြီးထသော၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာတုရားသည်ပကာသိတံ၊ ပြုတော်မူအပ်သော၊ ဧတံဥပေါသတံ၊ ထိပါတာတိပါတစသည်တို့ကိုမလွန်ကျူးမှု၍ကပ်၍သုံးအပ်သောဥပုသ်ကို၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အဋ္ဌဂီကဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ပက္ခဿ၊ ထဆန်းပက္ခထဆုတ်ပက္ခ၏၊ စတုဒ္ဓသီစ၊ တဆဲ့လေးရက်ဥပုသ်နေ့၌ လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒ္ဓသီစ၊ တဆဲ့ငါးရက်ဥပုသ်နေ့၌လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌမိစ၊ ရှစ်ရက်ဥပုသ်နေ့၌လည်းကောင်း၊ ဧတေတယော၊ ဤသုံးရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဥပေါသတံ၊ အဋ္ဌဂီဥပုသ်သို့၊ ဥပဝဿ၊ ကပ်၍နေထော၊ ပါဠိဟာရိယပက္ခဋ္ဌ၊ ကိုအပ်ပြီးသော ပက္ခမှအသီးဆောင်အပ်သောပက္ခ၌လည်းကောင်း၊ ပသန္နမာနသော၊ ဤညညိုသောစိတ်ရှိသောဥပါသကာသည်၊ သုသမတ္တရူပံ၊ ထနေ့မျှကိုလည်းမယုတ်စေမှု၍ ကောင်းစွာနေ့အပြည့်အစုံအဋ္ဌဂီရူပံ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝဿ၊ သုံးဆောင်လော၊ တတောစ၊ ထိုဥပုသ်ဆောက်တည်သော နေ့၏အခြားမဲ့၌၊ ဝိညာ၊ သိကြားထိရွာသော၊ ဥပဝဋ္ဌုပေါသထော၊ သုံးအပ်ပြီးသောဥပုသ်ရှိသောဥပါသကာသည်။ ပါတောဝ၊ နံနက်ကာလ၌လျှင်၊ အန္ဓေန၊ ယာဂုဆွမ်းစသည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါနေန၊ ရှစ်ပါးသောအဖျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိက္ခ၊ သံဃာ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုမောဒမာနော၊ အစဉ်မပြတ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ယထာရဟံ၊ မိမိအစွမ်းနှင့်လျော်စွာ၊ ဝိတဇေထ၊ လုပ်ကျွေးရာ၏။ ။ ယော၊ အကြင်နိစ္စသီထဥပေါသထသီထဒါနဓမ္မနှင့်ပြည့်စုံသောအရိယာသဝကသည်၊ ဓမ္မိကံ၊ သတ္တဝါ၏စေသောငါးပါးသောကုန်ကိုကြည့်၍တရား

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

နှင့်လျော်သော၊ ဝါင်္ဂါနိဗ္ဗာန်၊ ဝိဇ္ဇိကကုန်ကို၊ ပယောဇယော၊ ဟဉ်ရာဇာ၊ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်ရသောစည်းစိမ်ဖြင့်၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို၊ တရေ ယျ၊ မွေးရာဇာ၊ သောဂိဟိ၊ ထိုအရိယာသာဝကဖြစ်သော လူသည်၊ ဧတံ၊ ဤ အဝဋ္ဌစ၍ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဝတ်ကို၊ အပ္ပမက္ခော၊ မမေ့မလျော့၊ ဝတ္တယံ၊ ဝတ္တ ယန္တော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ သယံ၊ ပတာနာမ၊ သယံ၊ ပတာဟုအပ်သောအ မည်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ ခြောက်ပါးသောကာမာဝရနတ်တို့သို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီး တည်း၊ ဝိဇ္ဇိကသုတ္တံ၊ ဝိဇ္ဇိကသုတ်တည်း၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝုဇ္ဇဝဂ္ဂေ၊ ဝုဇ္ဇဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တဿ၊ ထိုဝုဇ္ဇဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိကား၊ ရတနာ၊ ရတနာသုတ်၊ ဂန္ဓော၊ အာမဂန္ဓသုတ်၊ ဟိရိစ၊ ဟိရိ သုတ်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလသုတ်၊ သုပိလော၊ သုပိလောသုတ်၊ ကပိလော၊ ကပိလသုတ်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏဝိဇ္ဇိယသုတ်၊ နဝတံ၊ နာထသုတ်၊ ကိ သိယ၊ ကိ သိယသုတ်၊ ဥဋ္ဌာနော၊ ဥဋ္ဌဟာနသုတ်၊ ရာဟုလော၊ ရာဟုလသုတ်၊ ဝုနကပ္ပော၊ တဘန်နိဋ္ဌိဝကပ္ပသုတ်၊ ပရိဗ္ဗာဇနိယော၊ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိ ယသုတ်၊ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝိဇ္ဇိကဉ္စ၊ ဝိဇ္ဇိကသုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓဿ၊ တဆဲ့လေးသုတ်တို့ကို၊ ဝုဇ္ဇဝပ္ပန္နိ၊ ဝုဇ္ဇဝဂ်ဟူ၍၊ ဝိဒုနာ၊ ပညာရှိသည်၊ အာ ဟုဆိုပြီ။

မဟာဝဂ်၊

အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းပြုသောအ ဖြစ်ကို၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကြားပေအံ့၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသော စက္ခုရှိတော် မူသောဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီးသော၊ ထိုဘုရားရှင်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိမံသမာ နော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ သမရောစယိ၊ နှစ်သက်တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း အဖြစ်ကို၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကြားအံ့၊ အယံ၊ ဤသော၊ ဤအိမ်ရာ ထောင်သော လူ၏ ဘောင်၌ နေခြင်းလည်း၊ သမ္မာဓော၊ သားမယား စသည်ဖြင့်နှိပ်စက်ခြင်းကိလေသာတို့ဖြင့်နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်ကုသိုလ်ပြုခြင်း ၏အခွင့်ကျဉ်းမြောင်း၏၊ ရဇဿ၊ ရာဂစသောမြူ၏၊ အာယတနံ၊ ဖြစ်ရာအာရုံ တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စာရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူဘောင်၌နေခြင်း ၌၊ ဒေသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အပ္ပေဒ္ဓာကာ

သောဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသမ္မာဓမ္မာဒါသဖြင့်ကောင်းကင်ကဲ့သို့ ဟင်းထင်း
သည်၊ဟောတီးဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ဂုတံ၊အကျိုး
စက်ကို၊ဒိသ္မာန၊မြင်၍၊ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြုပြီး၊ ပဗ္ဗဇိထွာန၊ရဟန်းပြု၍၊ ကာ
ယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ ပါပကမ္မံ၊သုံးပါးသောအပြားရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ဝိ
ဝဇ္ဇယံ၊ကြဉ်၏၊ဝစိဒုစ္စရိတံ၊ဝစိဒုစ္စရိုက်ကို၊ဟိထွာ၊စွန့်၍၊ အာဇီဝံ၊အသက်
မွေးခြင်းကို၊ပရိသောဓယံ၊သုတ်သင်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ထုရားသည်၊ အနောမန
ဒိတိ၊တော၊အနောမာဖြစ်ကတက်မှ၊ ဝိရိဗ္ဗန္တံ၊နွားခြံကဲ့သို့တောင်ငါးထုံးရုံ
ထသော၊မာဂဓာနံ၊မဂဓရာစ်တိုင်း၊သူဟို၏၊ ရာဇဂဟံ၊မင်းနေပြည်သို့၊အာ
ဂမာ၊ကြွထော်မူပြီး၊အာကိဏ္ဏဝရလက္ခဏော၊ကိုယ်တော်၌ကြံ၍ထားဘိသ
ကဲ့သို့မြတ်သောမဟာပုရိသလက္ခဏာရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်
ပြည်၌၊ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအကျိုးငှါ၊ အဘိဟာရေထိ၊ကြွထော်မူပြီး၊ တံ၊
ထိုဆွမ်းခံသောထုရားလောင်းကို၊ဗိမ္ဗိသာရော၊ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ပါသာ
ဒေဝိံ၊ပြာသာဒ်၌၊ပတိဗ္ဗိတော၊တည်ရပ်လျက်၊ အဒ္ဓသာ၊မြင်၏၊လက္ခဏသမ္ပ
န္နံ၊ပြည့်သောလက္ခဏာတော်ရှိသော၊တံ၊ထိုထုရားလောင်းကို၊ဒိသ္မာန၊မြင်၍
ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ အမဂ္ဂာနံ၊ အမတ်တို့အား၊ အဘာသထ၊ ဆိုသ
တည်း၊ ဘောဇ္ဇော၊အိုအမတ်တို့၊ဣမံ၊ဤသွားသောသူကို၊တုဌော၊သင်အ
မတ်တို့သည်၊နိသာမေထ၊ရှုကုန်လော၊အယံ၊ဤသူသည်၊အဘိဂ္ဂပေါ၊ရှုချင်
သွယ်သောအင်္ဂါကြီးငယ်ရှိ၏၊ ဗြဟ္မာ၊အလုံးရံအရပ်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သုစိ၊စင်
ကြယ်သောအရေအဆင်းရှိ၏၊စရဏေန၊စေတ၊သွားခြင်းနှင့်ထည်း၊သမ္ပန္နော
ပြည့်စုံ၏၊ယုဂမတ္တဉ္စ၊ရထားထမ်းပိုးတပြန်အတိုင်းအရှည်သာလျှင်၊ပေက္ခ
တိ၊ကြည့်၏၊ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊ အော်သို့ချအပ်သောမျက်လုံးရှိ၏၊သတိမာ၊သ
တိရှိ၏၊နိစက္ခုသမိဝ၊နှင့်သောအမျိုးမှရဟန်းပြုသောသူကဲ့သို့၊နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂမိဿ
တိ၊သွားထတ္တံ၊နည်း၊ရာဇဇူတာ၊မင်း၏ထမန်တို့သည်၊အဘိဝဝန္တ၊ဂြေးရှု
ပြေးကုန်လော၊ပေသိတာ၊စေလွှတ်အပ်ကုန်သော၊တေရာဇဇူတာ၊ထိုမင်း
တမန်တို့သည်၊အယံဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်၊ကုဟိံ၊အဘယ်အရပ်သို့၊ဂမိ
ဿတိ၊သွားထတ္တံ၊နည်း၊ ကတ္ထ၊အဘယ်အရပ်၌၊အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ဝါ
သော၊နေခြင်းသည်၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ၊နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗောဓိဿ၊တု
ရားထောင်း၏၊ဝိဗ္ဗိတော၊နေခံမှ၊အနုဗဒ္ဓိံ၊သူလိုက်ကုန်၏၊ ဂုတ္တန္တိ၊ရော၊သတိ
ဖြင့်ကောင်းစွာစောင့်အပ်သောတံခါးရှိသည်ဖြစ်၍၊သုသံဓုတော၊ကောင်းစွာ
ဣန္ဒြေကိုစောင့်သည်ဖြစ်၍၊သပဒါနံ၊အိမ်စဉ်မပြတ်၊စရမာနော၊ ဆွမ်းခံကြွ

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိထောင်နိဿယ

သောဘုရားထောင်းသည်။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိ
 သာတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗံ၊ လျှင်စွာ၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ အပူရေထိ၊
 ပြည့်စေ၏။ မုနိ၊ မောနဟုဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်အကျိုးငှါ ကျင့်
 သည်ဖြစ်၍ မုနိဟုဆိုအပ်သော၊ သော၊ ထိုဘုရားထောင်းသည်။ ပိဏ္ဍာစာရံ၊
 ဆွမ်းခံစွားခြင်းကို၊ စရိတွာန၊ ထုည့်သည်၍၊ နဂရာ၊ ပြည်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊
 ပဏ္ဍဝံ၊ ပဏ္ဍဝတောင်သို့၊ အဘိဟာရေထိ၊ ရှေးရှုကြွတော်မူ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ
 တောင်၌၊ ဝါသော၊ နေခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စိန္တ
 တွာ၊ ကြံ၍၊ ဝါသုပတံ၊ နေရာတောင်သို့ ကပ်ထသော၊ မုနိ၊ ဘုရားထောင်းကို
 ဒိသွာန၊ မြင်၍၊ တယောဒုတာ၊ တမန်သုံးယောက်တို့သည်။ ဥပါဝိသံ၊ ဘုရား
 ထောင်းအနီးသို့ ဝင်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုတမန်သုံးယောက်တို့တွင်၊ ဧကောဒ
 တော၊ တယောက်သော တမန်သည်သာလျှင်၊ အာဂတိံ၊ ပြန်လာ၍၊ ရာဇာ
 နော၊ မင်းအား၊ ပဋိဝေဒယိ၊ ကြားလျောက်၏။ ကိံ၊ ပဋိဝေဒယိ၊ အဘယ်သို့
 ကြားလျှော်သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သေဘိက္ခု၊ ဤမဟာနိုး
 သည်။ ပဏ္ဍဝဿ၊ ပဏ္ဍဝတောင်၏။ ပုရက္ခတော၊ ရှေ့တူရှုမှ၊ ဝိရဂပ္ပရေ။
 တောင်ခေါင်း၌၊ ဗျတ္တု၊ သဘောဝ၊ ကျားနွားဥသတကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ထိ
 ဟောဝ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နိယိန္ဒော၊ ကင်းသောကြောက်ရွံ့ခြင်း
 သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မတုန်မထုပ်နေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဝေဒယိ၊
 ကြား၏။ ဝတ္တိယော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ ဒုတဝစနံ၊ တမန်၏စကားကို၊
 သုတွာန၊ ကြား၍၊ တဒ္ဓယာနေန၊ ဆင်ယာဉ်စသောကောင်းသောယာဉ်ဖြင့်၊
 ဘရမာနရူပေါ၊ လျှင်ဆောခြင်းသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်
 ၌၊ ပဏ္ဍဝပဗ္ဗတော၊ ပဏ္ဍဝတောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုတောင်ရှိရာ
 အရပ်သို့၊ နိဗျာထိ၊ ထွက်တော်မူလေ၏။ ဝတ္တိယော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။
 သယာနဘူမိံ၊ ယာဉ်ဖြင့်သွားခြင်းငှါ တတ်ကောင်းသော မြေအရပ်တိုင်
 အောင်၊ ယာယိတွာ၊ ယာဉ်ဖြင့်သွား၍၊ ယာနာ၊ ယာဉ်မှ၊ ဩရုယု၊ သက်၍၊
 ပတ္တိကော၊ ခြေချည်ဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမ္မ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ နံ၊ ထိုဘုရားထောင်းကို၊
 အာသဇ္ဇ၊ ရောက်၍၊ ဥပဝိထိ၊ အနီး၌နေ၏။ နိသဇ္ဇ၊ နေ၍၊ ရာဇာ၊ မင်း
 သည်။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံးအောက်မေ့ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ကထံ
 စကားကို၊ သမ္ဘောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏။ တတော၊ ထိုပြော
 ဟောရာမှ၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး
 အော်မူခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ စိတိသာရေတွာ၊ ဆုံးစေပြီး
 စေ၍၊ ဣမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ အတာသထ၊ ဆိုလတ်ပြီ၊ ကိံ၊ အတာသထ၊ အ

ဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊တွံ၊ အရှင်သည်၊ပဋ္ဌမုပ္ပတ္တိ
 တော၊ ပဋ္ဌမအရွယ်အဟုန်ဖြင့်အထက်သို့ပွားတက်၍ထည်သည်ဖြစ်၍၊ယု
 ဝါစ၊အရွယ်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊အသိ၊ဖြစ်၏။ သုဿ၊သုဿကဲ့သို့ထင်
 သည်ဖြစ်၍၊ဗဟုရောစ၊အဖြစ်ဖြင့်နုပျိုသည်လည်း၊အသိ၊ဖြစ်၏။ ဝတ္ထုဇာရာ
 ဟေန၊အရေအဆင်းအရပ်အထုံးနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ပြည့်စုံသည်လည်း၊ အသိ၊
 ဖြစ်၏။ ဇာဘိမာ၊အမျိုးနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ခတ္တိယောဝိယ၊မင်းကဲ့သို့၊ အသိ၊ဖြစ်
 ၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊သင်အား၊ အဏိ
 ကဂ္ဂံ၊ဗိုလ်ပါဆင်ခြင်းအပေါင်းကို၊ရခံကတွာ၊အစပြု၍၊ဘောဂေ၊စည်းစိမ်
 ဥပ္ပာတို့ကို၊ ဒဒါမိ၊ပေး၏။ တွံ၊အရှင်သည်။ သောဘယန္တော၊ တင့်တယ်
 ထွက်၊ အဏိကပ္ပနာဂသံဃာပုဂ္ဂလတော၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်း ခြံရံအပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ဘုဉ္ဇသု၊ခံစားထော၊မယာ၊ငါသည်။ ပုစ္ဆိတော၊မေးအပ်သော၊ တွံ၊
 အရှင်ဘုရားသည်၊ဇာတိံ၊မိမိအမျိုးကို၊အက္ခာဟိ၊ကြားထော၊ နှုမံအထွံ၊ဤ
 အကြောင်းကို။ ရာဇာ၊ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ အာဟာ၊ဆိုပြီ။ ရာဇ၊မင်းကြီး၊
 ဟိမဝန္တသာ၊ဟိမဝန္တာတောင်၏။ပဿတော၊နံပါး၄၊ဥဇ၊၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ဇ
 နုပဒေါ၊ငါလာရာဖြစ်သောဇနုပုဒ်သည်။ နေဝိရိယေန၊ချွန်ပါးသော ရတနာ
 ဥစ္စာဝိရိယရှိသောယောကျ်ားကောင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ပြည့်စုံ၏။ ကောသလ
 သာ၊ကောသလမင်း၏။နိကေတိနော၊အစမှစ၍အစဉ်အားဖြင့်ဖြစ်သောနေရာ
 တည်း၊ဂေါတ္တေန၊အနွယ်အားဖြင့်၊အာဒိစ္စောနာမ၊အာဒိစ္စမည်၏။ ဇာတိယာ
 အမျိုးအားဖြင့်၊သာကိယောနာမ၊သာကီဝင်မည်၏။ တဋ္ဌာကုလော၊ထိုသာ
 ကီဝင်မင်းမျိုး၄ နိက္ခမိတွာ၊ထောတွက်၍၊ပဗ္ဗဇိထော၊ရဟန်းပြုသည်၊အမှီ
 ဖြစ်၏။ကာမေ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို၊နုအဘိပတ္တယ၊ငါမတောင့်ထ၊ အဟံ၊
 ငါသည်။ကာမေသု၊ကာမဂုဏ်တို့၌၊အာဒိနံ၊အပြစ်ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ နေက္ခ
 မံ၊ ကာမမှထွက် မြောက်ခြင်းကို၊ ဝေမတော၊ ဘေးကင်းသောအားဖြင့်၊
 ဒဠ္ဋံ၊ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းသည်။ အမှီ၊ဖြစ်၏။ပဝေနာယ၊မြတ်
 သောနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ ဂမိဿာမိ၊သွားအံ့၊ ဣတ္ထံ၊ဤမြတ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊မေ၊
 ငါ၏။ မနော၊စိတ်သည်။ - ရုဇ္ဈိ၊နှစ်သက်၏။ နှုတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီး
 တည်း။ ၊ပဗ္ဗဇ္ဇသုတ္တံ၊ပဗ္ဗဇ္ဇသုတ်တည်း။ ၊

ပဝေနပဟိတတ္ထံ၊နိဗ္ဗာန်သို့လွတ်အပ်သောစိတ်ရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊နဒိနေရဉ္စ
 ရံပတိ၊ နေရဉ္စရာဖြစ်နား၌၊ ယောဂက္ခေမဿ၊လေးပါးသော ယောဂတို့ဖြင့်
 ဘေးမရှိသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဝိပရက္ကမ္မ၊ အလွန်အား
 ထုတ်၍၊ ဈာယန္တံ၊ အပျော်မှုသော ကံခြင်းမရှိ မကောင်းမှုကိုပုတ်မြိုက်

တတ်သော အကျင့်ရှိထသော၊ တံခံ၊ ထိုငါကို၊ နုရစိ၊ မာဂ်နတ်သည်၊ ကရု
 တံ၊ သနားခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ဘေသမာနော၊ ပြောထွက်၊
 ဥပါဂမိ၊ ကပ်၏၊ ကိဉ္စပါဂမိ၊ အဘတ်သို့ကပ်ထားသည်၊ ဘောဂေါတမ၊
 အရှင်ဂေါတမ၊ တံ၊ အရှင်သည်၊ ကိသော၊ ကြိုသည်၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဍော၊ အဆင်းမထွ
 သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝ၊ သင်အား၊ မရတံ၊ သေခြင်းသည်၊ သန္တိကော၊ နိုး၏၊
 သဟဿဘာဂေါ၊ အထောင်သော အတိုရှိသော အပျော်သော်ခြင်းမရှိသော
 ဈာန်အစရှိသည်လည်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ မရတသ၊ သေခြင်း၏၊ ပစ္စယော၊ အ
 ထောက်အပင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကံသော၊ တခုသော အတိုသည်သာ
 ယျင်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘော၊ အချင်း၊ ဇီဝ
 အသက်ရှည်လေး၊ ထေ၊ သင်၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ သေပေဈာ၊
 မြတ်၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်သည်ရှိသော်၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊
 ကာဟသိ၊ ပြုရလတ္တံ့၊ ဘော၊ အရှင်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မေထုန်မှကြဉ်သော မြတ်
 သော အကျင့်ကို၊ စရတော၊ ကျင့်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အဂ္ဂိယတံ၊ မီးပူ
 ဇော်ခြင်းကို၊ ဇူဟတောစ၊ ပူဇော်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တေ၊ သင်အား၊
 ဗဟုတံ၊ များစွာသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ စိယတေ၊ ပွား၏၊ ပဓာနေန၊
 နိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ ကိဉ္စကာဟသိ၊ အသို့ပြုလတ္တံ့၊ နည်း၊ ပဓာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ မဂ္ဂေါ၊
 ခရီးသည်၊ ဒုဂ္ဂေါ၊ သွားခက်သည်၊ ဒုက္ကရော၊ သွားခြင်းငှါပြုနိုင်ခဲ့၏၊ ဒုရတိ
 သက္ကဝေါ၊ ဖြစ်နိုင်ခဲ့၏၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ တထံဘဏန္ဓော၊ ဆိုထွက်
 မာရော၊ မာဂ်သည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထူး၏၊ သန္တိကော၊ အနိုး၌၊ အဋ္ဌာ၊ ရပ်
 ၏၊ တထာဝါဒိနံ၊ ထိုသို့သော အခြင်းဖြင့်ဆိုထသော၊ တံမာဂံ၊ ထိုမာဂ်ကို၊ ဘ
 ဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဗြေ၊ ဆိုပြီး၊
 ပမတ္တဗန္ဓု၊ မေ့လျော့စေခြင်းငှါ၊ ဖွဲ့တတ်သော၊ ပါဝိမ၊ ယုတ်မာသော အလို
 ရှိသော မာဂ်နတ်၊ ထံ၊ သင်သည်၊ ယေနုတ္တေန၊ အကြင်သူတပါးတို့၏ အန္တ
 ရာဟံကိုပြုတတ်သော မိမိအကျိုးဖြင့်၊ ဣမ၊ ဤငါ၏အထံသို့၊ အာဂတော၊
 ထာ၏၊ ဘော၊ အတ္တော၊ ထိုအကျိုးသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ နဘာဝိသံ၊ တိ၊ မဖြစ်
 လတ္တံ့၊ ပါဝိမ၊ မာဂ်နတ်ယုတ်၊ ပုညေန၊ ဝန်သို့ထားစေတတ်သော သင်
 ဆိုးသာပုညဖြင့်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ အဏုမတ္တောပိ၊ အနုပြုအတိုင်းအရှည်မျှ
 လည်း၊ အတ္တော၊ အလိုသည်၊ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ယေသဉ္စ၊ အကြင်သူတို့အားကား၊
 ပုညေန၊ ဝန်သို့ထားစေတတ်သောပုညဖြင့်၊ အတ္တော၊ အလိုသည်၊ ပိဇ္ဇတိ၊
 ရှိ၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကိုသာယျင်၊ မာရော၊ မာဂ်သည်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ အရ
 ဟတိ၊ ထိုကပ်၏၊ အရေမာရ၊ ဟတ်မာဂ်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ သဒ္ဓါ၊ အမတုမရှိ

သောငြိမ်းခြင်းမြတ်သော နိဗ္ဗာန်၌ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော ဩကပ္ပန သဒ္ဓါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တပေါ်ရိရိယံ။ မသျှော့သော လုံ့လဟုဆိုအပ်သော ကာယိကစေတသိက ဝိရိယသည်လည်းကောင်း၊ ပညာစ၊ ဝေဒနိယကံ နက်နှင်တူသောပညာသည်လည်းကောင်း၊ မမ၊ ငါအား၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ သောတွံ ထိုသင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဟိတတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ထွတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဇိဝံ၊ အသက်ကို၊ အနုပုစ္ဆယိ၊ မေးဘိသ နည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ သဒ္ဓါ၊ ကိုယ်၌၊ သရုဋ္ဌိတော၊ အာနာပါန ဈာန်ဝိရိယ ကြောင့်ဖြစ်သော၊ အယံဝါတော၊ ဤထေသည်၊ နဒိန္ဒိ၊ မြစ်တို့၏သော်လည်း၊ သောဘာနိ၊ ရေအယဉ်တို့ကို၊ ဝိသောသယေ၊ ခန်းခြောက်စေနိုင်ရာသလျှင် ကတည်း၊ ပဟိတတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ထွတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ထောဟိတံ၊ လေးကွန်းစားမျှသာဖြစ်သော သွေးကို၊ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ နူပဿူသယေ၊ မခန်းခြောက်စေ နိုင်ရာအနည်း၊ လောဟိတမေဝ၊ သွေး ကိုသာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်၊ လေဒဟိတေ၊ သွေးသည်၊ သုဿမာနိဒ္ဓိ၊ ခြောက်လ သော်၊ ပိတ္တံစ၊ သည်းခြေကိုလည်းကောင်း၊ သေမှံစ၊ လေးကွန်းစားမျှသော သလိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ သုဿယဏိ၊ ခြေခန်းစေ၏၊ တေသု၊ ထိုသလိပ် သည်းခြေတို့သည်၊ သုဿမာနေသု၊ ခြောက်ခန်းကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝံသာနိ၊ အသားတို့သည်၊ ဝိယန္တိ၊ ကုန်ကုန်၏၊ ဝံသေသု၊ အသားတို့သည်၊ ဝိယမာနေ သု၊ ကုန်ခန်းသည် ရှိသော်၊ မမ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဘိယျော၊ ရှေးထက် လွန်စွာ၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်လင်၏၊ သတိစ၊ သတိသည်လည်းကောင်း၊ ပညာစ ပညာသည်လည်းကောင်း၊ သမာဓိစ၊ သမာဓိသည်လည်းကောင်း၊ ဘိယျော လွန်စွာ၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ တည်၏၊ ဧဝံ၊ ဝိဟရေတော၊ ဤသို့ပြင်းစွာသောဝိရိယကိုအား ထုတ်သဖြင့်နေသည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တမဝေဒနံ၊ ဝေဒနာတို့၏သက်သေသဖွယ်ဖြစ် သော လွန်မြတ်သောဝေဒနာသို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်သော၊ တဿမေ၊ ထိုငါ ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နာပေက္ခတေ၊ အလိုမရှိ၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ တွံ၊ သည်၊ အတ္တသုဒ္ဓတံ၊ ကိုယ်စိတ်၏ စင်သောအဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုထော၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ ကာမာ၊ နှစ်ပါးတို့သော ကာမတို့ကို၊ တေ၊ သင်၏၊ ပဌမာသေနာ၊ ရှေးဦးစွာသော စင်သည်တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန် ၏၊ အတေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းနေရာမြတ်သော ကုသိုလ်ဓမ္မတို့၌မမ္မေ ထေျာ်ခြင်းကို၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သောစင်သည်ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ထိုအပ်၏ ခုဒ္ဒိပါသာ၊ ပွတ်သိပ်ဆာထောင်ခြင်းကို၊ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်လောစင် သည်ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဏှိ၊ ပရိယေသနတဏှာကို၊ တေ၊ သင်၏။

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

စတုတ္ထိ။လေးခုမြောက်သောစစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။ဆိုအပ်၏။ထိနမိဒ္ဓံ၊မိတ်
 ဒွိမခုံခြင်းကို၊တေ၊သင်၏။ ပဉ္စမံ၊ငါးခုမြောက်သော စစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။
 ဆိုအပ်၏။ဘိရု၊ကြော့ယိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ဆဋ္ဌာ၊ခြေခံချခြင်းသောစစ်သည်
 ဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ။ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏။ ဝိပိကိစ္ဆာ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊တေ
 သင်သည်။သတ္တမိ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောစစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။ဆိုအပ်၏။မ
 ကောစ၊သုကျေးဇူးကိုချေခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ထဗ္ဗော၊မာန်ဖြင့်ခိုင်
 မာခြင်းကို လည်းကောင်း၊ တေ၊သင်၏။ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်သောစစ်
 သည်ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ။ဆိုအပ်၏။ထာတောစ၊ထာတ်ကိုလည်းကောင်း၊ထိလော
 ကောစ။ ပြီးပွမ်းခြင်းအကျော်အလောကိုလည်းကောင်း။ သက္ကာရောစ၊အရို
 အသေပူဇော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊တေ၊သင်၏။ သေနာ၊စစ်သည်တို့ဟူ
 ၍၊ဝုစ္စတိ။ဆိုအပ်၏။မိစ္ဆာ၊လဒ္ဓေါ၊ဓမ္မအထူးတို့ကိုပြု၍ချွတ်ယွင်းယုတ်မာသ
 ဖြင့်ရအပ်သော၊ယောယသောစ၊အကြင်အခြံအရံသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။
 ယောစ၊အကြင်သူသည်လည်း၊ ဇာတိအာဒိနာ၊အမျိုးဇာတ်အားဖြင့်၊အတ္တာ
 နံ၊မိမိကိုယ်ကို၊သမုက္ကံ၊သေ၊ပြီးမြောက်၏။ပရေစ၊သူဟပါးတို့ကိုလည်း၊အ
 ဝဇာနာတိ၊နှိပ်စက်၏။ဧတေပိ၊ဤအခြံအရံဖြစ်သော သူအတ္တု၊ကြံသနပရ
 ဝတ္တနုဖြစ်သောသူတို့ကို၊တေ၊သင်၏။ သေနာ၊စစ်သည်တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ။ဆို
 အပ်ကုန်၏။ နရမိ၊မာရ်နတိ။ သော၊ဤကာမစသော တဆယ်အပြားရှိသော
 စစ်သည်သည်လည်း၊ဝေ၊သင်၏။ သေနာ၊စစ်သည်တို့တည်း၊ ကဏ္ဍဿ၊
 မည်းညစ်သောအကုသိုလ်ရှိသော၊တေ၊သင်မာရ်နတိ၏။ အဘိပ္ပဟာရိနိံ၊
 ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကိုခတ်ပုတ်တတ်သော၊နံ၊ ထိုဆယ်ပါးအပြားရှိသောစစ်
 ကို၊အသုရော၊မရဲရင့်သော၊ပရိသော၊ယောကျာ်းသည်၊နဇိနာတိ၊မအောင်
 နှိုင်း၊သူရောပန၊ရဲရင့်သောသူသည်ကား၊ဇိနာတိ၊အောင်၏။ ဇိတွာ၊အောင်
 ပြီး၍၊သုခံ၊မာရ်နိလ်ချမ်းသာကို၊ လတတေ၊ရ၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တံ
 သုခံ၊ထိုချမ်းသာကို၊ဝဗ္ဗယမာနော၊ အရွယ်ကြီးသော၊ သေအဟန္တိ၊ဤငါ
 သည်လည်း၊ရဇ္ဇံ၊မြူဘန်မြက်ကို၊ပရိဟရေယျ၊ဆောင်အံ့၊ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကဝသေနာယ၊သင်၏စစ်သည်မှ၊ပရာဇိတဿ၊ရှုံး
 သော၊တဿမေ၊ထိုငါ၏၊ဇိဝိတံ၊အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ ဝိရတ္ထု၊စက်ဆုပ်
 သွယ်ရှိ၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပရိဟရေယျ၊ဆောင်အံ့၊ ယံယေနဇိဝိတေန၊
 အကြင်အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်၊ပရာဇိတော၊ရှုံးသည်ဖြစ်၍၊စေဇိဝေ၊အကယ်
 ၍ရှင်အံ့၊တသ္မာ၊ဇိဝိတာ၊ထိုသို့အသက်ရှင်သောထက်၊တယာ၊သင်နှင့်၊သဒ္ဓိံ
 တက္ခ၊သင်္ဂါမေ၊စစ်ထိုးရာ၌၊မေ၊ငါ၏၊မတံ၊သေခြင်းသည်၊သေယျော၊မြတ်

၏၊ ယသ္မ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမအစအတ္တု၊ ဣသနပရဝ ဟန္တအဆုံး
 ရှိသော သင်၏စစ်သည်၌၊ ပဂါဇ္ဇာ၊ နစ်ကုန်ဝင်ကုန်သော၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်
 သော၊ သမဏ၊ ဖြားဟူ၍၊ ခဟာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နဒိသန္တိ၊ ဘိလစသော
 ဂုဏ်တို့ဖြင့် မထင်ရှားကုန်၊ ယေန၊ အကြင်ခရီးဖြင့်၊ သုဗ္ဗတာ၊ ကောင်းသော
 အကျင့်ရှိကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထိုဘုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့
 သည်၊ ဘန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားကုန်၏၊ တဗ္ဗမဂ္ဂံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ သွားရာသွား
 ကြောင်းဖြစ်သော မြတ်သော ခရီးကိုလည်း၊ ဧတေ၊ ထိုသင်၏စစ်သည်၌ နစ်
 ကုန်ဝင်ကုန်သော ခဟာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နဒေန္တိ၊ မထိကုန်၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယု
 ဇ္ဈာ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ ထွက်ထသော၊ သဝါဟနံ၊ ဝိရိမေဂဏာဆင်နှင့်
 တကွသော၊ ဝေဒိနိ၊ သင်၏စစ်သည်အပေါင်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ပစ္စုဝန္တိ၊ ဧ၊ ရှေးရှုအထက် သို့သွားအံ့၊ ဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဣန္ဒာ၊ ထိုင်ရာပံ့လှင်မှ၊ မာအစာဝယံ၊ မရွေ့စေနိုင်ထက္ကံ၊ သ
 ဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တဟူသော၊ သေသလောကော၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝ
 ကမှကြွင်းသော သတ္တလောကသည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ယံတံသေနံ၊ အကြင်ဆို
 အပ်သော ထိုစစ်သည် အပေါင်းကို၊ နပ္ပသဟတိ၊ မနှိပ်စက်မည့်ဦးဆံစေ
 ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်၊ အသ္မနာ၊ ကျောက်ဖြင့်၊ အာမပက္ကံ၊ အစိမ်းအကျက်
 ဖြစ်ထသော၊ ဘာဇနံ၊ မြေအိုး မြေခွက်ကို၊ ဘိန္ဒုတိဇ္ဇဝံ၊ ခွဲဘိသကဲ့သို့၊
 တေ၊ သင်၏၊ တံ၊ ထိုစစ်သည် အပေါင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပညာယံ၊
 ပညာဖြင့်၊ ဝဇ္ဈာမိ၊ သတ်ခွဲအံ့၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သင်္ကပ္ပံ၊
 အကြံကို၊ ဝထိံ၊ မဂ်ဘာဝနာဖြင့် မိစ္ဆာ သင်္ကပ္ပကို ပယ်၍ သမ္မာသင်္ကပ္ပကို
 ဖြစ်စေသဖြင့်လေ့ လာခြင်းရှိသည်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ သတိံစ၊ ကာယ
 စသော သေးပါးတို့၌ သတိကိုလည်း၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာထင်သည်
 ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ရဋ္ဌာ၊ တရသောတိုင်းမှ၊ ရဋ္ဌံ၊ တရသောတိုင်းသို့၊ ဗုဇ္ဇ
 ဘာဝကေ၊ နတ်လူအပြားရှိကုန်သော များစွာကုန်သော သာဝက တို့ကို၊
 ဝိနုသံဝိနုယန္တော၊ ဆုံးမသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရိသံ၊ သွားလာ ထူညှပ်ပတ်အံ့၊ မ
 ဟာ၊ ငါသည်၊ ဝိနုယမာနာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသာဝကတို့သည်၊
 မမ၊ ငါ၏၊ သာသနကာရဏာ၊ ဆုံးမခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အပ္ပ
 မက္ကာ၊ မဓေမလျော့ကုန်သည်၊ ပတိတက္ကာ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကာမံ၊ စင်စစ်၊ ဘဝံပိ၊ ဘဝသုံးပါးကိုလည်း၊ ဧဟိ
 သန္တိ၊ ဖွန်ကုန်ထက္ကံ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဝတ္တံ၊ ကြွသွား၍၊ နသောစ

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

မှေးမပိုးရိပ်ကုန်၊ တမေဝံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လ
 တွံ၊ သတိမတော၊ သတိရှိသော၊ သမ္ပန္နဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဏာရံ၊
 အခွင့်ကို၊ အဓိဂန္ထိဿံ၊ ရလအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩတာရာပေတွာ၊ အခွင့်ကို
 သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝဿံ၊ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဒါ
 ပဒံ၊ ခြေရာနောက်ထပ်၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်မပြတ်လိုက်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အနု
 ဗန္ဓိတွာပိ၊ အစဉ်မပြတ်လိုက်၍လည်း၊ သတိမတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊
 သမ္ပန္နဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဏာရံ၊ အခွင့်ကို၊ နာဓိဂမိ၊ မရ၊ သေ့ဟေ့၊
 ထိုငါသည်၊ မေဒဝဏ္ဏံ၊ အဆီခဲနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ ပါသာဏံ၊
 ကျောက်ကို၊ မေဒသညိ၊ အဆီခဲဟုအမှတ်ရှိသော၊ ဝါယသော၊ ကျီးသည်၊
 ဧကသ္မိံ၊ ပသော၊ တခုသောနံ၊ ပါး၌၊ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ နှုတ်သီးဖြင့်ထိုး၍၊ အဿာဒံ၊
 သာယာအပ်သည်ကို၊ အဝိဇ္ဇမာနော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုကျီးသည်၊
 ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ မုဒု၊ နူးညံ့ခြင်းရှိသည်ကို၊ ဝိဇ္ဇမအပိ၊ ရငြားအံ့လည်းမထိ၊
 ဣတော၊ ဤမှ၊ အဿာဒနာ၊ သာယာအပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ သိယာအပိ၊
 ရှိငြားအံ့လည်းမထိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပရိယဂါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှထည်၏၊
 အနုပရိယာယိတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှထည်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုထက်ဝန်းကျင်မှ
 ထည်ရာ၌၊ အဿာဒံ၊ သာယာခြင်းကို၊ အထဒ္ဓါ၊ မရမူ၍၊ ပါသာ ဧက၊
 ကျောက်တို့ကို၊ နိဗ္ဗိန္ဒြ၊ ထိုး၍၊ ဧတ္ထော၊ ဤကျောက်မှ၊ အဘိက္ကမိဣဝ၊ ဝဲရာသ
 ကဲ့သို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကာယကမ္မာဒိသု၊ ကာယကံစသည်တို့
 ၌၊ ခရတုဏ္ဍကေန၊ ခံတွင်းများဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈန္တော၊ နှုတ်သီးဖြင့်ထိုးထုတ်၊ ကတ္ထ
 ပိ၊ တစ်ခုတခုသောအပရိသုဒ္ဓကာ၊ သာယာစာရစသည်တို့၌၊ မုဒု၊ နူးညံ့ခြင်း
 ရှိသည်ကို၊ ဝိဇ္ဇမအပိ၊ ရငြားအံ့လည်းမထိ၊ ကုတောပိ၊ အတယ်အခါမှ
 ထည်း၊ အဿာဒနာ၊ သာယာအပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ သိယာအပိ၊ ဖြစ်ငြား
 အံ့လည်းမထိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပရိယဂါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှထည်၏၊ ဘော၊ အ
 ချင်းတို့၊ တေမယံ၊ ထိုငါတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၌၊ အဿာဒံ၊ သာ
 ယာခြင်းကို၊ အထဒ္ဓါ၊ မရကုန်မူ၍၊ ကာကော၊ ကျီးသည်၊ သေလံ၊ ကျောက်
 သို့၊ အာသဇ္ဇ၊ ရောက်၍၊ နိဗ္ဗိန္ဒြ၊ ထိုး၍၊ အပတ္တမိဣဝ၊ ဝဲသကဲ့သို့၊ ဂေါတမံ၊
 ဂေါတမသို့၊ အာသဇ္ဇ၊ ရောက်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗိန္ဒြ၊ ထိုး၍၊ အပေမ၊ ဝဲရာကုန်အံ့၊ သော
 ကပရေတဿ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်ထသော၊ တဿ၊ ထိုမာဂ်၏၊
 ကတ္ထာ၊ ထက္ကတီးကြားမှ၊ ဝိထာ၊ စောင်းသည်၊ အတဿထ၊ ယျောကျ၏၊
 တတော၊ ထိုသို့ကျသောကြောင့်၊ ဒုမ္ပနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍၊ သောယ
 ကော၊ ထိုမာဂ်နတ်သည်၊ တတ္ထော၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တရောယထ၊

ကွယ်လေ၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ ပဝာနသုတ္တံ၊ ပဝာန သုတ်တည်း။ ။

ဘန္တေအရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံ၊ ဤသုဘာသိတသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အထံ တော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားရ လိုက်သနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်းသာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထပိတိကဿ၊ အနာထပိတံသု ဋ္ဌေး၏အရာမေးနှလုံးမွေ့လျော်လျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတ ဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူ သောအခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေ တိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်၊ ဘဒန္တေထိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စ သေသာသုံ၊ ငှေးရှုဝန်ခံကုန်၏။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေဝ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအဝေဝ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော် မူသနည်း။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အဂေဟိ၊ ရသာဝါဒါ ဝေရမဏိစသောအကြောင်းတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝါစာ၊ စ ကားသည်၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်ပြီးသော စကားမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဗ္ဘာသိတာ၊ မကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်သည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အနုဝဇ္ဇာစ၊ ရာဂစသောအပြစ်မှကင်းသည်လည်း၊ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညှနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အနုဝဇ္ဇာစ၊ ခပ်ထိမ်းသောအခြင်းအရာ နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုဟိ၊ လေး ပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိအဂေဟိ၊ အဘယ်အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဒုဗ္ဘာသိတာ၊ မကောင်းစွာဆို အပ်သောစကား မည်သည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ အနုဝဇ္ဇာစ၊ ရာ ဂစသောအပြစ်မှ ကင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝိညှနံ၊ ပညာ ရှိတို့သည်၊ အနုဝဇ္ဇာစ၊ ခပ်ထိမ်းသော အခြင်းအရာနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ ဣဒံ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သုဘာသိတံဇေဝ၊ မိစ္ဆာဝါစာမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော စကားကိုသု

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

လျှင်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ ဣန္ဒြိယသိတံ၊ မိစ္ဆာဝါစာနှင့်မကင်းသော မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သော စကားကို၊ နောတာ သတိ၊ မဆို၊ ဓမ္မံယေဝ၊ သဗ္ဗပ္ပလ္လာပအဖြစ်မှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ ထရားနှင့်ယှဉ်သော စကားကို သာလျှင်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ အဓမ္မံ၊ ထရားမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ အကျိုးမရှိ သောစကားကို၊ နောတာသတိ၊ မဆို၊ ဝိယံယေဝ၊ ကြမ်းတမ်းသော အဖြစ်မှကင်းသည်ဖြစ်၍ ချစ်ဘွယ်သော စကားကိုသာလျှင်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ အဝိယံ၊ အချစ်အပ်သော ကြမ်းတမ်းသော စကားကို၊ နောတာသတိ၊ မဆို၊ သစ္စံယေဝ၊ ခုသာဝါဒမှကင်းသည်ဖြစ်၍ မှန်သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို၊ နောတာသတိ၊ မဆို၊ ဣတိဣမေဟိ အင်္ဂုဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်လည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါအင်္ဂုဟိ၊ ဤအင်္ဂါနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣန္ဒြိယသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သော စကားမည်သည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အနုဝဇ္ဇာ၊ ရာဂစသော အပြစ်မှကင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိညုနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အနုဝဇ္ဇာ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣဒံ ဝေနံ၊ ဤသို့သော သုဘာသိတလက္ခဏာရှိသော စကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣဒံ ဝေနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထုန၊ အကျယ်ဟောပြီး၍၊ အထုတ္ထိ၊ ထိုမှနောက်၌၊ အပရံ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဧတံ၊ ဤအကျဉ်းဖြစ်သောဝါထာစကားကို၊ သုဂတော၊ ကောင်းသော စကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ သုဘာသိတံ၊ ချောပစ်ခြင်းစသော အပြစ်ကင်းသည်ဖြစ်၍ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကို၊ သန္တော၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သောစကားဟူ၍၊ အာဟု၊ ပြီးမှမ်းကုန်၏၊ ဓမ္မံ၊ ထရားမှမကင်းစေသော စကားကိုသာ၊ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏၊ အဓမ္မံ၊ ထရားမှကင်းသောစကားကို၊ နဘဏေ၊ မဆိုရာ၊ ဣတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ တံ၊ ထိုထရားနှင့်ယှဉ်သော ထရားစကားကို၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သောစကားဟူ၍၊ အာဟု၊ ပြီးမှမ်းကုန်၏၊ ဝိယံ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားကို၊ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏၊ အဝိယံ၊ မချစ်ဘွယ်သော စကားကို၊ နဘဏေ၊ မဆိုရာ၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ တဗ္ဗ၊ ထိုထရားနှင့်ယှဉ်သောစကားကိုလည်း၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သောစကားဟူ၍၊

အာဟု၊ ငြိမ်းပွန်းကုန်၏။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို၊ ဘဝေ၊ ဆိုရာ၏။ အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို၊ နဘဝေ၊ မဆိုရာ၊ စတုတ္ထံ၊ ဝေးချမြောက်သော၊ တဉ္စ၊ ထိုတရားနှင့်ယှဉ်သော စကားကိုလည်း၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သောစကားဟူ၍၊ အာဟု၊ ငြိမ်းပွန်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဝံဂိသော၊ အရှင်ဝံဂိသည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဧကံသံ၊ ထက်ဝဲတဘက်ပရုံးထက်၌၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ တင်သည်ကိုပြု၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဝေနေ၊ ထိုမြတ်စွာထူးရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ အဉ္စလိ၊ ထက်အုပ်ကို၊ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝံမမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဥဇ္ဈေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဗ္ဗိဘာတိ၊ ထင်၏။ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောထူး၊ ဝံမမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဥဇ္ဈေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဗ္ဗိဘာတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ဝံဂိသ၊ ဝံဂိသ၊ တံတဝ၊ သင်၏။ ဥဇ္ဈေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဗ္ဗိဘာတု၊ ထင်စေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယ သ္မာဝံဂိသော၊ အရှင်ဝံဂိသည်၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ သာရုပ္ပါဟိ၊ ထောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိတ္ထဝိ၊ ငြိမ်းပွန်း၏။ ယာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိဟုတ်ကို၊ နတာပယေ၊ နှလုံးမသာခြင်းဖြင့် မပူပန်စေ၊ ပရေစ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း၊ နိဝဟိ၊ သေယူ၊ အချင်းအချစ်ချက်စေသည်ဖြစ်၍၊ မဉ္ဇဉ်းဆဲရာ၊ တမေဝဂါဝံ၊ ထိုစကားကိုသာလျှင်၊ ဘာသေယူ၊ ပြောဆိုရာ၏။ သာဝါစ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သဘာထိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယာဝါစ၊ အကြင်စကားကို၊ ပဗ္ဗိနန္ဒိတာ၊ ရှင်သောစိတ်ဖြင့်ရှေးရှုသွား၍၊ ရှစ်သက်ဝပ်မြောက်အပ်၏။ ယံဝါဝံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘာသန္တော၊ ပြောဆိုသောသူသည်၊ ပရေဝံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ပါစါနိ၊ ယုတ်ကုန်ရှုံ့ရှာအပ်ကုန်သောမူသဝါစာတို့ကို၊ အနာဒါယ၊ မယူမူ၍၊ ဝီဟိ၊ ချစ်သောဘွယ်စကားကိုသာ၊ ဘာသတေ၊ ဆို၏။ တံဝီယဝါစမေဝ၊ ထိုချစ်ဘွယ်သော စကားကိုသာလျှင်၊ ဘာသေယူ၊ ဆိုရာ၏။ သစ္စံ၊ မှန်သော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အမတ၊ အမြိုက်သုတ္တံနှင့်တူ၏။ သေသော၊ ဝစော၊ ဤမှန်သောစကားမည်သည်၊ သနန္တနော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဓမ္မော၊ သဘောထူး

ထည်း၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သစ္စေတ၊ မှန်သော စကား၌ ထည်းကောင်း၊ အတ္ထေတ၊ မိမိအကျိုးသူတပါးအကျိုး၌ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ၊ အကြောင်းတရား၌ ထည်းကောင်း၊ ပတိဗ္ဗိတာ၊ ထည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ပြီးစွမ်းကုန်ပြီ။

၊ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ ကိလေသနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း ဌာထည်းကောင်း၊ ခုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်း ဌာထည်းကောင်း၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ခေဝံ၊ ဘေးမရှိဥပဒ္ဒဝေါ မရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံဝါဝံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆိုတော် မူ၏၊ သာဝါစာ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝါစာနံ၊ ခပ်ဆိမ်းသောစကားတို့တွင်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဥတ္တမာ၊ မြတ်သော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။

၊ သုဘာသိတသုတ္တံ၊ သုဘာသိတသုတ်တည်း။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံ၊ ဤသုန္ဒရိကဘာရစ္ဆါဇသုတ်ကို၊ မေမ ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အ ထံထော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြား လိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ သုန္ဒရိကာယ၊ သုန္ဒရိကာအ မည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ တေ နခေါပနသမယေ၊ ထိုသို့နေထိုင်မူသောအခါ၌၊ သုန္ဒရိကဘာရစ္ဆါဇော၊ သုန္ဒ ရိကဘာရစ္ဆါဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုန္ဒရိကာယ၊ သု ဋ္ဌရိကာအမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ဇဟ တိ၊ ပူဇော်၏၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မီးတင်းကုပ်ကို၊ ပရိဂရတိ၊ ထံမြက်ထွန်းခြင်း လိမ်းကျံခြင်းစသည်ဖြင့်အရိုအသေဆည်းကပ်လုပ်ကျွေး၏၊ အထခေါ၊ ထို အခါ၌၊ သုန္ဒရိကဘာရစ္ဆါဇော၊ သုန္ဒရိကဘာရစ္ဆါဇ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မ ဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ဇဟိတွာ၊ ပူဇော်ပြီး၍၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မီးတင်း ကုပ်ကို၊ ပရိဂရတွာ၊ ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးပြီး၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဣဝံ၊ ဟု၊ သံ၊ မီး၌ ထည့်အပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော နို့၊ ဂဏာကို၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူသည်၊ ဘုဂ္ဂေယျ၊ စားရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ န္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတုဗ္ဗိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို၊ အနုပိလော ကေသိ၊ ထုည့်၍ကြည့်၏၊ သုန္ဒရိကဘာရစ္ဆါဇော၊ သုန္ဒရိကဘာရစ္ဆါဇအမည် ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဝိဗုဒ္ဓေ၊ မနီးမဝေးသော၊ အညတရ သ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ သထိသံ၊ ဥခေါင်းနှင့်တကွ၊ ပါရူတံ၊ ရုံသည်ဖြစ်၍၊ နိသိန္ဒံ၊ ခေါ၊ ထိုင်နေထိုင်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘု

ရားကို၊ အဋ္ဌသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း၊ မိသွားန၊ မြင်ပြီး၍၊ ဟဗျသေသံ၊ မီး
 နှိပ်ညှိအပ်ပြီး သည်မှ ကြွင်းသောနို့ ဝဏာကို၊ ဝါမေနဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲ
 လက်ဖြင့်၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကမဏ္ဍလံ၊ ကုရားကို၊ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊
 လက်ယာလက်ဖြင့်၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုထုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပ
 သင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ အထေးခါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သုန္ဒ
 ကဘာရုခါ၊ သုန္ဒရိကဘာရုခါ၊ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏
 ပဒသဇ္ဈေန၊ ခြေသံဖြင့်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဝိဝရိ၊ သင့်တော်မူ၏၊ အထေးခါ၊
 ထိုအခါ၌၊ သုန္ဒရိကဘာရုခါ၊ သုန္ဒရိကဘာရုခါ၊ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မ
 ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ မုဏ္ဍော၊ ဦးပြည်းတကား၊
 အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ မုဏ္ဍကော၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သောဦးပြည်းတ
 ကား၊ ဣတိ၊ ဤ၊ န္ဒိ၊ ဝတွာ၊ ကဲ့ရဲ့၍၊ တတော၊ ထိုထုရားအထံမှလျှင်၊ နိဝတ္တိတု
 ကာမော၊ ပြန်လိုသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အထေးခါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုန္ဒရိကဘာ
 ရုခါ၊ သုန္ဒရိကဘာရုခါ၊ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ဧတံ
 ဤအကြံသည် အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ အဟောထိ၊ အတယ်သို့ဖြစ်သနည်း
 တိ၊ သင့်စွ၊ ဣ၊ ဤလောက၌၊ ဇေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့
 ယည်၊ မုဏ္ဍာဝိ၊ ဦးပြည်းကုန်သည်လည်း၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတံ၊ ငါ
 သည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဧတိ၊ အမျိုးကို၊ ပုဏ္ဏယျံ၊ မေးရမူ
 ကား၊ ယန္တု၊ ကောင်းထေစွ၊ ဣတိဧတံ၊ ဤအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အ
 ထေးခါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုန္ဒရိကဘာရုခါ၊ သုန္ဒရိကဘာရုခါ၊ အမည်ရှိသော၊
 ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥ
 ပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထု
 ရားကို၊ တံ၊ အရှင်သည်၊ ကိံ ဧစ္စေ၊ အတယ်အမျိုးရှိသနည်း၊ ဣတိဧတံ
 စနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါ၊ လျှောက်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အတံ၊ ငါ
 သည်၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ နနောအမိ၊ မဖြစ်၊ ရာဇာပုဏ္ဏော၊ မင်း၏
 သားသည်၊ နနောအမိ၊ မဖြစ်၊ ဝေသံ၊ ဝယနော၊ ကုန်သည်အမျိုးသည်၊ နနော
 အမိ၊ မဖြစ်၊ ဥဒ၊ ထိုမြို့၊ ကောဝိ၊ တရံတယောက်သော သူဆင်းရဲနွန်းစဏ္ဍား
 သည်လည်း၊ နနောအမိ၊ မဖြစ်၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ များစွာကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊
 ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို၊ ပရိညာယ၊ သုံးပါးသောပရိညာဉ်တို့ဖြင့်ပိုင်းခြားပြီး၍၊ အ
 ကိဉ္ဇနော၊ ရာဂစသောကြောင့်ကြခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ မန္တမန္တယ၊ ပညာ

ဖြင့်သိ၍၊ လောကော၊ လောကန္တံ၊ စရာမိ၊ ကျင့်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သဗ္ဗာဒိဝါသိ၊ သင်္ကန်းကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ အဂေဟော၊ တဏှာဟူ
 သောဒိဝမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဂုတ္တကေသော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဆံရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ အဘိနိဗ္ဗာတက္ကော၊ ပူပန်ခြင်းအလွန်ငြိမ်းပြီးသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဓ၊
 ဤလောကန္တံ၊ မာနဝေတိ၊ လူတို့ဖြင့်၊ အလိမ္မာနော၊ မလိမ်းကျံသည်ဖြစ်၍၊
 စရာမိ၊ ကျင့်၏၊ ဝံ၊ ငါကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ အကလ္လံ၊ မထျောက်ပတ်သော၊
 ဂေါက္ကပဉ္စံ၊ အမျိုးအနွယ်နှင့်စပ်သောပြဿနာကို၊ ဝုဏ္ဏထိ၊ မေးတိ၏၊ တကား
 ဘဝံ၊ အရှင်သည်၊ ဗြာဟ္မဏောနော၊ ဗြာဟ္မဏောနူ၊ ဝုဏ္ဏားတုံလော၊ ဘဝံ၊ အ
 ရှင်သည်၊ ဘာရုခါဇောနူ၊ ဘာရုခါဇတုံလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘော၊ အရှင်၊ ဗြာ
 ဟ္မဏာ၊ ဝုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဗြာဟ္မဏေတိ၊ ဝုဏ္ဏားတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝေ၊ စင်
 စစ်၊ ဝုဏ္ဏန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ အဟံ၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ငါဝုဏ္ဏားဟူ၍၊ တံ၊ သင်သည်၊
 စေဗြူဟိ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့၊ ဝေသတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ မဉ္ဇ၊ ငါကို
 လည်း၊ အဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏံမဟုတ်ဟူ၍၊ ဗြူသိ၊ သင်ဆိုသည်မည်၏၊ တံ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိပဒံ၊ သုံးပုဒ်ရှိသော၊ စတုရီ၊ သတက္ခရံ၊ နှစ်ဆယ်လေး
 လုံးသော အက္ခရာရှိသော၊ သာဝိတ္တံ၊ သာဝိတ္တိမည်သော ဗေဒင်ကို၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တံ၊ သင်ကို၊ ဝုဏ္ဏာမိ၊ မေး၏၊ တံ၊ ထိုပြဿနာကို၊ မေ၊ ငါအား၊ ဗြူဟိ၊
 ဆိုလော၊ ။ ဣလောကော၊ ဤလောကန္တံ၊ ကိံ၊ နိဿိတာ၊ အတယ်ကိုမှီကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဣသယေဝ၊ ရသေ့တို့သည်ထည်းကောင်း၊ ခတ္တိယေဝ၊ မင်း
 သည်ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောနုစ၊ ဝုဏ္ဏားသည်ထည်းကောင်း၊ မနုဇာ
 စ၊ တပါးသော လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ ယဉ္စံ၊
 ယဇ်ကို၊ ပုထု၊ ထမင်းအဖျော်စသောများသောအပြားဖြင့်၊ အကပ္ပယိံ၊ သု၊ ပြု
 ကုန်သနည်း၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အန္တဂ္ဂ၊ သုံးပါးသော ပရိညာတို့
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးသို့ရောက်၏၊ ဒေဂူ၊ လေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူ
 သောဝေဒတို့ဖြင့်ကိလေသာတို့ကိုဖောက်၍ထား၏၊ သေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်
 ယဿ၊ အကြင်အုတ်ခတ္တိယစသောသူ၏၊ ယညကာလေ၊ ပူဇော်သောကာ
 လန္တံ၊ ယထိံ၊ ကသိန္တိ၊ အမှတ်မရှိဟူးဟူးငြားငြားသော အာဟာရသည်၊ ပဗ္ဗု၊ ပ
 မ္ပိတေ၊ ရှေးရှုတည်သည်ရှိသော်၊ တတေ၊ ထိုအာဟာရမှ၊ ဟုတိံ၊ တစုံတခု
 သောဒေယျဓမ္မကို၊ ထတေ၊ ရရာ၏၊ တဿ၊ ထိုအုတ်စသော ယဇ်ပူဇော်သော
 သူ၏၊ တံ၊ ထိုပူဇော်သောအမှုသည်၊ ဣန္ဒြေ၊ ပြည့်စုံရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဗြူမိ၊ ဆို၏၊ အဒ္ဓါဟိ၊ စင်စစ်သဖြင့်လျှင်၊ တဿ၊ ထိုငါ၏၊ ဟုတံ၊ ဤ
 ယခုပူဇော်အပ်သောဒေယျဓမ္မသည်၊ ဣန္ဒြေ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကသ္မာ

အတယ်ကြောင့်ကား၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ထာဒိသံ၊ သိသို့အရှင်ဘု
 ရားကဲ့သို့သဘောရှိသော၊ ဝေဒဂုံ၊ ရဟန္တာကို၊ အဒဿာမ၊ အကျွန်ုပ်တို့ဖူး
 မြင်ရကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဇ္ဈေ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊
 ဘုရားဒိသာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ ဝေဒဂုနံ၊ ပ
 ညာရှိဘို့အား၊ အဒဿနေန၊ မဖူးမြင်ရသဖြင့်၊ အဗ္ဗာဒိသာနံ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့
 သဘောရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ပညာပဒိုယတ္တံ၊ ပူဇော်ခြင်း၌၊ ဝိရင်အစ်သော၊
 ပုရုဇ္ဈာသံ၊ နို့ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပူဝဉ္စ၊ ရှံကိုလည်းကောင်း၊ အညော၊
 တပါးသော၊ ဇနော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဘုဇ္ဇတိ၊ စား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံ၊
 သင်သည်၊ မဟိ၊ ငါနှင့်၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညို၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤငါ
 ၏အထံ၌၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဥပသင်္ကမ္မ၊ ကပ်၍၊ ပုစ္ဆ၊ မေးထော
 အတ္ထေန၊ အကျိုးဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသောသင်သည်၊ သန္တံ၊ ကိလေသာ
 မီးငြိမ်းပြီးသော၊ ဝိဂုဓံ၊ အမျက်ဟူသောအခိုးငြိမ်းသဖြင့်အခိုးကင်းထသော၊
 အနိဗ္ဗံ၊ ဆင်းရဲမရှိထသော၊ နိရာသံ၊ အထူးထူးသောအာရုံ၌တောင့်ထခြင်း
 ကင်းထသော၊ သုမေဓံ၊ မြတ်သောပညာရှိသော ဝီကသဝဒက္ခိဏေယျကို၊
 အပ္ပေဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်လျှင်၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ ဝိတောဝ၊ တည့်ထက်ပင်လျှင်၊
 ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယညော၊ ပေးကမ်း
 ခြင်း၌၊ ရတော၊ ရွှေထောင်၏၊ ယညံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကို၊ ယိဗ္ဗကာမော၊ ပေးလို
 ၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒုဇာနာမိ၊ သိမူကားမထိ၊ ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊
 ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုသာသတု၊ ဆုံးမပါလော့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဟ
 တံ၊ ပူဇော်ပေးကမ်းခြင်းသည်၊ ဣဇ္ဈတေ၊ လိုအပ်သော အကျိုးပြည့်စုံ၏၊
 ဧဝံ၊ ထိုဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဗြူဟိ၊ ဟောထော်မူ
 လော့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ တံ၊ သင်သည်၊
 သောတံ၊ ဩဒဟထု၊ နားထောင်လော့၊ တေ၊ သင်အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ ဒေသေသာမိ၊ ဟောအံ့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဟုတ
 သမိန္ဒိ၊ ပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဣတ္ထထိ၊ အလိုရှိအံ့၊ ဇာတိံ၊ အ
 မျိုးကို၊ မာပုစ္ဆ၊ မမေးလင့်၊ ဝရဏံ၊ သိလစသောအပြားရှိသောအကျင့်ကို
 သာလျှင်၊ ပုစ္ဆ၊ မေးစိစစ်လော့၊ ဇာတဝေဒေါ၊ မီးသည်၊ ကဋ္ဌာ၊ သစ်သားမှ၊
 ဟဝေ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိစကုလိနောပိ၊ နိဝံသောအမျိုးရှိ
 ထော်လည်း၊ ခုနိ၊ ရဟန္တာတည်းဟူသောရန်သည်၊ မိတိမာ၊ သမာဓိရှိသည်၊
 ဟိဂိနိသေခေ၊ ဟိဂိဖြင့်အပြစ်ဒေါသကိုဖြစ်သည်၊ အာဇာနိယော၊ အကြင်

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကိုပိုင်းခြား၍သိပြီးသည်။ အသိဖြစ်၏။ သောမနိ၊ ထိုမုနိသည်။ ဣမာယဂုဏသမ္ပတ္တိယာ။ ဤဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဥက္ကမဒ ကိစ္ဆေယျော။ မြတ်သောအလှူကိုခံခြင်းငှါထိုက်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။
 ယောပုဂ္ဂလော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သစ္စေန။ ပရမတ္ထသစ္စာဖြင့်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးပြီးသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဒမသာ။ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်းနှင့်၊ ဥပေ တော။ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝေဒန္တဂူ။ ထေးပါးသောမဂ်ဥာဏ် တည်းဟူသောဝေဒတို့ဖြင့်ကိလေသာတို့၏အဆုံးသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝုထိတဗြဟ္မစရိယော။ သုံးအပ်ပြီးသောမဂ်တည်းဟူသော ဗြဟ္မစရိ ယရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပုညပေက္ခော။ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသော။ ယော ပြာဟ္မတော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယဇေထ။ ပူဇော်အံ့။ သောပြာဟ္မတော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာလေန။ မိမိ၌ဒေယျဓမ္မရှိသော ကာလထိုသို့ သောပု ဂ္ဂိုလ်၏ရှေးရှုဖြစ်သောကာလ၌၊ တမိပုဂ္ဂလေ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဟဗျံ။ ပူဇော် အပ်သောဒေယျဓမ္မကို၊ ပဝေစ္ဆေယျရာဇံ။ ယေပုဂ္ဂလော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ ကာမေ။ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့ကို၊ ဟိတွာ။ စွန့်၍၊ အဂေ ဟာ။ တဏှာဟူသောအိမ်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါသရံ။ ယက်ဖောက်ကဲ့သို့၊ ဥဇျံ။ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ သုသညတတ္တာ။ ကောင်းစွာစောင့်စည်းသောစိတ်ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ စရန္တိ။ ကျင့်ကုန်၏။ ယောပြာဟ္မတော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုညပေက္ခော။ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယဇေထ။ ပူဇော်အံ့။ သော ပြာဟ္မတော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာလေန။ မိမိ၌ဒေယျဓမ္မရှိသောကာလထို သို့သောပုဂ္ဂိုလ်၏ရှေးရှုဖြစ်သောကာလ၌၊ တေသု။ ထိုသို့သော အလှူခံပု ဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟဗျံ။ ပူဇော်အပ်သောဒေယျဓမ္မကို၊ သမဝေစ္ဆေပေယျရာဇံ။ ။ ယေ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိတရာဂါ။ ကင်းသောရာဂရှိကုန်၏။ သုယမာ ဟိတိန္ဒြိယာ။ ကောင်းစွာသောက်တည်အပ်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်၏။ ရာဟုဂ္ဂ ဟဏာ။ ရာဟုတမ်းခြင်းမှ၊ ရုက္ခော။ လွတ်သော၊ စန္ဒောဝ။ လကဲ့သို့၊ ဂဟ ဏာ။ ကိလေသာဟူသောတမ်းခြင်းမှ၊ ပရတ္တာ။ လွတ်ကုန်၏။ ယောပြာဟ္မ တော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုညပေက္ခော။ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသည်ဖြစ် ၍၊ ယဇေထ။ ပူဇော်ရာဇံ။ သောပြာဟ္မတော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာလေန။ မိ မိ၌ဒေယျဓမ္မရှိသောကာလ ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ရှေးရှုဖြစ်သော ကာလ၌၊ တေသု။ ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟဗျံ။ ပူဇော်အပ်သောဒေယျဓမ္မကို၊ သမ ခေတ္တပေယျရာဇံ။ ယေ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မမာယိတာနိ။ တဏှာနိဗ္ဗိ တည်းဟူသောမြတ်နိုးခြင်းတို့ကို၊ ဟိတွာ။ စွန့်ကုန်၍၊ သဒါ။ အခါခပ်ထိမ်း။

သဘာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထောကော၊ လောက၌ ၊ အသဇ္ဇမာနာ
မငြိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တိ၊ အထူးကျင့်ကြကုန်၏။ ယောဗြာဟ္မဏော၊ အ
ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယဇေထ
ပူဇော်ရာ၏။ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ ကာလေန၊ မိမိ၌လှူဘွယ်
ဝတ္ထုရှိသောကာလ ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်၏ရှေးရှုဖြစ်သောကာလ၌။ ထေသု၊
ထိုအလှူပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟဗျံ၊ ပူဇော်အပ်သောဒေယျဝံ့ကုန်သောဝတ္ထု၊ ပေး
လှူရာ၏။ ယောတထာဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာမေ၊ ကံလေ
သာကာမတို့ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ အဘိဘုယျ၊ ဝတ္ထုကာမကိုရှင်နင်း၍၊ စာရိ၊
သွားပြီ။ ယောတထာဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာတိမရဏ
ဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းတို့၏အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝေဒိ၊
မိမိဉာဏ်အစွမ်း အားဖြင့်သိပြီ။ ဥဒကရဟဒေါ၊ အနဝတတ်စသောအိုင်
ကြီးသည်။ ထိတောဝ၊ အေးသကဲ့သို့၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာဟူသောမီး
ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစတာ၊ အေးချမ်းသော၊ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ပုရဇ္ဇာသံ၊ နို့ဂဏာကို၊ အရဟတိ၊ ထိုကံ၏။ တထာဂ
တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမေဟိ၊ ပဋိဝေဒအဓိဂန္တဗ္ဗဂုဏ်ပဟာန်အား
ဖြင့်တူကုန်သောဝိပဿီစသောဘုရားတို့နှင့်၊ သမေ၊ တူသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဝိသမေဟိ၊ မတူကုန်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါအစရှိကုန်သော ကြွင်းသော
သတ္တဝါတို့မှ၊ ဒုရေ၊ မတူသည်ဖြစ်၍ဝေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်ကား၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနန္တပညော၊
အဆုံးမရှိသောပညာရှိ၏။ ဣဝါ၊ ဤလောက၌ထည်းကောင်း၊ ဟူရံဝါ၊ တမ
လွန်သောက၌ထည်းကောင်း၊ အနုပလိက္ခော၊ တဗျာဒိဋ္ဌိကိလေသာတို့ဖြင့်
မလိမ်းကျ၊ ပုရဇ္ဇာသံ၊ နွားနို့၊ အရသာနှင့်ပြည့်စုံသောစိုစွတ်သောထမင်းကို
အရဟတိ၊ ထိုကံ၏။ ယမ္ပိတထာဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၌၊ မာယာ၊
ထုည့်ပတ်ခြင်းသည်။ နဝသတိ၊ မနေ၊ မာနေ၊ မာန်သည်။ နဝသတိ၊ မကိန်း
ဝပ်၊ ယောတထာဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဝိတလောဘော၊
ကင်းသောလောဘရှိ၏။ အမမော၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့၌ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍မြတ်နိုး
ခြင်းမရှိ၊ နိရာသော၊ တပ်မက်ခြင်းကင်း၏။ ပန္နုက္ကကောစေ၊ နှုတ်ပျက်အပ်
ပြီးသောအချက်ရှိ၏။ အဘိနိဗ္ဗုတက္ခော၊ အလွန်ငြိမ်းသော စိတ်ရှိ၏။ ယော
ဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်အပဂြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောဗြာဟ္မဏသည်
သောကမလံ၊ သောကဟူသောအညစ်အကြေးကို၊ အဟာဘိ၊ ပယ်ပြီ။ သော
တထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုရဇ္ဇာသံ၊ နို့ဂဏာကို၊ အရဟတိ၊

ထိုက်၏။ ယောတထာဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မနုဿော၊
 စိတ်၏၊ နိဝေသနံ၊ ဝင်ရာဝင်ကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသောအိမ်ကို၊
 အဟာယိ၊ စွန့်ပြီး၊ ယဿတထာ ဂတဿ၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားအား၊
 ဗရိဂ္ဂဟာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော သိမ်းဆည်းခြင်းတို့သည်၊ ကေမိ၊ အ
 နည်းလော်မျှကိုသည်လည်း၊ နုသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣဝေါ၊ ဤဘဝ၌လည်းကောင်း
 ဟုရံဝါ၊ တမလ္လွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ အနုပါဒိယာနော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအား
 ဖြင့်တရံတရံကို စွဲဆဲခြင်းမရှိထသော၊ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ပူရုဇ္ဇာသံ၊ နို့ ဂဏာကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ သမာဟိတော၊
 ကောင်းစွာတည်ကြည်ထော်မူသော၊ ယောတထာဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဩစံ၊ ဩစာကို၊ ဥဒတာရိ၊ ကူးမြောက်ပြီး၊ ပရေမာယ၊ မြတ်
 သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်၊ ဓမ္မစ၊ ဥပယူဓမ္မကိုလည်း၊ အညာယိ၊
 သိပြီး၊ ဝိကာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိ၏။ အန္တိ၊ မဒေဟုမာရိ၊ အဆုံး
 စွန့်သောကိုယ်ကိုလည်းဆောင်၏။ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပူရုဇ္ဇာသံ၊ နို့ ဂဏာကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ယဿတထာဂတဿ၊
 အကြင်မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဘဝါသဝါစ၊ ဘဝါသဝတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ခရာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော၊ ဝစိစ၊ စကားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇုသိတာ
 ပျက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တင်္ဂတာ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 နုသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဝေဒဂူ၊ လေးပါးသော ဝေဒတို့ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပြီး
 သော၊ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗမိ၊ အထုံးစုံသော
 ခန္ဓာအာယတနခာတ်၌၊ ဝိပ္ပဇ္ဇော၊ လွတ်ပြီး၊ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ပူရုဇ္ဇာသံ၊ နို့ ဂဏာကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ယော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သင်္ဂါတိဂေါ၊ ရာဂစသောငါးပါးသော ငြိခြင်းကိုလွန်ပြီး၊
 ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သင်္ဂါ၊ ငြိခြင်းတို့သည်၊ နုသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ယော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဓေတ္တဝတ္ထု၊ သံကိလေသာဟု ဆိုအပ်ကုန်သော
 ဟေတုအကြောင်း၊ ပစ္စယအကြောင်းတို့နှင့် တက္ခယော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊
 ဗရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍၊ မာနသတ္တေသု၊ မာနဖြင့် ငြိကုန်သော သူတို့၌၊
 အမာနသတ္တော၊ မာနဖြင့်မပြီသော၊ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပူရုဇ္ဇာသံ၊ နို့ ဂဏာကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ အာသံ၊ တဏှာကို၊ အနိဿာယ၊ မမြဲမကပ်မူ၍၊ ဝိဝေကဒသိ၊
 နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဝိဝေကကိုမြင်ပြီး၊ ပရဝေဒိယံ၊ တမားသောမိစ္ဆာ
 အယူရှိကုန်သော သူတို့သည်ထိအပ်ခံစားအပ်သော နှစ်ပါးအပြားရှိသော

ဝိစ္စာဒိဋ္ဌိကို ဥပါတိဝတ္ထော၊ လွန်ပြီ။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကေစိ၊ အနည်းငယ်မျှ ကုန်သော၊ အာရမ္မဏာ၊ ဘဝသစ်၏အကြောင်းတို့သည်၊ နသန္တိ မရှိကုန်၊ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပူရဇ္ဇာသံ၊ နို့ဂဏာကို၊ အရဟတိ၊ ထိုကံ၏၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမေစ္စ၊ ဥာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်းပြီး၍၊ ပရောပရာ၊ ကောင်းမကောင်းကုန်သော ဗာဟိရအတ္တတ္ထိက ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ ခန္ဓာစသော အပြားရှိကုန်သော တရားတို့သည်၊ ဝိရသိတာ၊ ပျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တဂီတာ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ သန္တော၊ ကိလေသာကင်းသည်ဖြစ်၍ ငြိမ်းထသော၊ ဥပါဒါနက္ခယေ၊ ဥပါဒါန၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိရတ္တော၊ အာရုံပြုသော အားဖြင့် ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီးထသော၊ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပူရဇ္ဇာသံ၊ နို့ဂဏာကို၊ အရဟတိ၊ ထိုကံ၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သံယောဇနံ၊ ဇာတိဓယန္တဒယိ၊ သံယောဇဉ်ကုန်သည်၏အဆုံးဖြစ်သော သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်-ဇာတိကုန်သည်၏ အဆုံးဖြစ်သော အနုဗ္ဗာဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကို မြင်ထွေရှိ၏၊ ရာဂပထံ၊ ရာဂတည်းဟူသော အကြောင်းခရီးကို၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ အပဒုဒိ၊ ပျောက်ပြီ၊ သုဒ္ဓေါ၊ စင်သော ကာယသမာစာရရှိသည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်၏၊ နိဒ္ဒေါ၊ ရာဂဒေါသမရှိသဖြင့် အပြစ်ကင်း၏၊ ဝိမလော၊ ရှစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် အညစ်အကြေးကင်း၏၊ အကာစော၊ ဥပက္ကိလေသမရှိ၊ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပူရဇ္ဇာသံ၊ နို့ဂဏာကို၊ အရဟတိ၊ ထိုကံ၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပဿန္တော၊ ဥာဏာသမ္ပယုတ်စိတ်ဖြင့်ရှုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌၊ အတ္တာနံ၊ ခန္ဓာမှတစ်ပါးသော အတ္တကို၊ နာနုပဿတိ၊ မရှုမမြင်၊ သမာယိတော၊ မဂ်သမာဓိဖြင့်တည်ကြည်၏၊ ဥဇ္ဇဂတော၊ ကာယဝက်အစရှိသည်၏မရှိသဖြင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဥပုတတ္ထော၊ လောကဓမ္မတို့ဖြင့်တုန်ထုပ်ခြင်းမရှိတည်ကြည်သောသဘောရှိ၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အနေဇော၊ တဗျာဟူသောတုန်ထုပ်ခြင်းမရှိ၊ အသိယော၊ ငါးပါးသော စိတ်၏ ငြောင့်တံသင်းမရှိ၊ အကင်္ဂေါ၊ ရှစ်ပါးသော ဌာန၌ယုံမှားခြင်းမရှိ၊ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပူရဇ္ဇာသံ၊ နို့ဂဏာကို၊ အရဟတိ၊ ထိုကံ၏၊ ယဿတထာဂတဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားအား၊ မောဟန္တရာ၊ မောဟယျင်အကြောင်းရှိကုန်သော ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့သည်၊ ကေစိ၊ အနည်းငယ်မျှတို့သည်လည်း၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊

တရားတို့၌ လည်း၊ ဥာဏဒသဝီ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသော သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်ရှိ၏။ အန္တိမံ အဆုံးဖြစ်သော၊ သရိရံစ၊ ကိုယ်တော်ကိုလည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ အနုတ္တရံ၊ သာဝကပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့နှင့်မဆက်ဆံသည် ဖြစ်၍အတုမရှိသော၊ သီဝံ၊ ဘေးဥဒ္ဓဝေါမရှိထသော၊ သမ္ပေဒိ။ အဂ္ဂဟတ္ထ ဖိုလ်သို့၊ ပက္ကောစ၊ ရောက်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္တာဝတ၊ ခပ် ထိမ်းသော အဖြစ်မရှိခြင်းသံသရာ၏ အကြောင်းကိလေသာကို ဖြတ်ခြင်း အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ကို ဆောင်ခြင်း သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို ရခြင်း စသောဤမျှသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ယက္ခဿ၊ ယောက်ျား၏။ ဝိသုဒ္ဓါစင် ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာတရားသည်၊ ပူရ ဇ္ဇာသံ၊ နို့ ဂဏာကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဟန္တေ၊ အရှင်တရား၊ မဟံ၊ အ ကျွန်ုပ်၏၊ ဟုတ္တံ၊ ဤပူဇော်ခြင်းသည်လည်း၊ သစ္စံ၊ မှန်သော၊ ဟုတံ၊ ပူဇော် ခြင်းသည် သာလျှင်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဟံဟတ္ထ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဓေ၊ ဤနေရာ၌သာလျှင်၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သောသ တောရှိသော၊ ဝေဓဂုံ၊ ရဟန္တာကို၊ အလတ္ထံ၊ ရပြီဟိ၊ သင့်စွာတွံ၊ အရှင်သည်၊ သက္ခိ၊ မျက်မှောက်ပင်လျှင်၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာတည်း၊ ဟတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပူရဇ္ဇာသံ၊ နို့ ထမင်းကို၊ ပဋိဂ ဏ္ဍာတု၊ ခံတော်မူထား၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံပြီး၍လည်း၊ ဟဂဝါ၊ မြတ်စွာတ ရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပူရဇ္ဇာသံ၊ နို့ ထမင်းကို၊ ဘုဂ္ဂတု၊ သုံးဆောင်တော် မူစေ၊ ဗြဟ္မာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဂါထာဘိဝိတံ၊ ဂါထာဖြင့်ဆို၍ရအပ်သောဘော ဇဉ်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အဘောဇနေယျံ၊ စားခြင်းငှါမထိုက်၊ ဧသေ၊ သော၊ ဤသို့ဂါထာတို့ကိုဆို၍ရအပ်သောဘောဇဉ်ကိုစားခြင်းသဘောသည်၊ သ မ္ပဿတံ၊ ကောင်းစွာအာဇီဝ၏စင်ခြင်းကိုရှုမြင်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာတ ရားတို့၏၊ နဝေဓော၊ ထေ့ကျက်အပ်သော သဘောမဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာတ ရားတို့သည်၊ ဂါထာဘိဝိတံ၊ ဂါထာဖြင့်ဆို၍ရအပ်သော ဘောဇဉ်ကို၊ အပ န္နဒန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏၊ ဗြဟ္မာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧဝံ၊ အာဇီဝ၏စင်ခြင်းသဘောကို၊ ပ တိ၊ စွဲ၍၊ ဓမ္မေ၊ အာဇီဝ၏ စင်ခြင်းသဘောသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သော၊ စင် စစ်မြဲပင်သောရှာဖွေခြင်းသည်၊ ဝုတ္တိ၊ တရားတို့၏ အသက်မွေးခြင်းလည်း၊ ပုညပေက္ခဿ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသော၊ တေ၊ သင်အား၊ ခေတ္တမ္ပိ၊ ပုညဟူ သောလတ်မြေ၌၊ အညံ၊ ပူရဇ္ဇာသမ္ပတပါးသော၊ ဟံ၊ အကြင်ထမင်းအပျော် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညေန၊ ပူရဇ္ဇာသမ္ပတပါးသော၊ ထံတေ့အနွေနစ၊ ထိုထမင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ထံတေ့နပါနေနစ၊ ထိုအပျော်ဖြင့် လည်း

ကောင်းတုံ၊ သင်သည်၊ ကောဝလိန်၊ အလုံးစုံဂုဏ်ဖြင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟော
 သိ၊ မြတ်သော ကျေးဇူးအပေါင်းကို ရှာပြီးထသော၊ ကုက္ကစ္ဆ ဂူပသန္တာ၊
 လက်ခြေထွတ်ခြင်းငြိမ်းသည်ဖြစ်၍ တည်ကြည်သော ဣန္ဒြေရှိထသော၊ ဝီ
 ထာသင်္ဂ၊ ရဟန္တာကို၊ ဥပဋ္ဌဟသဒု၊ မြတ်နိုးတနာလုပ်ကျွေးလော၊ တဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သာဓုအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်
 ပါ၏၊ တဝ၊ အရှင်ထုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ ပဗ္ဗယ၊ စွဲ၍၊ တေ၊ ဤ
 အဆုံးစုံသော ဂုဏ်ဖြင့်ပြည့်သော ဒက္ခိဏေယျုဂ္ဂါလ်ကို၊ တထာ၊ ထို
 အရှင်ထုရားဆိုသော အပြားဖြင့်၊ ဝိဇေဉ္ဇံ၊ သိရာ၏၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်းမာဒိသဿ၊ ငါသို့သောသဘောရှိသောသူ၏၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကို၊ တုဗ္ဗေ
 ယျ၊ စားရာ၏၊ ယံစာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယည
 ကာလေ၊ ယဇ်ပူဇော်သောအခါ၌၊ ပရိယေသမာနော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌ
 ဟေယျံ၊ လုပ်ကျွေးရရာ၏၊ တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊
 အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒေသယံ၊ ညွှန်းပြတော်မူပါလော၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ သာဓုမ္မာ၊ သူတပါး၏အားချွတ်ချယ်ခြင်းတို့သည်၊ ဝိဂတော၊ ကင်းကုန်
 ၏၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ အနာဝိလံ၊ နောက်ကျခြင်းမ
 ရှိ၊ ကာမေတိစ၊ ကာမတို့မှလည်း၊ ဝိပ္ပရက္ခော၊ လွတ်၏၊ ယဿ၊ အကြင်ပု
 ဂ္ဂိုလ်အား၊ ထိန်၊ ထိန်မိဒ္ဓကို၊ မနုဗိဇာ၊ ပယ်ပျောက်အပ်ပြီ၊ သိမန္တာနံ၊ သူ
 တော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်တည်းဟူသော အပိုင်းအခြား၏ အဆုံးတပါး
 သော အတို့ဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့ကို၊ ဝိနေတာရံ၊ ပယ်ပြီးထ
 သော၊ ဇာတိမရဏ ကောဝိဒံ၊ ဇာတိမရဏတို့၌ ထိဋ္ဌာ ထသော၊ မော
 နေယျသမ္ဘန္တံ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ တာဒိတံ၊ ထိုသို့ သောဂုဏ်နှင့်
 ပြည့်စုံသော သဘောရှိသော၊ ရနိံ၊ မြတ်သောရန်ကို၊ ယညံ၊ ယဇ်ပူ
 ဇော်ရာသို့၊ အာဂတံ၊ ရောက်ထားသည်ကို၊ ဘာကုဗ္ဗိံ၊ မျက်မှောင်ကျူတ်
 ခြင်းကို၊ ဝိယေတွာန၊ ပယ်၍၊ ပဉ္စလိကာ၊ လက်အုပ်ချီခြင်း ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ နမဿ၊ ထာရိခိုးကုန်လော၊ အန္တပါနေန၊ ထမင်းအပျော်ဖြင့်၊ ပူဇေ
 ထ၊ ပူဇော်ကုန်လော၊ ဧံ၊ ဤသို့ပူဇော်သည်ရှိသော်၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူတို့
 သည်၊ ဣန္ဒြေ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော်
 မူသော၊ ဘဝံ၊ အရှင်သည်၊ ပုရဇ္ဇာသံ၊ နှိုဂဏာကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊
 အနုတ္တရံ၊ မြတ်သော၊ ပုညဓေတ္တံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၏ပိုက်ပျိုးရာတည်း၊
 သဗ္ဗဇောကဿ၊ ခပ်သိမ်းသောသောက၏၊ အာယောဂေါ၊ အလွန်ရှိသောစွာ
 ပူဇော်အပ်သောပူဇော်ရာတည်း၊ ဘောတော၊ အရှင်ထုရားအား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူ

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

အပ်သောအလှူသည်၊ မဟာပုလဲ၊ များသောအကျိုးရှိ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုန္ဒရိကသာဓုခေါ၊ သုန္ဒရိကသာဓုခေါ၊ အမည်ရှိသော၊ ပြာဟူတော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဝန္တံ၊ မြတ်စွာသုရားကို၊ တေဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ နိက္ကုဇ္ဇိတံဝါ၊ အိုးမှောက်၍ထားအပ်သောဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဥက္ကုဇ္ဇေယျသေယျထာပိ၊ တွန်၍ပြဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စန္ဒံဝါ၊ မြက်သစ်ရှက်စသည်ကိုဖြင့်ဖုံးထွမ်းအပ်သောဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဝိဝေယျသေယျထာပိ၊ တွန်၍ပြဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဿဝါ၊ ခရီးမှားသောသူအားလည်း၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အာစိက္ခေယျသေယျထာပိ၊ ကြားရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူတို့သည်၊ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ အန္တကာရေဝါ၊ အရိက်တိုက်ခွံလည်း၊ ဘေဝပစ္စေတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို၊ ဝေရေယျသေယျထာပိ၊ ညှိထွန်းဆောင်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူသောတာဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အနေကပရိယာယေန၊ များသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ပကာထိတော၊ ပြတော်မူပေ၏။ သောဟံ၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဝန္တံဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံစဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘောတောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို၊ ဣဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ထဘေယျံ၊ ရလိပါ၏။ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ ထဘေယျံ၊ ရလိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ သုန္ဒရိကသာဓုခေါ၊ သုန္ဒရိကသာဓုခေါ၊ အမည်ရှိသော၊ ပြာဟူတော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အလတ္ထခေါ၊ ရသည်သာလည်း၊ (ပ)၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်၊ အညတရော၊ တပါးအဝင်အပါသည်၊ အကောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည့်လျှင်အပြီးလည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ သုန္ဒရိကသာဓုခေါ၊ သုတ္တံ၊ သုန္ဒရိကသာဓုခေါ၊ သုတ်လည်း။ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရားကဿပ၊ ဣဒံ၊ ဤမာစသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဝဂတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အထံတော်

မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဂိဇ္ဈကုဗေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ် အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတေ၊ ထောင်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာဏော၊ မာဏအမည်ရှိသော၊ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုထူးရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကိံ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသကိံ၊ မိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္ပောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏၊ သမ္ပောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံးအောက်မေ့အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝီတိ၊ သာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီန္နောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ မာဏော၊ မာဏအမည်ရှိသော၊ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးကို၊ ဇုတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟိံ၊ အက္ခန္တံ သည်၊ ခါယံကောစ၊ ပေးသည်၊ ပေးတတ်၏။ ခါနပတိစ၊ ခါန၏အရှင်သည်၊ ဖြစ်၏။ ဝဗညူစ၊ ကောင်းသောသူတို့၏စကားကိုသည်၊ သိ၏။ ယာစယောဂေါစ၊ ထောင်းခြင်းငှါသည်သည်ဖြစ်၏။ ဝဗ္ဗေန၊ တရားသဖြင့်၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ ပရိယေသာဗိ၊ ရှာဖွေ၏။ ဝဗ္ဗေန၊ တရားသဖြင့်၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာဖွေ၍၊ ဝဗ္ဗထေ၊ ဗွေဟိစ၊ တရားနှင့်အညီရအပ်သည်သည်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဗ္ဗာဓိဂတေ၊ ဟိစ၊ တရားသဖြင့်ရအပ်သည်သည်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘောဂေဟိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ဖြင့်၊ ဧကဿပိ၊ ထယောက်အားသည်၊ ခဒါမိ၊ ပေး၏။ ခန္တိန္ဒိ၊ နှစ်ယောက်တို့အားသည်၊ ခဒါမိ၊ ပေး၏။ တိတ္ထန္ဒိ၊ သုံးယောက်တို့အားသည်၊ ခဒါမိ၊ ပေး၏။ စတုန္ဒိ၊ လေးယောက်တို့အားသည်၊ ခဒါမိ၊ ပေး၏။ ပဉ္စန္ဒိ၊ ငါးယောက်တို့အားသည်၊ ခဒါမိ၊ ပေး၏။ ဆန္ဒိ၊ ခြောက်ယောက်တို့အားသည်၊ ခဒါမိ၊ ပေး၏။ သတ္တန္ဒိ၊ ခုနစ်ယောက်တို့အားသည်၊ ခဒါမိ၊ ပေး၏။ အဋ္ဌန္ဒိ၊ ရှစ်ယောက်တို့အားသည်၊ ခဒါမိ၊ ပေး၏။ နဝန္ဒိ၊ ကိုးယောက်တို့အားသည်၊ ခဒါမိ၊ ပေး၏။ ဒသန္ဒိ၊ ထကျိပ်တို့အားသည်၊ ခဒါမိ၊ ပေး၏။ ဝိသာယပိ၊ နှစ်ကျိပ်တို့အားသည်၊ ခဒါမိ၊ ပေး၏။ တိံသာယပိ၊ သုံးကျိပ်တို့အားသည်၊ ခဒါမိ၊ ပေး၏။ စက္ကာထိသာယပိ၊ လေးကျိပ်တို့အားသည်၊ ခဒါမိ၊ ပေး၏။ ပညာသာယပိ၊ ငါးကျိပ်တို့အားသည်၊

ဒဒါမိပေး၏။ သတသဒိ၊ တရာအားလည်း၊ ဒဒါမိပေး၏။ ဘိယျေပိ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း၊ ဒဒါမိပေး၏။ ဘောဂေါတမ၊ အိုအရှင်ဂေါတမ၊ ကပ္ပိ၊ အသိုနည်း၊ ဝေဒဒန္တော၊ ဤသို့ပေးသော၊ ဝေယန္တော၊ ဤသို့ပူဇော်သော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသပါမိ၊ ရပါ၏။ ဧဝံ၊ ဣတိ၊ ထေဝံဝစံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မာဏဝ၊ လူလင်၊ တဋ္ဌကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်။ ဝေဒဒန္တော၊ ဤပေးလှူသော၊ ဝေယန္တော၊ ဤသို့ပူဇော်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝထိ၊ ရ၏။ မာဏဝ၊ လူလင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒါယကော၊ ပေးတတ်၏။ ဒါနပတိစ၊ ဒါန၏အရှင်လည်းဖြစ်၏။ ဧည္ဇုစ၊ တောင်းသောသူတို့၏ စကားကိုလည်းဆို၏။ ယာစ ယောဂေါစ၊ တောင်းခြင်းငှါ သင့်သည်လည်းဖြစ်၏။ ဓမ္မေန၊ ထရားသဖြင့်၊ ဘောဂေါစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွ်၏။ ဓမ္မေန၊ ထရားသဖြင့်၊ ဘောဂေါစည်းစိမ်တို့ကို၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာဖွ်၍၊ ဓမ္မဇဇ္ဇေတိစ၊ ထရားနှင့်အညီရအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာဓိဂဏေတိစ၊ ထရားသဖြင့်ရအပ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘောဂေတိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ဖြင့်၊ ကေသပိ၊ တယောက် အားလည်း၊ ဒဒါတိ၊ ပေး၏။ (ပ)။ သတသဒိ၊ ထရာသောသူအားလည်း၊ ဒဒါတိ၊ ပေး၏။ ဘိယျေပိ၊ ထိုထက်လွန်စွာ လည်း၊ ဒဒါဘိ၊ ပေးလှူ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝထိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာဏော၊ မာဏအမည်ရှိသော၊ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ မေးလျှောက်၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်၌ မေးလျှောက်သနည်း၊ ဝဇညျံ၊ ဆိုသောစကားကိုသိတတ်ထသော၊ ကာသာယဝါထိံ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အပတ်ကိုဝတ်ထသော၊ အဂေဟံ၊ ကိလေသာဟူသော အိမ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရန္တံ၊ သွားထသော၊ တံဂေါတမံ၊ ထိုဂေါတမဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏။ ယာစယောဂေါ၊ တောင်းခြင်းငှါသင့်သော၊ ဒါနပတိ၊ ဒါန၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ယောဂဟဋ္ဌော၊ အကြင်လူသည်၊ ပုညတ္ထိကော၊ ကုသိုလ်ကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣစ၊ ဤလောက၌၊ ပရေသိ၊ သူတပါးတို့အား၊ အနုပါနံ၊ ထမင်းအပျော်ကို၊ ဒိဒ္ဓန္တော၊ ပေးလျက်၊ ယဇတိ၊ ပူဇော်၏။ အဂ္ဂိမ္ပိ၊ မီး၌၊ အာဟုတိ၊ မတ္တံ၊ ပူဇော်အပ်သော ထောပတ်စသည်မျှကို၊ ပက္ခိဝန္တော၊ ထည့်သော်လည်း၊ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကိုပဲ့၍၊ ယဇတိ၊ ပူဇော်၏။ ယဇမာ

နဿ၊ပူဇော်သော၊တဿ၊ထိုလူ၏၊ကထံ၊အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်
 သုန္ဒြေ၊စင်ကြယ်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မာဗော၊မာဗာအမည်ရှိသော၊မာ
 ဏဂေါ၊လူလင်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊မာဗာ၊မာ
 ဗာ၊ ယာစယောဂေါ၊ထောင်းခြင်းငှါသင့်သော၊ ဒါနပတိ၊ဒါန၏အရှင်ဖြစ်
 သော၊ ယောဂဟဋ္ဌော၊ အကြင်လူသည်၊ပုညတ္ထိကော၊ ပုညကိုအသိရှိ၍၊
 ဣဝ၊ဤသောက၌၊ ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား၊ အန္ဓုပါနံ၊ထမင်းဟင်းလျာကို၊
 ဒဒံ၊ဒေန္တာပေးလျက်၊ ယဇတိ၊ပူဇော်၏၊ အဂ္ဂိမ္မိ၊မီး၌၊အာဟုတိ၊မတ္ထံ၊ပူဇော်
 အပ်သောဝတ္ထု၊အုကို၊ပက္ခိပေန္တော၊ထည့်လျက်၊ပုညပေက္ခော၊ကောင်းမှုကို
 ဝဲ၍၊ဇယတိ၊ပူဇော်၏၊ ယဇမာနဿ၊ပူဇော်သော၊ တဿ၊ထိုလူ၏၊ဟုတံ၊ပူ
 ဇော်ခြင်းသည်၊တဒိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဒက္ခိဏေယျုတိ၊ အလှူကိုခံ
 ခြင်းငှါထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြင့်၊အာရာဇယော၊ပြီးစေရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဂေါ၊မိန့်တော်မူပြီး၊ ယာစယောဂေါ၊ထောင်း
 ခြင်းငှါသင့်သော၊ဒါနပတိ၊ဒါန၏အရှင်ဖြစ်သော၊ယောဂဟဋ္ဌော၊အကြင်လူ
 သည်၊ပုညတ္ထိကော၊ကောင်းမှုကိုအသိရှိ၍၊ပုညပေက္ခော၊ကောင်းမှုကိုဝဲ၍၊
 ဣဝ၊ဇယောက၌၊ ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား၊ အန္ဓုပါနံ၊ထမင်းဟင်းလျာကို၊
 ဒဒံ၊ပေးလျက်၊ ယဇတိ၊ပူဇော်၏၊ ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘု
 ရား၊ယဇမာနဿ၊ပူဇော်သော၊ တဿ၊ထိုလူ၏၊ ဒက္ခိဏေယျု၊မြတ်သော
 အလှူခံတို့ကို၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ တံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ အက္ခာဟိ၊ကြား
 တော်မူသော၊ဣတိ၊ဤသို့၊မာဗော၊မာဏဂေါ၊မာဗာလူလင်သည်၊ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊အာဟ၊လျှော်ပြီး၊ ယေ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ဝေ၊စင်
 စစ်၊အသတ္တာ၊ရာဂအားဖြင့်ငြိခြင်းမရှိကုန်သည်၊ အကိဉ္ဇနာ၊ကြောင့်ကြမရှိ
 ကုန်သည်၊ ကေဝလိနော၊ ပြီးပြီးသောကိစ္စရှိကုန်သည်၊ ယတတ္တာ၊ စောင့်
 စည်းသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ထောကော၊ထောက၌၊ဝိစ
 ရန္တိ၊သွားကုန်၏၊ယော၊ပြာဟ္မဏော၊အကြင်ပုစ္ဆားသည်၊ပုညပေက္ခော၊ကု
 သိုက်ကောင်းမှုကိုဝဲ၍၊ ယဇေထ၊ပူဇော်အံ့၊ သော၊ပြာဟ္မဏော၊ ထိုပုစ္ဆား
 သည်၊ ကာလေန၊ကာလကိုမှတ်၍၊တေသု၊ ထိုဒက္ခိဏေယျုပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ဟ
 ဗျံ၊ပူဇော်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ဗဝန္တေ၊ပေးလှူရာ၏၊ ယေ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ဇဗ္ဗသံ၊ယောဇနဗ္ဗန္တိ၊ဒါ၊ခပ်သိမ်းသောသံယောဇဉ်အနှောင်အဖွဲ့
 တို့ကို ဖြတ်ကုန်ပြီး၍၊ ဒန္တာ၊ အထုမရှိသောဆုံးမခြင်းဖြင့် ဆုံးမကုန်ပြီး၍
 ယဉ်ကျေး၏၊ ဝိရတ္တာ၊ ပညာဝိရတ္တိစေတော့ဝိရတ္တိဖြင့် ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်ကုန်၏၊အနိဗ္ဗာ၊နောင်ဆင်းရဲမရှိကုန်၊နိရာဿ၊ယခုဆင်းရဲကင်းကုန်

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

၏။ ယောဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကို၌၊ ယ
 ဇေထ၊ ပူဇော်အံ့။ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာထေန၊ ကာလကို
 မှတ်၍၊ တေသု၊ ထိုဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟဗျံ၊ ပူဇော်အပ်သောဝတ္ထုကို၊
 ပဝေစ္ဆေပေးပေးရ၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဗ္ဗသံယောဇနဝိပဗ္ဗ
 ဗုဒ္ဓိ၊ ခပ်သိမ်းသောသံယောဇနအနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်ကုန်၏။ ဒန္တ၊ အတူ
 မရှိသောဆုံးမခြင်းဖြင့်ဆုံးမပြီးသည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေး၏။ ဝိရက္ခာ၊ စေတေဒဝိ
 ဗုဒ္ဓိပညာဝိရက္ခိဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်၏။ အနိဗ္ဗာ၊ နောင်ဆင်းရဲမ
 ရှိကုန်၊ နိရာဿ၊ ယခုဆင်းရဲကင်းကုန်၏။ ယောဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကို၌၊ ယဇေထ၊ ပူဇော်အံ့။ သောဗြာဟ္မ
 ဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာထေန၊ ကာလကိုမှတ်၍၊ တေသု၊ ထိုဒက္ခိဏေယျ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟဗျံ၊ ပူဇော်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ ပဝေစ္ဆေပေးပေးရ၏။ ယော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရာဂံ၊ ရာဂကိုထည်းကောင်း၊ ဒေါသံစ၊ ဒေသါကို
 ထည်းကောင်း၊ မောဟံစ၊ မောဟကိုထည်းကောင်း၊ ဗဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဝိဏာသ
 ဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအသဝေါရှိကုန်၏။ ဝုထိတဗြာဟ္မဓရိယော၊ သုံးအပ်ပြီးသော
 မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ရှိကုန်၏။ ယောဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကို၌၊ ယဇေထ၊ ပူဇော်အံ့။ သော
 ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာထေန၊ ကာလကိုမှတ်၍၊ တေသု၊ ထိုဒက္ခိ
 ဏေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟဗျံ၊ ပူဇော်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ ပဝေစ္ဆေပေးပေးရ
 ၏။ ယောသု၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ မာယာ၊ ဝှာဏ်ပတ်ခြင်းသည်၊ နဝသ
 တိ၊ မကိန်း၊ မာနော၊ မာန်သည်၊ နဝသတိ၊ မကိန်းဝတ်၊ ဝိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီး
 သောအာသဝေါရှိကုန်၏။ ဝုထိတဗြာဟ္မဓရိယော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်တည်း
 ဟူသောမြတ်သောအကျင့်ရှိကုန်၏။ ယောဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကို၌၊ ယဇေထ၊ ပူဇော်အံ့။ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာထေန၊ ကာလကိုမှတ်၍၊ တေသု၊ ထိုဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၌၊ ဟဗျံ၊ ပူဇော်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ ပဝေစ္ဆေပေးပေးရ၏။ ယော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိတဇောဘာ၊ ကင်းသော လောဘရှိကုန်၏။ အမ
 မာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မြတ်နိုးခြင်း မရှိကုန်၊ နိရာဿ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်၊
 ဝိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်၏။ ဝုထိတဗြာဟ္မဓရိယော၊ သုံး
 အပ်ပြီးသော မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့် ရှိကုန်၏။ ယော
 ဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကို၌၊ ယဇေထ၊ ပူဇော်အံ့။
 သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာထေန၊ ကာ

လက်မှတ်၍၊ တေသု၊ ထိုဒက္ခိဏေယျ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟဗျံ၊ ပူဇော်အပ်
သောဝတ္ထုကို၊ ပဝေဇ္ဈေ၊ ပေးလှူရာ၏။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိတ
တဏှာ၊ တဏှာကင်းကုန်၏။ သုဥပတိပန္နာ၊ ကာမတဏှာသည်တို့ကို
ကောင်းစွာလွန်ကုန်ပြီ၊ ဩစံ၊ ဩဗလေးပါးကို၊ ဝိတရေယျ၊ ကူးမြောက်
ကုန်ပြီ၊ အမမာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မြတ်နိုးခြင်း မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊
စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ယောဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်၊ ပုညပေက္ခော၊
ကောင်းမှုကို၌၊ ယဇေထ၊ ပူဇော်အံ့သောဗြာဟ္မဏော၊ ဘိပုဏ္ဏားသည်၊
ကာလေန၊ ကာလကိုမှတ်၍၊ တေသု၊ ထိုဒက္ခိဏေယျ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟဗျံ၊
ပူဇော်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ ပဝေဇ္ဈေ၊ ပေးလှူရာ၏။ ယေသံ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကုယိဋ္ဌိလောကေ၊ တရံတရသောလောက၌၊ တဏှာ၊ ခူပတ
ဏှာစသောခြောက်ပါးအပြားရှိသောတဏှာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘဝါဘဝါယ၊
ဘဝ၏ဖြစ်ခြင်း၌၊ ဣဝေါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌လည်းကောင်း၊ ဟုရံဝါ၊ တမ
လွန်လောက၌လည်းကောင်း၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယောဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဏ္ဏား
သည်၊ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကို၌၊ ယဇေထ၊ ပူဇော်အံ့သောဗြာဟ္မ
ဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ကာလေန၊ ကာလကိုမှတ်၍၊ တေသု၊ ထိုဒက္ခိဏေယျ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟဗျံ၊ ပူဇော်အပ်သော ဝတ္ထုကို၊ ပဝေဇ္ဈေ၊ ပေးလှူရာ၏။
ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာမေ၊ နှစ်ပါးသောကာမတို့ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်
၍၊ အဂေဟာ၊ တဏှာဟူသော အိမ်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါသရံဝ၊ ယက်
ပေါက်ကဲ့သို့၊ ဥဇာ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ သုသညတတ္တာ၊ ကောင်းစွာစောင့်စည်း
သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ယောဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်
ပုဏ္ဏားသည်၊ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကို၌၊ ယဇေထ၊ ပူဇော်အံ့သောဗြာ
ဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ကာလေန၊ ကာလကိုမှတ်၍၊ တေသု၊ ထိုဒက္ခိဏေ
ယျပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟဗျံ၊ ပူဇော်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ ပဝေဇ္ဈေ၊ ပေးလှူရာ၏။
ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိတရာဂါ၊ ရာဂမှကင်းကုန်၏။ သုသမာဟိတိ
န္ဒြိယာ၊ ကောင်းစွာတည်သောအန္တိဂါ၊ ရာဂဟုဂဟဏာ၊ ရာဂဟုဖမ်းခြင်း
မှ၊ ရုက္ခော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒော၊ ထကဲ့သို့၊ ဂဟဏာ၊ ကံလေသာဟူသော
ဖမ်းခြင်းမှ၊ ရုက္ခာ၊ လွတ်ကုန်၏။ ယောဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်၊
ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကို၌၊ ယဇေထ၊ ပူဇော်အံ့သောဗြာဟ္မဏော၊ ထို
ပုဏ္ဏားသည်၊ ကာလေန၊ ကာလကိုမှတ်၍၊ တေသု၊ ထိုဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့
၌၊ ဟဗျံ၊ ပူဇော်အပ်သော ဝတ္ထုကို၊ ပဝေဇ္ဈေ၊ ပေးလှူရာ၏။ ယေ၊ အ
ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သမိတာဝိနော၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာရှိကုန်သည်

သုတ္တဒိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ဖြစ်၍၊ ဝိတရာဇာ၊ ရာဂဒုက္ခကင်းကုန်၏။ အကောပါ၊ အမျက်မရှိကုန်၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ ခန္ဓေ၊ ငါပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊ ဝိပ္ပဟာယ၊ စွန့်ပြီး၍၊ တထောပရံ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဂတိ၊ တဘဝသို့လာခြင်းသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယောဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကံငဲ့၍၊ ယဇေထ၊ ပူဇော်အံ့၊ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေန၊ ကာယကိုမှတ်၍၊ တေသု၊ ထိုဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟဗျံ၊ ပူဇော်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ ပဝေဇ္ဈေ၊ ပေးလှူရာ၏။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဇာတိမရတံ၊ ဇာတိမရတကို၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဇဟိတ္တာ၊ စွန့်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကထံကထိံ၊ သို့ထောသို့ထောဟူသော ယုံမှားခြင်းကို၊ ဥပါတိဝတ္ထော၊ လွန်ကုန်၏။ ယောဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကံငဲ့၍၊ ယဇေထ၊ ပူဇော်အံ့၊ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေန၊ ကာယကိုမှတ်၍၊ တေသု၊ ထိုဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟဗျံ၊ ပူဇော်အပ်သော ဝတ္ထုကို၊ ပဝေဇ္ဈေ၊ ပေးလှူရာ၏။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အတ္တဒိပါ၊ မိမိ၏ဂုဏ်ဖြင့်သာလျှင် မိမိမှီခိုရာကျွန်းကိုပြုကုန်၍၊ သောကောလောက၌၊ ဝိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အကိဉ္ဇနာ၊ ကြောင့်ကြမရှိကုန်။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသောသဝအာရုံ၌၊ ဝိပ္ပမုတ္တာ၊ လွတ်မြောက်ကုန်၏။ ယောဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကံငဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ယဇေထ၊ ပူဇော်အံ့၊ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေသု၊ ထိုဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟဗျံ၊ ပူဇော်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ ပဝေဇ္ဈေ၊ ပေးလှူရာ၏။ ဣတ္ထိ၊ ဤခန္ဓာအာယတနစသော အစဉ်၌၊ ဣဒံ၊ ဤခန္ဓာအာယတနစသောအစဉ်သည်။ ယထာ၊ အကြင်အနိစ္စစသောသဘောဖြင့်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအနိစ္စစသောသဘောဖြင့်၊ ဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏။ အယံဇာတိ၊ ဤပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ နော၊ ငါတို့၏။ အန္တိမာ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္ထဝါ၊ တစ်ခုစီသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ သောဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကံငဲ့၍၊ ယဇေထ၊ ပူဇော်အံ့၊ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေန၊ ကာယကိုမှတ်၍၊ တေသု၊ ထိုဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟဗျံ၊ ပူဇော်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ ပဝေဇ္ဈေ၊ ပေးလှူရာ၏။ ယေ၊ တထာဂတော၊ အကြင်လာခြင်းကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဝေဒဂူ၊ ပညာရှိတော်မူ၏။ ဝျာနုရတော၊ နှစ်ပါးသောဈာန်၌ မွေ့လျော်တော်မူ၏။ သတိမာ၊ မပြတ်နေ

ခြင်းတည်းဟူသော သတိနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သမ္မောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတအဖြစ်သို့၊ ပ
 က္တော၊ ရောက်ပြီ၊ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သောသတ္တဝါတို့၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ရာတည်း၊ ယောဗြဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှု
 ကိုင့်၍၊ ယဇေထ၊ ပူဇော်ရာအံ့၊ သောဗြဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ တဒိတ
 ထာဂတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအထံ၌၊ သုဟဗျံ၊ ကောင်းသော ပူဇော်အပ်
 သောဝတ္ထုကို၊ ပဝစ္ဆေ၊ ယူရာ၏။ တောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ မမာငါ
 ၏၊ ပုစ္ဆနာ၊ အမေးသည်၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်လျှင်၊ အမောဗာ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်
 သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဟိ၊ ထိုစကားသည်၊ သင့်စွာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤသောက၌၊ ဣဒံ၊ ဤအလုံး
 စုံသောညေယျဓမ္မကို၊ ယထာ၊ အကြင်မှန်သော သဘောဖြင့်၊ ဝိညေယျံ၊ သိ
 အပ်၏။ တဿ၊ ထိုမှန်သော သဘောဖြင့်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဇာနာသိ၊
 သိ၏။ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တေတယာ၊ သင်
 သည်၊ သေဓမ္မော၊ ဤသဗ္ဗညုတညာဏ်တည်းဟူသော ဓမ္မဓာတ်ကို၊ ဝိဒိ
 တော၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီ။ ယာစယောဂေါ၊ တောင်းခြင်းငှါ
 သင့်သော၊ ခါနုပတိ၊ အလှူရှင်ဖြစ်သော၊ ယောဂဟဋ္ဌော၊ အကြင်လူသည်၊ ပု
 ဉ္ဇတ္ထိကော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိ၍၊ ယဇေတိ၊ ပူဇော်၏။ ဣဝ၊ ထောက၌၊ ပုည
 ပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကိုင့်၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အနုပါနံ၊ ထမင်းအ
 ပျော်ကို၊ ဒဒိဒေန္တော၊ ပေးလှူသည်ဖြစ်၍၊ ယဇေတိ၊ ပူဇော်၏။ တဂဝါ၊ ယုရား
 ရှင်၊ တဿဒါသကဿ၊ ထိုလှူဒါနသောဒါယကာ၏။ ယညသမ္ပဒံ၊ ပြည့်စုံ
 သော ပူဇော်ခြင်းကို။ မေ၊ ငါ့အား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အက္ခာဟိ၊ ကြား
 တော်မူလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာဗောမာဏဂေါ၊ မာဗာလထင်သည်၊ ပုစ္ဆံ၊
 မေးပြီ၊ မာဗာ၊ မာဗာ၊ တံ၊ သင်သည်။ ယဇေယျ၊ ပူဇော်လော့၊ ယဇေမာနောစ၊
 ပူဇော်သော်လည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောကာလသုံးပါး၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝိပု
 သာဒေဟိ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်စေလော့၊ ယဇမာနဿ၊ ပူဇော်သောသူ
 ၏၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်၊ ယညံ၊ ဒေယျဓမ္မဟူသော ပူဇော်အပ်သောဝတ္ထု၊
 တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒေယျဓမ္မ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဇဟာ
 ဟိ၊ စွန့်လော့၊ ယောဒါယကော၊ အကြင်ဒါယကာသည်။ ဧတံတိဝိဝံဒေါသံ၊
 ဤသုံးပါးအပြားရှိသောဒေါသကို၊ ဇဟာဟိ၊ စွန့်၏။ သောဒါယကော၊ ထိုဒါ
 ယကာသည်၊ ဝိဘရာဂေါ၊ တစ်ခြင်းကင်းသည့်ဖြစ်၍၊ သက္ကေသု၊ သတ္တဝါ
 တို့၌၊ ဒေါသံ၊ အမျက်ကို၊ ပဝိနေယျ၊ အပြားအားဖြင့်ပျောက်ဦး၍၊ အပ္ပမာဏံ၊
 သတ္တဝါတို့၏အတိုင်းအရှည်မရှိသဖြင့် အပ္ပမာဏဟုဆိုအပ်သော၊ မေတ္တ
 ဝိတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ကို၊ ဘာဝယံ၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ ရတ္ထိဒိဝံ၊

နေ့သည့်ပတ်လုံး၊ သတတံ၊ မပြတ်သျှင်၊ အပ္ပမတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသော ဣရိယာ
 ဝုတ်တို့၌ မမေ့မလျော့သည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တံ၊ ထိုမောက္ကာဟုဆိုအပ်
 သော အပ္ပမတ္တာကို၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့သို့၊ ဗရတိ၊ နို့စေ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကော၊ အ
 တယ်သူသည်၊ သုဏ္ဍတိ၊ စင်သနည်း၊ ဓမ္မတိ၊ လွတ်သနည်း၊ ကော၊ အတယ်
 သူသည်၊ ဗန္ဓတိစ၊ မလွန်မူ၍ ပြီလည်းပြီသနည်း၊ ဧကေနဋ္ဌေန၊ အတယ်အ
 ကြောင်းဖြင့်၊ ဗြဟ္မဇ္ဇောကံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သွားသနည်း၊ ခုနိ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ ဝုဋ္ဌော၊ အကျွန်ုပ်မေးအပ်သော၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အဇာနတော၊
 မထိသော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူလော့၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ဗြဟ္မ၊
 ဗြဟ္မာဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ အရှင်းဘုရားကို၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ သက္ခိ၊ ပစ္စက္ခိသျှင်၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ၊ ဟိ၊ သင့်စွာတွံ၊ အရှင်ဘုရား
 သည်၊ သဂ္ဂံ၊ အမှန်သျှင်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဗြဟ္မဿမေ၊ ဗြဟ္မာနှင့်တူသည်၊
 အထိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိမ၊ အရောင်ရှိသောရှင်ပင်ဘုရား၊ ကထံ၊ အတတ်သို့သော
 အကြောင်းဖြင့်၊ ဗြဟ္မဇ္ဇောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ မာစော၊ မာစာလုလင်သည်၊ အပုတ္တိ၊ မေးလျှောက်ပြီ၊ မာစာ၊ မာစာ၊
 ယောဝုဂ္ဂဇော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိဝိယေညသမ္ပဒံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော
 ပြည့်စုံခြင်းရှိသော ယ၏ကို၊ ယဇတိ၊ ပူဇော်၏။ တာဒိ၊ ထိုသုံးပါးသော ယည
 သမ္ပဒံကို ပြီးစေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ၊ ထိုသို့သုံးပါးအပြားရှိသော ယ၏
 ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒက္ခိဏေယျေတိ၊ အလှူခံခြင်းငှါ ထိုကံကုန်သော ဒီဏာသဝ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြင့်၊ အာရာဇယေ၊ ပြီးစေရာ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့မေတ္တာစွာနဲ့ နီးသော
 အကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ခြောက်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ယညံ၊ ယ၏
 ကို၊ သမ္မာစာ၊ ကောင်းစွာထည်း၊ ယဇိတွာ၊ ပူဇော်၍၊ ယာစယောဂေါ၊ တောင်း
 ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော၊ ယဇမာနေ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ တေန၊ ထိုခြောက်ပါး
 သော အင်္ဂါရှိသော ယ၏ဟူသော အကြောင်းရှိသော မေတ္တာစွာနဲ့ဖြင့်၊ ဗြဟ္မ
 ဇ္ဇောကံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊
 ဗြူမိ၊ ဟော၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ မာစော
 မာဇာဂေါ၊ မာစာလုလင်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤ
 စကားကို၊ အဂေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ အဂေါစ၊ အတယ်သို့လျှောက်သနည်း၊
 ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အထိတ္တန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက် ဘွယ်ရှိပေစွ၊
 (ယ)၊ အဇ္ဇဘဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက် ဆုံး၊ သရဏံ
 ဝတံ၊ သရဏဂုံသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဥပါသ

ကာဟု၍၊ ဝေရေတု၊ ဖုတ်တော်မူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောဏ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ မာဃသုတ္တံ၊ မာဃသုတ်တည်း။ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရားကဿပ၊ ဣဒံ၊ ဤသဘိယသုတ်ကို၊ မေမဟာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်မှ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကဿန္ဓကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အားအစာပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုပနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေန ခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သဘိယသံ၊ သတင်၌ပွားသည်ဖြစ်၍သဘိယမည်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ပရိဗိုဇ်၏၊ ပုရာဏသောလောဟိတာယ၊ ရှေးကဿပထုရား သာသနာ၌ ဝိဟကဲ့သို့အစီးအပွားကိုအလိုရှိသော အဆွေဝင်ပွန်းဖြစ်ဘူးသော၊ ဒေဝတာယ၊ သုဒ္ဓါဝါ၊ ဗြဟ္မာဖြစ်သောနတ်သည်၊ သဘိယသံ၊ သတင်၌ပွားသည်ဖြစ်၍ သဘိယမည်သောပရိဗိုဇ်အား၊ ပဉ္စာ၊ နှစ်ဆယ်သောပြဿနာတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ အကျဉ်းရှုသာဆိုအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိံဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ အဘယ်သို့ပြအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ သဘိယ၊ သဘိယ၊ ဣမေပဉ္စေ၊ ဤပြဿနာတို့ကို၊ ဧကထယာ၊ သင်သည်၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော၊ ယောသမထောဝါ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောဗြာဟ္မဏောဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗျာကဧရာတိ၊ ဖြေ၏၊ ထဿ၊ ထိုဖြေသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဗြဟ္မစရိသံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ စရေယျာဘိ၊ ကျင့်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ အကျဉ်းပြအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဘိယော၊ သဘိယအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ တဿာ၊ ဒေဝတာယ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါ၊ ဗြဟ္မာဖြစ်သောနတ်၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ တေပဉ္စေ၊ ထိုပြဿနာတို့ကို၊ ဥဉ္စဟေတွာ၊ သင်ယူ၍၊ ယေတေ သမထဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ။ သဗ္ဗိနေ၊ အပေါင်းရှိကုန်၏၊ ဝဏိနေ၊ ဂိုဏ်းရှိကုန်၏၊ ဝဏာစရိယာ၊ လူရဟန်းအပေါင်း၏ဆရာဖြစ်ကုန်၏၊ ဥာတာ၊ ထင်းရှားကုန်၏၊ ယသသိနေ၊ ထာဘိအခြံအရံရှိကုန်၏၊ တိတ္ထကရာ၊ ဒိဋ္ဌာနဂတိသို့ လိုက်ကုန်သောသူတို့၏၊ သက်ဝင်အပ်ကုန်သောအယုဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ကျရာဆိပ်တို့ကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ ဗဟုဇနဿ၊ လူများတို့သည်၊ သာရသပ္ပတာ၊ သူတော်ကောင်းဟုသရတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣဒံဣမေသမထဗြာဟ္မဏာ၊ ဤရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သေယုတာက

တမေအဘယံသုတိနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍သိငြားအံ့၊
 ပုရဏောကဿပေါ၊ ပုရာဏကဿပတယောကံ၊ မက္ခလိဂေါသာဇော၊
 မက္ခလိဂေါသာထတယောကံ၊ အဇိတောကောသကမ္မဇော၊ အဇိတကောသ
 ကမ္မဇတယောကံ၊ ပကုခောကစ္စါနော၊ ပကုခောကစ္စာနတယောကံ၊ ဗေထဠ
 ပုတ္တော၊ ဗေထဠဇီသားဖြစ်သော၊ သဉ္ဇယော၊ သိမ်းစည်းတယောကံ၊ နာဓု
 ပုတ္တော၊ နာဓုမည်သောသူဇီသားဖြစ်သော၊ နိဂဏ္ဍော၊ နိဂဏ္ဍတယောကံ၊
 ဣတိ၊ ဣမေ၊ ဤခြောက်ယောက်ကုန်သောငါတို့ သဗ္ဗညုထုရားဟုဝန်ခံကုန်
 သောသူတို့တည်း၊ တေ၊ ထိုခြောက်ယောက်သောဆရာတို့ကို၊ ဥပကဏ်
 မိတ္တံ၊ ကပ်လေ၍၊ တေဗညော၊ ထိုနှစ်ဆယ်သောပြဿနာတို့ကို၊ သတိယော၊
 သတိယသည်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ သတိယေန၊ သတိယမည်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇ
 ကေန၊ ပရိဗ္ဗိတံ၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 တေ၊ ထိုခြောက်ယောက်သောဆရာတို့သည်၊ နသမ္ဘာယန္တိ၊ မဖြေဆိုနိုင်
 ကုန်၊ အသမ္ဘာ၊ သန္တာ၊ မဖြေဆိုနိုင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကောပဉ္စ၊ အချက်ကို
 ထည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသဖြင့်ပျက်အပ်သောစိတ်ကိုထည်းကောင်း၊
 အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ပါဠုကရောန္တိ၊ ထင်စွာပြုကုန်
 ၍၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သဘိယံယေဝပရိဗ္ဗာဇကံ၊ သဘိယံပရိဗ္ဗိတံ
 ယျှင်၊ ပရိပုစ္ဆန္တိ၊ တပနံမေးကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဘိယံ၊ သဘိ
 ယအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ပရိဗ္ဗိတံအား၊ ဇေတံသောပရိပိတက္ကော၊
 ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်
 သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တောဇ္ဇော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေတေသမထဗြာ
 ဟူတာ၊ အကြင်ရဟန်းပုစ္ဆားတို့သည်၊ သံဃိနော၊ အပေါင်းရှိကုန်၏၊ ဂဏီ
 နော၊ ဂိုဏ်းရှိကုန်၏၊ ဂဏာစရိယာ၊ လူရဟန်းအပေါင်း၏ ဆရာဖြစ်ကုန်၏၊
 ဉာတာ၊ ထင်ရှားကုန်၏၊ ယသသယိနော၊ လာဘ်အခြံအရံရှိကုန်၏၊ တိတ္ထိက
 ရာ၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့လိုက်ကုန်သောသက်ဝင်အပ်သော အယုဂ္ဂိကုန်သောသူ
 တို့၏ကျရာဆိပ်တို့ကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ ဗဟုဇနဿ၊ လူအပေါင်းသည်၊ သာရ
 သမ္မတာ၊ သူတော်ကောင်းဟုသရုတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣဒံဣမေသမထ ဗြာဟ္မ
 တာ၊ ဤရဟန်းပုစ္ဆားတို့သည်၊ ဝေယျထံ၊ ကတမေ၊ အဘယ်သူတို့နည်း၊
 ပုရဏောကဿပေါ၊ ပုရာဏကဿပတယောကံ၊ (ပ)၊ နာဓုပုတ္တော၊ နာဓု
 မည်သောသူဇီ သားဖြစ်သော၊ နိဂဇ္ဇော၊ နိဂဇ္ဇတယောကံ၊ ဣတိ၊ ဣမေ၊
 ဤသည်တို့တည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ပုဋ္ဌာ၊ မေး
 အပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုခြောက်ယောက်သော ဆရာတို့သည်၊

နသမ္ဘယန္တိ၊ မဖြေဆိုနိုင်ကုန်၊ အသမ္ဘယန္တော၊ မဖြေဆိုနိုင်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသဖြင့်ပျက်အပ်
 သောစိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပတ္တယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ပါဠုကရောန္တိ၊ ထင်စွာပြုကုန်၏၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မညေဝ၊ ငါ့ကို
 သာသျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြဿနာအရာ၌၊ ပရိဝုန္တန္တိ၊ ထထန်မေးကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဟိနဒ၊ ယာဝတ္ထိတွာ၊ လူထွက်၍၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်ကို၊ ပရိသုဉ္ဇေ
 ယျံ၊ ခံစားရမှုကား၊ ယံနူန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဘိယဿ၊ သဘိယအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဒကဿ၊
 ပရိဗိုဇ်အား၊ ဧတံသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြန်၏၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပြန်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယတ္ထိ
 သမဏောဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်လည်း၊ သံဃီစေဝ၊ အ
 ပေါင်းလည်းရှိ၏၊ ဂဏီစ၊ ဝိုဏ်းလည်းရှိ၏၊ ဂဏာစရိယောစ၊ လူရဟန်းအ
 ပေါင်း၏ဆရာလည်းဖြစ်၏၊ ဥာတော၊ ထင်ရှား၏၊ ယသသယိ၊ သာဘိအခြံအ
 ရံရှိ၏၊ တိတ္ထကရာ၊ ဒိဋ္ဌာနဂတိသို့လိုက်ကုန်သောသက်ဝင်အပ်သောအယူ
 ရှိကုန်သောသူတို့၏ကျရာဆိပ်ကိုပြုတတ်၏၊ ဗဟုဇနဿ၊ လူအပေါင်းသည်
 သာဓုသမ္ပတော၊ သူတော်ကောင်း ဟုသရတ် အပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဣမေပဉ္စေ။
 ဤပြဿနာတို့ကို၊ ဝုန္တေယျံ၊ မေးရမှုကား၊ ယံနူန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဘိယဿ၊ သဘိယအ
 မည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဒကဿ၊ ပရိဗိုဇ်အား၊ ဧတံသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့
 သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သ
 နည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ သော
 နန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသမကာ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဇိတ္ထော၊ ဒဂို
 ကုန်၏၊ ဝုဗ္ဗာ၊ ကြီးသည်အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏၊ မဟလ္လကာ၊ အမျိုးကြီး
 သည်အဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ အဒ္ဓဂတာ၊ ရှည်သောကာလသို့ရောက်ကုန်
 ၏၊ ဝသော၊ အနုပုတ္တာ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ ရောက်ကုန်၏၊ ယေရာ၊ မြို့မြို့တည်
 ကြည်ကုန်၏၊ ရက္ကညူ၊ ညဉ့်အပိုင်းအခြားကိုသိကုန်၏၊ စိမပဗ္ဗဇိတာ၊ ရ
 ဟန်းပြု၍ကြာမြင့်ကုန်ပြီ၊ သံဃိနော၊ အပေါင်းရှိကုန်၏၊ ဂဏိနော၊ ဝိုဏ်းရှိ
 ကုန်၏၊ ဂဏာစရိယာ၊ နတ်လူအပေါင်းတို့၏ဆရာဖြစ်ကုန်၏၊ ဥာကာ၊ ထင်
 ရှားရှိကုန်၏၊ ယသသယိနော၊ သာဘိအခြံအရံရှိကုန်၏၊ တိတ္ထကရာ၊ ဒိဋ္ဌာနဂ
 တိသို့လိုက်ကုန်သောသက်ဝင်အပ်သော အယူရှိကုန်သောသူတို့၏ကျရာ

ဆိပ်ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ဗဟုဇနဿ၊ လူအပေါင်းသည်။ သာဓုသမ္ပတာ၊ သူ
ထေင်္ဂကောင်းဟုသရုတ်အပ်ကုန်၏။ ဣဒံဣမေသမဏာ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။
သေယျထာကတမေ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဝုရာဏောကဿပေါ၊ ဝုရာဏ
ကဿပတယောကံ၊ (ပ)။ နာဓုဝုက္ကော၊ နာဓုမည်သောသူ၏သားဖြစ်သော။
နိဂန္တော၊ နိဂန္တတယောကံ၊ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ မယာ၊ ငါသည်။
ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ဝုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝေပိ၊ ထိုဆရာတို့
သည်တည်း။ နာဓုယန္တိ၊ မဖြေဆိုနိုင်ကုန်။ အသမ္ပာယန္တော၊ မဖြေဆိုနိုင်
ကုန်သည်ရှိသော်။ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုထည်းကောင်း။ ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသဖြင့်
ပျက်အပ်သောစိတ်ကိုထည်းကောင်း။ အပ္ပပ္ပယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုထည်း
ကောင်း။ ပါဠုကရောန္တိ၊ ထင်စွာပြုအပ်ကုန်၏။ အဝိစ၊ စင်စစ်ကား။ မညေဝ
ငါကိုပင်လျှင်၊ ဣတ္ထ၊ ဤပြဿနာအရာ၌။ ပဋိဝုစ္ဆန္တိ၊ တဘန်မေးကုန်၏။ ထ
သ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်။ ဣမေပဉ္စေ၊ ဤပြဿနာတို့ကို၊ ဝုဋ္ဌော၊ မေး
အပ်သည်ရှိသော်။ သမဏောဂေါဘမော၊ ရဟန်းဂေါထမသည်။ ကိံပန၊ အ
ဘယ်သို့လျှင်၊ ဗျာကရိဿတိ၊ ဖြေနိုင်သတ္တံ့နည်း။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမသည်
ဇတိယာ၊ အဖြစ်အားဖြင့်။ ဒဟရောစေဝ၊ ငယ်လည်းငယ်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရ
ဟန်းအဖြစ်ဖြင့်၊ နဂေါစ၊ အသစ်ထည်းအသစ်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိံ
ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဗျာကရိဿတိ၊ ဖြေနိုင်အံ့နည်း။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သော
အကြံသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သဘိယ၊ သဘိယအ
မည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ပရိဗ္ဗိဒါအား၊ ဇေဝံသောပရိတက္ကော၊ ဤသို့
သောအကြံသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံအဟောထိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သ
နည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမကို၊ ဇာတိယာ၊
အဖြစ်အားဖြင့်၊ ဒဟရောတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ နဥညာတဗ္ဗော၊ နိဗ္ဗာန်သည်ကိုပြု၍
မထိအပ်။ နပရိဘောက္ကဗ္ဗော၊ မနှိပ်နှင်းအပ်။ ဒဟရောပိစေ၊ ငယ်သော်လည်း။
သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုး
ရှိသည်။ မဟာနူဘာဂေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အ
ဟံ၊ ငါသည်။ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမသို့၊ ဥပသကံပိတုာ၊ ကပ်၍။
ဣမေပဉ္စေ၊ ဤပြဿနာတို့ကို၊ ဝုဋ္ဌေယျံ၊ မေးရမူကား။ ဟံနုန၊ ကောင်းလေစွာ
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သဘိယော၊ သဘိယ
အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗ္ဗိဒါသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ရာဇဂ
ဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှိရာအရပ်သို့

စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပက္ခာမ၊ ဘဲလေ၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရမာနော၊ ထုည့်လည် သည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ရာဇဗဟံ၊ ရာဇပြုတ်ပြည်သည်၊ ကလန္ဒကနိဝါပေါ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝန်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍၊ ဘဂဝဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ ထကွ၊ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ သာဓကီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံးအောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ သဘိယော၊ သဘိဟအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗုဒ္ဓသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိနားတော်လျှောက်၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကဗီ၊ ထိုပြဿနာတို့၏အနက်၌အားနည်းသောယုံမှားခြင်းရှိသည်ကိုဝေစိကိန္တိ၊ ထိုပြဿနာတို့၏အနက်ကိုဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍အားကြီးသောယုံမှားခြင်းရှိသည်ကို၊ အာဂမ္မာ၊ စွဲ၍၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကိုပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အဘိကင်္ခမာနော၊ အလွန်တောင့်တ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားကော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုပြဿနာတို့၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ တဝါဟိ၊ ဖြစ်တော်ပါမူလော၊ အနုပုဗ္ဗံ၊ ပြဿနာ၏အစဉ်အတိုင်း၊ အနုဝမ္မံ၊ အနက်နှင့်ထျော်သောပါဠိအစဉ်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဗျာကရောဟိ၊ ကြားတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဘိယော၊ သဘိယသည်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ နားတော်လျှောက်၏။ သဘိယ၊ သဘိယ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ အဘိကင်္ခမာနော၊ အလွန်တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့၊ ခုရတော၊ ဝေးသောအရပ်မှ၊ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သောငါသည်၊ တေသံ၊ ပြဿနာတို့၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရောမိ၊ ပြုအံ့၊ အနုပုဗ္ဗံ၊ ပြဿနာ၏အစဉ်အတိုင်း၊ အနုဝမ္မံ၊ အနက်နှင့်ထျော်သောပြဿနာအစဉ်ကို၊ တေ၊ သင်အား၊ ဗျာကရောမိ၊ ငါကြားအံ့၊ သဘိယ၊ သဘိယ၊ ဟံ၊ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသောပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ မန

သာမိတ်ဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိအံ့၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံအလိုရှိ
 တိုင်းသော၊ ဣဝံပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ခံ၊ ငါတုရားကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလော့၊ အဟံ၊ ငါ
 တုရားသည်၊ တဿထသေဝပဉ္စဿ၊ ထိုထိုမေးတိုင်းသောပြဿနာ၏ပင်
 ယျှင်၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ တေ၊ သင်အား၊ ကရောမိ၊ ပြုတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘ
 ဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူပြီးအထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဘိ
 ယဿ၊ သဘိယအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ပရိဗိုဇ်အား၊ ဇေတံဇေသော
 ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောတိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ အတ္တရိယံဝတ၊ အံတွယ်ရှိစွ
 တကား၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ အတ္တု၊ တံဝတ၊ ရှေး၌မဖြစ်ဘူးတကား၊ ကသ္မာ၊
 အထယ်ကြောင့်ကား၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝတ၊ စစ်စင်၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ သမဏ၊ ပြာဟူတေသု၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ၌၊ တဿပဉ္စဿ၊ ထိုပဉ္စ၏၊ ဩကာသကမ္မမတ္တန္တိ၊ အခွင့်ပေးမှုမျှကိုသော်
 ထည်း၊ နာလတ္ထံ၊ မရစဘူး၊ သမဏေနဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊
 မေ၊ ငါအား၊ တံတသယပ္ပဿ၊ ထိုပြဿနာ၏၊ ဣဒံဩကာသကမ္မံ၊ ဤအခွင့်
 ပေးသောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တမနော၊ ပီတိပါမောဇ္ဇ
 သောမနဿတို့ဖြင့် တွေ့သောစိတ်ရှိသည်၊ ပရဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊
 ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကာယစိတ္တဖြင့်ရှေးရှုအထက်သို့ညွတ်သည်၊ ပီတိသောမနဿဇာ
 တော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတု၊ ဖြစ်၍၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿ
 နာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီး၊ ကိံ၊ ပတ္တိနံ၊ အဘယ်သို့ရောက်သောသူကို၊ ဘိက္ခု၊ နံ၊ ဘိ
 က္ခုဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ကေန၊ အထယ်အကြောင်းဖြင့်၊ သောရ
 တံ၊ လွန်စွာငြိမ်သောသူဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ကထဉ္စ၊ အထယ်အ
 ကြောင်းဖြင့်ကား၊ ဒန္တံ၊ ဆုံးမပြီးသောသူဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ က
 ထဉ္စ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်ကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ကိံ၊ ထိအပ်သောသူဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊
 အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ တုနံတေ၊ ကြီးသော အရှင်တုရား၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဠော၊ မေးအပ်သော၊ တံ၊ အရှင်တုရားသည်၊ မေ၊ အ
 ကျွန်ုပ်အား၊ ဗျာကရောဟိ၊ ဖြေကြားတော်မူလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဘိယော၊
 သဘိယသည်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီး၊ သဘိယ၊ သဘိယ၊ ယောပုဂ္ဂ
 လော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိသည်၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သော၊ မဂ္ဂေ
 န၊ မဂ်ဖြင့်၊ ပရိဗ္ဗာနဂတော၊ ကိလေသာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၏၊ ဝိတိဏ္ဏကင်္ခေါ၊
 ကူးမြောက်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းရှိ၏၊ ဝိဘဝဉ္စ၊ ပျက်စီးခြင်းယုတ်ခြင်း
 ဥက္ခေဒအပူညအပြားရှိသောဝိဘဝကိုလည်းကောင်း၊ တဝဉ္စ၊ ပြည့်စုံခြင်းပွား

ခြင်း သဿတပုညအပြားရှိသောဘဝကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇဟာယ၊ ပယ်
စွန့်၍ ဝုသိတဝါ၊ သုံးအပ်ပြီးသောမဂ်ဟူသောသိတင်းရှိ၏၊ ဝိတပုနဗ္ဗဝေါ၊
ကုန်ပြီးသောဘဝသစ်ရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု
မည်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအာရုံတို့
၌၊ ဥပေက္ခကော၊ ထုတ်လျှူရှုတတ်သောဆဋ္ဌာန်ပေက္ခာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သတိမာ၊
သတိရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သဗ္ဗထောကော၊ အလုံးစုံသောထောက၌၊ ကိပ္ပိ၊
တစုံတယောက်သောသတ္တဝါကိုမျှ၊ နဟိံသတိ၊ မညှဉ်းဆဲ၊ တိက္ခော၊ လေး
ပါးသောဩဇာကိုကူးခြေပ်ပြီး၊ သမထော၊ ငြိမ်းပြီးသောကိလေသာရှိ၏။ အ
နာပိဿော၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပကိုပယ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ နေခံကျူခြင်းမရှိ၊ ယဿ၊ အ
ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥဿဒါ၊ ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိ သိကိလေသဒုဂ္ဂရိ
တသိကိလေသဟုဆိုအပ်ကုန်သောရုနစ်ပါးသော ပြောခြင်းတို့သည်။ နသ
န္တိ၊ မရှိကုန်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောရထော၊ လွန်စွာငြိမ်းသောသူမည်
၏။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗထောကော၊ အလုံးစုံသောသတ္တထောက
၌၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌
လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုအစရှိကုန်သောခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေတို့
ကို၊ သာပိဿာနိ၊ ဂေါစရဘာဝနာအားဖြင့်၊ လက္ခဏာသို့ တင်၍ ပွားစေအပ်
ကုန်ပြီး၊ ဣဝံလောကဉ္စ၊ ဤမိမိခန္ဓာဟူသောလောကကိုလည်းကောင်း၊ ပရဉ္စ
ထောကံ၊ သူတပါးခန္ဓာဟူသောထောကကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ ထိုးထွင်း
၍သိပြီး၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကသိတိ၊ တောင့်တ၏။ ဝေဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာပိတော၊
ပွားစေအပ်ပြီးသောဣန္ဒြေရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒန္တော၊
ဆုံးမပြီးသော သူမည်၏။ ဧဝံလောနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကပ္ပါနိစ၊ ဟုတ်
ဟုတ်ငြားငြားသော အပြားဖြင့်ကြိုတတ်သောတဏှာကပ္ပ ဒိဋ္ဌိကပ္ပတို့ကို၊ ပိ
စေယျ၊ အနိစ္စစသောအဖြစ်ဖြင့်သုံးသပ်၍၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ သံသာရ
ဉ္စ၊ ခန္ဓာစသည်တို့၏အစဉ်ဟုဆိုအပ်သောသံသာရကိုလည်း၊ ပိစေယျ၊ အနိ
စ္စစသောအဖြစ်ဖြင့်သုံးသပ်၍၊ ဝုတိစ၊ ဝုတေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိ
စ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကိုလည်း၊ ပိစေ
ယျ၊ အနိစ္စစသောအဖြစ်ဖြင့်သိ၍၊ ဝိဂတရုဇံ၊ ရာဂစသောမြူကင်းထသော၊ အ
နင်္ဂီတံ၊ အညစ်အကြေးမရှိထသော၊ ပိသုဒ္ဓံ၊ အထူးသဖြင့်စင်ထသော၊ ဇာတိ
ခယန္တံ၊ ဇာတိ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်သော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ သိအပ်သောသူဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သ
ဘိယော၊ သဘိယအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိမိုဇိသည်။ ဘာဝတော၊

မြတ်စွာထုရား၏၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားကို၊ အဘိနန္ဒိ
 တွာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍၊ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ အတ္တမနော၊ ပီတိပါ
 မောဇ္ဇသောမနဿတို့ဖြင့် ထွေသော စိတ်ရှိသည်၊ ပရဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်
 သည်၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်စိတ်ဖြင့် ရှေးရှုအထက်သို့ ညွတ်သည်၊ ပီတိသောမန
 ဿဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘ
 ဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ အပုစ္ဆိ၊ မေးပြီး ၊
 ကိပတ္တိနံ၊ အဘယ်သို့ ရောက်သောသို့ကို၊ ဗြဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြု
 ပြီးသောသူဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊
 သမဏံ၊ ကိလေသာမီးငြိမ်းပြီးသောသူဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ကထ
 ဉ္စ၊ အဘယ် အကြောင်းဖြင့်လျှင်၊ နှာတကောတိ၊ မကောင်းမှု တို့ကိုဆေး
 ယျော်ပြီးသောသူဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီး၊ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊
 နာဂေါတိ၊ မကောင်းမှုကို မပြုတတ်သောသူဟူ၍၊ ပဂ္ဂတိ၊ အပြားဖြင့်ဆို
 အပ်သနည်း၊ ဘဂေါ၊ ဆုန်တော်ကြီးသော အရှင်ထုရား၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်
 သော၊ တံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဗျာက၊ ရောဟိ၊ ဖြေကြား
 တော်မူလော့၊ ။ သဘိယ၊ သဘိယ၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 သဗ္ဗပါပါနိ၊ အလုံးစုံသောမကောင်းမှုတို့ကို၊ ဗာဟိတွာ၊ အပပြုပြီး၍၊ ဥတ
 ဣော၊ တည်သောသဘောရှိ၏၊ ဝိမလော၊ အညစ်အကြေးကင်းသည်ဖြစ်၍၊
 ဥတော၊ တည်၏၊ သာဓုသမာဟိတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့် ကောင်း
 စွာတည်၏၊ သံသာရံ၊ သံသရာကို၊ အတိစ္စ၊ လွန်၍၊ ကေဝဏီ၊ ပြီးပြီးသောကိ
 စွရှိ၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနိဿိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိကိုမဋ္ဌိ၊ တာဒိ၊ လော
 ကဓမ္မတို့ဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ မတုန်မထွတ်တည်၏၊ သောပုဂ္ဂ
 လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ ပ
 ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမိတာဝိ၊ အရိယ
 မဂ်ဖြင့် ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေပြီး၍ တည်၏၊ ပုညပါဝံ၊ ကောင်းမှုမ
 ကောင်းမှုကို၊ ပဟာယံ၊ ဝှန်၍၊ ဝိရဇော၊ ရာဂစသောမြှူကင်း၏၊ ဣဝံလောက
 ဉ္စ၊ ဤလောကကိုလည်းကောင်း၊ ပရဗ္ဗလောကံ၊ တမလွန်လောကကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဥတွာ၊ အနိစ္စစသောအားဖြင့်သိ၍၊ ဇာတိမရဏံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
 သေခြင်းကို၊ ဥပါတိဝဣော၊ လွန်၏၊ တထတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိသ
 တော အတိုင်း တည်သောကြောင့်၊ တာဒိစ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သမဏော၊ ကိလေသာမီးငြိမ်း

ပြီးသောသူဟူ၍၊ ပဝုဂ္ဂတေ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏။ ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အက္ခတ္တဉ္စ၊ အက္ခတ္တလည်းဖြစ်ထသော၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ ဗဟိဒ္ဓိလည်းဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗဇောကော၊ အလုံးစုံသော အာယတနတည်းဟူသော ဇောကန္တံ၊ သဗ္ဗပါပါနိ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုကံကုန်သောမကောင်းမှုတို့ကို၊ နိဒ္ဒာယ၊ ဆေးလျှော်ပြီး၍၊ ကပ္ပိယေသု၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်ကြံအပ်ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ လူပြည်နတ်ပြည်တို့၌၊ ကပ္ပံ၊ တဏှာကပ္ပဒိဋ္ဌိကပ္ပသ္မိ၊ နုတေ၊ မရောက်၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နှာတကောတိ၊ မကောင်းမှုတို့ကိုဆေးလျှော်ပြီးသော သူဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇောကော၊ ဇောကန္တံ၊ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစီမျှသော၊ အာရုံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နုရောတိ၊ မပြု၊ သဗ္ဗယောဂေစ၊ ကာမယောဂစသော ခပ်သိမ်းသော ယောဂတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနဒေဝါ၊ ခလယ်ပါးသောသံယောဇဉ်အပြားရှိသော အတ္တတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသဇ္ဇာစွန့်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ လုံးစုံသော ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌၊ နုသဇ္ဇတိ၊ တစုံတခုသော ငြိခြင်းဖြင့်မငြိမိရတ္ထောစ၊ နှစ်ပါးသောဝိရတ္တိဖြင့်လွတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထတ္ထာ၊ ပေါက်ပြန်ခြင်းမရှိသဘောအတိုင်းတည်သောကြောင့်၊ တာဒိစ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နာဂေါ၊ မကောင်းမှုကို မပြုတတ်သော သူဟူ၍၊ ပဝုဂ္ဂတေ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဘခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဘိယော၊ သဘိယအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗဇကော၊ ပရိဗိုလ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥက္ကရိ၊ အလွန်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ အပုစ္ဆိ၊ မေးပြီး၊ ကံ၊ အဘယ်သူကို၊ ခေတ္တံဇိနံ၊ ခေတ္တကိုအောင်သောသူဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဟောကုန်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ (အသလံ၊ ကုသိုလ်ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဟောကုန်သနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပညာရှိဟူ၍၊ ပဝုဂ္ဂတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်သနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ရနိနာမ၊ ရနိမည်၏ဟူ၍၊ ပဝုဂ္ဂတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်သနည်း၊ တဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား၊ မေ၊ အအကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဒ္ဓဋ္ဌာ၊ မေးအပ်သော၊ ဟံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဗျာကရောဟိ၊ ဟောကြားတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဘိယော၊ သဘိယသည်၊ အပုစ္ဆိ၊ မေးပြီး၊ သဘိယ၊ သဘိယ၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော အာယတနလည်းကောင်း၊ မာနုဿကပ္ပံ၊ လူ၌ဖြစ်သော အာယတနလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဓေတ္တဉ္စ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌ဖြစ်သော အာယတနတည်း

ဟူသောခေတ်သည်းကောင်း၊ ကေဝလသနိ၊ အလုံးစုံအကြွင်း မရှိကုန်သော၊
 ခေတ္တာနိ၊ အာယတနတည်းဟူသောခေတ်တို့ကို၊ ဝိစေယျ၊ အနိစ္စစသော
 အားဖြင့်စိစစ်၍၊ မူသဗန္ဓနာ၊ ခပ်သိမ်းသောအာယတနဟုဆိုအပ်သောခေတ်
 တို့၏မူထဖြစ်သောအဓိဇ္ဇာဘဝတဏှာစသောအဖွဲ့မှ၊ ပရုတ္တော၊ လွတ်၏၊
 တထတ္တာ၊ သဘောအတိုင်းတည်သောကြောင့်၊ တာဒိစ၊ တာဒိမည်သည်
 သည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ခေတ္တဇိနော၊ အာယတနတည်း
 ဟူသောခေတ်ကိုအောင်သောသူဟူ၍၊ ပဝုဂ္ဂတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏။ ၊
 ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေဝလသနိ၊ အလုံးစုံကုန် သော၊
 ကောသာနိ၊ ကျီနှင့်တူကုန်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ ဝိစေယျ၊ စိ
 စစ်၍၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောကံကိုလည်းကောင်း၊ မာနုဿကံ၊ လူ၌ဖြစ်သောကံ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မကောသံ၊ မဟဂ္ဂုတ်ကံကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အ
 လုံးစုံကုန်သောကံတည်းဟူသောကောသကို၊ ဝိဇ္ဇေယျ၊ နှိပ်နှင်း၍၊ သဗ္ဗမူထ
 ဗန္ဓနာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ကောသတို့၏မူထဖြစ်သော အဓိဇ္ဇာဘဝတဏှာ
 စသောအနှောင်အဖွဲ့မှ၊ ပရုတ္တော၊ လွတ်၏၊ တထတ္တာ၊ မတုန်မထွင်တူညီ
 သောကြောင့်၊ တာဒိစ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကုသလော၊ ကောသတို့ကို ရိတ်တတ် ဖြတ်တတ်
 သောကြောင့်ကုသလဟူ၍၊ ပဝုဂ္ဂတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ ယောပုဂ္ဂ
 လော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနလည်းဖြစ်ကုန်
 ထသော၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ ဗဟိဒ္ဓအာယတနလည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ ပဏ္ဍရာနိ၊ သ
 ဘောအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုာယာနိ၊ နှစ်ပါးသောအတို့ရှိကုန်သောတဆဲ့
 နှစ်ပါးသောအာယတနတို့ကို၊ ဝိစေယျ၊ စိစစ်၍၊ သဒ္ဓိပညော၊ ဆေးလျှော်အပ်
 ဖြီးသောအညစ်အကြေးရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြုစင်သောပညာရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ အကုသိုလ်ကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သောမည်းသောဖြူသော
 တရားကို၊ ဥပါတိဝတ္တော၊ လွန်၏၊ တထတ္တာ၊ သဘောအတိုင်း တည်သော
 ကြောင့်၊ တာဒိစ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပု
 ဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဟူ၍၊ ပဝုဂ္ဂတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆို
 အပ်၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသကဉ္စေဗ္ဗံ၊ သူတော်မဟုတ်သော သူ
 ယုတ်တို့၏တရားကိုလည်းကောင်း၊ သထဉ္စေဗ္ဗံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တ
 ရားကိုလည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တိစ၊ အဇ္ဈတ္တိကလည်းဖြစ်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ ဗဟိ
 ဒ္ဓိလည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗလောကော၊ အလုံးစုံသောလောက၌၊ ဥတုာ၊ ဘိ၍၊
 သင်္ဂဇာလံ၊ ရှာစုစသောခုနစ်ပါးသောငြိခြင်းတဏှာဒိဗ္ဗိအားဖြင့် နှစ်ပါးအ

ပြားရှိသောကွန်ဟက်ကို၊ အတိစ္စ၊ လွန်၍၊ ငွေတော၊ တည်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တောနပဝိစယဉာဏေ၊ ထိုမောနဟုဆိုအပ်သောပိစင်သောဉာဏ်နှင့်၊ သမန္နာဂတက္ကာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရန်၊ ရန်မည်၏၊ သောရန်၊ ထိုရန်ကို၊ ဒေဝမနုဿဟိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သတိယော၊ သတိယအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဥက္ကရိ၊ အလွန်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ အပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ၊ ကိံပတ္တိနံ၊ အဘယ်သို့ရောက်သောသူကို၊ ဝေဒဂု၊ ရဟန္တာဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ အနုပိဒိတံ၊ ဝေဇျာကံပတ်စွာသိသောသူဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်လျှင်၊ ဝိရိယဝါတိနာမံ၊ ဝိရိယနှင့်တူသောအမည်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အာဇာနိယောနာမ၊ အာဇာနည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ ထူးထော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော၊ တံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ ဗျာကဓောဟိ၊ ဖြေကြားတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံတိယော၊ သတိယသည်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ အပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ၊ သဘိယ၊ သဘိယ၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ သမဏာနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာနဉ္စ၊ ပုစ္ဆာတို့၏လည်းကောင်း၊ ယာနိဝေဒါနိ၊ အကြင်ဗေဒင်ကျမ်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ကေဝဿာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာနိဝေဒါနိ၊ ထိုဗေဒင်ကျမ်းတို့ကို၊ ဝေဒဂု၊ ပညာရှိသော၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိစေယျ၊ အနိစ္စသော အားဖြင့်ပိစင်၍၊ သဗ္ဗဝေဒံ၊ အလုံးစုံသော ဗေဒင်ကျမ်းကို၊ အတိစ္စ၊ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်သဖြင့်လွန်၏၊ ဝေဒပစ္စယာဝါ၊ ဗေဒင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အညေဟိဝါ၊ တပါးသောအကြောင်းတို့ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာသုသဗ္ဗဝေဒနာသု၊ ထိုအလုံးစုံသောဝေဒနာတို့၌လည်း ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောတပ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဇျာပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒါနိဂတောဉာတော၊ အတိက္ကန္တာတိ၊ အနိစ္စသော၊ ဝေဒါနိဂတောဉာတော၊ အတိက္ကန္တာဟူသောအနက်ဖြင့်၊ ဝေဒဂု၊ ဝေဒဂုမည်၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ပပဉ္စံ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအပြားရှိသော ပပဉ္စတရားကို လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ မိမိသန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ သူတပါးသန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ နာမ

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ရူပဉ္စ၊ ပပဉ္စ၏ရှိရာအကြောင်းဖြစ်သောနံရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တတ္တဉ္စ၊
 မိမိသန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ သူတပါးသန္တာန်၌လည်းကောင်း၊
 ယောဂမူလံစ၊ နံရုပ်ဟူသောအနာ၏ မူလဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာကို
 လည်းကောင်း၊ အနုပိစ္စအနုပိဗိတု၊ ဝေျာက်ပတ်စွာထိပြီး၍၊ သဗ္ဗရောဂမူ
 လဗန္ဓနာ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သောရောဂါတို့၏မူလဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာ
 စသောအပြားရှိသောအနှောင်အဖွဲ့မှ၊ ပရတ္တော၊ လွတ်ပြီ၊ တထတ္တော၊ သ
 ဘောအတိုင်းတည်သောကြောင့်၊ တာဒိစ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အနုပိဗိတော၊ အနိစ္စာနုပဿနာစသည်
 ဖြင့်ဝေျာက်ပတ်စွာထိသောကြောင့်အနုပိဗိတဟူ၍၊ ပဂုစ္ဆတေ၊ အပြားအား
 ဖြင့်ဆိုအပ်၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗပါပကေတိ၊ အလုံးစုံသောအယုတ်တရားတို့မှ၊ ဝိရတော၊ ကြဉ်၏။
 အပဋိသန္ဓိကတာယ၊ နောင်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊ နိရယနက္ခ
 ငရဲတည်းဟူသောဝင်္ဂဆင်းရဲကို၊ အတိစ္စ၊ လွန်၍၊ ဝိတော၊ တည်၏။ ဝိရိယ
 ဝါသော၊ ဝိရိယတည်းဟူသော နေရာရှိသော၊ သောဒီကာသဝေ၊ ထိုရဟ
 န္တာကို၊ ဝိရိယံဝါ၊ အလုံးစုံသောအတို့တို့မှ ကင်းပြီးကြဉ်ပြီးသောသူဟူ၍။
 ပဂုစ္ဆတေ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ သောဒီကာသဝေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ပဓာနဝါစ၊ မဂ်ဟူသောပဓာနဈာန်ဟူသောပဓာနဖြင့် ပဓာန်ရှိသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စိရောစ၊ ကိလေသာစသည်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါစွမ်း
 နိုင်သောအဖြစ်ဖြင့်စိရမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထတ္တော၊ ဖော်ပြန်
 ခြင်းမရှိပကတိအတိုင်းတည်သောကြောင့်၊ တာဒိစ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗန္ဓနာနိ၊ ရာဂ
 စသောအနှောင်အဖွဲ့တို့သည်၊ လနာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီးသည်၊ အဿု၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ အတ္တတ္တဉ္စ၊ အတွင်းသန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အပသ
 န္တာန်၌ လည်းကောင်း၊ သင်္ဂီမူလံ၊ သင်္ဂီ၏မူလကိုလည်း၊ လနံ၊ နှုတ်အပ်ပြီး
 သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်၏၊ သောဒီကာသဝေ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဗ္ဗ
 သင်္ဂီမူလဗန္ဓနာ၊ ခပ်ထိမ်းသော သင်္ဂီတို့၏မူလဖြစ်သောအဖွဲ့မှ၊ ပရတ္တော၊
 လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ အာဇာနိယော၊ အာဇာနည်ဟူ၍၊ ပဂုစ္ဆတေ၊ ဆိုအပ်၏။ တ
 ထတ္တော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း မရှိပကတိအတိုင်းတည်သောကြောင့်၊ တာဒိစ၊
 တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝါစ၊ မိန့်
 ဝေင်္ဂီမူ၏။ အတခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သထိယော၊ သတိယအမည်ရှိသော၊
 ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတရားကို၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊

ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ အပုစ္ဆိ၊ မေးဖြို၊ ကိပတ္တိနံ၊ အတယ်သို့ပြုအပ်သော အကျိုးကို၊ သောတ္ထိယံ၊ ချမ်းသာ၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ကေန၊ အတယ်အကြောင်းဖြင့်၊ အရိယံ၊ အရိယာဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ကထဉ္စ၊ အတယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်လျှင်၊ စရဏဝါတိ၊ စရဏရှိသောသူဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ကိန္တိ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ စရိဗ္ဗာဇကောနာမ၊ ပရိဗ္ဗာဇကမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ တုန်းတော်ကြီးသော အရှင်တရားမေးအကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော၊ တွံ၊ အရှင်တရားသည်၊ ဗျာကဏေဟိ၊ ဖြေကြားတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဘိယော၊ သဘိယသည်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ အပုစ္ဆိ၊ မေးဖြို၊ သဘိယ၊ သဘိယ၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လောကော၊ လောက၌၊ သုတွာ၊ သုတမယဉာဏ်၏ကိစ္စအားဖြင့်နာခံ၍၊ သဗ္ဗဓမ္မံ၊ ဝိပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သော အလုံးစုံသော တရားကို၊ အဘိညာယ၊ အနိစ္စစသော အားဖြင့် သိပြီး၍၊ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇံ၊ အဖြစ်ရှိအပြစ် မရှိသော၊ ယံကိပ္ပိ အလုံးစုံသော ကိလေသာ ကိလေသာ၏ တည်ရာ ဖြစ်သော တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော သာဝဇ္ဇာအနဝဇ္ဇာတရားအပေါင်းကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ အဘိဘူတိ၊ အဘိဘူဟူ၍၊ သင်္ခါ၊ ဇေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အကထံကထိ၊ ယုံမှားခြင်းဝိစိကိစ္ဆာမရှိ၊ ဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာအနှောင်အဖွဲ့တို့မှလွတ်၏၊ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာအာယတနစသည်၌၊ အနိဗ္ဗံ၊ ရာဂစသည်ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းမရှိ၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သုတပါပကတ္တာ၊ စင်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော ကြောင့်၊ သောတ္ထိယောတိ၊ သောတ္ထိယဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ဖြို၊ အာထယာနိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် နှစ်ပါးကုန်သော အာထယတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာသဝါနိစ၊ ထေးပါးကုန်သော အာသဝတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဆေတွာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ဖြတ်၍၊ ဝိဒ္ဓါ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂထော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂတ္ထသေယျံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ နဥပေတိ၊ တဘန်အသစ်သောဘဝ၏အစွမ်းအားဖြင့်မကပ်၊ တိဝိဓံ၊ ကာမစသော အားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိသော၊ သညံစ၊ သညာကိုလည်းကောင်း၊ ပကံဉ္စ၊ ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ညွှန်ကိုလည်း ကောင်း၊ ပဒုဇ္ဈပဒုဒိတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ကပ္ပံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်နှစ်ပါးကုန်သော ကပ္ပတို့တွင်တပါးပါးသော ကပ္ပသို့လည်း၊ နတေ၊ မရောက်၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုအာသဝေါက်ဖြတ်ခြင်းစသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အရိယောတိ၊ ထိုဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ အစီးအပွားကို အလိုရှိသော သူအပေါင်းလည်းမဖြတ်ဆည်း

ကပ်အပ်ယော ကြောင့်အရိယာဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ယော၊အကြင်ပု
 ဝ္ဂိုလ်သည်၊ ဣ၊ ဤသဒ္ဓါသဒ္ဓါ၊ စရဏသု၊ သီလသံဝရအစရှိကုန်သောတ
 ဆဲငါးပါးကုန်သောစရဏတရားတို့ကြောင့်၊ ပတ္တိံ၊ ရောက်အပ်သောအရဟ
 တ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ကုသယော၊ လိမ္မာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း၊ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ အာဇာနာတိ၊
 ညွတ်သောစိတ်ရှိသော အဖြစ်ဖြင့်သိ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခန္ဓာစသောအလုံးစုံသော
 တရားတို့နှင့်၊ နုသဇ္ဇတိ၊ ရာဂစသောအားဖြင့်မငြိ၊ ပိရတ္တစိတ္တော၊ နှစ်ပါးသောပိ
 ရတ္တိတို့ဖြင့် လွတ်ပြီးသောစိတ်ရှိ၏။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဗ္ဗိဗာ၊
 ဒေါသတို့သည်၊ နုသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 စရဏဝါ၊ စရဏတရားတို့ဖြင့် ရောက်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်
 သဖြင့်စရဏရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခဝေ
 ပက္ကံ၊ ဒုက္ခဟူသော အကျိုးရှိထသော၊ ဥဒ္ဓံ၊ အတိတ်လည်း ဖြစ်ထသော၊ အ
 ဝေ၊ အနာဂတ်လည်းဖြစ်ထသော၊ မဇ္ဈေ၊ အတိတ်အနာဂတ်တို့၏အလယ်
 ဌ၊ တိရိယံ၊ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်လည်းဖြစ်ထသော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ထေဘူမကကံ
 သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအလုံးစုံသောကံကို၊ ပရိဗ္ဗာဇယိတွာ၊ အရိယာမဂ်
 ဥာဏ်ဖြင့်နှင်ဖြို၍၊ ပရိညစာဓိ၊ ပရိညာဉ်ဖြင့်ပိုင်းခြား၍သွားခြင်းရှိသည်၊ ဟု
 တွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာယံပိ၊ မာယာကိုလည်းကောင်း၊ မာနပဓံပိ၊ မာန်ဟူသော
 ထမ်းကြောင်း ခရီးကိုလည်းကောင်း၊ ယောဘကောဝံပိ၊ ယောဘဒေါသကို
 လည်းကောင်း၊ ပရိညစာဓိ၊ ပဟာနပရိညာဉ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သွားခြင်းရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နာမဂ္ဂပံနံရူပံ၊ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးကို၊ အကာသိ၊ ငြိမြိ၊ ပ
 တ္တိပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ထသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကံစသည်တို့ကိုနှင်ဖြိုသဖြင့်ပရိ
 ဗ္ဗာဇကဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သတိယော၊ သတိယအမည်
 ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗ္ဗိဇသည်၊ ထဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘာသိ
 တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားစကားကို၊ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်
 ၍၊ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ အတ္တမနော၊ ပီတိပါမောဇ္ဇသောမနုဿတို့
 ဖြင့်တွေ့သောစိတ်ရှိသည်၊ ပရဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်စိတ်
 ဖြင့်ရှေးရှုအထက်သို့ ညွတ်သည်၊ ပီတိသောမနုဿဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်
 သက်ပမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊
 ထ၍၊ ဧကံသံ၊ လက်ဝဲတဘက်ပရံ၊ ထက်၌၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို၊ က

ရိတွာ၊ တင်သည်ကိုပြု၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ အဇ္ဇတိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပတာမေတွာ၊
 ညွတ်စေ၍၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှော်၌၊ သာရုပ္ပါတိ၊
 တင့်တယ်သောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတိတ္ထဟိ၊ မြီး
 မွမ်း၏၊ ဘုရိပည၊ မြေကြီးကဲ့သို့ ဖြန့်ပြောကြီးကျယ်သော ပညာရှိသောဘု
 ရားရှင်၊ ယာနိစတိဏိ၊ အကြင်မိစ္ဆာအယူသုံးခုတို့ သည်လည်းကောင်း၊
 ယာနိစသဗ္ဗိ၊ အကြင်မိစ္ဆာဝါဒ ခြောက်မယ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊
 သမဏပ္ပဝါဒနိသိတာနိ၊ အညွတ်တ္ထိယဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ငြင်းခုံ
 ဆိုရာ ဆိုးကြောင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော ထိုရဟန်း တို့သည် မှီအပ်ကုန်
 သည်လည်းဖြစ်၏၊ ပစ္စက္ခရ သညာနိသိတာနိ၊ ဣတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကြားခြင်း
 တည်းဟူသော ဝေါဟာရသုရိက်တို့၏ ဖောက်ပြန်သော အမှတ်၌ နှစ်
 ပါးကိုမှီကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဩသရဏာနိစ၊ သက်
 ရာကျရာဆိပ်ကို သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဗ္ဗိ
 ခြောက်ဆဲ့ သုံးပါးတို့ကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဩစာတမဂါ၊ ဩစာ
 တည်းဟူသော အရိက် အတိုက်ကို လွန်တော်မူပြီ၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်၊
 တံ၊ အရှင်သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တဂူ၊ အဆုံးသို့ရောက်တော်
 မူပြီသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းတထက်သို့ရောက်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်
 ပြီ၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အရဟာ၊ အရဟမည်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊
 သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓမည်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတာသဝံ၊ ဝိတာသဝ
 ဟူ၍၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကိုသာလျှင်၊ မညော၊ အောက်မေ့ပါ၏၊ တံ၊ အရှင်သည်၊
 ဇူတိမာ၊ သူတပါးတို့၏လည်း အရိက်ကိုပျော်တတ်သောအရောင်ရှိ၏၊ မထိ
 မာဠေယျဓမ္မကိုသိခြင်းငှါစွမ်း နိုင်သောပညာရှိ၏၊ ပဟုတပညော၊ အဆုံးမ
 ရှိသောပညာရှိ၏၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရ၊ အဆုံးကိုပြုတော်မူတတ်
 သောအရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အတာရေထိ၊ ယုံ
 မှားခြင်းမှကူးမြောက်စေ၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မေ၊
 အကျွန်ုပ်၏၊ ကင်္ခိတံ၊ ယုံမှားအပ်ပြီးသောနှစ်ဆယ်သော ပဉ္စေကိုမှီသောအ
 နက်ကို၊ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ မညထိ၊
 အောက်မေ့တော်မူပေ၏၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ယုံမှားခြင်းမှ၊ အထာ
 ရယိ၊ ကူးမြောက်စေတော်မူပြီ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ရနိ၊ ဘုရားရှင်၊ တေ၊ အ
 ရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ပတ္တိပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သောတရားအထူး
 သို့ရော်ပြီးထသော၊ အနိဿာနိ၊ ယုံမှားခြင်းတည်းဟူသောငြောင့်တံသင်းယုံ

မှားခြင်းတည်းဟူသောအကုန်အဖွဲ့တည်းမရှိတသော၊ ဗန္ဓုဝါအဆွေတည်း
 ဖြစ်တသော၊ တဝဂါ၊ ထုရားရှင်၊ သောတုံ၊ ထိုအရှင်ထုရားသည်၊ မောနုပ
 ထေသု၊ ဥာဏ်၏အာရုံခရီးဖြစ်ကုန်သော ဥေယျုခမ္မဘိဒ္ဓါ၊ ရထော၊ မွေ့လျော်
 တော်မူသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ယာကင်္ခါ၊
 အကြင်ယုံမှားခြင်းသည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ခု၊ မာ၊ ဝါးပါးသောစက္ခုရှိတော်
 မူသော ထုရားရှင်၊ တုံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ တံ၊ ထိုယုံမှား
 ခြင်းကို၊ ဗျာကထိ၊ ကြားထော်မူပေပြီ၊ ရုနိ၊ ထုရားရှင်၊ တုံ၊ ရှင်ပင်ထုရား
 သည်၊ အဗ္ဗါ၊ မချွတ်လျှင်၊ သမ္ပု၊ ခွေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို မိမိအလိုလိုထိ
 တော်မူသောထုရားသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဝ၊ အရှင်ထုရားအား၊ နိ
 ဝရဏာ၊ နိဝရဏတို့သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဥပါယာသာစ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း
 တို့သည်လည်း၊ နုတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဧတသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံကုန်သောနိဝရဏဥပါ
 ယာသတို့ကို၊ တယာ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ ဝိရတ္တာ၊ ပျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝိနုဠိ
 ကတာ၊ ကျူးပင်ကို၊ ဘွဲ့သို့ ကင်းသည်တို့ကို ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ တုံ၊ အရှင်ထုရား
 သည်၊ လိတိ၊ တူတော၊ နိဝရဏအစရှိသည်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ချမ်းမြေ့သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဗန္ဓုပုတ္တော၊ ဆုံးမအပ်သောအုန္တေရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူပြီ၊ ဝိတိမာ၊
 သမာဓိရှိတော်မူ၏။ သစ္စနိက္ကမော၊ ဝစီသစ္စာပရမတ္ထ သစ္စာဝိရိယရှိတော်မူ
 ၏။ နာဂ၊ ရဟန္တာ ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ထုရား၊ နာဂဿ၊ ဆင်
 ပြောင်နှင့်တူထသော၊ မဟာဝီရဿ၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိထသော၊ ဘာ
 သတော၊ မကြောက်မရွံ့ တရားဟောတတ်ထသော၊ တဿတေ၊ ထိုအ
 ရှင်ထုရားအား၊ သဗ္ဗေဒေဝါ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော အကာသဠတုမ္မဋ္ဌ နတ်တို့
 သည်၊ အနုမောဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ တဿတေ၊ ထိုအရှင်ထုရား၏၊ ခမ္မ
 ဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို၊ အနုမောဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ ဥဘော၊ အာ
 ကာသဠ တုမ္မဋ္ဌအားဖြင့်နှစ်ပါးကုန်သော၊ နာရဒဗဗ္ဗတာ၊ နာရဒတောင်၌နေ
 ကုန်သော ပညာရှိကုန်သောနတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဝါ၊ ထိုနတ်
 သည်လည်း၊ အနုမောဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ ပုရိသဗည၊ ယောကျ်ား
 အာဇာနည်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ထုရား၊ တေ၊ အရှင်ထုရားအား၊ နမော၊
 ရှိခိုးပါ၏။ ပုရိသုတ္တမ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ထုရား။
 တေ၊ အရှင်ထုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊
 သဒေဝကတ္ထိ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောက၌၊ တေ၊ အရှင်ထုရား
 အား၊ ဗဒ္ဓိပုဂ္ဂလော၊ ဘင်္ဂအံ့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ထုဝံ၊ အရှင်ထုရား
 သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဥေယျုခမ္မကိုလိုထိတော်မူ၏။ ထုဝံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ သတ္ထာ

နတ်ထူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူ၏။ တုဝံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ မာရာဏိဘူ၊ ငါးပါးမာရတို့ကိုနှိပ်နှင်းထော်မူပြီ၊ မုနိ၊ မုနိဖြစ်တော်မူသောထုရား၊ တုဝံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ အနုသယေ၊ အနုသယတို့ကို၊ ဆေတွာ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်ဖြတ်ထော်မူပြီး၍၊ တိဗ္ဗေတ္တာ၊ သံသရာမှနိဗ္ဗာန်သို့ကူးမြော်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝံပဇံ၊ ဤသတ္တဝါကို၊ တာရေထိ၊ ကယ်တင်တော်မူတတ်ပေ၏။ ၊ တေ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ ဥပမိ၊ ထေးပါးသောဥပမိကို၊ သမဏိက္ကန္တာ၊ ကောင်းစွာလွန်အပ်ပြီတေ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့ကို၊ ပဒါထိတာ၊ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ၊ တံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ ထိဟော၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့မကြောင့်မရှုနှင့်ရုံသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ အနုပါဒါနော၊ တရံတရသောအာရုံ၌စွဲလမ်းခြင်းမရှိ၊ ပဟိနာ၊ သဘောရဝေ၊ ပတ်အပ်ပြီးသောကြောင့်ခြင်းထိတ်လန့်ခြင်းရှိ၏။ ဝဂ္ဂ၊ အလွန်အဆင်းထွသော၊ ပုဏ္ဏရိကံ၊ ကြာသည်၊ တောယေန၊ ရေနှင့်၊ သမ္ပိ၊ တက္က၊ နဥပလိမ္ပတိယထာ၊ မလိမ်းကျသကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ တံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ ပုညေ၊ ထောကီကုသိုလ်၌လည်းကောင်း၊ ပါပေ၊ အကုသိုလ်၌လည်းကောင်း၊ ဥဘယေ၊ နှစ်ပါးရုံ၌၊ နဥပလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းမကပ်၊ ဝိရ၊ လုံ့လကြီးသောထုရားရှင်၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ပသေ၊ ရေထိ၊ ဆန့်တော်မူလော၊ သဘိယော၊ သဘိယထည်၊ သတ္တု၊ နေ၊ လူနတ်တို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောအရှင်ထုရားအား၊ ဝန္တု၊ ဂြိုဟ်ပါ၏။ အထေ၊ ထိုအခါ၌၊ သဘိယော၊ သဘိယအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာ၊ ကော၊ ပရိမိတ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ပါဒေ၊ သု၊ ခြေတို့၌၊ သိရ၊ သားဦးဖြင့်၊ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဝေံ၊ ဝေံ၊ ဤကားကို၊ အဝေါ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ပျောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါ၊ အာသယံ၊ သိ၊ ပျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အထိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိစွာ၊ (လ)၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အထိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို၊ ထေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ ထေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝေ၊ ပျောက်၏။ သဘိယ၊ သဘိယ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အညတိတ္ထိ၊ သပုဗ္ဗာ၊ သာသနာတော်မှတစ်ပါးသောအယူရှိသောတိတ္ထိဘောင်၌နေဘူးသော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣမတ္ထိံ၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤထုရားသာသနာထော်၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို၊ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိအံ့၊ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိအံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ စတ္တာ၊ ရေမာသေ၊ လေးထပ်ပတ်လုံး၊ ပရိဝသတိ၊ ပရိဝတ်နေ၏။ စတုန္တံ၊ မာသနံ၊ လေးထပ်တို့၏၊ အဂ္ဂယေန၊ လွန်သောအခါ၌၊ အာရဒ္ဓပိတ္တာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊

ရဟန်းတို့သည်၊ တံ၊ ထိံအညတိတ္ထိယဖြစ်ဘူးသောသူကို၊ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ သာသနာ၌ ရဟန်းဖြစ်စေခြင်း၏ အကျိုးငှါ၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ သာမဏေပြုစေ ကုန်၏၊ ဥပသမ္ဘာဒေန္တိ၊ ပဉ္စင်းခံစေကုန်၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်မှုကား၊ မေမယော၊ ငါတုရားသည်၊ ဣ၊ ဤအညတိတ္ထိယဖြစ်ဘူးသောသူတို့၏ပရိဝတ်နေရာ၌၊ ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဒိတာ၊ ထိတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗာ၊ သာသနာတော်မှတစ်ပါးသောတိတ္ထိဘောင်၌နေဘူးသောသူသည်၊ ဣမတ္ထိ၊ ဓမ္မ ဝိနယေ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို၊ အာကင်္ခိန္နာ၊ အလို ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပသမ္ဘဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အာကင်္ခိန္နာ၊ အလိုရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ စတ္တာရောမာသေ၊ ထေးလတို့ပတ်လုံး၊ ပရိဝသန္တိ၊ ပရိဝတ်နေကုန်၏ စတုန္ဒံ၊ သာသနံ၊ ထေးထတို့၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌၊ အာရဇ္ဈဝိတ္တာ၊ နှစ် သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သစေပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ အကယ်၍ရှင်ပြုကုန်အံ့၊ သစေဥပ သမ္ဘာဒေန္တိ၊ အကယ်၍ပဉ္စင်းခံကုန်အံ့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ စတ္တာရိဝသာ နိ၊ ထေးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ပရိဝသိဿာမိ၊ ပရိဝတ်နေပါအံ့၊ စတုန္ဒံဝသာနံ၊ ထေးနှစ်တို့၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌၊ အာရဇ္ဈဝိတ္တာ၊ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းဖြစ်စေ ခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရှင်ပြုကုန်သော၊ ဥပသမ္ဘာဒေန္တိ၊ ပဉ္စင်းခံကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏၊ သဘိယော၊ သဘိယအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို၊ အထတ္ထခေါ၊ ရသည်သာတည်း၊ ဥပသမ္ဘဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အထတ္ထခေါ၊ ရသည်သာတည်း၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အာယ သ္မာသဘိယော၊ အရှင်သဘိယသည်၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်၊ အည တရော၊ တယောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက် ရ၏၊ သဘိယသုတ္တံ၊ သဘိယသုတ်တည်း။ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကသံပ၊ ဣဒံ၊ ဤသေသသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အထံ ထောင့်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကံ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက် ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အင်္ဂုတ္တရာပေသု၊ မဟိမည်သောဂင်္ဂါမြစ်ကြီး၏မြောက်ဘက် ရေ၏အနီးဖြစ် သောဂင်္ဂါဇနုပုန်တို့၌၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ဘိက္ခုသံဃောန၊ ရဟန်းအ

ပေါင်းနှင့်၊ အစုတေဋ္ဌသေဟိဘိက္ခုသထေဟိ၊ တထေထင်နှစ်ရာငါးကျိပ်ကုန်
သောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စမောနေော၊ ထုည့်
ထည်သည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာပတံနာမ၊ အာပတမည်သော၊
အဂုံတ္တရာပါး၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏မြောက်ဘက်ဖြစ်သောအင်္ဂဇနပုန်တို့၏၊ နိဂမော၊
နိဂုံးသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံနိဂဝံ ထိုနိဂုံးသို့၊ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ကေ
ဏိယော၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇမ္ဗီလော၊ ရသေ့သည်၊ ဘော ဒဓိအချင်း
တို့၊ သကျုပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော၊ သကုကုသော၊ သာကီ
ဝင်မင်းမျိုးမှ၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်း
ဂေါတမသည်၊ အဂုံတ္တရာပေသု၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏မြောက်ဘက်ဖြစ်ကုန်သောအင်္ဂ
ဇနပုန်တို့၌၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ထိက္ခုသံစောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ အစု
တေဋ္ဌသေဟိဘိက္ခုသထေဟိ၊ တထေထင်နှစ်ရာငါးကျိပ်ကုန်သော ရဟန်း
တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စမောနေော၊ ထုည့်ထည်သည်
ရှိသော်၊ အာပတံ၊ အာပတမည်သောနိဂုံးသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်
သတတ်၊ တံခေါယနဘဝန္တံဂေါတမံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
ကဏ္ဍာဏော၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်။
အတ္တုဂ္ဂတော၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏၊ ကိံ အတ္တုဂ္ဂတော၊ အဘယ်သို့ပြန်နှံ့၍တက်
သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန၊
ဤသို့ကိုလေသာတည်းဟူသော ရန်အပေါင်းမှ လှန်စွာဝေးထောင်မှုသော
ကြောင့်ထည်း၊ အရတိ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ ဣတိပိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန၊
ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်
မူ၏၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏၊ သုဂတော၊
သုဂတမည်တော်မူ၏၊ ယောကဝိဒ္ဓ၊ ယောကဝိဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ အနုတ္တရော
ပုရိသမ္ပဿာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသမ္ပဿာရထိ မည်တော်မူ၏၊ သတ္ထာ
ဒေဝမနုဿ ဝနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာဝနံ မည်တော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်
မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တုဂ္ဂတော၊ ပြန်နှံ့၍
တက်၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်
နှင့်တကွသော၊ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္ထိမနေမင်းပြည်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မ
ကံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွသော၊ ဣမိယောကံ၊ ဤဩကာသယောကကိုထည်း၊
ကောင်း၊ သဿမဏဗြာဟ္မဏံ၊ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ရဟန်း
ပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော၊ သဒေဝမနုဿံ၊ သမ္မာတိနတ် တည်းဟူသောမင်း၊
တြင်းသောလှနှင့် တကွသော၊ ပဇံ၊ သတ္တယောကကိုထည်း၊ ကောင်း၊ သယံ၊

ကိုယ်တိုင်အဘိညာဏ်ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သတ္တိကထော၊ မုက်မှောက်
ပြု၍၊ ပဝေဒေတိ၊ သိစေထော်မူ၏။ သောတဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။
အာဒိကဿာဏံ၊ အစဉ်ကောင်းခြင်းရှိသော၊ မဇ္ဈေကဏ္ဍာဏံ၊ အလယ်၌
ကောင်းခြင်းရှိသော၊ ပရိယောသာန ကဏ္ဍာဏံ၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိ
သော၊ ဘာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧဝေတိ၊ ဟော
တော်မူ၏။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော၊ ပရိသဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော၊
ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုပကောသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ တထာရှုပ်၊ ထို
သို့သဘောရှိကုန်သော၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့အား။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်း
သည့်၊ သာရခေါပန၊ ကောင်းသောသဘောရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသောသိခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ
၌၊ ကေဏိယော၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇဗ္ဗိယော၊ ရသေ့သည်။ ယေန၊ အ
ကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘု
ရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကံ၊ ကပ်ထေ၏။ ဥပသင်္ကံပိတွာ၊ ကပ်လေ
ပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထက္က၊ သဗ္ဗောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်း
သာပြောဟော၏။ သဗ္ဗောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော
သာရဏိယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်ဓမ္မအပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊
ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျော်ပတ်သောအရပ်
၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျော်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒိခေါ၊
ထိုင်နေသော၊ ကေဏိယံ၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇဗ္ဗိယံ၊ ရသေ့ကို၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓသောသိ၊
ကောင်းစွာပြတော်မူ၏။ သမာဒပေသိ၊ ဆော်တည်စေထော်မူ၏။ သရတ္ထေ
ဇေသိ၊ ကောင်းစွာထက်စေထော်မူ၏။ သမ္ဘဟံလေသိ၊ ကောင်းစွာအပြား
အားဖြင့် ရှင်စေထော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေဏိယော၊ ကေဏိယအ
မည်ရှိသော၊ ဇဗ္ဗိယော၊ ရသေ့သည်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မိ
ယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓသိတော၊ ကောင်းစွာပြအပ်ပြီးသော်၊
သမာဒပိတော၊ ဆောက်တည်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ သရတ္ထောဇိတော၊
ကောင်းစွာထက်စေအပ်ပြီးသော်၊ သံပဟံသိတော၊ ကောင်းစွာရှင်စေအပ်
ပြီးသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
လျှောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အ
ရှင်ဂေါတမသည်။ ဘိက္ခုသံစောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထက္က၊ သွာထ
နာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုအလို၊ ဌ၊ မေးအကုန်၍၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ အဝိဝါ

သေတု၊ သည်းခံထော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ဝုတ္တေ၊ ဝျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ကေဏိယံ၊
 ကေဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇေဒ္ဓိယံ၊ ရသေ့ကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ
 စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ကေဏိယ၊
 ကေဏိယ၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ မဟာခေါ၊ များသည်သာ
 တည်း၊ အစုတေဇ္ဇသာနိဘိက္ခုသတာနိ၊ တထောင်နှစ်ရာ ငါးကျိပ်တို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တုဂ္ဂ၊ သင်သည်လည်း၊ ပြာဟ္မဇေတသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၌၊ အ
 ဘိပ္ပသန္ဓေ၊ အလွန်ကြည်ညို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒုတိ
 ယစ္စိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ကေဏိယော၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇေဒ္ဓိ
 ထော၊ ရသေ့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အ
 ဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဝျှောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတ
 မ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ မဟာ၊ များသည်
 ဖြစ်စေ၊ အစုတေဇ္ဇသာနိဘိက္ခုသတာနိ၊ ဘထောင်နှစ်ရာငါးကျိပ်တို့သည်၊
 ကိပ္ပာပိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်စေကုန်၊ အဟဂ္ဂ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ပြာ
 ဟ္မဇေတသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၌၊ အဘိပ္ပသန္ဓေ၊ အလွန်ကြည်ညို၏၊ ဘဝံဂေါတမော၊
 အရှင်ဂေါတမသည်၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သန္ဓိ၊ တကွ၊ သွာ
 တနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုအလို၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ အဓိ
 ဝါသေတု၊ သည်းခံထော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ဒုတိ
 ယစ္စိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ကေဏိယံ၊
 ကေဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇေဒ္ဓိယံ၊ ရသေ့ကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ
 စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ကေဏိယ၊
 ကေဏိယ၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ မဟာခေါ၊ များသည်
 သာတည်း၊ အစုတေဇ္ဇသာနိဘိက္ခုသတာနိ၊ တထောင်နှစ်ရာ ငါးကျိပ်တို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တုဂ္ဂ၊ သင်သည်လည်း၊ ပြာဟ္မဇေတသု၊ ပုဏ္ဏား
 တို့၌၊ အဘိပ္ပသန္ဓေ၊ အလွန်ကြည်ညို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏
 တတိယစ္စိခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ကေဏိယော၊ ကေဏိယအမည်ရှိ
 သော၊ ဇေဒ္ဓိထော၊ ရသေ့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစ
 ကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဝျှောက်သနည်း၊
 ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ မ
 ဟာ၊ များသည်ဖြစ်စေ၊ အစုတေဇ္ဇသာနိဘိက္ခုသတာနိ၊ တထောင်နှစ်ရာ
 ငါးကျိပ်တို့သည်၊ ကိပ္ပာပိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်စေကုန်၊ အဟဂ္ဂ၊ အကျွန်ုပ်

သည်သည်း၊ ဖြာဟုဏောသု၊ ဝုဏ္ဏားတို့၌၊ အဘိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်ညို၏၊
 တစ်ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ဘိက္ခုသံဃောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုအလို၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ တ
 တွံ၊ ဆွမ်းကို၊ အဓိဝါသေတု၊ သည်းခံတော်မူထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 သျှောက်၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာသည်၊ တုဏ္ဏိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊
 အဓိဝါသေထိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေဏိယော၊ ကေ
 ဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇဓိဿ၊ ရသေ့သည်၊ တဂဝထော၊ မြတ်စွာတရား၏၊
 အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံတော်မူသည်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာ
 ယ၊ ထ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သကော၊ မိမိနေရာဖြစ်သော၊ အဿမော၊
 သစ်သီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုသစ်သီးရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ကပ်
 လေ၏၊ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ မိတ္တာမဂ္ဂေ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်း
 ဝင်ကုန်သော၊ ဥာတိသာလောဟိတေ၊ မိဆွေတမျိုးဖြစ်သောသူတို့ကို၊ အာ
 မန္တေ၊ မိန့်ဆို၏၊ ကိံ အာမန္တေ၊ အဘယ်သို့မိန့်ဆိုသနည်း၊ တဝန္တော၊
 အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ မိတ္တာမဂ္ဂာ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်ကုန်သော၊ ဥာ
 တိသာလောဟိတာ၊ မိဆွေတမျိုးဖြစ်သောသူတို့သည်၊ ယေနကော၊ ရကော၊
 အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတန္တု၊ နာကုန်
 သော၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သမထောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမကို၊ ဘိက္ခု
 သံဃောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှု
 အလို၌၊ တက္က၊ ဆွမ်းကို၊ နမန္တိ၊ တော၊ ဘိတိနိပြိ၊ ထေးနကာရထေန၊ ထိုအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာယဝေယျာဝတိကံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအ
 မှုကြီးထွက်ကို၊ ကရေယျာထ၊ ပြုကြပါကုန်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ၊
 မိန့်ဆို၏၊ တော၊ အရှင်ကေဏိယ၊ ဇဝံသာရ၊ ကောင်းပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့
 သျှင်၊ ကေဏိယဿ၊ ကေဏိယ အမည်ရှိသော၊ ဇဓိဿ၊ ရသေ့၏၊ မိတ္တာ
 မဂ္ဂာ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်ကုန်သော၊ ဥာတိသာလောဟိတာ၊ မိဆွေ
 တမျိုးဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ကေဏိယဿ၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော၊
 ဇဓိဿ၊ ရသေ့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဓိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ အပ္ပေကစ္စေ၊
 အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဥဒ္ဓနာနိ၊ ခုံထောက်တို့ကို၊ ခထန္တိ၊ တူးကြကုန်၏၊
 အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ ကဋ္ဌာနိ၊ ထင်းတို့ကို၊ ဟယေန္တိ၊ ရွဲ
 ကုန်၏၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ တာဇနာနိ၊ ခွက်တို့ကို၊ ဝေ
 ဝန္တိ၊ နှေးကုန်၏၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဥဒကဓဏိကံ၊
 ရေအိုးစရည်းကြီးကို၊ ပဋ္ဌာပေန္တိ၊ တည်ထားကြကုန်၏၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့

ကုန်သောသူတို့သည်၊ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို၊ ပညာပေန္တိ၊ ခင်းကြကုန်၏။
 ကေဏိယော၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇဗ္ဗိဇောပန၊ ရသေ့သည်ကား၊
 သာမညေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သည်သာလျှင်၊ မဇ္ဈာလမာဠံ၊ ပုဆိုးဖြင့်မိုးသောတန်
 ဆောင်းဝန်းကို၊ ပဗ္ဗိယာဒေတိ၊ စီရင်၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊
 သေဇော၊ သေထအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အာပဏော၊ အာ
 ပဏာနိရုံး၌၊ ပဗ္ဗိဝသတိ၊ နေ၏။ သေ၊ ထိုသေထပုဏ္ဏားသည်၊ သနိဗာဏှ၊ ကေ
 ဇူတာနံ၊ နိဗာဏှ၊ ကျမ်းကေဇူဘကျမ်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်ထသော၊ သက္ခရ
 ပ္ပဘေဒါနံ၊ အက္ခရပဘေဒကျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်ထသော၊ ဣတိဟာသပဉ္စ
 မာနံ၊ ဣတိဟာသလျှင်ငါးခုမြောက်ရှိကုန်ထသော၊ တိဏ္ဍိဗေဒါနံ၊ သုံးပုံသော
 ဗေဒင်ကျမ်းတို့၏၊ ပါရဂူ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်၏။ ပါဒကော၊ ပုန်ကိုသင်
 ရွတ်တတ်၏။ ဝေယျာကရဏော၊ ပုန်ကြွင်းသောဗျာကရုဏ်းကိုထည်းသင်
 ရွတ်တတ်၏။ ဇောကာယတမဟာပုရိသ ထက္ခဏေသု၊ ဇောကာယတ
 ကျမ်းမဟာပုရိသ ထက္ခဏာဟူ၍၊ အနဝယော၊ အကုန်အစင်တတ်
 သည်ဖြစ်၍ မယုတ်၊ တိဏိစမာဏဝကသတာနိ၊ သုံးရာသော တပည့်
 လှသင်ဘို့ကိုထည်း၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ဝါဝေတိ၊ ပို့ချ၏။ တေနခေါပန
 သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ကေဏိယော၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇဗ္ဗိဇော၊
 ရသေ့သည်၊ သေဇော၊ သေထအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၌၊ အတိပ
 သန္ဓော၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 သေဇော၊ သေထအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ တိဟိမာ
 ဏဝကသတေဟိ၊ သုံးရာသောတပည့်လှကင်တို့သည်၊ ပရိဝတော၊ မြီရုံ
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇဗ္ဗိပိဟာရံ၊ မြင်းခေါင်းကို ဆန့်ခြင်းငှါ မရှည်သော
 သွားခြင်းကို၊ အနုစကိမမာနေ၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊ အနုပိစရမာနေ၊ ထို
 မှဤမှ တည့်ပတ်သည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ကေဏိ ယဿ၊
 ကေဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇဗ္ဗိဇဿ၊ ရသေ့၏။ အဿမော၊ သင်္ခင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ သေဇော၊ သေထ
 အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ကေဏိယဿ၊ ကေဏိယအ
 မည်ရှိသော၊ ဇဗ္ဗိဇဿ၊ ရသေ့၏။ အဿမေ၊ သင်္ခင်း၌၊ အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ အချို့
 ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဥဒ္ဓနာနိ၊ ခုံထောက်တို့ကို၊ ခဏန္တေ၊ တူးသည်တို့ကို
 ထည်းကောင်း၊ (ပ)အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ အာသနာနိ၊ နေ
 ရာတို့ကို၊ ပညာပေန္တေ၊ ခင်းသည်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ ကေဏိယံ၊ ကေဏိ
 ယအမည်ရှိသော၊ ဇဗ္ဗိဇယံ၊ ရသေ့ကိုကား၊ သာမညေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာ

ထျှင်၊ မဏ္ဍထမာဠံ၊ ပုဆိုးဖြင့်မိုးသော တန်ဆောင်းဝန်းကို၊ ပဗ္ဗိယာဒေန္တံ၊ စိ
 ရင်သည်ကို၊ အန္ဓသာခေါ၊ မြင်သည် သာထျှင်တည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်သော
 ကြောင့်၊ ကေဏိယံ၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇနိထံ၊ ရသေ့ကို၊ ဧဝံဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အထဟ်သိုဆိုသနည်း၊ ကိံ နူခေါ၊
 အကြောင်း အသို့နည်း၊ ဘေတောကေဏိယဿ၊ အရှင် ကေဏိယအား၊
 အာဝါဟောဝါ၊ သတို့သွီးကို ယူခြင်းသည်ထည်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊
 ထော၊ ဝါဝါဟောဝါ၊ သတို့သွီးပေးခြင်းသည်ထည်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊
 ထော၊ မဟာယညောဝါ၊ ယဇ်ကြီးပူဇော်ခြင်းသည်ထည်း၊ ပစ္စုပဗ္ဗိတော၊
 ရှေးရှုစိရင်အပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ ထော၊ မာဂဓော၊ မာဂဓတိုင်း
 ကိုအစိုးရသော၊ သေနိယော၊ များသောစပ်သည်ရှိသော၊ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိ
 သာရအမည်ရှိသော၊ ရာဇာဝါ၊ မင်းကြီးကိုထည်း၊ ဗထကာယေန၊ ဗိုလ်ပါ
 အပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုထို့ငှါ၊ နိမန္တိတော၊
 ဘိတ်အပ်သလော၊ န္နတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ တောသေထ၊ အရှင်သေထ၊
 အာဝါဟောဝါ၊ သတို့သွီးကိုယူခြင်းသည်ထည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်ထက္ကံ၊
 မေ၊ ဝါအား၊ ဝါဝါဟောဝါ၊ သတို့သွီးကိုပေးခြင်းသည်ထည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မ
 ဖြစ်ထက္ကံ၊ မာဂဓော၊ မာဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ သေနိယော၊ များသောစပ်
 သည်ရှိသော၊ ဗိမ္ဗိသာရောရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ ဗထကာယေန၊ ဗိုလ်ပါအ
 ပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုအထို့ငှါ၊ နာပိနိမန္တိ
 တော၊ ဘိတ်ထည်း၊ မဘိတ်အပ်၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မေ၊ ဝါအား၊ မ
 ဟာယညော၊ ယဇ်ကြီးပူဇော်ခြင်းသည်၊ ပစ္စုပဗ္ဗိတော၊ ရှေးရှုတည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သက္ခယုတ္တော၊ သာဏီဝင်မင်းသားဖြစ်သော၊ သက္ခယုလ္လာ၊
 သာဏီဝင်မင်းမျိုးမှ၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော၊ သမထောဂေါတမော၊ ရဟန်း
 ဂေါတမသည်၊ အတ္ထိရှိ၏။ အင်္ဂုတ္တရာပေဿ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏မြောက်ဘက်ရေ၏အ
 နီးဖြစ်သောအင်္ဂုဒနုပုန်တို့၌၊ စာရိကံ၊ ဧဒသစာရိကို၊ စမမာနော၊ တွည့်သည်
 သည်ရှိသော်၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ဘိက္ခုသံဃောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊
 အဗုတေဋ္ဌသေဟိ၊ ဘိက္ခုသံဃေဟိ၊ တထောင် နှစ်ရာဝါးကျိပ် ကုန်သောရ
 ဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ အာပထံ၊ အာပထံနိဂုံးသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်
 ချောက်တော်မူ၏။ တံခေါပနဘဂဝန္တံ၊ ဂေါတမံတဿခေါပနဘောတောဂေါ
 တမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏၊ (ပ)ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုပိုင်းခြား
 ထင်ထင် သိမြင်တော် မူတတ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊
 သန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့် ဘဂဝါမည်တော်

မူ၏။ ဣတိ၊ သို့၍၊ အပ္ပ၊ ဝှံ့တော၊ ပြန်နဲ့၍ တက်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ
 ကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သွာတနာယ၊ နတ်ဖြစ်ကောင်းမှုအလိုငှါ၊ တတ္ထံ၊
 ဆွမ်းကို၊ ဘိက္ခုသံစောန၊ ရဟန်းသင်္ဃာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နိမန္တိတော၊
 ဘိတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဘောကေဏိယ၊ အရှင်ကေဏိ
 ယ၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ထုရားဟူ၍၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဝဒေထိ၊ ဆိုသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုန္တိ၊ မေး၏။ ဘောသေလ၊ အရှင်သေလ၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ထုရားဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဘောကေဏိယ၊ အရှင်ကေဏိယ၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ထုရားဟူ
 ၍၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဝဒေထိ၊ ဆိုသလော၊ ဘောသေလ၊ အရှင်သေလ၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊
 ထုရားဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သေသော၊ သေလအမည်ရှိသော၊ ပြာဟူဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊
 တေဇသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံအ
 ဟောထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ထုရားဟူသော၊ ယဒိဗ္ဗေယောအ
 ယံစောသော၊ အကြင်အဘံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧသောပိစောသော၊ ဤအသံ
 သည်သည်၊ လောကတ္ထိံ၊ လောက၌၊ ဝုဗ္ဗတော၊ ရဲခဲ၏။ ယေဟိ၊ အကြင်မဟာ
 ပုရိသ လက္ခဏာတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ မဟာပုရိသဿ၊
 သောကျားမြတ်အား၊ နွေဝဂတိယောဇ္ဇေဝေနိဋ္ဌာ၊ နှစ်ပါးသော ပြီးခြင်းတို့
 သည်သာလျှင်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနညာဘဝန္တိ၊ တပါးသောပြီးခြင်းမဖြစ်
 ကုန်၊ တာနိဗာတ္ထိံ သမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ ဟိုသုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောယော
 ကျားမြတ်၏လက္ခဏာတို့သည်၊ အဓာကံ၊ ငါတို့၏၊ မဇ္ဇေသု၊ ဗေဒင်တို့၌၊ အာ
 ဂတာနိခေါပန၊ ထာကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဂါရံ၊ အိမ်၌၊ သစေအဇ္ဈာဝ
 သတိ၊ အကယ်၍နေအံ့၊ ဇဝံသတိ၊ ဤသို့နေသည်ရှိသော်၊ စက္ကုတ္ထိ၊ စက်ရတ
 နာကိုသည်စေတတ်သော၊ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်သော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရား
 ကြောင့် မင်းဖြစ်သော၊ စာတုရဇ္ဇော၊ သဗုဒ္ဓရာအပိုင်းအခြားရှိသောလေး
 ကျွန်းလုံးကိုအစိုးရသော၊ ဝိဇိတာပီ၊ ဘုန်းဖြင့်အောင်အပ်ပြီးသောရန်သူရှိသော၊
 ဇနပ္ပဒတ္တာဝရိယပ္ပတ္တော၊ ဇနပုဒ်တို့၏ အမြဲတည်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်
 သော၊ သတ္တရတနသမန္နာဂတော၊ ရတနာရန်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရာဇာ၊
 မင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏၊ ဣမာနိသတ္တရတနာနိ၊
 ဤရန်ပါးသော ရတနာတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒံဣမာနိသတ္တရတ
 နာနိ၊ ဤရန်ပါးသော ရတနာတို့ဟူသည်၊ သေယျဏာကတမာနိ၊ အဘယ်
 သည်တို့နည်း၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဆင်
 ရတနာကိုလည်းကောင်း၊ အဿရတနံ၊ မြင်းရတနာကိုလည်းကောင်း၊ မဏိ

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာလည်း ကောင်း၊ ဣတ္ထိရတနံ။ မိဗုယားရတနာလည်း ကောင်း၊ ဂဟပတိရတနံ။ သူကြွယ်ရတနာကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တဝံဝေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သာသျှင် ဖြစ်သော၊ ပရိတာယကရတနံ၊ သားကြီးရတနာလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနံ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဿ၊ ထိုစကြားမင်း၏၊ သူရာ၊ ရဲရင့်ကုန်သော၊ ဝိရင်္ဂုပ၊ ဝိရိယဖြင့်ပြီးသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ပရသေဒုပ္ပမဒ္ဒနာ၊ သူတပါး၏စစ်သည်ကို နှိပ်နင်းခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ပရောသဟသံ၊ တထောင်အလွန်ရှိကုန်သော၊ ပုတ္တာ၊ သားတော်တို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုစကြာမင်းသည်၊ သာဂပေရိယန္တံ၊ သရဒ္ဒရာလေးစင်းအပိုင်းအခြားရှိသော၊ ဣဝံပထဝီ၊ ဤမြေကြီးကို၊ အဒဏ္ဍေန၊ အတိမရှိဘဲ၊ အသဏ္ဍေန၊ လက်နက်မရှိဘဲ၊ ဓမ္မေန၊ တရားယဖြင့်၊ အဘိအဘိဝိဇိယ၊ အောင်မြင်၍၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေ၏၊ ခေါပန၊ ထိုမှတပါး၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းဘောင်၌၊ သဝေပဗ္ဗတေ၊ အကယ်၍ရဟန်းပြုအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အဖုံးအထွမ်းကိုတွင်လွှတ်တတ်သော၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်သော၊ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မသောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသောဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတောကေဏိယ၊ အရှင်ကေဏိယ၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကိုမသောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော၊ သောဘဝံဂေါတမော၊ ထိုအရှင်ဂေါတမသည်၊ ဧတရဟံ၊ ယခုအခါ၌၊ ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူသနည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓတ္တ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကေဏိယော၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇဗ္ဗိယော၊ ရသေ့သည်၊ ဗက္ခိဏံ၊ လက်ျာဖြစ်သော၊ ဗာဟု၊ ထက်ရုံးကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီ၍၊ သေလံ၊ သေလအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘောသေထ၊ အရှင်သေထ၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သောနိလဝနရုဇိ၊ ဤစိမ်းညိုသော တောအရေးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဆို၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သေလော၊ သေလအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ တိဟိမာဏဝကသတေဟိ၊ တပည့်လှလင်သုံးရာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခယေေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသ

ကံမိ၊ကပ်လေ၏။ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ သေလော၊ သေထအမည်ရှိသော၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ တေမာဏဝကော၊ ထိုတပည့်လုလင်တို့ကို၊
 အာမန္တေထိ၊ခေါ်၍မိန့်ဆို၏။ ကိံ အာမန္တေထိ၊အဘယ်သို့ ခေါ်၍မိန့်ဆိုသ
 နည်း၊ဘောန္တော၊အိုအခြင်းတို့၊ အပ္ပသဒ္ဓါ၊ကင်းသော အသံရှိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ပဒေ၊ဖဝါးချသင့်သောအရပ်၌၊ ပဒံ၊ဖဝါးကို၊နိက္ခိပန္တော၊ချကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊အာဂစ္ဆန္တု၊လာကုန်လော၊ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ထေဘဂဝန္တော၊
 ထိုထုရားတို့မည်ကုန်သည်၊ဗုရသဒ္ဓါ၊အသံစသည်ဖြင့်ထိပါးခြင်းမှဝေးကုန်
 ၍ထိပါးခြင်းမှကင်း၍ ဖွေ့လျော်ကုန်၏။ သိဟာဝ၊ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၊ကေစရ၊
 ဝိဝေကကိုအလိုရှိကုန်၍တယောက်ထည်းကျင့်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
 အပ္ပသဒ္ဓါ၊ကင်းသောအသံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပဒေ၊ဖဝါးချသင့်သောနေရာ၌၊
 ပဒံ၊ဖဝါးကို၊ နိက္ခိပန္တော၊ ချကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာကုန်လော၊
 ဘော၊အိုအချင်းတို့၊ယဒါစ၊အကြင်အခါ၌လည်း၊အဟံ၊ငါသည်၊သမဏေန
 ဂေါတမေန၊ရဟန်းဂေါတမံနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တက္ကမန္တေယျံ၊ပြောဟောအံ့၊တဒါ၊
 ထိုပြော ဟောသောအခါ၌၊ ဘောန္တောပိ၊အချင်းတို့သည်လည်း၊ မေ၊ငါ၏။
 အန္တရန္တရာ၊အကြားအကြား၌၊ ကထံ၊စကားကို၊မာတြိပါတေထ၊ချ၍မ
 ပြောကုန်သင့်၊ ဘောန္တော၊အချင်းတို့သည်၊မေ၊ငါ၏။ ကထာပရိယောသာ
 နံ၊စကားအဆုံးကို၊ အာဂမေန္တု၊ငံကုန်ဦးလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာမန္တေထိ၊
 ခေါ်၍မိန့်ဆို၏။ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ သေလော၊ သေထ အမည်ရှိသော၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊
 ဥပသာကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသာကံမိတွာ၊ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်
 စွာထုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တက္က၊ သမ္ပောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟော၏။
 သမ္ပောဒနိယံ၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊အ
 သက်ထက်ဆုံးအောက်မေ့အပ်သော၊ ကထံ၊စကားကို၊ ဝိတိသာဇေတွာ၊
 ပြီးဆုံးစေပြီး၍၊ ကေမန္တံ၊သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊နိဝါဒိ၊ထိုင်
 နေ၏။ကေမန္တံ၊သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊နိဝါဒေခေါ၊ထိုင်နေ
 ပြီးသော၊သေလော၊သေထအမည်ရှိသော၊ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားသည်၊ဘဂ
 ဘော၊မြတ်စွာထုရား၏။ ကာယေ၊ကိုယ်တော်၌၊ဧတ္ထိံ၊သမဟာပုရိသထက္က
 ဏာနိ၊ သုံးဆူနှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ကို၊သမ္ပန္နေထိ၊
 ထက်ဝန်ကျင်မှရှာ၏။သေလော၊သေထအမည်ရှိသော၊ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏား
 သည်၊ဧဒေ၊နှစ်ပါးကုန်သောလက္ခဏာတို့ကို၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊ယေထုယေန၊

များသောအားဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်တော်၌၊
 ဗာတ္ထိံသမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့
 ၏လက္ခဏာတို့ကို၊ အဗ္ဗဿခေါ၊ မြင်ထေ့သည်သာလျှင်တည်း၊ ကောသော
 ဟိတေ၊ အအိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဝတ္ထုဂုဗ္ဗေ၊ အင်္ဂါဇာတ်တော်၌လည်း
 ကောင်း၊ ဗဟုတဇိဝှတာယစ၊ ပြန်သောလျားသောလျှာထော်ရှိသောအဖြစ်
 ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာပုရိသလက္ခဏေသု
 ယောကျားမြတ်တို့လက္ခဏာတော်တို့၌၊ ကင်္ခိတိ၊ ယုံမှား၏၊ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ ထို
 လက္ခဏာတို့ကိုစုံစမ်းသည်ဖြစ်၍ပင်ပန်း၏၊ နာမိရစ္ဆတိ၊ အားကြီးသောဝိစိ
 ကိစ္ဆာဖြင့်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့မရောက်၊ နပသီဒတိ၊ မကြည်လင်၊ အထခေါ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧတံသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့
 သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သ
 နည်း၊ သေလော၊ သေလအမည်ရှိသော၊ အယံဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဧဒေနှစ်ပါးကုန်သောလက္ခဏာတို့ကို၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ ယေဘုဗ္ဗေန၊ များ
 သောအားဖြင့်၊ မေ၊ ငါ့ဘုရား၏၊ ဣတ္ထိံသမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ သုံးဆဲ့နှစ်
 ပါးသောယောက်ျားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတို့ကို၊ ပဿတိခေါ၊ မြင်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ကောသောဟိတေ၊ အအိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဝတ္ထုဂုဗ္ဗေ၊
 အင်္ဂါဇာတ်တော်၌ လည်းကောင်း၊ ဗဟုတဇိဝှတာယစ၊ ကြီးပြန်ရှည်လျား
 သောလျှာထော်၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာ
 ပုရိသလက္ခဏေသု၊ ယောက်ျားမြတ်၏ လက္ခဏာတို့၌၊ ကင်္ခိတိ၊ ယုံမှား၏၊
 ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ ထိုလက္ခဏာတို့ကိုစုံစမ်းသည်ဖြစ်၍ပင်ပန်း၏၊ နာမိရစ္ဆတိ၊
 အားကြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာဖြင့် ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း သို့မရောက်၊ နပသီဒတိ၊
 မကြည်လင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရေ၊ တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ သေလော၊ သေလ အမည် ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကောသောဟိတံ၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်
 သော၊ ဝတ္ထုဂုဗ္ဗံ၊ ယောက်ျားမြတ်၏အင်္ဂါဇာတ်ကိုလည်း၊ အဗ္ဗဿ၊ မြင်ရာ
 ၏တထာရှုပ်၊ ဤသို့သဘော ရှိသော၊ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုး တော်တန်
 ဆင်းခြင်းကို၊ အဘိသင်္ခိ ရေသိ၊ တန်ဆင်း ထော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇိဝှံ၊ လျှာထော်ကို၊ နိန္ဒာမေတွာ၊ ထုတ်
 ထော်မူ၍၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ဘက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကဏ္ဍသောတာနိ၊

နာထွင်းတော်တို့ကို၊ အနုမထိ၊ ရှေးရှုသုံးသင်တော်မူ၏။ ပဋိမထိ၊ ထိုမှ၍
 မှသုံးသင်တော်မူ၏ ဥဘောဝါ၊ နှစ်ဘက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နာထိကသော
 တာနိ၊ နှာခေါင်းတွင်းတော်တို့ကို၊ အနုမထိ၊ ရှေးရှုသုံးသင်တော်မူ၏။ ပဋိမ
 ထိ၊ ထိုမှ၍မှ သုံးသင်တော်မူ၏။ ကေဝလဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊
 နုလာဇုမဏ္ဍလံ၊ နုဖူးပြင်တော်ကို၊ ဇိဝှာယ၊ ယျှာဖြင့်၊ ဆာဒေယိ၊ ဖုံးထွင်း
 တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သေလသာ၊ သေလအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မ
 ဇသေ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ဇေတံသောပရိပိတက္ကော၊ ၎င်းသို့သောအကြံသည်၊ အ
 ဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ အဟောထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သမထောဂေါတ
 မော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ပရိပုဏ္ဏေဟိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ နက္ခိံ သမဟာ
 ပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတောခေါ၊ ပြည့်စုံသည်သာလျှင်တည်း၊ နောအပရိပုဏ္ဏေဟိ၊ မ
 ပြည့်စုံကုန်သည်၊ နောမဟုတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ န၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို၊ ဗု
 ဒ္ဓေါဝါ၊ ဘုရားဟူ၍လည်းကောင်း၊ နောဝါ၊ ဘုရားမဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊
 နောစခေါ၊ ဇာနဓိ၊ မထိချေ၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဝုနာနံ၊ ကြီးရင့်ကုန်သော၊ မဟလ္လ
 ကာနံ၊ ကြီးသောအရွယ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာအ
 ဆက်ဆက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တာသမာနာနံ၊ ဖြောဆိုကြကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ
 နံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဇေတံစနံ၊ ၎င်းကားကို၊
 သုတံခေါ၊ ကြားဘူးသည်သာလျှင်တည်း၊ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားဘူး
 သနည်း၊ ယေဘေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အရဟန္တော၊ ပုဇော်
 အထူးကိုခံထိုက်ကုန်သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ခပ်ထိမ်းသောတရားတို့ကို
 ထိကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သကေ
 ဝဏ္ဏေ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘညမာနေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တာ
 နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နုပါတုကရောန္တိ၊ ထင်ရှားမပြုကုန်၊ ဣတိဇေတံစနံ၊ ၎င်းသို့
 သောစကားကို၊ သုတံခေါ၊ ပန၊ ကြားအပ်ဘူးသလျှင် ကတည်း၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သမထံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို၊ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊
 သာရုပ္ပာဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိတ္ထေ
 ဝယျံ၊ မြီးပွင်းရမှုကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ ဇေတံသောပရိပိတ
 က္ကော၊ ၎င်းသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သေ
 လော၊ သေလအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ သာရုပ္ပာဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်
 သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဘိတ္ထေပိ၊ မြီးပွင်း၏။ ကံ အဘိတ္ထေပိ၊ အဘယ်

သို့ပြီးပွမ်းသနည်း၊ ဝီရိယဝါ၊ ကြီးမြတ်သောဝီရိယရှိသော၊ ဘဝဝါ၊ ဘုရားရှင်၊ တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပရိဝုဏ္ဏကာယော၊ မဟာဝုရိသ လက္ခဏာ မယုတ်သောအင်္ဂါတို့ဖြင့်အပြည့်အစုံဖြစ်သောကိုယ်တော်ရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ သုဗ္ဗိ၊ ကောင်းသောကိုယ်တော်ရောင်ရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ သုဇာတော၊ အရပ်အလုံး၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်ကောင်းစွာဖွားမြင်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ စာရုဒဿနော၊ နှစ်သက်တွယ်သောအမြင်ရှိသည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရှု၏ အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းတော်ရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ သုသုတ္တ ဒါဠော၊ ကောင်းစွာဖြူစင်သော စွယ်တော်ရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ သုဇာတဿ၊ အရပ်အလုံး၏ ပြည့်စုံခြင်းသဏ္ဍာန်ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်ကောင်းသော အဖြစ်ရှိသော၊ နုရဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ယော၊ အကြင် လက္ခဏာတို့သည်၊ ဥဇ္ဇနာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဝန္တိ ဝိယ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တဝ၊ အရှင်၏၊ ကာယသို့၊ ကိုယ်တော်၌၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော၊ တေမဟာဝုရိသံလက္ခဏာ၊ ထိုယောကျ်ားမြတ်၏ လက္ခဏာ တော်တို့သည်၊ ဥဇ္ဇနာ၊ တောက်ပကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဝဝါ၊ ဘုရားရှင်၊ တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပသန္နနေတ္ထော၊ ကြည်လင်သော မျက်စိရှိတော်မူသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ သုရခေါ၊ ပြည့်သောလဝန်းကဲ့သို့ကောင်းစွာ တင့်တယ်သော မျက်နှာတော် ရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြဟ္မာဥဇာ၊ အလုံးအရပ်၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့သော ဖြောင့်မတ်ကိုယ် တော်ရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ပတာပဝါ၊ တောက်ပသောအရောင်ရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ သမဏသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ အာဒိစ္စော၊ နေကဲ့သို့၊ ဝိရောစထိ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တို့၊ ရှင်ရဟန်းသည်၊ ကဗျာဏဒဿနော၊ ကောင်းသောမြင်အပ်သောအဖြစ်ရှိ၏၊ ကဗ္ဗသန္နိဘတ္တစော၊ ရှုနှင့်တူသောအရောင်တော်၏၊ ဧဝံ ဥတ္တမဝဏ္ဏိနော၊ ဤသို့သောမြတ်သော အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ တေနသမဏဘာဝေန၊ ထိုရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်မူအံ့နည်း၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော အရှင်၊ တို့၊ အရှင်သည်၊ စာတုရန္တော၊ သရဗ္ဗရာဇေးစင်းအပိုင်းအခြားရှိသောမြေကိုအစိုးရသောဝိဇိတာဝိ၊ အောင်အပ်ပြီးသောရန်ရှိသော၊ ဓမ္မု၊ သောဏ္ဍဿ၊ ဓမ္မု၊ ဒီပါမြေအဝန်းကို၊ ဣဿရော၊ အစိုးရသော၊ ရထေသဘော၊ ရထားစီးမင်းတကာတို့၏ အမြတ်ဖြစ်သော၊ စက္ကဝတ္တိရာဇော၊ စကြာမင်းသည်။ ဘုရိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟထိ၊ ထိုက်၏၊ ခတ္တိယာစ၊ မင်းသားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇ

ရာဇာနောစ၊ ခြိစား၊ ခြိစား၊ မင်းခပ်သိမ်းသောမင်းအဖြစ်ကိုပြုကုန်သောမင်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ တေး၊ သင်္ဃာ၊ အနုယန္တော၊ ခြိတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ နောက်သို့လိုက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကုန်သတည်း၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမ အနွယ်ထော်ဖြစ်သော အရှင်၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ရာဇာတိရာဇာ၊ မင်း တကာတို့၏ပူဇော်ထိုက်သောစကြာဝတေးမင်းသည်။ မနုဇိန္ဒော၊ လူတို့ကို အစိုးရသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရန္တံ၊ စကြာမင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေဟိ၊ ပြုစေ ထော်မူထော၊ နှုတ်၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝေဠုပုံ၏၊ သေလ၊ သေလ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ရာဇာ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တတို့ဝါတို့၏ အကြံအမြတ်ဖြစ်သော မင်းသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ အနုတ္တရော၊ သီလစသောဂုဏ်တို့ဖြင့်အ တုမရှိသော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းတည်း။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဓမ္မေန၊ သ တိပဋ္ဌာန်စသောဗောဓိပက္ခိယဓမ္မဖြင့်၊ စက္ကံ၊ အာကာစက်ကို၊ ဝတ္ထေမိ၊ ထည် စေတော်မူပြီ၊ ကေနစိ၊ တဦးတယောက်ထည်းမျှ၊ အပဋိဝတ္တိယံ၊ မထည်စေ နိုင်သော၊ စက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို၊ ဝတ္ထေမိ၊ ထည်စေတော်မူပြီ၊ နှုတ်၊ ဤသို့၊ ဘဂ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ သဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဟူ၍၊ ပဋိဇာနာသိ၊ ဝန်ခံ၏။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ စက္ကံ၊ အာကာ စက်ကို၊ ဝတ္ထေမိ၊ ထည်စေ၏။ နှုတ်၊ ဤသို့၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဘာသသိ၊ ဆို၏။ သတ္တု၊ နော၊ ဆရာဖြစ်သော၊ ဘောတော၊ အရှင်ဂေါတမ၏၊ အနုယော၊ အလိုသို့ လိုက်သော၊ သာဝကော၊ စကားကိုနာခံတတ်သော၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီး ကား၊ ကော၊ အသုနည်း၊ တေး၊ သင်သည်။ ပဝတ္တိယံ၊ ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မ စက္ကံ၊ ဓမ္မကြာတရားကို၊ ကော၊ အသုသည်။ အနုဝတ္ထေတိ၊ အတုဟောသ နည်း၊ နှုတ်၊ ဤသို့၊ သေလော၊ သေလသည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ သေလ၊ သေလ၊ မယာ၊ ငါသည်။ စက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ အပြားအားဖြင့်ဟော အပ်ပြီ။ တထာဂတံ တထာဂတဟေတု၊ ငါဘုရားဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ အနုဇာတော၊ အလိုသို့လိုက်သော သာဝကဖြစ်ထသော၊ သာရိပု က္ကော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတ ရားတော်ကို၊ အနုဝတ္ထေတိ၊ အလိုနှင့်လျော်စွာဖြစ်စေ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုစ္ဆော၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဘိညေယျံ၊ အထူးသိအပ်သောဝိဇ္ဇာဝိပုတ္တိကို၊ မေ၊ ငါသည်။ အဘိညာတံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိအပ်ပြီ။ ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စ၊ ပွား စေအပ်သောမဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း၊ မေ၊ ငါသည်။ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်ပြီ။ ပဟာ တဗ္ဗဉ္စ၊ ပယ်အပ်သောသရဒယသစ္စာကိုလည်း၊ မေ၊ ငါသည်။ ပဟိနံ၊ ပယ်

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

အပ်လေပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မဟိ၊ ငါနှိုး၊ ကင်္ခိ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊
 ဝိနယသု၊ ပျောက်လော့၊ အဓိရစ္စသု၊ လွတ်လွတ်ဆုံးဖြတ်လော့၊ သမ္မုဒ္ဓေါ၊
 နံ၊ ထုရားတို့အား၊ အဘိဏ္ဍသော၊ မပြတ်၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်း သည်၊
 ဒုလ္လဘံ၊ ရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေသံ၊ နေ၊ အကြင်ငါထုရား တို့၏၊
 ဝေ၊ စင်စစ်၊ လောကေး၊ လောက၌၊ ဝါတု၊ ထာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ အ
 ဘိဏ္ဍသော၊ မပြတ်အားဖြင့်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မ
 ဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သောဟံ၊ ထိုငါသည်၊ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓတည်း၊ သလ္လက
 ဣော၊ ရာဂသလ္လစသော၊ ခုနစ်ပါးသော မြားပြောင့်တို့ကို နှုတ်ဖြတ်ပြီ၊ အနုတ္တ
 ဧရာ၊ ဂုဏ်တို့ဖြင့် လွန်သော သူဟူ၍ မရှိ၊ ဗြာဟ္မဏု၊ ကော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍
 ဖြစ်၏။ အတိတု၊ လော၊ အတုကို လွန်ပြီ ဥပမာကို လွန်ပြီ၊ မာရသေနုပမဒ္ဓနော၊
 မာရ၏ပရိသတ်ဖြစ်သော ကာမစသော ဆယ်ပါးသော စစ်သည် အပေါင်း
 ကို နှိပ်နှင်းပြီ၊ သဗ္ဗာမိတ္တော၊ ခန္ဓမဂ္ဂ၊ ကြိယေသ အဘိသင်္ခါရဒေဝပုဂ္ဂိုလ် မာရအ
 စရှိကုန်သော ခပ်ထိမ်းကုန်သော ရန်သူတို့ကို၊ ဝထိံ၊ ကတွာ၊ မိမိအလိုသို့
 လိုက်စေသည်ကို ပြုပြီး၍၊ အကုတောဘယော၊ တရံ၊ တရကြောင့် ဘေးမရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ဘော၊ နန္ဒော၊ အမောင်လှလင်တို့၊ သိဟော၊ ကေသရာဇာ
 ခြင်္သေ့သည်၊ ဝနေ၊ တော၌၊ နဒဘိဇ္ဈ၊ ဟောကံ၊ ဘိက္ခုသို့၊ စက္ခု၊ မာ၊ ငါးပါး
 သော၊ မျက်စိအမြင်ရှိထသော၊ သလ္လကဣော၊ ခုနစ်ပါးသော မြားပြောင့်ကို
 နှုတ်ဖြတ်ပြီးထသော၊ မဟာဝိဇော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လဝီရိယရှိတော်မူ
 သော၊ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်၊
 ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဣမံ၊ ဤထုရားဆိုသော အရာကို၊ တု၊ ငှေ့သင်တို့သည်၊ နိ
 သာမေထ၊ နာကုန်လော့၊ ဗြာဟ္မဏု၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ထသော၊ အတိတု
 ဝံ၊ အလွန်အထူးမရှိသော၊ မာရသေနုပမဒ္ဓနံ၊ မာရမင်း၏ပရိသတ်ဖြစ်သော
 ကာမစစ်သည်အပေါင်းကို နှိပ်နှင်းပြီးသော၊ သမ္မုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဒိသ္မာ
 မြင်၍၊ ကဏှာတိ၊ ဇာတိကောပိ၊ စဗ္ဗာလစသော ယုတ်နိဗ္ဗိသော အမျိုးရှိငြား
 သော်လည်း၊ ကော၊ အတယ်သူသည်၊ နုပ္ပဝိဒေယျ၊ မကြည်ညိုရာထံအံ့
 နည်း။ ဘော၊ နန္ဒော၊ အမောင်လှလင်တို့၊ တု၊ ငှေ့သု၊ သင်တို့တွင်၊ ယော၊
 အကြင်သူသည်၊ ဣစ္ဆတိ၊ ရဟန်းပြုလို၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ခံ၊ ငါသို့၊ အန္တေ
 တု၊ လိုက်လော့၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်ကား၊ နုစ္ဆတိ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ
 အလိုမရှိ၊ သောစ၊ သို့သူသည်လည်း၊ ဂစ္ဆတု၊ သွားလော့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊

ဣတိ၊ ဤအရပ်၌၊ ဝရပညဿ၊ မြတ်သောပညာရှိတော်မူသောထုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿ၊ မိ၊ ရဟန်းပြုအံ့၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သနော၊ မြတ်စွာထုရားသာ သနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊ ဘောတော၊ အရှင်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝေဗ္ဗတ္တိ၊ အကယ်၍ နှစ်သက်အံ့၊ မယဓိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ဝရပညဿ၊ မြတ်သောပညာရှိတော်မူသောထုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿ၊ မ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့၊ တဂဝါ၊ ထုန်းထော်ကြီးသောအရှင်ထုရား၊ တိသတာ၊ သုံးရာကုန်သော၊ ဣမေ၊ ပြောဟူကော၊ ဤပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပဉ္စလိကတာ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာဝန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တဝ၊ အရှင်ထုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိဿာမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်မင်္ဂဟူသော၊ ဗြဟ္မစရိယအကြောင်းကြောင့်၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မထေ့စွာသော သတိရှိစသော၊ သိက္ခဏော၊ သိက္ခာသုံးပါးတို့၌ ကျင့်စေသော၊ ဂုထပတ္တဿ၊ အမျိုးသား၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အမောစာ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုမင်္ဂဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ သွာချာတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်၏၊ သန္တိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်မြင်အပ်၏၊ အကာလိကံ၊ ကာလမခြားသဖြင့်ရောက်အပ်သော၊ ဖိလ်ဟူသောအကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သေလော၊ သေလအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို၊ အထတ္ထ၊ ရပြီ၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို၊ အလတ္ထ၊ ရပြီ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဏီယော၊ ဧကဏီယအမည်ရှိသော၊ ဇမ္ဗိယော၊ ရသေ့သည်၊ တဿ၊ ရတ္ထိယာ၊ ထိုညဉ့်၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ သကေ၊ မိမိနေရာဖြစ်သော၊ အဿမေ၊ သင်္ခမ်း၌၊ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော၊ ခါဇနိယံ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယံ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပမ္ဗိယာဒါ၊ ပေတွာ၊ စီရင်စေ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ကာလော၊ အခါတံ၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ အာရောစာ၊ ပေထိ၊ ကြားလျှောက်စေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ပုဗ္ဗဒ္ဓဿ၊ မယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဟေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဧကဏီယဿ၊ ဧကဏီယအမည်ရှိသော၊ ဇမ္ဗိတုဿ၊ ရသေ့၏၊ အဿ

မော၊ သင်္ခါယံ၊ သင်္ခါယံ၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူ
 ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်တော်မူပြီး၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသ
 နေ၊ နေရာ၌၊ သိက္ခု၊ သံစောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ နိဗ္ဗိဒိ၊ ထိုင်
 နေတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေဏိယော၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော၊
 ဇမ္ဗိလော၊ ရသေ့သည်၊ ဗုဒ္ဓပုရခံ၊ ထုရားအမှူးရှိသော၊ သိက္ခု၊ သံစော၊ ရဟန်း
 အပေါင်းကို၊ ပဏိတေန၊ မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနိယေန၊ ခဲတွယ်ဖြင့် ထည်း
 ကောင်း၊ ဘောဇနိယေန၊ ဘောဇနဖြင့်ထည်းကောင်း၊ သဟတ္ထာ၊ မိမိထက်
 ဖြင့်၊ သန္တပေထိ၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေ၏၊ သမ္ပဝါရေထိ၊ ကောင်းစွာတံပြီ
 ဟုမြစ်စေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေဏိယော၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော၊
 ဇမ္ဗိလော၊ ရသေ့သည်၊ သဂဂန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထုက္ကာဝိံ၊ စွမ်းထုန်း
 ပေးပြီးသည်ကို၊ ဩဏိတပတ္တပါဏိံ၊ သပိတ်တော်မှအစပြီးသောထက်
 တော်ရှိသည်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ အညတရံ၊ တရသော၊ နိဝံ၊ နိဝံသော၊ အာသ
 နံ၊ နေရာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျှောက်ပတ်သောအရပ်
 ၌၊ နိဗ္ဗိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓိ
 ခေါ၊ ထိုင်နေသော၊ ကေဏိယံ၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇမ္ဗိလံ၊ ရသေ့ကို၊
 သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ အနုမော
 ဒိ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူ၏၊ ကိံ၊ အနုမောဒိ၊ အဘယ်သို့ အနုမောဒ နာပြု
 တော်မူသနည်း၊ ကေဏိယ၊ ကေဏိယ၊ ယညာ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည်၊ အ
 ဝိဟုတ္တရခါ၊ ဒီးပူဇော်ခြင်းလျှင်အကြီးအမှူးရှိ၏၊ သာဝိတ္ထိံ၊ သာဝိတ္ထိအမည်
 ရှိသောကျမ်းသည်၊ သန္ဓသော၊ သန်းကျမ်း၏၊ ရခံ၊ အကြီးအမှူးတည်း၊ မနု
 သာနံ၊ လူတို့၏၊ ရခံ၊ အကြီးအမှူးကား၊ ရာဇာမင်းတည်း၊ နဒိနံ၊ မြစ်တို့၏၊
 ရခံ၊ အကြီးအမှူးကား၊ သာဂရော၊ သရဗ္ဗရာတည်း၊ နက္ခတ္တာနံ၊ နက္ခတ်တို့၏၊
 ရခံ၊ အကြီးအမှူးကား၊ စန္ဒော၊ လတည်း၊ ဝပတံတပန္နာနံ၊ တောက်ပခြင်း
 တို့၏၊ ရခံ၊ အကြီးအမှူးကား၊ အာဒိစ္စော၊ နေတည်း၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ပုညံ၊ ကောင်း
 မှုကို၊ အာကင်္ခမာနာနံ၊ လိုချင်တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယဇတံယဇန္တနံ၊
 လှူဒါန်းပူဇော်ကုန်သောသူတို့၏၊ ရခံ၊ အကြီးအမှူးကား၊ သံစော၊ သံစော
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုမောဒိ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကေဏိယံ၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇမ္ဗိ
 လံ၊ ရသေ့ကို၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ အနုမောဒိတွာ၊ အနုမောဒ
 နာပြုတော်မူပြီး၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထထော်မူ၍၊ ပက္ကမိ၊ ဗဲကြွ
 တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ တို့အခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ သေလော၊ အရှင်သေထသည်။

သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ ဂုဗကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ အပ္ပမက္ခော၊ မဓေမကျော့သောသတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိ၊ ကိလေ
 သာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိ
 သော်၊ နုစိရသော၊ မကြာမီသာလျှင်၊ (လ)၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အာယံသ္မာသေ
 ယော၊ အရှင်သေလသည်၊ သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ အရဟတံ၊ ရဟ
 န္တာတို့တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာသေယော၊ အရှင်သေလသည်၊ သပရိသော၊ ပရိသတ်
 နှင့်တကွ၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ
 တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်
 ထေပြီး၍၊ ကေသံ၊ ထက်စဲတဘက်ပရုံးထက်၌၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊
 တင်သည်ကိုပြု၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ အဂ္ဂလိံ၊
 ထက်အုပ်ကို၊ ပဏာမေတွာ၊ ဥတ္တံစေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာယိ၊ ယျောက်၏၊ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာယိ၊ အဘယ်
 သို့ယျောက်သနည်း၊ စက္ခု၊ မာ၊ ငါးပါးသော စက္ခုရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဖိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤနေ
 ဌ၊ အဋ္ဌမိ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုး
 ကွယ်ခြင်းသို့၊ အာဂမာ၊ ရောက်ပါကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သက္ကရက္ခေန။
 ခုနစ်ည၌ဖြင့်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာထော်၌၊ ဓန္တော၊ မြတ်
 သောဆုံးမခြင်းဖြင့် ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးကုန်သည်၊ အမှာ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ သရဏဿ၊ ကိုးကွယ်ခြင်း၏၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်သည်၊
 အဟော၊ အံ့ဗွယ်ရှိစွာ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဘုရားတည်း၊ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သတ္ထော၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာတည်း၊
 တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မာရာဘိ၊ မာရ်တို့ကို နှိပ်နင်းနိုင်သော၊ ရနိ၊ ဗုဒ္ဓ
 ရနိတည်း၊ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အနုသယေ၊ အနုသယ တို့ကို၊ ဆေတွာ၊
 ဖြတ်ပြီး၍၊ တိဇ္ဈော၊ သံသရာမှ ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဣပေဇံ၊ ဤသတ္တ
 ဝါအပေါင်းကို၊ ထာရေထံ၊ နိဗ္ဗာန်လည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ကူးစေ
 ၏၊ တော၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဥပမိ၊ လေးပါးသော ဥပမိကို၊ သမာဏ္ဍန္တာ
 ကောင်းစွာလွန်အပ်ပြီ၊ တော၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့ကို၊
 ပဒါထိတာ၊ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အနုပါဒါနော၊ တရံ
 တရံခွဲစွဲထမ်းခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိနဘယံ၊ ဘေတုဝေါ၊ ပဟိအပ်ပြီးသော

ကြောင့်ထန်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိဟော၊ ကေသရာဇာခြင်သော်မင်းနှင့်တူသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ တိသတာ၊ သုံးရာကျန်သော၊ ဣမေထိက္ခဝေါ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ပဇ္ဇလိကတာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော လက် အုပ်ချီခြင်းရှိကျန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ထည်ကုန်၏။ ဗိရ၊ မတုန်မထွပ်သော သမာဓိရှိသောအရှင်တရား၊ တုံ၊ အရှင်တရားသည်၊ ပါဒေ၊ ခြေဘူကို၊ ပဿ၊ ရေဟိ၊ ဆန့်တော်မူပါသော၊ နာဂါ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာတရားအား၊ ဝဇ္ဇန္တု၊ ခိုးစေကျန်သထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗ္ဗဘာသိ၊ ဝျှောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ သထသုတ္တံ၊ သေလသုတ်ထည်း။ ။

ဥပါသက၊ ဥပါသက၊ ဣ၊ ဤသောကဦး၊ မရွာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဇီဝိတံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေတည်းဟူသော အသက်သည်၊ အနိတ္တံ၊ မျက်စိမှိတ်ခြင်းမျက်မှောင်ချီခြင်းကသော အပြုအမူအခြင်းအရာတည်းဟူသော အမှတ်မှကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုညာထံ၊ ဂတိအသက်အပိုင်း အခြားအားဖြင့် မထိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသိရဉ္စ၊ များစွာသော အကြောင်းနှင့် စပ်သဖြင့် ဖြစ်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ပင်ပန်း ပြုငြင်သော ဟူ၍ခြင်း ရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိတ္တဉ္စ၊ ကာလတိုသည်ဖြစ်၍ နှင်းသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအမှတ်ကင်းသော အပိုင်းအခြား အားဖြင့်မထိကောင်းသော ပြုငြင်သော ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲနှင့်၊ သံယုတ္တံ၊ ဟူ၍။ ဥပါသက၊ ဥပါသက၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကျန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်ဆေးကုခြင်းမန္တရားမန်းခြင်း စသောစုံထဖြင့်၊ နမိယျရေ၊ မသေကုန်ရာ၊ သောဥပတ္တမော၊ ထိုမသေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ယတရာ မန္တရားစသော စုံထသည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုံ၊ သင်သည်၊ မာသောစိ၊ မပိုးရိပ်စင်၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့၊ ပတ္တာစိ၊ ရောက်၍သော် ထည်းကောင်း၊ အပတ္တာစိ၊ မရောက်မူ၍သော် ထည်းကောင်း၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝေဓမ္မာ၊ ဤသို့အိုခြင်းသို့ ရောက်၍သော် ထည်းကောင်း မရောက်မူ၍သော် ထည်းကောင်း သေတတ်သောသဘောရှိ၏။ ဥပါသက၊ ဥပါသက၊ ပဏ္ဏာနံ၊ ဝှဉ့်ကုန်သော၊ ပဏ္ဏာနံ၊ သစ်သီးတို့အား၊ နိဗ္ဗံ၊ အမြဲ၊ ပတနတော၊ ကြွေကျခြင်းကြောင့်၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဣ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ကျန်သော၊ မရွာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ မရဏံ၊ တော၊ သေခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗံ၊ အမြဲ၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသက၊

ဥပါသကာ၊ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အိုးထိန်းသည်၏၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီးသော၊
သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိန်းကုန်သော၊ မတ္တိကာဘာဇန၊ မြေအိုးမြေခွက်တို့သည်၊ ဘေဒ
နပရိယန္တာ၊ ကွဲဖျက်ခြင်းလျှင်အပိုင်းအခြား အဆုံးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ
ယထာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့ထည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ မဂ္ဂာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဇိဗိ
ထံ၊ အသက်သည်၊ မရဏပရိယန္တာ၊ သေခြင်းလျှင် အပိုင်းအခြားအဆုံး
ရှိ၏၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာ၊ ယေဒဟရာစ၊ အကြင်လယ်ကုန် သောသူ
တို့ သည်ထည်းကောင်း၊ ယေမဟန္တာစ၊ အကြင် ကြီးကုန်သောသူတို့
သည်ထည်းကောင်း၊ ယေဗာလာစ၊ အကြင်ရိက်ကုန်သော သူတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ယေစပဏ္ဍိတာစ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်လည်းကောင်း၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအထုံးစုံကုန်သောအထော်အကြီးပညာရှိပညာ
မရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ မဂ္ဂုဝသံ၊ သေမင်း၏ အသိနှိုင်းငံ့သို့၊ ယန္တိ၊
လိုက်ရကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အထုံးစုံကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ မဂ္ဂုရောယဏာ၊
သေမင်းအထံသို့ ချည်းလည်းကောင်းရကုန်၏၊ မဂ္ဂုပရေတာနံ၊ သေမင်း
သည်နှိုင်းစက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍၊ ပရလောကတော၊ ဤလောကမှတမ
လွန်လောကသို့၊ ဂစ္ဆတံဂစ္ဆန္တနံ၊ သွားကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
၏၊ ဗိတာ၊ အမိအဘတို့သည်၊ ပုတ္တံ၊ သားသားကို၊ နတာယတေ၊ သေတေးမှ
လွတ်စိတ်သောဌာမစောင့်ရှောက်နှိုင်း၊ ဥာတိဝါပနံ၊ အဆွေအမျိုးအပေါင်းသည်
မူထည်း၊ ဥာတကံ၊ အဆွေအမျိုးကို၊ နတာယတော၊ သေတေးမှ ကင်းစိတ်
သောဌာမစောင့်ရှောက်နှိုင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ထည်း၊ ဂဏှ၊ ယုထော၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေ
အမျိုးတို့၏၊ ပက္ခတံယေဝ၊ ရှုကြည့်ကုန်စဉ်ပင်လျှင်၊ ဝုဇုအနေကဗ္ဗကာရံ၊
အထူးထူးအပြားပြားများစွာ၊ ထာထပတံယေဝ၊ ပိုမြည်တမ်းသည်သာလျှင်၊
ဖြစ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂာနံ၊ မိဘဆွေမျိုးတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဧကမေကောဝ
တယေဝံတယေဝံထည်းကိုသာလျှင်၊ မဂ္ဂုနာ၊ သေမင်းသည်၊ နိယူတိ၊ ထုတ်
၍ဆောင်အပ်၏၊ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား
၌၊ ဂဏှော၊ သတ်အပ်သော၊ ဂေါ၊ နွားကို၊ နိယူတိပိယ၊ ထုတ်၍ဆောင်အပ်သ
ကဲ့သို့၊ ဧကမေကောဝ၊ တယောကံတယောကံထည်းကိုသာလျှင်၊ နိယူတိ၊
ဆောင်ယူ၏၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောလောကသဘောကို၊ တံ၊
သင်သည်၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ လောကော၊ လောကသည်၊ အတာဏော၊ စောင့်
ရှောက်အပ်သော သူမရှိ၊ လောကော၊ သတ္တထောကကို၊ မဂ္ဂုနာစ၊ သေမင်း
သည်ထည်းကောင်း၊ ဇရာယစ၊ အိုခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
အခြင်းအရာဖြင့်၊ အပ္ပာဟတော၊ အလွန်နှိုင်းစက်ညှဉ်းဆဲအပ်၏၊ ဧကနပိ၊ ထ

ရံတယောကံသည်။ ပရိဟာနံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသ
 က္ကာ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ထုရားအစရှိကုန်သော၊ မိတိ၊ သစ္စ
 န္ဋာ၊ မတန်မထွပ်သော သမာဓိရှိကုန်သော ပညာရှိတို့သည်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်၊ ဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မိရာ၊ ပညာရှိ နှိုသည်။
 နသောစန္တိ၊ မပိုးရိပ်ကုန်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ ထိကုန်၍၊ နသောစန္တိ၊ မ
 ပိုးရိပ်ကုန်သနည်း၊ လောကပရိယာယံ၊ ပျက်စီးတတ်သော ဤသို့သော ထော
 ကသထောကို၊ ဝိဒိတွာ၊ ထိကုန်၍၊ နသောစန္တိ၊ မပိုးရိပ်ကုန်၊ ဥပါထက၊ ဥပါ
 သကာ၊ အာဂတဿဝါ၊ အမိဝမ်း သို့လာသည်မူထည်း၊ ဖြစ်သော၊ ဂတဿဝါ
 ဤဘဝမှထွက်တပါးသောဘဝသို့သွားသည်မူထည်း၊ ဖြစ်သော၊ ယဿ၊ အ
 ကြင်သူ၏၊ မဂ္ဂံ၊ ဘာရာခရီးသွားရာခရီးကို၊ တွံ၊ သင်သည်။ နဇာနာထိ၊ မထိ၊
 တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဥဘောအန္တေ၊ နှင်ပါးကုန်သောခရီးအတို့တို့ကို၊ အသံပဿံ၊
 ကောင်းစွာမမြင်သည်ဖြစ်၍၊ နိရတ္ထံ၊ အကျိုးမရှိသောငိုကြွေးခြင်းကို၊ တွံ၊
 သင်သည်။ ပရိဒေဝတိ၊ ငိုကြွေးဘိ၏၊ ပရိဒေဝယမာနောစ၊ ငိုကြွေး
 သည်ဖြစ်၍ထည်း၊ ကိပ္ပိအတ္ထံ၊ တရံတရသောအကျိုးကို၊ ဥဒဗ္ဗဟေ၊ ဆောင်
 နှိုင်ရာအံ့မည်သော၊ သံရုဠော၊ သောကဖြင့်တွေဝေသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိ
 မိကိုယ်ကို၊ ဟိံ သံဟိံ သန္တော၊ ညည်းဆဲသောသူသည်။ ကိပ္ပိအတ္ထံ၊ တရံတ
 ရသောအကျိုးကို၊ ဝေဒဗ္ဗဟေ၊ အကယ်၍ဆောင်နှိုင်ငြားအံ့၊ ဝိစက္ခဏော၊
 ပညာရှိသည်၊ နံ၊ ထိုငိုကြွေးခြင်းကို၊ ကရိယာ၊ ပြုရာ၏၊ ကောပိ၊ တရံတယောံ
 သောသူသည်၊ ရုဇန္တန၊ ငိုကြွေးခြင်းဖြင့်၊ သောဇကန၊ ပိုးရိပ်ခြင်းဖြင့်၊ စေတ
 သော၊ မိတ်၏၊ သန္တိံ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့၊ နဟိပပေါတိ၊ မခေရံ၊ အဿ၊ ထိုငိုကြွေး
 ပိုးရိပ်သောသူအား၊ ဘိယေျာ၊ လွန်စွာ၊ နက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတေ၊ ဖြစ်၏၊
 သရိရဉ္စ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ ဥပဟညတိ၊ အဆင်းမထွ်ခြင်းအစရှိသည်တို့
 ဖြင့်ရှိရာညစ်ညူးပင်ပန်း၏၊ အတ္တာနံ၊ မိမိသည်၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဟိံ သံဟိံ
 သန္တော၊ ငိုကြွေးသည်ဖြစ်၍ နှိပ်စက်သော သူသည်။ ကိသော၊ ကြိုသော
 ကိုယ်ရှိသည်။ ဝိဝေဇ္ဇော၊ မထွသောကိုယ်အဆင်းရှိသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တေန၊ ထိုသို့ငိုကြွေးသဖြင့်၊ ပေတာ၊ သေကုန်သောသူတို့သည်၊ နပါလေန္တိ၊
 မစောင့်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိဒေဝနာ၊ ငိုကြွေးခြင်းသည်၊ နိရတ္ထာ၊ အ
 ကျိုးမရှိ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောကံ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းကို၊ အဇပ္ပယံ၊ အဇပ္ပ
 ဟန္တော၊ မစွန့်သော၊ ဇန္တု၊ လူသည်။ ဘိယေျာ၊ လွန်စွာ၊ နက္ခံ၊ ကိုယ်ပိတ်၏
 ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ နောက်၏၊ ကာလကံတံ၊ သေသောသူကို၊ ဥပါဒါ
 ယ၊ စွဲ၍၊ အနုတ္တု၊ နန္တော၊ အဖန်တလဲလဲ ပိုးရိပ်ကြည်ညည်းသည် ဖြစ်၍။

သောကဿ၊ ဝိဒိပ်ခြင်း၏။ ဝသံ၊ အလိုရှိင်ငံသို့၊ အန္တဂူ၊ အစဉ်လိုက်သောသူ
သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနတ္တံ၊ အ
ကျိုးစီးပွားမရှိသည်ကို၊ ဝဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဂမိနော၊ တမလွန်ဘဝသို့
သွားကုန်သော၊ ယထာ၊ ကမ္ဘာပဝေ၊ ကံအား ထျော်သော တဝယိုကပ်ကုန်
သော၊ အညေပိနရေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့ကိုလည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဿ၊
ရှုလော၊ မဂ္ဂ၊ နော၊ သေမင်း၏။ ဝသံ၊ အလိုရှိင်ငံသို့၊ အာဂမ္မ၊ ရောက်ကုန်၍၊
ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ပဉ္စန္ဒေ၊ သေဘေးဖြင့်
ကုန်ထွပ်ကုန်သည် သာလျှင်လည်း၊ တိ၊ သင့်စွာ၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့
သည်၊ ယေနယေန၊ အသက်ရှည်သည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ အနာမရှိသည်ဖြစ်လတ္တံ့၊
ဤသို့ပသော အကြင်အကြင်သို့ သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ မညန္တိ၊ အောက်
မေ့ကုန်၏။ တတောဘတော၊ ထိုထိုအောက်မေ့အပ်သည်မှ၊ အညထာ၊
တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တံ၊ ထိုသဘောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်
၏။ ထောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိနာသာဝေ၊ အောက်မေ့အပ်
သည်မှကင်း၍ ထိုအောက်မေ့အပ်သည်၏ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ ထောကဿ၊ ထောက၏။ ပရိ
ယာယံ၊ ဤသို့သဘောကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ မာဏဝေ၊ သတ္တဝါသည်၊ ဝ
ဿသတံအပိ၊ အနှစ်တရာပင်သော်လည်း၊ ဇိဇေ၊ အသက်ရှည်ငြားအံ့၊ ဘိ
ယျောဝါပန၊ အနှစ်တရာထက်လွန်စွာမူလည်း၊ ဇိဇေ၊ အသက်ရှည်ငြားအံ့၊
ဥာတိသံဃာ၊ အဆွေအမျိုးအပေါင်းမှ၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဝေဇိဇိ
မာနောပိ၊ ဤသို့တရာတရာထက်အလွန်အသက်ရှည်ငြားလည်း၊ အမရဏ
မဇ္ဈော၊ မသေသောသဘော ရှိသည်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အထခေါ၊ စင်
စပ်လျှင်၊ မရဏပတ္တကာလေ၊ သေခြင်းအနီးသို့ရောက်သောအခါ၌၊ ဣဝ၊ ဤ
ဘဝ၌၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်သည်သာလျှင်လည်း၊ တသ္မာ၊ ထို
သို့သေခြင်း သဘောမြဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟတော၊ ငါထုရား၏။ ဝေ
ဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဟောခြင်းကို၊ သုက္ခာ၊
ကြားနာရ၍၊ ပရိဒေဝိတံ၊ ပိုကြွေးခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျော်ရာ၏။ ကထံဝိနေယျ
အသို့ပျောက်ရာသနည်း၊ ပေတံကာလကံတံ၊ သေသောသူကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
ဇေသော၊ ဤသေသောသူသည်၊ ပုနဇိဝတု၊ တဖန်အသက်ရှည် စေသတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်စေခြင်းငှါ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နလန္တာ၊ မရ
အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဇနန္တော၊ ပိုင်းခြား၍ ထိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဒေဝံ၊ ပိုကြွေး

ခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျော်ရာ၏။ အာဒိတ္တံ၊ ပြောင်ပြောင်တောင့်တောင့်သော၊ သ
 ရတံ၊ မြို့ရံရာအိမ်ကို၊ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတောယထာ၊ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊
 ဝေပိ၊ ဤအတူထည်း၊ ဝိရော၊ သမာဓိဖြင့်တည်ကြည်ခြင်းရှိထသော၊ သပ္ပ
 ညော၊ သဘာဝိကပညာဖြင့်ပညာရှိထသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ဗဟုထုတပညာ
 ဖြင့်ပညာရှိထသော၊ ကုသလော၊ လိမ္မာထသော၊ နရော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပ္ပဏိ
 တံ၊ မိမိအထက်၌ကျသော၊ သောကံ၊ ဝိုးရိမ်ခြင်းကို၊ ဝိပွံ၊ ဝျှင်စွဲ၊ ပရိနိဗ္ဗာယေ
 ငြိမ်းစေရာ၏။ ဝါတော၊ ထေသည်၊ တူလံ၊ လဲဝါကို၊ ဝံသယေဇ္ဇာ၊ မှုတ်ထွင့်သ
 ကဲ့သို့သောကံ၊ ဝိုးရိမ်ခြင်းကို၊ ဝံသယေ၊ ပျောက်ထွင့်ရာ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဇောနော၊ ရှာသောသူသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိဒေ
 ဝဉ္စ၊ ငိုကြွေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗေဉ္စ၊ တထွာကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝါ
 မနုဿဉ္စ၊ စေတသိကနက္ခကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိပ္ပကာရံ၊ သုံးပါး
 အပြားရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇေတံသလ္လံ၊ ဤမြားပြောင့်ကို၊ အပ္ပဟော၊
 ထုတ်ရာ၏။ * အပ္ပုဉ္စ၊ သင်္ဃော၊ နှုတ်ထုတ်အပ်ပြီးသောမြားပြောင့်ရှိသည်
 အထိတော၊ တထွာဒိဋ္ဌိတို့ကိုမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သန္တိံ၊ ရာဂစသော
 ကိလေသာ အပူငြိမ်းသဖြင့်ငြိမ်းချမ်းသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊
 ဝုပ္ပယျ၊ ရေခဲ၍၊ သပ္ပသောကံ၊ အထုံးစုံသောဝိုးရိမ်ခြင်းကို၊ အတိတ္တန္တော၊
 လွန်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ အသောကော၊ ဝိုးရိမ်ခြင်းမရှိ၊ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာနိ
 ဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီး
 ထည်း၊ သလ္လသုတ္တံ၊ သလ္လသုတ်တည်း၊ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်တရားကံသာပါအုတ်သုတ္တံ၊ ဤဝါသေဋ္ဌသုတ်ကို၊ မေမယာ၊
 အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အထံ
 တော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ကိံ၊ သုထံ၊ အကယ်သို့ကြားလိုက်
 ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣန္ဒြာနီထေ၊ ဣန္ဒြာနီထရွာ၌၊ ဣန္ဒြာနီထဝနသထေ၊ ဣန္ဒြာနီထတော
 အုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဝဗ္ဗဟု
 သာ၊ များစွာကုန်သော၊ အဥာဟိတာအတိဉ္စာ၊ အလွန်ထင်ရှားကုန်သော
 ဗြာဟ္မဏမဟာသာယာ၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဣန္ဒြာနီ
 ထေ၊ ဣန္ဒြာနီထရွာ၌၊ ပဒိုဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ ဣဒံ၊ မေဗြာဟ္မဏမဟာ
 သာယာ၊ ဤများသောဥစ္စာနှစ်ရှိကုန်သောပုဏ္ဏားတို့ဟူသည်၊ သေယျထာ
 ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ စကီ၊ စကီ၊ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ တာရုက္ခော၊ တာရုက္ခအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊

ပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ ပေါက္ခရသာထိ၊ ပေါက္ခရသာတိအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ ဇာဏုသောဏီ၊ ဇာဏုသောဏီအမည်ရှိ ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ တောဒေယျော၊ တောဒေယျအ မည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ အဘိညာဏာ၊ ထင်ရှားကုန်သော၊ ဗြဟ္မဏမဟာသာဏာစ၊ များသောဥစ္စာ နှစ်ရှိကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့ လည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇဗ္ဗိဝိဟာရံ၊ မြင်းခေါင်းကိုဆန့်ခြင်းငှါမရှည်သော သွားခြင်းတည်းဟူသောဝိဟာရကို၊ အနုစကံမန္တနံ၊ အစဉ်အတိုင်းသွား ကုန်သော၊ အနုဝိစရန္တနံ၊ ထိုမှဤမှထည့်ပတ်ကုန်သော၊ ဝါသေဋ္ဌတာရစ္ဆါ ဇာနံ၊ ဝါသေဋ္ဌတာရစ္ဆါဇာအမျိုးဖြစ်ကုန်သော၊ မာဏဝါနံ၊ လူထင်တို့အား၊ အ န္တရာ၊ အသွေခင်ပွန်း၏ အဖြစ်နှင့်လွန်စွာပြောဟောသောစကား၏အထယ် ၌ဖြစ်သော၊ အယံကထာ၊ ဤထပါးသောအခြင်းအရာဖြစ်သောစကားသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ကိဉ္ဇဒပါဒါ၊ အဘယ်သို့ထင်ရှားသနည်း၊ ဘော၊ အ ချင်းဘာရစ္ဆါဇ၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဘာရစ္ဆါဇော၊ ဘာရစ္ဆါဇအမည်ရှိသော၊ မာဏဝေါ၊ လူထင်သည်၊ ဘော၊ အချင်းဝါသေဋ္ဌ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ မာထိတောစ၊ အမိငှလည်းကောင်း၊ ဝိဘိတောစ၊ အဘမှလည်းကောင်း၊ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးရုံမှ၊ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ သံသုဒ္ဓဂ္ဂဟာဏိကော၊ ကောင်းစွာစင်သောအမိဝမ်းရှိ၏၊ ယာဝသတ္တမာပိတာမဟာယုဂါ၊ တိုးသွားရန်ဆက်မြောက်သော အမျိုး တိုင်အောင်၊ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားဖြင့်၊ အက္ခိတ္တော၊ မပစ်ပယ်အပ်သည်၊ အနုပကုဋ္ဌော၊ အမျိုးနှင့်စပ်သောကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်းဖြင့်မ စွပ်စွဲအပ်၊ ဘော၊ အချင်းဝါသေဋ္ဌ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤသို့အမျိုး၏ ပြည့်စုံသောအဖြစ်တည်းဟူသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုပြန်၏၊ ဝါသေဋ္ဌော၊ ဝါသေဋ္ဌအမည်ရှိသော၊ မာဏဝေါ၊ လူထင်သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုပြန် ၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘော၊ အချင်းဘာရစ္ဆါဇ၊ ယတော ခေါ၊ အကြင်အကြောင်း ကြောင့်လျှင်၊ သီလဝါစ၊ သီလရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝတ္ထသမ္ပန္နောစ၊ အာစာရနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘော၊ အချင်းဘာရစ္ဆါဇ၊ ဧတ္ထာဝတာခေါ၊ ဤသီလအာစာရနှင့်ပြည့်စုံ သောအဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ဘာဝုဒ္ဓါဇော၊ ဘာဝုဒ္ဓါဇောမည်ရှိသော၊ မာဏ
 ဝေါ၊ လှောင်သည်၊ ဝါသေဋ္ဌံ၊ ဝါသေဋ္ဌအမည်ရှိသော၊ မာဏဝံ၊ လှောင်ကို၊
 ဥပေတံ၊ ထိစိန်သောဌ၊ နေဝခေါအသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်သည်သာတည်း၊ ဝါ
 သေဋ္ဌော၊ ဝါသေဋ္ဌအမည်ရှိသော၊ မာဏဝေါ၊ လှောင်သည်၊ ဘာဝုဒ္ဓါဇံ၊ ဘာ
 ဝုဒ္ဓါဇောမည်ရှိသော၊ မာဏဝံ၊ လှောင်ကို၊ သညာပေတံ၊ ထိစိန်သောဌ၊ နပ
 နအသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝါသေဋ္ဌော၊ ဝါသေဋ္ဌအမည်ရှိ
 သော၊ မာဏဝေါ၊ လှောင်သည်၊ ဘာဝုဒ္ဓါဇံ၊ ဘာဝုဒ္ဓါဇောမည်ရှိသော၊ မာဏ
 ဝံ၊ လှောင်ကို၊ အာမဇေတိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာမဇေတိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊
 ဘောဘာဝုဒ္ဓါဇံ၊ အချင်းဘာဝုဒ္ဓါဇံ၊ သက္ခယုတ္တော၊ သာဓိဝင်မင်းသားဖြစ်
 သော၊ သက္ခယုတ္တော၊ သာဓိဝင်မင်းမျိုးမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရ
 ဟန်းပြုသော၊ အယံသမထောဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဣတ္ထာနဂံ
 ထေ၊ ဣတ္ထာနဂံလဂ္ဂာ၌၊ ဣတ္ထာနဂံလဝနသဏ္ဍေ၊ ဣတ္ထာနဂံလတေးဆုပ်၌၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တံခေါပနဘဝန္တံ၊ ဂေါတမံတသာခေါပနထောတောဂေါ
 တမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ကထာတော၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္တိ
 သဗ္ဗေ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အဗ္ဗ၊ ဂြတော၊ နှံ့၍ထက်၏၊ ကိံ၊ အဗ္ဗ၊
 ဝုတော၊ အဘယ်သို့နှံ့၍ တက်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြစ်စွာ ထုရား
 သည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ (ပ)၊ ဗု
 ဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်ထော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်ထော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗ္ဗ၊ ဂြ
 တော၊ နှံ့၍ထက်၏၊ ဘောဘာဝုဒ္ဓါဇံ၊ အချင်းဘာဝုဒ္ဓါဇံ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အာ
 ယာမ၊ သွားကြကုန်စို့၊ ယေန၊ အကြင်အံ့ရပ်၌၊ သမထောဂေါတမော၊ ရ
 ဟန်းဂေါတမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိသောမ၊ ကပ်
 ကြကုန်အံ့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊ သမထံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါ
 တမကို၊ ထေံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝုတ္တိ၊ သာမ၊ မေးကုန်အံ့၊ ယထာ၊ အကြင်အ
 မြင်းအရာဖြင့်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ သမထော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမ
 သည်၊ ဗျာကရိသတိ၊ ဖြေဆိုတော်မူလတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ နံ
 အတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဝေ၊ ရေသာမ၊ ငါတို့မှတ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမဇေ
 တိ၊ ဆို၏၊ စော၊ အချင်း၊ ဝါသေဋ္ဌံ၊ ဝေံသာရ၊ ကောင်းပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
 ဘာဝုဒ္ဓါဇော၊ ဘာဝုဒ္ဓါဇောမည်ရှိသော၊ မာဏဝေါ၊ လှောင်သည်၊ ဝါသေဋ္ဌ
 သာ၊ ဝါသေဋ္ဌအမည်ရှိသော၊ မာဏဝဿ၊ လှောင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပစ္စ
 သောထိ၊ နာခံ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝါသေဋ္ဌဘာဝုဒ္ဓါဇံ၊ ဝါသေဋ္ဌဘာဝု
 ဒ္ဓါဇောမည်ရှိကုန်သော၊ မာဏဝေါ၊ လှောင်တို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘ

ဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၊ တော်မူ၏။ ထေး၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားရှိ
ထော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံ သု၊ ကပ်ကြကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကြ
ကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝယာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္ပောဒိံ သု၊ ဝမ်း
မြောက်ဝမ်းသာပြောဟောကုန်၏။ သမ္ပောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြော
ဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံးအောက်မေ့အပ်သော၊ က
ထံ၊ စကားကို၊ ဝိ၊ ဘိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်
ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိံ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်
ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နာခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဝါသေဋ္ဌော၊ ဝါသေဋ္ဌအ
မည်ရှိသော၊ မာဏဂေါ၊ လူသင်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဂါယာ
ယ၊ တွဲဆိုသီကုံးအပ်သောဂါယာဖြင့်၊ အဗ္ဘဘာထိ၊ ဈေးကန်၏။ ကိံ အဗ္ဘ
ဘာထိ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဧဘာဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ အနုညာထပရိညာတာ၊ ဆရာသည်ခွင့်ပြုအပ်ကုန်သောငါတို့သည်၊
ဝန်ခံအပ်ကုန်ပြီးသောသူတို့တည်း၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဗေ
ဒင်သုံးပုံကိုတတ်ကုန်သည်၊ အသ္မု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပေ
က္ခရုသာတိသံ၊ ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏား၏။ ဧဋ္ဌန္တေ၊ ဝါထိ၊ တပည့်ကြီးတည်း၊
အယံမာဏဂေါ၊ ဤလူထင်ကား၊ တာရုက္ခဿ၊ တာရုက္ခပုဏ္ဏား၏။ ဧဋ္ဌန္တေ
ဝါထိ၊ တပည့်ကြီးတည်း၊ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို၏။ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
ရုဏ်းစသည်ကို၊ အာစရိယေဟံ၊ ဆရာတို့သည်၊ အက္ခာတံ၊ ကြားအပ်ပြီ၊ တ
တြိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ရုဏ်းစသည်၌၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဧကဝလိနေ၊ အလုံးစုံ
အကြွင်းမဲ့တတ်ကုန်သည်၊ အသ္မုသေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဒကသ္မာစ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဆောင်
ကုန်သည် ထည်းကောင်း၊ ဝေယျာကရဏာစ၊ ပျာကရုဏ်းကို သင်ကုန်
ဆောင်ကုန် သည်ထည်းကောင်း၊ အသ္မုသေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဋ္ဌန္တေ၊ ဗေဒင်၌၊ မယံ၊
အကျွန်ုပ်တို့ သည်၊ အာစရိယသဒိသာ၊ ဆရာနှင့်တူကုန်၏။ ဂေါတမ၊ အရှင်
ဂေါတမ၏။ တေသံနေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်တို့အား၊ ဇာတိဝါဒမ္ပိ၊
အမျိုးကိုခွဲ၍ဖြစ်သောစကား၌၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇာတိ
ယာ၊ အမျိုးအားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘာရုဒ္ဓါဇော၊ ဘာရုဒ္ဓါဇသည်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား၊
ကမ္မုနာ၊ ဆတ်ပါးသောကုသိုလ်ကမ္မပထဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြု၊ မိ၊ ဆိုပါ၏။ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသော စက္ခုရှိ
ထော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနာဟိ၊ ထိ
ထော်မူထော၊ တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သ

ညာပေတုံ၊ သိဝိဋ်သောဌါ၊ နသက္ကောမ၊ မတထံ နှိုင်ကုန်၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်
ကုန်သော၊ မယံ၊ အက္ခန္ဓ်တို့သည်။ သမ္ပန္နံဣတိ၊ အလိုလိုသိသော သုဟူ၍၊ ဝိ
သထုတံ၊ ကျော်စောသော၊ ဘဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ပုဋ္ဌ၊ မေးခြင်းဌါ၊
အာဂမ၊ ရောက်လာပါကုန်၏။ ၊ ယောတိတံ၊ ယုတ်ခြင်းကိုလွန်သောပြည့်
သော၊ စန္ဒ၊ လဝန်းကို၊ ပေစ္စ၊ ကပ်၍၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ပဉ္စလိကာ၊ ချီအပ်သော
လက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နမဿန္တိ၊ ယထာ၊ ရှိခိုးကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
အတူ၊ လောကတ္ထိ၊ လောက၌၊ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ ပဉ္စလိကာ၊ လက်
အုပ်ချီကုန်သူကံ၊ ဝန္ဓဓာနာ၊ ရှိခိုးကုန်သော အက္ခန္ဓ်တို့သည်၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုး
ကြပါကုန်၏။ ဝေဝကော၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အဓိကံရှိသောထောက၌၊ စက္ခု၊ မိဗ္ဗ
ဓမ္မိကစသော အကျိုးကိုပြသဖြင့်စက္ခုသဘွယ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သရဗ္ဗ
န္တံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ မယံ၊ အက္ခန္ဓ်တို့သည်။
ပုစ္ဆာမ၊ မေးကုန်၏။ ဇာတိယာ၊ အမျိုးဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုစ္ဆားမည်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပ
ထဖြင့်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ မယံ၊ အက္ခန္ဓ်တို့
သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဇာနေရ၊ သိကုန်အံ့၊ အဇာနုတံ၊ မသိကုန်
သော၊ နော၊ အက္ခန္ဓ်တို့အား၊ တထာ၊ ထိုသိခြင်း၏အကြောင်းဖြင့်၊ တံ၊ အရှင်
ထုရားသည်၊ ပဗြုဟိ၊ အပြားအားဖြင့် ဟောတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါ
သေဋ္ဌောမာဏဝေါ၊ ဝါသေဋ္ဌလုလင်သည်။ ထဝဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အ
ဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်၏။ ၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ တေသံဝေါ၊ ထိုသင်တို့အား၊ အ
ဟံ၊ ငါတုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ်ကို၊ ဗျက္ခိသံ၊ ကြားအံ့၊ ယထာကထံ၊ အ
ဘယ်သို့လျှင်၊ ဗျက္ခိသံ၊ ကြားရလတ္တံ့၊ နည်းပါးကိန်၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဇာတိဝိ
ဘင်္ဂံ၊ အမျိုးအကျယ်ကို၊ ဗျက္ခိသံ၊ ကြားအံ့၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ဇာတိယော၊ အမျိုး
တို့သည်၊ အညမညာ၊ တပါးတပါးအသီးအသီးအထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်
၏။ တိ၊ သရုက္ခေဝိ၊ မြက်သစ်ပင်တို့ကိုလည်း၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ ဝိဇာနာ
ထ၊ အထူးသိကုန်လော့၊ တေ၊ ထိုမြက်သစ်ပင်တို့သည်။ နာပိပဗ္ဗိဇာနရေ၊ ငါ
တို့ကားမြက် ငါတို့ကားသစ်ပင်ဟု မိမိတို့ကိုမူကား ဝန်မခံကုန်၊ အပဗ္ဗိဇာ
နဇ္ဇောပိ၊ ဝန်မခံကုန်ငြားသော်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုမြက်သစ်ပင်တို့၏၊ ဇာတိ
မယံ၊ အမျိုးအားဖြင့်ပြီးသည်သာဖြစ်သော၊ လိင်္ဂံ၊ သဏ္ဌာန်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
တေသံတိ၊ သရုက္ခာနံ၊ ထိုမြက်သစ်ပင်တို့၏၊ ဇာတိယော၊ ဖြစ်ခြင်းတို့သည်။
အညမညာ၊ တပါးပါးဖြစ်ကုန်၍ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို

ကြောင့်၊ လိင်္ဂံ၊ သဏ္ဌာန်သည်၊ ဇာတိမယံ၊ ဇာတ်ဖြင့်ပြီးသည်သာတည်း၊ တ
 တော၊ ထိုအနုပါဒိဏ္ဍကမ္မ၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သော၊ ကိစ္စေ၊ ပိုးတို့ကို
 ထည်းကောင်း၊ ပဇ္ဇေကိစ္စ၊ နှံ့တို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဝိဇာနာထ၊ သိကုန်လော၊
 ယာဝကုန္တကိဝိလ္လိကေ၊ ချတုန်းပိုးရှုတို့တိုင်အောင်လည်း၊ ဝိဇာနာထ၊ သိ
 ကုန်လော၊ တေသံ၊ ထိုပိုးရှုစသည်တို့၏၊ လိင်္ဂံ၊ အသွင်သည်၊ ဇာတိမယံ၊ အ
 မျိုးဖြင့်ပြီးသည် သာတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုပိုးတို့၏၊ ဇာတိယော၊ ဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊ အညမ
 ညာ၊ တပါးပါးဖြစ်ကုန်၍အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 လိင်္ဂံ၊ သဏ္ဌာန်သည်၊ ဇာတိမယံ၊ အမျိုးဖြင့်ပြီးသည်သာတည်း၊ ခုဒ္ဒကေ၊
 ငယ်သည် လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မဟလ္လကေ၊ ကြီးသည် ထည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ စတုပ္ပဒေ၊ အခြေ လေးချောင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါ တို့ကို၊ ဝိ
 ဇာနာထ၊ သိကုန်လော၊ တေသံ၊ ထိုအခြေလေးချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့၏၊
 လိင်္ဂံ၊ သဏ္ဌာန်သည်၊ ဇာတိမယံ၊ ဇာတ်အားဖြင့်ပြီးသည်သာတည်း၊ ဟိ၊ သင်
 စွ၊ တေသံ၊ ထိုအခြေလေးချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့၏၊ ဇာတိယော၊ ဖြစ်ခြင်း
 တို့သည်၊ အညမညာ၊ တပါးတပါးဖြစ်ကုန်၍အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်၏၊
 ပါဒုဒေ၊ ဝမ်းရေထည်းဟူသောခြေရှိကုန်ထသော၊ ဒိဏ္ဍိမ္မိကေ၊ ရှည်သော
 ကျောက်ကုန်းရှိကုန်ထသော၊ ဥရဂေ၊ မြေတို့ကို၊ ဝိဇာနာထ၊ သိကုန်လော၊
 တေသံ၊ ထိုအခြေမရှိသောသတ္တဝါတို့၏၊ လိင်္ဂံ၊ သဏ္ဌာန်သည်၊ ဇာတိမယံ၊
 အမျိုးဖြင့်ပြီးသည်သာတည်း၊ ဟိ၊ သင်စွ၊ တေသံ၊ ထိုအခြေမရှိသောသတ္တ
 ဝါတို့၏၊ ဇာတိယော၊ ဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊ အညမညာ၊ တပါးပါးဖြစ်ကုန်၍အ
 ထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်၏၊ တတော၊ ထိုမြေတို့မှ၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊
 ဩဒကေ၊ ရေ၌ဖြစ်ကုန်ထသော၊ ဝါရိဂေါ၊ စရေ၊ ရေထွင်လျှင်စားရာရှိကုန်
 ထသော၊ မစ္ဆေ၊ ဝါးတို့ကိုထည်း၊ ဝိဇာနာထ၊ သိကုန်လော၊ တေသံ၊ ထိုဝါး
 တို့၏၊ လိင်္ဂံ၊ သဏ္ဌာန်သည်၊ ဇာတိမယံ၊ အမျိုးဖြင့်ပြီးသည်သာတည်း၊ ဟိ၊
 သင်စွ၊ တေသံ၊ ထိုဝါးတို့၏၊ ဇာတိယော၊ အမျိုးတို့သည်၊ အညမညာ၊ တပါး
 တပါးဖြစ်ကုန်၍အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်၏၊ တတော၊ ထိုဝါးတို့မှ၊ အညေ
 တပါးကုန်သော၊ ပတ္တယာနေ၊ အတောင်ဖြင့်သွားကုန်ထသော၊ ဝိဟင်္ဂမေ၊
 ကောင်းကင်၌ ပျံကုန်သော၊ မက္ခိပိ၊ ဌက်တို့ကိုထည်း၊ ဝိဇာနာထ၊ သိကုန်
 လော၊ တေသံ၊ ထိုဌက်တို့၏၊ လိင်္ဂံ၊ သဏ္ဌာန်သည်၊ ဇာတိမယံ၊ အမျိုးဖြင့်ပြီး
 ၏၊ ဟိ၊ သင်စွ၊ တေသံ၊ ထိုဌက်တို့၏၊ ဇာတိယော၊ အမျိုးတို့သည်၊ အညမ
 ညာ၊ ကျီးခိုစသော အားဖြင့်တပါးတပါးဖြစ်ကုန်၍ အထူးထူးအပြားပြားရှိ

ကုန်၏။ တောသုတေသီသု၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသုတ္တဝါတော်တို့၌၊ ဝုဇ္ဇ၊ အ
 သီး၊ အသီး၊ ဇာတိမယံ။ ဇာတိဖြင့်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ လိင်္ဂံ၊ သဏ္ဍာန်
 သည်၊ အတ္ထိယထာ၊ ရှိသကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ ဝုဇ္ဇ၊ အ
 သီး၊ အသီး၊ ဇာတိမယံ၊ အမျိုးဇာတိဖြစ်သော၊ လိင်္ဂံ၊ သဏ္ဍာန်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ကေသေဟိ၊ ဆံတို့ဖြင့်၊ ဝုဇ္ဇ၊ အသီး၊ အသီး၊ ဇာတိမယံ၊ ဇာတိဖြစ်သော၊ လိ
 ဂံ၊ သဏ္ဍာန်သည်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ဇာတိမယံ၊ ဇာတိဖြစ်
 သော၊ လိင်္ဂံ၊ သဏ္ဍာန်သည်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကဏ္ဍေယိ၊ နားတို့ဖြင့်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊
 အက္ခိယိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ခုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ နာသာ
 ယ၊ နှာခေါင်းဖြင့်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဩဠေယိ၊ နှုတ်ခမ်းတို့ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇယိ၊ ဝါ၊ မျက်
 မှောင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိဝါယ၊ ထည်ဖြင့်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အံ
 သေဟိ၊ ပခုံးတို့ဖြင့်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥဒရေန၊ ဝမ်းဖြင့်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပိဋ္ဌိယာ၊
 ကျောက်ကုန်းဖြင့်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ သောဏိယာ၊ ခါးဖြင့်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥရသာ၊
 ရင်ဖြင့်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ သမ္ပာဓေန၊ ကျဉ်းမြောင်းရာဖြစ်သော၊ မေထုနာ၊ မေထုန်
 ဖြင့်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟာတ္ထေယိ၊ ထက်တို့ဖြင့်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပါဒေယိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊
 နုအတ္ထိ မရှိ၊ အင်္ဂုဏိယိ၊ ထက်ချောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ထက်သည်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇေယိ၊ မြင်းကောင်းတို့
 ဖြင့်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥဂ္ဂဟိ၊ ပေါင်တို့ဖြင့်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝဇ္ဇေန၊ အဆင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သရေန၊ အသံဖြင့်လည်းကောင်း၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အညာ
 သု၊ လူမှတ်ပေးကုန်သော၊ ဇာတိသု၊ ဇာတိတို့၌၊ ဇာတိမယံ၊ ဇာတိဖြင့်ပြီး
 သော၊ လိင်္ဂံ၊ သဏ္ဍာန်သည်၊ အတ္ထိယထာ၊ ရှိသကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ မ
 နုဿေသု၊ လူတို့၌၊ ဇာတိမယံ၊ ဇာတိဖြင့်ပြီးသော၊ လိင်္ဂံ၊ သဏ္ဍာန်သည်၊
 နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ ပစ္စက္ကဉ္စသရိရေသု၊ ဝုဇ္ဇားစသည်တို့
 ၏မိမိ၏ အသီးအသီးဖြစ်ကုန်သောကိုယ်တို့၌၊ ဧတံ၊ ဤဆံစသောသဏ္ဍာန်
 ထူးသောအဖြစ်သည်၊ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဗြာဟ္မဏေတေတိယေတိ၊ ဗြာဟ္မဏတေတိ
 ယဟူ၍၊ နာနုတ္ထိ၊ နာနုတ္ထစသော၊ ယံဝေါကာရံ၊ အကြင်ပရိယာယ်အားဖြင့်
 အစီအရင်အပြားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝေါကာရဉ္စ၊ ထိုပရိယာယ်ဖြင့်ထူး
 သော အစီအရင်အပြားကိုလည်း၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ သမညာယ၊ ဝေါ
 ဟာရမ္ပဖြင့်၊ ပဝဂ္ဂတိ၊ အပြားအားဖြင့်ရှိ၏ဟုဆိုအပ်၏၊ မနုဿေသု၊ လူတို့
 တွင်၊ ယောဟိကောစိ၊ အမှတ်မဲ့တယောက်ယောက်သော သူသည်၊ ဝေါ
 ရက္ခံ၊ လယ်ကိုစောင့်သောအမှု ထယ်ကိုထွန်သောအမှုကို၊ ဥပဇီဝတိ၊ မြိ၍
 အသက်မွေး၏သော၊ ထိုသူသည်၊ ကဿကော၊ ကဿကမည်၏၊ နုဗြာဟ္မ

ကော၊ ပုဏ္ဏားမမည်။ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝါသေဠ၊ ဝါသေဠ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာ
 နာဟိ၊ သိလော၊ ။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ ယောဟိကောမိ၊ အမှတ်မဲ့တ
 ယောက်ယောက်သောသူသည်၊ ပုထုသိပ္ပေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသောအ
 ထတ်ဖြင့်၊ ဇိဝတိ၊ မြှင့်အသက်မွေး၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သိပ္ပိကော၊ အတတ်
 သည်သာမည်၏၊ နုဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားမမည်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝါသေဠ၊ ဝါသေ
 ဠ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာဟိ၊ သိလော၊ ။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ ယောဟိ
 ကောမိ၊ အမှတ်မဲ့တယောက်ယောက်သောသူသည်၊ ဝေါဟာရံ၊ ရောင်းခြင်း
 ဝယ်ခြင်း အမှုကို၊ ဥပဇိဝတိ၊ မြှင့်အသက်မွေး၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဝါဏိ
 ဇော၊ ကုန်သည်သာမည်၏၊ နုဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားမမည်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝါသေ
 ဠ၊ ဝါသေဠ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာဟိ၊ သိလော၊ ။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊
 ယောဟိကောမိ၊ အမှတ်မဲ့တယောက်ယောက်သော သူသည်၊ ပရပေသေ၊
 သူထပါးတို့၏ အစေအပါးကိုခံသဖြင့်၊ ဇိဝတိ၊ အသက်မွေး၏၊ သော၊ ထို
 သူသည်၊ ပေသကော၊ အစေအပါးကိုခံသောသူသာမည်၏၊ နုဗြာဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားမမည်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝါသေဠ၊ ဝါသေဠ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာဟိ၊ သိ
 လော၊ ။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ ယောဟိကောမိ၊ အမှတ်မဲ့တယောက်
 ယောက်သောသူသည်၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးသောသုဥစ္စာကိုယူသောအမှုဖြင့်
 ဥပဇိဝတိ၊ မြှင့်အသက်မွေး၏၊ ဇေသော၊ ဤသူသည်၊ စောရော၊ ခိုးသူမည်၏၊
 နုဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားမမည်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝါသေဠ၊ ဝါသေဠ၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ဇာနာဟိ၊ သိလော၊ ။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ ယောဟိကောမိ၊ အမှတ်
 မဲ့ တယောက်ယောက်သောသူသည်၊ ဣသာတ္ထံ၊ ဣသာတ္ထေန၊ မြားထုံထက်
 နက်ဖြင့်၊ ဥပဇိဝတိ၊ မြှင့်အသက်မွေး၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ယောဓာဇိဝေါ၊
 ထိုးပြစ်ခြင်းအမှုကိုမြှင့် အသက်မွေးသောသူမည်၏၊ နုဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
 မမည်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝါသေဠ၊ ဝါသေဠ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာဟိ၊ သိလော၊ ။
 မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ ယောဟိကောမိ၊ အမှတ်မဲ့တယောက်ယောက်
 သောသူသည်၊ ပေါရောဟိဋ္ဌေန၊ ပရောဟိတ်အမှုဖြင့်၊ ဇိဝတိ၊ အသက်မွေး၏၊
 သော၊ ထိုသူသည်၊ ယာစကော၊ တောင်းစားတတ်သောသူမည်၏၊ နုဗြာဟ္မ
 ဏော၊ ပုဏ္ဏားမမည်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝါသေဠ၊ ဝါသေဠ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာ
 ဟိ၊ သိလော၊ ။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ ယောဟိကောမိ၊ အမှတ်မဲ့တ
 ယောက်ယောက်သောသူသည်၊ ဝါမဉ္ဇ၊ ရွာကိုထည်းကောင်း၊ ဝုဠ္လ၊ တိုင်း
 နိုင်ငံကိုထည်းကောင်း၊ သုဇ္ဈတိ၊ ခံစား၏၊ ဇေသော၊ ဤသူသည်၊ ရာဇာ၊ မင်း
 မည်၏၊ နုဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားမမည်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝါသေဠ၊ ဝါသေဠ၊ တံ၊ သင်

သည်။ ဇာနည်ထိလော၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ ယောနိဗ္ဗေက္ခိယန္တံ၊ ဥဘတောသုဇာတောစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သော စင်ကြယ်သောအမျိုးမှဖြစ်သော သံသုဒ္ဓဂဟဏီကောစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သော အမိ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် ဖြစ်သောသူကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အတံ၊ ဝါဘုရားသည်၊ နုစဖြူမိ၊ မဟော၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သကိဉ္ဇနော၊ ရာဂစသောကြောင့်ကြံ့ပျာပါယရှိသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထိုစင်ကြယ်သောအမျိုးမှဖြစ်သောအမိ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်ဖြစ်သော သူသည်။ ဘောဝါဒိနာမ၊ ဘောဘောဟူ၍ ဆိုသောစကားမျှဖြင့် ဘောဝါဒိမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ နုစဖြူမိ၊ မဟော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အကိဉ္ဇနော၊ တစ်ထုတ်ထုတ်သောဘုရားဖြင့် ရာဂစသော တုန်ထွက်ခြင်းမရှိ၊ အနာဒါနော၊ တစ်ထုတ်ထုတ်ထွာအိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းစွဲလမ်းခြင်းမရှိ၊ အကိဉ္ဇနာနံ၊ တစ်ထုတ်ထုတ်ထွာအိဋ္ဌိအားဖြင့် ရာဂစသောတုန်ထွက်ခြင်းမရှိသော၊ အနာဒါနံ၊ တစ်ထုတ်ထုတ်ထွာအိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းစွဲလမ်းခြင်းမရှိသော၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အတံ၊ ဝါဘုရားသည်၊ ဖြူမိ၊ မဟော၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သဗ္ဗသံယောဇနံ၊ အထုံးစုံဆယ်ပါးသောသံယောဇဉ်ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ နုပရိတဿာတိ၊ တထွာဖြင့်မတောင့်တမတုန်ထွက်၊ သင်္ဂါတိဂံ၊ ရာဂစသောပြခြင်းကို လွန်ပြီးထသော၊ ဝိသည၊ ဟော၊ လေးပါးသော ယောဂကင်းပြီးထသော၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အတံ၊ ဝါဘုရားသည်။ ဖြူမိ၊ မဟော၏။ ရန္တု၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သောအားဖြင့်ဖြစ်သော အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝရတ္တဉ္စ၊ နှောင်ဖွဲ့သောအားဖြင့် ဖြစ်သော တထွာကိုလည်းကောင်း၊ သဟာနုက္ကမံ၊ အစဉ်မပြတ်ကိန်းသော အနုသဟနှင့်တကွသော၊ သန္တာနုဉ္စ၊ ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါးသော ဝိတ္ထာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောပင့်ကူးချည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဥတံ၊ တည်သော၊ ဥက္ခိတ္တပလိစံ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတံခါးကျည်ရှိပြီးထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဗုဒ္ဓာလေးပါးကို ဆီပြီးထသော၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အတံ၊ ဝါဘုရားသည်၊ ဖြူမိ၊ မဟော၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အက္ခောသဉ္စ၊ ဆယ်ပါးသော အက္ခောသဝတ္ထုတို့ဖြင့်သူတပါးတို့အားဆဲရေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဗေဉ္စ၊ လက်စသည်တို့ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းထိတ်ကြီးဖြင့်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဒုဋ္ဌော၊ အမျက်မထွက်သည်ဖြစ်၍၊ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏ ခန္တိဗလံဗလာဏီကံ၊ အဖန်တလဲလဲဖြစ်သဖြင့်အဏိကဖြစ်သော သည်းခံ

ခြင်းတည်းဟူသောအားအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံထသော။ တံ၊ထိုသူကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏၊ အက္ခောဓနံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းမရှိထသော၊ ဝတဝန္တံ၊ ကိလေသာကိုခါတတ်သောအကျင့်ရှိထသော၊ ထီဆဝန္တံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီသရှိထသော၊ အနုဿဒံ၊ တဗျာဟူသောပြောခြင်း မရှိထသော၊ ဒန္တံ၊ ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေကိုဆုံးမသဖြင့် ယဉ်ကျေးပြီးထသော၊ အန္တိမသာဓီရံ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ရှိထသော၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏၊ ပေါက္ခရပက္ခေ၊ ကြာရှက်၌၊ ဝါရိ၊ ရေပေါက်သည်၊ နုလိမ္မတိဣဝ၊ မကပ်သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ အာရဂ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောက်ဖျား၌၊ သာသပေါ၊ ရန်ညှင်းထီးသည်၊ နုလိမ္မတိဣဝ၊ မကပ်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ယေဝ၊ အကြင်သူသည်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ နုလိမ္မတိ၊ မလိမ်းကျ၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏၊ ယေဝ၊ အကြင်သူသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ခန္ဓဟူသောဒုက္ခကို၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ ဣဒေဝ၊ ဤဘဝ၌ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ခယံ၊ ကုန်ပြီးသောခန္ဓာရှိ ထသော၊ ပန္နဘာရံ၊ ချအပ်ပြီးသောခန္ဓာဟူသောဝန်ရှိထသော၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ ခပ်ထိမ်းသော ကိလေသာတို့နှင့် မဟဉ်ထသော၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏၊ ဂန္တိရပညံ၊ နက်နဲသောခန္ဓာစသည်တို့၌ဖြစ်သောပညာရှိထသော၊ မေဓာဝိ၊ ခမ္မောဇပညာရှိထသော၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ၊ ဒုဂတိသုဂတိနိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌၊ ကောဝိဒံ၊ လိမ္မာထသော၊ ဥတ္တမတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျိုးသို့၊ အနုပုတ္တံ၊ အစဉ်ရော်ပြီးထသော၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏၊ ဂဟဋ္ဌေဟိစ၊ လူတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ အနာဂါရေဟိစ၊ ရဟန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဥဘယံဥဘယေဟိ၊ နှစ်ပါးစုံသောသူတို့နှင့်၊ အသံသဋ္ဌံ၊ မနှိုးနှောထသော၊ အနောကစာရိ၊ ငဲ့ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍သွားခြင်းရှိထသော၊ အပ္ပိန္နံ၊ အလိုနည်းထသော၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏၊ ယေဝ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တသေသု၊ တဗျာအားဖြင့် တပ်ကုန်သောပုထုဇာဉ်သေက္ခယည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ ထာဝရေသု၊ မကုန်မထွက်တည်သောဝိတာသဝမူလည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ ဘူတေသု၊ အဆုံးစုံကုန်သောသတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို၊ နိဇ္ဈယံ၊ ချ၍၊ နဟန္တိ၊ မိမိလည်း မသတ်မနှိပ်စက်ကုန်၊ နဗာဂတေတိ၊ သူတပါး

သုတ္တန်ပါတ်ဝါဒိတော်နိဿယ

ကိုလည်း မသတ် မခိုင်စက်စေ။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏။ ဝိရုဋ္ဌေသု၊ ဆံန့်ကျင်ကုန်သော လောကီ ဖြစ်ကုန်သောများကုန်သော သူတို့၌ သတ်ခတ်ခြင်းကင်းသည် ဖြစ်၍ မဆန့်ကျင် ထသော၊ အတ္ထဒဏ္ဍေသု၊ မိမိ၌တန်ကန်ခားထက်နက် ခတ်ရှိကုန်သော သူတို့၌၊ နိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းသဖြင့်ငြိမ်းပြီး ထသော၊ သာဒါနေသု၊ ငါငါ၏ဥစ္စာဟု ယူအပ် သောအဖြစ်ရှိကုန်သောခန္ဓာတို့၌၊ အနာဒါနံ၊ ယူခြင်းမရှိထသော၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏။ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ ရာဂေါစ၊ ရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသောစ၊ ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ မာနောစ၊ မာနကိုလည်းကောင်း၊ မက္ခောစ၊ သုက္ခေးဇူးကိုချေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဩဟိတော၊ ပယ်ချအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရဂ္ဂါ၊ ပွတ်ဆောက်ပျားမှ၊ သာသပေါ၊ ရန်ညှင်းစေသည်၊ ပတိတောဇ္ဇတ၊ ကျသကဲ့သို့၊ ဩဟိတော၊ ပယ်ချအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏။ ယဿ၊ အကြင်စကားဖြင့်၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ၊ နာဘိသဇ္ဇေ၊ အမျက်စသောအားဖြင့်မငြိမိစေ။ အကတ္တသံ၊ မကြမ်းတမ်းသော၊ ဝိညာပိနိံ၊ အနက်ကို သိစေတတ်သော၊ သစ္စံ၊ မှန်သော၊ ဝိရံ၊ စကားကို၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဥဒိရယေ၊ ဆိုရာ၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏။ ယောစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းလောကော၊ လောက၌၊ ဒိဗာရဿံဝါ၊ ဝုဆိုးတန်ဆာစသောအားဖြင့်အရှည်အတို မူလည်းဖြစ်ထသော၊ အနုထူလံဝါ၊ ဗတ္တမြားပလဲစသောအားဖြင့်ငယ်သည်ကြီးသည်မူလည်း ဖြစ်ထသော၊ သုဘာသုဘံဝါ၊ အဖိုးများ အဖိုးနည်း ထိုက်သောအားဖြင့် ကောင်းမကောင်းမူလည်းဖြစ်ထသော၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးအပ်သောသူ ဥစ္စာကို၊ နာဒေတိ၊ မယူ၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏။ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္ထိံ၊ လောကေစ၊ ဤလောက၌လည်းကောင်း၊ ပရိမ္ပိစ၊ တမလွန်လောက၌လည်းကောင်း၊ အာဿ၊ တောင့်တမက်မောသော တဏှာတို့သည်၊ နုဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်၊ နိရာသာသံ၊ တဏှာကင်းပြီးထသော၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအကုသိုလ်တို့မှလွတ်ပြီးထသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာလယာ၊ တဏှာတို့သည်၊ နုဝိဇ္ဇန္တိ၊

မရှိကုန်၊ အညာယ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့ကို အမှန်ထိပြီး၍၊ အကထံ
ကထိ၊ရှစ်ပါးသောဝတ္ထု၌ဖြစ်သောဝိစိကိစ္ဆာကင်းပြီးထသော၊ အမေတော
ဂမ်၊ နိဗ္ဗာန်သို့သက်ဝင်၍၊ အနုပုတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်ထသော၊ ထံပုဂ္ဂလံ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏။ ၊
ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပုညဉ္စ၊
ကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ ပါပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကို လည်းသော၊ ဥဘော၊
နှစ်ပါးကုန်သောကောင်းမှုမကောင်းမှုတို့ကို၊ ဝေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ သင်္ဂ၊ ရာဂ
စသော၊ အပြားရှိသောငြိခြင်းကို၊ ဥပဏ္ဍဂါ၊ လွန်ပြီ၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်
ခြင်းမရှိသော၊ ဝိမုဒံ၊ ရာဂတည်းဟူသော မှုကင်းပြီးထသော၊ သန္တံ၊ စင်
ကြယ်သော၊ ထံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊
ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏။ ဝိမလံ၊ တိမ်စသော အညစ်အကြေးကင်း
သော၊ စန္ဒံ၊ လက္ခံသို့၊ သန္တံ၊ စင်ကြယ်ထသော၊ ဝိပ္ပဿန္တံ၊ ကြည်လင်သော
စိတ်ရှိထသော၊ အနာဝိလံ၊ ကိလေသာနောက်နည်းခြင်း ကင်းထသော၊
နန္ဒိ၊ ရာဂပရိက္ခိဏံ၊ ဘဝသုံးပါးတို့၌ထပ်သောတဏှာကုန်ပြီးထသော၊ တံ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏
ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣမံပလိပထဉ္စ၊ ဤရာဂဟူသောအနှောင့်
အရှက်အပိတ်အပင်ကို လည်းကောင်း၊ ဣမံဒုဂ္ဂဉ္စ၊ ဤကိလေသာဟူသော
ခက်သော ခရီးကို လည်းကောင်း၊ ဣမံသံသာရဉ္စ - ဤသံသရာကို လည်း
ကောင်း၊ အဇ္ဈဂါ၊ လွန်ပြီ၊ တိဇ္ဈော၊ ထေးပါးကုန်သေးကြစေတို့ကိုကူးမြောက်
ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပါရဂံတော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကင်းတစက်သို့ရောက်ပြီ၊ ဈာ
ယီ၊ နှစ်ပါးသောဈာန်ဖြင့်ဈာန်ရှိ၏၊ အနေဇော၊ တဏှာမရှိ၊ ကထံကထိ၊ ယုံမှား
ခြင်းမရှိ၊ အနုပါဒါယ၊ ဥပါဒါန်တို့ဖြင့်မစွဲလမ်းမှု၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသနိ
ဗ္ဗာန်ဖြင့်ငြိမ်း၏၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရား
သည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏။ ၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဓေသာကေ၊ ဤ
သောက၌၊ ကာမေ၊ နှစ်ပါးကုန်သောကာမတို့ကို၊ ပဟတ္တာနု၊ စွန့်ပြီး၍၊ အနာ
ဂါရော၊ ကာမဟူသောအိမ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇေ၊ နေရာ၏၊ ကာမဘေပရိ
က္ခိဏံ၊ ကုန်ပြီးသောကာမ ကုန်ပြီးသောဘဝရှိထသော၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏။ ၊ ယော၊ အ
ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဓေသာကေ၊ ဤသောက၌၊ ဆတဏှံ၊ ဆန္ဒါရိကတဏှာ
ကို၊ ပဟတ္တာနု၊ ပယ်စွန့်ပြီး၍၊ အနာဂါရော၊ တဏှာဟူသောအိမ်မရှိသည်ဖြစ်

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိထောင့်နိဇ္ဈာန်

၍ပရိဗ္ဗဇေ၊ နေရာ၏၊ တဏှာဘာပရိက္ခိတံ၊ ကုန်းပြီးသောတဏှာကုန်ပြီး
 သောဘာဂါထသော၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါ
 ဘုရားသည် ဗြူမိ၊ ဟော၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မာနုဿကံယော
 ဝံ၊ လူနွဲ့ဖြစ်သောငါးပါးသောကာမဂုဏ်နှင့် ဟူ၍ ခြင်းကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဗိဗ္ဗ
 ယောဂံ၊ နတ်နွဲ့ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ဘည်းဟူသောဟူ၍ ခြင်းကို၊ ဥပစ္စဂါ၊
 လွန်ပြီ၊ သဗ္ဗယောဂဝိသံယုတ္တံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ယောဂစေးပါးတို့နွဲ့မ
 ဟူ၍ ထသော၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရား
 သည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏၊ ရတိံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် မွေ့ထျော်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ အရတိံ၊ ကုသိုလ်ကိုပွားခြင်းနှင့် မွေ့ထျော်သည်ဖြစ်၍ ဆန့်ကျင်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ သိတိဘူတံ၊ ငြိမ်းချမ်းထသော၊ နိဂ္ဂုပ
 မိံ၊ ညစ်ညူးခြင်း မရှိထသော၊ သဗ္ဗထောကာဘိဝံ၊ ခပ်သိမ်းသောခန္ဓာဟူ
 သောထောကကိုနှိပ်နှင်း၍ တည်ထသော၊ ဝိရံ၊ လုံ့လဝီရိယရှိထသော၊ တံ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော
 ၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတ္တန်၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ရတိံ၊ ရတေခြင်း
 ကိုလည်း ကောင်း၊ ဥပပတ္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊ သဗ္ဗ
 သော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝေဒီ၊ ကင်စွာပြု၍ထံ၏၊ အသတ္တံ၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိထ
 သော၊ သုဂတံ၊ ပဋိပတ္တိ သို့ကောင်းစွာရောက်ပြီးထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ထရွာစေးပါး
 တို့ကိုထိပြီးထသော၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါ
 ဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏၊ ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂတိံ၊ လားရာကို၊
 ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗမနုဿာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗလူတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဝိကာသဝံ၊ ကုန်းပြီးသော အာသဝရှိထသော၊
 အရဟန္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ အလွန်ဝေးထသော၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မ
 ဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏၊ ယသ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုရေစ၊ အတိတ်ခန္ဓာ၌ လည်းကောင်း၊ ပစ္စာစ၊ အနာဂတ်ခန္ဓာ၌
 လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေစ၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ၌လည်းကောင်း၊ ကိဉ္ဇနံ၊ တဏှာဂါဟု
 ဆိုအပ်သော ကိဉ္ဇနသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အကိဉ္ဇနံ၊ ရာဂကိဉ္ဇနသည်တို့ဖြင့်ကိ
 ဉ္ဇနမရှိထသော၊ အနာဒါနံ၊ စွဲထမ်းခြင်းမရှိထသော၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မ
 ဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏၊ ဥသတံ၊ မကြောင့်
 မရွံ့သည်ဖြစ်၍ ဥသဘာနှင့်တူထသော၊ ပဝရံ၊ မြတ်ထသော၊ ဝိရံ၊ လုံ့လဝီရိယ
 ရှိထသော၊ မဟေသိံ၊ မြတ်သောသီလက္ခန္ဓစသော ကျေးဇူးအပေါင်းကိုရှာ
 ပြီးထသော၊ ဝေဒိတိ၊ တာဝိန်၊ သုံးပါးသောမာန်တို့ကိုအောင်ပြီးထသော၊ အနေဇံ၊

တဏှာထည်းကင်းထသော၊ နှာတကံ၊ ကိလေသာကိုဆေးထေ့၍ပြီးထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိပြီးထသော၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏။ ၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသောခန္ဓာကို၊ ဝေဒိ၊ ထင်စွာပြု၍သိ၏။ သဂ္ဂါပါယဉ္စ၊ နှစ်ဆဲ့ခြေပ်ပါးသောဒေဝလောကအပြားရှိသောသဂ္ဂလေးပါးအပြားရှိသော အပါယ်ကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်မြင်၏။ အထော၊ ထိုမြို့၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ဇာတိက္ခယဟုဆိုအပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပဒေက္ခာ၊ ရောက်၏။ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော၏။ ယဒိဒံနာမဂေါတ္တံ၊ အကြင်မင်းပုဏ္ဏားထာရန္ဒါဇဝါသေဠစသော အမည်အနွယ်ကို၊ ပကပ္ပိတံ၊ အပြားဖြင့်ကြံအပ်၏။ ဧသော၊ ဤသို့ကြံအပ်သော အမည်အနွယ်သည်။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ သမညာဟိသမညာဝေ၊ ဗညတံ၊ မျှသာတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတံ၊ အမည်အနွယ်သည်၊ သမစ္စံ၊ သရက်သဖြင့်၊ သရဒါဂတံ၊ အစဉ်ဇာ၏။ ဧတံ၊ ဤအမည်အနွယ်ကို၊ ထတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုဖွားသောကလ၌၊ ပကပ္ပိတံ၊ အဆွေအမျိုးစသည်တို့သည်ပြုအပ်စီရင်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမညံဝေ၊ ဗညတံ၊ မျှသာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပကပ္ပိတံ၊ အပြားဖြင့် ပြုအပ်စီရင်အပ်သော၊ ဧတံ၊ ဤအမည်အနွယ်ကို၊ အေနန္တရံ၊ အနန္တရံ၊ ကြံ၍ပြုအပ်သော ဗညတံ၊ မျှဝေ၊ ဟာရေ၊ တည်းဟု မထိကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ နှလုံးစွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ဒိဗ္ဗိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ အနုသယိတံ၊ အစဉ်မပြတ်ကိန်းဝင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိ၏အစဉ်ကိန်းဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံနာမဂေါတ္တံ၊ ထိုမင်းပုဏ္ဏားဘာရန္ဒါဇဝါသေဠစသော အမည်အနွယ်ကို၊ အေနန္တရံ၊ အနန္တရံ၊ မထိကုန်သည်ဖြစ်၍ သာသျှင်၊ ဇာတိယာ၊ အဖြစ်အားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗြုန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ၊ ဇေဗ္ဗံ၊ အမျိုးဖြင့် ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇေဗ္ဗံ၊ အမျိုးဖြင့်၊ အဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားမဟုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မုနာ၊ အမှုဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မုနာ၊ အမှုဖြင့်၊ အဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားမဟုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မုနာ၊ အမှုဖြင့်၊ ကဿကော၊ ကဿကမည်သည်၊ ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မုနာ၊ အထူးထူးသောအထတ်ကို၊ သင်သောအမှုဖြင့်၊ သိပ္ပိကော၊ သိပ္ပိကမည်သည်၊ ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မုနာ၊ ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းအမှုဖြင့်၊ ဝါဏံ၊ ဇေ၊ ဝါဏီ၊ မည်သည်၊ ဟောတိ၊ မဖြစ်၊

သုတ္တန်ပါဠိတော်နိဿယ

ကမ္မုနာ၊ သူဘဝါးတို့၏အမှုကိုးငယ် နှို ဆောင်သောအမှုဖြင့်၊ ပေထိကော၊
 ပေထိကမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မုနာ၊ နိုးမှုဖြင့်၊ စောရာဝိ၊ စောရမည်
 သည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မုနာ၊ ထိုးပစ်သောအမှုဖြင့်၊ ယောဓာဇိပေါပိ၊
 ယောဓာဇိမည် သည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မုနာ၊ ထောင်းထတ်သော
 အမှုဖြင့်၊ ယာစကော၊ ယာစကမည် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မုနာ၊ အမှုဖြင့်၊
 ရာဇာပိ၊ မင်းမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒဿာပဒိုစ္စ
 သမုပ္ပါဒဿာပိနော၊ ဤမည်သော အကြောင်းဖြင့်၍ အကျိုးဖြစ်၏ဟူ၍ပဒိုစ္စ
 သမုပ္ပါဒကိုကြားထတ်ကုန်ထသော၊ ကမ္မဝိပါကကောဝိဒ၊ ကံ၏အကျိုး၌
 လိမ္မာကုန်ထသော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်သောအတိုင်း၊ ဧတံကမ္မံ၊ ထိုထိုသို့သော အမှုကိုပြီးစေဘတ်သော၍
 စေတနာကံကို၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏၊ လောကော၊ သတ္တလောကသည်၊
 ကမ္မုနာ၊ ကံဖြင့်၊ ဝတ္တတိ၊ ထိုထိုသို့သော ဝတ်တို့၌ဖြစ်၏၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါ
 သည်၊ ကမ္မုနာ၊ ကံဖြင့်၊ ဝတ္တတိ၊ ထိုထိုသို့သောဝတ်တို့၌ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ယာယတော၊ သွားသော၊ ရုထဿ၊ ရုထား၏၊ အာဏိ၊ အကန့်ပတ်နုသည်၊
 ဗန္ဓနံ၊ ဖွဲ့သကဲ့သို့၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကမ္မုနိဗ္ဗန္ဓနာ၊ ကံဟူသော
 အဖွဲ့ကိုကုန်၏၊ တပေနစ၊ ချောင်အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မစရိယေနစ
 မေထုန်မှကြဉ်သောမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံယမေနစ၊ သီ
 လဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေမနဇ၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧတေ
 န၊ ဤမြတ်သောကံဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဇော၊ ပုဏ္ဏားမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ က
 သ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံဗြာဟ္မဏံ၊ ထိုဗြာဟ္မ
 ဏအဖြစ် သည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဧတံ၊ ဤကံ
 သည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တ
 သ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတေန၊ ဤမြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောကံဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဇော၊
 ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ တိဟိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏၊ သန္တော၊ ငြိမ်းပြီး
 သောကိလေသာရှိ၏၊ ဝိဘုဂ္ဂန္တိ၊ ကုန်ပြီးသော တဝယ်ရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂ
 ယော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သက္ကောစ၊ သိကြားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 ဝါသေဠ၊ ဝါသေဠ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာတိ၊ သိထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါသေဠသာရုစ္စိ၊ ဝါသေဠသာရုစ္စိအ

မည်ရှိကုန်သော၊ မာဏဝါ၊လုလင်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာထုရားကို၊
 ဇေတဝစနံ၊ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါရံ၊ဈေယျာဏ်ကုန်၏၊ ကိံအဝေါရံ၊အ
 ထယ်သို့ဈေယျာဏ်ကုန်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊အရှင်ဂေါတမ၊အဘိက္ကန္တံ၊
 အသွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဘဝံဂေါတမော၊အရှင်ဂေါတမသည်၊ နော၊
 အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊အသက်ထက်
 ဆုံး၊သဇေတံ၊ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတေ၊ဆည်းကပ်ကုန်သော၊ဥပါသကော၊
 ဥပါသကာတို့ဟူ၍၊ ဓာရေတု၊မှတ်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါရံ၊
 ဈေယျာဏ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သုတံ၊ကြားရလိုက်၏၊ ဝါသဠေသုတ္တံ၊ဝါ
 သေဠသုတ်ထည်း၊ ။

ဘန္တေ၊အရှင်ထုရားကဿပ၊ဣဒံသုတ္တံ၊ဤကောကာလိယသုတ်ကို၊မေ
 မယာ၊အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာထုရား၏၊သန္တိ၊ကား၊အ
 ထံးဘင်္ဂ၊ ဝေံ၊ဤသို့၊သုတံ၊ကြားလိုက်ရ၏၊ ကိံသုတံ၊အဘယ်သို့ကြား
 လိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊တပါးသော၊သမယံ၊အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာထုရား
 သည်၊သာဝဏ္ဏိ၊သံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ အနာထပိလ္လိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူ
 ဌေး၏၊အာရာမေ၊နှလုံးမွေ့၊ပျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ဇေတဝနေ၊ဇေတ
 ဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ အထခေါ၊ထိုသို့နေထိုင်မူ
 သောအခါ၌၊ ကောလိယော၊ ကောလိယအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း
 သည်၊ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ
 ၏၊တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ဥပသကံ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံ၊ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေ
 ပြီး၍၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ဧက
 မန္တံ၊သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဘိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊ဧကမန္တံ၊သင့်
 တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဘိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ ကောလိ
 ယော၊ ကောလိယအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာ
 ထုရားကို၊ ဇေတဝစနံ၊ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ဈေယျာဏ်၏၊ ကိံအဝေါစ၊အ
 ဘယ်သို့ဈေယျာဏ်သနည်း၊ ဘန္တေ၊မြတ်စွာထုရား၊သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဏနာ၊
 သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂဏသန်တို့သည်၊ ပါပိစ္ဆာ၊ယုတ်မာသော၊ အလိုရှိကုန်၏၊
 ပါပိကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဣစ္ဆာနံ၊အလိုတို့၏၊ ဝသံ၊အလိုနိုင်ဝံသို့၊ဂ
 တာ၊လိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဈေယျာဏ်၏၊ ဝေံ၊ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊
 ဈေယျာဏ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ကောလိယံ၊ကော
 လိယအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊ဇေတဝစနံ၊ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ကောလိယ၊

ကောလိယ၊ တံ၊ သင်သည်၊ မာဟောဝံ၊ မဆိုသင့်၊ ကောလိယ၊ ကောလိယ၊ တံ၊ သင်သည်၊ မာဟောဝံ၊ မဆိုသင့်၊ ကောလိယ၊ ကောလိယ။ တံ၊ သင်သည်၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနေသု၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာနံတိန္ဒြ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပသာဒေဟိ၊ ကြည်စေလော၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနာ၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာနံတိသည်၊ ပေသလာ၊ ချစ်အပ်သော သီလရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ၊ ဧဝံ၊ ဤ၊ ဝစနံ၊ ဤ၊ စကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒုတိယစွံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ (ပ)၊ တတိယစွံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ကောလိယော၊ ကောလိယအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံ၊ ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊ စန္ဒေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သဒ္ဓါယိကော၊ ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော သဒ္ဓါ၏လား၊ ခြင်းကိုပြုသည်၊ ပစ္စာယိကော၊ ယုံကြည်ခြင်းကို ပြုသည်ဟုတ်၏ ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ဆောင်သောသူသည်၊ ကိစ္ဆာပိ၊ ဟာဘိ၊ အကယ်၍မူကား ဖြစ်စေ၏ရှင်၊ အထခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပြီး သော်လည်း၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနာ၊ သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာနံတိသည်၊ ပါဝိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိကုန်၏၊ ပါဝိကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဣစ္ဆာနံ၊ အလိုတို့၏၊ ဝထံ၊ အလိုနိုင်ငံသို့၊ ဂတော၊ လိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ တတိယစွံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကောကောလိယံ၊ ကောကောလိယအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဧဝံ၊ ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ကောကောလိယ၊ ကောကောလိယ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာဘဏိ၊ မဆိုသင့်၊ ကောကောလိယ၊ ကောကောလိယ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာဘဏိ၊ မဆိုသင့်၊ ကောကောလိယ၊ ကောကောလိယ၊ တံ၊ သင်သည်၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနေသု၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာနံတိန္ဒြ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပသာဒေဟိ၊ ကြည်စေလော၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနာ၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာနံတိသည်၊ ပေသလာ၊ ချစ်အပ်သော သီလရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကောကောလိယော၊ ကောကောလိယအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဗ္ဗာယ၊ ထ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ လက်ျာရစ်ထည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲထေ၏၊ ကောကောလိယဿ၊ ကောကောလိယအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ နေ့စ၊ ရဟန်းအားလည်း၊ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲစွား၍မကြာမြင့်မီ၊ သာသပမက္ကာဟိ၊ ရန်ညှင်းစေအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်

သော၊ ပဉ္စကမ္မာ၊ နုတ္တတိနာတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ ကာယော၊ ကိုယ်
သည်၊ ဗျဇော၊ မြန်နှံ့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာသမမတ္တိယော၊ မှန်ညှင်း
စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဓုက္ခမတ္တိယော၊ ပဲနောက်စေ့
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဓုက္ခမတ္တိယော၊ ပဲနောက်
စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကဠာယမတ္တိယော၊ ပဲလွန်း
ပဲကြီး အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကဠာယမတ္တိ
ပဲလွန်းပဲကြီးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကောဠမ္မိမတ္တိ
ယော၊ ကလေးစေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကောဠ
မ္မိမတ္တိယော၊ ကလေးစေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကော
ထမတ္တိယော၊ ကလေးသီးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ကောထမတ္တိယော၊ ကလေးသီးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်ကုန်၍၊ အာမထကမတ္တိယော၊ ရှစ်ရှားသီးလုံးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊
အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာမထကမတ္တိယော၊ ရှစ်ရှားသီးအလုံးအတိုင်းအ
ရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗေဠုဝသဇာဓုကမတ္တိယော၊ ဥသျှစ်သီး
နုလုံးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗေဠုဝသဇာဓုက
မတ္တိယော၊ ဥသျှစ်သီးနုလုံးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဗိ
လ္လာမတ္တိယော၊ ဥသျှစ်သီးရင့်လုံးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဗိလ္လာမတ္တိယော၊ ဥသျှစ်သီးရင့်လုံးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ
ဖြစ်ကုန်၍၊ ပဘိဇ္ဇိံ သု၊ ကွဲကုန်၏။ ငုဗ္ဗိဉ္စ၊ ပြည်သည်ထည်းကောင်း၊ ထောဟိ
တဉ္စ၊ သွေးသည်ထည်းကောင်း၊ ပဂ္ဂုရိံ သု၊ ယိုပိုးကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ
၌၊ ကောကာလိယော၊ ကောကာလိယအမည်ရှိသော၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
ကေနေဝါဗာဓေန၊ ထိုအနာဖြင့်သာလျှင်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု
၏။ ကာလကံ၊ စာ၊ သေသော၊ ကောကာလိယော၊ ကောကာလိယအမည်
ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ စ၊ ရဟန်းသည်ထည်း၊ သာရိယုတ္တမောဂ္ဂဇာနေသု၊ သာရိယု
တ္တရာမောဂ္ဂဇာနတို့၌၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို။ အာစာ၊ တေတွာ၊ ထိုခိုက်ပြစ်မှား၍၊
ပဒမနိရယေ၊ ပဒမဝရံ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗြဟ္မာသဟံပထိ၊
သဟံပထိဗြဟ္မာသည်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ ယံ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊
ညဉ့်သန်းခေါင်၌၊ အဘိက္ကန္တံ၊ ဝဇ္ဇော၊ အလွန်နှစ်လိုသောအဆင်းရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ကေဝထကပ္ပံ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်း ကျင်သော၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝနံ
ကျောင်းတော်ကို၊ ဩသာသေတွာ၊ အရောင်ဖြင့်ထွန်းလင်းစေ၍၊ ယေန၊
အကြင်အရပ်၌၊ ထဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထို

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

မြတ်စွာထုရားရှိတော်မူရာအရပ်ထိုးဥပသကံမိ။ကပ်ထေဇာ။ဥပသကံမိတွာ
ကပ်ထေဇာပြီး၍၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွာရှိသိုး
ပြီး၍၊ကေမန္တံ၊သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာထိ၊ ရပ်ထေဇာ၊
ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဋ္ဌိတာခေါ၊ရပ်ပြီးသော၊ဗြ
ဟ္မာသဟံပတိ၊သဟံပတိဗြဟ္မာသည်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာထုရားကို၊ ဇေဝံ
စနံ၊ဤစကားကို၊အဝေါစ၊ဈျောက်၏၊ကိံအဝေါစ၊အဘယ်သို့ဈျောက်သ
နည်း၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာထုရား၊ ကောကာလိယော၊ကောကာလိယအမည်ရှိ
သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ကာလံကတော၊သေဖြ၊ ဘန္တေ၊မြတ်စွာထုရား၊
ကာလံကတော၊သေပြီးသော၊ကောကာလိယော၊ ကောကာလိယအမည်ရှိ
သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်လည်း၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဏာနေသု၊သာရိပုတ္တ
ရာမောဂ္ဂဏာနံတို့၌၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊အာစာထေတွာ၊ထိခိုက်ပြစ်မှား၍၊ ပဒမ
နိရယေ၊ပဒမခဲ၌၊ဥပပန္နော၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဗြဟ္မာသဟံပတိ၊ သဟံပ
တိဗြဟ္မာသည်၊ ဣဒံစနံ၊ဤစကားကို၊အဝေါစ၊ဈျောက်၏၊ ဣဒံစနံ၊ဤ
စကားကို၊ဝတွာ၊ဈျောက်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာထုရားကို၊ ပဒက္ခိတံ၊
လကျာရစ်ထုည့်သည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊တက္ကေဝံ၊ထိုအရပ်မှသာလျှင်၊အန္တ
ရဓာယိ၊ကွယ်ထေဇာ၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊
ဘဿာရတ္တိယာ၊ထိုညဉ့်၏၊အစ္စယေနံ၊လွန်သောအခါ၌၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့
ကို၊အာမန္တေထိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအာမန္တေထိ၊အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသ
နည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣမံရတ္တိံ၊ဤညဉ့်၌၊ဗြဟ္မာသဟံပတိ၊ သဟံပတိ
ဗြဟ္မာသည်၊အဘိက္ကန္တယ၊ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊သန်းခေါင်း
အခါ၌၊(ပ)၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဗြဟ္မာသဟံပတိ၊သဟံပတိဗြဟ္မာသည်၊ ဣဒံ
စနံ၊ဤစကားကို၊အဝေါစ၊ဈျောက်၏၊ဣဒံ၊ဤစကားကို၊ဝတွာ၊ဈျောက်
ပြီး၍၊ဝါ၊ထုရားကို၊ပဒက္ခိတံ၊လကျာရစ်ထုည့်သည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ တ
က္ကေဝံ၊ထိုအရပ်မှသာလျှင်၊ အန္တရဓာယိ၊ကွယ်ထေဇာ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာမ
န္တေထိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဝေံ၊ဤသို့၊ဝတ္တေ၊မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊အည
တရော၊မထင်ရှားသော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာထုရားကို၊
ဘန္တေ၊မြတ်စွာထုရား၊ပဒမနိရယေ၊ပဒမခဲ၌၊ အာယုပ္ပမာတံ၊ အသက်
အတိုင်းအရှည်သည်၊ ကိံဝနိစံနုခေါ၊ အဘယ်မျှလောက်ရှည်မြင့်ကြာသ
နည်း၊ဣတိဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ဈျောက်၏၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊
ပဒမနိရယေ၊ပဒမခဲ၌၊ အာယုပ္ပမာတံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊နိ
စံခေါ၊ရှည်မြင့်ကြာသည့်သာတည်း၊ဧတ္ထကာနိဝဿာနိတိဝါ၊ဤမျှအတိုင်း

အရှင်ရှိသောနှစ်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဧက္ကကာနိဝဿသတသနိတိဝါ၊
 ဤမျှအတိုင်းအရှင်ရှိသော နှစ်အရာတို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဧက္ကကာနိဝ
 သသဟဿသနိတိဝါ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှင်ရှိသော နှစ်အထောင်တို့ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဧက္ကကာနိဝဿသတ သဟဿသနိတိဝါ၊ ဤမျှအတိုင်းအ
 ရှင်ရှိသောနှစ်အထိန်းတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သံခါတုံ၊ ရေထွက်အံ့သော
 ဌါ၊ နသုကရုံ၊ မပြုလွယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဟန္တေ၊ အရှင်ထု
 ရား၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာပန၊ တတ်ကောင်းပါ၏လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓတ္တ၊ ဝျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သက္ကာ၊
 တတ်ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝိသတိခါရိ
 ကော၊ ခါရိနှစ်ဆယ်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်း၌ ဖြစ်သော၊
 တိလဝါဟော၊ နှင်းတထွန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုနှင်းတထွန်းမှ၊
 ပုရိသော၊ ဖောက္ခိယားသည်၊ ဝဿသတသဝဿသထသ၊ အနှစ်တရာ
 အနှစ်တရာ၏၊ အစူယေန၊ လွန်သောအခါ၌၊ ဧကမေကံ၊ အလုံးတလုံးသော၊
 တိလံ၊ နှင်းကို၊ ဥဒ္ဓဒေယျ၊ ထုတ်ရာ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝိပုထရံခေါ၊ လျှင်စွာ
 သာလျှင်၊ ဝိသတိခါရိကော၊ ခါရိနှစ်ဆယ်ရှိသော၊ ကောသလကော၊ ကော
 သလတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ သောတိလဝါဟော၊ ထိုနှင်းထွန်းသည်၊ ဣမိနာဥပ
 ဟ္တမေန၊ ဤထုတ်သော လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယာခါနံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊
 ရောက်ရာ၏၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အဗ္ဗုဒ္ဓေါနိရယော၊ အဗ္ဗုဒ္ဓအရေအတွက်
 ရှိသော ခရဲအသက်သည်၊ ပရိယာခါနံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ နုတ္တေဝဂစ္ဆေယျ၊ မ
 ရောက်ရာ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်သော၊ အဗ္ဗုဒ္ဓါနိရယော၊ အဗ္ဗုဒ္ဓ
 အရေအတွက်ရှိသော ခရဲအသက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သ
 ကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဧကော၊ တခုသော၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓေါနိရယော၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓခရဲ၏
 အသက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်သော၊ နိရ
 ဗ္ဗုဒ္ဓါနိရယော၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓခရဲ၏အသက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ကုန်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အဗ္ဗဗေဒနိရယော၊ အဗ္ဗဗေဒခရဲ၏
 အသက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်သော၊ အဗ
 ဗေဒနိရယော၊ အဗ္ဗဗေဒအရေအတွက်ရှိသော ခရဲအသက်တို့ သည်၊ ဟောန္တိ သေ
 ယျထာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အဟဟောနိ
 ရယော၊ အဟဟခရဲ၏ အသက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝိသ
 တိ၊ နှစ်ဆယ်သော၊ အဟဟနိရယော၊ အဟဟခရဲ၏ အသက်တို့သည်၊

ဟောန္တိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အဓုဓုခနိရယော၊ အဓုဓုအရေအတွက်ရှိသော ငရဲအသက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်သော၊ အဓုဓုခနိရယော၊ အဓုဓုငရဲ၏အသက်တို့သည်၊ ဟောန္တိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ကုရဒဒါနိရယော၊ ကုရဒအရေအတွက်ရှိသောငရဲအသက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်သော ကုရဒါနိရယော၊ ကုရဒငရဲ၏အသက်တို့သည်၊ ဟောန္တိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဧကော၊ တခုသော၊ သောဂန္ဓိကောနိရယော၊ သောဂန္ဓိကအရေအတွက်ရှိသော ငရဲအသက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်သော၊ သောဂန္ဓိကာနိရယော၊ သောဂန္ဓိကငရဲ၏အသက်တို့သည်၊ ဟောန္တိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ဥပ္ပလကောနိရယော၊ ဥပ္ပလကအရေအတွက်ရှိသောငရဲအသက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်သော၊ ဥပ္ပလကနိရယော၊ ဥပ္ပလကငရဲ၏အသက်တို့သည်၊ ဟောန္တိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ပုဏ္ဏရိကောနိရယော၊ ပုဏ္ဏရိကအရေအတွက်ရှိသောငရဲအသက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်သော၊ ပုဏ္ဏရိကာနိရယော၊ ပုဏ္ဏရိကငရဲ၏အသက်တို့သည်၊ ဟောန္တိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ပဒုမောနိရယော၊ ပဒုမအရေအတွက်ရှိသော ငရဲအသက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ကောကာလိယော၊ ကောကာလိယအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂထာနသု၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂထာနတို့၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အာစာ၊ ထေတွာ၊ ထိခိုက်ဖြစ်မှား၍၊ ပဒုမံနရယံ၊ ပဒုမငရဲ၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ သုဂတော၊ ကင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝိသတိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဗာထော၊ သူရိက်သည်၊ ဟာယ၊ အကြင်ကြမ်းတန်းသောစကားဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုပ္ပာသိတံ၊ စွပ်စွဲ ကဲ့ရဲ့သည်ဖြစ်၍ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သော၊ တံ၊ ထိုကြမ်းတန်းသောစကားကို၊ တဏှာတက္ခော၊ ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊

ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။ ကုခါရိ၊ ဖြတ်တတ်သည် ဖြစ်၍ သားမနှင့်တူသော၊ သာ၊ ထို
 ကြမ်းတန်းသောစကားသည်။ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သော၊ ပုရိသဿ၊ ယောက္ခိား
 ၏၊ မုခေခံတွင်း၌လျှင်၊ ဇာယထေ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နိန္ဒ
 ယံ၊ ကဲ့ရဲ့ ကိုက်သောသူကို၊ ပသံသတိ၊ မြီးပွင်း၏။ ယော၊ အကြင်သူကို၊ ပသံ
 သိယော၊ မြီးပွင်းထိုက်၏။ တံပါ၊ ထိုမြီးပွင်းထိုက်သော သူကိုမူလည်း၊ နိန္ဒ
 တိ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ မုခေခံတွင်းဖြင့်၊ ကလိံ၊ အပြစ်ကို၊
 ဝိစိနာတိ၊ ဆည်းဘူး၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ထေနကလိနာ၊ ထိုအပြစ်
 ဖြင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ။ ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အက္ခေ
 သု၊ အန်ကစားရာ တို့၌၊ သဗ္ဗသာဝိ သဗ္ဗေနဝိ၊ အလုံးစုံသော ဥစ္စာနှင့်
 လည်း ကောင်း၊ အတ္တနာဝိ၊ ကိုယ်နှင့် လည်းကောင်း၊ သဟာဝိ၊ တကွ
 လည်း၊ ယောနေပရာဇယော၊ အကြင်ဥစ္စာ၏ရှုံးခြင်းသည်၊ အပ္ပမက္ကော၊
 အနည်းငယ်သာဖြစ်သောကလိံ၊ အပြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အ
 ကြင်သူသည်။ သုဂတေသု၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတတ် ကုန်သော
 သုရားပစ္စေကံဗုဒ္ဓါသာဝကတို့၌၊ မနံ၊ စိတ်ကို၊ ပဒေါသသေ၊ ပြစ်မှားစေ၏
 တဿ၊ သိုသူ၏။ အယမေဝ၊ ဤပြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ မဟတ္တရော၊ အလွန်
 ကြီးထွားသောကလိံ၊ အပြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ပဒေါသော၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်။ မဟတ္တရော၊ ကြီးစွာသောအပြစ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အရိယဂရဟိ၊ အရိ
 ယာတို့ကို ကဲ့ရဲ့သောသူသည်၊ တံဝါစဉ္စ၊ ထိုကဲ့ရဲ့သော စကားကိုလည်း
 ကောင်း၊ တံမနဉ္စ၊ ထိုပြစ်မှားသော စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏီဓာယ၊
 သောက်တည်၍၊ ယံကာလံ၊ အကြင်ကာလပတ်လုံး၊ ပါဇကံ၊ မကောင်း
 သော၊ နိမုယံ၊ ချေသို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်၏။ သောကာလော၊ ထိုကာလသည်၊ သတ
 သဟဿာနံ၊ နိရုဗ္ဗဒါနံ၊ တထိန်းသော၊ နိရုဗ္ဗဒတို့၏။ ဆတ္တိံ သတိ၊ သံ၊ ဆယ်
 ခြောက်တို့လည်း ကောင်း၊ အပ္ပဒါနံ၊ အပ္ပဒတို့၏။ ပဉ္စ၊ ငါးခုတို့လည်း
 ကောင်း၊ ဣက္ကော၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ မဟတ္တရော၊ ကြီးစွာသောကလိံ၊ အပြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သော၊ အကြင်သူသည်။ အတုဘဝါဒိ၊ အရိယာတို့ကို စွင်စွဲကဲ့ရဲ့သောအား
 ဖြင့်မဟုတ်သောစကားကိုဆိုသည်ဖြစ်၍၊ နိရယံ၊ ပဒမစသော၊ ချေ၌၊ ဥပေ
 တိ၊ ကျက်၏။ ယောဝါပိ၊ အကြင်သူယုတ်သည်မူလည်း၊ ကတွာ၊ အရိယုပ
 ဝါဒစသောကြီးစွာသော အကုသိုလ်ကံကိုပြုပြီး၍၊ နကရောဒိတိ၊ ငါမပြု
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တေဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်လောက်တို့သည်

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိထောဝ်နိဿယ

လည်း၊ ပေစွာတမလွန်ဘာသို့သွားကုန်၍၊ သမာတကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ နိဟိနကမ္ဘာ၊ ယုတ်သောအကုသိုလ်ကံရှိကုန်သော၊ မနုဇာ၊ လူတို့
 သည်၊ ပရတ္ထ၊ တမလွန်ဘဝန္တိ၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇရေး၊ ဖြစ်ရကုန်၏၊ ယော
 ဗာဏော၊ အကြင်သူရိက်သည်၊ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ နှလုံးဖြင့်ဖြစ်မှားခြင်း မရှိထ
 သော၊ သုဒ္ဓဿ၊ မောဟမရှိစင်ကြယ်ထသော၊ အနဂီဏဿ၊ ယုတ်မာသော
 အလိုမရှိထသော၊ ပေါသဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်ထသော၊ နရသဿ၊ လူအား၊
 ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏၊ တံပါပံ၊ ထိုပြစ်မှားသောမကောင်းမှုကိုကံသည်၊ တမေ
 ဝဗာလံ၊ ထိုရိက်သော သူကိုသာလျှင်၊ ပေစွတိ၊ တဖန်ရှောက်၏၊ ပဒိုဝါတံ၊
 လေညာသို့၊ ဝိက္ကော၊ ပစ်အပ်သော၊ သုရမောရဇော၊ သိမ်မွေ့သောမြူသည်၊
 တမေဝ၊ ထိုပစ်သောသူသို့သာလျှင်၊ ပေစွတိ၊ တဖန်ပြန်သကဲ့သို့၊ တမေ
 ဝဗာလံ၊ ထိုရိက်သောသူသို့သာလျှင်၊ ပေစွတိ၊ တဖန်ရှောက်၏၊ အာဂုသော
 ကောကာလိယ၊ ငါ့ရှင်ကောကာလိယ၊ ယော၊ အကြင်သင်သို့သောသူသည်၊
 ဝေသာဘဂုဏေ၊ ဝေသာဘဟူသော ဂုဏ်၌၊ အနုယုက္ကော၊ အစဉ်မပြတ်ယှဉ်
 ၏၊ အသဒ္ဓေါ၊ တုရားစသည်တို့၌မယုံကြည်၊ ကဒရိယော၊ စဉ်းလည်းခြင်းရှိ
 ၏၊ အဝဒည၊ တုရားစသည်တို့၏အဆုံးအမကိုမယူ၊ မစ္ဆရိ၊ ငါးပါးသောဝန်
 တိုခြင်းဖြင့်ဝန်တိုခြင်းရှိ၏၊ ပေသုဏိယသ္မိံ၊ သာဝကတို့၏ ကွဲပြားခြင်းကို
 အလို ရှိသော အဖြစ်ဖြင့် ချောပစ်ရုံး တိုက်ခြင်း၌၊ အနုယုက္ကော၊ ယှဉ်၏၊
 သော၊ ထိုသင်သို့သောသူသည်၊ အညေ၊ ဆဲရေးခြင်းငှါ မထိုက်ကုန်သော
 တပါးသောသူတို့ကို၊ ဝစသာ၊ ငါကားဖြင့်၊ ပရိဘာသတိ၊ ဆဲရေး၏၊ ခရ
 ဒုပ္ပ၊ နှုတ်မငြိမ်သောသူ၊ ဝိဘုတ၊ အမှန်ကင်းသောသူ၊ အနရိယ၊ သူတော်မ
 ဟုတ်သူယုတ်၊ ဘုန်ဟုတ်၊ အစီးအပွားကိုပျက်တတ်သောသူ၊ ပါပက၊ ယုတ်
 မာသောသူ၊ ဒုက္ကမုကာရိ၊ မကောင်းသဖြင့် ငြုလေ့ရှိသောသူ၊ ပုရိသန္တိမ၊
 ယောကျ်ားထကာတို့၏အယုတ်၊ ကလိ၊ အသရေမရှိသောယောကျ်ား၊ တံ၊
 သင်သည်၊ ဗဟုဘာဏိ၊ များစွာကဲ့ရဲ့သောစကားကိုဆိုတတ်သည်၊ အဟု၊
 ဖြစ်၏၊ ဣဓ၊ ဤသံသနာတော်၌၊ နေရယိဒကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်လတ္တံ့သောသူ
 သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရုဿကောကာလိယ၊ ငါ့ရှင်ကောကာလိယ၊ တံ၊
 သင်သည်၊ ရဇံ၊ ကိလေသာဟူသောမြူကို၊ အဟိတာယ၊ ယုတ်မာသောအ
 ကျိုးငှါ၊ အာကိရသိ၊ မိမိ၌ထောင်ဘိ၏၊ အဟိတာယ၊ ယုတ်မာသောအကျိုး
 ငှါ၊ သန္တေ၊ သူကောင်းတို့ကို၊ ဝရဟသိ၊ ကဲ့ရဲ့ဘိ၏၊ ကိဗ္ဗိသကာရိ၊ အလွန်
 ကြမ်းသော မကောင်းမှုဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ဒုစ္စရိတာနိ၊
 မကောင်းမှုတို့ကို၊ ဝရိတ္တာ၊ ကျင့်၍၊ ဝိရက္ကံ၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ပ

ပတံ၊ ကျရာဖြစ်သော ငရဲတည်းဟူသော ကြီးစွာသော ချောက်ထိုး၊ ဂန္ထတိ
 ခေါ်သွားသလျှင်ကတည်း၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ကဿပိ၊ တရံတယောဂံသော
 သူ၏၊ ကမ္မံပြုအပ်ပြီးသောကံသည်၊ နုနုဿတိ၊ မပျောက်၊ တံ၊ ထို၊ ဟုဆိုထံအ
 ကုသိုလ်ကံသည်၊ ဧဟိ၊ ရောက်၏၊ ဟတံဂတံ၊ ဆည်းပူးအပ်ပြီးသောကံ
 သည်၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဧဟိ၊ ရောက်၏၊ သကန္တိ၊ ကံရှင်သည်၊ တံကမ္မံ၊ ထို
 ကံကို၊ ဝဿတေ၊ ရ၏၊ ကိဗ္ဗိဿကုရိ၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသော၊ မဇ္ဈော၊
 ပညာနုသောသူသည်၊ ပမုထောကေ၊ တမလွန်လောကန္တိ၊ အတ္တနိ၊ ဝိဝိန္တိ၊ ရက္ခံ၊
 ဆင်းရဲကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အယောသံကုသမာဟတံ၊ သံတံသင်းတို့ဖြင့်
 အပြည့်နက်အပ်ထသော၊ ဌာနံ၊ ကမ္မကရုဏပြုရာသို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်ရ၏၊ တ
 ဣဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ကိဏ္ဍဓာရံ၊ ထက်သော အသွားရှိထသော၊ အယ
 သုလံ၊ သံတံကျင်သို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်ရ၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ တတ္ထံ၊ လောလော
 ပုသော၊ အယောဂဠာသန္တိတံ၊ ဥသျှင်မှည့်သဏ္ဍာန်ရှိသော ကြေးနီသံခဲဖြစ်
 သော၊ ဘောဇနံ၊ အစာသည်၊ တထာသမိုဇ္ဈပံ၊ ထိုပြုအပ်သောကံအား၊ ချော်
 စွာ၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဟံ၊ ထိုပူသော ကြေးနီရေသံခဲကို၊ မြို့ရသော ငရဲသို့၊ ဥပေတိ၊
 ကပ်ရ၏၊ ၊ ဝဒန္တာ၊ ဘမ်းကုန်ပုတ်ခတ်ကုန်ဟုဆိုကုန်သော ငရဲတို့သည်၊
 ဝဂ္ဂံ၊ သာယာသောစကားကို၊ နုဟိဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ နုဘိဝဒန္တိ၊ သိမ်မွေ့
 သောအဖြစ်ဖြင့်ရှေးရှုမကပ်ကုန်၊ တာတံ၊ ဂိုးကွယ်ရာ၏အဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊
 ရော့၍၊ နုဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ သန္တတေ၊ ခင်းအပ်သော၊ အင်္ဂါ၊ ရေ၊ မီး၊ ကျီး၊ နွဲ့၊ နေ
 ရဟိ၊ ကသတ္ထာ၊ ငရဲသားတို့သည်၊ သယန္တိ၊ အိပ်ရကုန်၏၊ သမ္ပဇ္ဇလိတံ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ ဂိနိံ၊ မီးသို့၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ရကုန်၏၊
 ဇာထေနေဝေ၊ သံကွန်ယက်ဖြင့်လည်း၊ ဩနုဟိယာနာ၊ ရစ်မွဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 တတ္ထ၊ ထိုသံကွန်ယက်တွင်း၌၊ အယောမယကူဇေဟိ၊ သံတူတို့ဖြင့်၊ ဟ
 နန္တိ၊ သတ်ခတ်နှိပ်စက်ကုန်၏၊ အန္ဓဝ၊ ကန်းခြင်းကိုပြုထတ်သည်ဖြစ်၍သာ
 လျှင်၊ ဟိဗိသံ၊ အလွန်ထူစွာရိုက်သော အရိုက်ဟုမှတ်အပ်သော ပရမရော
 ယုဝမည်သော ငရဲသို့၊ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုကန်းခြင်းကို ပြုတတ်
 သော ထူစွာသောအရိုက်သည်၊ မဟိကာယောယထာ၊ မြေကြီးတို့ကဲ့သို့၊
 ဝိတ္ထတံ၊ ပြန်ကြွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ လောဟမ
 ဟံ၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊ ဂိနိံသမ္ပဇ္ဇလိတံ၊ မီးထက်ဝန်းကျင်ပြောင်ပြောင်တောက်
 သော၊ ကုန္တိံ၊ ပန်း၊ ငရဲအိုးသို့ကား၊ နရကာ၊ ငရဲသူတို့သည်၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ရ
 ကုန်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ဂိနိံဿမာသု၊ မီးနှင့်တကွပြည့်ကုန်သော၊ တာဘု၊ ထိုသံ
 အိုးတို့၌၊ စိရရတ္ထံ၊ ကာလရှည်မြင့်စွာ၊ သရမ္ပထဝါသာ၊ သရမ္ပထဝန္တာ၊

မြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စန္ဒိ၊ ကျက်ရကုန်၏၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ပုဗ္ဗလော
 ဟိတမိသေ၊ ပြည်သွေးတို့နှင့်ရောသောသံအိုး၌၊ ပတတိ၊ ကျ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 သံအိုး၌၊ ကိဗ္ဗိဿကားရီ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူသည်၊ ကိလိဿတိ၊ အ
 လွန်ညစ်ညူးပင်ပန်ဆင်းရဲ၏၊ ယံယံဒိသံ၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့၊ ဥပေ
 တိ၊ ကပ်၏၊ တံတံ၊ ထိုထိုအရပ်ကို၊ အမိပေတိ၊ အဓိပ္ပာယ်ပေးတိ၊ ဖိ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 အရပ်၌လည်း၊ သဗ္ဗ၊ သမာနော၊ ပြည်သွေးတို့ဖြင့်တွေ့သည်ဖြစ်၍၊ ကိလိဿ
 တိ၊ ညစ်ညူးပင်ပန်ဆင်းရဲ၏၊ ပုဂ္ဂ၊ ဝါဝသထေ၊ ပိုးလောကတို့၏နေရာဖြစ်
 သော၊ သလိထသ္မိ၊ ရေ၌၊ ပတတိ၊ ကျ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပိုးထောင့်အတိ၊ ပြည်သော
 ရေ၌၊ ကိဗ္ဗိဿကားရီ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူသည်၊ ကိလိဿတိ၊ အလွန်
 ညစ်ညူးပင်ပန်ဆင်းရဲ၏၊ ယံယံဒိသံ၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့၊ ဥပေတိ၊
 ကပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရေအိုး၌၊ ဝန္တု၊ ဖဲခြင်းငှါ၊ တီရံ၊ ကမ်းသည်၊ နဟိ၊ အတ္ထိ၊ မရှိ
 သည်သာလျှင်ထည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမန္တကပလ္လာ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှအိုးကင်းသည်၊ သဗ္ဗ၊ သမာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌အမျှအမျှဖြစ်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တီရံ၊ ဖဲရာကမ်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုန၊ ထာဝန်၊ တိ၊ ထွံ၊
 ထက်သော၊ အထိပတ္တဝန်၊ သန်လျက်ရွက်တောသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထို
 သန်လျက်တောသို့၊ သဗ္ဗန္တိ၊ ဝတ္တာ၊ ထက်ဝန်ကျင်မှပြတ်သောကိုယ်ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဗိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏၊ နိရယပါဏာ၊ ငရဲသားတို့သည်၊ ဇိဝံ၊ ဟျာ
 ကို၊ ဗုဒ္ဓိသေန၊ သံဃားချိတ်ဖြင့်၊ ဝပောတွာ၊ ငင်ကုန်၍၊ အာရုစယာရစယာ၊
 ဖောက်ကုန်ပေါက်ကုန်၍၊ ပိဟန္တိ၊ သားရေကိုကဲ့သို့ကျက်ကုန်၏၊ တိ
 ဟျရုရမာရံ၊ ထက်သောသင်ရန်းသွားရှိထသော၊ ခုဂ္ဂံ၊ အသွားခက်ထသော၊
 ပေတ္တရုဏိဝန၊ ဝေတ္တရုဏိမည်သောမြစ်သို့ကား၊ နေရယိကား၊ ငရဲခံသူတို့
 သည်၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ မန္ဒာ၊ မိုက်ကုန်သော၊ ပါပကာရာ၊ မကောင်းမှု
 ကိုပြုဘတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်
 ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုငရဲ၌၊ ပပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ သုနက္ခာဒိခါဒိတဇ္ဇာန်၊ ခွေးစသည်တို့
 သည်ကိုက်ခဲအပ်သော ငရဲသို့၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ တိ၊ သင့်စွာ၊ တတ္ထ၊ ထို
 ငရဲ၌၊ ဓုဒန္တေ၊ ငါးသာငရဲသူတို့ကိုရွှေသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ သောတ
 သိဂီလာစ၊ အိမ်ခွေးမြေခွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗလော၊ ပြောက်
 ကျားသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ သောတသိဂီလာစ၊ အိမ်ခွေးမြေတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ကာကောထဂတာစ၊ မည်သောအဆင်းရှိကုန်သောတော
 ကျီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဒိုဂိဒ္ဓါ၊ အလွန်ပြင်းစွာဖြစ်သောမက်မောခြင်း
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏၊ ကုလလာစ၊ စွန်ရဲတို့သည်လည်း

ကောင်း၊ ဝါယသာစ၊ မမည်းသော ကျီးတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ပိတု
 ဒန္တိ၊ ထိုးဆွကုန်၏၊ ဣဝ၊ ဤငဲ့၌၊ ယံဝတ္ထိ၊ အထူးထူးအပြားပြား
 သော ကမ္မကရဏ အပြားရှိသော အကြင် ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကိဗ္ဗိဿကာရီ၊
 ကြမ်းသော မကောင်းမှုတို့ဖြိုးပြီးသော၊ ဇနော၊ သတ္တဝါသည်၊ ပဿတိ၊
 မြင်၏၊ အယံဝတ္ထိ၊ ကမ္မကရဏအပြားရှိသော ဤသို့သောဖြစ်ခြင်းသည်၊
 ကိစ္ဆာဝတ၊ အလွန်ပြိုင်စွတကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဝ၊ ဤသောက၌၊
 ဇိပိတသေသေ၊ ဇိပိန္ဒြေအစဉ်မပြတ်သည် ဖြစ်၍အကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိ
 သော်၊ နုရော၊ လူသည်၊ ကိစ္စကရော၊ သရဏဂုံ အစရှိသော ကုသိုလ်ဓမ္မ
 ကိုဖြစ်စေသဖြင့်ကိစ္စကိုပြုသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိစ္စကရော၊ သရဏဂုံ
 အစရှိသောကုသိုလ်ဓမ္မကိုဖြစ်စေသဖြင့်ကိစ္စကိုပြုသည်၊ ဘဝန္တောပိ၊ ဖြစ်
 သော်လည်း၊ တစ္စကာရိတဝသေန၊ မပြတ်ပြုလေ့ရှိသောသူ၏ အဖြစ်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ နစပမဇ္ဈေ၊ မဝေလျော့ရာ၊ ယေတိလ
 ဝါဟာ၊ အကြင်နှင်းထွန်းတို့ကို၊ ပိဇ္ဇဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဂဏိတွာ၊ ရေ
 တွက်အပ်ကုန်ပြီ၊ တေတိလဝါဟာ၊ ထိုနှင်းထွန်းတို့ကို၊ ပဒုမေနိယေ၊
 ပဒုမငဲ့၌၊ ဥပနိတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ နဟုတာနိကောဗ္ဗိယော
 ပဗ္ဗ၊ ကုသိုလ်သောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ခွါဒ
 သကောဗ္ဗိသတာနိပန၊ ကုသိုလ်သောင်းနှစ်ရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝ
 န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နိရယာ၊ ငဲ့တို့ကို၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှသေဝက်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ
 ကုန်၏ဟူ၍၊ ဣဝ၊ ဤသောက၌၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တထာပိ၊ ထိုမျှသေဝက်
 ဆင်းရဲထွက်လည်း၊ တာဝ၊ ထိုမျှသေဝက်သောကာလပတ်လုံး၊ စိရံ၊ ကြာ
 မြင့်စွာ၊ ပသိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုပိပေသလသာရဂူဇော
 သု၊ စင်ကြယ်ကုန်သောသီလကိုချစ်ကုန်သော ကောင်းသောကျေးဇူးရှိကုန်
 သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဝါစံ၊ စကားကိုလည်းကောင်း၊ မနံ၊ စိတ်ကုသိုလ်
 ကောင်း၊ သသတံ၊ မပြတ်၊ ပရိရက္ခေ၊ စောင့်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြား
 လိုက်ရ၏၊ ကောကာလိယသုတ္တံ၊ ကောကာလိယ သုတ်တည်း၊ ။

အာနန္ဒ ဇာတော၊ ဖြစ်သောပြည့်စုံခြင်းလည်းရှိကုန်ထသော၊ ပဏီတော၊
 နှစ်သက်လည်းနှစ်သက်ကုန်ထသော၊ ဣန္ဒံ၊ သိကြားကို၊ သက္ကပ္ပံ၊ အရိအသေ
 ပြု၍၊ သုပိဝသေနစ၊ စင်ကြယ်သောအဝတ်ကိုလည်း ဝတ်ကုန် ထသော၊
 ဒုဿံ၊ ဝုဆိုးကို၊ ဝဟေတွာ၊ မြောက်ကုန်၍၊ အတိပိယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်
 ထျှင်၊ တောမယန္တေ၊ ကချန်မြူးတူးကုန်ထသော၊ တိဒသဂဏေဓေဝေ၊ တာ
 ဝတိံသာနတ်အပေါင်းတို့ကို၊ အသိတော၊ မည်းသောအဆင်းခတ်ရှိသည်

ဖြစ်၍အထိတမည်သော၊ အုထိ၊နာဠကထေရ်၏ဦးဦးဖြစ်သောရသေ့သည်၊
 ဒါဝါဝိဟာရေ၊ နေ့နေရာ၌၊ အဒ္ဓဿ၊မြင်၏။ ပရဒိတမနေ၊ ဝမ်းမြောက်
 သောစိတ်ရှိကုန်ထသော။ ဥဒကော၊ အထက်သို့တက်သောကိုယ်ရှိကုန်ထ
 သော၊ဒေဝေါနတ်တို့ကို၊ဒိသ္မာန၊မြင်၍၊ စိတ္တံ၊ ရှိသေကျိုး၌ခြင်းကို၊ ကရိ
 တ္တာန၊ပြု၍၊တတ္ထ၊ထိုနတ်အပေါင်း၌၊ အုဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အ
 ဝေါစ၊ဆုံဖြိုက်၊ အဘယ်ကြောင့်၊ဒေဝသံဗော၊နတ်အပေါင်းသည်၊အတိ
 ရိဝ၊ အလွန်လျှင်၊ကလျုဉ္စပေါ၊ကောင်းသောအသွင်ရှိသနည်း၊ ကိံ၊အဘယ်
 ကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ ဒုဿံ၊ပုဆိုးကို၊ ဂဟေတွာန၊ယူ၍၊ ရမ္ပယထ၊ မြူးထူးနှစ်
 သက်ကြကုန်သနည်း၊ယဒါပိ၊အကြင်အခါ၌လည်း။ အသုဂေဟိ၊ဤအသုရာ
 တို့နှင့်၊သဗ္ဗိံ၊တကွ၊သင်္ဂါမော၊စစ်ထိုးခြင်းသည်၊အာထိ၊ဖြစ်၏၊သုရနံ၊နတ်
 တို့၏၊ဇယော၊အောင်ခြင်းသည်၊အာထိ၊ဖြစ်၏။ အသုရာ၊အသုရာတို့သည်၊
 ဗရာဇိတ၊ရှူးကုန်၏။ တဒါပိ၊ထိုအခါ၌လည်း၊ တောဒိသော၊ ဤကဲ့သို့သ
 ဘောရှိသော၊ လောမဖံသနေ၊ အမွှေးရှင်သည်ကြက်သီးမွှေးညှင်းထ
 ခြင်းသည်၊နအာထိ၊မဖြစ်စဘူး၊ ကိံ၊အဘယ်သို့သော၊ အပ္ပုတံ၊မဖြစ်ဘူး
 သောအံ့တွယ်သရဲအာရုံကို၊ဒဗ္ဗု မြင်ကုန်၍၊ မဂ္ဂ၊နတ်တို့သည်၊ ပရဒိတ၊
 ဝမ်းမြောက်ကုန်သနည်း၊ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်၊သေဇ္ဇေန္တိ၊ခံတွင်းဖြင့်ပြု၍တီး
 သောအသံကိုထွတ်ကုန်၏၊ဂါယန္တိစ၊အထူးထူးသောဝိခြင်းတို့ကိုလည်း
 ပြုကုန်၏။ ဝါဒယန္တိစ၊ များစွာသောတူရိယာတို့ကို တီးလည်းတီးကုန်၏။
 သုဇာနိ၊ထက်တို့ကို၊ပေါဒဝန္တိစ၊ ခတ်လည်းခတ်ကုန်၏။ နစ္စယန္တိစ၊ က
 လည်းကကုန်၏။ မေရုဗုဒ္ဓံ၊သိနေ၊ မြင်ရိရဲတောင်ထိပ်၌ နေကုန်သောနတ်
 တို့၊ဝေါတုဋေ၊သင်တို့ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ပုစ္ဆာပိ၊မေး၏၊မာရိသာ၊ဒရိနတ်
 တို့၊တုဋေ၊သင်တို့သည်၊မေ၊ငါ၏၊သံသယံ၊ယုံမှားခြင်းကို၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊
 ဓုနာထ၊ ပျောက်ကုန်လော့၊ ရထနဝရော၊ မြတ်သော ရတနာ ဖြစ်ထ
 လော့၊အတုထော့၊ တုသောသုမရှိထသော့၊ ယောယာဒိသော့၊ အကြင်သို့
 သဘောရှိသော့၊ဗောဓိသက္ကော့၊တုရားထောင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သော့၊ ထို
 ယောကျားမြတ်သည်၊မနုဿလောကော့၊လူပြည်၌၊ဟိတသုခတ္ထာယ၊ သတ္တ
 ဝါတို့၏စီးငှားချမ်းသာဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သံက္ခာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏၊
 ဝါမေ၊ရှာဖြစ်သော့၊ဇနပဒေ၊ဇနပုန်၌၊ လုန္တိနေယျ၊ ထုခိုနေယူမည်သော့ဥ
 ယျာဉ်၌၊ဇာတော့၊ဗွား၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ တုဋ္ဌာ၊ နှစ်
 သက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊အတိရိဝ၊အလွန်လျှင်၊ ကလျုဉ္စပေါ၊ ကောင်းသောအ
 သွင်ရှိသော့သဘောရှိကုန်သည်၊အဗ္ဘာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗသတ္တ၊ဗြဟ္မမော၊အ

ဆုံးစုံကုန်သောနတ်နှင့်တကွလူသတ္တဝါတို့၏ အမြတ်ဖြစ်ထသော၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂ
 လော၊ အတ္တဟိတပရဟိတနှစ်ပါးကိုကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ထသော၊ နရာသ
 တော၊ လူတို့၌ဥသတနှင့်တူထသော၊ သဗ္ဗပဇာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တဝါ
 တို့၏၊ ဥတ္တမော၊ အမြတ်ဖြစ်ထသော၊ သောဗောဓိသတ္တော၊ ထိုဘုရားထောင်း
 သည်၊ ဣသိဝယော၊ ဣသိပတနအမည်ရှိသော၊ ဝနေ၊ ထော၌၊ ဗထဝါ၊ နှစ်အားရှိ
 သော၊ မိဂါဝိဘုံ၊ သားတို့ကိုအစိုးရသော၊ သီဟောဝ၊ ခြင်္သေ့မင်း ကဲ့သို့၊ နဒံ
 နဒန္တော၊ မကြောက်မရွံ့၊ ရဲရင့်သောစကားကိုဆိုလျက်၊ စက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာထ
 ရားထော်ကို၊ ဝတ္ထိဿကိ၊ ဟောလတ္တံ။ သော၊ ထိုအသိတရှင်ရသေ့သည်၊
 တံသန္ဓံ၊ ထိုနတ်တို့ဆိုသောစကားသံကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ တုရိတံ၊ အဆော
 တလျှင်၊ အဝသရိ၊ နတ်ပြည်မှသက်၏၊ သုဒ္ဓေါဒနဿ၊ သုဒ္ဓေါဒမင်းကြီး၏၊
 တဒတဝနံ၊ ထိုနန်းတော်သို့၊ ဥပါဝိတိ၊ ဝင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနန်းတော်၌၊ နိသဇ္ဇ၊
 ထိုင်နေ၍၊ ဣဒံဝနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ သကျ၊ သာဏီငင်တို့
 ၏၊ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်၊ ကုမိံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိသ
 နည်း၊ အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဒဠုကာမောအပိ၊ ရှုပါရလို၏ ဣတံ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ဆို၏၊ တတော၊ ထိုသို့အသိတရှင်ရသေ့ဆိုသည်မှ၊ အနန္တရံ၊
 အခြားမဲ့၌၊ သကျ၊ သာဏီဝင်တို့သည်၊ ဥက္ကာရခေဝ၊ ဖိုတို့၏အဝံ့လျှင်၊
 သုကုလေန၊ အလွန်လိပ်မာသောအူပန်းလိပ်သည်သည်၊ သံပဟဠံ၊ ကောင်း
 စွာခတ်အပ်ထသော၊ ဇလိတံ၊ တောက်ပသော၊ သူဝဏ္ဏံ၊ ဣဝ၊ ရွှေကဲ့သို့၊ သိရိ
 ယာ၊ အသရေဖြင့်၊ ဒဗ္ဗသမာနံ၊ ထွန်းတောက်ပထသော၊ အနောမဇ္ဈိ၊
 မယုတ်သော အဆင်းရှိထသော၊ ကုမာရံ၊ သတို့သားလယ်လည်းဖြစ်ထ
 သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ အသိတဝဂ္ဂယဿ၊ အသိတအမည်ရှိသော၊ ဣသိဿ၊
 ရသေ့အား၊ ဒဿိံ၊ သု၊ ပြကုန်၏၊ သိမိမိဝ၊ မီးကဲ့သို့၊ ပဇ္ဇလန္တံ၊ တပြောင်
 ပြောင်တောက်ထသော၊ ဝိသန္ဓံ၊ တိမ်စသော အညစ်အကြေးမှ ကင်းသည်
 ဖြစ်၍စင်ကြယ်ထသော၊ တာရာသဘံ၊ ကြယ်တို့၏အကြီးအမြတ်ဖြစ်သော၊
 စန္ဒိဝံ၊ လကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သာရဒီဝသာရဒေဣဝ၊ သာရဒအခါ၌၊
 အပ္ပရတ္တံ၊ တိမ်မှလွတ်သော၊ သူရိယံ၊ ဣဝ၊ နေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တပ
 န္တံ၊ ထွန်းတော်ပထသော၊ ကုမာရံ၊ သတို့သားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အသိတော၊
 အသိတရသေ့သည်၊ အာနန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိပုလံ၊ ပြန်ပြောသောပီတိကို၊ အထတ္ထ၊ မပြီ၊ အနေကသာခဠ၊
 များသောအခက်အခက်လည်းရှိထသော၊ သုဟဿမဏ္ဍလဉ္စ၊ နိသောရွှေ
 ဖြင့်ပြီးသောတထောင်သောအချက်လည်းရှိထသော၊ သတ္တံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော

ထီးဖြူကိုမရှု၊နတ်တို့သတ်၊အန္တလိက္ခေ၊ကောင်းကင်၌၊ ဓာယေ၊ဆောင်း
ကုန်၏။ သုဝဏ္ဏဒန္တာ၊ ရွှေအရိုးဘင်္ဂသော ရွှေဖြင့်ပြီးသောအရိုးရှိထသော။
စာမရ၊ စာမရိမည်သောသားမြီးယပ်သည်။ ဝိတိဗတန္တိ၊ ကိုယ်တော်ကို
တထွေထွေယပ်ထုက်အဆင့်ဆင့်ကျသည်ကို ပြုသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ စာမ
ရဆတ္တဂဟကာ၊ သားမြီးယပ်ကိုင်သောသူ ထီးစွဲသောသူတို့သည်၊ နဒိဿ
ရေ၊ မထင်ကုန်၊ ကဏ္ဍသိရိဌယော၊ ကဏ္ဍသိရိဟူ၍လည်းခေါ်ဝေါ်အပ်ထ
သော၊ ဇဗ္ဗိ၊ ဆံကျပ်လည်းထုံးထသော၊ ဣထိ၊ အထိတရသော့သည်။ သုဝဏ္ဏ
နိက္ခိမိယ၊ တနိက္ခအချိန်ရှိသောရွှေထုံးကဲ့သို့၊ ပဏ္ဍု၊ ကမ္မထေး၊ နိသောကမ္မလာ
၌၊ နိက္ခိတံ၊ ထားအပ်ထသော၊ ကုမာရံ၊ သားငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရဒ္ဒနိ၊
ထိပ်၌၊ ဓာရယန္တံ၊ ဆောင်းအပ်သော၊ သေတဉ္စဆတ္တံ၊ ထီးဖြူကို လည်း
ကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥဒဂ္ဂပိတ္တော၊ အထက်သို့ထက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ သုမနော၊ ဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ထွမ်းလင့်၏။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာပန၊
ထွမ်းပြီး၍ကား၊ တက္ခာမန္တပါရဂူ၊ တက္ခာမာကျမ်းပေဒင်တို့၏အဆုံးသို့
ပျော်သော၊ သော၊ ထိုရသော့သည်၊ သက္ခပုဂံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏အမြတ်
အကြီးဖြစ်သော၊ ကုမာရံ၊ သတို့သားငယ်ကို၊ ဇိဂိသန္တောမဂ္ဂသန္တော၊ ဥာဏ်
ဖြင့်ရှာဖွေစုံစမ်းသည်ရှိသော်၊ ပဿန္နပိတ္တော၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ အယံ၊ ဤသတို့သားသည်၊ ဒွိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သောနတ်
လူတို့တွင်၊ ဥတ္တမော၊ အမြတ်အထွတ်ဖြစ်သော၊ အနုတ္တရော၊ အထုမရှိသော
သူတည်း၊ ဣထိ၊ ဤသို့၊ ဂိရံ၊ ဂကားကို၊ အတ္တုဒိရယိ၊ ရှေးရှုမြင်ဆို၏။ အထ
ပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂမနံ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်အရူပထုံသို့
သွားခြင်းကို၊ အနုဿရန္တာ၊ အောက်မှေသည်ဖြစ်၍၊ အကလရူပေါ၊ မနှစ်
သက်သောသဘောရှိကား၊ အထရကာနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို၊ ဂရယတိပါထေ
တိ၊ ကျစေ၏။ သက္ခာ၊ သာကီဝင်တို့သည်၊ ရုဒန္တံ၊ ငိုသော၊ ဣထိ၊ ရှင်ရသေ့
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ကုမာရေ၊ သတို့သားငယ်၌၊ အန္တရာယော၊ သန္တရာယ်
သည်၊ နောစောပိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့ပါအံ့ထော၊ ဣထိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆို
ကုန်၏။ ဣထိ၊ ရသေ့သည်၊ အကထေ၊ မနှစ်သက်ကုန်သော၊ သက္ခေ၊ သာ
ကီဝင်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဝေါပ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါပ၊ အဘယ်သို့ဆို
သနည်း၊ အဟိ၊ ငါသည်။ ကုမာရေ၊ သတို့သားငယ်၌၊ အဟိတံ၊ အစီးအပွါး
မရှိသည်ကို၊ နအနုဿရာမိ၊ မအောက်မှေ၊ အယော၊ ထိုမင်းသားအား၊ အန္တရာ
ယော၊ အန္တရာယ်သည်၊ နစာပိဘပိဿတိ၊ မဖြစ်လည်းမဖြစ်လတ္တံ့၊ အယံ၊
ဤမင်းသားသည်၊ ဩရကောပရိတ္တော၊ အနည်းငယ်သော သူသည်။ န၊

မဟုတ်၊ အဓိမနုဿ၊ လူဘိုကိုအစိုးရသောသာကီဝင်မင်းတို့၊ တုဋေ၊ သင်တို့သည်၊ ဝိသဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်ရှိကုန်သည်၊ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကြကုန်ထော၊ အယံ ကုမာရော၊ ဤမင်းသားသည်၊ သမ္မောဓိယဂ္ဂံ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားအပေါင်းကိုမဖောက်မပြန် သိသောမြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့၊ ဗုထိသတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ သောအယံကုမာရော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ပရမဝိသုဋ္ဌဒသဝီ၊ အလွန်မြတ်သောအထူးသဖြင့်စင်သောနိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုဇနဟိသာနုကစ္ဆိ၊ ဈားစွာသောသက္ကဝါအပေါင်း၏အစီးအပွားကိုဆောင်တတ်သောကရုဏာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာဒေသနာကို၊ ဝတ္ထေဿတိ၊ လည်စေလတ္တံ့၊ အဿ၊ ထိုဘုရား၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာသည်၊ ဝိတ္ထာရိတံ၊ ပြန့်ကျယ်သည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာယုစ၊ အသက်သည်လည်း၊ နပိရမိဝ၊ မကြာသကဲ့သို့၊ သေသော၊ ကြွင်း၏၊ အထန္တရာ၊ ဤမင်းသား၏ထိုသမ္မောဓိသို့ရောက်သည်၏အတွင်း၌လျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာလံ ကိရိယာ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သောဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အသမရဓဿ၊ မဇ္ဇသောဝီရိယဟုသော အဦးရှိထသော၊ အဿ၊ ထိုဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နထဉာဏံ၊ မနာရထတ္တံ့၊ ထေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဈောအာတုရော၊ နှလုံးကျင် နာသည်၊ ဗျသနင်္ဂီတော၊ ချမ်းသာပျက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ အဇာဝီ၊ နှလုံးဆင်းရဲခြင်း ရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အထိတော၊ အထိတရသေသည်၊ သက္ခာနံ၊ သာကီဝင်တို့အား၊ ဝီတိ၊ နှစ်ထိပ်ခြင်းကို၊ ဇနေဟိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သော၊ ထိုရသေသည်၊ သာကီယာနံ၊ သာကီဝင်တို့အား၊ ဝိဂုယံ၊ ပြန့်ပြောသော၊ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေပြီး၍၊ အန္တေပရဋ္ဌာ၊ နန်းတော်တွင်းမှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ ဗြဟ္မစရိ၊ မြတ်သော အကျင့်ရှိသော၊ သော၊ ထိုရသေသည်၊ သယံဘာဂိနေယျံ၊ မိမိတူကို၊ အနုကမ္မမာနော၊ သနားသည်ဖြစ်၍၊ အသမရဓဿ၊ မတုသောဝီရိယရှိသော ဘုရားထောင်း၏၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ သမာဒပေထိ၊ နှိုးဆော်တိုက်တွန်း၏၊ ဘိသမာဒပေထိ၊ အဘယ်သို့နှိုးဆော်တိုက်တွန်းသနည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပရတော၊ နောက်မှ၊ ဗုဒ္ဓေါတိဗောသံ၊ ထုရားဟူသောအသံကို၊ ယဒိသုဗောသံ၊ အကယ်၍ကြားအံ့၊ သမ္မောဓိပတ္တော၊ သမ္မောဓိသို့ ရောက်ပြီး၍၊ ဓမ္မမဂ္ဂံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်တရား၏အကြောင်းခရီးကို၊ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်၏၊ ယဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားအထံသို့၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဂတိန္တာနု၊ သွား၍၊ ပုရိပုစ္ဆမာနော၊ မေးသည်ဖြစ်၍၊ တထိံ၊ ဘဂဝတိ၊ ထိုဘုရားအထံ၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောရဟန်းထရားကို၊ စရထဉာ

ကျင့်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမာဒေပထိ၊ တိုက်တွန်း၏၊ ဟိတမနေန၊ အစီးအပွားကိုလိုသော စိတ်ရှိထသော၊ တာဒိနာ၊ သမာဓိဖြင့်ခွါအပ်ပြီးထောက်ထေ သာရှိ ဘည့်ဖြစ်၍ ထိုသို့ မတုန်မထုပ်ထည်သော သဘောရှိထသော၊ အနာဂတော၊ နောင်အခါ၌၊ ပရမဝီသုဒ္ဓဒသိနာ၊ အလွန်မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ပြီးထသော၊ တေန၊ ထိုအထိတမည်သော ဒေဝီလမုသေ့သည်၊ အနုသိဋ္ဌော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော၊ သောနာဠကော၊ ထိုနာဠကသည်၊ ဥပပိတပုညသဉ္စယော၊ ပဗုရုတ္တရဘုရားရှင် ထက်ထက်မှစ၍ ဆည်းဘူးအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပတိက္ခံအာဂမယမာနော၊ ငံ့ ထူးကို၊ ရက္ခိတိန္ဒြိယော၊ စောင့်အပ်သော အခြေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဝသိ၊ ရဟန်းပြု၍ရသေ့အသွင်ဖြင့်နေ၏၊ သောနာဠကော၊ ထိုနာဠကသည်၊ ဇိနဝရပတ္တဝတ္တနေ၊ ထုရား၏မြတ်သော ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောရာ၌၊ စောသံ၊ ဖြစ်သောစကြာတရားဟော၏ဟူသောအသံ ဘုရားဟူသောအသံကို၊ သုတွာန၊ ကြား၍၊ ဂန္တာန၊ ဣထိပတနသို့သွား၍၊ နိသဘံ၊ နိသဘနှင့်တူထသော၊ ဣသိ၊ ဘုရားရှင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဿန္တော၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ အသိတဝယသသနေ၊ အသိတမည်သော ရသေ့၏ ဆုံးမသော အခါသည်၊ သမာဂတော၊ ကောင်းစွာရောက်သတ်သော်၊ မုနိဝရံ၊ မုနိတို့၏အမြတ်ဖြစ်သောထုရားကို၊ မောနေယျသေဋ္ဌံ၊ ဥပစိမ္မိတ်ကို၊ အပုတ္တိ၊ မေးပြီး၊ ဝတ္ထု၊ ကထာ၊ ဝတ္ထုကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

အသိတဿ၊ အသိတရှင်ရသေ့၏၊ ဧတံဝစံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ သဗ္ဗောဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်တရား၏အကြောင်းခရီးကို၊ ဝိဝရတိ ဖွင့်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဟထာတထံ၊ မချွတ်မယွင်း အမှန်သျှင်၊ အညာတံ၊ သိအပ်ပြီး ထံကသွား၊ ထိုကြောင့်၊ ဂေါတမ၊ ဂေါထမ၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့၏၊ ပါရဂုံ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်သော အရှင်ထုရားကို အဘံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုတ္တု၊ မိ၊ မေးအံ့၊ အနာဂါရိယုဇေတဿ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏အဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံထသော၊ ဘိက္ခာစရိယံ၊ အရိယာတို့သည်လေ့ကျက်အပ်သောဆွမ်းခံခြင်းကို၊ ဇိဂိသတော၊ ရှာထသော၊ မော၊ အကျွန်ုပ်အား၊ မုနိ၊ သဗ္ဗသဗ္ဗန္ဓရန်ဖြစ်တော်မူသောအရှင်ထုရား၊ ပုဋ္ဌော၊ အကျွန်ုပ်မေးအပ်သော၊ တံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ မောနေယျံ၊ မုနိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်ထသော၊ ဥတ္တမံပဒံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ပဗြုဟိ၊ အပြားဖြင့်ဟောတော်မူထော၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့ထသော၊ ဒုရထိသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်စေနိုင်ခဲ့သည်ထည်းဖြစ်သော၊ မောနေယျံ၊ မောနေယျအကျင့်ဝတ်ကို၊ တေ၊ သင်အား၊ အဟံ၊ ငါ

သည်၊ ဥပညိသံ၊ သိစေအံ၊ ဟန္တ၊ ယခုနာထော၊ တေ၊ သင်အားနံ၊ ထိုအကျင့်ကို ပဝက္ခာမိ၊ ကြားအံ၊ တံ၊ သင်သည်၊ သထေယျသု၊ ဝိရိယဖြင့်ထောက်ပံ့လော၊ ဒဋ္ဌော၊ ဝိရိယဖြင့်မြဲသည်၊ ဘဝ၊ ဖြစ်လော၊ ဝါမေ၊ ရှာဗ္ဗံ၊ အတ္တု၊ ဋ္ဌဝနိတံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရှိခိုးခြင်းကို၊ သမာနတာဂံ၊ တူသော အတ္တိရှိသည်ကို၊ ကြိဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏၊ မနောပဒေါသံ၊ နှလုံးပြစ်မှားခြင်း ဒေါသကို၊ သန္တော၊ သူဘော်ကောင်းသည်၊ ရက္ခေ၊ စောင့်ရာ၏၊ အနုတ္တတော၊ ဝမ်းမမြောက်သည် ဖြစ်၍၊ စရေ၊ ကျင့်၏၊ ဒါယေ၊ တော၌၊ အဂ္ဂိထိနူပမာ၊ မီးလျှံဥပမာရှိကုန်သော၊ ဥစ္စာဝစ၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌအားဖြင့်မြတ်မြတ်ယုတ်ယုတ်ဖြစ်ကုန်သော အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော အာရုံတို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ၊ ပြက်ကုန်၏၊ ဝေံနိစ္ဆရန္တေ၊ ဤ သို့ပြက်ကုန်သော၊ ဥစ္စာဝစေသု၊ မြတ်မြတ်ယုတ်ယုတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့ကြောင့်၊ ဝတော၊ ဥယျာဉ်ကစားကုန်၍တောကစားကုန်သည်ဖြစ်၍ရောက်ကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ နာရိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ ရနိံ၊ ရဟန်းကို၊ ပထောတေန္တိ၊ ပျားယောင်းတတ်ကုန်၏၊ တာ၊ ထိုမိန်းမ တို့သည်၊ တံ၊ သင်ကို၊ မာသုပထောဘယျံ၊ မပျားယောင်းစေကုန်ထင့်၊ ပရေပဇေ၊ တပါးတပါးမကောင်းမကောင်း ကုန်သော၊ ကာမေ၊ မေထုန်မှကြွင်းသော ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ မေထုနာဓမ္မာ၊ မေထုန်အကျင့်မှ၊ ဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ထဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပါဏေသု၊ ပရပက္ခိယ ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၌၊ အဝိရုဒ္ဓေါ၊ မဆန့်ကျင်သည်၊ ပါဏေသု၊ သကပက္ခိယဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၌၊ အသာရက္ခော၊ တစ်ခြင်းမရှိသည်၊ သုဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တသထာဝရေ၊ တဗျာရှိကုန်သောသတ္တဝါ ထဗျာကင်းကုန်သော သတ္တဝါတို့ကိုထည်း၊ နဟနေယျနုဏာတေယျံ၊ မနှိပ်စက်မညည်းဆဲ မသတ်စေရာ၊ အဟံယထာ၊ ငါကဲ့သို့၊ ဇေတ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေတယထာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟောဠိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇိဝိတုကာမတာဒိဝသေန၊ အသက်ရှင်လိုသောသူ၏အဖြစ်အစရှိသည်အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇေတ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်ထည်း၊ ဇိဝိတုကာမတာဒိဝသေန၊ အသက်ရှင်လိုသောသူ၏အဖြစ်အစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အထာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေတ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဇိဝိတုကာမတာဒိဝသေန၊ အသက်ရှင်လိုသောသူ၏အဖြစ်အစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အထာယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာ

နံ၊ မိမိကိုယ်ကို ဥပဓံကတွာ၊ ဥပမာပြု၍၊ နဟနေယျ၊ မိမိသည်းမသတ်ရာ၊
 နဏာတယော၊ သူတပါးကိုလည်းမသတ်စေရာ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပစ္စည်းထေး
 ပါး၌၊ ဝုထုဇ္ဇနော၊ ဝုထုဇဉ်သည်၊ သက္ကော၊ တပ်ငြိသည်ဖြစ်၍၊ ကိဇ္ဇတိ၊ တည်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပစ္စည်းထေးပါး၌၊ ဣန္ဒြိယ၊ မရသေးသော အာရုံကိုလိုချင်တတ်
 သော ဣန္ဒြိယကိုလည်းကောင်း၊ ထောဘဉ္စ၊ ရပြီးသည်ကိုထပ်မက်သော ထက္ခ
 တာဂါသောထောတကိုလည်းကောင်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ပစ္စယတ္တံ၊ ပစ္စည်းအ
 လို၊ ၄။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိံ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိကို၊ အဝိရောဓေဇ္ဇော၊ မဆန့်ကျင်
 စေသည်ဖြစ်၍၊ စက္ခုမာ၊ ပညာစက္ခုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဝံပရိပဒံ၊ ဤ
 မောနေယျအကျင့်ကို၊ ပရိပစ္စေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဝေံပရိပစ္စေဇ္ဇော၊ ဤသို့ကျင့်
 သောသူသည်၊ နရကံ၊ ပြည့်နှင်ခံသည်ဖြစ်၍၊ နာရက ဟုမှတ်အပ်သော၊ ဣဝံ၊
 ဤသို့အာဇီဝ၏အကြောင်းဖြစ်သောပစ္စယတဏှာကို၊ တရေယျ၊ ကူးရာ၏၊
 ဩနောဒရော၊ ယျသောဝမ်းရှိသည်၊ မိတာဟာရော၊ နှိုင်းရှည်ပိုင်းခြားအပ်
 ပြီးသောအာဟာရရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အပ္ပိစ္ဆော၊ နည်းသောအလိုရှိ
 သည်သည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အထောထုပ္ပော၊ မလျှပ်ပေါ်သည် ထည်း၊
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သဒ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုဖြင့်၊ နိစ္ဆာတော၊ အလို
 မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ထော၊ အနိစ္ဆတ္တာ၊ အလိုမရှိခြင်းကြောင့်၊ အနိစ္ဆော၊
 မပွတ်သိပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းပြီးသောကိလေသာတည်းဟူသော
 ပူပန်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရနိ၊ မောနေယျအကျင့်ကို ကျင့်သော၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပိဏ္ဍစာရံ၊ ဆွမ်းခံခြင်းကို၊ စရိတွာ၊ သွား၍၊
 တက္ကကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကိုမူလည်း၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဝနန္တံ၊ ထောသို့
 သာလျှင်၊ အဘိဟာရယော၊ ရှေးရှုသွားရာ၏၊ ရုက္ခမူလတ္ထိံ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊
 ဥပဋ္ဌိတော၊ တည်ရပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာသနုပဂထော၊ ထိုင်ခြင်းသို့ကပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်းအဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သော၊ ထိုတင်တေရသကို
 ဆောင်သောမောနေယျ ပရိပဒါကို ကျင့်သော ရဟန်းသည်၊ သဇ္ဇာနံပသု
 တော၊ မဖြစ်သေးသောဈာန်ကိုဖြစ်စေခြင်း ဖြစ်ပြီးသော ဈာန်ကုန်ခံခြင်
 ခြင်းစသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ထေ့ထောစွာ ပြုခြင်းတို့ဖြင့် ဈာန်တို့၌ ထေ့
 ကျက်ခြင်းကိုအစဉ်မပြတ်ဟူ၍သည်၊ မိရော၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟု
 တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝနန္တံ၊ တော၌၊ ရမိတော၊ မွေ့လျော်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 ထောကိယဈာနပသုတောယေဝ၊ ထောကိယဈာန်ကိုဖြစ်စေခြင်းဖြစ်ပြီးသော
 ဈာန်ကိုဆင်ခြင်ခြင်း စသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထေ့ထောစွာပြုခြင်းတို့ဖြင့်
 ဈာန်တို့၌ထေ့ကျက်ခြင်း အစဉ်မပြတ်ဟူ၍သည်သာလျှင်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်

ရာ၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တထွိံ ဟေဓဓကုဗ္ဗမူလထွိံ၊ ထိုသစ်ပင်ရင်း
 ခွံသာလျှင်၊ လောကုတ္တရာဈာနနာယိ၊ သောတာပတ္တိမဂ် စသည်ဖြင့်ဟုတ်
 သောထောကုတ္တရာဈာန်ဖြင့်လည်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အဘိတောသ
 ယံအဘိတောသယန္တော၊ အတ္တနံနှစ်သက်စေသည်ဖြစ်၍၊ ဈာယေသ၊ ဈာန်
 ဝင်စားရာ၏၊ တတော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဆွမ်းခံကြွ၍ တောသို့ရှေးရှု
 သွားသည်မှ၊ ဥတ္တရိပိ၊ အထက်၌လည်း၊ ရတာဝိသာနေ၊ ညဉ့်လွန်သည်ရှိ
 သော်၊ ဂါမန္တံ၊ ရွာသို့၊ အဘိဟာရယေ၊ အဘိသမာစာရိကဝတ်ကိုဖြည့်၍
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှုတ်လှမ်း၍သွားရာ၏၊ အဂ္ဂါနံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏အိမ်၌ဆွမ်းစား
 ပါဟုပင့်ခေါ်ခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဓေယျ၊ မနှစ်သက်ရာ၊ ဂါမတော၊ ရွာမှ၊ အဘိဟာ
 ရဉ္စ၊ ရှေးရှုဆောင်သောဆွမ်းကိုလည်း၊ နာဘိနန္ဓေယျ၊ ရွာသို့ဝင်ပြီးသောထို
 ရဟန်းတို့အားအရာအထောင်သောခွက်တို့ဖြင့်ဆောင်သော ဆွမ်းကိုမနှစ်
 သက်ရာ၊ ဓမ္မိ၊ မောနေယျအကျိုးငှါကျင့်သောရဟန်းသည်၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ အာ
 ဂမ၊ ရောက်၍၊ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌၊ သာဟသ၊ တကွရောနှောသဖြင့်
 နုစရေ၊ မကျင့်ရာ၊ ဆိန္နကတော၊ ဖြတ်သော်စကားရှိသကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ပယုတ္တံ၊
 ဩဘာသပရိကထာနိမိတ်ဝိညာတ်နှင့်ဟုတ်သော၊ စာသေသနံ၊ အစာကို
 ရှာသော၊ ဂါမံ၊ စကားကို၊ နာသတေ၊ မဆိုရာ၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပိဏ္ဏာဟ၊ ဆွမ်းအ
 လိုငှါ၊ ပပိဋ္ဌော၊ ဝင်သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခု၊ အနည်း
 ငယ်သောတစ်ထပ်မျှကို၊ လဇ္ဈေ၊ ရသည်ရှိသော်၊ ယံအလတ္တံ၊ အကြင်ရပြီ၊
 ဣဒံ၊ ဤရခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ အလဇ္ဈေ၊ စိုးစည်းမှု မရသည်ရှိ
 သော်၊ ယံနာလတ္တံ၊ အကြင်မရ၊ ဟံပိ၊ ထိုသို့မရခြင်းသည်လည်း၊ ကုသလံ၊
 အပြစ်မရှိကောင်းစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိဋ္ဌေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဥဘယေနေဝ၊ ရမရနှစ်
 ပါးဖြင့်ပင်လျှင်၊ တာဒိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိပကတိသဘောရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ ဥပတိဝတ္တတိ၊ လျစ်လျူဖြစ်၍လွန်၏၊ ပတ္တပါ
 ငဏိ၊ သပိတ်လက်၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပိစရန္တော၊ တွန့်လှည့်လည်သော၊ သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ အမူဂေါ၊ မအထူးတတ်၊ မူဂဿဗ္ဗတော၊ အ၏ဟူ၍သရတ်
 အပ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အပ္ပဒါနံ၊ အနည်းငယ်မျှလှူခြင်းကို၊ နုတိဇ္ဈေယျ၊
 မရှုတ်ချရာ၊ ဒါတာရံ၊ လှူသောသူကို၊ နာဝဇာနိယာ၊ အယုတ်အားဖြင့်မထိ
 ရာ၊ ဘိက္ခုစာရဝတ္တသမ္ပန္နော၊ ကောင်းခံသောအကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဗ္ဗိပဒံ၊ အကျင့်မြတ်ကို၊ အာရာဓေယျ၊ ပြီးစေ
 ရာ၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ သာပဗ္ဗိပဒါ၊ ထိုအကျင့်မြတ်ကို၊ ဥဗ္ဗာဝစာ၊ အမြတ်အယုတ်
 အပြားရှိ၏ဟူ၍၊ သမတေန၊ ဘုရားတည်းဟူသောသမတသည်၊ ပကသထိ

တော၊ အပြားအားဖြင့်ပြအပ်ပြီးပါရ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဒိဂုဏ်၊ နှစ်ထပ်နှစ်ကြိမ်၊ နယန္တိ
မရေဝံကုန်၊ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်းသည်၊ ဧကဂုဏ်၊ တကြိမ်သာ၊ ရတံ၊
ရေဝံအပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သော၊ ယဿ၊ ဘိက္ခု
နော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ဝိသတော၊ တနေ့ရှစ်ပါးသောတဏှာဝိစရိတ၏အ
စွမ်းအားဖြင့်ပြန်သောတဏှာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဆိန္ဒုသောတဿ၊ ဖြတ် ပြီးသော
တဏှာသောတရှိထသော၊ ကိစ္စာကိစ္စ ပဟိနဿ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော
ကတ္တဗ္ဗာနိစ္စ အကုသိုလ်တည်းဟူသော အကတ္တဗ္ဗာနိစ္စကိုပယ်ပြီးထသော၊
တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပရိဇ္ဇာဟော၊ ရာဂစသည် ကြောင့်ဖြစ်
သောအနည်းငယ်မျှ သောပုပန်ခြင်းသည်လည်း၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ထဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟာ၊ ဟောပြော၊ နာဠက၊ နာဠက၊ ဧတေ၊ သင်
အား၊ မောနေယျ၊ မောနေယျကို၊ ဥပညိဿံ၊ ငါဟောအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟာ၊ ဟောပြော၊ ဘိက္ခု၊ မောနေယျ အကျင့်ကိုကျင့်
သောရဟန်းသည်၊ ခုရောဂူပမော၊ သင်ရန်းသွားဥပမာရှိသည်၊ တဝေ၊ ဖြစ်
ရာ၏၊ ဇိဝှာယ၊ ဝျှာဖြင့်၊ တာလုံ၊ အာစောကံကို၊ အာဟတ္တ၊ နှိပ်ပြီး၍၊ ရသတ
ဏှံ၊ ရသတဏှာကို၊ ဝိနောဒေဇ္ဇော၊ ပယ်ပျောက်လျက်၊ ဥဒရေ၊ ဝမ်းနှိုးသံ
ယတော၊ စောင့်စည်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အထိနစိတ္တောစ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မ
တို့ကိုပွားစေခြင်း၌ မတွန့်သောစိတ်ရှိသည်လည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဗဟုံ၊
ဥာဏိဇနပဒစသော အားဖြင့်များသော အကြံကိုလည်း၊ နစာဝိစိန္တယေ၊ စိုး
စဉ်းမျှမကြံရာ၊ နိရာမဂန္ဓော၊ ကိလေသာဟူသောအစိမ်းနံ့ကင်းသည်၊ အထိ
တော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်တုံ့တရသော အဝဇ္ဇိမရှိသည်၊ ဗြဟ္မစာရိပရာယ
နော၊ သိက္ခတ္တယဟူသောအလုံးစုံသောသာသနာဟူသော ဗြဟ္မစရိယလျှင်
လည်းလျောင်းရာရှိသည်သာ၊ တဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧကောသနဿ၊ အပေါ်မရှိ
သောတယောက်လည်းဆိတ်ငြိမ်သော နေခြင်းအကျိုးငှါ၊ သိက္ခေထ၊ ကျင့်
ရာ၏၊ သမထော၊ ပါသနဿစ၊ ရဟန်းတို့သည်ကပ်၍နေအပ်သောသုံးဆဲ့ရှစ်
ပါးအပြားရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံကိုပွားစေခြင်း၌မပြတ်ယှဉ်ခြင်းအကျိုးငှါ
လည်း၊ သိက္ခေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဧကတ္တံ၊ ကာယဝိဝေကစိတ္တဝိဝေက၏ အစွမ်း
အားဖြင့်တယောက်လည်း၏အဖြစ်ကို၊ မောနံ၊ မောနဟူ၍၊ မယာ၊ ငါဘုရား
သည်၊ အက္ခာတံ၊ ဟောကြားအပ်ပြီ၊ တံ၊ သင်သည်။ ဧကော၊ တယောက်အ
ထည်းတည်း၊ စေအဘိရမိဿာယိ၊ အကယ်၍ပွေ့လျော်လေအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့
ပွေ့လျော်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌၊ တာသထိ၊
ကျော်စောသံဖြင့်ထင်ရှားတော်ပလတ္တံ့၊ ဈာယိနံ၊ နှစ်ပါးသောဈာန်ဖြင့်ဈာန်

ရှိကုန်သော၊ ကာမစာဝိနံ၊ ကာမကိုစွန့်ကုန်ပြီးထသော၊ ဝိနာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊
 နိစောသံ၊ ကြွေးကြော်အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တတော
 တေနိစောသေန၊ ထိုသို့ကြွေးကြော်သောအသံကို ကြားသဖြင့်၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဖျံ
 လွင့်ခြင်းသို့၊ အနာပဇ္ဇိတွာ၊ မရေဝံ့မှု၏၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ဟိရိဉ္စ၊ ရှက်ခြင်းကို
 ထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဉ္စ၊ ဤအကျင့်ကားနိယျာနိကအကျင့်ထည်းဟု ယုံကြည်
 ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ကရေယျာသိ၊ ပြုစေလေသော၊ တေနိစောသေန၊ ထို
 ကြွေးကြော်သော အသံဖြင့်၊ ဟိရိယမာနော၊ ရှက်စဉ်းသည်ဖြစ်၍၊ သန္တံ၊ ယုံ
 ကြည်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပာဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဧဝံ၊ ဤအကျင့်
 ကိုသာလျှင်၊ ဖြူ၊ ဘယ၊ ပွားစေလေသော၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ပွားစေ သည်ရှိ
 သော်၊ မမကော၊ ငါ၏သာဝကသည် ငါ့ကို မြတ်နိုး တတ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိရိဉ္စသဒ္ဓစ္စထိ ယျော၊ ကြုံဖွေထာတ်၊ ဟိရိဉ္စသဒ္ဓစ္စ ထိယျော
 ကြုံဖွေထဟူ၍၊ ဝဒတာ၊ ဆိုသော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ကာတဗ္ဗန္တိ၊
 ဖျံလွင့်ခြင်းကို မပြုအပ်ဟူ၍၊ ဟံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ထံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ နဒိဘိ၊ မြစ်ကြီးဥပမာတို့ဖြင့်၊ ဝိဇာနာထ၊ သိရာ
 ၏၊ တဗ္ဗိပရိထံစ၊ ထိုမှပြန်သော စကားကို ထည်း၊ သောဗ္ဗေသုစ၊ မြောင်း
 တို့၌ ထည်းကောင်း၊ ပဒရေသုစ၊ မြစ်ဝယ်တို့၌ ထည်းကောင်း၊ ဝိဇာနာထ၊
 သိရာ၏၊ ကထံဝိဇာနာထ၊ အဘယ်သို့ သိရာသနည်း၊ ကုသုဗ္ဗာ၊ မြစ်ဝယ်
 တို့သည်၊ သဏန္တာ၊ အသံကို ပြုကုန်လျက်၊ ဟန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ မဟော
 ဒမိ၊ ကင်္ဂါစသော အပြားရှိကုန်သော မြစ်ကြီးတို့သည်၊ တုဏှိသန္တိ၊ ဆိတ်
 ဆိတ်စီးကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ မောနေယျံ၊ မောနေယျကို၊ ပူရေခိတိ၊ ငါပြည့်
 ၏ဟူ၍၊ ဥဒ္ဓစ္စတော၊ ဖျံလွင့်သောသူသည်၊ အမာမကော၊ မမြတ်နိုးတတ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မမကောပန၊ မြတ်နိုးတတ်သည်ကား၊ ဟိရဉ္စ၊
 အရှက်ကို ထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဉ္စ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါ
 ဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိစစိတ္တာဝ၊ နှိမ့်ချသောစိတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဟံ၊ အကြင်အိုးခွက်စသည်သည်၊ ဦးနက်၊ မပြည့်သဖြင့် ယုတ်၏၊ တံ၊
 ထိုအိုးခွက်စသည်သည်၊ သဏတိ၊ အသံကို၊ ဟံ၊ အကြင်အိုးခွက်စသည်
 သည်၊ ပူရံ၊ ရေဖြင့်ပြည့်၏၊ နံ၊ ထိုအိုးခွက်စသည်သည်၊ သန္တမေဝ၊ ငြိမ်သက်
 သည်သာလျှင် ထည်း၊ ဗာလော၊ သူရိက်သည်၊ အစုကုဗ္ဗု၊ ပမော၊ ထက်ဝက်
 မပြည့်သောအိုးလျှင် ဥပမာရှိ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ရဟဒေါပူရော
 ဝ၊ ပြည့်သောအိုင်ကြီးကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမဏော၊ ဘုရားတည်းဟူ
 သော သမဏသည်၊ ဟံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗဟို၊ များစွာ၊ ဘာသံတိ၊ ဆုံ၏၊

တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဥပေတံ၊ အကျိုးအကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ အတ္တ၊
 သဗ္ဗိတံ၊ အစီးအပွားနှင့်ယှဉ်၏၊ ဥဒ္ဓစ္စေန၊ မျှလွင့်ခြင်းနှင့်၊ နုသဟိတံ၊ မစပ်၊
 အဝိစ၊ စင်စစ်သည်၊ ဇာနံ ဇာနန္တော၊ သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သောဘဂဝါ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဇာနံ ဇာ
 နန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊
 ဘာသကိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ယောစ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ ဇာနံ ဇာနန္တော၊ သိလျက်၊ သံယတတ္ထော၊ ကောင်းစွာစောင့်အပ်ပြီးသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊
 သတ္တနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတသုခဝဟံ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တတ်
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဇာနံ ဇာနန္တော၊ အကျိုးမရှိ
 သောစကားဟုသိ၍၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ နုဘာသတိ၊ မဆို၊ ဝေဝိဝေဝ၊ ဤသို့အပြား
 အထူးရှိသော၊ သောရနိ၊ ထိုမောနုအကျိုးငှါကျင့်သောရဟန်းသည်၊ မော
 နံ၊ မောနေယျအကျင့်ဟုဆိုအပ်သောမောနုကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ အရဟ
 တိယေဝ၊ ထိုက်သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်၊ သရနိ၊ ထိုရနိကို၊ မောနံ၊ အရ
 ဟတ္ထမဂ်ဥာဏ်ဟုဆိုအပ်သောမောနုကို၊ အတ္တဝါ၊ ရ၏ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာဇ္ဇကဿ၊
 နာဇ္ဇကအား၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ။
 နာဇ္ဇကသုတ္တံ၊ နာဇ္ဇကသုတ်တည်း၊ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗယတာနုပဿနာသုတ်ကို၊ မေမ
 ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗါ၊ မျက်
 မှောက်တော်မူ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်သို့
 ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘု
 ရား၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌၊ ဝိဂါရ
 မာတုပါသာဒေ၊ ဝိသာခါဒါယိကမ၏ပြဿန၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊
 တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပန္နရသေ၊
 တဆဲငါးရက်မြောက်သော၊ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုနေ့ဥပုသ်နေ့၌၊ ပုဏ္ဏောယ
 တဆဲငါးရက်ပြည့်၍နေ့အရေအတွက်ပြည့်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏမာ
 ယ၊ ပြည့်သောသဂိုသော၊ ရတ္တိယာ၊ ည၌၊ ဘိက္ခုသံစပရိဒေတာ၊ ရဟန်း
 အပေါင်းခြံရံလျက်၊ အဗ္ဘောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်း၌၊ နိထိန္နော၊ ထိုင်နေ
 တော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တုဗျာဘုသံတုဗျာဘုသံ၊ အလွန်ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုသံ

စံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ အနုလောကေတွာ၊ ထိုမှဤမှကြည့်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာမန္တေထိ၊ အတယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့သည်၊ ကုသလာ၊ ကိလေသာဟူသော အနားမရှိခြင်းစသောသတောဖြင့် ကုသိုလ်မည်ကုန်၏၊ အရိယာ၊ ဘုရားစသည်တို့သည် ကပ်အပ်ချော့အပ်ကုန်၏၊ နိယျာနိကာ၊ လောကမှလွတ်မြောက်စေတတ်ကုန်၏၊ သံဗောဓဂါမိနော၊ သံဗောဓဟုဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်စေတတ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ ဘုရားစသည်တို့သည် ကပ်အပ်ချော့အပ်ကုန်သော၊ နိယျာနိကာနံ၊ လောကမှလွတ်မြောက်စေတတ်ကုန်သော၊ သံဗောဓဂါမိကာနံ၊ သံဗောဓဟုဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်စေတတ်ကုန်သော၊ တေသဝိဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ဝေါတုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ သဝနာယ၊ နာခြင်း၏၊ ဥပနိသာ၊ အကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အတယ်နည်း၊ ပယောဇနံ၊ ပယောဇဉ်သည်၊ ကိံ၊ အတယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့ကို၊ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးကုန်ရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတာရော၊ မေးတတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ စေအဿု၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ရှိသော်၊ ယာဝဓေဝ၊ အကြင်မှလောကီလျှင်၊ ဣယတာနံ၊ နှစ်ပါးသော အစိတ်ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ယထာတူတညာတာယ၊ မပေါက်မပြန်အမှန်သိသောဝိပဿနာဥာဏ်အကျိုးငှါ၊ သုထောမ၊ နာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ တေ၊ ထိုမေးသောသူတို့ကို၊ ဝစနိယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ကိဉ္စ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ ဣယတံ၊ နှစ်ပါးသောတရားအစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤတေထုဋ္ဌိကဝဋ်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း၊ အယံ၊ ဤလောထတဏှာသည်၊ ဒုက္ခသရဒယော၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာအနုပဿနာ၊ အကြင်ရှုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤရှုခြင်းသည်၊ ဧကောနုပဿနာ၊ လောကီဖြစ်သောတရသောဓမ္မကိုမြင်သဖြင့် တရသော ရှုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာတည်း၊ အယံ၊ ဤအဋ္ဌကိကမင်သည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာနုပဿနာ၊ အကြင်ဝိပဿနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤဝိပဿနာသည်၊ ဒုတိယာနုပဿနာ၊ လောကုတ္တ

ရာဖြစ်သောဒုတိယအစိတ်ကိုမြင်သဖြင့်ဒုတိယာနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ဝေံ၊ဤသို့၊ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ဒုယ
 ထာနုပဿိနော၊နှစ်ပါးကုန်သော ဓမ္မအရတို့ကိုရှုသည်ဖြစ်၍၊ အပမတ္တဿ၊
 မကင်းသော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိနော၊ ကာယိကစေတသိကပိရိ
 ဟဖြင့်ပိရိယရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပတိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့လွတ်သော်စိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဘဏတော၊ နေသော၊ ဘိက္ခု၊ နေ၊ ရဟန်းအား၊ ဧဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဗလာနံ၊ ဖိုလ်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ဗလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ပါမိကင်္ခံ၊ အ
 လိုရှိအပ်၏၊ ဒိဇဉ္ဇဝဓမ္မေ၊ ဤမျက်မှောက်သော ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဒွိပင်လျှင်၊
 အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပါမိကင်္ခံ၊ လိုအပ်၏၊ ဥပါဒိသေသေဝါ၊ တဝသစ်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာအကြွင်းသည်မူလည်း၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အနာ
 ဝါမိတာ၊ အနာဝါဒိဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သောအနာဝံ၏ အဖြစ်ကို၊ ပါမိကင်္ခံ၊ လို
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အ
 ဝေါစ၊ မိန့်ဟောပြီ၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္တာန၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ သုဂ
 တော၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော၊ သတ္တဝါ၊ လူနတ်
 ကို၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါး
 သော၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ နပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊
 အထော၊ ထိုမြို့၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊ နပဇာ
 နန္တိ၊ မသိကုန်၊ ယတ္ထစ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌လျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ သဗ္ဗ
 သော၊ အခြင်းဝပ်သိမ်းအားဖြင့်၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ အကြောင်း
 နှင့်တကွချုပ်၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခ၊ ပဿမဝါမိနံ၊ ဒုက္ခ၏
 ပြီးရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ အဋ္ဌာရိကမင်ကိုလည်းကောင်း၊
 နပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ စေတောပိရတ္တိယာ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ် သမာဓိဟုဆိုအပ်သော ရာဂပိရာဂစေတောပိရတ္တိမှ၊ တိနာ၊ ယုတ်
 ကုန်၏၊ အထော၊ ထိုမြို့၊ ပညာပိရတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဟုဆိုအပ်
 သော၊ အပိဇ္ဇပရာဂပညာပိရတ္တိမှလည်း၊ တိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူ
 တို့သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊
 အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဇာတိဇဉ္ဇပဂါ၊
 ဇာတိဇရာသျှိကပ်ကုန်၏၊ အညောနပိပရိယာယေနပိ၊ တပါးသောပရိ
 ယာယံဖြင့်လည်း၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုယထာနုပဿနာ၊ နှစ်ခုသောအစိတ်ရှိ
 ကုန်သော တရားတို့ကိုရှုခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအုံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

ပုစ္ဆေယျ၊ မေးကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတာရော၊ မေးတတ်ကုန်သော သူတို့သည်။ ဝေအဿု၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဝေံ၊ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သိယာတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏ဟု၊ ဝစနိယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏ဟူသည်။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ယံကိပ္ပိ၊ အထုံးစုံသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ သဗ္ဗောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗိ၊ အထုံးစုံသောဆင်းရဲသည်။ ဥပဓိပစ္စယာ၊ တေဘုဗ္ဗက ကံဟုဆိုအပ်သော ဥပဓိဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သဗ္ဗောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်။ ဧကောနူပဿာနာ၊ တခုသော လောကီဓမ္မအရကိုမြင်သော တခုသော အနူပဿနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပဓိနံတွေဝ၊ တေဘုဗ္ဗကကံတို့၏ သာလျှင်၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ အကြွင်းမဲ့ကင်းသဖြင့်ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ သဗ္ဗဝေ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်။ ဒုတိယာနူပဿနာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ဒုတိယ အစိတ်ကိုမြင်သော ဒုတိယ အနူပဿနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ (လ)၊ သတ္တာ၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်ထော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အထာပရံ၊ ထိုမှတစ်ပါးသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစံ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ဥပဓိနိဒါနာ၊ အာသဝေါ၏ အာရုံဖြစ်သော အကြောင်းရှိကုန်သော၊ လောကထိံ၊ လောက၌၊ ဖေကေဗိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အနေတဂ္ဂပါ၊ များသော အပြားရှိကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲတို့သည်။ ဘုဝန္တိ၊ မပြတ်ဖြစ်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်ပုထုဇဉ်ရိက်သည်။ အဝိဒ္ဓါ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဟုမထိသည်ဖြစ်၍။ ဥပဓိ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော တေဘုဗ္ဗကကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ မန္ဓော၊ ဗညာနံ၊ သော၊ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဆန်ထလဲလဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့ ဥပေဘိ၊ ကပ်၏။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ ဇာတိပတာဝါနူပဿာ၊ ဇာတိ၏ အကြောင်းကား ဥပဓိတည်းဟု ရှုမြင်ပြီးသော သူသည်။ ပဇာနံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိသည်ဖြစ်၍။ ဥပဓိ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကံကို၊ နကယိရာ၊ မပြုရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစံ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ အညောနုပိပရိယာယေန၊ တပါးသော ဗရိယာဟံဖြင့်လည်း။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ န္ဗယတာနူပဿနာ၊ နှစ်ခုသော အစိတ်ရှိကုန်သော တရားတို့ကို ရှုမြင်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတာရော၊ မေးတတ်ကုန်သော သူတို့သည်။ ဝေအဿု၊ အကယ်၍

ဖြစ်ကုန်ပြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ထိယာတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်
 ကုန်ရာ၏ဟု၊ ဝစနိယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်၊ အထု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ကထဉ္စ၊ အ
 တယ်သို့လျှင်၊ ထိယာ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 သည်၊ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲသည်၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အ
 ဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊
 အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဧကာနူပဿနာ၊
 တခုသောလောကီဓမ္မအရကိုမြင်သောတခုသောအနုပဿနာသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိဇ္ဇာယထေဝံ၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်၊ အသေသဝိရာဂ နိရော
 ဝေ၊ အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သန္တော၊
 ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဒုဟိယာနူပဿနာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်
 သောဒုဟိယအစိတ်ကိုမြင်သောဒုဟိယအနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ (ဝ)၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အထာပရံ၊
 ထိုမှတပါးသော၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣဝံ၊ ဤ
 လောကန္တံ၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇာတိမဂ္ဂဏသံသာရံ၊ ခန္ဓာတို့၏ဖြစ်
 ခြင်းတည်းဟူသော သံသာရာသို့၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဝဇ္ဇိ၊ ဝတ္ထိ
 ရောက်ကုန်၏၊ ဣတ္ထဘာဝံ၊ ဉတ္ထဘာဝံ၊ ဤလူ၏ အဖြစ်သို့ဤမှ တပါး၏အ
 ဖြစ်သို့၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဝတ္ထိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သာအဝိဇ္ဇာယေဝံ၊
 ထိုအဝိဇ္ဇာသည်သာလျှင်၊ ဂတိ၊ ကျေးဇူးပြုသော အဖြစ်ဖြင့်ထိုထိုသို့သော
 အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းသွားရခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အ
 ဝိဇ္ဇာယေဝံ၊ အဝိဇ္ဇာသည်သာလျှင်၊ သာဂရာ၊ သတ္တဝါတို့တို့၏နှစ်ရာဘဝ
 သရဗ္ဗရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ယဒိဒံယာယအဝိဇ္ဇာယ၊ အကြင်
 သို့သောအဝိဇ္ဇာ၌၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ သံသိတံ၊ နှစ်၏၊ အယံအဝိဇ္ဇာ၊ ဤအ
 ဝိဇ္ဇာသည်၊ မဟာမောဟော၊ ကြီးစွာသောအရိက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယေစသတ္တာ၊ အကြင်ဒီကာသဝ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာဂတော၊ အရ
 ဟတ္တမဂ်ဝိဇ္ဇာဖြင့် ကိလေသာတို့ကို ခွါပြီးဖြစ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုဒီ
 ကာသဝ သတ္တဝါတို့သည်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ ဘဝသစ်သို့၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊
 အညောနုပိ၊ တပါးသောပရိယာဟ်ဖြင့်လည်း၊ (လ)၊ ထိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော၊
 ထိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့ဟူသည်၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲသည်၊
 သင်္ခါ၊ ပစ္စယာ၊ ပုညာဘိသင်္ခါရအပုညာဘိသင်္ခါရအာနုညာဘိသင်္ခါရဟူ

သောအကြောင်းကြောင့်၊ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်
 မြင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်။ ဧကောနုပဿနာ၊ တခု
 သောလောကီဓမ္မအရကိုမြင်သော တခုသောအနုပဿနာသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ သင်္ခါရာနံတွေဝ၊ သင်္ခါရတို့၏သာလျှင်၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ။
 အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ သန္တောတိ၊ ဖြစ်
 ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်။ ဒုတိယာနုပဿနာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သောဒု
 တိယဝိတ်ကိုမြင်သောဒုတိယအနုပဿနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 သဗ္ဗာကောင်းစွာ၊ (ပ)၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ အထာပရံ၊ ထိုမှတ
 ပါးသော၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲ
 သည်။ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သန္တောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏၊ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ
 ၏။ သန္တောတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ယံဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်။ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊
 ဤဆင်းရဲကို၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ဟူ၍၊ ဥတွာ၊ သိ၍။ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထာ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သော သင်္ခါရတို့၏မဂ်ဖြင့် ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ သညာနံ၊ ကာမ
 သညာအစရှိကုန်သောသညာတို့၏။ ဥပရောဓနာ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်ချုပ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခက္ခယော၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ငြိမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဧဝံဒုက္ခက္ခယံ၊ ဤဆင်းရဲနှစ်ပါးကို၊ ယထာတထံ၊ မဖောက်မပြန်၊ ဥတွာ၊
 သိ၍။ သဗ္ဗဒ္ဓဿာ၊ အမျှမြင်ကုန်ထသော၊ ဝေဒဂူနော၊ လေးပါးသောမဂ်
 တည်းဟူသော ဝေဒနာတို့ဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်တတ်ကုန်ထသော၊ ပဏ္ဍိ
 တာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သဗ္ဗဒညာယ၊ သင်္ခါတဓမ္မကိုအနိစ္စစသောအားဖြင့်အ
 သင်္ခါတဓမ္မကိုနိစ္စစသောအားဖြင့်ကောင်းစွာသိကုန်၍၊ မာရုသံယောဂံ၊ မဂ္ဂ၊
 မာရ်၏အရာဖြစ်သောတေဘူမကဝဋ်ကို၊ အဘိဘုယျ၊ နှိပ်စက်၍၊ ပုနန္တိဝံ၊
 တဝသစ်သို့၊ နဂစ္ဆန္တိ။ မရောက်ကုန်၊ ဣတိဧဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီး၊ အညောနုပိ၊ တပါးသောပရိယာယ်ဖြင့်လည်း၊ သိယာ၊
 ဖြစ်ရာအံ့လော၊ (ပ)။ ကထဉ္စ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ယံ
 ကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သောဆင်းရဲသည်။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဉ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
 သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဧကောနုပဿနာ၊ တရသောထောကီဓမ္မအစုကိုမြင်
 သောတရသောအနုပဿနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာဏသုက္ခေဝ၊ ဝိ
 ညာဉ်၏သာလျှင်၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓ၊ အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းချုပ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်။ ဒုတိ
 ယာနုပဿနာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ဒုတိယအစိတ်ကိုမြင်သောဒုတိယ
 အနုပဿနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ (ပ)၊
 သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤ
 စကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 သည်။ သမ္ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲသည်။ ဝိညာဏပစ္စယာ
 ဝိညာဉ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သမ္ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာဏဿ၊
 ဝိညာဉ်၏နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်
 ခြင်းသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဉ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
 ယံဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်။ သမ္ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤဆင်းရဲကို။ အာဒိ
 နံ၊ အပြစ်ဟူ၍။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဝိညာဏုပဿမာ၊ ဝိညာဉ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊
 တိက္ခ၊ ရဟန်းသည့်နိစ္စာတော၊ တဏှာကင်းသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေ
 သပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ အညေနဝိ၊ တပါးသောပရိယာဟ်ဖြင့်လည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့ထော
 (ပ)၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ သမ္ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲသည်။
 ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သမ္ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်။
 ဧကောနုပဿနာ၊ တရသောထောကီဓမ္မအစုကိုမြင်သောတရသောအနုပဿ
 နာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖဿသုက္ခေဝ၊ ဖဿ၏သာလျှင်၊ အသေသဝိရာ
 ဂနိရောဓ၊ အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ သမ္ဘ
 ဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်။ အ
 ဣတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်။ ဒုတိယာနုပဿနာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော
 ဒုတိယအစိတ်ကိုမြင်သောဒုတိယအနုပဿနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ (ပ)၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အထာပရံ၊ ထိုမှတ
 ပါးသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဖဿပရေတာနံ၊
 ဗဿသည်ဒွိဝဏ် အပ်ကုန်သော၊ ဘဝသောတာနုသာရိနံ၊ ဘဝတဏှာ

တည်းဟူသောသောတသို့ အစဉ်ကျောက်ကျန်သော၊ ကုမဂ္ဂပဋိပန္နနံ၊ စက်
ဆုပ်အပ်သောသံသရာခရီးသို့သွားကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊
သံယောဇနက္ခယော၊ သံယောဇဉ်၏ကျန်ရာနိဗ္ဗာန်သည်၊ အာရာ၊ အလွန်ဝေး၏။
ယေစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ တံပသံ၊ ထိုပဿကို၊ ပရိညာယ၊ သုံး
ပါးသောပညာဉာဏ်ဖြင့်ဝိုင်းခြား၍၊ ပညာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဥတွာ၊
ထိကုန်၍၊ ဥပသမေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ရတာ၊ ပထသမာပတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်မွေ
လျော်ကုန်၏။ တေပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ပဿာဘိသ
မယာ၊ ပဿာ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ နိစ္စာတာ၊ တဏှာကင်းကုန်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗု
တာ၊ ကိလေသာနိဗ္ဗာန်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အညေနာ၊ တပါးသောပရိယာဟ်ဖြင့်လည်း၊
သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊
ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သောဆင်းရဲသည်၊ ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ဝေဒနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏
အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဧကေနုပဿနာ၊ လောကီဓမ္မအရကိုမြင်သောထရ
သောအနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဒနာနံတော၊ ဝေဒနာတို့၏သာ
လျှင်၊ အသေသမိဂဂနိရောဂေ၊ အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊
ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သန္တော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿ
နံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဒုတိယာနုပ
ဿနာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သောဒုတိယအစိတ်ကိုမြင်သော ဒုတိယအနုပ
ဿနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာကောင်းစွာ၊ (ပ)၊ သတ္တဝါ
မြတ်စွာတရားသည်၊ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော၊ တေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဒုက္ခမသုခံ၊ အဒုက္ခမသုခနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ သုခံ
ဝါ၊ ချမ်းသာမှုလည်းဖြစ်သော၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲမှုလည်းဖြစ်
သော၊ အတ္တတ္တဉ္စ၊ မိမိသန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သူတပါးသန္တာန်၌
မူလည်းဖြစ်သော၊ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝေဒိတံ၊ ခံစားခြင်းသဘောသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံသောကံတို့နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊
ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဟု၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ မောသဓမ္မံ၊ ဖျက်တတ်သောသ
ဘောကို၊ ပထောကိနံ၊ ဇရာမရဏတို့ဖြင့်ပေးဘဲဖြန်တတ်သောသဘောကို၊
ပုဿပုဿ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ထွေ၍ထွေ၍၊ အန္တေ၊ အဆုံး၌၊ ဝယံ၊ အဖျက်ကို၊ သေဝံ
ပုဿန္တော၊ ရှုသောသူသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့ရှုသဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝေဒနာ၌၊ ဝိရုဇ္ဈ

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

တိ၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏၊ ဝေယျာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သိက္ခ၊
 ရဟန်းသည်၊ နိစ္ဆာတော၊ တဏှာကင်းသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အညေနဝိ၊ တ
 ပါးသောပရိယာဟ်ဖြင့်လည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော၊ (ပ)၊ ကထဉ္စ၊ အ
 တာဟ်သို့လျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 သည်၊ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲသည်၊ တဏှာပစ္စယာ၊
 တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒ
 သနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဧကေနပ
 သနာ၊ လောကီဓမ္မအရကိုမြင်သောထရသော အနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တဏှာယတေဝ၊ တဏှာ၏သာလျှင်၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ အ
 ကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သန္တဝေ၊ ဖြစ်ခြင်း
 သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒသနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဒုတိယာနုပဿနာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သောဒုတိယ
 အစိတ်ကိုမြင်သောဒုတိယအနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ (ပ)၊ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သောမြတ်စွာထရားသည်။ အထာ
 ပရံ၊ ထိုမှတပါးသော၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တ
 ဏှာဒုတိယော၊ တဏှာဟူသောအပေါ်ရှိသော၊ ဝုရိယော၊ ယောက်ျားသည်၊
 ဒိဗံ၊ ရှည်သော၊ အခွါနံ၊ သံသရာအခွန်ပတ်လုံး၊ ဣတ္ထတာဝတာဝံ၊ ဤလူ၏
 အဖြစ်သို့ လူမှတပါး၏ အဖြစ်သို့၊ သံသရံ၊ သရဇ္ဇော၊ ရှေ့ပြောင်းသည်
 ဖြစ်၍၊ သံသာရံ၊ သံသရာကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊
 ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ သန္တံ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဏှာ
 ယ၊ တစ်ခြင်း၌ ဧဝံအာဒိနံ၊ ဤဒုက္ခကိုဖြစ်စေတတ်သောအဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊
 သိ၍၊ ဝိတတဏှော၊ ကင်းပြီးသောတဏှာရှိသည်၊ အနာဒါနော၊ စွဲလမ်း
 ခြင်းမရှိသည်၊ သတော၊ သတိရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိက္ခ၊ ရဟန်း
 သည်၊ ပရိဗ္ဗဇေ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အညေ
 နဝိ၊ တပါးသော ပရိယာဟ်ဖြင့်လည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော၊ (ပ)၊ က
 ထဉ္စ၊ အတာဟ်သို့လျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲသည်၊
 ဥပါဒါနုပစ္စယာ၊ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒသနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤမြင်
 ခြင်းသည်၊ ဧကေနပဿနာ၊ ထရသော လောကီဓမ္မအရကို မြင်သောထရ

သောအနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါဒါနဿတွေဝ၊ ဥပါဒါနံ၏သာ
 ဟူ၍၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓ၊ အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခ
 သာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အ
 ကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းကို၊ ဒုတိယာနုပဿနာ၊
 လောကုတ္တရာ ဖြစ်သော ဒုတိယအစိတ်ကိုမြင်သော ဒုတိယအနုပဿနာ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ (ပ)၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ကံ၏အကြောင်း၊ အဆောက်အဦဖြစ်သောဥ
 ပါဒါနိဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘဝေါ၊ ခန္ဓာ၏ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းတည်း
 ဟူသောဝိပါကဘဝသည်၊ ဘူတော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆ
 တိ၊ ရောက်၏။ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သောခန္ဓာ၏၊ မရတံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဧသေ၊ ဤဥပါဒါနံသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်ကြောင်း
 တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မဒညာယ၊ အနိစ္စဝသော အပြားတို့ဖြင့်
 ကောင်းစွာသိကုန်၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဥပါဒါနက္ခယာ၊ ဥပါဒါနံ၏
 ကုန်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ဇာတိ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်
 ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိကုန်၍၊ ဝုဒ္ဓန္တံ၊ ဘဝသစ်သို့၊ နဂစ္ဆ
 န္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ အညောနုပိ၊ တပါးသော ပရိယာယ်ဖြင့်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ
 သော၊ ကထမ္ပ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သိယာဖြစ်ရာသနည်း၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ သမ္ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲ
 သည်၊ အာရမ္မပစ္စယာ၊ အားထုတ် အပ်သော ကံဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်၊ သမ္ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အ
 ဣတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဧကောနုပဿနာ၊ တခုသောလောကီဓမ္မအ
 စုကိုမြင်သောတခုသောအနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရမ္မာနံတွေ
 ဝ၊ အားထုတ်အပ်သောကံတို့၏သာလျှင်၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓ၊ အကြွင်း
 မဲ့ကင်းခြင်း ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်း
 သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အ
 ယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဒုတိယာနုပဿနာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သောဒုတိယအ
 စိတ်ကိုမြင်သောဒုတိယအနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သ
 မ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ (ပ)၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါး
 သော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယံကိဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသော၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ သမ္ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲသည်၊ အာ

ရုက္ခပစ္စယာ၊ အားထုတ်အပ်သောကံဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သန္တောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အာရုက္ခာနိရောဓေနစ၊ အားထုတ်အပ်သော ကံ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်
 ထည်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ သန္တဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ အာရုက္ခပစ္စ
 ယာ၊ ကံနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ဝိရိယဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ယံဒုက္ခံ၊
 အကြင်ဆင်းရဲသည်၊ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတံဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲကို၊ အာဒိနံ၊
 အပြစ်ဟူ၍၊ ဥတုဂ္ဂါ၊ ထို၍၊ သဗ္ဗာရုက္ခံ၊ အလုံးစုံသော အာရုက္ခကို၊ ပဋိနိသဇ္ဇာ၊ စွန့်
 ၍၊ အနာရုက္ခံ၊ အာရုက္ခကင်းသော နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိရုတ္တိနော၊ လွတ်သောစိတ်ရှိ
 ထသော၊ ဥန္တိန္ဒာဝတဏှဿ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဘဝတဏှာရှိထသော၊
 သန္တစိတ္တဿ၊ ငြိမ်းပြီးသော စိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
 ဇာတိသံသာရော၊ ဇာတိတည်းဟူသော သံသရာသည်၊ ဝိစိဏော၊ အထူးသ
 ဖြင့်ကုန်ပြီး၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပုနုတ္တဝေါ၊ တဘန်ဘဝသစ်သည်၊ နုတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အညေနဝိ၊ တပါးသောပရိ
 ယာယ်ဖြင့်ထည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့ဖေယော၊ (သ)၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
 သိယာ၊ ဖြစ်ရာ သနည်း၊ ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ သန္တောတိ
 ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲသည်၊ အာဟာရပစ္စယာ၊ ကံနှင့် သမ္ပယုတ်
 ဖြစ်သော အာဟာရဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊
 ဧကေနုပဿနာ၊ တခုသောလောကီဓမ္မအရကိုမြင်သော တခုအနုပဿနာ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟာရနံတွေဝ၊ အာဟာရတို့၏သာလျှင်၊ အသေသ
 ဝိရာဂနိရောဓာ၊ အကြွင်းမဲ့ ကင်းခြင်းချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။
 သန္တဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်း
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဒုတိယာနုပဿနာ၊ လောကုတ္တ
 ရာဖြစ်သော ဒုတိယအစိတ်ကိုမြင်သော ဒုတိယအနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ ဧံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ (ပ)၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အ
 ထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော ဆင်းရဲသည်၊ အာဟာရပစ္စယာ၊ ကံနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော အာဟာရ
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဟာရနံ၊ အာဟာရတို့
 ၏ နိရောဓန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲသည်၊ သန္တဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်း
 သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ အာဟာရပစ္စယာ၊ ကံနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော အာဟာရဟူ
 သော အကြောင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ သန္တောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတံ၊ ဤဆင်း

ရဲကိုအာဒိနဝံ၊ အပြစ်ဟူ၍၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သဗ္ဗာဟာရံပရိညာယ၊ ခပ်သိမ်း
 သောအာဟာရကိုသုံးပါးသောပရိညာဖြင့်ပိုင်းခြား၍၊ သဗ္ဗာဟာရံ၊ ခပ်သိမ်း
 သောအာဟာရကို၊ အနိဿိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်မရှိ၊ အာရောဂျံ၊ ကိလေ
 သဟူသော အနာမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သဗ္ဗဒညာယ၊ အနိစ္စသော အပြားဖြင့်
 ကောင်းစွာသိ၍၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊
 သင်္ခါယ၊ ခန္ဓာငါးပါးစသောအားဖြင့်လောကကို ရေတွက်၍၊ သေဝီ၊ အနိစ္စ
 ဒုက္ခအနတ္တဟုညာဘိဖြင့်မှီဝဲသော၊ ဓမ္မဋ္ဌော၊ စတုသစ္စဝိဇ္ဇာတည်သော၊ ဝေဒဂူ၊
 ရဟန္တာသည်၊ သင်္ချီ၊ လူဟူ၍လည်းကောင်း၊ နုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရေ
 တွက်ခြင်းသို့၊ နောပေတိ၊ မရောက်၊ အညောနဝိ၊ တပါးသောပရိယာယ်ဖြင့်
 လည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော၊ (ပ)၊ ကထဉ္စ၊ အထိုလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသ
 နည်း၊ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ သဗ္ဗောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အ
 လုံးစုံသောဆင်းရဲသည်၊ ဣဉ္စိတပစ္စယာ၊ ကံ၏သန္တာရဖြစ်သော တရံတရ
 သောတုန်ထွပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊
 ဧကောနုပဿနာ၊ တရသောထောက်ခံမှုအရကိုမြင်သောတရသောအနုပဿ
 နာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဉ္စိတာနံတွေဝ၊ ကံ၏သန္တာရဖြစ်သော တုန်
 ထွပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းဟူ၍ သာလျှင်၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊
 အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းချုပ်ခြင်း ကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သန္တဝေါ၊ ဖြစ်
 ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဒုတိယာ နုပဿနာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်
 သောဒုတိယအဓိတ်ကို မြင်သောဒုတိယ အနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ (ပ)၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အတာ
 ပရံ၊ ထိုမှတပါးသော၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝိနိတော်မူ၏၊ ယံ
 ကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ သဗ္ဗောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော ဆင်းရဲသည်၊ ဣဉ္စိတပစ္စယာ၊ တုန်ထွပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်၊ သဗ္ဗောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဉ္စိတာနံ၊ တုန်ထွပ်ခြင်းဟူသောအကြောင်း
 တို့၏၊ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သန္တဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်း
 သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣဉ္စိတပစ္စယာ၊ ကံ၏သန္တာရဖြစ်သောတရံတရသောတုန်
 ထွပ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ယံဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်၊ သဗ္ဗော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲကို၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ဟူ၍၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧံ၊ တဏှာကို၊ ဝေါသဇ္ဇ၊ စွန့်၍၊ သင်္ခါရေ၊ ကံနှင့်သစ္စ

ယုတ်ဖြစ်သောသင်္ခါရတို့ကိုဥပရုဗ္ဗိယ၊ ချုပ်စေ၍၊ အနေဇော၊ တဏှာမရှိသည်၊ အနုပါခါနော၊ ဥပါခါနံမရှိသည်။ သတော၊ သတိရှိသည်၊ ဟုတ္တာဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပရိဗ္ဗဇော၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အညနုပိ၊ တပါးသောပရိယာဟ်ဖြင့်လည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့ထော၊ (ပ)၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ နိဿိတဿ၊ တဏှာမာနဒိဗ္ဗိကိုမိသောသူ၏၊ စလိတံ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ထွင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဧကောနုပဿနာ၊ လောကီဓမ္မအရကိုမြင်သောတရသောအနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနိဿိတော၊ တဏှာမာနဒိဗ္ဗိကိုမိသောသူသည်၊ နစလတိ၊ မတုန်ထွင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ နုတိယာနုပဿနာ၊ ထောကုတ္တရာဖြစ်သောဒုတိယအဓိတ်ကိုမြင်သောဒုတိယအနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ (ပ)၊ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အနိဿိတော၊ တဏှာမာနဒိဗ္ဗိကိုမိသောသူသည်၊ နစလတိ၊ မတုန်ထွင်၊ အညေနံ၊ တပါးသောပရိယာဟ်ဖြင့်လည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့ထော၊ (ပ)၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရူပေတိ၊ ရူပဘဝတို့ထက်၊ အရူပ၊ အရူပဘဝတို့သည်၊ သန္တတရာ၊ အလွန်ငြိမ်သက်လှ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဧကောနုပဿနာ၊ လောကီဓမ္မအရကိုမြင်သောတရသောအနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရုပ္ပေတိ၊ အရူပဘဝတို့ထက်၊ နိရောဓော၊ ရာဂစသည်တို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်၊ သန္တတရာ၊ အလွန်ငြိမ်သက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဒုတိယာနုပဿနာ၊ ထောကုတ္တရာဖြစ်သောဒုတိယအဓိတ်ကိုမြင်သောအနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နိဿိတော၊ တဏှာမာနဒိဗ္ဗိကိုမိသောသူသည်လည်း၊ ဣတ္ထတာဝညထာဝံ၊ ဤလူ၏အဖြစ် ဤလူမှတပါး၏အဖြစ်ကို၊ ဥပါဒိယ၊ တဏှာမာနဒိဗ္ဗိတို့ဖြင့်မြဲမြံစွာစွဲလမ်း၍၊ သံသာရံ၊ သံသရာကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်၊ နိဿယေသု၊ တဏှာမာနဒိဗ္ဗိဟုဆိုအပ်ကုန်သောနိဿယတို့ကြောင့်၊ ယံမ

ဟန္တယံ၊ အကြင်ကြီးစွာသောစားသည်။ သန္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤကြီးစွာ
သောစားကို၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ဟူ၍၊ ဥတ္တံ၊ ထိ၍၊ အနိသိတော၊ တဏှာမာန
မိမြီကိုမရှိသည်။ အနုပါဒါနော၊ တစုံတခုကိုစွဲထမ်းခြင်းမရှိသည်။ သတော၊
သတိရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပရိဗ္ဗာဇေ၊ နေရာ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အညေန၊ တပါးသောပရိယာယ်ဖြင့်လည်း၊
ထိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော၊ (ပ)၊ ကထဉ္စ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ ထိယာ၊ ဖြစ်ရာသ
နည်း၊ ဘိက္ခုဇေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဂူပေဟိ၊ ဂူပဘဝတို့ထက်၊ အဂူပါ၊ အဂူပဘဝတို့
သည်၊ သန္တတရာ၊ အလွန်ပြင်သက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်
မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဧကောနုပဿနာ၊ လောကီ
ဓမ္မအရကိုမြင်သောတရသောအနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရပ္ပေ
ဟိ၊ အဂူပဘဝတို့ထက်၊ နိရောဓေ၊ ရာဂစသည်တို့၏ချုပ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်
သည်၊ သန္တတရော၊ အလွန်ပြင်သက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒဿနံ၊ အကြင်
မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဒုတိယာ နုပဿနာ၊
လောကုတ္တရာဖြစ်သော ဒုတိယအစိတ်ကိုမြင်သော ဒုတိယ အနုပဿနာ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧံ၊ ဤသို့၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်
တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော၊ ဧတံဝစနံ၊
ဤစားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယေစသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့
သည်လည်း၊ ဂူပုပဂါ၊ ဂူပဘဝသို့ကပ်ကုန်၏။ ယေစသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တ
ဝါတို့သည်လည်း၊ အာဂူပဋ္ဌာယိနော၊ အဂူပဘဝ၌တည်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊
ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ နိရောဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အပဇာနန္တာ၊ မထိကုန် သည်ရှိ
သော်၊ ပုနတ္တံ၊ ဘဝသစ်သို့၊ အာဂန္တာရော၊ လာရကုန်၏။ ယေစသတ္တာ၊ အ
ကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ဂူပေ၊ ဂူပဘဝတို့ကို၊ ပရိဗ္ဗာယ၊ ဝိုင်းခြား၍
ထိကုန်ပြီး၍၊ အဂူပေသု၊ အဂူပဘဝတို့၌၊ အသန္တိတာ၊ တဏှာစသောအား
ဖြင့်မတည်ကုန်၊ နိရောဓေယေဝ၊ နိဗ္ဗာန်၌သာလျှင်၊ ရုစ္စန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။
ဘေဇနာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ မဂ္ဂု၊ ဘာယိနော၊ မရတမဂ္ဂု၊ ကိလေသမဂ္ဂု
ဒေဝုတ္တမဂ္ဂုတို့ကိုစွန့်၍သွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
မောသဓမ္မံ၊ ပျက်စိတ်သောသဘောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဗ္ဗော၊ ထို
ကြောင့်၊ ရဿ၊ ချွတ်ယွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိရောဓေ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။
အမောသဓမ္မံ၊ မပျက်စိတ်သော သဘောတည်း။ တံ၊ ထိုနတ်ပြည်နိဗ္ဗာန်
ကို၊ သစ္စတော၊ အမှန်အားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇ၊ ပညာဖြင့်ထိသည်။ ထိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။
တေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန် ကိုထိကုန်သောသူတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သစ္စာထိသမယာ။

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သဗ္ဗာကို ထိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိစ္ဆာတော၊ အသိရှိကုန်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတ၊ ကိ
 သေသာနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ယံ၊ အကြင်ခြောက်ပါးအပြားရှိသော ဣဋ္ဌာရုံကို၊ ပဇာယ၊
 သတ္တဝါသည်၊ ဥပနိဏ္ဏာယိတံ၊ ကပ်၍တစ်ဝိုက်တစ်ဝိုက်ရှုအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဣဋ္ဌာရုံ
 သည်၊ သုခံ၊ သုခတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပနိဏ္ဏာယိတံ၊ ကပ်၍တစ်ဝိုက်တစ်
 ဝိုက်ရှုအပ်၏၊ တဒိဒံ၊ ထိုဣဋ္ဌာရုံကို၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့သည်၊ သုဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်း
 စွာမြင်အပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤဣဋ္ဌာရုံသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဘင်းရဲတည်း၊ အညေနုပိ၊ တ
 ပါးသော ပရိယာယ်ဖြင့်လည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော၊ (ပ)၊ ကထဉ္စ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံ၊ အ
 ကြင်နာင်ရှုပ်ကို၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ သမာရ
 ကဿ၊ ဝသဝတ္တိမာရမင်းပြည်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကဿ၊ ဗြဟ္မပြည်
 နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ ဩကာသလောကသည်လည်းကောင်း၊ သ
 သမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောရဟန်း
 ပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သဗ္ဗုတိနတ်တည်းဟူသောမင်း
 ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တလောကသည်လည်းကောင်း၊
 ဣဒံ၊ ဤနာင်ရှုပ်သည်၊ သစ္စံ၊ ခဝသုဘသုခအတ္တအားဖြင့်မှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥ
 ပနိဏ္ဏာယိတံ၊ ကပ်၍ရှုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုနာင်ရှုပ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤနာင်ရှုပ်သည်၊ ဂ
 ဟိတံပိ၊ ခဝစသည်ဖြင့်ယူအပ်သော်လည်း၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အား၊ ခုသာ၊ ချွတ်ယွင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ သဗ္ဗပ္ပ
 ဉာယ၊ ကောင်းသောပိပဿနာပညာဖြင့်၊ သုဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်၏၊ အ
 ယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဧကောနုပဿနာ၊ တခုသောလောကီဓမ္မ အစိတ်ကိုမြင်
 သောတခုသောအနုပဿနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ (ပ)၊
 သဒေဝမနုဿာယ၊ သဗ္ဗုတိနတ်တည်းဟူသောမင်းကြွင်းလူနှင့်တကွသော၊
 ပဇာယ၊ သတ္တလောကသည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ ရူပဝေဒနာ
 ဒိနံ၊ ရုပ်ဝေဒနာစသည်တို့၏၊ အထာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ မုသာ၊ ချွတ်
 ယွင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပနိဏ္ဏာယိတံ၊ ကပ်၍ရှုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဧတံ၊
 ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့အား၊ သစ္စံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်မှန်၏၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ သဗ္ဗပ္ပညာယ၊ ကောင်းသောမဂ်ပ
 ဉာဖြင့်၊ သုဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်၏၊ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဒုတိယာနုပ
 သနာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သောဒုတိယအစိတ်ကိုမြင်သောဒုတိယအနုပဿ

နာသညံ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ (ပ)၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
 တုရားသည်။ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ အနတ္တနိ၊ အတ္တမဟုတ်သော၊ နာဝရုပ်၌၊ အတ္တမာနိ၊ အတ္တဟု
 မှတ်သည်ဖြစ်၍၊ နာမရူပသို့၊ နာဝရုပ်၌၊ နိဝိဋ္ဌံ၊ တည်သော၊ သဒေဝကံ၊ နတ်
 နှင့်တကွသော၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဝဿ၊ ရှု၍၊ ဣဒံ၊ ဤနာဝရုပ်သည်၊ သစ္စံ၊
 ၇၀၀သောအားဖြင့်၊ မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိ၊ အောက်မေ့၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။
 ယေနယေန၊ အကြင်အကြင်ငါ၏ရုပ်ငါ၏ဝေဒနာဟူသောအခြင်းအရာဖြင့်၊
 မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ တတော၊ ထိုအောက်မေ့သောအခြင်းအရာမှ၊ အ
 ဉ္ဇထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တံ၊ ထိုနာဝရုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုနာဝရုပ်၏၊ တံ၊ ထိုငါ၏ရုပ်ငါ၏ဝေဒ
 နာဟုအောက်မေ့သောအခြင်းအရာသည်၊ ခုသာ၊ ချွတ်ယွင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုနာဝရုပ်သည်၊ ဣတ္တရံ၊ တို့သည်ဖြစ်၍အား
 နည်း၏။ မောသဓမ္မံ၊ မျက်တတ်သောသဘောရှိ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊
 အမောသဓမ္မံ၊ မမျက်တတ်သောသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ သစ္စတော၊
 မှန်သောအားဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓံ၊ သိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တေဝ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုသိကုန်
 သော သူတို့သည်သာလျှင်၊ သစ္စာဘိမယာ၊ သစ္စာကို သိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 နိစ္ဆာတာ၊ တဗျာကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ကိလေသနိဗ္ဗာန်ဖြင့်ပ
 ရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အညေနပရိယာ
 ယေန၊ တပါးသောပရိယာဟ်ဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ န္ဒယတာနုပဿ
 နာ၊ နှစ်ခုသောအစိတ်ရှိသောတရားကိုရှုခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။
 ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတာရော၊ မေးထတ်ကုန်သောသူတို့
 သည်၊ စေအဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံသန္တေသု၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ သိယာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏ဟု၊ ဝစနိယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်၊ အဿ၊
 ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ဂဟန်းတို့၊ ယံ၊ အကြင်ခြောက်ပါးအပြားရှိသောဣဋ္ဌာရုံကို၊ သဒေဝကဿ၊
 နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော၊ သမာရကဿ၊ ဝသဝတ္ထိမာရ်မင်းပြည်
 နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကဿ၊ ဗြဟ္မာပြည်နှင့်တကွသော၊ ဝေဏကဿ၊ ဩ
 ကာသ ဝေဏကသည်လည်းကောင်း၊ သဿမထဗြဟ္မဏိယာ၊ သာသနာ
 တော်၏ ဆန်ကျင်တက်ဖြစ်သောဂဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော၊ သဒေဝမနု
 သာယ၊ သဗ္ဗုတိနတ်တည်းဟူသောမင်းကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော၊ ပ

ဇာယ၊ သတ္တဝေကသည့်ထည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤဣဋ္ဌာရုံသည်၊ သုခံ၊ သုခ
 ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပနိဇ္ဈာယိတံ၊ ကပ်၍ရှုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဣဋ္ဌာရုံကို၊ အရိ
 ယာနံ၊ အရိယာတို့သည်၊ ဇေတံ၊ ဤဣဋ္ဌာရုံသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ သဗ္ဗပ္ပညာယ၊ ကောင်းသော မဂ်ပညာဖြင့်၊
 သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်၏၊ အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဇေတံ၊ သုပဿနာ၊ တရ
 သောထောကီဓမ္မအစိတ်ကိုမြင်သော တရသောအနုပဿနာသည်၊ ဟော
 ကိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ သဒ္ဓေဝကဿ၊ နတ်
 ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ (ပ)၊ သဒ္ဓေဝမနုဿာယ၊ သဗ္ဗုတိနတ်တည်းဟူ
 သောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တဝေကသည့်ထည်း
 ကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပနိဇ္ဈာယိ
 တံ၊ ကပ်၍ရှုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇေ
 တံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 တိုင်း၊ သဗ္ဗပ္ပညာယ၊ ကောင်းသောပညာဖြင့်၊ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်၏၊
 အယံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ဒုတိယာနုပဿနာ၊ ယောက္ခတ္တရာဖြစ်သောဒုတိယ
 အစိတ်ကိုမြင်သော ဒုတိယအနုပဿနာသည်၊ ဟောကိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်လျှင်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နှုယောနုပဿ
 နော၊ နှစ်ခုသောအစိတ်ရှိသောတရားကို ရှုသော၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မဝေမဝေလှေ
 သော သတိရှိသော၊ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့ထရှိ
 သော၊ ပဟိဘက္ကဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော ဝိတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရ
 တော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ နိန္ဒံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပဿနံ၊ ဖိုလ်
 တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ပယံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ပါပိကဿံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊
 ဒိဗ္ဗဂဓဗ္ဗေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘောဋ္ဌ်ပင်လျှင်၊ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ကို၊ ပါပိကဿံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဥပါသေသေ၊ တဝသင်၏အစွမ်းဖြင့်ဥပါဒါနက္ခ
 ဇ္ဇာအကြွင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အနာဂါမိတာ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ဟုဆိုအပ်
 သောအနာဂါမိတအဖြစ်ကို၊ ပါပိကဿံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤ
 စကားကို၊ တဂါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣဒံဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆို
 တော်မူတတ်သော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါး
 သော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အထာပရံ
 သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ကန္တာ၊ နှစ်သက်ကုန်
 သော၊ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော။

ရူပါစ၊ ရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါစ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဂန္ဓာစ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရသစ၊ ရသာရုံတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဖဿစ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာစ၊ ဓမ္မာရုံတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ကေဝလ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ ယာဝတ၊ အကြင်မျှ
 ထောက်ကုန်သော၊ ဇေတ၊ ဤခြောက်ပါးသောအာရုံတို့ကို၊ ဣဋ္ဌန္တိ၊ ဣဋ္ဌာရုံ
 တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွ
 သော၊ ထောကဿ၊ ထောက၏၊ ဇေတ၊ ဤအာရုံတို့ကို၊ ဝေါ၊ စင်စစ်၊
 သုခသဗ္ဗတာ၊ ချမ်းသာဟု သရုတ်အပ်ကုန်၏။ ယတ္ထစ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ခွဲကား၊
 ဇေတ၊ ဤအာရုံတို့သည်၊ နိဂုစ္ဆန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ နေသံ၊
 ထိုနတ်လူတို့သည်၊ ဒုက္ခသဗ္ဗတံ၊ ဆင်းရဲဟု သရုတ်အပ်၏။ သက္ကာယဿ၊
 ငါးပါးသော ခန္ဓာဟူသော သက္ကာယ၏။ ဥပရောဓနံ၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော၊
 တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ သုခံ၊ ချမ်းသာဟူ၍၊ အရိယေတိ၊ အရိယာတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌံ၊
 မြင်အပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအရိယာတို့၏မြင်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗထောကေန၊ ခပ်သိမ်း
 သောလူတို့၏ မြင်ခြင်းနှင့်၊ ပစ္စနိကံ၊ ဆန့်ကျင်သော၊ ပဿတံ ပဿန္တာ
 နံ၊ မြင်ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏။ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကာမကို၊ ပရေ၊ တပါးသော ပုထုဇဉ်တို့
 သည်၊ သုခတော၊ ချမ်းသာ၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကာမကို၊
 အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲ၏ဟူ၍၊ အာဟု၊
 ဆိုကုန်၏။ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရေ၊ အရိယာဗုဒ္ဓတပါးသော ပုထုဇဉ်တို့
 သည်၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲ၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အရိ
 ယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သုခတော၊ ချမ်းသာ၏ဟူ၍၊ ဝိဒ္ဓု၊ သိကုန်၏။
 ပဿ၊ ရှုသော၊ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ဒုရဇာနံ၊ သိနှိုင်း၏။ ဇေတ၊ ဤနိဗ္ဗာန်
 နှို၊ အဝိဒ္ဓု၊ သု၊ သူမိက်တို့သည်၊ သဗ္ဗရုဋ္ဌာ၊ ပြင်းစွာတွေဝေကုန်၏။ ကာရတံ၊
 အကြောင်းကား၊ ကိံ၊ အတတ်နည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဂုတာနံ၊
 အဝိဇ္ဇာဖြင့် ဖုံးပိတ်အပ်ကုန်သော၊ အပဿတံ၊ မမြင်ကုန်သော၊ ဗာဿနံ၊
 သူမိက်တို့အား၊ အန္ဓကာရော၊ ကန်းသည်အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော၊ တမော၊ အ
 မိက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗရုဋ္ဌာ၊ ပြင်းစွာတွေဝေ
 ကုန်၏။ ပဿတံ၊ ပညာအမြင်ဖြင့်ရှုကုန်တသော၊ သတံ၊ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူ
 တော်ကောင်းတို့အား၊ အာလောကောဝ၊ အလင်းသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ ဝိဝေဒံ၊ ဟင်းလင်းပွင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဂ္ဂါ
 ဓမ္မဿကောဝိဒါ၊ မဂ်တရား၌မထိမ္မာကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ သန္တိ

ကော၊မိမိအနီး၌၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ နဝိဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဘဝရာဂပရေတေ
 ဟိ၊ ဘဝရာဂသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်ထသော၊ ဘဝသော ထာရုသာဓိတိ၊
 ဘဝ ထည်းဟူသော သောတာပို အစဉ်ထွေ့စွာကံထသော၊ မာရဓေယျာနု
 ပန္နေတိ၊ မာရ်၏အရာဖြစ်သော ဝဋ်သို့အစဉ်မပြတ် သွားကုန်ထသော၊ ဝ
 ထုဇ္ဇနေဟိ၊ ဝထုဇဉ်တို့သည်၊ အယံဓမ္မော၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဟောင်းကို၊ နသုသမ္ပုဒ္ဓေါ၊
 လွယ်သဖြင့်မထိအပ်၊ ယံပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ သမ္ပဒညာယ၊ ကောင်း
 စွာမဂ်ဖြင့်ထိ၍၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာန္တိ၊
 ကိထေသာနိဗ္ဗာန်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏၊ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဂိယေတိ၊ အ
 ဂိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အညတြိ၊ ထား၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သမ္ပုဒ္ဓံ၊
 သိခြင်းငှါ၊ အရဟတိနု၊ ထိုက်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ထေသိက္ခာ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူး၏၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရား
 တော်ကို၊ အဘိနန္ဒု၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ၊ ခေါပနဝေ
 ယျာကရသာသ္မိံ၊ ဤဂါထာမဘက် သက်သက်သော ရုတ္တိယဟုဆိုအပ်
 သောတရားတော်ကို၊ ဘညမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သမ္ပိ
 မတ္တာနံ၊ မြောက်ကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အ
 နုပါဒါယ၊ ဘရံတရသောအာရုံကိုမစွဲလမ်းမူ၍၊ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါထ
 ရားတို့မှ၊ ဝိက္ခာနိ၊ စိတ်တို့သည်၊ ဝိရတ္တံ၊ သုလွတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣဒဿံ၊ ထဆဲနှစ်ခုမြောက်သော၊ ဣယထာနုပဿနာသုတ္တံ၊
 ဣယထာနုပဿနသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တတြ၊ ထိုသုတ်
 ၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကား၊ သစ္စံ၊ သစ္စာလေးပါးလည်းကောင်း၊ ဥပမိ၊ ဥပမိတရား
 လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာလည်းကောင်း၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့လည်း
 ကောင်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဝိညာတံ၊ ဝိညာဉ်လည်းကောင်း၊ ပဿ၊
 ပဿတရားလည်းကောင်း၊ ဝေဒနိယာ၊ ခံစားတတ်သော ဝေဒနာလည်း
 ကောင်း၊ တဗျာ၊ တဗျာလည်းကောင်း၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနံ လည်းကောင်း၊
 အာရပ္ပ၊ ဝိရိယလည်းကောင်း၊ အာဟာရ၊ အာဟာရလည်းကောင်း၊ ဣဇ္ဇိတံ၊
 တုန်ထုပ်သောထရားလည်းကောင်း၊ ပန္နိတံ၊ တုန်ထုပ်ခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဂူပံ၊ ရုပ်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခေန၊ ဒုက္ခနှင့်ထကွသော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာတိနိဝေသ
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောဇ္ဇေ၊ ထဆဲမြောက်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တဿ၊ မဟာဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ

ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်၊ ပဝေဒနာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်း၊ သုဘာ၊ သုဘာထိတသုတ်၊ သုန္ဒရိကား၊ သုန္ဒရိကတာရေခွါစသုတ်၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ မာစသုတ္တ၊ မာစသုတ်၊ သဘိယော၊ သဘိယသုတ်၊ သေသော၊ သေသသုတ်၊ သလ္လဉ္စ၊ သလ္လသုတ်ကိုလည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌသုတ်၊ ကောကာလိ၊ ကောကာလိယသုတ်၊ နာလကော၊ နာလကသုတ်၊ န္ဒယတာနူပဿနာ၊ န္ဒယတာနူပဿနာသုတ်၊ န္ဒါဒသ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဧတန်သုတ္တန်၊ ဤသုတ်တို့ကို၊ မဟာဝဂ္ဂေါတိ၊ မဟာဝဂ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဥဒါန်းတည်း။

အဋ္ဌကဝဂ်၊

ယောမဂ္ဂော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊ ကာဝံ၊ နှစ်သက်အပ်သောဝတ္ထုကာမကို၊ ကာမယတိ၊ တောင့်တ၏။ ကာဝံ၊ ကာမကို၊ ကာမယာမနဿ၊ အလိုရှိသော၊ တဿမဂ္ဂဿ၊ ထိုသတ္တဝါအား၊ တံ၊ ထိုကာမဟုဆိုအပ်သောဝတ္ထုသည်၊ စေသမိဇ္ဈတိ၊ အကယ်၍ပြည့်စုံအံ့၊ မဂ္ဂော၊ သတ္တဝါသည်၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကာမကို၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကာမကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ပီတိမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမယမာနဿ၊ ဝတ္ထုကာမကိုအလိုရှိသော၊ ဆန္ဒဇာတသပ၊ ဖြစ်သောတဏှာရှိတသော၊ တဿဇန္တုနော၊ ထိုသတ္တဝါအား၊ တေကာမာ၊ ထိုအလိုရှိအပ်ကုန်သောဝတ္ထုကာမတို့သည်၊ စေပရိဟာယန္တိ၊ အကယ်၍ယုတ်ကုန်အံ့၊ သလ္လပိဒေါ၊ မြားဖြင့်ပစ်အံ့သကဲ့သို့၊ ရုပ္ပတိပိဋိယတိ၊ ဒေါသဖြစ်သောအားဖြင့်နှိပ်စက်အပ်၏။ သပ္ပဿ၊ မြေ၏။ သိရောထိရံ၊ ဥက္ခေဒင်းကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဒါပဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ ပရိဇ္ဇေတိ၊ ဣဝ၊ ကြည့်သကဲ့သို့၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ဖြတ်သဖြင့်ကြည့်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ထောကော၊ ထောကန္တ၊ ဣဝံသတ္တိကံ၊ ဤငြိတတ်သည်ဟုဆိုအပ်သောတဏှာကို၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမတိဝတ္တတိ၊ ကောင်းစွာလွန်၏။ ယောနရော၊ အကြင်လူသည်၊ ခေတ္တံ၊ သထေးခင်းစသောစိတ်ပျိုးရာလယ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဝါ၊ အိမ်ရာအရံစသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဟိရဉ္စံ၊ ဝါ၊ ရွှေငွေစသောကဟာပဏကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝဝသံ၊ ဝါ၊ နွားမြင်းအပေါင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒါသပေါရိသံ၊ ဝါ၊ ကျန်အမှုထုပ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ ထိယော၊ ဝါ၊ မိန်းမတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓု၊ ဝါ၊ ဥာတိဗန္ဓအစရှိသော သူအပေါင်းကို

သော်လည်းကောင်း၊ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုထု၊ နှစ်သက်
သော ရူပါရုံစသော အားဖြင့် များသော အခြားရှိကုန်သော၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထု
ကာမတို့ကို၊ အနုဂိဏ္ဍတိ၊ အဖန်တလဲလဲ တပ်မက်မော၏၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဗယော၊ အားနည်းသည်ဟု ဆိုအပ်သော ကိလေသာတို့သည်၊
ဗလိယန္တိ မဒ္ဒန္တိ သဟန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ကုန်၏၊ ကာမဂိဏ္ဍံ၊ ကာမတို့ကို
တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခန္တံ၊ စောင့်ရှောက်သည် မူလည်းဖြစ်သော၊
ပရိယေသတ္ထဉ္စ၊ ရှာသည်လည်းဖြစ်ထသော၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိ
ဿယော၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျားစသော ထင်ရှားသောဘေး ရန်ကာယဒုစရိုက်
စသောမထင်ရှားသော ဘေးရန်တို့သည်၊ မဒ္ဒန္တိ၊ နှိပ်စက်ဘိစီးကုန်၏၊ တ
တောပါကဗူပရိဿယေဟိ၊ ထိုထင်ရှားသော ဘေးရန် မထင်ရှားသော
ဘေးရန် တို့သည်၊ အဘိဘူတံ၊ နှိပ်စက်အပ်ထ သော၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒုက္ခံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းစသောဆင်းရဲသည်၊ အန္ဓေတိ၊ အစဉ်
လိုက်၏၊ ဘိန္နံ၊ ကွဲသော၊ နာဝံ၊ ငွေ့ကို၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ အန္ဓေတိ၊ အ
စဉ်လိုက်သကဲ့သို့၊ ဒုက္ခံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းစသော ဆင်းရဲသည်၊ အန္ဓေတိ၊
အစဉ်လိုက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇန္တု၊ ကာယ ဂတာသတိစသောဘာ
ဝနာဖြင့်ဖြစ်သောသူသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတော၊ မငွေ့မသျှော့
သောသတိရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ကာမာနိ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကာမတို့
ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှရှောင်ကြဉ်ရာ၏၊ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်
သဖြင့်၊ တေကာမေ၊ ထိုကာမတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဩစံ၊ လေးပါးသော
ဩစကို၊ မငွေ့န၊ ထိုကာမတို့ကိုပယ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော အရိယမဂ်ဖြင့်၊
တဒေယျ၊ ကူးနိုင်ရာ၏၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဥဒကဂရုကံ၊ ရေ
ဖြင့်လေးထသော၊ နာဝံ၊ ငွေ့ကို၊ သိဗ္ဗိတွား၊ သွန်း၍၊ လဟုကာယ၊ ပေါ့သော၊
နာဝါယ၊ ငွေ့ဖြင့်၊ ပါရဂူ၊ မပြုပြင်သဖြင့်ကင်းတတက်သို့ရောက်ကုန်သည်
တဝေယျ၊ အုတ်၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကိလေသုဒကဂရုကံ၊ ကိလေ
သာတည်းဟူသော ရေဖြင့်လေးထသော၊ နာဝံ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသော
ငွေ့ကို၊ သိဗ္ဗိတွား၊ သွန်း၍၊ လဟုကေန၊ ပေါ့သော၊ အတ္တဘာဝေန၊ ငွေ့နှင့်တူ
သော အတ္တဘောဖြင့်၊ ပါရဂူ၊ ခပ်သိမ်းသော မဗ္ဗတို့၏ကင်းတတက်ဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သည်လျှင်၊ ကာမသုတ္တံ၊
ကာမသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဂုဟာယံ၊ ရာဂစသော ကိလေသာတည်းဟူသော ရန်တို့၏အောင်းနေရာ
ဖြစ်သော ကိုယ်တည်းဟူသော လိုက်၍၊ သတ္တေဝံ၊ တစ်ပြီးထသော၊ ဗဟုနာ၊

ရာဂစသောများစွာသော ကိလေသာအပေါင်းဖြင့်၊ အဘိသန္ဓေ၊ လွန်စွာ
 တစ်နှစ်သက်ထသော၊ နုရော၊ သတ္တဝါသည်၊ မောဟနတ္ထိံ၊ နတ်ထုတို့၏
 တွေဝေရာဖြစ်သောကာမဂုဏ်ငါးပါး၌၊ ပဂါဠော၊ နှစ်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌိတိဋ္ဌ
 နန္ဒော၊ ရာဇအစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တ
 ထာဝရိဇော၊ ထိုသို့သေးသဘောရှိသော၊ သောနုရော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ဝိ
 ဝေကာတိ၊ ကာယဝိဝေကစသောသုံးပါးသောဝိဝေကတို့မှ၊ ဒုရောဝေသည်
 သာသျှင်တည်း၊ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ထောကော၊ သောက၌၊ ကာမာ၊ ကာမတို့သည်၊ သပ္ပဟာယာ၊ ပဏီအပ်လွယ်
 ကုန်သည်၊ နုဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုရေဝေ၊ ဝေသည်
 သာသျှင် တည်း၊ ၊ ဣစ္ဆာနိဒါနာ၊ တဏှာဟူသောအကြောင်းရှိ ကုန်ထ
 သော၊ ကာဝသာထဗ္ဗာ၊ သုဝေဒနာ စသောဘဝကို သာယာခြင်းဖြင့်၊ ဖွဲ့
 အပ်ကုန်ထသော၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုဘဝကိုသာယာခြင်းဟူသော ဝတ္ထုရှိကုန်
 သောတရားတို့သည်၊ ဒုပ္ပရဗ္ဗာ၊ ဖြေနိုင်ခဲ့ကုန်၏၊ တိ၊ သင့်စွာ၊ နအညမောက္ခာ၊
 တပါးသောသူသည်ဖြေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကုန်၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါ
 တို့သည်၊ ဒုပ္ပရဗ္ဗာ၊ ဖြေနိုင်ခဲ့ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဟိယသ္မာ
 အကြင်ကြောင့်၊ အညမောက္ခာ၊ သူတပါးသည်ဖြေအပ်ကုန်သည်၊ နုဟော
 န္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ပစ္ဆာဝါ၊ အနာဂါတ်မူလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပရေဝါ၊ အတိတ်
 မူလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ အပေက္ခမာနာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိ
 ကုန်၏၊ ဣမေဝကာမေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ကာမတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုရိမေဝါ၊
 ရှေးသို့အစ်ခဲ့ပြီးသောအတိတ်အနာဂါတ်ကာမတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗေ
 ပဋ္ဌယမာနာ၊ အားကြီးသော တဏှာဖြင့် တောင့်တကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဒုပ္ပရဗ္ဗာ၊ ဖြေနိုင် ခဲ့ကုန်၏၊ ၊ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဝိဒ္ဓါ၊ သုံး
 ဆောင်ခြင်းတဏှာဖြင့်မက်မောကုန်ထသော၊ ပသုကာ၊ ရှာမှီခြင်းစသည်
 ကိုမပြတ်လုံ့ထပြုသည်ဖြစ်၍ထေ့ကျက်ကုန်ထသော၊ သရဗ္ဗာ၊ မြင်းစွာတွေ
 ဝေခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ထသော၊ အဝဒါနိယာ၊ အယုတ်သို့ သွားကုန်ထ
 သော၊ ဝိ သမေ၊ မညီညွတ်အောကာယဒုစရိုက်စသည်၌၊ နိဝိဋ္ဌာ၊ မြဲစွာတည်
 ကုန်ထသော၊ ဝေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုက္ခု၊ ပဒိတာ၊ မရုဏဒုက္ခ၏အနီး
 သို့ဆောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣတော၊ ဤဘဝမှ၊ ရ
 ထာသေ၊ ရတေကုန်မူကား၊ ကိံ သု၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ထဝိဿာမ၊ ဖြစ်ထတ်
 ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဓေဝယန္တိ၊ ငိုကြွေးကုန်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဓေဝယန္တိ၊ ငိုကြွေးကုန်၏၊ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်၊ ဣဇော၊ ဤသံသ

နာဠိသာလျှင်၊ ဇန္တု၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သိက္ခေထ၊ သုံးပါးသော သိက္ခာ
ကို ကျင့်ရာ၏။ ထောကော၊ ထောကန္တံ။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော နာဠိရုပ်တရား
အပေါင်းကို ဝိသမန္တိ၊ မညီညွတ်ဟု။ ဧညာ၊ သိပြီး၍။ တဿ၊ ထိုတရား
အပေါင်း၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဝိသမံ၊ မညီညွတ်သော ကာ
ယ နုစရိုက်စသည်ကို။ နစရေယျ၊ မကျင့်ရာ။ ဟိ၊ သင့်စွာ ဇေတီဇိတံ၊ ဤ
အသက်ကို အပ္ပံ၊ နည်း၏ဟူ၍။ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။
ထောကော၊ အပါယ်စသော ထောကန္တံ။ ပရိဗ္ဗမာနံ၊ ထိုမှ၍ ဖုတုန်ထွင်ထ
သော၊ ဘဝေသု၊ ကာမစသော ဘဝတို့၌၊ တဏှာဂတံ၊ တဏှာသည် နှိပ်စက်
အပ်ထသော၊ ဣဝံပဇံ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို အတံ၊ ဝါသည်။ ပဿာမိ၊ မံသ
စက္ခုစသည်တို့ဖြင့် ရှုမြင်၏။ ဟိနာ၊ ယုတ်သော အမှုကို ပြုကုန်ထသော၊ တ
ဝါဘဝေသု၊ ကာမစသော ဘဝကြီးငယ်တို့၌။ အဝိတတဏှာသေ၊ မကင်း
သော တစ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ နရာ၊ လူတို့သည်။ အန္တကဝေ၊ အဆုံးသော
ကာလသည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ မဂ္ဂ၊ ရခေ၊ သေမင်း၏ ခံတွင်း၌။
ထပန္တိ၊ ပိုမြည့်စမ်းကုန်၏။ မမာယိတေ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မြတ်နိုးအပ်
သော ဝတ္ထု၌၊ ဗန္ဓမာနော၊ တုန်ထွပ်ကုန်သော သူတို့ကို၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။
ဝိတသောတေ၊ ကုန်ပြီးသော ရေအယဉ်ရှိသော၊ အပ္ပေ၊ ခကေ၊ နည်းသော ရေ
၌၊ ဗန္ဓမာနော၊ တုန်ထွပ်ကုန်သော၊ မစ္ဆေ၊ ဝါ၊ တို့ကို ကဲ့သို့။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့
သည်။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ ဧတေ၊ ဤအဖြစ်ကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အမ
မော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် သိမ်းဆည်းမြတ်နိုးခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဝေသု။
ဘဝတို့၌။ အာသတ္တိံ၊ အလွန်တပ်ငြိခြင်းကို။ အကုပ္ပမာနော၊ မပြုမူ၍၊ စရေ
ယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ယောဓိရော၊ အကြင်ပညာရှိသည်။ ဥဘောသု၊ အန္တေသု။
ပဿသရဒယ၊ အစရှိကုန်သော နှစ်ပါးသော ပရိစ္ဆေဒတို့၌။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒရာဂ
ကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍။ ဖဿံ၊ စက္ခု၊ ပဿစသော အပြားရှိသော ပဿကို။
ပရိညာယ၊ သုံးပါးသော ပရိညာတို့ဖြင့် ဝိုင်းခြား၍ သိပြီး၍။ အနုနုရိဒ္ဓေါ၊ ရုပ်စ
သော တရားတို့တွင် ထရသော ဓမ္မ၌ မှထည်း တစ်မက်မောခြင်းမရှိ။ ယံ၊ အ
ကြင်အမှုကို။ အတ္တဂရဟိတံ၊ မိမိကဲ့ရဲ့အပ်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို ထည်း။ အကြိဗ္ဗ
မာနော၊ မပြု၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သောဓိရော။ ထိုပညာရှိသည်။
ဒိဋ္ဌသုတေသု၊ မြင်အပ်ကြားအပ်ကုန်သော ဓမ္မတို့၌။ နထိမ္ပတိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိထေး
ပါးနှစ်ပါးတို့တွင် တပါးပါးသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်လည်း မလိမ်းကျံ။ သဏ္ဍံ၊
ကာမသညာစသော အပြားရှိသော သညာကိုလည်း။ ပရိညာ၊ ရိုင်းခြား၍ သိ
ပြီး၍၊ ဩစံ၊ ထေးပါးသော ဩစကို။ ဝိတရေယျ၊ ကူးရာ၏။ တိစ္ဆေဋ္ဌာစော၊

ကူးမြောက်ပြီးသော လေးပါးသော ဩစာရှိသော၊ ပရိဂ္ဂဟေသု၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ အားဖြင့်သိမ်းဆည်းအပ်သော ဓမ္မတို့၌၊ အနုပထိက္ကော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မလိမ်းမကျအပ်သော၊ သောဓုနိ၊ ထိုနိဏှာသဝဓုနိသည်၊ အဗ္ဗုဠသလ္လော၊ နှုတ်အပ်ပြီးသော ရာဂစသော မြားပြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမက္ကော၊ မစေ့သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရံစရန္တော၊ ကျင့်လျက်၊ ဣမိလောကဉ္စ၊ ဤဗဂ္ဂုပ္ပန် ထောကကိုထည်းကောင်း၊ ပရဂ္ဂ၊ တမလွန်လောကကိုထည်းကောင်း၊ နာ သိသတိ၊ မတောင့်တ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဂုဟဋ္ဌကသုတ္တံ၊ ဂုဟဋ္ဌက သုတ်အပြီးတည်း။ ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော တိတ္ထိတို့သည်၊ ဒုဋ္ဌမနာပိ၊ ဖြစ် မှားလိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တု၊ ငါတို့ရားကိုထည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုထည်းကောင်း၊ စေဝဒန္တိ၊ အကယ်၍စွပ် စွဲကဲ့ရဲ့ကုန်ငြားအံ့၊ အထောပိ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောသူ တို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သဂ္ဂမာနာပိ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏ စကားမှန်၏ ဟုအမှတ်ရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ စေဝဒန္တိ၊ အကယ်၍စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ကုန်ငြားအံ့၊ တထာပိ၊ ထိုသို့စွပ်စွဲကုန်သော်လည်း၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော၊ ဇေတိဝါဒဉ္စ၊ ဤကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်း သည်လည်း၊ ဓုနိ၊ ထူးထူးထူးထူးဟူသော ဓုနိတို့၊ နောဥပေတိ၊ မရောက်၊ တ သ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓုနိ၊ ထူးထူးထူးထူးဟူသော ဓုနိသည်၊ ကုဟိဋ္ဌိ၊ ထရံတရ၌၊ ဝိသော၊ ရာဂစသောပြောင့်တို့ဖြင့်ပြောင့်ရှိသည်၊ နတ္ထိနဟောတိ၊ မဖြစ်၏။ ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ တိတ္ထိယဇနော၊ တိတ္ထိအပေါင်းသည်၊ သင်္ကာဒိဋ္ဌိ၊ မိမိတို့၏အယူကို၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အဂ္ဂယေယျ၊ လွန်နိုင်အံ့နည်း၊ ဆန္ဒာနုနိတော၊ ဒိဋ္ဌိဆန္ဒသည်အစဉ်ဆောင်အပ်သော၊ ရုစိယာ၊ ဒိဋ္ဌိတို့အလို၌၊ ဝိနိဋ္ဌော၊ ဝင်သော၊ သောတိတ္ထိယဇနော၊ ထိုတိတ္ထိအပေါင်းသည်၊ သယံ၊ မိမိ သည်သာ၊ သမက္ကာနိ၊ အပြည့်အစုံဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ထိုဒိဋ္ဌိအ ယူတို့ကို၊ ပကြိဗ္ဗမာနော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဇာနေ ယျ၊ သိရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဝဒေယျ၊ သိရာ၏၊ ယောဇန္တု၊ အ ကြင်သတ္တဝါသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သီလဝတာနိ၊ ပါတိယောက္ခသီလရ တင်စသော အကျင့်တို့ကို၊ အနာနုဂုဠောစ၊ မမေးအပ်ငြားလည်း၊ ပရသာ၊ သူတစ်ပါးအား၊ ပါဝ၊ ပြောတတ်၏၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ အာတုမာ နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ပါဝ၊ ပြောတတ်၏၊ တသာ၊ ထိုသီလအကျင့်ကိုပြောသောသူ မိမိကိုယ်ကို ကိုယ်တိုင်ပြောသောသူ၏။

တံ၊ ထိုပြောခြင်းကို၊ အနိယမဓမ္မော၊ အနိယာတို့၏ သဘောမဟုတ်ဟူ၍၊ ကု
သဏာ၊ လိမ္မာကုန်သောသူတို့သည်၊ အာဟုကထေန္တိ၊ ဆိုထော်မူကြကုန်၏၊
သန္တောစ၊ ရာဂစသော ကိလေသာငြိမ်းသဖြင့် ငြိမ်သက်သည်လည်းဖြစ်
သော၊ အဘိနိဗ္ဗုတက္ကောစ၊ အလွန်ငြိမ်းပြီးသောစိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘိလသမ္ပန္နော၊ ဘိလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣ
တိအာဒိနာ၊ ဤသို့သောအပြားဖြင့်၊ ဇောသုဘိလေသု၊ ထိုသို့သောဘိလတို့၌၊
အကတ္တမာနော၊ မပြောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဿဘိက္ခုနော၊ အကြင်
ရဟန်းအား၊ ကုဟိန္တိလောကေ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ခန္ဓာစသောလောက၌၊ ဥဿ
ဓါ၊ ရာဂစသောပြောခြင်းတို့သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထို
ရဟန်း၏၊ တံ၊ ထိုမပြောခြင်းကို၊ အနိယမဓမ္မံ၊ အနိယာတို့၏ သဘောဟူ၍၊ ကု
သဏာ၊ လိမ္မာသောသူတို့သည်၊ ဝဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပကစ္စိတာ၊ အပြားဖြင့်ကြံ
အပ်ကုန်ထသော၊ သင်္ခါတာ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်ပြုပြင်အပ်ကုန်ထ
သော၊ ဝုရေက္ခတာ၊ တိတ္ထိတို့သည် ရှေ့ပြုအပ်ကုန်ထသော၊ အဝိဝခါတာ၊ မ
ဖြုတ်ကုန်ထသော၊ ဓမ္မာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားတို့သည်၊ ယဿ၊ အကြင်မိစ္ဆာ
အယုဂ္ဂိသောသူအား၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သော၊ ထိုမိစ္ဆာအယုဂ္ဂိသောသူသည်၊
အတ္တနိ၊ မိမိအယုဂ္ဂါယာအာနိသံသံ၊ အကြင်အယုဂ္ဂိဒိဋ္ဌိဓမ္မိကဖြစ်သောသ
က္ကာရစသော အာနိသင်သံပရောဟိကဖြစ်သော ဂတိဝိသေသစသော အာနိ
သင်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဗ္ဗ၊ ထိုအာနိသင်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ကုဗ္ဗံ၊ ပြုပြင်အပ်သော အဖြစ်ဖြင့်ကုဗ္ဗဟုဆိုအပ်ထသော၊ ပဒိစ္စသ
န္တိ၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ဖြစ်သော သမ္ပုတိသန္တိအဖြစ်ဖြင့် ပဒိစ္စသန္တိဟုဆို
အပ်ထသော၊ ဒိဋ္ဌိစ၊ မိစ္ဆာအယုဂ္ဂိလည်းကောင်း၊ နိသိတော၊ မှီသည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံနိသိတော၊ ထိုမိစ္ဆာအယုဂ္ဂိမှီသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝ
နံ၊ သတ္တဝါကိုသော်လည်း၊ ဥက္ကံသေယျ၊ ခြီးမြှောက်ရာ၏၊ ပရေဝါ၊ သူတ
ပါးတို့ကိုမူလည်း၊ အဘူတေဟိ၊ ထင်ရှားမရှိကုန်သော၊ ဂုဏဒေါသေဟိ၊
ကျေးဇူးအပြစ်တို့ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေယျ၊ ရှုတ်ချရာ၏၊ ဧဝံနိသိတေန၊ ဤသို့မှီသော
မိစ္ဆာအယုဂ္ဂိသောသူသည်၊ ဒိဋ္ဌိနိဝေသာ၊ ဣဒံသဂ္ဂာဘိနိဝေသာဟုဆိုအပ်
ကုန်သောဌာနသောနှလုံးသွင်းခြင်းတို့ကို၊ သွာတိဝတ္ထာ၊ လွယ်သဖြင့်လွန်
အပ်ကုန်သည်၊ နုဟိဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ် အကြောင်း
ကြောင့်ကား၊ ဓမ္မေသု၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားတို့၌၊
သမုတ္တဟိတံ၊ ထိုထိုသို့သော ကောင်းစွာခြီးမြှင့်အပ် နှလုံးသွင်းအပ်သော
အယုဂ္ဂိ၊ နိစ္ဆေယျ၊ စိစစ်ဆုံးဖြတ်၍၊ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သွာတိ

ဝတ္ထာ၊ လွယ်သဖြင့်လွန်အပ်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်နုရော၊ လူသည်၊ တေသုနိဝေသနေသု၊ ထိုထိုဒိဋ္ဌိနိဝေသတို့၌၊ ဓမ္မံ၊
 အဘိဓာန်၊ ဂေါဘိဓာန်၊ ကုတ္တု၊ ရသီလပဉ္စတပ စသော ထိုထိုသို့သောမိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိအကျင့်ကို၊ နိဒဿတိ၊ ပြုလည်းပြု၏၊ အာဒိဗတိ၊ ယူထည်းယူ၏၊ ။
 ဝေဒနဿ၊ အထုံးစုံသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာနှင့်ပြည့်
 စုံသောသူအား၊ ကုဟိဉ္စိလောကေ၊ ဘရံတရံသောလောက၌၊ ဘဝါတဝေ
 သု၊ ထိုထိုသို့သောဘဝတို့၌၊ ပကပ္ပိတာ၊ ကြံအပ်သော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိသည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ မာယဉ္စ၊ အပြစ်ကိုပုံးထွင်းခြင်း ထက္ခတာရှိသော မာယာကိုလည်း
 ကောင်း၊ မာနုဉ္စ၊ ဝါဟူသောမာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဝေ
 နော၊ အထုံးစုံသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုဖျက်ဆီးတတ်သော၊ သောအရဟန္တာ၊ ထို
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌိဓမ္မေ၊ ဒိဋ္ဌိတို့၏တရား၌၊ ဧဝိသာနံ၊ ရ၊ ဂအစရှိကုန်
 သောအပြစ်တို့တွင်၊ ကေန၊ အဘယ်အပြစ်ဒေါသဖြင့်၊ ဂစ္ဆေယျ၊ လားရာနှင့်
 နည်း၊ သောအရဟန္တာ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုပယော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
 ဥပယာနှစ်ပါးတို့တွင်တပါးပါးသောဥပယာမျှမရှိ၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ဥပယော၊ တဏှာ
 ဒိဋ္ဌိဥပယာရှိသောသူသည်၊ ဓမ္မေသု၊ ထိုထိုသို့သောဓမ္မတို့၌၊ ဝါဒံ၊ တစ်မက်
 မော သောသူဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ အဗျက်ထွက်သော သူဟူ၍ သော်
 လည်းကောင်း၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်သောအဖြစ်သို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ အနုပယံ၊
 တဏှာဒိဋ္ဌိကိုပယ်သဖြင့်ဥပယာမရှိသောဒိတာသဝကို၊ ကေန၊ အဘယ်မည်
 သောရာဂဒေါသဖြင့်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့ရက္ခဟူ၍၊ ခုဋ္ဌဟူ၍၊ ဝေယျ၊ သီရာ
 နှံနည်း၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ တဿ၊ ထိုဒိတာသဝအား၊ အတ္တံ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိသည်မူ
 လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နိရတ္တံ၊ အတ္တမှကင်းသောဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိသည်မူလည်း၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ကိံ၊ ကာရတာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ သောဒိတာသဝေ၊ ထိုဒိတာသဝသည်၊ ဣဝေ၊ ဤအတ္တ
 ဘောဂ္ဂိပင်လျှင်၊ ဥာဏဝါထေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်တည်းဟူသောထေဖြင့်၊
 သဗ္ဗံဒိဋ္ဌိံ၊ အထုံးစုံသောဒိဋ္ဌိကို၊ အဝေသိ၊ ထွင့်မြို့၊ ပဇတိပိနောဒေသိ၊ ပျောက်
 ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ခုဋ္ဌဋ္ဌကသုတ္တံ၊ ခုဋ္ဌဋ္ဌကသုတ်အပြီးတည်း၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုန္ဒံ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဗရဝံ၊ မြတ်သော၊ အရောဂံ၊
 အနာမရှိသော၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ ဒိဋ္ဌိဂတိသို့ထားသော၊ ဗာထေ၊ သူရိက်သည်၊ အဘိဇာနာတိ၊
 သိ၏၊ ဒိဋ္ဌေန၊ ထိုအမြင်ဖြင့်၊ နရဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ သံသုဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းသည်၊ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝေ၊ ဘိဇာနံ၊ ဝေအဘိဇာနန္တော၊ ဤသို့သိသောသူသည်၊ ထံ

ဒဿနံ၊ ထိုမြင်ခြင်းကို၊ ပရမန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ ဥတွာ၊ ထို၍၊ တထွိံဒဿနေ၊ ထိုမြင်ခြင်း၌၊ သုဒ္ဓါနုပဿိ၊ စင်၏ဟုရှုထေ့ရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်၍၊ တံ ဒဿနံ၊ ထိုမြင်ခြင်းကို၊ ဥာဏံ၊ မဂ်ဥာဏ်ဟူ၍။ ပစ္စေတိ၊ ယုံ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းဘို့၊ ဒိဋ္ဌေန၊ ထိုရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းတည်းဟူသောအမြင်ဖြင့်၊ နရဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ သုဒ္ဓါ၊ စင်ခြင်းသည်၊ ဝေပဇာတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဥာဏေနဝါ၊ ထိုစင်၏ဟူသောဥာဏ်ဖြင့်မူလည်း၊ သောနရော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ နက္ခံ၊ ဇာတိစသောနက္ခကို၊ ဝေပဇာတိ၊ အကယ်၍စွန့်အံ့၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့စွန့်သည်ရှိသော်၊ အညေန၊ အရိယမဂ်မှတပါးသော စင်ခြင်း၏ အကြောင်း မဟုတ်သောမဂ်ဖြင့်၊ သောနရော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ သုဇ္ဈတိ၊ စင်၏၊ သောပဓိကော၊ ရာဂစသောဥပဓိဖြင့်ဥပဓိရှိသည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ သုဇ္ဈတိ၊ စင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပန္နော၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံပိဇော၊ ဤသို့သဘောရှိသောသူသည်ကား၊ နပသုဇ္ဈတိ၊ မစင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိနံ၊ ယုတ်သော၊ ဒိဋ္ဌိယေဝ၊ ခိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုသာလျှင်၊ တထာဝခါနံ၊ ထိုထိုသောအခြင်းဖြင့်ပိုင်းခြား၍ဆိုခြင်းကို၊ ပါဝါ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗြာဟ္မဏော၊ အပဋ္ဌ်အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အညတော၊ အညေနဒိဋ္ဌေစ၊ အရိယမဂ်မှတပါးသော မြင်အပ်သောရူပါရုံ၌လည်းကောင်း၊ သုတေစ၊ ကြားအပ်သောသဒ္ဓါရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဘိလဝတေစ၊ အပိုင်းအခြားကို မလွန်ခြင်းဟူသောဘိလဟတ္ထိဝတ စသော အကျင့်၌လည်းကောင်း၊ ရတေစ၊ ပထဝီစသော အပြားရှိသော ထွေအပ်သောအရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်လတ်သော၊ မိစ္ဆာဥာဏေန၊ မိစ္ဆာဥာဏ်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓါ၊ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟ၊ မဆို၊ ပုညေစ၊ တေဘုဗ္ဗကကုသိုလ်၌လည်းကောင်း၊ ပါပေစ၊ ယုတ်မာသော တရား၌လည်းကောင်း၊ အနုပလိတ္တော၊ မလိမ်းကျံသော၊ အက္ကစ္ဆဟော၊ အတ္တဒိဋ္ဌိကိုစွန့်ပြီးသော၊ ဣဝ၊ ဤထောက၌၊ နပဏ္ဍိဗ္ဗမာနော၊ ပုညာဘိသင်္ခါရအစရှိသည်တို့ကိုမပြုသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ အပဋ္ဌ်အပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အညတော၊ အရိယမဂ်မှတပါးသောအားဖြင့်၊ သုဒ္ဓါ၊ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟ၊ မဆို၊ တေဒိဋ္ဌိဂတိကာ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဂတိတို့သည်၊ အညတော၊ အရိယမဂ်မှတပါးသောအားဖြင့်၊ သုဒ္ဓါ၊ စင်ခြင်းကို၊ ဝဒမာနာပိ၊ ဆိုကုန်သော်လည်း၊ ပုရိဓ်ရှေးဖြစ်သောဆရာအစရှိသည်ကို၊ ပဟာယ၊ ပတ်ကုန်၍၊ အပရံ၊ တပါးသောဆရာသည်ကို၊ ယိတာယ၊ မြီသဖြင့်၊ ဧဇာနုဂါ၊ တဏှာသို့အစဉ်လိုက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သင်္ဂီ၊ ရာဂစသောအပြားရှိသောငြိခြင်းကို၊ နတရန္တိ၊ မ

လွန်နိုင်ကုန်၊ အတရန္တာ၊ မလွန်နိုင်ကုန်သော၊ တေဒိဋ္ဌိဝတိကာ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ တံတံခမ္ပံ၊ ထိုထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိခမ္ပကို၊ ဥဂ္ဂဟာယန္တိစ၊ ယူလည်းယူကုန်၏၊ နိဿန္တန္တိစ၊ စွန့်ထည်းစွန့်ကုန်၏၊ ကပိ၊ ချောသည်၊ ပရခံ၊ မိမိမျက်နှာဝဋ္ဌိတည်သော၊ သာခံ၊ သစ်ခက်ကို၊ ဗဟာယ၊ ယူ၍၊ နိဿန္တတိန္နု၊ ထွတ်သကဲ့သို့၊ နိဿန္တန္တိ၊ ထွတ်ကုန်၏။ ယောစသော၊ အကြင်သူသည်၊ ဝဒတိ၊ သုဿတောထောကောစသောထိုထိုသို့သောအခြင်းဖြင့်ဆိုတတ်၏၊ သညသက္ကော၊ ကာမသညာစသည်၌ပြီသော၊ သောဇန္တာ၊ ထိုသက္ကဝါသည်၊ ဝထာနိ၊ ဟတ္ထိဝတအစရှိကုန်သောအကျင့်တို့ကို၊ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဥဂ္ဂာဝဝံ၊ အဆင့်ဆင့်သောထိုထိုသို့သောဆရာသို့၊ ဝတ္ထတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဝိဒ္ဓါစ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်းထိထသော၊ ဘူရိပညော၊ မြေကြီးအထူးနှင့်တူသော ပညာရှိသော၊ အရဟတ၊ အရဟန္တာသည်ကား၊ ဝေဒေဟိ၊ လေးပါးကုန်သော မဂ်ဥာတံဟုဆိုကုန်သော၊ ဝေဒတုံဖြင့်၊ ခမ္ပံ၊ လေးပါးသောသစ္စာထရားကို၊ သမဂ္ဂ၊ သိပြီး၍၊ ဥဂ္ဂာဝဝံ၊ မြတ်မြတ်ယုတ်ယုတ်သောတရသောဆရာမှတရသောဆရာသို့၊ နဝတ္ထတိ၊ မဆည်းကပ်၊ ဘူရိပညော၊ မြေကြီးအထူးနှင့်တူသောပညာရှိသော၊ သောဝိတာသဝေ၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ ယံကိဉ္စ၊ အထုံးစုံသော၊ ဒိဋ္ဌိဝ၊ မြင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သုတံဝ၊ ကြားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ရုတံဝ၊ တွေ့အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ အထုံးစုံသောတရားတို့၌၊ ဝိသေဒိဘူထော၊ မာရ်စစ်သည်ကိုပျက်ဆီး၍တည်ပြီးသောသူဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ တမေဝဒေသိ၊ ထိုသို့စင်၏ဟုမဖောက်မပြန်အမြင်ရှိထသော၊ ဝိဝဇုံ၊ တဏှာအရေးစသည်မှကင်းသဖြင့်ဟင်းထင်းပွင့်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စရန္တံ၊ သွားထသော၊ ဝိတာသဝံ၊ ရဟန္တာကို၊ ဣမတ္ထိံ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေန၊ အဘယ်မည်သော တဏှာကပ္ပဒိဋ္ဌိကပ္ပဖြင့်၊ ကောစိ၊ အချို့သောသူသည်၊ ဝိကပ္ပယေယု၊ ကြံရာအံ့နည်း။ တေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တေ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နကပ္ပယန္တိ၊ တဏှာကပ္ပဒိဋ္ဌိကပ္ပတို့တွင်တပါးပါးသော ကပ္ပဖြင့်လည်းမကြံကုန်၊ နပူရက္ခရောန္တိ၊ တဏှာပူရေက္ခာရဒိဋ္ဌိပူရေက္ခာရဖြင့် ငှေးရှုမပြုကုန်၊ အကိရိယသဿတဒိဋ္ဌိ၊ အကိရိယသဿတဒိဋ္ဌိကို၊ အတ္တန္တသုဒ္ဓန္တိံ၊ စင်စစ်စင်၏ဟူ၍၊ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ ဂမိတံ၊ မိမိ၏စိတ်သန္တာန်၌မြှေးရှက်ဖွဲ့တတ်ထသော၊ အာဒါနဂန္တံ၊ ရုပ်အစရှိသည်တို့ကိုမြဲစွာယူတတ်သောလေးပါးသောဂန္တကို ဝိသန္တံ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောခေးဖြင့်ဖြတ်ပြီး၍၊ ကုဟိဉ္စိထောကေ၊ တရံထရသော ထောကန္တံ၊ အာသံ၊ တောင့်တခြင်းကို၊ နကပ္ပန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဇေ

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သောဘုရိယညော၊ ထိုပညာကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ သမာတိဂေါ၊ လေးပါးကုန်သော ကိလေသာအပိုင်းအခြားတို့ကဲ့သို့
 ပြီးပြောဟူ၍အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိ၏။ နုတ္တန္တ၊ တသ၊ ဤသို့
 သောအပြားအထူးဖြင့် ဖြစ်ထသော၊ တသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥတ္တဝါ၊ ပရ
 ဝိတ္တဝိဇနန ဥာဏ်ပုဗ္ဗေနိဝါ သာနုဿတိ ဥာဏ်ဖြင့်၍သိ၍ သော်လည်း
 ကောင်း၊ ဒိသ္မာဝါ၊ ဝံသစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်မြင်၍သော်လည်းကောင်း၊ သမုဂ္ဂ
 ဟိတံ၊ တံဏှာဒိဗ္ဗိအားဖြင့် နှလုံးသွင်းအပ်သော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသည်၊ နုတ္တိ၊
 မရှိ၊ ဘုရိယညော၊ မြေကြီးအထူးနှင့်တူသောပညာရှိသော၊ သောပြောဟူ၍
 ထိုမကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောသူသည်၊ နုရာရာဂဂီ၊ ကာရောဂဖြင့်ရာဂမ
 ရှိ၊ နုဝိရာဂရက္ခော၊ ရူပရာဂအရူပရာဂဖြင့်ထပ်ခြင်းမရှိ၊ ဝေဝိဒဿ၊ ဤသို့သ
 ဘောရှိသော၊ တဿ၊ ထိုမြေကြီးအထူးနှင့်တူသော ပညာရှိသောရဟန္တာ
 အား၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝရံ၊ မြတ်၏၊ ဣဝေဝောကေ၊ ဤသောကန္တံ၊ ဥဂ္ဂဟိ
 တံ၊ မြီးမြင့်၍ယူအပ်သော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သုဒ္ဓန္တကသုတ္တံ၊
 သုဒ္ဓန္တကသုတ်အပြီးတည်း။ ။

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောဇန္တု၊ အကြင်တိက္ခိဖြစ်သော လူအပေါင်း
 သည်၊ ပရမန္တိ၊ အယူကားမြတ်၏ဟု၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒိဋ္ဌိသု၊ မိမိမိတို့အ
 ယူ၍၊ ပရိဗ္ဗသေနော၊ မြဲစွာနေသည်ဖြစ်၍၊ ယောကေ၊ ယောကန္တံ၊ ယံ၊ အကြင်
 မိမိ၏ဆရာအစရှိသည်ကို၊ ဥတ္တရိ၊ အမြတ်ကို၊ ကုရုတေ၊ ပြု၏၊ တတော၊ ထို
 မိမိ၏ဆရာစသည်မှ၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗံသဗ္ဗေ၊ အထုံးစုံသောသူ
 တို့ကို၊ ဟိနာတိ၊ ယုတ်ကုန်၏ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဇ
 န္တု၊ ထိုတိက္ခိဖြစ်သောလူအပေါင်းသည်၊ ဝိဝဒါနိ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့ကို၊ အဝိတိ
 ဝက္ခော၊ မလွန်နိုင်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ အဝိတိဝက္ခော၊ မလွန်သော၊ သောဒိဋ္ဌိဂတိ
 ကော၊ ထိုဒိဋ္ဌိအယူရှိသောသူသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝါ၊ အမြင်၌ ထည်းကောင်း၊ သုတေ
 ဝါ၊ အကြား၌ထည်းကောင်း၊ သီထဗ္ဗတေဝါ၊ အလေ့အကျင့်၌ထည်းကောင်း၊
 မုတေဝါ၊ အတွေ့၌ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေသုဝတ္ထု၊ သု၊ ဤလေး
 ပါးသောဝတ္ထုတို့၌၊ ဥပ္ပန္နိ၊ ဒိဋ္ဌိသင်္ခါတေ၊ ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိရှိသည်ဟု ဆိုအပ်သော၊
 အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ယံအာနိသံ၊ အကြင်အာနိသင်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ သောဒိ
 ဋ္ဌိဂတိကော၊ ထိုဒိဋ္ဌိအယူရှိသောသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဒိဋ္ဌိအယူ၌၊ တဒေဝ၊ ထို
 အာနိသင်ကိုသာလျှင်၊ သမုဂ္ဂဟာယ၊ ဤအာနိသင်ကားမြတ်၏ဟုနှလုံးသွင်း
 ၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံသောတပါးသော ဆရာစသည်ကို၊ နိဟိန
 တော၊ ယုတ်သောအားဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ပဿတော၊ မြင်သော။

တဿ၊ ထိုဒိဋ္ဌိအယူရှိသောသူ၏၊ ယံ၊ အကြင်ဆရာစသည်ကို နိဿိတော၊ မှီသည်ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုမိမိဆရာစသည်မှ၊ အညံ၊ တပါးသော ဆရာစသည်ကို၊ ဟိနံ၊ ယုတ်၏ဟူ၍၊ ယံပဿတိ၊ အကြင်ရှု၏၊ တံဝါဒိဿနံ၊ ထိုရှုခြင်းကိုသည်း၊ ဝန္တံ၊ အဖွဲ့ဟူ၍၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်သော သူတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တဿာဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌိဝါ၊ အမြင်လည်းဖြစ်သော၊ သုတံဝါ၊ အကြားလည်း ဖြစ်သော၊ ရထံဝါ၊ အတွေ့လည်းဖြစ်သော၊ ဘိယဗ္ဗတံဝါ၊ အလေ့လည်းဖြစ်သော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရံကို၊ နနိဿယေယျ၊ မရှိရာ၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌိမေဝ၊ မြင်ခြင်းအစရှိသည်ကိုသာလျှင်၊ နနိဿယေယျ၊ မရှိရာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဒိဋ္ဌိံ၊ ဒိ၊ အဆင့်ဆင့်သော အယူကိုလည်း၊ ဝေဝကတ္ထိံ၊ လောကန္တံ၊ နကပ္ပယေယျ၊ မကြံရာ၊ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသောအဆင့်ဆင့်သောအယူကို၊ နကပ္ပယေ၊ မကြံရာအနံနည်း၊ ဥာဏေ၊ နဝါ၊ သမာပတ်စသောဥာဏ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ နုဝိထဝတေဝါ၊ ဘိလအကျင့်စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်အယူကို၊ ကပ္ပိယတိ၊ ကြံအပ်၏၊ တောဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသောအယူကို၊ နကပ္ပယေယျ၊ မကြံရာ၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဒိဋ္ဌိမေဝ၊ အယူကိုသာလျှင်၊ နကပ္ပယေယျ၊ မကြံရာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မာနေ၊ နဝါ၊ မာန်ဖြင့်လည်း၊ ဇာတိအာဒိ၊ ဝတ္ထုတိ၊ ဇာတိစသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သမောတိ၊ တု၏ဟူ၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အနုပနေယျ၊ မဆောင်ရာ၊ ဟိနေ၊ ယုတ်၏ဟူ၍၊ နမညေထ၊ မအောက်စေရာ၊ ဝိသေထိစာပိ၊ ထူး၏ဟူ၍လည်း၊ နမညေထ၊ မအောက်စေရာ၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကို၊ အကပ္ပေန္တောစ၊ မကြံသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အမညမာနောစ၊ မဆေမဲ၊ မြင်မပြုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္ထံ၊ ရှေး၌ယူအပ်ပြီးသောအတ္တဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟာယ၊ ပလံ၍၊ အနုပါဒိယာနေ၊ တပါးကိုလည်း မစွဲသမ်းရ၍၊ ဥာဏေပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဥာဏ်၌လည်း၊ နိဿယံ၊ မှီရာကို၊ နောကရေတိ၊ မပြု၊ ဝေဒိယက္ကေသု၊ အထူးထူးသောဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ပြားကုန်သောသတ္တဝါတို့၌၊ နဝဠသာရီ၊ ဆန္ဒအစရှိသည်၏ အစွမ်းအားမထာသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကိပ္ပိဒိဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးတို့တွင် တပါးပါးသောဒိဋ္ဌိသို့မျှ၊ နပစ္စေတိ၊ တပန်မရောက်၊ ယဿ၊ အကြင်ဂုဏ်အာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣမ၊ ဤလောက၏၊ ဥာယန္တေ၊ နှစ်ပါးသော ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပဿစံသောအပြားရှိသော ထရား

အပေါင်း၌၊ ဘဝါဘဝါယံ၊ အဘန်တလဲလဲဘဝအကျိုး၌၊ ပဏိမိ၊ တောင့်တ
 သောတဏှာသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ယဿဘိကာသဝဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဣဝေါ၊ မိမိအတ္တဘော၌လည်းကောင်း၊ ဟုရံဝါ၊ တပါးသောအတ္တ
 ဘော၌လည်းကောင်း၊ နိဝေသနာ၊ အမှားနှလုံးသွင်းခြင်းတို့သည်၊ ကေမိ၊ တ
 စုံထရတို့သည်။ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဓမ္မေသု၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဓမ္မတို့၌၊ နိစ္ဆယျ၊ ဣဒ
 မေဝ သစ္စံစသည်ဖြင့်ဆုံးဖြတ်၍၊ သရဂ္ဂဟိတံ၊ အမြတ်ဟူ၍ ယူအပ်သော၊
 ကိစ္ဆိ၊ တစုံတခုသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ တဿဘိကာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ဣဝေသောကော၊ ဤလောက၌၊ ဒိဋ္ဌေဝါ၊ မြင်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ သုတေဝါ၊
 ကြားခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ရတေဝါ၊ တွေ့ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပကပ္ပိတော၊
 အပြားအားဖြင့် ကြံအပ်ကုန်သော၊ သညာ၊ သညာကြောင့် ဖြစ်သောဒိဋ္ဌိတို့
 သည်။ အနုပိ၊ အနည်းငယ်မျှတို့သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ အပဋ္ဌအပ်ပြီး
 သောမကောင်းမှုရှိသော၊ တံဘိကာသဝံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌိမနာရိ
 ယာနံ၊ မိစ္ဆာအမြင်ဖြင့်ပြီးကုန်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားတို့တွင်၊ ကေန၊ အဘယ်
 တရားဖြင့်၊ ဣဝေသောကသ္မိံ၊ ဤလောက၌၊ ဝိကပ္ပယေယျ၊ ကြံရာအံ့နည်း၊ နကပ္ပ
 ယန္တိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်မကြံအပ်ကုန်၊ နပုရေက္ခရောန္တိ၊ ဂြေ့မှမပြုကုန်၊
 ဓမ္မာပိ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားတို့ကိုလည်း၊ နပဋိန္တိတာ
 သေ၊ ဣဒမေဝသစ္စံဟုမဆုံးဖြတ်ကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကို အပဋ္ဌ
 ပြီးသော၊ ဘိစဝထေန၊ ဘိလအစရှိသည်ဖြင့်၊ နနေယျော၊ မဆောင်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါရဂံထော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၏၊ နပစ္စေတိ၊ ထိုထိုသို့
 သောမဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာတို့ကိုထုဖန်မလာမရောက်စေ၊
 တာဒိ၊ ငါးပါးကုန်သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် မကုန်မထွပ်ပကတိ သဘောရှိ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပရမတ္ထကသုတ်အပြီးတည်း။ ပရမတ္ထကသုတ္တံ၊
 ပရမတ္ထကသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဣဒံ၊ ဤအသက်သည်။ အပ္ပံဝတ၊ အလွန်နည်း
 စွာကား၊ ဝဿသတော၊ အနှစ်တရာမှ၊ ဩရုက္ခိ၊ အတွင်းဖြစ်သော ရေကြည်
 စသောကာလ၌လည်း၊ မိယတိ၊ သေတတ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နမိယ
 တိ၊ အသက်ယရာ၌လည်းကောင်း၊ အတွင်း၌လည်းမသေအံ့၊ အတိစ္စ၊ တရာ
 ကိုလွန်၍၊ စေတီဝတံ၊ အကယ်၍ အသက်ရှင်ထည့်ငြားအံ့၊ သောပိ၊ ထိုသူ
 သည်လည်း၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဇရဿာပိ၊ အိုသဖြင့်လည်း၊ မိယတိ၊
 သေတတ်၏။ ဇနာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ မမာယိတော၊ မြတ်နိုးအပ်သော
 ဝတ္ထုကြောင့်၊ သောစန္တိ၊ ပိုးရိပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ နိစ္စာ၊ မြကုန်သော၊ ပရိဂ္ဂ

ဟာ၊ သိမ်းသည်းအပ်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့သည်၊ နုသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ပရိဂ္ဂဟာ၊
သိမ်းသည်းအပ်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
နုသန္တိ၊ ထင်ရှားမရှိကုန်ဟူ၍၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဝိနာတာဝေန္တမေ
ဝ၊ ထင်ရှားရှိသော ဝတ္ထု၏ ကွေကွင်းသော အဖြစ်ပျက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒိတ္ထာ၊ မြင်၍၊ အာဂါရံ၊ ဝတ္ထုကာမတည်းဟူသော အိပ်ကို၊ န အာဝသေ၊
မနေရာ၊ ၊ ယံ၊ အကြင်သဝိညာဏက အဝိညာဏက ဖြစ်သော ဝတ္ထုကို၊ မ
ယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝတ္ထုန္တိ၊ ဝတ္ထုဟူ၍၊ ဝရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ မညတိ၊
အောက်မေ့၏၊ တံ၊ ထိုဝတ္ထုသည်၊ တဿ ဝရိသဿ၊ ထိုယောက်ျား၏၊ မရ
-ဏေနပိ၊ သေသဖြင့်လည်း၊ ပတိသတိ၊ ပျောက်ပျက်၏၊ ဧဝံပိ၊ ဤသို့ပျက်စီး
ခြင်းသဘောကိုလည်း၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ မာမကော၊
ထုနား အစရှိကုန်သော ဝတ္ထုကိုသာ မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ပမတ္တာယံ၊ မြတ်
သော ကုသိုလ်ဓမ္မတို့၌ မေ့လျော့ခြင်းငှါ၊ နနမေထ၊ မညွတ်ရာ၊ ၊ သုပိနေ
နပိ၊ အိပ်မက်ဖြင့်လည်း၊ သင်္ဂတံ၊ အတူတကွပေါင်းမိသော သူကို၊ ပဗ္ဗိဗုဒ္ဓေါ၊
နိုးသည်ရှိသော်၊ ဝရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ နပဿတိယထာ၊ မမြင်သကဲ့
သို့၊ ဧဝံပိ၊ ဤအတူလည်း၊ ဝိယာယိတံ၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်ကို ပြုအပ်ပြီးထ
သော၊ ပေတံကာလင်္ဂီတံ၊ သေလေပြီးသော၊ ဇနံ၊ အမိအဘသားမြေးအစရှိ
သည်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏၊ ဣဒံနာမ်၊ ဤဗုဒ္ဓ
ရက္ခိတဓမ္မရက္ခိတ တိဿဒတ္တစသော အမည်ကို၊ ပဂ္ဂတိ၊ အပြားအား
ဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ ဒိတ္ထာပိ၊ မြင်အပ်ဘူးသည် လည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ သုတာပိ၊
ကြားအပ် ဘူးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော၊ ဧတဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊
ကာလင်္ဂီတေန၊ သေသဖြင့်၊ နုသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဧတဿဇန္တုနော၊ ဤသေ
သောသူ၏၊ နာမမေဝ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတစသော အမည်မျှသည်သာလျှင်၊ အက္ခေ
ယျံ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတသည်ဖြင့် ကြားအံ့ဟု၊ အဝထိဿတိ၊ ကြွင်း၏၊ ၊ မမာ
ယိတေ၊ မြတ်နိုးအပ်သော ဝတ္ထု၌၊ ဝိဒ္ဓါ၊ မက်မောကုန်သော သတ္တဝါတို့
သည်၊ သောကပရိဒေဝမဇ္ဈေရံ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်း ဝန်တိုခြင်းကို၊
နဇဟန္တိ၊ မစွန့်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ သောကစသော အဖြစ်ကိုမစွန့်သော
ကြောင့်၊ ဓနယော၊ ဝိကာသဝေရနိတို့သည်၊ ပရိဂ္ဂဟံ၊ သောကအစရှိသည်
တို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော သဝိညာဏက အဝိညာဏက ဖြစ်သော ဝတ္ထု
ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဝေမဒသိနော၊ ဘေးကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကိုရှေ့ရှုလေ့
ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အစရိယံ သု၊ ကျင့်ကုန်ပြီ၊ ၊ ပဗ္ဗိတိနစရဿ၊ ထိုထိုသို့
သော ရူပါရုံစသော မသင့်တင့်သော ဆန်ကျင်သော အာရုံ၌ တွန့်သော ရှု၊

သော စိတ်ကိုပြု၍ ကျင့်ထံသော၊ ဝိဝိတ္တမာနသံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောစိတ်သို့၊
 စာမောနသ၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ကဏ္ဍာဏပုထုဇဉ်သေက္ခဖြစ်
 သောရဟန်း၏၊ တံ၊ ထိုထိုသို့သောဝိသဘာဝအာရုံမှတွန်းသောစိတ်ကိုပြု၍
 ဆိတ်ငြိမ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌စိတ်ကို ထားသောအကျင့်ကို၊ သာမဂ္ဂိယံ၊
 ညီညွတ်သော အကျင့်ဟူ၍၊ သန္တော၊ ဘုရားအစရှိ ကုန်သော သူထောင်
 ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဧဝံပဋိ
 ပန္နော၊ ဤသို့ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဝနေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကို၊ နုပဿယေ၊ မမြင်စေရာ၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ တံ၊ ထိုဘဝ၌မမြင်စေ
 သောအကျင့်ကို၊ သာမဂ္ဂိယံ၊ လျောက်ပတ်သောအကျင့်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဖြစ်
 ကုန်ပြီ၊ ။ ခုနိ၊ ဘာသာဝရနိသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အထုံးစုံသောအာယတနတ
 ဆဲ့နှစ်ပါး၌၊ အနိဿိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်မမြီးပိယံ၊ တဏှာဖြင့်ချစ်ခြင်း
 ကို၊ နုက္ကမ္ပတိ၊ မပြု၊ အပ္ပိ သံ၊ ဒေါသဖြင့်မနှစ်သက်သည်ကိုထည်း၊ နောဝိက္ကမ္ပ
 တိ၊ မပြု၊ တသ္မိံ၊ ထိုဝတ္ထု၌၊ ပရိဒေဝမစ္ဆရုံ၊ ဝိကြေးခြင်းဝန်တိုခြင်းကို၊ နုက္က
 မ္ပတိ၊ မပြု၊ ပဏ္ဏေ၊ ကြာရွက်၌၊ ဝါရိ၊ ရေသည်၊ နုလိမ္မတိယထာ၊ မလိမ်းမကပ်
 သကဲ့သို့၊ တသ္မိံ၊ ထိုဝတ္ထု၌၊ နုလိမ္မတိ၊ မလိမ်းကပ်၊ ။ ပေါက္ခရေ၊ ကြာရွက်
 ၌၊ ဥဒကဗိန္နုပိ၊ ရေပေါက်သည်ထည်း၊ ပရမေ၊ ပရမာရွက်၌၊ ဝါရိပိ၊ ရေသည်
 ထည်း၊ နုလိမ္မတိယထာ၊ မလိမ်းကျသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အသေက္ခရနိ၊
 အသေက္ခရနိသည်၊ ယဒိဒံဒိဋ္ဌံ၊ အကြင်မြင်အပ်သော အာရုံသည် ထည်း
 ကောင်း၊ ယဒိဒံသုတံ၊ အကြင်ကြားအပ်သော အာရုံသည်ထည်းကောင်း၊
 အတ္ထိဂ္ဂါ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒိဋ္ဌသုတတို့၌ ထည်းကောင်း၊ ရတေသုဝါ၊ ငွေအပ်
 ရောက်အပ်ကုန်သောအာရုံတို့၌ထည်းကောင်း၊ နောလိပစ္စတိ၊ မပြုကပ်၊ ။
 ဝေနော၊ ခါထုတ်အပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသောအသေက္ခရနိသည်၊ ယဒိ
 ဒံဒိဋ္ဌံ၊ အကြင်မြင်အပ်သောအာရုံ သည်ထည်းကောင်း၊ ယဒိဒံသုတံ၊ အကြင်
 ကြားအပ်သောအာရုံသည်ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိဂ္ဂါ၏၊ တေနဝတ္ထုနာ၊ ထိုဒိဋ္ဌ
 သုဘဝတ္ထုဖြင့်၊ နုမညတိ၊ မအောက်မှေ၊ ရတေသုဝါ၊ တွေ့၍ ရှေ့ကံ၌ထိ
 အပ်ကုန်သောဝဓမ္မတို့၌ထည်း၊ နုမညတိ၊ မအောက်မှေ၊ အညေန၊ အရဟတ္တ
 မဂ်မှတပါးသောအကျင့်ဖြင့်ထည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ နုဇ္ဈတိ၊ အလိုမရှိ၊
 တိ၊ သင့်စွာသောရနိ၊ ထိုအသေက္ခရနိသည်၊ နုဇ္ဈတိ၊ ပုထုဇဉ်ရိက်ကဲ့သို့မ
 တစ်မပြု၊ နောဝိဇ္ဈတိ၊ ကဏ္ဍာဏပုထုဇဉ်သေက္ခတို့ကဲ့သို့တစ်ခြင်းကင်း
 ဆဲထည်းမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စရာသုတ်အပြီးတည်း။ ။ ဇရာသုတ္တံ၊
 ဇရာသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အဋ္ဌကဝဂ်၊

မာရိသ၊ဆင်းရဲကင်းသောဘုရားရှင်၊ မေထုနံ၊ မေထုနံအကျင့်ကို၊ အ
 နုယုတ္တဿ၊ ယဉ်သောသူ၏၊ ဝိဇာတံ၊ ပင်းပန်းပျက်စီးခြင်းဆင်းရဲခြင်းကို၊
 ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊
 သုတ္တာန၊ နာ၍၊ ဝိဝေကော၊ နှစ်ပါးသောဝိဝေကန္တံ၊ သိက္ခိဿာမသေ၊ ကျင့်ပါ
 ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣန္ဒြိယန္တိန္ဒြိယန္တိန္ဒြိယန္တိန္ဒြိယန္တိန္ဒြိယန္တိန္ဒြိယန္တိ
 အလိဂှိသော၊ မေတ္တေယျော၊ မေတ္တေယျ
 အနွယ်၌ဖြစ်သော၊ အာဟာသ္မာတိသော၊ အရှင်တိဿသည်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ အဝေါစ၊ နားထော်လျှောက်၏၊ မေတ္တေယျ၊ မေတ္တေယျ၊ မေထု
 နံ၊ မေထုနံအကျင့်ကို၊ အနုယုတ္တဿ၊ လုံ့လပြုသောသူအား၊ သာသနံဝါပိ၊ ပ
 ရိယတ္တိပဓိပတ္တိ အားဖြင့် နှစ်ပါးသော သာသနာသည်လည်း၊ ရဿတော၊
 ပျောက်၏၊ မိစ္ဆာစ၊ ချွတ်ယွင်းသောအကျင့်ကိုလည်း၊ ပရိပစ္စတိ၊ ကျင့်၏၊
 တသ္မိံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်၊ ဧကံ၊ ဧကံ၊ ဝိန္ဒေ၊ ဝိန္ဒေ၊ ဝိန္ဒေ၊ အနုရိယံ၊ အရိယာမဟုတ်
 ကုန်သောသူတို့၏အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တပေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အာဟ၊ ခုဟာတော်မူ၏၊ မေတ္တေယျ၊ မေတ္တေယျ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပု
 ဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဧကေ၊ အဘော်မရှိတယောက်လည်း၊ စရိတ္တာန၊ ကျင့်၍၊
 ပုန၊ တအာနံ၊ မေထုနံ၊ မေထုနံအကျင့်ကို၊ နိသေဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ထောကော၊ လောက၌၊ သန္တံ၊ မပြင်သက်တုန်ထွင်သော၊ ဟာနံ၊
 ဆင်ယာဉ်ခြင်းယာဉ်စသောယာဉ်ကဲ့သို့၊ ဟိနံ၊ ယုတ်သော၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထု
 ဇဉ်ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ မေတ္တေယျ၊ မေတ္တေယျ၊ ယော၊ ယသောစ၊
 အကြင်သာသာက္ကာရသည်လည်းကောင်း၊ ယာကိတ္တိစ၊ အကြင်ကျော်
 စောဗြီးမွမ်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးရဟန်းအဖြစ်၌၊ ဘဝတိ၊
 ဖြစ်၏၊ သော၊ ယသောစ၊ ထိုသာသာက္ကာရသည်လည်းကောင်း၊ သာကိ
 တ္တိစ၊ ထိုကျော်စောဗြီးမွမ်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုလူထွက်
 သောသူအား၊ ဟာယတေဝါပိ၊ ယုတ်သည်လျှင်ကတည်း၊ ဧဝေန္တိ၊ ဤသို့ရုဏ်
 ကျေးဇူးတို့၏ယုတ်ခြင်းတည်းဟူသောအဖြစ်ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မေ
 ထုနံ၊ မေထုနံအကျင့်ကို၊ ဝိပ္ပဟာတဝေ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းငှါ၊ သိက္ခေယ၊ ကျင့်
 ရာ၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မေထုနံ၊ မေထုနံအကျင့်ကို၊ နုဗ္ဗဟာတိ၊
 မစွန့်သော၊ ထိုသူသည်၊ သက္ကံ၊ ပွဲဟိ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသည်တို့သည်၊
 ပရေတော၊ နှိပ်စက် အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကမဏောဝိယ၊ အထီးကျန်သော
 သောကျားကဲ့သို့၊ ဗျာယတိ၊ နှလုံးပူလောင်၏၊ တတာပိဓော၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသောသူသည်၊ ပရေသံ၊ တပါးသောဥပဇ္ဈာယ် စသည်တို့၏၊ နိဇောသံ၊
 ကဲ့ရဲ့သောအသံကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ မကို၊ မျက်နှာမသာသည်၊ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ အထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ပရဝါဒေတိ၊ တစ်ပါးသောဝါဒရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကာနိ၊ ခေးနှင့်တူကုန်သောကာယဒုက္ခရှိက်စသည်တို့ကို၊ ကုရုတေ၊ ပြု၏။ ယဒိန္ဒိ မောသဇ္ဇံ၊ အကြင်ရသာဝါဒဟူသောအပြစ်သို့၊ ပဂါဟတိ၊ သက်ဝင်၏။ သေသော၊ ဤရသာဝါဒသို့ သက်ဝင်ခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မဟာဂေဓော၊ ကြီးစွာသောအဖွဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေဂ္ဂရိယံ၊ ကာမဟူသောအဖော်မရှိတယောက်ထည်းကျင့်အပ်သောရဟန်းအကျင့်ကို၊ အဓိဗ္ဗိတော၊ ဆော်တည်သည်ဖြစ်၍၊ ပဏှိတောတိ၊ ပညာရှိဟူ၍၊ သမညာတော၊ သမုတ်အပ်ပြီးသောသူဖြစ်လျက်၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှာ၊ မေထုနေ၊ မေထုန်အကျင့်၌၊ ယုက္ကော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ မန္နောဝ၊ တွေဝေရိက်မဲ့သောသူကဲ့သို့၊ ပရိကိလိဿတိ၊ ညစ်ညူးထတ္တံ၊ ဣဇာ၊ ဤသာသနာ၌၊ ပုဗ္ဗာပရေ၊ ရှေးရဟန်းအဖြစ်မှနှောင့်လူထွက်သောအဖြစ်၌၊ ဇေတံအာဒိန္ဒံ၊ ဤသို့သောအပြစ်ကို၊ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥတွာ၊ ထိ၍၊ ကေဂ္ဂရိယံ၊ တူယောက်ထည်းသာအိပ်ရနေရတထပ်ထည်းသာစားရသောရဟန်းအကျင့်ကို၊ ဒဠံ၊ ဖြိဖွားကယ်ရာထ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ မေထုန်၊ မေထုန်အကျင့်ကို၊ နဒိသေဝေထ၊ မဖိတ်ကုန်ရာ၊ ပိဝေကညေဝ၊ ဆိဘိဗြိပ်သော အကျင့်ကိုသာလျှင်၊ ထိက္ခေထ၊ ကျင့်ကုန်ရာ၏။ ဇေတံ၊ ဤပိဝေကအကျင့်သည်၊ အရိယာနံ၊ ထုရားအစရှိကုန်သောအရိယာတို့၏၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သောအကျင့်တည်း၊ တေန၊ ထိုပိဝေကအကျင့်ဖြင့်၊ သေဋ္ဌော၊ ငါမြတ်၏ဟူ၍၊ နမညထ၊ မိမိကိုယ်ကိုမအောက်မေ့မမှတ်နားသော၊ ထိုပိဝေကကိုပွားစေသောသူသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ နိဗ္ဗာနသန္တိ၊ ကေ၊ နိဗ္ဗာန်၏အနီး၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဂဓိတာ၊ ငြိတွယ်ကုန်၏၊ ရိက္ခဿ၊ ကာယဒုက္ခရှိက်စသည်တို့မှကင်းပြီးထသော၊ ကာမေသု၊ ကာမဝတ္ထုတို့၌၊ အနပေက္ခိနေ၊ ဝဲ့ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ စရတော၊ ကျင့်သော၊ ဩစာတိဏ္ဏဿ၊ လေးပါးသောဩစာကို ကူးမြောက်ပြီးထသော၊ ရနိနေ၊ ဝိတာသဝရနိအား၊ တေကာမာ၊ ထိုဝတ္ထုကာမတို့ကို၊ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဝိသာမေက္ခေယုသုတ္တံ၊ ဝိသာမေက္ခေယုသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣမေဒိဋ္ဌဂတိကာ၊ ဤဒိဋ္ဌိအယူရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိအယူကို၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်၍၊ ဣဝေ၊ ငါ၏အယူ၌သာလျှင်၊ သုဒ္ဓိဣတိ၊ စင်၏ဟူ၍၊ ဝါဒယန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏။ အညေသု၊ တစ်ပါးကုန်သော၊

မေဋ္ဌေယျအယူတို့၌၊ ဝိသုဒ္ဓိံ။ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟု၊ မဆိုကုန်၊ ယံ၊ အကြင်ဆရာ
အစရှိသည်ကို၊ နသိဘာ၊ မြီကုန်၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဆရာအစရှိသည်၌ သာ
လျှင်၊ သုသံဝဒါနာ၊ ဤအယူကားတင့်တယ်၏ဟုဆိုကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၍၊
ပုထု၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပစ္စေကသပ္ပေယျ၊ သဿ
ဘောထောကောစသောအသီးအသီးသောဒိဋ္ဌိသစ္စာတို့၌၊ နိဝိဋ္ဌာ၊ နှလုံးသွင်း
ကုန်၏။ ဝေတ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝါဒကမာ၊ အယူစကားဆိုခြင်းကိုအလို
ရှိကုန်၍၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်သို့၊ ဝိဂယျ၊ ဝင်ကုန်၍၊ ဝိထုအညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
ဗာလံ၊ ဤသူရိက်ဟူ၍၊ ဒဟန္တိ၊ ထားကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ အညသိ
တာ၊ တပါးသော ဆရာစသည်ကိုဖြီကုန်၏။ ကထေန္တံ၊ ငြင်းခုံသော စကား
ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပသံသကမာ၊ မြီးပွမ်းခြင်းကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်
ကုန်၏။ ကုသဿဝဒါနာ၊ ငါတို့ကားလိမ္မာသော အယူစကားရှိကုန်၏ဟုဆို
တတ်ကုန်၏။ ဝေဝံသညိနော၊ ဤသို့အမှတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်
၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကထာယ၊ ဝါဒနှင့်စပ်သောစကား၌၊ ယုတ္တော၊ လုံ့လပြု
၏၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ပသံသံ၊ မိမိအား မြီးပွမ်းခြင်း
ကို၊ ဣန္ဒိဇ္ဈန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိနိဗ္ဗာတိ၊ သို့လောသို့လောဟုယုံ
မှားခြင်းကိုပျောက်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါဒေ၊ မိမိ၏အယူကို၊ အပါဟ
တသ္မိံ၊ ပန၊ ပယ်သည်ရှိသော်ကား၊ မက္ခံ၊ မျက်နှာမသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဝေံ၊ ဤသို့၊ အပါဟတသ္မိံ၊ ပါယ်သော၊ ဝါဒေ၊ မိမိ၏အယူ၌၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်
သော၊ နိန္ဒာယ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းဖြင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏။
ရန္တံ၊ သူ့ဘဝါး၏အခွင့်ကို၊ ဝေထိ၊ ရှာ၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ယံဝါဒံ၊ အကြင်အ
ယူနှင့်စပ်သောစကားကို၊ အပါဟတံ၊ သဒ္ဓါအနက်မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိ
တိနံ၊ ယုတ်၏ဟူ၍၊ ပဉ္စပီဝံသကသေ၊ ပြဿနာကို ငုံ့စမ်းကုန်သောသူတို့
သည်၊ အာဟုဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကြကုန်၏။ တတော၊ ထိုယုတ်သောအယူစ
ကားကြောင့်၊ သောဟိန၊ ဝါဒေ၊ ထိုယုတ်သောအယူစကားရှိသောသူသည်၊
ပရိဒေဝတိ၊ ငိုလည်းငိုမြည်တမ်း၏။ သောစတိ၊ ထိုသူအောင်လေစွတကား
ဟုစိုးလည်းစိုးရိမ်တတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝါဒေန၊ အယူဖြင့်၊
ဥပ္ပဂ္ဂါ၊ ထွန်နိုင်ကေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုတ္တု၊ နာတိ၊ လွန်စွာမြည်တမ်း၏။ ဧတေ
ဝါဒါ၊ ဤခြင်းခုံခြင်းတို့သည်၊ သမဏေယျ၊ ဗာဟိရဖြစ်သော ပရိဗိုဇ်ရဟန်း
တို့၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေယျ၊ ဤဝါဒတို့၌၊ ဥဒ္ဓါဒိနိဗ္ဗာဒိ၊ အောင်ခြင်း
ရှုံးခြင်းအစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်စိတ်၏ပွင့်ခြင်းမပွင့်ခြင်းသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတန္တိ၊ ဤအပြစ်ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကထေန္တံ၊ ငြင်းခုံခြင်း

ကိုပိရမေ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ဟိ၊ သင့်စွ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝါဒတို့၌၊ ပသံသလာဘာ၊ ငြိးမွမ်း
 ခြင်းကိုရသည်မှ၊ အညော၊ တပါးသော၊ အတ္ထော၊ ဒိဋ္ဌဓဇ္ဈိကသမ္ပရာယိကအ
 ကျိုးသည်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အညော၊ တပါးသော၊
 အတ္ထော၊ ဒိဋ္ဌဓဇ္ဈိကသမ္ပရာယိက အကျိုးသည်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ပရမံသာဘံ၊ မြတ်သောသာဘံကို၊ အလတဇန္တောမိ၊ မရသော်လည်း၊
 တတ္ထ၊ ထိုအယူ၌၊ ပသံသိတောဝါပနံ၊ ကောင်းစွဟု ငြိးမွမ်းအပ် သည်မူ
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဝါဒံ၊ ထိုအယူကို၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏၊ မ
 ဧ္ဓော၊ အလယ်၌၊ အက္ခာယ၊ ကြား၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
 တေန၊ ထိုဝါဒ၏အောင်ခြင်းဖြင့်၊ ဟသတိစ၊ သွားကိုပြု၍ ရယ်မူလည်းရယ်
 ၏၊ ဥန္တမတိစ၊ မာန်ဖြင့်မူလည်းအထက်သို့မြင့်၏၊ ကိကာရတာ၊ အဘယ်အ
 ကြောင်းကြောင့်ကား၊ တံဇယတ္ထံ၊ ထိုဝါဒဖြင့် အောင်ခြင်းအကျိုးသို့၊ ပဗ္ဗ
 ဟ၊ ရောက်၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ အဟု၊
 ဖြစ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့သောစိတ်ဖြင့်၊ ဥန္တမတိ၊ မြင့်၏၊ ယာဥန္တတိ၊ အကြင်စိတ်
 မြင့်ခြင်းသည်၊ သရိဗ္ဗာတဘူမိ၊ ပျက်စီးခြင်းပင်ပန်းခြင်းရှိသောထုံတည်း၊
 ဧသောပန၊ ဤသူသည်ကား၊ တံဥန္တတိ၊ ထိုမြင့်ခြင်းကို၊ ပိဗာတဘူမိတံ၊ ပျက်
 စီးခြင်း၏ဖြစ်ရာဟူ၍၊ အဗုန္တမာနော၊ မထိသည်ဖြစ်၍၊ မာနာတိမာနံ၊ မာန်မူ
 ခြင်းအလွန်မာန်မူခြင်းကို၊ ဝဒေတေ၊ ဆိုသလျှင်ကတည်း၊ ဧတေဇ္ဈိ၊ ဤအပြစ်ကို
 လည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကထောန္တံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ပိရမေ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊
 တေန၊ ထိုဝါဒကို ငြင်းခုံခြင်းဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်
 သောပညာရှိတို့သည်၊ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ သူရော၊ ရဲသောသူသည်၊ ရာဇာ
 ခါခါယ၊ မင်း၏ခဲဘွယ်ထမင်းမျှဖြင့်၊ ဝုဠော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထို
 ရဲသောသူသည်၊ ပဒိုသုရံ၊ တဘန်ရဲခြင်းကို၊ ဣန္တံ၊ ဣန္ဒြေန္တော၊ အလိုရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အဘိဂန္တံ၊ အဘိဂန္တုန္တော၊ အလွန်ကြိုးပလျက်၊ ဧတိ၊ ယထာ၊ သွားသကဲ့
 သို့၊ ဝေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ မိစ္ဆာအယူရှိသောသူသည်၊ ပရိသု
 ရံ၊ တဘန်ရဲခြင်းကို၊ ဣန္ဒြေန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိဂန္တံ၊ အဘိဂန္တု
 န္တော၊ အလွန်ကြိုးပလျက်၊ ဧတိ၊ သွား၏၊ ယေန၊ အကြင်ဝါဒဖြင့်၊ တုယံ၊ သင်
 ၏၊ သော၊ ထိုတဘန်ရဲခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနော၊ ထိုရဲခြင်းဖြင့်
 လျှင်၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ သူရံ၊ ရဲခြင်းသို့၊ ပဇ္ဇေတိ၊ သွားလေသော၊ ယဒိဒံ
 ကိလေသဇာတံ၊ အကြင်ကိလေသာအပေါင်းသည်၊ ယဒ္ဓါယ၊ ထိုးပစ်ခြင်း
 ဌာ၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုကိလေသာအပေါင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဝုဗ္ဗေဝ၊
 ရှေးကပင့်လျှင်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယေ၊ အကြင်ဗာဟိရဖြစ်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်

တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဓိတ္တိအယူသို့၊ ဝိဂယျ၊ သက်ဝင်ကုန်၍၊ ဝိဝါဒယန္တိ၊ ငြင်းခုံ
 ကြကုန်၏။ ဣဓမေဝ သစ္စန္တိ စ၊ ဤငါ၏အယူသည်သာလျှင်မှန်၏ဟူ၍လည်း၊
 ဝါဒိယန္တိ၊ ယူ၍ဆိုတတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝဒေါ၊ စ
 ကားသည်၊ ထေတိဝထေတောဣဝ၊ မှန်သဖြင့်မြဲသကဲ့သို့၊ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 ဟိ၊ သင့်စွာ၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝဒေါ၊ စကားသည်၊ ထေတော၊
 မှန်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝါဒေါ၊ စကားသည်၊
 ဝါဒမိ၊ အယူကိုပြောဟောခြင်းသည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပဋိသေ
 နိကတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်သည်ကို ပြုတတ်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 အတ္ထိဝ၊ ရှိကုန်သကဲ့သို့၊ အထု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ တေစ၊ ထိုရဟန်း
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ယေပန၊ အကြင် အရိယာတို့
 သည်ကား၊ ဝိသေနိကတ္တာ၊ ကိလေသာ စစ်သည်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီး
 သည်ကိုပြု၍၊ ဒိဋ္ဌိဟိ၊ တယောကံသောသု၏အယူတို့နှင့်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ တယောကံ
 သောသု၏အယူကို၊ အဝိဂ္ဂန္တမာနာ၊ မဆန့်ကျင်စေကုန်မူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
 ၏။ ယေသံ၊ အကြင်အရိယာတို့အား၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ပဓမံ၊ မြတ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ ယူအပ်နှုထုံးသွင်း အပ်သော၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်စုတခုသော
 တရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပသုရ၊ ပသုရ၊ တေသု၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ အတယ်အောင်ခြင်းကို၊ လဘေထ၊ ရလတ္တံ့နည်း၊
 ပသုရ၊ ပသုရ၊ အထ၊ ထိုသို့လျက်၊ သောတံ၊ ထိုသင်သည်၊ ဝိတက္ကံ၊ ငါးအား
 အတယ်သို့အောင်ခြင်းဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း စသည်ဖြင့်ကြံခြင်းသို့၊ အာဂမာ၊
 နောက်၍၊ မနုဿ၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ဓိတ္တိအယူတို့ကို၊ စိန္တယန္တော၊ ကြံ
 လျက်၊ ဝေနေန၊ ခါအပ်လေပြီးသော ကိလေသာရှိသောတရားနှင့်၊ သဟ၊
 တကွ၊ ယကံ၊ အစုံယူခြင်းသို့၊ သမာဂမာ၊ ရောက်ဘိသနည်း၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ တံ၊
 သင်သည်၊ ဝေနေန၊ ခါအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော တရားနှင့်၊ ယကံ၊
 အင်တူအစုံကို၊ ဂဂောတွာ၊ ယူ၍၊ ဧကပဒန္တိ၊ တဘဝါးမျှကိုလည်း၊ သန္ဓာယာ
 တဝေါ၊ ပြီးပြည့်စိမ့်သာငှါ၊ နအတ္ထိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့၊ ပသုရသတ္တံ၊
 ပသုရသတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အဇပါယနိဂြောဓေ၊ အဇပါကပြည်ညောင်ပင်ရင်း၌၊ နာနာဂ္ဂပါနိ၊ အ
 ထူးထူးသောအဆင်းတို့ကို၊ နိဋ္ဌိနိတွာ၊ သန်ဆင်း၍၊ အာဂတံ၊ ထာရောက်
 သော၊ မာရဗိထရံ၊ မာရမင်း၏သို့ဖြစ်ထသော၊ ထဏှဉ္စ၊ တဏှာကိုလည်း
 ကောင်း၊ အရတိစ၊ အရတိကို လည်းကောင်း၊ ရဂဂ္ဂ၊ ရဂကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ ဆန္ဒောအပိ၊ ဆန္ဒရက်မှုသည်လည်း၊ မေဝံရနတ္ထိံ၊

မေထုန်အကျင့်၌၊ အဟောဝံထိ၊ မဖြစ်တုံသေ၏ရှင်၊ ဣမိဿဒါရိကာယ၊ ဤသတို့သွီး၏၊ ရတ္တကဓီသပုဏ္ဏံ၊ ကျင်ယော်ကျင်ကြီးဖြင့်ပြည့်ထသော၊ ရှုဝံ၊ အဆင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကိံမေဝ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဣဒံ၊ ဤဆန္ဒရာဂသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ နည်း၊ ပါဒါပိ၊ ငါ၏ခြေတို့ဖြင့်လည်း၊ နံ၊ ထိုသတို့သွီးကို၊ ဖုယိတံ၊ ထိုခြင်းငှါ၊ နုဗ္ဗေ၊ အလိုမရှိတုန်သေး၏၊ သံဝသိတုံ၊ အတူတကွပေါင်းထောင်ခြင်းငှါ၊ ကုတောဣန္ဒြေ၊ အဘယ်ကြောင့်လိုအံ့နည်း၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ အရှင်ရဟန်း၊ တောဒိသံ၊ ဤသို့သကောရှိသော၊ ရတနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောမိန်းမရတနာကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝေဒုဣန္ဒြေထိ၊ အကယ်၍မလိုအံ့၊ နာရိံ၊ ငါ၏သွီးမိန်းမရတနာကို၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ နုရိန္ဒေဟိ၊ လူတို့ကိုအစိုးရကုန်သောမင်းတို့သည်၊ ပတ္တိတံ၊ တောင့်ထအပ်၏၊ ဣဒန္တိ၊ ဤမိန်းမရတနာကိုလည်း၊ နုဗ္ဗေယျာထိ၊ အလိုမရှိရာ၊ ဒိဗ္ဗိဂတံ၊ အယူကိုလည်းကောင်း၊ သီလဝတာ၊ နုဇိဝိတဉ္စ၊ သီလအကျင့်အသက်မွေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တဂူပဝတ္တိဉ္စ၊ ဘဝ၌ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝဒေထိ၊ ဆိုလော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့သောမိမိ၏ဘဝ၌ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝဒေထိ၊ ဟောသနည်း၊ မာဂဣယံ၊ မာဂဣယံ၊ ဝေဗ္ဗေသု၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သောမိစ္ဆာဒိဗ္ဗိတရားတို့၌၊ နိဗ္ဗေယျ၊ အယမေဝသဗ္ဗံမောစာမည်ဟုဆိုခြင်းဖြစ်၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝဒါမိ၊ ငါဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿမယံ၊ ထိုငါ့အား၊ သမုဂ္ဂဟိတံ၊ မြီးမြင့်၍ ယူအပ်သောအယူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကာရတံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒိဗ္ဗိသု၊ အယူတို့၌၊ အာဒိနံ၊ အဖြစ်ကို၊ ပဿဉ္စပဿန္တော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗိသု၊ အယူတို့တွင်၊ ကိံ၊ ဒိဗ္ဗိဒိဗ္ဗိံ၊ အပြစ်မရှိသောထရံတရသောဒိဗ္ဗိကိုမျှ၊ အနုဂ္ဂဟာယ၊ မယူမူ၍၊ ပဝိပိနန္တော၊ သစ္စာတို့ကိုရှေးစိစစ်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈတ္တသန္တိံ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်ကုန်သောရာဂစသည်တို့၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဗ္ဗသံ၊ မြင်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယာနိဒိဗ္ဗိဂတာနိ၊ အကြင်အယူတို့ကို၊ ဝိနိဗ္ဗယာနိ၊ ထိုထိုသို့သောသူတို့သည်ဆိုခြင်းဖြစ်၍ ယူအပ်ကုန်၏၊ ပကပ္ပိတာနိ၊ မိမိ၏ အကြောင်းတို့သည်ပြုပြင်အပ်ကုန်၏၊ ဝေဒိဗ္ဗိဓမ္မေ၊ ထိုအယူတရားတို့ကို၊ ရနိ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အနုဂ္ဂဟာယ၊ မယူမူ၍၊ အဇ္ဈတ္တသန္တိတိံ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သောရာဂစသည်တို့၏ ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန် ဟူ၍၊ ယမေတံအတ္ထံ၊ အကြင်အနက်ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဗြု၊ ထိ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တသန္တိဟုဆိုအပ်သောအနက်ကို၊ ကတံ၊ အဘယ်သို့၊ မိရေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပဝေဒိတံ၊ ဟော

ကြားအပ်ပါသနည်း၊ တံ၊ ထိုအတ္တတ္တသန္တိကို၊ ဝဒ၊ ကြားထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာဂဏ္ဍိယော၊ မာဂဏ္ဍိယပုဏ္ဏားသည်၊ အပုတ္တိ၊ မေးပြီ၊ မာဂဏ္ဍိယ၊ မာဂဏ္ဍိယ၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ဝိဒ္ဓိယာအယူဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟာကထေဝိ၊ ငါမဟော၊ သုတိယာ၊ ဗေဒင်ဖြင့်လည်း၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟာ၊ ငါမဟော၊ ဥာဏေ၊ န၊ ထောက်သမာပတ်ဥာဏ်ဖြင့်လည်း၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟာ၊ ငါမဟော၊ သီလဗ္ဗတေန၊ သာသနာမှအပဖြစ်သော အထေအကျင့်ဖြင့်လည်း၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟာ၊ ငါမဟော၊ အဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမှကင်း၍လည်း၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟာ၊ ငါမဟော၊ အသုတိယာ၊ နဝင်ဖြစ်သော ပရိယတ္တိကို နာခြင်းမှကင်း၍လည်း၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟာ၊ ငါမဟော၊ အညာဏာ၊ အညာဏေ၊ ကမ္မသကထသစ္စာနှုထောမိကဥာဏ်မှကင်းသဖြင့်လည်း၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟာ၊ ငါမဟော၊ အသီလတာ၊ ပါတိမောက္ခသီလမှကင်းသဖြင့်လည်း၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟာ၊ ငါမဟော၊ အဗ္ဗတာယ၊ ရတင်အကျင့်ကို ကြဉ်သဖြင့်လည်း၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟာ၊ ငါမဟော၊ ထေဒုပိ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိသည် တို့တွင် တပါးပါး ဖြင့်လည်း၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ နေဝိအာဟာ၊ ငါမဟော၊ ဧတေစ၊ ဤဝိဒ္ဓိအစရှိကုန်သော ကဏ္ဍပက္ခဏေတို့ကိုလည်း၊ နသဇ္ဇေ၊ ပယ်နှုတ်ခြင်းကို ပြုသဖြင့်စွန့်၍၊ ဧတေစ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော သုက္ကပက္ခဏေတို့ကိုလည်း၊ အနုဂ္ဂဟာယ၊ တုန်ထွင်သော အဖြစ်သို့ ရောက်စေသဖြင့် မယူမူ၍၊ သန္တော၊ ရာဂစသော ကိသာငြိမ်းသော သူသည်၊ ကိပ္ပိဓမ္မံ၊ စက္ခုအစရှိကုန်သော ခန္ဓတို့တွင် ထရံတရသော ခန္ဓကို၊ အနိဿာယ မရှိမူ၍၊ ဘဝံ၊ တရသော တဝကို၊ နုဗ္ဗေ၊ မတောင့်တ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာသုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ၊ မုနိ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဝှံ၊ အရှင်သုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ နေဝေကိ၊ ရအာဟာကထေဝိ အကယ်၍ မဟောအံ့၊ သုတိယာ၊ ဗေဒင်ဖြင့်လည်း၊ နကထေဝိ၊ မဟောအံ့၊ ဥာဏေ၊ န၊ ထောက်သမာပတ်ဥာဏ်ဖြင့်၊ နကထေဝိ၊ မဟောအံ့၊ သီလဗ္ဗတေန၊ သာသနာမှအပဖြစ်သော အထေအကျင့်ဖြင့်လည်း၊ နကထေဝိ၊ မဟောအံ့၊ အဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမှကင်း၍လည်း၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟာကထေဝိ၊ မဟောအံ့၊ အသုတိယာ၊ နဝင်ဖြစ်သော ပရိယတ္တိကို နာခြင်းမှကင်း၍လည်း၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟာ၊ မဟောအံ့၊ အညာဏံ၊ အညာဏေ၊ ကမ္မသကထသစ္စာနှုထောမိကဥာဏ်မှကင်းသဖြင့်လည်း၊ နအာဟာ၊ မဟောအံ့၊ အသီလတာ၊ ပါတိမောက္ခသီလမှကင်းသဖြင့်လည်း၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟာ၊ မဟောအံ့၊ အဗ္ဗတာယ၊ ရတင်အကျင့်ကို ကြဉ်သဖြင့်လည်း၊ နအာဟာ၊ မ

ဟောအံ့၊ တေနပိ၊ ထိုသမ္မာဒိဗ္ဗိတသည်တို့တွင်တပါးပါးဖြင့်လည်း၊ နောစေအာ
ဟကထေထိ၊ အကယ်၍မဟောအံ့၊ မောမူဟမေဝ၊ အလွန်တွေဝေသည်အာ
ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒိဗ္ဗိယာ၊ အယူအားဖြင့်၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောရ
ဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို၊ ပစ္စေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဘိ၊ ငါသည်၊ မညာမိ၊ အောက်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဂဏ္ဍိယော၊ မဂဏ္ဍိ
ယပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ မဂဏ္ဍိယ၊ မဂဏ္ဍိယ၊ ဒိဗ္ဗိတ၊ အယူကို
လည်း၊ နိဿယ၊ မှီ၍၊ အနုပုဂ္ဂမာနော၊ အဘန်တလဲလဲမေးသော၊ တံ၊ သင်
သည်၊ သရဂ္ဂဟိထေသု၊ နှလုံးသွင်းအပ်ယူအပ်ကုန်သောဒိဗ္ဗိတို့၌၊ သမောဟိ၊
အလွန်တွေဝေခြင်းသို့၊ အာဂမာ၊ ရောက်၏၊ ဣတောပ၊ ငါဟောအပ်ပြီးသော
ဤအဏ္ဏတ္တသန္တိပဓိပတ္တိဓမ္မဒေသနာမှလည်း၊ အညံ၊ တပါးသော၊ အဏုတ္တိ၊ အ
နည်းငယ်မျှလည်း၊ ယုတ္တံ၊ သင့်မြတ်သောသဘောကို၊ နာဒက္ခိ၊ ငါမမြင်၊ တ
သ္မာတေနကာရထေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဣဝံဓမ္မံ၊ ဤတရားကို၊ တံ၊ သင်
သည်၊ မောဟမူကော၊ အလွန်တွေဝေသောအားဖြင့်၊ ဒဿထိ၊ ရှုမြင်၏၊ မာ
ဂဏ္ဍိယ၊ မဂဏ္ဍိယ၊ သမော၊ တူ၏ဟူ၍ မာန်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိသေ
သိ၊ ထူး၏ဟူ၍ မာန်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥဒဝါပိ၊ ထိုမြို့လည်း၊ ဟိနော၊ ယုတ်
၏ဟူ၍ မာန်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဝံ၊ ဤသို့၊ တိဝိမောနေနဝါ၊ သုံးပါး
သောမာန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗိယာဝါ၊ အယူဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယော၊ အ
ကြင်သူသည်၊ မညတိ၊ အောက်စေ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တေနမာနေနဝါ၊
ထိုမာန်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တာယဒိဗ္ဗိယာဝါ၊ ထိုအယူဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဝိဝဒေထ၊ ငြင်းခုံရာ၏၊ အဗ္ဗာဒိသော၊ ငါသို့သော၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်
ကား၊ တီသုပိဓာသု၊ ဤသုံးပါးအပြားရှိကုန်သောမာန်တို့ကြောင့်၊ အဝိကမ္မ
မာနော၊ မတုန်ထွက်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမော၊ တူ၏ဟူ၍ မာန်မူခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဝိသေသိတိ၊ ထူး၏ဟူ၍ မာန်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ဟိနောတိ၊ ယုတ်၏ဟူ၍ မာန်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ပဟိနမာနဒိဗ္ဗိကော၊ ပယ်အပ်ပြီးသောမာန်ဒိဗ္ဗိရှိသော၊ မာဒိသော၊ ငါသို့
သော၊ ပြောဟွေထော၊ အပပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော၊ သော၊ ထိုသို့သ
ဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သစ္စန္တိဝါ၊ ငါ၏အယူစကားသာမှန်၏ဟူ၍သော်
လည်းကောင်း၊ ရဿာတိဝါ၊ သင်၏ အယူစကားချွတ်ယွင်း၏ ဟူ၍သော်
လည်းကောင်း၊ ကိဝဒေယု၊ အဘယ်မှာဆိုရာအံ့နည်း၊ နိဿယ၊ ထိုသို့သောပု
ဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေန၊ အဘယ်သူနှင့်၊ ဝိဝဒေထ၊ ငြင်းခုံရာအံ့နည်း၊ နိဿယ၊ အ
ကြင်ငါသို့သဘောရှိသောဝိတာသဝဋ္ဌံ၊ သမဂ္ဂိ၊ သဒိသော ဟမထိဟူ၍အတူ

မာန်မူခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဝိသမဋ္ဌိ၊ လွန်၏ ယုတ်၏ ဟုမာန်မူခြင်း
သည်ထည်းကောင်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သော၊ ထိုငါ့သို့ သောဝိတာသဝသည်၊ ကေန၊
သမဝသည်တို့တွင်အဘယ်မည်သော မာန်ဖြင့်၊ ဝါဒ၊ စကားကို၊ ပဗ္ဗိသံယု
ဇ္ဈေယျ၊ နှံ့စေရာအံ့နည်း၊ ၊ မာဒိသော၊ ငါ့သို့သော၊ ရနိ၊ ဝိတာသဝရနိ
သည်၊ ဩကပ္ပဟာယ၊ ဝိညာဉ်၏တည်ရာကိုပယ်၍၊ အနိကေတဇာဓိ၊ ထိုရှု
ပန်မိတ် ထည်းဟူသော ထည်ရာ အိမ်တို့ကို တဏှာအားဖြင့်မအောက်စေ
သည်ဖြစ်၍၊ ဝါမေ၊ ရှာ၌၊ သန္တဝါနိ၊ လူတို့နှင့်ပေါင်းဘော်ခြင်းတို့ကို၊ အကြံ၊ ဗွံ၊
မပြု၊ ကာမေဟိ၊ ခပ်ထိမ်းသောကာမတို့မှ၊ ရိက္ခော၊ ဆိတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။
အပုရေက္ခရာနော၊ နောင်အတ္တဘောကိုမဖြစ်စေ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇနေန၊
လှူငှါ၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဝိဂ္ဂဟ္တာ၊ တိုးဝှေ့၍၊ ကထံ၊ စကားကို၊ နကယိရာ၊ မဆိုရာ၊ ၊
သောဝေဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ နာဂေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယေ
ဟိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိတို့မှ၊ ဝိဝိက္ခော၊ ကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ယောကေ၊ ထောက၌၊ ဝိစ
ရေယျ၊ သွားရာ၏၊ သောနာဂေါ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ထာနိဒ္ဓိဂတာနိ၊
ထိုအယူကိုကို၊ ဥဂ္ဂဟ္တာ၊ ယူ၍၊ နစရေယျ၊ မကျင့်ရာ၊ ဇေယျ၊ ဇံ၊ ဇေယအမည်ရှိ
သော၊ မေန္တိရောကံထသော၊ ကဏ္ဍကံ၊ အဆူးရှိထသော၊ ဝါရိဇံ၊ ပဗ္ဗမာကြာ
သည်၊ ဇေလေနစ၊ ဇေယအမည်ရှိသော ရေနှင့်ထည်းကောင်း၊ ပကေနိစ၊ ညွှန်
နှင့်ထည်းကောင်း၊ အနုပထိတ္တံယထာ၊ မထိမ်းကျံသကဲ့သို့၊ ဇေံ၊ ဤအတူ၊ သ
န္တိ၊ ဝါဒေါ၊ ကိလေသာတို့၏ ပြင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ရနိ၊ ရဟန်းသည်၊ အဂိဒ္ဓေါ။
မက်မောခြင်း တဏှာမရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာမေစ၊ ကာမ၌ ထည်းကောင်း၊
ထောကေစ၊ ထောက၌ထည်းကောင်း၊ အနုပထိက္ခော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်မ
ထိမ်းမကပ်၊ ၊ ဝေဒဂူ၊ လေးပါးသော မဂ်တည်းဟူသော ဝေဒနာဖြင့်
နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီးသော၊ မာဒိသော၊ ငါ့သို့သောရနိသည်၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူဖြင့်
ယကော၊ သွားတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ရုတိယာ၊ ထွေအပ်သောရုပ်စ
သောအပြားရှိသောရုတိဖြင့်ထည်း။ ယကော၊ သွားတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မ
ဖြစ်၊ သောဝေဒဂူ၊ ထိုလေးပါးသောမဂ်တည်းဟူသောဝေဒဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
ပြီးသောမုနိသည်၊ မာနံ၊ ငါဟူသောမာန်သို့၊ နဇေတိ၊ မရေခံ၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ သော
ဝေဒဂူ၊ ထိုလေးပါးသော မဂ်တည်းဟူသောဝေဒဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီးသော
ရနိသည်၊ တံမယော၊ ထိုမာန်ဖြင့်ပြီးသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မု၊ နာ၊ ပုညာ
ဘိသင်္ခါရစ၊ သာကံဖြင့်မူထည်း၊ နေယျော၊ ဆောင်အပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မ
ဖြစ်၊ သုတေန၊ သုတဖြင့်စင်၏၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်ဖြစ်သော သုတ်ဖြင့်မူထည်း၊
နေယျော၊ ဆောင်အပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သောဝေဒဂူ၊ ထိုလေးပါးသော

မဂ်တည်းဟူသောဝေဒဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီးသောရန်ကို၊ နိဝေသနေသျှ၊
 တဏှာဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်ကုန်သောနေရာ၌တို့၌၊ အနုပညာတော၊ မဆောင်အပ်၊
 မဂဏ္ဍိယ၊ မဂဏ္ဍိယ၊ သညာဝိရက္ကဿ၊ ကာမသညာအစရှိသည်မှကင်း
 ပြီးသော၊ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ဝေဒရန်အား၊ ဂန္ထာ၊ လေးပါးကုန်
 သောဂန္ထတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ပညာဝိရက္ကဿ၊ ဝိပဿနာပြုခွာန်းခြင်း
 ရှိသောဘာဝနာဖြင့်ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊ တဿ၊ ထို
 သို့သော ဝေဒရန်အား၊ မောဟာ၊ တွေဝေခြင်းတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊
 ယေ၊ အကြင်လူရဟန်းတို့သည်၊ သညဉ္စ၊ ကာမသညာစသောအပြားရှိသော
 သညာကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိစ၊ ဝိညာဏ်အယူကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဟေသုံ၊
 ယူကုန်၏၊ တေ၊ ထိုလူရဟန်းတို့သည်၊ စာရမာနာ၊ အချင်းချင်း ထိပါးကုန်
 သည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ယောကေ၊ ယောက၌၊ ဝိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ မဂဏ္ဍိယ
 သုတ္တံ၊ မဂဏ္ဍိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ကထံဒဿိ၊ အဘယ်သို့သော အဓိပညာအ
 မြင်ရှိသောသူကို၊ ကထံသီထော၊ အဘယ်သို့သော အဓိသီလရှိသောသူကို၊
 ဥပသန္တောတိ၊ ငြိမ်းသော စိတ်ရှိသောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါသည်။
 ဥတ္တမံဝရံ၊ မြတ်သောလူဖြစ်တော်မူသော၊ တံ၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဝုစ္စိံ၊ မေး၏၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စိတော၊ မေးအပ်သော၊ တံ၊ အရှင်ဂေါ
 တမသည်၊ ပပျှဟိ၊ ဖြေကြားပါလော့၊ ယော၊ အကြင်ရဟန္တာသည်၊ တေ
 ဒါ၊ ခန္ဓာပျက်သည်မှ၊ ပုရာ၊ ရှေးအတို့၌လျှင်၊ ဝိတတဏှော၊ ကင်းပြီးသော
 တဏှာရှိ၏၊ ပုဗ္ဗမန္တံ၊ အတိတ် အခွန်စသော အပြီးရှိသော ရှေးအတို့ကို
 လည်း၊ အနိသိတော၊ မရှိ၊ ဝေမဇ္ဈေပိ၊ အလယ်ပစ္စုပ္ပန် အခွန်၌လည်း၊
 နုပသင်္ခေယော၊ ဟပ်သော သူစသည်ဖြင့် မရေတွက်အပ်၊ အဿ၊ ထိုရ
 ဟန္တာအား၊ ပုရေက္ခတံ၊ အနာဂတ်အခွန်သို့ရှေးရှုသော အဖြစ်တည်းဟူ
 သော တဏှာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥပသန္တော၊
 ငြိမ်းသော စိတ်ရှိသော သူဟူ၍၊ ပျှဟိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယော၊ အကြင်
 ရဟန္တာသည်၊ အက္ကောမနော၊ အမျက်ဒေါသမရှိ၊ အသန္တာသိ၊ မရခြင်း
 စသည်ဖြင့်မထောင့်တ၊ အဝိကတ္ထိ၊ သီလအစရှိသည်တို့မှမကင်းမူ၍ပြုတတ်
 သောအထေ့ရှိ၏၊ အကုက္ကုစ္စော၊ ထိုသီလအစရှိသည်ကို ကုက္ကုစ္စပြုခြင်းအ
 စရှိသည်မှကင်း၏၊ မန္တတာတိ၊ ပညာဖြင့်သိမ်းဆည်း၍ဆိုတတ်သောအ
 ထေ့ရှိ၏၊ အနုဗ္ဗတောစ၊ ဥဒ္ဓစ္စလည်းကင်း၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သောရနိ၊ ထိုရန်

သည်။ ဝါစယထော၊ နှုတ်ကိုထောင့်၏။ အနာဂတော၊ အနာဂတ်၌၊ နိရာ-
သတ္တိ၊ တဏှာကင်း၏။ အတိတံ၊ အတိတံအတ္တိကို၊ နာနုဿေ စတိ၊ မပိုးရိပ်၊
ပဿေသု၊ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခုသံပဿစသည်တို့၌၊ ဝိဝေကဒသမိ၊ အတ္တအဖြစ်မှ
ဆိတ်ခြင်းကင်းခြင်းကိုရှုထေ့ရှိ၏။ ဒိဋ္ဌိသုစ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောဒိဋ္ဌိတို့၌
လည်း၊ နနိယျတိ၊ မဆောင်၊ ပဗ္ဗိတိနော၊ ရာဂစသော ဆန့်ကျင်ထက်မှတွန့်
၍ ထည့်သောစိတ်ရှိ၏။ အက္ခယာကော၊ အံ့ဘွယ်ကိုမပြုတတ်၊ အဝိဟာယု၊
ထောင့်တထတ်သော တဏှာကင်း၏။ အမစ္ဆရီ၊ ငါးပါးသောဝန်တိုခြင်းမ
ရှိ၊ အပဝေက္ခိယ၊ ကြမ်းဘန်းခြင်းကင်း၏။ အဇေဂုတ္တော၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိ
သောဂုဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ပညာရှိတို့မစက်ဆုပ်အပ်၊ ပေသုဇောယေစ၊ နှစ်ပါး
ကုန်သောအချင်းအရာတို့ဖြင့် ကပ်၍ဆောင်အပ်သောချောပစ်အပ်သောအ
မှု၌လည်း၊ နောယုက္ကော၊ မဟွဉ်၊ သာတိယေသု၊ သာယာအပ်ကုန်သော
ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အနုဿာပီ၊ တဏှာသန္တဝမရှိကင်း၏။ အတိမာနေစ၊ အလွန်
မာန်မူခြင်း၌လည်း၊ နောယုက္ကော၊ မဟွဉ်၊ သဗျောစ၊ သိပ်မွေ့သောကာယ
ကံစသည်တို့နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပဗ္ဗိဘာနဝါစ၊ ပရိယတ္တိပရိပုစ္ဆာအဓိကမပဗ္ဗိဘာန
တို့ဖြင့်ပဗ္ဗိဘာနလည်းရှိ၏။ နုသဒ္ဓေါ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ရအပ်ပြီးသောတရားကို
တစုံတယောက်သောသူမျှမယုံ၊ နပိရုတ္တိ၊ ယခုကင်းဆုံးမဟုတ်၊ ထာတက
မျှ၊ များသော လတ်ကိုထောင့်တသဖြင့်၊ နုထိက္ခတိ၊ မကျင့်၊ အထာတေန၊
ထာတ သက္ကာရအစရှိသည်ကိုမရခြင်းကြောင့်လည်း၊ နက္ခယတိ၊ အမျက်မ
ထွက်၊ အဝိရုဒ္ဓေါစ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဏှာ
ယ၊ တဏှာဖြင့်၊ ရသေသု၊ အမြစ်အရသာအစရှိသည်တို့၌၊ နာနုဝိဇ္ဈတိ၊ မက်
မောခြင်းသို့မရောက်၊ ဥပေက္ခကော၊ ဆင့်ပေက္ခာရှိ၏။ သဒါ၊ အခါခပ်
သိမ်း၊ သတော၊ ကာယာနုပဿနာစ သောသတိရှိ၏။ ဝောကော၊ ထော
က၌၊ သင်္ခါ၊ ငါနှင့်တူ၏ဟူ၍၊ နမညတော၊ မာန်ဖြင့်မအောက်မေ့၊ ဝိသေသံ၊ သူ
ထက်ထူး၏ဟူ၍၊ နမညတော၊ မာန်ဖြင့်မအောက်မေ့၊ နိစေယျ၊ သူ့အောက်
ယုတ်၏ဟူ၍၊ နမညတော၊ မာန်ဖြင့်မအောက်မေ့၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ဥဿဒါ၊ ရာဂစသောပြောခြင်းများခြင်းတို့သည်၊ နောသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ယဿ
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဿာယနာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်ကုန်သော မှီရာတို့
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဥတွာ၊ ထိ၍၊ အနိသိထော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
တို့ဖြင့်မရှိ၊ ဘဝါယဝါ၊ သဿထဒိဋ္ဌိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဘဝါယဝါ၊ ဥစ္ဆေ
ဒဒိဋ္ဌိဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
နပိစ္ဆတိ၊ မရှိ၊ တံ၊ တရရသောဂါထာဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ထိုသို့အထောရှိ

သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥပသန္တေတိ၊ ငြိမ်းသော စိတ်ရှိသောသူဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါ
 သုဘုရားသည်၊ ဖြူမီးဟောတော်မူ၏၊ ကာမေသု၊ ကာမတို့ကို၊ အနုပေက္ခန္တံ၊
 ဇွဲကွက်ခြင်းမရှိထသော၊ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သော သဘောရှိသော သူကို၊
 ဥပသန္တေတိ၊ ငြိမ်းသော စိတ်ရှိသောသူဟူ၍၊ ဖြူမီးဟောတော်မူ၏၊
 ဟဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဂန္တံ၊ ဂန္တတို့သည်၊ နုပိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်၊ သော
 ဝေဂ္ဂပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိသတ္တိကံ၊ ငြိတတ်ပြန်
 ထတ်သော အဖြစ်စသည်ဖြင့် ဝိသတ္တိဟုဟောအပ်သောတဏှာကို၊ အတ
 ရိ၊ ကူးဖြို၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုတ္တု၊ သားသွီးတို့သည်၊ နုပိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိ
 ကုန်၊ ပဿဝေဝါ၊ နွားခြင်းစသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ခေတ္တံ၊ စိုက်
 ပျိုးရာ လယ်သည်လည်း ကောင်း၊ ဝတ္ထု၊ အိမ်ရာအစရှိ သည်လည်း
 ကောင်း၊ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အတ္တံ၊ မိမိကိုယ် သည်လည်းကောင်း၊ နိရတ္တံ၊
 မိမိကိုယ်မှ ကင်းသော ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊ ထဗ္ဗိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊
 နုပပထိဗ္ဗတိ၊ မလိမ်းကျ၊ အေ၊ အကြင်ရာဂစသောအဖြစ်ဖြင့်၊ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကုန်သော နတ်လူတို့ သည်လည်း ကောင်း၊
 အထော၊ ထိုမြို့၊ ယမဏ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဗာဟိရဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇံ၊ တပ်သော သူအမျက်ထွက်သော သူဟူ
 ၍ဆိုကုန်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုရာဂစသောအဖြစ်သည်၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ အပုရေက္ခတံ၊ မခြံရံ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ ဝိ
 ဒေသု၊ ကဲ့ရဲ့သောစကားတို့ကြောင့်၊ နေဇတိ၊ မတုန်ထွက်၊ ဝိတဂေဝေ၊
 တပ်မက်မောခြင်းကင်းသော၊ အမစ္ဆဇီ၊ ဝန်တိုခြင်းမရှိသော၊ သောရနိ၊ ထို
 ရဟန္တာဖြစ်သောရန်သည်၊ ဥပသေသု၊ ထူးကုန်သောလူတို့၌၊ နဝဒထေ၊ မ
 ဆိုသမေသု၊ တူကုန်သောသူတို့၌၊ နဝဒထေ၊ ငါတူသသူဟု မာနဖြင့်မဆို၊
 ဩမေသု၊ ယုတ်သောသူတို့၌၊ နဝဒေ၊ ငါယုတ်၏ဟုမဆို၊ ကပ္ပံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
 အားဖြင့်နှစ်ပါးသောကြံ့ခြင်းသို့၊ နေတိ၊ နေတိ၊ မရောက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောရနိ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောရန်
 သည်၊ အကပ္ပိယော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍လဏှာကပ္ပဒိဋ္ဌိကပ္ပမရှိ၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ နေတိ၊ မရောက်၊ သောကော၊ သောကန္တံ၊ ဟဿ၊ အကြင်ရဟန္တာ
 ဖြစ်သောရန်အား၊ သကံ၊ ငါ၏ဥစ္စာစသည်ဖြင့်ထိမ်းဆည်းခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ အဿတာစ၊ မရှိသဖြင့်လည်း၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိပ်၊ ဝေဠေသု၊ ခပ်
 ထိမ်းကုန်သောဓမ္မတို့၌လည်းကောင်း၊ နဂစ္ဆတိ၊ ဆန္ဒစသော အားဖြင့်မ
 ရောက်၊ ဝေဂ္ဂပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော သောနုရုတ္တမေ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်

သောရနိဖြစ်သောယောကျ်ားမြတ်ကို၊ ဝေ၊ စစ်စစ်အားဖြင့်၊ သန္တောတိ၊
ငြိမ်းသောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ၊ ၊ ပုရာဘေဒသုတ္တံ၊ ပုရာဘေဒသုတ်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သောဘုရား၊ ကလဟာစ၊ မျက်မှောက်
ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဝဲဒါ၊ မျက်ကွယ်ငြင်း ခုံခြင်းတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကုတောပဟုတာ၊ အဘယ်မှ
အကြောင်းဖြစ်ကုန်သနည်း၊ သဟမတ္တရာ၊ ဝန်တိုခြင်းနှင့်တကွကုန်သော၊
ပရိဒေဝသောကာစ၊ ငိုကြွေးခြင်းပိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သယ
ပေသုကာ၊ ချောပစ်ရုံးတိုက်ခြင်းနှင့်တကွကုန်သော၊ မာနာတိမာနာစ၊ မာန်
မူခြင်းအလွန်မာန်မူခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုတောပဟုတာ၊ အ
ဘယ်မှအကြောင်းဖြစ်ကုန်သနည်း၊ တေ၊ ထိုရှစ်ပါးအပြားရှိသော ကိလေ
သာတရားတို့သည်၊ ကုတောပဟုတာ၊ အဘယ်မှ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သ
နည်း၊ တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဖြူဟိ၊ ဟောတော်မူ
လော့၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဣဗံယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ကလ
ဟာစ၊ မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဝဲဒါ၊ မျက်ကွယ်
ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဟမတ္တရာ၊ ဝန်တိုခြင်းနှင့်တကွကုန်
သော၊ ပရိဒေဝသောကာစ၊ ငိုကြွေးခြင်းပိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
သဟပေသုကာ၊ ချောပစ်ရုံးတိုက်ခြင်းနှင့်တကွကုန်သော၊ မာနာတိမာနာ
စ၊ မာန်မူခြင်းအလွန်မာန်မူခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိ ယပ္ပဟုတာ၊ ချစ်
အပ်သောဝတ္ထုကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ကလဟာဝိဝဲဒါ၊ မျက်မှောက် ငြင်းခုံ
ခြင်းမျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်၊ မတ္တရိယယုတ္တာ၊ ဝန်တိုခြင်းနှင့်လည်း
စပ်ကုန်၏၊ ဝိဝဲဒေတေသု၊ ငြင်းခုံခြင်းဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပေသုကာနိစ
ချောပစ်ရုံးတိုက်ခြင်းတို့ သည်လည်း၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ ယေ၊ အ
ကြင်မိယဝတ္ထုတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေပိယာ၊ ထိုချစ်ခြင်း တို့
သည်၊ လောကသ္မိ၊ လောက၌၊ ကုတောနိဒါနာ၊ အဘယ်အကြောင်း ရှိကုန်
သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ယေစာပိ၊ အကြင်ခိတ္တိယအစရှိကုန်သော
အမျိုးထေးပါးတို့သည်လည်း၊ လောဘာ၊ လောဘဟူသော အကြောင်းရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ထေသံ၊ ထို
မင်းအစရှိသည်တို့၏၊ သောလောဘောစ၊ ထိုလောဘသည်လည်း၊ ကုတော
နိဒါနာ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိကုန်သနည်း၊ ယေ၊ အကြင်အာသာနိဋ္ဌာဒိ

သည်၊ နရဿ၊ လှအား၊ သမ္ပရာယာယ၊ ကောင်းစွာတကွလည်း၊ လျောင်းခြင်း
 ၄၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေအာသာစ၊ ထိုတောင့်တခြင်းတို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ တေဒိဋ္ဌာစ၊ ထိုထိုအာသာ၏ပြီးပြည့်စုံခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း
 ကုတောနိဒါနာ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိကုန်သနည်း၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပိ
 ယာနိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်၊ ဆန္ဒနိဒါနာနိ၊ ကာမဆန္ဒဟူသော
 အကြောင်းရှိကုန်၏၊ ယေစာပိ၊ အကြင်ဝတ္တိယအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊
 လောဘာ၊ လောဘဟူသောအကြောင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လောကေ၊ လော
 က၌၊ ပိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဝတ္တိယတို့၏၊ လောဘောပိ၊ လောဘ
 သည်လည်း၊ ဆန္ဒနိဒါနော၊ ကာမဆန္ဒဟူသောအကြောင်းရှိ၏၊ ယေ၊ အကြင်
 အာသာနိဋ္ဌာတို့သည်၊ နရဿ၊ လှအား၊ သမ္ပရာယာယ၊ ကောင်းစွာတကွ
 ထည်း၊ လျောင်းခြင်း၄၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေအာသာစ၊ ထိုတောင့်တခြင်း
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ တေဒိဋ္ဌာစ၊ ထိုထိုအာသာ၏ပြီးပြည့်စုံခြင်းတို့သည်
 ထည်းကောင်း၊ ဣတောနိဒါနာ၊ ဤကာမဆန္ဒဟူသော အကြောင်းရှိကုန်၏၊
 လောကတ္ထိ၊ လောက၌၊ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်၊ ကုတောနိဒါနောနု၊ အဘယ်အ
 ကြောင်းရှိသနည်း၊ ပိနိစ္ဆယာပိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသောဆုံးဖြတ်ခြင်းတို့သည်
 မူလည်း၊ ကုတောပဟုတာ၊ အထယ်မှ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကော
 ခေစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ မောသဝဇ္ဇဉ္ဇ၊ တွေဝေ
 ရိုက်မဲခြင်းအပြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ကထံကထာစ၊ ယုံမှားခြင်းသည့်
 ထည်းကောင်း၊ ဣမေဓ္မော၊ ဤထရားတို့သည်၊ ကုတောပဟုတာ၊ အဘယ်မှ
 အကြောင်းဖြစ်ကုန်သနည်း၊ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဝါပိ
 ဓ္မော၊ အကြင်သို့သောသဘောရှိကုန်သောကောစေသည်နှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်
 ကုန်သောထရားတို့သို့သဘောရှိကုန်သော အကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို မူလည်း၊
 သမဝေဓန၊ ဗုဒ္ဓသမဏသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်ပြီ၊ တေဓ္မော၊ ထိုထရားတို့
 သည်၊ ကုတောပဟုတာ၊ အဘယ်မှအကြောင်းဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ယံ၊ အကြင်
 သုဒုက္ခကို၊ သာတံ အာသာတန္တိ၊ သာယာခြင်း ထက္ခတာ မိသာယာ
 ခြင်းထက္ခတာရှိ၏ဟူ၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ တံ၊ ထို
 သုဒုက္ခတရားဟုဝတ္ထုဟုဆိုအပ်သော သာတအာသာတကို၊ ဥပနိဿာ
 ယ၊ မြီ၍၊ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်၊ ပဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရူပေသု၊ ရုပ်တရားတို့၌၊
 ပိသဝဉ္ဇ၊ ပျက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဝဉ္ဇ၊ ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ဒိဗ္ဗာ၊ မြင်၍၊ ဇန္တု၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ လောကေ၊ အပါယ်စသော
 လောက၌၊ ပိနိစ္ဆယံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ အားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကုရုတေက

ရောထိ၊ ပြု၏။ ကောဝေဝ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
မောသဝဇ္ဇဉ္ဇ၊ တွေဝေဒိက်ခဲခြင်းအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ကထံကထာ
ဝ၊ ယုံမှားခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဧတေဝိဓမ္မာ၊ ဤကောဝေဝအာရုံသော
တရားတို့သည်လည်း၊ န္ဒယမေဝ၊ သာတအသာတနှစ်ပါးသည်၊ သန္တေ၊
ရှိသော်သာလျှင်၊ ပဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကထံကထိ၊ ယုံမှားခြင်းရှိသောသူ
သည်၊ ဥာဏပထာယ၊ ဥာဏ်အမြင်ကိုရစ်၍သောငှာ၊ တိသောသိက္ခာ၊ သုံး
ပါးသောသိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံ၊
အသို့နည်း၊ သမဏေ၊ ဗုဒ္ဓသမဏသည်၊ ဥက္ကာ၊ သိ၍သာလျှင်၊ ဓမ္မာ၊ တရား
တို့ကို၊ ပဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကထံကထိ၊ ယုံမှား
ခြင်းရှိသောသူသည်၊ ဥာဏပထာယ၊ ဥာဏ်ကိုတောင့်တသဖြင့်၊ သိက္ခေ၊
ကျင့်ရာ၏။ သာတဉ္စ၊ သူသည်လည်းကောင်း၊ အသာတဉ္စ၊ ဒုက္ခသည်
လည်းကောင်း၊ ကုတောနိဒါနာ၊ အဘယ်တရားအကြောင်းရှိကုန်သနည်း၊
သာတံအသာတာနံ၊ သူဒုက္ခတို့၏၊ ဝိဘဝံ၊ ပျက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ဘဝဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းသည့်လည်းကောင်း၊ ဧတေ၊ ထိုဘဝ ဘဝတို့သည်၊
ကိသ္ဗိံ၊ အဘယ် တရားသည်၊ အသန္တေ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ နဟိဘဝန္တိ၊ မဖြစ်
ကုန်သနည်း၊ သာတံအသာတာနံ၊ သူဒုက္ခတို့၏၊ ဝိဘဝဉ္စ၊ ဝိဘဝဝိဘဝေါ၊ ပျက်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝံဘဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ယမေတမတ္ထိယေ၊ ဧသောအတ္ထော၊ အကြင်အနက်ကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်
၏။ ဧတံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ယတောနိဒါနံ၊ အကြင်အကြောင်းရှိ၏ဟု၊ ပဖြူ
ဟိ၊ ဟောတော်မူလော့၊ သာတံ၊ သာယာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အသာ
တံ၊ မသာယာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဿနိဒါနံ၊ ပဿလျှင်အကြောင်း
ရှိ၏၊ ဝိဘဝဉ္စ၊ ပျက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ဧတေ၊ ဤဝိဘဝဘဝတို့သည်၊ ပသော၊ ပဿသည်၊ အသန္တေ၊ မရှိ
သည်ရှိသော်၊ နဟိဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝိဘဝံဝိဘဝေါ၊ ပျက်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ဘဝံဘဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယမေတ
မတ္ထိယေ၊ ဧသောအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏။ ဧတံအတ္ထံ၊ ထို
အနက်ကို၊ ဣတောနိဒါနံ၊ ဤပဿလျှင်အကြောင်းရှိ၏ဟူ၍၊ တေ၊ သင်အား၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဖြူမိ၊ အပြားအားဖြင့်ဟောတော်မူ၏။ ပသော၊ ပဿ
သည်၊ လောကတ္ထိံ၊ လောက၌၊ ကုတောနိဒါနော၊ အဘယ်အကြောင်း
ရှိသနည်း၊ ပရိဂ္ဂဟာစာဝိ၊ ဝတ္ထုကိုသိမ်းဆည်းခြင်းတို့သည်လည်း၊ ကု
တောပဟုတာ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကတ္ထိံ၊ အဘယ်ဟုရား

သည်။ အသန္တေ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ မမ၊ ငါအား၊ အတ္ထံ၊ ဥဗ္ဗာသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဂ္ဂဟာ၊ သိမ်းဆည်းခြင်းတို့သည်၊ နုသန္တိ၊ မရှိကုန်
 သနည်း။ ကတ္ထိ၊ အဘယ်သည်၊ ဝိဘူတေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ ဖဿာ၊ စက္ခု၊
 သံပဿစသည်တို့သည်၊ နုဗုသန္တိ၊ မတွေ့ကုန်သနည်း။ နာမဉ္ဇ၊ သဗ္ဗ
 ယုတ်ဖြစ်သောနံကိုလည်းကောင်း၊ ရူပဉ္ဇ၊ ဝတ္ထုအာရုံဖြစ်သောရုပ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပရိဂ္ဂ၊ စွဲ၍ပသော၊ ပထသသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဒိဂ္ဂဟာနိ၊ သိမ်း
 ဆည်းခြင်းတို့သည်၊ ဣတ္ထာနိဒါနာနိ၊ အလိုလျှင်အကြောင်းရှိကုန်၏။ ဣတ္ထာ
 ယ၊ အလိုသည်၊ အသတိ၊ မရှိခဲ့သော်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အတ္ထံ၊ ဥဗ္ဗာတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းခြင်းသည်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ရူပေ၊ ဝတ္ထုအာရုံ
 ဖြစ်သောရုပ်သည်၊ ဝိဘူတေ၊ ကင်းသည်ရှိသော်၊ ဖဿာ၊ စက္ခု၊ သံပဿအစ
 ရှိကုန်သောငါးပါးကုန်သောဖဿတို့သည်၊ နုဗုသန္တိ၊ မတွေ့ထိကုန်၊ ကထံ
 သမေတဿ၊ အဘယ်သို့ကျင့်သောသူအား၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ ဝိဘောတိ၊ မဖြစ်
 သနည်း။ သုခံ၊ နက္ခံ၊ စာပိ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်မူလည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်အ
 ကြောင်းဖြင့်၊ ဝိဘောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊
 ဝိဘောတိ၊ ကွယ်၏။ တထာ၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုကွယ်ခြင်းကို၊ ဇာ
 နိဿာမ၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ အာ
 ဟု၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ မေ၊ ပါအား၊ ပဖြူတိ၊ အပြားအားဖြင့်
 ဟောတော်မူထား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သမေတဿ၊ ကျင့်သောသူ
 အား၊ ရူပံ၊ ကထိုက်ရုပ်သည်၊ ဝိဘောတိ၊ ကွယ်၏။ သော၊ ထိုကျင့်သောသူ
 သည်၊ သညသညိ၊ ပကတိသညာဖြင့်သညာရှိသည်လည်း၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဝိသညသညိ၊ ဖောက်ပြန်သော သညာရှိသည်လည်း၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 သညာ၊ ဖောက်ပြန်၍၊ အသညိ၊ သညာမရှိသည်လည်း၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဝိဘူဘသညိ၊ အခြင်းစပ်သိမ်းလွန်ပြီးသောသညာရှိသည်လည်း၊ နုဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ဧတတ္ထိ၊ ဤသညာရှိသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်၌၊ အဋ္ဌတွာ၊ မတည်မူ
 ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အာကာသာနဉ္ဇာယတနသမာပတ်ကို ရစိဉ်သောငှါ စိတ်ကို
 ရှေးရှုဆောင်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သမေတဿ၊ ကျင့်သောအရူပ၏ အ
 ကြောင်းဖြစ်သောမာရ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူအား၊ ရူပံ၊ ကထိုက်ရုပ်သည်၊ ဝိ
 ဘောတိ၊ ကွယ်၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ပပဉ္စသင်္ခါ၊ သံသရာ၍ထတ်ရကား၊ ပပဉ္စဟုဆို
 အပ်ကုန်သော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစရှိသည်၊ သညာနိဒါနာ၊ သညာဟူသော
 အကြောင်းရှိကုန်၏။ ယန္တံ၊ အသန္တံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှတစ်ပါး၊ အကြင်
 ဝိသဒ္ဓိမဂ္ဂမရှိသည်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အပုစ္ဆိ၊ မှာ၊ မမေးရကုန်သေး၊ နုနာ၊

ငါတို့အား၊ အင်္ဂါတ္တယိ၊ မကြားသေး၊ တံအသန္တံ၊ ထိုမရှိသည်ကို၊ ပုစ္ဆာမ၊
မေးကုန်၏။ တံအသန္တံ၊ ထိုမရှိခြင်းကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူလော့၊ ဣဗ္ဗံ
ယာစာမ၊ ငါတို့ဘောင်းပန်ပါကုန်၏။ ဧတ္ထောဝတာ၊ ဤသမာပတ်မှတစ်ဆင့်
သောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ပဏှိတာသေ၊ ပညာရှိကုန်သော၊
ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယက္ခဿ၊ သတ္တဝါ၏။ အဂ္ဂံ၊
မြတ်သော၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သလော့၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့
မဟုတ်မူကား၊ အညဋ္ဌိံ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဧတ္ထော၊ ဤအရူပသမာပတ်
ထက်၊ အဓိကံ၊ လွန်သောစင်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သလော့၊
ဧတ္ထောဝတာ၊ ဤသမာပတ်မှတစ်ဆင့်သောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ တေသံပန၊ ထိုရ
ဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ပဏှိတာသေ၊ ပညာရှိဟု ငှတ်အပ်
ကုန်သော၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော သဿတဝါဒဂါယကုန်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ ယက္ခဿ၊ သတ္တဝါ၏။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊
ဆိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော ဥဒန္တ
ဒဿုဂါယကုန်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုပါဒိသေသေ၊ အနုပါဒိသေသ
နိဗ္ဗာန်၌၊ ကုသလာဝဒါနာ၊ လိမ္မာကုန်၏ဟုဆိုကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
သမယံ၊ ဥဒန္တဒဿုကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧတေစ၊ ဤမိစ္ဆာအယူရှိကုန်
သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း၊ ဥာတွာ၊ ထိ၍၊ ဥပနိသိတာ၊ မြီကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ နိဿယေစ၊ မြီရာတို့ကိုလည်း၊ ဥာတွာ၊ ထိ၍၊ ဝိမံလိ၊ ထိုသို့စုံစင်းသော
အလေ့ရှိသော၊ သောရနိ၊ ထိုဗုဒ္ဓရနိသည်၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အနိစ္စာဒိတော
အနိစ္စသောအာဖြင့်၊ ဥာတွာ၊ ထိ၍၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲငှာ၊ ဝိရတ္တော၊ လွတ်၏။ ဝိဝါ
ဒံ၊ ငြင်းခုံခြင်းသို့၊ နဇေတိ၊ မရောက်၊ သေးစိရောဝ၊ ထိုဗုဒ္ဓရနိသည်၊ ဘဝါဘ
ဝါယ၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်ခြင်းငှာ၊ နဇေတိ၊ မရောက်၊ ကလဟာဝိဝါဒသုတ္တံ၊
ကလဟာဝိဝါဒသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ကလဟာဝိဝါ
ဒသုတ်ပြီး၏။ ။

၊ သောဂေါတမ၊ ဒိုဂေါတမ၊ သကံသကံ၊ မိဋ္ဌိပရိဗ္ဗာသနာ၊ မိမိတို့၏အယူ
၌နေကုန်သော၊ ဣမေ၊ မိဋ္ဌိပရိဗ္ဗာသနာ၊ ဤမိဋ္ဌိအယူတို့သည်၊ ဝိဂယ၊ ထိုအယူကို
အားကြီးသောယူခြင်းဖြင့်ယူကုန်၍၊ ကုသလာ၊ ထိုအယူ၌ငါတို့လိမ္မာ၏ဟု၊
ပရိဇာနမာနာ၊ နေ့နေ့ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍၊ နာနာ၊ အသီးအသီး၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းဖြင့်၊ ဝိဇာနာတိ၊ အထူးထိ
၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဓမ္မေ၊ တရားကို၊ ဝေဒိ၊ ထိ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣဒံ
ဤအယူကို၊ ပရိက္ခောသံပရိက္ခောသန္တော၊ တားမြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။

အဝကဝလိ၊ ပညာမပြည့်ယုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဂယျ၊ မြဲစွာယူပြီး၍၊ ဝိဝါဒန္တိ၊ အထူးထူးဆိုကုန်၏။ ပရောပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဗာတော၊ သူရဲကင်း၏။ အကုသလော၊ မထိမလိမ္မာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏ အယူတို့တွင်၊ ကထမောဝါဒေါ၊ အဘယ်အယူသည်၊ သစ္စောနု၊ မှန်မည်နည်း၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ သဗ္ဗေဝဇ္ဇမေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဤသူတို့သည်လျှင်၊ ကုသလာ၊ ငါတို့လိမ္မာကုန်၏။ ပညာရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဝဒါနာ၊ ဆိုကုန်၏။ ပရေသာ၊ သူတပါး၏။ ဝဠံ၊ အယူကို၊ အနန္တဇာနံ၊ ခွင့်မပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဗာထော၊ မလိမ္မာသည်၊ မဂေါ၊ မိက်သည်၊ နိဟိနပညော၊ ယုတ်သောပညာရှိသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံကုန်သောသူတို့သည် ပင်လျှင်၊ ဗာလာ၊ မလိမ္မာကုန်သည်၊ မဂေါ၊ မိက်ကုန်၍၊ သုနိဟိနပညော၊ အလွန်ယုတ်သောပညာနည်းကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ဗိဋ္ဌိပရိဗ္ဗသာနာ၊ မိမိတို့သာလျှင်အယူဖြင့်နေကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံတို့သည်ပင်လျှင်၊ ဗာလာ၊ မိက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သန္တိဗ္ဗိယာ၊ မိမိမိမိ၏အယူဖြင့်၊ နဝိဝဒါနာ၊ မပြုစင်ကုန်သည်မဟုတ်ဖြစ်စင်သည်လည်းကောင်း၊ သံသုဗ္ဗပညာစ၊ ပြုစင်သော ပညာရှိသည်လည်းကောင်း၊ ကုသလာစ၊ လိမ္မာသည်လည်းကောင်း၊ ရုတိမာစ၊ ပညာရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ စေဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်၊ ကောစိပိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက် သည်မျှလည်း၊ နိဟိနပညော၊ ပညာယုတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဗိဋ္ဌိဟိ၊ ဗိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ သမတ္တာ၊ သထာ၊ ပြီးသကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ တေသန္တိ၊ ထိုသူတို့အားလည်း၊ ဗိဋ္ဌိဟိ၊ မိမိတို့အယူတို့ဖြင့်၊ သမတ္တာ၊ ပြီးကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သိဓု၊ နှစ်ယောက်နှစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဗာလာ၊ မိက်ကုန်၏ဟူ၍၊ ယံ၊ အကြင်အယူစကားကို၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ထထိဝန္တိ၊ မှန်၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတို့အားလည်း၊ နေဝဗြူမိ၊ မဟော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံ သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သကံသကံဗိဋ္ဌိံ၊ မိမိမိမိအယူကို၊ သစ္စံ၊ ငါ့အယူသာမှန်၏ဟု၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ထသ္မာ၊ တေနစကောရထေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဗာလာတိ၊ မိက်၏ဟူ၍၊ ဧဟန္တိ၊ ထား

ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထိဝန္တိ၊ မှန်၏ဟူ၍၊ နေဝဖြူမီးမဟော၊ ယံ၊ အကြင်အယူကို၊ သစ္စန္တိ၊ မှန်၏ဟူ၍၊ တထိဝန္တိ၊ မချွတ်မယွင်းဟူ၍၊ ဧကေ၊ အချို့ ကုန်သောရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အာဟာ၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုအယူကို၊ အညေ၊ တပါးသောရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တုန္တိ၊ အချည်းနှီးဟူ၍၊ ရုသာတိ၊ ချွတ်ထွေ၏ဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဆိုကုန်၏။ ဝေန္တိ၊ ဤသို့ဆိုသဖြင့်လည်း၊ ဝိဂဟာ၊ မြို့စွဲသက်ဝင်ယူကုန်၍၊ ဝိဝါဒယန္တိ၊ မည်မညွတ်အထူးထူးငြင်းခုံကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဧကံ၊ တခုသောစကားကို၊ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်သနည်း။ ယထိ၊ အကြင်နိရောဓဝေဒ္ဓာမဂ္ဂသစ္စာ၌၊ ပဇာနံပဇာနန္တော၊ ပိုင်းခြား၍ ထိသောသူသည်၊ ပဇာနာနော၊ မပေမံမပြန်အမှန်ပိုင်းခြား၍၊ ထိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝရေ၊ ဖွင့်ထွက်ရာ၏။ တံသစ္စံ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာမဂ်သစ္စာသည်။ ဧကံတိ၊ တပါးသာတည်း။ ဧတိယံ၊ နှစ်ခုမြော်သောသစ္စာသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ နာနထော၊ အထီးအထီးအားဖြင့်၊ သစ္စာနိ၊ ကြွင်းသောသစ္စာတို့ကို၊ သယံဗုဒ္ဓန္တိ၊ မိမိတို့ဆိုနိုင်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသမဏာ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဧကံ၊ တခုလည်းကို၊ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။ ပဝါဒိတာသေ၊ အယူကိုဆိုတတ် ကုန်ထသော၊ ဣသထော၊ လိမ္မာသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒါနာ၊ ဆိုတတ်ကုန်ထသော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကသ္မာနု၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ နာနာ၊ အထီးအထီးဆိုကုန်သနည်း။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့သည်၊ နာနာ၊ အထီးအထီး၊ ဗဟူနိ၊ များကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော၊ ဥဒါဟာ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တက္ကံ၊ အကြံကို၊ အနုဿာရန္တိ၊ အစဉ်ဈေးကုန်သလော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ နာနာသညာယ၊ အထူးထူးသော အမှတ်မျှဖြင့်၊ နိစ္စာနိ၊ မြစ်မှန်၏ဟူ၍ယူအပ်ကုန်သောသစ္စာတို့ကို၊ အညတြိ၊ ထား၍၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့သည်၊ နာနာ၊ အထီးအထီး၊ ဗဟူနိ၊ များကုန်သည်၊ နဟောဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တက္ကံဉ္စ၊ မိမိတို့၏အကြံမျှကိုသာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌိသု၊ အယူတို့၌၊ ပကပ္ပယိတွာ၊ ကြံဆကုန်၍၊ သစ္စန္တိ၊ မှန်၏ဟူ၍၊ ရုသာတိ၊ ချွတ်ယွင်း၏ဟူ၍၊ ဣယံဝေဓံ၊ နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းဖြစ်သောအယူကို၊ အာဟာ၊ ဆိုကုန်၏။ ဒိဋ္ဌေဝါ၊ မြင်အပ်ကုန်သောအာရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုတေဝါ၊ ကြားအပ်ကုန်သောအာရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သိထဝတေဝါ၊ သိထအကုန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ မုတေဝါ၊ တွေ့အပ်သောအာရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဧတေစ၊ ဤဒိဋ္ဌိစသော အာရုံတို့ကိုလည်း၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝိမာနဒသိ၊ စင်သောအဖြစ် ဟုဆိုအပ်သောမည်ညွတ်သည်ကို ရှုမြင်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိနိစ္ဆယေ၊ ထိုဒိဋ္ဌိ အဆုံးအဖြတ်

ရှိ၊ ဣတ္ထံ၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ သဟဿမာနော၊ ရှင်ထမ်း နှစ်သက်ခြင်းနှင့်
 တက္ကဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ဗာဇော၊ ချိန်၏။ အကုသ
 ထော၊ မဝါမလိမ္မာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။ အာဟ၊ ဆို၏။ ယေနေ၊ အကြင်ဝါဒ
 ဖြင့်ပင်လျှင်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဗာဇော၊ ချိန်၏ဟူ၍။ ဒဟတိ၊ ထား၏။ တေန
 ထိဝါဒဖြင့်၊ အာတုမာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ကုသထောတိ၊ လိမ္မာ၏ဟူ၍လည်း။
 အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုဒိဋ္ဌိအယူရှိသောသူသည်။ သယံ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊
 အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်ကို။ ကုသထောဝဒါနော၊ လိမ္မာ၏ဟုဆိုသည်ဖြစ်၍။ အ
 ဉ္စံ၊ သူတပါးကို။ ဝိမာနေတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ တဒေ၊ ထိုစကားကိုသာလျှင်၊ ပါဝ၊
 ဆိုတတ်၏။ သောဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ ထိုဒိဋ္ဌိအယူရှိသောသူသည်။ အတိသာရ
 ဒိဋ္ဌိယာ၊ ထိုသို့သော လက္ခဏာဖြင့် အလွန်အောက်မှေသော ဒိဋ္ဌိဖြင့်။ သမ
 ဣော၊ ပုဏ္ဏော၊ ပြည့်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ မာနေ၊ မာန်ဖြင့်။ မဏ္ဍော၊ ယစ်
 သည်။ ပရိပုဏ္ဏမာနံ၊ ဝါအဆုံးရံဂုဏ်ဖြင့်ပြည့်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊
 ဖြစ်၍။ သယမေ၊ ကိုယ်တိုင်သည်ပင်လျှင်၊ မနုဿာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သာမံ၊ ကိုယ်
 ကို။ အဘိသိတ္ထော၊ ပုဏ္ဏိတဟုအဘိသိက်သွန်းအပ်၏။ ကိကာရတာ၊ အ
 ဘယ်အကြောင်းကြောင့်ကား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိသာထဿ၊
 ဒိဋ္ဌိဝါဒကိုသာယာခြင်းရှိသောသူအား။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ သမတ္တာ၊
 အလိုပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဘိသိတ္ထော၊ ပုဏ္ဏိ
 တဟုအဘိသိက်သွန်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ ထိုဒိ
 ဋ္ဌိအယူရှိသောသူသည်။ ဝိနိစ္ဆယေ၊ ဒိဋ္ဌိအဆုံးအဖြတ်၌။ သဟဿမာနော၊ ရှင်
 ထမ်းနှစ်သက်ခြင်းနှင့်တက္ကဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ဗာဇော၊
 ချိန်၏။ အကုသထော၊ မဝါမလိမ္မာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏။ ပရဿ၊ သူတပါးသည်။ ဝစသာ၊ စကားဖြင့်။ နိဟီနော၊ ယုတ်
 သည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တု
 ဌေ၊ သင်သည်။ အသဟော၊ သည်းမခံ။ နိဟီနပညော၊ ယုတ်သောပညာရှိ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ စင်စစ်။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။
 အဗမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ သောပန၊ ထိုသူသည်ကား။ သယံ၊ မိမိအလိုလို
 ပင်လျှင်။ ဝေဒဂု၊ မဂ်တည်းဟူသော ဝေဒလေးပါးဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်
 သည်လည်းကောင်း။ မိရော၊ ပညာရှိသည်လည်းကောင်း။ စေဟောတိ၊ အ
 ကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ရှိသော်။ သမဏေသု၊ ရဟန်းတို့၌။ ကောစိ၊
 တရံတယောဂံသည်။ ဗာဇော၊ ချိန်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟသ္မာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤသာသနာ၌။ အညံ၊ တပါးသော၊ ဝေဠု၊ ဒိဋ္ဌိတရားကို။

အတိဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သဒ္ဓိ။ စင်ခြင်း၏အကြောင်းကို အပရစ္ဆါ။ ချွတ်ယွင်းစေကုန်၏။ အကေဝလိ၊ အကေဝလိနော၊ အလုံးစုံမပြည့် ကုန်၊ ဇေဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ပုထုသော၊ အဘိုးအဘိုးအားဖြင့်၊ တိတု၊ တိတ္ထိတို့ သည်၊ ပဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊ တိတု၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ သဒ္ဓိဗ္ဗိရာဂေန၊ မိမိအယူ၌ တပ်သောရာဂ ဖြင့်၊ အတိရတ္တာ၊ အလွန်ထပ်ကုန်၏တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဒန္တိ၊ ဆို ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ ဣမေဝ၊ ဤငါ့အယူ၌သာလျှင်၊ သဒ္ဓိဣတိ၊ စင် ခြင်းဟူ၍၊ ဝါဒိယန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ အယူတို့ ၌၊ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို၊ နအာဟု၊ မဆိုကုန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း၊ ပုထုသော၊ များ ကုန်သော၊ တိတု၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ သကာယနေ၊ မိမိတို့၏အယူတည်းဟူ သောသွားရာခရီး၌၊ နိဝိဋ္ဌာ၊ အမြင်၍တည်ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍၊ တတ္ထ၊ ထို မိမိတို့၏ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအကြောင်း၌၊ ဒဠံ၊ မြို့စွာ၊ ဝဒနာ၊ ဆိုတတ်ကုန် ၏။ တေသုဒတသု၊ ဤသို့မြို့စွာကံည်၍ဆိုကုန်သော၊ ထိုထိုသို့သောတိတ္ထိတို့ တွင်၊ ကောစိတိတ္ထိမော၊ အချို့သော တိတ္ထိသည်၊ သကာယနေဝါပိ၊ သ သတစသောမိမိအယူတည်းဟူသောသွားရာခရီး၌သာလျှင်၊ ဒဠံ၊ မြို့စွာယူ ၍၊ ဝဒေ၊ ဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထေ၊ ဤတိတ္ထိယအပေါင်း၌၊ ကံ၊ အဘယ် မည်သော၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဗာလောတိ၊ ဤသူရိက်ဟူ၍၊ ဒဟေယု၊ ထား ရာအံနည်း၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဗာလအသု ခ္ဌိဝ္ဓံ၊ ဤသူကားဗာလတည်းမကင်သောအယူရှိသောသူတည်းဟူ၍၊ ဝဒံဝ ဒန္တော၊ ဆိုသော၊ သော၊ ထိုတိတ္ထိသည်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သည်ပင် လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မေဝေံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ အာဝဟေယု၊ ဆောင်ရာ ၏၊ ဇေဝိသဗ္ဗတ္ထာပိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအလုံးစုံသော အခြင်းအရာ ဖြင့်လည်း၊ ဝိနိစ္ဆယေ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သောဒိဋ္ဌိ၌၊ ဣတွာ၊ တည်၍၊ သယံပမာယ၊ မိမိကိုယ်ကို သာပမာထပြု၍ပြီးစွမ်းသဖြင့်၊ သော၊ ထိုတိတ္ထိသည်၊ လောက ထို့၊ သောက၌၊ ဥဒ္ဓံ၊ လွန်စွာ၊ ဝါဒိ၊ ငြင်းခုံခြင်းသို့၊ ဇေတိ၊ ရောက်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိနိစ္ဆယေသု၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သောဒိဋ္ဌိတို့၌၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ ထိ၍၊ ဇန္တု၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝိနိစ္ဆာနိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိ နိစ္ဆယတို့ကို၊ ဟိတုာန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ပယ်စွန့်၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ မေ ဝေံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ နကုရုးတ၊ မပြုရာ၊ ဝုဇ္ဇေ၊ ဟာသုတ္တံ၊ ဝုဇ္ဇေ၊ ယုထု သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။

ယေကေပိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤတိတ္ထိတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိပရိဗ္ဗာသာ

နာ၊ မိမိတို့၏အယူ၌နေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒမေဝသစ္စန္တိ၊ ဤငါ၏အယူသည်သာလျှင်မှန်၏ဟူ၍လည်း၊ ဝါဒယန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုထိုထွက်တို့သည်၊ နိဗ္ဗံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုသာလျှင်၊ အန္တနယန္တိ၊ အဖန်တလဲလဲဆောင်ရကုန်သလော၊ အထော၊ ထိုဖြူတထွ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဝါဒကိုဆိုရာ၌၊ ပသံသန္တိ၊ မြီးပွမ်းခြင်းကိုလည်း၊ ထာန္တိ၊ ရပါကုန်၏လော၊ ဝိဝါဒဿ၊ မိမိအယူကဲ့သို့ခြင်းချခြင်း၏၊ ဒုဝေပဿနိ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း မြီးပွမ်းခြင်း အောင်ခြင်း ရှုံးခြင်းစသော အားဖြင့် နှစ်ပါးကုန်သောအကျိုးတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ထထ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဧတံ၊ ဤမြီးပွမ်းခြင်းကို ရခြင်းဟူသော အကျိုးသည်၊ အပ္ပတိ၊ အနည်းသာတည်း၊ နိဗ္ဗံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ ပမာယ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ၊ နာလံမစွန်းနိုင်၊ ဧတန္တိ၊ ပြင်းချခြင်း၌၍အဖြစ်ကိုလည်း၊ မိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ အဝိဝါဒဘူဝံ၊ မပြင်းချခြင်း၏ အရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ခေဝံ၊ ဘေးကင်း၏ဟု၊ အဘိပဿံ၊ အဘိပဿမာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ နဝိဝါဒယေထ၊ မပြင်းချရာယောကာမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဣမာသာရတိယော၊ ဤဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ဝုဇ္ဈန္တနာ၊ ဝုဇ္ဈဇဉ်သဘောဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ၊ ဤဒိဋ္ဌိတို့သို့၊ ဝိဒ္ဓါ၊ ပညာရှိသည်၊ နဥပေတိ၊ မကပ်၊ အနူပယော၊ မကပ်သော၊ သော၊ ထိုပညာရှိသည်၊ ဥပယံ၊ တလျှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ကပ်အပ်သော၊ ကိံ၊ အဘယ်မည်သောရုပ်စသောတရားကို၊ ဥပေယျ၊ ကပ်နေနည်း၊ မိဇ္ဈေ၊ မိဇ္ဈသုန္ဓိ၌လည်းကောင်း၊ သုတေစ၊ သုတဒိဋ္ဌိ၌လည်းကောင်း၊ ခန္တိ၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းကို၊ အပ္ပကြိမာနော၊ မပြု၊ ဣတော၊ ဤဒိဋ္ဌိမှ ဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်ကုန်သော၊ သီလုတ္တမာ၊ သီလကိုသာလျှင်မြတ်၏ဟုအမှတ်ရှိကုန်သော၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော အရှင်တို့သည်၊ သညမေန၊ စောင့်စည်းခြင်းမျှဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝတံ၊ ဟတ္ထံဝတစသောအကုဋ်ကို၊ သမာဒါယ၊ ဘောဂံတည်ကုန်၍၊ အဿ၊ ထိုဆရာ၏၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ သိက္ခမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဝေဝ၊ ဤဒိဋ္ဌိ၌သာလျှင်၊ ဥဋ္ဌိတာသေ၊ အမြဲတည်ကုန်၏၊ ဘဂူပနိတာ၊ ဘဝကိုဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍၊ ကုသထာ၊ ငါတို့ထိဗ္ဗာကုန်၏ဟူ၍၊ ဝဒါနာ၊ ဆိုကုန်၏လော၊ ထိုသီလုတ္တမအရှင်တို့တွင်၊ တထာပဗ္ဗိပန္နော၊ ထိုသို့အကုဋ်ရှိသေး၊ ယောကောမိ၊ အကြင်တရံတယောကံသော သူသည်၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ သီလဗ္ဗတတော၊ ထိုသီလအကျင့်မှ၊ စုတော၊ ရွှေ့သည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကမ္မံ၊ သီလဝတ်ဟူသောကံကို၊ ဝိရာပယိတွာ၊ ရွတ်လွှင်းစေ၍၊ ပဝေ

အဋ္ဌကဝဂ်၊

ဝေတိ၊ တုန်ထွပ်၏၊ သုဒ္ဓိ၊ သီလဝတဟုဆိုအပ်သောသုဒ္ဓိကို၊ ပဗ္ဗေတိ၊ မြည်
 ထည်းမြည်တမ်း၏၊ ပတ္တယတိ၊ ထောင်းတထည်းတောင်းတ၏၊ ကိမိဝ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ သတ္တဝ၊ ထည်းကုန်သည်အပေါင်းမှ၊ ဝိဟိနော၊ ယုတ်
 သောသူသည်၊ စာရမ္မာ၊ အိမ်မှ၊ ပဝေသံပဝေသန္တော၊ ကွေကွင်းသောသူ
 သည်၊ တံဗာရံဝါ၊ ထိုအိမ်ကိုထည်းကောင်း၊ ထံသတ္တံဝါ၊ ထိုထည်းကုန်
 သည်အပေါင်းကိုထည်းကောင်း၊ ပတ္တေယျယထာ၊ တောင့်တရာသကဲ့သို့၊
 ပတ္တယတိ၊ တောင့်တထည်းတောင့်တ၏၊ အာရိယသာဝကော၊ အာရိယသာ
 ဝကသည်၊ ပဝေကောရဏံ၊ တုန်ထွပ်ခြင်းအကြောင်းရှိသော၊ သီလဗ္ဗထံစာ
 ပိ၊ သီလအကျွန်ုပ်ကို လည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသည်အပြစ်မရှိ
 သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကမ္မဗ္ဗ၊ အကုသိုလ်ကံလောကီ
 ကုသိုလ်ကံကို ထည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ သုဒ္ဓိဗ္ဗ၊ ဝါးပါးသော ကာမ
 ဂုဏ်စသော အပြားရှိသောသုဒ္ဓိကိုလည်းကောင်း၊ အသုဒ္ဓိဗ္ဗ၊ အကုသိုလ်စ
 သော အသုဒ္ဓိကိုလည်းကောင်း၊ န္နုတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤသုဒ္ဓိအသုဒ္ဓိကို၊ အပတ္တ
 ယာနော၊ မတောင့်တမှု၍၊ ဝိရေထော၊ သုဒ္ဓိအသုဒ္ဓိမှကြဉ်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တိ၊
 ပရမတ္ထအားဖြင့် ရှိသောဒိဋ္ဌိကို၊ အနုဂ္ဂဟာယ၊ မယူမှု၍၊ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ
 ၏။ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ သမထဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့
 သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဇိဂုန္တိတံဝါ၊ ဘုရား
 စသည်တို့သည် စက်ဆုပ်အပ်သော မသေစိမ့်သောငှါ အပူဆင်းရဲခံရ၍
 ကျင့်သောအမရတပအကျင့်သည်မူလည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝါ၊ ထိုအမရတပ
 အကျင့်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍၊ အထဝါပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ဒိဋ္ဌဗ္ဗ၊ ဒိဋ္ဌသုဒ္ဓိ
 ကိုလည်းကောင်း၊ သုတဗ္ဗ၊ သုတသုဒ္ဓိကိုလည်းကောင်း၊ ရတဗ္ဗ၊ ရတသုဒ္ဓိကို
 လည်းကောင်း၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဥဒ္ဓံပရာ၊ အထက်ထက်သို့ ထည်းလျောင်း
 ကုန်သည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ ဘဝါဘဝေသု၊ ဘဝလော်ဘဝကြီးတို့၌၊ အဝိတ
 တဏှာသေ၊ မကင်းသော ထပ်ခြင်းရှိကုန်လျက်၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ အနုတ္တ၊
 နန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ တေသံ၊ ထိုထဝတို့၌မကင်းသော တဏှာရှိကုန်
 သောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ သုဒ္ဓိမတ္တမေဝ၊
 စင်ခြင်းမျှသာလျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မညောယျ၊ အောက်မေ့ရာ၏၊
 အဝိတ တဏှတ္တာ၊ ဘဝတို့၌လည်း တဏှာမကင်းသော ကြောင့်၊ တံတံ
 ဝတ္ထု၊ ထိုထိုဝတ္ထုကို၊ ပတ္တယမာနဿ၊ တောင့်တသော၊ တဿ၊ ထိုသူအား။
 ဗြေတာနိ၊ တဏှာတို့သည်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ပကပ္ပိတေသု၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် ကြံအပ်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့၌၊ ပဝေမိတံဝါ၊

တုန်ထွပ်ခြင်းသည်မူထည်း၊ ဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂတုပပါတော၊ နောင်ရတိပဋိ
သန္ဓေသည်ထည်း၊ ဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဣဝ၊ ဤဘဝ
ဝတ်ဘကြီး၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိသော၊ ထိုသူသည်၊ ကေန၊
အဘယ်ဖြင့်၊ ဝေဝေယျ၊ ထိုထိုသို့သော ဝတ္ထုတို့၌တုန်ထွပ်ရာ အံ့နည်း။
ကုဟိဗ္ဗိ၊ အဘယ်၌လည်း။ ဓမ္မေ၊ တပ်ရာအံ့နည်း။ ဒေကေ၊ အချို့ကုန်သော
ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်အယူကို၊ ပရမန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊
အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ တမေဝဓမ္မံ၊ ထိုအယူကိုပင်လျှင်၊ အညော၊ တပါးသော
သူတို့သည်၊ ဟိနန္တိပန၊ ယုတ်ကုန်၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣမေသံ၊
ဤရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဝါဒတို့တွင်၊ ကတမေဝါဒေါ၊ အဘယ်ဝါဒသည်။
သဗ္ဗောနု၊ မှန်မည်နည်း။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အထုံးစံ
တို့သည်ပင်လျှင်၊ ကုသထဝဒါနာ၊ ငါတို့လိမ္မာကုန်၏ဟုဆိုကုန်၏၊ ဟိ၊
သင့်စွာ၊ သကံဓမ္မံ၊ မိမိတို့၏အယူကို၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံ၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်
၏၊ တမေဝဓမ္မံ၊ ထိုအယူကိုပင်လျှင်၊ အညော၊ တပါးသော သူတို့သည်၊ ဟိန
န္တိပန၊ ယုတ်၏ဟူ၍ကား၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝေဝိ၊ ဤသို့ ဆိုသဖြင့်လည်း၊
ဝိဂဟ္မ၊ မြစ်ဝယူကုန်၍၊ ဝိဝေယန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်၏၊ သကံသကံ၊ မိမိမိတို့၏
ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗုဘိ၊ ဒိဋ္ဌိကို၊ သစ္စံ၊ မှန်၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝေဝေ
န္တေသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်သောသူတို့တွင်၊ ပရဿ၊ အမှတ်မရှိသောတယောဂ်
သောသူ၏၊ ဝတ္ထုယိတေန၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့်၊ နိဟိနေ၊ ယုတ်သည်၊ စေတဝေ
ယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝေသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကောစိ၊ တစုံ
တယောဂ်သော သူသည်မျှ၊ ဓမ္မောဘု၊ ဒိဋ္ဌိတရားတို့၌၊ ဝိသေသိ၊ ထူးမြတ်
သော အဖြစ်ရှိသည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ပုဏ္ဏ၊ များကုန်သောသူတို့
သည်၊ အညဿ၊ သူတပါး၏၊ ဓမ္မံ၊ ဒိဋ္ဌိတရားကို၊ ဟိနတော၊ အယုတ်အားဖြင့်၊
ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သမ္ဗိ၊ မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သောဒိဋ္ဌိတရား၌၊ ဒဠံ၊ မြစ်ဝ၊ ဝဒါနာ၊
မှန်၏မြတ်၏ဟုဆိုကုန်၏၊ တေဝတိတ္ထိယာ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ သကာယနာ
နိ၊ မိမိတို့၏အကျင့်တည်းဟူသောသွားများစီတို့ကို၊ ပသံသန္တိ၊ ယထာ၊ မြီး
ပွင်းကုန်သကဲ့သို့၊ သဗ္ဗပုဇာစ၊ ဒိဋ္ဌိဓမ္မကိုပူဇော်ခြင်းသည်လည်း၊ နေသံ၊ ထို
တိတ္ထိယတို့အား၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအတူပင်လျှင်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ ထိုဝါဒ
တို့သည်၊ ပမာတံ၊ ပမာတသည်၊ ယဒိသိယံ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ သဗ္ဗေဝ
ဝါဒါနာ၊ အထုံးစံသော ဝါဒတို့သည်သာလျှင်၊ တထေဝ၊ မှန်ကုန်သည်သာ
လျှင်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ကိံ ကာရတာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဟိယ
သ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏၊ သမ္ဗိ၊ စင်ခြင်းသည်၊ ပစ္စတ္တမေဝ၊

အသီးအသီးမိမိ၌သာတည်း။ အညတ္ထ၊ တမာဒိန္ဒြိယံ၊ နိသိန္ဒြိယံ၊ မပြီး၊ ယောပန၊ အ
 ကြင်သူသည်။ ဗာဟိတပါပတ္တာ၊ အပဋ္ဌအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏။ တဿဗြာဟ္မဏဿ၊ ထိုဗြာဟ္မ
 ဏအား၊ ပရနေယျံ၊ သူတပါးသည်ဆောင်အပ်သောဥဇာန်သည်။ နုအတ္ထိ၊ မ
 ရှိ၊ ခန္ဓေသု၊ ဒိဋ္ဌိခန္ဓတို့၌၊ သရုတ္တဟိတန္တိ၊ ဣဒမေဝသစ္စံစသည်ဖြင့်ဆုံးဖြတ်၍ယူ
 အပ်သောမိစ္ဆာအယူသည်လည်း။ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ ထိုကြောင့်၊ သော
 ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုတ္တားသည်၊ ဝိဝါဒါနိ၊ ဒိဋ္ဌိအယူကိုငြင်းခုံခြင်းတို့ကို၊ ဥပါတိ
 ဝက္ကော၊ လွန်ပြီးဟိ၊ သင့်စွာ၊ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုတ္တားသည်။ အညံ့၊ သက်
 ပဋ္ဌာန်စသည်တို့မှ တပါးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သေဋ္ဌတော၊ အမြတ်အား
 ဖြင့်၊ နုပဿတိ၊ မရှု။ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ တေတိ၊ ဣယံပန၊ ထိုတိဏ္ဍိ
 တို့သည်ကား၊ ပရဝိက္ကဋ္ဌာဏာဒိဟိ၊ ပရဝိက္ကမိဇာနုစသော ဥဇာန်တို့ဖြင့်၊
 ဇာနုန္တာပိ၊ သိကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ပဿန္တာပိ၊ မြင်ကုန်သော်လည်း
 ကောင်း၊ ဇာနာမိ၊ ငါသိ၏။ ဗံသံာမိ၊ ငါမြင်၏။ တထေဝ၊ ထိုငါထံမြင်တိုင်း
 ပင်လျှင်၊ ဧတံ၊ ဤသု၌သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေ
 သု၊ ထိုတိဏ္ဍိတို့တွင်၊ ဧကောပိ၊ တယော့ကံမျှသည်လည်း။ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရ
 သောဟုတ်မှန်သောသဘောကို၊ စေအဒက္ခိ၊ အကယ်၍ပရဝိက္ကမိဇာနုဥဇာန်
 စသည်ဖြင့်မြင်ငြားအံ့၊ တုမဿ၊ ထိုသူ၏။ ဧတုဒဿနေန၊ ထိုမြင်ခြင်းဖြင့်၊
 အတိထိတွာ၊ အခြင်းခပ်ထိမ်းအရိယမဂ်ကိုလွန်၍၊ အညောနော၊ တပါးသော
 အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဧတေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို၊ ပစ္စေန္တိ၊
 ယုံကြည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောအပ်၏။ ပရဝိက္ကဋ္ဌာဏာဒိဟိ၊ ပရဝိ
 က္ကမိဇာနုစသောဥဇာန်တို့ဖြင့်၊ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်။ အဒက္ခိ၊ မြင်
 ၏။ ပဿံပဿန္တော၊ မြင်သော၊ သောနုရော၊ ထိုသူသည်။ နာမဂ္ဂပံ၊ နံရုပ်မျှကို၊
 ဒက္ခတိ၊ မြင်၏။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ တာနိမေဝ၊ ထိုနံရုပ်တို့ပင်လျှင်၊ နုဝါညဿ
 တိ၊ နိဂ္ဂစသည်မှ တပါးသောအပြားဖြင့် မူလည်းမမြင်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿ
 န္တော၊ မြင်သော၊ သောနုရော၊ ထိုသူသည်။ ကာမံ၊ စင်စစ်၊ ဗဟံဝါ၊ များသောနံ
 ရုပ်ကိုမူလည်း၊ ပဿတု၊ မြင်စေ၊ အပ္ပကံဝါ၊ အနည်းငယ်သော နံရုပ်ကိုမူ
 လည်း၊ ပဿတု၊ မြင်စေ၊ အယံ၊ ထိုသို့မြင်သည်ရှိသော်၊ တေန၊ ထိုသို့နိဂ္ဂစ
 သောမြင်ခြင်းဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို၊ ကုသလာ၊ သုဒ္ဓိကိုသိကုန်သောပညာ
 ရှိတို့သည်၊ နဟိဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ နိဝိဿဝါဒိ၊ ငါသိ၏။ ငါမြင်၏ ငါမြင်ထိ
 တိုင်းပင်တည်းဟု ဝင်ပြီးသော အယူရှိသောသူသည်။ သုဗ္ဗိနယော၊ တမာဒိ

သောသုန္ဒရ်သက်စေခြင်းငှါလွယ်သည်။ နုပိဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ ပက
 ပြိဘံ၊ ထိုသို့သောအခြင်းဖြင့်ပြုခြင်အပ်ပြီးသော၊ ဒိဋ္ဌိအယူကို၊ ပုရက္ခရာနော၊
 ရှေးရှု၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဟံ၊ အကြင်ဆရာစသည်ကို၊ နိဿိတော၊ မြို့၏။
 တတ္ထ၊ ထိုဆရာစသည်၌၊ သုဘံဝဒါနော၊ ကောင်း၏ဟုဆိုတတ်၏။ သုဒ္ဓိဝ
 ဒေါ၊ စင်၏ဟုဆိုတတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမိမိအယူ၌၊ တထံ၊ မပေါက်မပြန်မှန်၏
 ဟု၊ အဒ္ဓဿ၊ ရှု၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝိဏာသဝဗြာဟ္မဏသည်။ သင်္ခါ၊ သင်္ခါယ၊ သိ
 ၍။ ကပ္ပံ၊ အပြားအားဖြင့်ကြံအပ်သော၊ ဒိဋ္ဌိကပ္ပသို့။ နုဥပေတိ၊ မကပ်၊ ဒိဋ္ဌိသာရီ၊
 ဒိဋ္ဌိတို့ကို ကြံအောက်မေ့ခြင်း ရှိသည်။ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နာပိဥာဏဗန္ဓု၊ သ
 မာပတ္တိဥာဏစသည်ဖြင့်ပြုအပ်သော တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသော အဆွေမရှိအဖွဲ့မ
 ရှိ။ သော၊ ထိုဗြာဟ္မဏသည်။ သဗ္ဗုတိယော၊ ဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ပုရက္ခနာ၊ များသောကိ
 ဏေသာကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သောပုရဇံဉ်သဘောတို့ဟူ၍၊ ဥတွာစ၊ သိပြီး
 ၍၊ ဥပေက္ခတိ၊ ထျက်ထျှု၊ ရှု၏။ အညော၊ တပါးကုန်သော မဟုန်းပုတ္တောတို့သည်
 ကား၊ ဘာသဗ္ဗုတိယော၊ ထိုဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဟနန္တိ၊ မြီးမြင့်ကုန်၏။ ၊ ခုနိ၊ ဝိ
 ဏာသဝဇနိသည်။ ဣဝေထာကော၊ ဤသောက၌၊ ဝဏ္ဏာနိ၊ ဝဏ္ဏတို့ကို၊ ဝိဿ
 ဇ္ဇ၊ စွန့်ပြီး၍၊ ဝိဝါဒဇာတော၊ ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်သည် ရှိသော်၊ ပုနဂ္ဂသာရီ၊
 တဘန် ငြင်းခုံခြင်း၏ ကွယ်ခြင်းကို အောက်မေ့ခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သန္တော၊ ကိလေသာ ငြိမ်းပြီးသော။ ခုနိ၊ ဝိဏာသဝဇနိ သည်၊
 အာသန္တေသု၊ မငြိမ်းသောသူတို့၌၊ ဥပေက္ခတော၊ ထျက်ထျှု၊ ရှု၏။ သော၊ ခုနိ၊
 ထိုဝိဏာသဝဇနိသည်။ အာသန္တေ၊ သူတော်မဟုတ် ကုန်သော သူယုတ်
 တို့ကို၊ အနုဂ္ဂဟော၊ မြီးမြင့်ခြင်းမရှိ၊ အညော၊ တပါးသောသူတို့သည်ကား၊
 ဧကအာသန္တေ၊ ထိုသူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့ကို၊ ဥဂ္ဂဟနန္တိ၊ မြီးမြင့်ကုန်
 ၍၊ ဝေဂ္ဂပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သော၊ ခုနိ၊ ထိုဝိဏာသဝဇနိသည်၊
 ပုဗ္ဗာသဝေ၊ ရှေးအတိတ်စသည်တို့ကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်ကုန်သောကံကိလေသာ
 တို့ကို၊ ဟိက္ခာ၊ စွန့်၍၊ နုပေ၊ အသစ်ဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်သောရုပ်စသည်တို့ကိုအာ
 ရုံပြုကုန်သော ကံကိလေသာတို့ကို၊ အတ္တဗ္ဗိအတ္တဗ္ဗိန္ဒြေန္တာ၊ မပြု၊ နုဆန္ဒဂူ၊
 ဆန္ဒအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်မထားအပ်သောအရာသို့မထား၊ နာပိ
 နိဝိဿဝါဒိ၊ ဣဒမေဝသစ္စံစသည်ဖြင့်ဒိဋ္ဌိ၌ ဝင်၍တည်သောဝါဒမရှိ၊ စိဒ္ဓရာ၊
 ပညာရှိသော၊ သော၊ ခုနိ၊ ထိုဝိဏာသဝဇနိသည်။ ဒိဋ္ဌိဂတေတိ၊ ခြောက်ဆဲ
 နှစ်ပါးကုန်သောဒိဋ္ဌိတို့မှ၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ လွတ်၏။ လောကော၊ ခန္ဓာဟူသော
 လောက၌၊ နုထိဗ္ဗတိ၊ တဏှာထေပဒိဋ္ဌိလေပတို့ဖြင့်မလိပ်၊ ကျ၊ အနတ္တဂုရတိ၊
 ပြုအစီပြီးသောဒုစရိုက် မပြုအပ်သေးသောသုစရိုက်၏အစွမ်းအားဖြင့် မိမိ

ကိုယ်ကိုမကဲ့ရဲ့၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ အနတ္တဂရုတိ၊ ပြုအပ်ပြီးသောဒုစရိုက်မပြု
 အပ်သေးသောသုစရိုက်၏အစွမ်းအားဖြင့်မိမိကိုယ်ကိုမကဲ့ရဲ့သော၊ သော
 ရုနိ၊ ထိုဝိသာသဝ မုနိသည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေသျှ၊ အလုံးစုံခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါး အပြား
 ရှိကုန်သောဒိဗ္ဗိတို့၌၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ဒိဋ္ဌဉ္စ၊ အမြင်ကိုလည်းကောင်း၊
 သုတဉ္စ၊ အကြားကိုလည်းကောင်း၊ မရတံဝါ၊ အထွေကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသေ
 နိတူတော၊ ပျက်ဆီးပြီးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ပန္နဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသောခန္ဓာ
 ဟူသောဝန်ရှိ၏၊ ဝိပ္ပရုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ၊ နကပ္ပိယော၊ နှစ်ပါး
 သောကပ္ပကိုမပြု၊ ဥပရုတော၊ ကထုဏပုထုဇဉ်သေက္ခတို့ကဲ့သို့ အလွန်
 နှစ်သက်ခြင်းမရှိ၊ နပတ္တိတော၊ တောင့်တခြင်းထဏှာမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊ မဟာဗြူဟသတ္တံ၊
 မဟာဗြူဟသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဂေါတမ၊ တံ၊
 အရှင်ဂေါတမကို၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္ထာမိ၊ မေး၏၊ မဟေသီ၊ သီလက္ခာန်
 စသောကျေးဇူးအပေါင်းကိုရှာပြီးထသော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝိဝေကဉ္စ၊ ဥပမိ
 ဝိဝေကကိုလည်းကောင်း၊ သန္တိပဒဉ္စ၊ ငြိမ်းသောအဘို့ကိုလည်းကောင်း၊
 မေ၊ ငါအား၊ ဗြူဟိ၊ ဖြေကြားပါလော၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်း
 ဖြင့်၊ ဒိသျှ၊ ရှုမြင်၍၊ ယောကသ္မိ၊ ခန္ဓာစသောလောက၌၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတစုကို
 မှု၊ အနုပါဒိယာနော၊ မစွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိဗ္ဗာတိ၊
 ကီးထသနိဗ္ဗာန်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသနည်း၊ ပပဉ္စသင်္ခါယ၊ သံသရာဝင်္ဂကို ချဲ့
 တတ်သောကြောင့်ပပဉ္စဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သောထဏှာမာနဒိဋ္ဌိပဇ္ဇေ၏၊ မူထဉ္စ၊
 မူလဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာစသောကိလေသာကိုလည်းကောင်း၊ အသ္မိတိ၊ ငါဟူ
 ၍၊ ပဝတ္တမာနဉ္စ၊ ဖြစ်သောမာန်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ မန္တာ
 မန္တာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဥပရုဒ္ဓေ၊ အကြွင်းမဲ့ချုပ်စေရာ၏၊ ယာကာမိ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ တဏှာစ၊ တဏှာသည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇေ
 ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာသံ၊ ထိုတဏှာဒိဗ္ဗိတို့ကို၊ ဝိနယာယ၊ ပျောက်ခြင်းငှါ၊
 သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊
 သိက္ခေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ယော၊ အကြပ်သူသည်၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံအကြွင်းမရှိ
 သော၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုးဖြစ်သော
 သူ၏အဖြစ်အဝှော်ကို၊ အဘိဇညာ၊ သိရာ၏၊ အထဝါ၊ ထိုမှတပါး
 လည်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌ဖြစ်သော၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံအကြွင်းမရှိသော၊ ဓမ္မံ၊
 ဆရာဥပဇ္ဈာယ်စသည်တို့၏ဂုဏ်ကိုလည်း၊ အဘိဇညာ၊ သိရာ၏၊ သော၊

သုတ္တနပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထိုသူသည်၊ တေဒ၊ ထိုဂုဏ်ဖြင့်၊ မာနံ၊ ငါဟူသောမာန်ကို၊ နက္ခဗ္ဗေထ၊ မပြုရာ၊ ကိံကာရဏာ၊ အတယ်ကြောင့်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေဒ၊ ထို သို့မာန်မူသဖြင့်၊ တာနိဗ္ဗုတိ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ငြိမ်းခြင်း ကို၊ သတံသပ္ပုရိသေဟိ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ နဂုတ္တာ၊ မဟောအပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာနံ၊ ငါဟူသောမာန်ကို၊ နက္ခဗ္ဗေထ၊ မပြုရာ၊ တေဒ ထိုမာန်ဖြင့်၊ သေယျော၊ ငါမြတ်၏ဟူ၍၊ နမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ၊ နိစေ ယျော၊ ငါယုတ်သောသူဟူ၍၊ နမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ၊ အထဝါ၊ ထိုမြို့၊ သရိက္ခကော၊ ငါတူသောသူဟူ၍၊ နမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ၊ အနေက ဂ္ဂုပေဟိ၊ များသောသဘောရှိကုန်သော၊ တေဟိ၊ ထိုမြင့်သောအမျိုးရှိသော သူ၏အဖြစ်အစရှိကုန်သောဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့အပ်သောသူသည်၊ အာ တုမာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိကပ္ပယံဝိကပ္ပေန္တော၊ မြတ်သောအမျိုးမှရဟန်းပြု သောသူကည်းစသည်ဖြင့်အထူးကြိုသည်ဖြစ်၍၊ နတိဋ္ဌေ၊ မတည်ရာ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ မိမိသန္တာန်၌လျှင်၊ ဥပသမေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ကိလေသာတို့ကိုငြိမ်းစေရာ၏၊ အညတော၊ သတိပဋ္ဌာန်စသည်တို့မှတစ်ပါး သောအကြောင်းဖြင့်၊ သန္တိ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းကို၊ နဇေယျ၊ မရှာ ရာ၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဥပသန္တဿ၊ ကိလေသာငြိမ်းပြီးသောသူအား၊ အတ္တာ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နိရတ္တံ၊ အတ္တမှကင်းသောဝတ္ထုကား၊ ကု တောဝေအတ္ထိ၊ အတယ်ကြောင့်လျှင်ရှိအံ့နည်း၊ သဗုဒ္ဓဿ၊ သဗုဒ္ဓရာ၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ယုဒနာလေးထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်၌၊ ဦမိ၊ တံပိုးသည်၊ နောဇယဟိ၊ မဖြစ်ငြိတော့ယထာ၊ မတုန်မထွပ်တည်သကဲ့သို့၊ ဇံ၊ ဤအတူ၊ အနေဇော၊ တဏှာကင်းပြီးသော၊ ဘိက္ခု၊ ဝိသာသဝရဟန်း သည်၊ ဋ္ဌိတော၊ ထောဘအစရှိသည်တို့ဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ တည်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောတာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကုဟိဋ္ဌိ၊ တစုံတခုသောခန္ဓာစသောထောက၌၊ ဥဿဒံ၊ ရာဂစသောပြောခြင်းကို၊ နကဓေယျ၊ မပြုရာပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစမိန္နံ၊ ထော်မူပြီ၊ ဝိဝုဓက္ခ၊ အပိတ်အပင်မရှိဟင်း လင်းပွင့်ကုန်သော ငါးပါးကုန်သော စက္ခုနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင် ဘုရား၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပရိသာယဝိနယံ၊ အဇ္ဈတ္တဘေးရန်ကိုပျောက် တတ်သော၊ သက္ခိဓမ္မံ၊ အလိုအလျောက်ပစ္စက္ခထိအပ်ပြီးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရား ကို၊ အကိတ္တယိ၊ ဟောပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ ပရိပဒံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အစဖြစ် သောအကျင့်ကို၊ ဝဒေဟိ၊ ဟောလော၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ တဒ္ဓံ၊ ကောင်း

ခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက္ခကို၊ အထဝါပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို၊ ဝဇေဟိ၊ ဟောတော်မူလော၊ စက္ခုဟိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်၊ ဝေသာဝေသာ၊ ယျှစ်ပေါ်သည်၊ နေဝအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဝါမကထာယ၊ ရွာနှင့်စပ်သောစကားဝသောတိရုက္ခာနကထာမှ၊ သောတံ၊ သောတိခြေကို၊ အာဝရယေ၊ ပိတ်ရာ၏၊ ရသေစ၊ ရသာရုံ၌လည်း၊ နာနုဂိဇ္ဈေယျ၊ မမက်မောရာ၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော ဗဿကိုမျှ၊ နစမမာယေထ၊ ထဏှာဖြင့် မမြတ်နိုးရာ၊ ဗသေ၊ အနာဟူသောအတ္ထေဖြင့်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဖုဠော၊ တွေ့သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်အံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပရိဒေဝံ၊ ငိုကြွေးခြင်းကို၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ ကုဟိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဝဉ္စ၊ ကာမဘဝစသောဘဝတို့ကိုလည်း၊ နာဘိဇ္ဇေယျ၊ တဏှာဖြင့် မတပ်ရာ၊ ဘေရဝေသုစ၊ ကြောက်ရွတ်ကုန်သောဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း၊ နသံပဝေဇေယျ၊ မတုန်ထုပ်ရာ၊ အနာနံ၊ ဆွမ်းတို့ကို၊ အထော၊ ထိုမြို့ပါနာနံ၊ အပျော်တို့ကို၊ ခါဒနိယာနံ၊ ဒဲဘွယ်တို့ကို၊ အထောပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ဝတ္ထာနံ၊ ပုဆိုးတို့ကို၊ ထဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ သန္နိမိံ၊ သိုမြီးခြင်းကို၊ နကယိရာ၊ မပြုရာ၊ တောနိ၊ ထိုဆွမ်းစသည်တို့ကို၊ အထတ္တမာနော၊ မရသောသူသည်၊ ပရိတ္တော၊ အာနုဘော်နည်းသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဈာယိ၊ ဈာန်ဖြင့်မွေ့လျော်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပါဒထောဝေသာ၊ သွားခြင်းဖြင့်ခြေလျှပ်ပေါ်သည်လည်း၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ကုက္ကုစ္စံ၊ လက်ခြေထုပ်ခြင်းလည်းဟူသောကုက္ကုစ္စကို၊ ဝိရမေ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ နပ္ပမဇ္ဇေယျ၊ အရှိအသေပြုသော အဖြစ်ဖြင့်လက်ခြေ၌မမှေ့မထေ့ရာ၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ဝိဝိတ္တေသု၊ ဆိတ်ကုန်သော၊ အပ္ပသဒ္ဓေသု၊ အသံနည်းကုန်သော၊ အာသနေသု၊ နေရာတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဝိနိန္ဒံ၊ အိပ်ငြိမ်းခြင်းကို၊ ဗဟုယံ၊ များစွာ၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ အာထာပိ၊ ဝိရိယရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားသောသူ၏ အဖြစ်ကို၊ ဘဇေယျ၊ ကပ်ရာ၏၊ ထန္ဒိ၊ ပျင်းရိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မာပဉ္စ၊ ထည့်ပတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟသဉ္စ၊ ရယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိဒ္ဓဉ္စ၊ ကိုယ်စိတ်၏မြူးထူးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သဝိဘူယံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် တကွသော၊ မေထုနဉ္စ၊ မေထုန်အကျင့်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပဇဟေ၊ စွန့်ရာ၏၊ အာထပ္ပထဉ္စ၊ အာထပ္ပဏိကဗေဒင်ကိုယှဉ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သုပိနဉ္စ၊ အိပ်မက်ကျမ်းကိုယှဉ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထက္ခထဉ္စ၊ ပတ္တမြားထက္ခထာစသောထက္ခကာကျမ်းကိုလည်းကောင်း၊ နောပိဒဟေ၊ မှီရင်

ရာ၊ အထောဝါ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ကျမ်းကိုလည်းကောင်း၊
 ဝိဂ္ဂုဒ္ဓဗ္ဗ၊ သားဌက်စသည်တို့၏ မြည်သောအသံကို သိသောအတတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဂဟ္တကာရတံ၊ ကိုဝန်ချခြင်းကိုပြုသော အတတ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ နောဝိဒဟော၊ မစိရင်ရာ၊ တိကိန္တိ၊ ဆေးကျခြင်းကို၊ မာမကော၊ မြတ်
 နိုးသည်ဖြစ်၍၊ နုသေဝေယျ၊ မငြိပ်ရာ၊ နိန္ဒာယ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းဖြင့်၊ နုပ္ပဝေယျ၊
 မတုန်ထုပ်ရာ၊ ပသံသိတော၊ မြီးပွမ်းအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 နုဥက္ကာမေ၊ ဝမ်းမမြောက်ရာ၊ မစ္ဆရိယေန၊ ဝန်တိုခြင်းနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊
 လောဘဉ္စ၊ လောဘကိုလည်းကောင်း၊ ကောဉ္စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ပေသုဏိယဉ္စ၊ ချောပစ်ဂုံးတိုက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပနု
 ဒေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကယဝိက္ကယေ၊ ဝတ်ခြင်း
 ရောင်းခြင်း၌၊ နုတိဋ္ဌေယျ၊ မတည်ရာ၊ ကုဟိဗ္ဗိ၊ တရံတရကြောင့်၊ ဥပဝါဒံ၊ မိမိ
 ၌သူတပါးတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ နကာရေယျ၊ မပြုစေရာ၊ ဂါမေစ၊ ရွာ၌လည်း၊ နာ
 ဘိသဇ္ဇေယျ၊ လူတို့နှင့်အနုလောမသံသဂ္ဂအားဖြင့်မနှီးနှောရာ၊ ထာဘက
 များ၊ ထာဘကများစွာလိုသဖြင့်၊ ဇနံ၊ လူကို၊ နုထပေယျ၊ မပြောရာ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ကတ္ထိတာ၊ ကြမ်းခက်သောသူ၏အဖြစ်သည်။ နုစထိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ပ
 ယုတ္တံ၊ သင်္ကန်းစသောပစ္စည်းနှင့်စပ်သော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ နုစေဝဘာသေ
 ယျ၊ မဆိုရာ၊ ဝါဂန္တိယံ၊ မထောက်ပတ်သောအကျင့်ကို၊ နုသိက္ခေယျ၊ မကျင့်
 ရာ၊ ဝိဂ္ဂါဟိတံ၊ ဆန့်ကျင်သည်ကိုပြုတတ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ နုကထေ
 ယျ၊ မဆိုရာ၊ မောသဝဇ္ဇေ၊ ရသောဝါဒမှ၊ နိဗ္ဗေယျထံ၊ ထွက်မြောက်၏၊ သဗ္ဗဇ
 နော၊ လူအပေါင်းကို၊ သဗ္ဗာနိ၊ စဉ်းလည်းသည်တို့ကို၊ နုကယိရာ၊ မပြုရာ၊ အ
 ထော၊ ထိုမှတပါး၊ ဇိဝိတေနစ၊ အသက်ရှည်ခြင်း ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ပညာယစ၊ ပညာကြောင့်လည်းကောင်း၊ သိလဗ္ဗတေနစ၊ သိလအကျင့်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အညံ့၊ တပါးကို၊ နုတိမညေ၊ မထေမဲ့မြင်မအောက်
 ဇေရာ၊ နုထိတော၊ သူတပါးတို့ထိပါးကဲ့ရဲ့အပ်သောရဟန်းသည်၊ သမထာနံ
 ဝါ၊ ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝုထုဝစနာနံ ဝါ၊ မင်းစသောများသောစကား
 ကိုဆိုကုန်သောသူတို့၏လည်းကောင်း၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ဝါစံ၊ မကောင်း
 သောစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ပရုသေန၊ ကြမ်းကြိုက်သဖြင့်၊ နုပဋိဝဇ္ဇာ၊
 တဖန်အထုံ၊ မဆိုရာ၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ သန္တော၊ စူးတတ်ကောင်းတို့သည်၊ ပဋိသေ
 နိ၊ တဖန်အထုံ၊ စကားဆိုခြင်းကို၊ နုကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ။ တေဉ္စေမ္ပံ၊ ဤ
 အထုံးစုံသော မပောက်မပြန်သော သဘောကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရ
 ဟန်းသည်၊ ဝိမိနုဝိမိနုန္တော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်းထူးကဲ၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊

သးတာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခေကျင့်ရာ၏၊ နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တတိ၊ ရာဂစသည်တို့၏ငြိမ်းရာဟု၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာထော်၌၊ နပ္ပမဇ္ဈေ၊ မမေ့မလျော့ရာ၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိဘူရုဝသောတေ၊ ဘုရားကတရား အပေါင်းကိုနှိုင်းနင်းပြီး၊ အနဘိဘူတော၊ ထိုရုပ်စသောဓမ္မတို့သည်မနှိုင်းစက်အပ်၊ သက္ခိ၊ အလိုအထောက် မိမိကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အနိတိဟံ၊ ဤသို့ဟူ၍သူထစားတို့သည် မညွှန်အပ်စေသော၊ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ အဒသိ၊ မြင်ပြီး၊ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာထော်၌၊ အပ္ပမဇ္ဈော၊ မမေ့မလျော့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နမဿံနမဿန္တော၊ ရှိခိုးသူက်၊ အနုသိက္ခေ၊ အစာနှင့်တလဲလဲကျင့်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ တုဝန္တကသုတ္တံ၊ တုဝန္တကသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ တုဝန္တကသုတ်ပြီး၏။

ဘယ်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္ပရာယိက ဖြစ်သောအလုံးစုံသော ဘေးသည်၊ အတ္တဒဏ္ဍာ၊ နုစရိုက်ကို၊ ပြုခြင်းတည်းဟူသော ဒဏ်ကြောင့်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံသန္တော၊ ဤသို့ဖြစ်ထွက်၊ သာကီယာ၊ သာကီဝင်တို့သည်၊ မေဂံ၊ အချင်းချင်းညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်စေသော၊ ဇနံ၊ ဤသူအပေါင်းကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့၊ မယာ၊ ငါသည်လည်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘုရားထောင်းဖြစ်သော အခါ၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သံဝေဇိတံ၊ ထိတ်ထန်အပ်ပြီး၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်ထန်ခြင်းကို၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကြားအံ့၊ အပ္ပေါဒကော၊ နည်းသောရေ၌၊ အညမညေဟိ၊ အချင်းချင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဗျာရုဇ္ဈေ၊ တိုးဝှေ့ထိပါးသောအားဖြင့်၊ ဆန္ဒကုင်နှောင့်ရှက်တုန်ထုပ်ကုန်ထသော၊ မဇ္ဈေ၊ အထူးထူးကုန်သောငါးတို့ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ ယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပန္နမာနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်တုန်ထုပ်ထသော၊ ဇနံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝံ၊ ငါအား၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ အာဝိသိ၊ ဝင်ပြီး၊ သမန္တံ၊ သမန္တထော၊ ငရဲကိုအစပြု၍ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ထောကော၊ ထောကသည်၊ အသာဓော၊ မြဲသောအဖြစ်စသောအနှစ်သာရမရှိ၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒိဿာ၊ အရပ်မျက်နှာသည်၊ သမေဂိတာ၊ အမြဲမရှိသော အဖြစ်ဖြင့်တုန်ထုပ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တာတံ၊ ကိုးကွယ်

စောက်ရှောက်ရာကို၊ ဣန္ဒြိယန္တရား၊ အလိုရှိသောငါသည်၊ အနောထိတံ၊
 ဇရာစသည်တို့ဖြင့်မလွှမ်းမနှစ်ထသော၊ ဘဝနံ၊ တရံတမုသောနေရာအရပ်
 ကို၊ နာဒသိ၊ မမြင်၊ ဩသာနေထွေဝ၊ ကောင်းသော အရွက်စသည်တို့၌ဆုံး
 သည်သာဖြစ်ကုန်သော၊ ဗျာရုဋ္ဌေ၊ ဇရာစသည်တို့ဖြင့်ထိပါးအပ်သော စိတ်
 ရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သော ကြောင့်။ မေ၊ ငါ
 အား၊ အရတိ၊ မမွေ့ထျော်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ဧတ္ထ၊
 ဤသတ္တဝါတို့၌၊ ဒုန္နသံ၊ နှုတ်နိုင်ခဲ့ထသော၊ ဟဒယနိသိတံ၊ စိတ်ကိုမှီထ
 သော၊ သလ္လံ၊ ရာဂစသော မြားပြောင့်ကို၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီ။ ယေနသလ္လေန၊
 အကြင်မြားပြောင့်ဖြင့်၊ ဩတိတ္ထော၊ ရူးဝင်အပ်သောသူသည်၊ သဗ္ဗာဒိသာ၊
 ခပ်သိမ်းသော ဒုစရိုက်တည်းဟူသော အရပ်တို့သို့လည်း၊ အဘိဓာဝတိ၊
 အလွန်ပြေး၏၊ ထမဝသလ္လံ၊ ထိုရာဂစသော မြားပြောင့်ကိုသာလျှင်၊ အဗ္ဗု
 ဟု၊ နှုတ်၍၊ နဝေဝတိ၊ ထိုအရပ်သို့မပြေး၊ နသိဒတိ၊ ဩစာလေးပါး၌မနစ်၊
 ယာနိ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ယောကော၊ ယောကန္တိ၊ ဂမိတာနိ၊ ရမိဉ်
 သောဌ၊ တောင့်တအပ်မက်မောအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကာမဂုဏ် ငါးပါး
 တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သိက္ခာ၊ သင်အတတ် မြင်းအတတ်စ
 သောအတတ်တို့ကို၊ အနုကြိယန္တိ၊ သင်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုငါးပါးသောကာ
 မဂုဏ်အတတ်တို့၌၊ ပသုတော၊ ထေ့ကျက်သည်၊ နထိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ သဗ္ဗ
 သော၊ အယုံ့ဝံသောအားဖြင့်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈ၊ အနိစ္စသ
 ဘောအားဖြင့်မြင်သဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ မီးငြိမ်းခြင်းကိုသာ
 လျှင်၊ သိက္ခေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ရနံ၊ ရဟန်းသည်၊ သစ္စော၊ ဝစီသစ္စာဉာဏသစ္စာ
 မဂ္ဂသစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အပ္ပဂဗ္ဘော၊ ကာယပါဂပ္ပိယ
 စသော မထောက်မပတ်ပြုခြင်းမှကင်းသည်၊ အမာယော၊ ထုည့်ပတ်ခြင်း
 မရှိ ညည်းရိက္ခပေသုထော၊ ကင်းသော ချောပစ်ခြင်းရှိသည်၊ အက္ခောဓနော၊
 အမျက်ထွက်ခြင်းမရှိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝေသာဘပါပကံ၊ ယုတ်မာ
 သောဝေသာဘကို၊ ဝေဝေန္တိ။ ဝန်တိုခြင်းကို၊ နိတရေ၊ ကူးမြောက်ရာ၏၊ နိဗ္ဗာန
 နေသော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သောစိတ်ရှိသော၊ နရော၊ ထူသည်၊ နိန္ဒံ၊ အိပ်မေ့ခြင်း
 ကို၊ တန္ဒိ၊ ကိုယ်၏ပျင်းရိခြင်းကို၊ သသောန္တိနံ၊ စိတ်၏ပျင်းရိခြင်းကို၊ ဣမေ
 တယောဓမ္မေ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့ကို၊ အဘိဘဝေယျ၊ နှိပ်နင်းရာ၏၊
 ပမာဒေန၊ ဓမ္မေထျော်ခြင်းနှင့်၊ နသံဝါသေ၊ အတူတကွမနေရာ၊ အတိမာနေ၊
 ငါဟူ၍အလွန်မာန်မူခြင်း၌၊ နတိဋ္ဌေယျ၊ မတည်ရာ၊ မေဝသဝဇ္ဇေန၊ ရသာဝါဒ
 မှာ၊ နိဗ္ဗဟူထ၊ ထွက်မြောက်ရာ၏၊ ရူပေ၊ ကိုယ်၌၊ သိနေဟံ၊ တဏှာဟူသော

အစေးဖြင့်တစ်စွမ်းခြင်းကို၊ နကြ၊ ဗြေဗျ၊ မပြုရာ၊ ယနေ့ဗျ၊ မာန်ကိုလည်း၊ ပရိဇာ
နေယျ၊ သုံးပါးသော ပရိညာဖြင့်ပိုင်းခြား၍ထိရာ၏။ သဟယော၊ နိုင်ထက်က
လူပြုခြင်းမှ၊ ဝိရထော၊ ကြဉ်သည်ဖြစ်၍၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဝုရာတံ၊ ရှေးအ
တိတ်ရုပ်စသည်ကို၊ နာထိနန္ဓေယျ၊ မနှစ်သက်ရာ၊ နဝေ၊ အသစ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်
သောရုပ်စသည်၌၊ ခန္တိ၊ ဆန္ဒရာဂကို၊ နကြ၊ ဗြေဗျ၊ မပြုရာ၊ ဟိယုမာနံ၊ ပျက်
ထက္ကံ၊ သောခန္ဓာကို၊ နသောစေယျ၊ မပိုးရိပ်ရာ၊ အာသာကံ၊ တဏှာကို၊ ထိ
တော၊ မှီသည်၊ နထိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဣဝံ၊ ဤအာကာသ
ဟုဆိုအပ်သော တဏှာကို၊ ဂေဝံ၊ အာရုံတို့၌ မက်မောတတ်၏ဟူ၍၊ ဗြူမိ၊
ဟောတော်မူ၏။ မဟောစောတိပိ၊ မှမ်းနှစ်တတ်သည်ဖြစ်၍ ကြီးသောဩ
ဗာဟူ၍လည်း၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အာဇဝံ၊ ယှဉ်စွာစောတတ်၏ဟူ၍၊
ဇပဗ္ဗံ၊ ငါ၏ဝတ္ထုဟုဆိုစေတတ်၏ဟူ၍၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အာရဗ္ဗတံ၊ ဖြေ
နိုင်ခဲ့သောအဖြစ်ဖြင့်အာရဗ္ဗဟူ၍၊ ပကပ္ပန္နံ၊ တုန်ထွပ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏ဟူ
၍၊ ကာမပကော၊ ကာမတည်းဟူသောဗျူဟူ၍၊ ဒုရဂ္ဂယော၊ လွန်နိုင်ခဲ့၏ဟူ
၍၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သစ္စာ၊ ဝစီသစ္စာစသော သုံးပါးသောသစ္စာကို၊ အ
ဝေါက္ကမ၊ မဖဲမူ၍၊ ရုနံ၊ မောနေယျ၊ သို့ရောက်သဖြင့်ရန်ဟု ရေတွက်ခြင်းသို့
ရောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏသည်၊ ထဿေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကုန်
ကြဉ်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သောဇဝဇူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောဗြဟ္မဏကို၊
ဝေ၊ စင်စစ်၊ သဗ္ဗသောသဗ္ဗာနိအာယတနာနိ၊ အထုံးစုံသောအာယတနတို့ကို၊
ဝဗ္ဗိနိဿဇ္ဇ၊ စွန့်ပြီး သည်ဖြစ်၍၊ သန္တောတိ၊ ပြီး၏ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။
သော၊ ထိုသို့သောသဘောရှိသောဗြဟ္မဏသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဝိဒ္ဓါ၊ ပညာရှိ၏။
သော၊ ထိုသို့သောသဘောရှိသောဗြဟ္မဏသည်၊ ဝေဒဂူ၊ လေးပါးသောဝေ
ဒတို့ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၏။ ခမ္ဘံ၊ သင်္ခတထရားကို၊ ဥတု၊ အနိစ္စစသောအား
ဖြင့်ထိ၍၊ အနိဿိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်မဖို့၊ ယောကေ၊ ထောက၌၊ သမ္မာ
သောဣနိယာနေ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောကိလေသာတို့ကိုပယ်ပြီးသည်
ဖြစ်၍၊ ဣဝံ၊ ဤထောက၌၊ ကဿပိ၊ တရံတရကိုမျှ၊ နဝိယေဝ၊ မထောင့်တ
သယှဉ်ကတည်း၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊
အဂ္ဂုထရိ၊ လွန်ပြီ၊ ယောကေ၊ ထောက၌၊ ဒုရဂ္ဂဇံ၊ လွန်နိုင်ခဲ့သော ရာဂ
သင်္ဂစသော ခုနစ်ပါးသောပြီခြင်းကို၊ အဂ္ဂုထရိ၊ လွန်ပြီ၊ ဆိန္ဒူသောတော၊
ဖြတ်အပ်ပြီးသောတဏှာရှိထသော၊ အဗန္ဓုနေ၊ အဖွဲ့မရှိထသော၊ သော၊ ထို
သူသည်၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိပ်၊ နန္တေတိ၊ မတစ်မမက်မော၊ ဝုဗ္ဗေ၊ အတိတ်
သင်္ခါရတို့ကို၊ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇနံခမ္ဘံ၊ ဖြစ်ကောင်းသောဘာသာ

ရှိသောယံ၊ အကြင်အတိတ်ဖြစ်သောကိလေသာကံအပေါင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအတိတ်ဖြစ်သော ကိလေသာကံကို၊ ဝိသောသေတိ၊ ခြောက်
တတ်စေ၏။ ပစ္စာ၊ အနာဂတ်၌၊ တေ၊ ထိုသင်္ခါရကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်း
ပြု၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇနမ္မံ၊ ဖြစ်ကောင်းသော သဘောရှိသော၊ ကိစ္ဆံ၊ ရာဂစသောတုန်
ထုပ်ခြင်းသည်၊ မာအဟု၊ မဖြစ်၊ မဇ္ဈေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊
နောဂေဂဟေသာတိ၊ အကယ်၍မယူအံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့မယူသည်ရှိသော်၊ ဥပ
သန္တော၊ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိယတိ၊ သွားရလတ္တံ့၊ ယသ၊ အကြင်အ
ရဟတ္တဗိုလ်ထို့ရောက်ပြီးသောသူအား၊ နာမဂ္ဂပတ္တိံ၊ နံရပ်၌၊ သဗ္ဗသော၊ အ
ချင်းခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ မမယိတံ၊ မြတ်နိုးသောအဖြစ်ကိုပြုခြင်းသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အသတာစ၊ မရှိခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ နသောစ
တိ၊ မပိုးရိမ်းသော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ လောကေ၊ တရံတ
ရသောလောက၌၊ နုဇိယုတိ၊ အိုခြင်းကိုမရ၊ အုဒံ၊ ဤဝတ္ထုသည်၊ မေ၊ ငါ့အား
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေစနံ၊ ပိုးရိမ်းခြင်းသည်၊ ယသ၊ အကြင်ရဟန္တာပု
ဂ္ဂိုလ်အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏မူလည်း၊ ပမတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်
နှင့်ဟူ၍သော၊ အသံပိန္နဲ၊ မရသော၊ ကိစ္ဆံ၊ တပိုးတစ်သောရုပ်စသောတရား
ကို၊ နတ္ထိမေတိ၊ ငါ့အားမရှိဟူ၍၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိမ်းသော၊ အကြင်သူသည်
နတ္ထိမေတိ၊ ငါ့အားမရှိဟူ၍၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိမ်းအပိကမ္ဘိနံ၊ ပိုးရိမ်တုန်ထုပ်
ခြင်းမရှိသော၊ တံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝုန္တိ၊ တေး၊ သင်တို့မေးအပ်သော၊
အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ပဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အယံ၊ ဤရဟန္တာသည်၊ အနု
ဒ္ဓရိ၊ ကြောင့်ကြဖျာပါရမရှိ၊ အနုဂ္ဂိန္ဒေါ၊ မက်မောခြင်းမရှိ၊ အနေဇော၊ တဏှာ
ကင်း၏။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသောသတ္တသင်္ခါရ၌၊ သမော၊ ညီမျှ၏။ ဣဝံအာနိသံ
သံ၊ ဤထေးပါးသော အကျိုးဆက်ကို၊ တသ္မိံ၊ ထိုရဟန္တာအရှင်၌၊ ပဗြူမိ၊
ဟောတော်မူ၏။ အနေဇေသ၊ တဏှာကင်းတသော၊ ဝိဇာနတော၊ သိထ
သော၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာစိနိ၊ တရံတရသော၊ သင်
တိ၊ ပြုပြင်တတ်သော ပုညာဘိသင်္ခါရသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊ ထိုရဟန္တာပု
ဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရိယာရတ္တံ၊ ပုညာဘိသင်္ခါရစသောသုံးပါးသောသင်္ခါရတည်း
ဟူသောကံမှ၊ ဝိရထော၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါသ
င်္ခါရ၌၊ ခေဝံ၊ ဘေးမရှိသည်ကို၊ ဗသတိ၊ ရှု၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တော၊ ရှုသော၊
သန္တော၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော၊ ရုနိ၊ ရဟန်းသည်၊ သမေသု၊ အမျိုးစ
သောအားဖြင့်တူမျှသောသူတို့၌၊ နဝဒတေ၊ ငါတူ၏ယုတ်၏မြတ်၏ဟူ၍မာန်
ဖြင့်မဆို၊ ဩမေသု၊ ယုတ်သော သူတို့၌လည်း၊ နဝဒတေ၊ ငါတူ၏စသော

အားဖြင့်မဆို၊ ဥဿေသုစ၊ လွန်ကုန်သော သူတို့၌လည်း၊ နဝေတေ၊ ငါလွန်၏
 ယုတ်၏တူ၏ ဟူ၍မဆို၊ သော မုနိ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိထမစ္ဆရော၊ ဝန်တို
 ခြင်းကင်း၏၊ နာဒေကိနုအာဒဒါတိ၊ ရုပ်စသည်တို့တွင် တစုံတခုကို မစွဲလမ်း
 မယူ၊ နနိဒဿတိ၊ မညွှန်ပြ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါ
 စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အတ္တဒဏ္ဍသုတ္တံ၊ အတ္တဒဏ္ဍသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။ အတ္တဒဏ္ဍသုတ်ပြီး၏။ ။

ဂဂ္ဂုဝဒေါ၊ ကောင်းသော သာယာသော တရားစကားကို ဟောထုတ်ထ
 သော၊ ထုထိတာ၊ ထုထိတာသံမှ၊ စဝိတု၊ စုတေခဲ၍၊ အာပထော၊ မလိမ္မာတော်
 ဝမ်းသို့ လာထသော၊ ဂဏီ၊ ဂိုဏ်းတို့၏ ဆရာဖြစ်ထသော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကင့်
 တယ်ခြင်းရှိထသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဣတော၊ ဤသင်္ကဏ်သန့်ကို
 ပြည်၌ သက်တော်မူသည်မှ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ နနိဒ္ဓော၊ မမြင်အပ်၊ ဥဒ၊ ထိုမြို့က
 သာမိ၊ တစုံတယေခံသော သူ၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ နုသုတော၊ မကြားအပ်
 သေး၊ စက္ခုမာ၊ မြတ်သော စက္ခုရှိသော ဘုရားသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တမံ
 အဓိကံကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပျော်၍၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့် တကွသော၊ လော
 ကဿ၊ လူအား၊ ဒိဿတိ၊ ယထာ၊ ထင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ မနုဿာနန္ဒိ၊ လူ
 တို့အားလည်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဧကောဝ၊ တယေခံလည်းသာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတိ၊ နိက္ခမ၌ မြေထွေ၍ ခြင်းကို၊ အဏ္ဏဝါအဓိဂတော၊ ရ
 ထော်မူပြီ၊ အသိတံ၊ တစုံတယေခံသော သူတို့မှ မမြီထသော၊ တာဒိ၊ ထိုသို့
 သောမတုနံမထွပ်သော ပကတိသတောရှိထသော၊ အကုဟိံ၊ ပတ္တာခြင်းမ
 ရှိထသော၊ ဂဏီ၊ ဂိုဏ်းဆရာဖြစ်ထသော၊ အာဂတံ၊ တာဝတိံသာမှ သက်
 ကြွတော်မူထသော၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဗညာနံ၊
 ဆရာအဖို့နှင့် စပ်၍ ခြင်းရှိထသော၊ ဗဟုနံ၊ ပညာရှိကုန်သော မင်းအစရှိကုန်
 သော များကုန်သော သူတို့၏၊ အတ္ထိပဋ္ဌေန၊ ပြဿနာကို မေးသိုသဖြင့်၊ အာဂမံ၊
 ဆည်းကပ်လာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ရိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ အာ
 သနံ၊ ညောင်စောင်းစသော နေရာသို့လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူဝါ၊ သစ်ပင်စ
 သော နေရာသို့ လည်းကောင်း၊ သုသာနံ၊ သုသာန်သို့ လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗ
 တာနံ၊ တောင်ရှိ၏၊ ဝုဗ္ဗာသုဝါ၊ လိုဏ်ခေါင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂာဝစေ
 သု၊ မြတ်ကုန်ယုတ်ကုန်သော၊ သယနေသု၊ ကျောင်းစသော နေရာတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ ဒေဝတော၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဝိဇိဂုစ္ဆတော၊ ဇာတိအစရှိသည်တို့
 ဖြင့်ပြီးငွေစက်ဆုပ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဆိတ်ငြိမ်သော
 သစ်ပင်ရင်းစသည်တို့၌၊ ဘေရဝါ၊ ကြောက်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော ဘေး

တို့သည်၊ ကိဝန္တော၊ အဘယ်သူထောက်ရှိကုန်သနည်း၊ ယေဟိဘေရဝေဟိ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော ဘေးတို့ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိဂ္ဂဟသေ၊ အသံတို့ဖြင့်ထိပါးခြင်းကင်းထသော၊ သယနာသနော၊ မိမိ၏အိပ်ရာနေရာ၌၊ နဝေဓေယျ၊ မကုန်ထွင်ရာ၊ ထေဘေရဝါ၊ ထိုကြောက်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သောဘေးရန်တို့သည်၊ ကိဝန္တော၊ အဘယ်သူထောက်ရှိကုန်သနည်း၊ ပန္တမိ၊ အစွန်းဖြစ်သော၊ သယနာသနော၊ အိပ်ရာနေရာ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယေ၊ အကြင်ဥပဗ္ဗဒေါတို့ကို၊ အဘိသံဘဝေယျ၊ နှိပ်နင်းရာ၏၊ အမတ်ဒိသံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဝစ္ဆတော၊ သွားသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ထောကော၊ ထောက၌၊ တေပရိသယာ၊ ထိုဥပဗ္ဗဒေါတို့သည်၊ ကတိ၊ အဘယ်သူတို့နည်း၊ ယဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်သောမိတ်ရှိသော၊ အသဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဗျပထယော၊ စကားတို့သည်၊ ကိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သည်၊ အထသု၊ ဖြစ်ကုန်ရာသနည်း၊ ဣ၊ ဤသသနာတော်၌၊ ဂေါစရာနိ၊ ကျက်စားရာတို့သည်၊ ကာနိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သည်၊ အထသု၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ကာနိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ သိလဗ္ဗတာနိ၊ သိလအကျင့်တို့သည်၊ အထသု၊ ဖြစ်ကုန်ရာသနည်း၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကံ၊ အဘယ်မည်သော၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာပုန်ကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဧကောဒိ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော သမာဓိရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိပကော၊ ပါနိဟာရိယပညာဖြင့်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မလံ၊ အညစ်အကြေးကို၊ နိဒ္ဒမေ၊ ပျောက်ထွင်ရာသနည်း၊ ကမ္မာရာ၊ ချွန်းထိပ်သည်သည်၊ ရဇတဿ၊ ရွှေငွေ၏၊ မလံ၊ အညစ်အကြေးကို၊ နိဒ္ဒမတိဣဝ၊ ထုတ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူသောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မလံ၊ ရာဂစသော အညစ်အကြေးကို၊ နိဒ္ဒမေ၊ ထုတ်ရာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုန္တိ၊ မေးပြီ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝိဂုစ္ဆမာနဿ၊ ဇာတိအစရှိသည်တို့ဖြင့်ငြီးငွေ့ရှာထသော၊ ရိက္ခာသနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောနေရာကို၊ သယနံ၊ နေခြင်းကို၊ သေဝတော၊ မှိတ်သော၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သမ္မောဓိကာမဿ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဟိတည်းဟူသော သမ္မောဓိကိုအလိုရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ယဒိဒံ၊ ယခုသုပ္ပော၊ အယံ၊ ယခုပိဟာရောစ၊ အကြင်ချမ်းသာသော နေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယထာနုဓမ္မံယောစအနုဓမ္မော၊ အကြင်ထောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော အကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏တံ၊ ယံ၊ ယခုပိဟာရတို့အားလျော်သော အကျင့်ကို၊ တေ၊ သင်အား၊ ယထာ၊

အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပဇာနံပဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒေယျ၊ ဟောရာ၏၊ အဘိ၊ ဝါသည်၊ ဝေ၊ ဤအခြင်းဖြင့်၊ ပဝက္ခာမိ၊ ဟောအံ့၊ ဝိရော၊ သံမာဒိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သပရိယန္တစာရီ၊ သိလအစရှိကုန်သောလေးပါးကုန်သောအပိုင်းအခြားတို့၌ကျင့်ထေ့ရှိသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ခုံသာတိပါတာနံ၊ ကြောင်သောအဆင်းရှိသော ကိုက်တတ်သောခြင်ကြွင်းသောကိုယ်၌ကျတတ်ကုန်သောယင်စသည်တို့၏ ထည်းကောင်း၊ သရိသနံ၊ ဖြွေကင်းသနံ၊ တို့၏ထည်းကောင်း၊ မနုဿပဿာနံ၊ ခိုးသူစသောလူအထွေတို့၏ ထည်းကောင်း၊ စတုပ္ပဒါနံ၊ အခြေထေးချောင်းရှိသောခြင်္သေ့ကျားသစ်စသည်တို့၏ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤထို့၊ ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဘယာနံ၊ ဘေးတို့မှ၊ နဘာယေ၊ မကြော့ရာ၊ ပရခန္ဓိကာနန္ဒါ၊ သဟခန္ဓိကရနစ်ယောက်မှတပါးကုန်သောဗဟိရိကဖြစ်ကုန်သော သူတို့ကိုထည်း၊ နသန္တသေယျ၊ မလန်မကြော့ရာ၊ တေသံ၊ ထိုဗဟိရိဖြစ်ကုန်သောသူ ခြင်္သေ့ကျားသစ်စသည်တို့၏၊ ဗဟုတေရဝါနိ၊ များစွာကြော့မက်ဖွယ်သောအာရုံတို့ကို၊ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်၍ထည်း၊ နသန္တယေ၊ မလန်မကြောက်ရာ၊ အထာပရာနိ၊ ထိုမှတပါးကုန်သော၊ ပရိဿယာနိ၊ ဘေးရန်တို့ကို၊ ကုသလာနုဇေတိ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မကိုရှာသောရဟန်းသည်၊ အဘိသမ္ဘဝေယျ၊ ကောင်းစွာနှိပ်နင်းရာ၏၊ အာတကံပဿေန၊ အနာအထွေဖြင့်၊ ခုဒ္ဒါယ၊ တော်ဖွတ် ခြင်းဖြင့်၊ ဗုဠော၊ ထွေသည် ရှိသော်၊ အဓိဝါသယေယျ၊ သည်းခံရာ၏၊ သီတံ၊ အချမ်းကိုထည်းကောင်း၊ အတုဏှံ၊ အလွန်အပူကိုထည်းကောင်း၊ အဓိဝါသယေယျ၊ သည်းခံရာ၏၊ ဝေဟိ၊ ထိုအနာအစ ရှိကုန်သော အထွေတို့သည်၊ ဗဟုစာ၊ များသောအခြင်း အရာတို့ဖြင့်၊ ဗုဠော၊ ထွေအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည် ရှိသော်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အနောကော၊ အဘိသင်္ခါရ ဝိညာဉ်အစ ရှိသည်တို့၏ အရာ မဟုတ်အောင်ပြု သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ပရက္ကမ၊ အားထုတ်၍၊ ဒဠံ၊ မြဲစွာ၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဝေယျံ၊ ခိုးဝှက်သော သူ၏အဖြစ်ကို၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ ရသာ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ နဘဝေယျ၊ မဆိုရာ၊ သထာဝရာနိ၊ ဝိထာသဝနှင့် တကွကုန်သော အလုံ့ရုံသော သတ္တဝါတို့ကို၊ မေတ္တာယေ၊ မေတ္တာဖြင့်၊ ပဿေဝါ၊ နှံ့စေရာသယျှင်ကတည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ မနုဿော၊ မိမိစိတ်၏၊ အာပိထတ္တံ၊ နောက်သောအဖြစ်ကို၊ ဝိဇညာ၊ သိဌားအံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကဏ္ဍဿ၊ အကုသိုလ်၏၊ ပက္ခောတိ၊ အပင်းတည်းဟူ၍၊ ဝိနောဒယေယျ၊ ပျောက်ရာ၏၊ ကောဓာတိ၊ မာနဿ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းအလွန်မာန်မှု

ခြင်း၏ဝသံ၊ အလိုနိုင်ငံသို့၊ နဂန္တေ၊ မလိုက်ရာ၊ တေသံ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်း၊ အလွန် မာန်မူခြင်းတို့၏၊ မူလမ္ဗိ၊ အဝိဇ္ဇာစသော အမြစ်ပင်စည်ကိုလည်း။ ဗလိ၊ ခွဲစိတ်ပျာလျက်၊ ခညာ၊ တူး၍၊ တိဋ္ဌေ၊ တည်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝိယံဝါပန၊ ချစ်ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ အပ္ပိယံဝါ၊ များခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ဘဝန္တော၊ နှိပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ အဘိ၊ ယုဝေယျ၊ လွန်စွာလျှင်နှိပ်ရာ၏၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပုရက္ခိတွာ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်ကို ပြု၍၊ ကထာ၊ တပီတိ၊ ကောင်းသော ဝီတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိပရိဿယာနိ၊ ဘေးရန်ကင်းသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အရတိ၊ မပွေလျော်ခြင်းကို၊ ဝိက္ခမ္ဘယေ၊ ဝါ၊ ရွာရာသလျှင်ကတည်း၊ သန္တေ၊ ငြိမ်သက်သော၊ သယနမ္ဗိ၊ နေရာ၌၊ သမောထ၊ ပွေလျော်ရာ၏၊ စတုရော၊ လေးပါး၊ ကုန်သော၊ ပရိဒေဝ ဝိဋ္ဌေ၊ မြည်တမ်း၊ ပိုကြွေးအပ်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ သဟေထ၊ သည်းခံရာ၏၊ ကိံ၊ သု၊ အဘယ်သို့၊ အထိဿာမိ၊ စားရအံ့နည်း၊ ကုဝေါ၊ အဘယ်၌မူလည်း၊ အထိဿံ၊ စားရပါအံ့နည်း၊ ဣတ္ထိ၊ ဤညဉ့်၌၊ သယနံ၊ အိပ်ရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခဝတာ၊ ဆင်းရဲစွဲ၊ အဇ္ဈယ၊ ခုလှာလတ္တံ့သောညဉ့်၌၊ ကုဝေါ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝေဿံ၊ အိပ်ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဒေဝ ဝိဋ္ဌေ၊ မြည်တမ်းပိုကြွေးကုန်သော၊ ဧတေဝိတက္ကော၊ ဤလေးပါးကုန်သော ဝိတက်တို့ကို၊ ဝေခေါ၊ ဝေခပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနိကေတစာဓိ၊ တဏှာကင်းသောစွမ်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိနိယေထ၊ ပျောက်ရာ၏၊ သောထိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကာဝေ၊ ဆွမ်းကာလ၌၊ အန္ဓု၊ ဆွမ်းကိုထည်းကောင်း၊ ကာဝေ၊ သင်္ကန်းကာလ၌၊ ဝသနန္ဓု၊ သင်္ကန်းကိုထည်းကောင်း၊ လဒ္ဓါ၊ တရားနှင့်အညီရ၍၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌၊ တောသနတ္ထံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းငှါ၊ မတ္တံ၊ ခံခြင်း၊ သုံးဆောင်ခြင်း ၌အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဧညာ၊ သိရာ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေသု၊ ထိုပစ္စည်းတို့၌၊ ဝုတ္တော၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါမေ၊ ရွာ၌၊ ယထာဓာဓိ၊ စောင့်စည်းသော ဣရိယာပုထံတည်းဟူသောနေခြင်းရှိသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ နုထိတောဝိ၊ သူတစ်ပါးတို့ချုတ်ချယ်နှိပ်စက်ထိပါးအပ်ငြားသော်လည်း၊ ဗရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော ဝါစံ၊ စကားကို၊ နဝဇ္ဇာ၊ မဆိုရာ၊ ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊ အောက်သို့ချသော မျက်လွှာရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပါဒထောထော၊ ခြေလျှပ်ပေါ်သည်လည်း၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဈာနာနုယုက္ကော၊ မဖြစ်သေးသည်ကိုဖြစ်စေခြင်းဖြစ်ပြီးသည်ကိုမှီဝဲသောအားဖြင့်ချွန်နှံ့မပြတ်လုံ့ထပြုသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဗဟု၊ ဇာဂရော၊ များသောနိုးကြားခြင်းရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဥပေက္ခံ၊ စတုတ္ထချွန်ဥပေက္ခာကို၊ အာရဟံ၊ အားထုတ်၍၊ သမာဟိတက္ကော၊ တည်ကြည်

သောမိတ်ရှိသည်။ အသာ၊ဖြစ်ရာ၏။ တက္ကသယဉ္ဇ၊ကမာမိတ်ထက်စသော အပြားရှိသောမိတ်ထက် ထိုမိတ်၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သော ကာမညာစသော အာသာယကို ထည်းကောင်း။ ကုက္ကုပ္ပိယဉ္ဇ၊ ထက်ခြေမပြင်မသက်ထွပ် ခြင်းစသော ကုက္ကုပ္ပကိုထည်းကောင်း။ ဥပန္နိန္ဒေ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဥပန္နာ ယာဒိတိ၊ဥန္နာယံအစရှိသည်တို့သည်၊ဝစိတိ၊စကားတို့ဖြင့်၊ရဒိတော၊စော နနာအပ်သည်၊သမာနော၊ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊အဘိန္ဒေ၊ထို စောနနာကိုနှစ်သက်ရာ၏။ သဗြဟ္မစရိယ၊မြတ်သောသီတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ ဝိလံ၊ဪငှာတံသင်းကဲ့သို့ဆန့်ကျင်ခြင်းကို၊ သံတိန္ဒေ၊ကောင်းစွာပျော်ရာ ၏၊ကုသလံ၊လိမ္မာသောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသောဥပဇာတိကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝါဝံ၊စကားကို၊ပရဗ္ဗေ၊မြွက်ရာ၏။ အတိဝေလံ၊ကာထအပိုင်းအခြားသီလ အပိုင်းအခြားကိုလွန်သော၊ ဝါဝံ၊စကားကို၊ နပရဗ္ဗေ၊မလွတ်ရာ၊ဇနံ၊လူအ ပေါင်းကို၊ ဝါဒဗ္ဗေ၊ဇာတ်ကိုစွဲ၍ဆိုသော စကားအခြံအရံကိုစွဲ၍ဆိုသော စကားဖြင့်၊နစေတယေယျ၊ ဧဝေတနာကိုမဖြစ်စေရာ၊အထာပရံ၊ထိုမှတပါး ထည်း၊သတိမာ၊ထင်သောသတိရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ယေသံ၊အကြင်မြူ တို့ကို၊မိနယာယ၊ပျောက်ခြင်းဆုံးမခြင်းငှါ၊ တိသောသိက္ခာ၊ သုံးပါးသော သိက္ခာတို့ကို၊ထိက္ခေ၊ကျင့်ရာ၏။ ထောကေ၊ထောက၌၊ တာနိရဇာနိ၊ထိုမြူ တို့သည်၊ပဉ္စ၊ရှုပရာဂစသောအားဖြင့် ငါးပါးတို့တည်း၊ယေသံ၊အကြင်ငါး ပါးကုန်သောမြူတို့ကို၊ ဝိနယာယ၊ပျောက်ခြင်းငှါ။ ထိက္ခေ၊ကျင့်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊သိက္ခိတော၊ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ရူပေသု၊ရူပါရုံတို့၌၊သဒ္ဓေသု၊သဒ္ဓါရုံ တို့၌၊အထော၊ထိုမြူ၊ရသေသု၊ရသာရုံတို့၌၊ ဂန္ဓေသု၊ဂန္ဓာရုံတို့၌၊ဖဿေ သု၊ ပေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၌၊ရာဝံ၊ရာဂကို၊ သဟေထ၊သည်းခံနိုင်ရာ၏။ တေသံရ ဇာနံ၊ထိုမြူတို့ကို၊ဝိနယာယ၊ပျောက်ခြင်းငှါ၊ ထိက္ခေ၊ကျင့်သော၊သော သိက္ခေ၊ထိုရဟန်းသည်၊ ဧတေသုခဗ္ဗေသု၊ဤရူပါရုံအစရှိကုန်သော တရား တို့၌၊ ဆန္ဓု၊ဆန္ဒရာဂကို၊ ဝိနေယျ၊ပျောက်၍၊ သတိမာ၊ထင်သောသတိရှိ သည်၊သုဝိမုတ္တမိတ္တော၊ ဆန္ဒရာဂမှကောင်းစွာလွတ်ပြီးသောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ကာဏေ၊သမာဓိ၏ ကာထစသောထိုထိုသို့သောသင့်သော ကာထ၌၊သမ္ဗာ၊ကောင်းစွာ၊ခမ္ဘံ၊သစ်တတရားကို၊ပရိဝိမံသမာနော၊ အနိစ္စ အားဖြင့်နှိုင်းယှဉ်စုံစမ်းထုတ်၊ ဧကောဒိဘူတော၊ တည်ကြည်သောမိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ သောသိက္ခေ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တမံ၊ အလုံးစုံသောမောဟစ သောအဓိကံကို၊ဝိဟနေ၊ ပျောက်ရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ထဂဝါ၊ မြတ်စွာဘု ရားသည်။ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တသုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တသုတ်

သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊ သာရိပုတ္တ ပဉ္စသုတ် ငြိမ်း၏။ စဟုတ္တော၊ လေးခုမြောက်သော၊ အဋ္ဌကဝဂ္ဂေါ၊ အဋ္ဌကဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ထဿ၊ ထိုအဋ္ဌကဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား။ ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတု၊ ဗွံ၊ သိအပ်၏။ ကာဝံ၊ ကာမသုတ်လည်းကောင်း၊ ဂုဟဉ္စ၊ ဂုဟဋ္ဌက သုတ်လည်းကောင်း၊ ဒုပ္ပာစ၊ ဒုပ္ပကသုတ် လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓဉ္စ၊ သုဒ္ဓကသုတ် လည်းကောင်း၊ ပရမာ၊ ပရမဋ္ဌက သုတ်လည်းကောင်း၊ ဇရာစ၊ ဇရာသုတ်လည်းကောင်း၊ မေတ္တေယျာ၊ မေတ္တေယျသုတ်လည်းကောင်း၊ ပသုရောစ၊ ပသုရသုတ်လည်းကောင်း၊ မာဂဏ္ဍိ၊ မာဂဏ္ဍိယသုတ်လည်းကောင်း၊ ပုရာဘေဒနံ၊ ပုရာဘေဒသုတ် လည်းကောင်း၊ ကထဟံ၊ ကထဟာဝါဒသုတ်လည်းကောင်း၊ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗြူဟာနိစ၊ ဂူဠုဗြူဟမဟာဗြူဟသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ပုနဒေဝ၊ တဖန်လျှင်၊ တုဝန္တကံ၊ တုဝန္တကသုတ်လည်းကောင်း၊ အတ္တဒဏ္ဍဝရံသုတ္တံ၊ မြတ်သော အတ္တဒဏ္ဍသုတ်လည်းကောင်း၊ တေနုပုစ္ဆကေန၊ ထိုသာရိပုတ္တပဉ္စသုတ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ သောဇ္ဇဿ၊ တဆဲ့ခြောက်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြင့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဇောနိသုတ္တာနိ၊ ဤတဆဲ့ခြောက်သုတ် တို့သည်၊ အဋ္ဌကဝဂ္ဂိကာ၊ အဋ္ဌကဝဂ်နှင့်စပ်ကုန်၏။

ပါရာယနဝဂ်-

မန္တပါရဂူ၊ ဗေဒင်တို့၏ကမ်းတဘက်အဆုံးသို့ ရောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗာဝရိယပုတ္တားသည်၊ အာကိဉ္စည်၊ ဗလိဗေဒင်မရှိသောအဖြစ်ကို၊ ဗဒ္ဓယာနော၊ တောင့်ယသည်ဖြစ်၍၊ ကောသလသနံ၊ ကောသလတိုင်းသူတို့၏၊ ရမ္မာ၊ နှလုံးမွေ့တျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပုရာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဒက္ခိတာပထံ၊ ဝင်္ဂီမြစ်ကြီး၏ ထောင်ဘက်ဖြစ်၍ ဒက္ခိတာပထမည်သော တိုင်းသို့၊ အာဂမာ၊ လာပြီ။ ၊ သောဗြဟ္မဏော၊ ထိုဗာဝရိယပုတ္တားသည်၊ အထကဿစ၊ အထကတိုင်း၏လည်းကောင်း၊ မုဠကဿစ၊ မုဠကဿတိုင်း၏လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ သမာသန္ဓေ၊ နီးသော၊ ဝိသယေ၊ အရပ်၌၊ ဂေါဝာဝရိကုဏေ၊ ဂေါဝရိမြစ်ကမ်းနား၌၊ ဥဇ္ဇေနစ၊ ဆွမ်းခံသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပလေနစ၊ တောသစ်မြစ်သစ်သီးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝသိ၊ နေပြီ။ ၊ တဿေဝ၊ ထိုမြစ်ကမ်းကိုသာလျှင်၊ ဥပနိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍၊ ဝိပုဏော၊ ငြိန်ငြောကြီးကျယ်သော၊ ဝါမောစ၊ ရွာသည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ တ

တော၊ ထိုရွာမှ၊ ဇာတောန၊ ဖြစ်သော၊ အာယောန၊ အခွန်ဖြင့်၊ မဟာယဉ္ဇံ၊ ပေး
ကမ်းခြင်းတည်းဟူသော ယစ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အကပ္ပယိ၊
ပြုပြင်စီရင်ပြီ၊ မဟာပဉ္ဇံ၊ ပေးကမ်းခြင်း တည်းဟူသော ယစ်ကို၊ ယ
ဇိက္ခာန၊ ပူဇော်ပြီး၍၊ ပုန၊ တာဘန်၊ အသာခံ၊ နေရာသင်ခမ်းကို၊ သောဗြာ
ဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ပါရိသိ၊ ဝင်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုဗာဝရိယ ပုဏ္ဏား
သည်၊ ပရိဋ္ဌမိ၊ ဝင်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗိပုစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ အညော၊ တပါး
သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အာဂစ္ဆိ၊ ထာပြီ၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊
ဥပ္ပန္နုပါဒေါ၊ ခရီးသွားသဖြင့် ထိခိုက်သောကြောင့်၊ တသိတော၊ လာဘ်
ဖြင့်တောင့်တမက်မော၏၊ ပကံဒန္တော၊ ညွှန်ကပ်သော သွားရှိ၏၊ ရဇထိ
ရော၊ ရှုဖြင့်ဖြမ်းသောဦးခေါင်းရှိ၏၊ သောစ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်ထည်း၊ နံ၊ ထို
ဗာဝရိယ ပုဏ္ဏားသို့၊ ဥပသကံမ္မ၊ ကပ်၍၊ ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော
ယစ်ပူဇော်သောဝတ္ထုတို့ကို၊ ယာစတိ၊ တောင်း၏၊ ဗာဝရိ၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏား
သည်၊ တမေနံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာသနေန၊ နေရာဖြင့်၊ နိမန္တယိ၊
ဘိတ်ပြီ၊ သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာကိုထည်းကောင်း၊ ကုသလဉ္စ၊ အနာမရှိသည်ကို
လည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြေဝိ၊ ခိုပြီ၊ ယံ
ဒေယျဓနံ၊ ယာဒေယျဓမ္မော၊ အကြပ်ပေးအပ်သောဝတ္ထုသည်၊ မမ၊ ငါ့အား
စေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ရှိခဲ့သော်၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊
တောသင်အား၊ ဒေယျံ၊ ပေးရာ၏၊ သဗ္ဗံသဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ သောဒေယျ
ဓမ္မော၊ ထိုပေးအပ်သောဝတ္ထုကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝိဿန္တိတံဝိဿန္တိတော၊
စွန့်အပ်ပြီ၊ ဗြာဟ္မော၊ ပုဏ္ဏား၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အနုဇာနာယိ၊ ခွင့်ပြုထော၊ မေ၊ ငါ့အား
ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာတို့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကား
ကို၊ ဗာဝရိ၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏားသည်၊ အဗြေဝိ၊ ခိုပြီ၊ ယာစမာနဿ၊ တောင်းသော၊
မေ၊ ငါ့အား၊ ဘဝံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏားသည်၊ သစေနာနုပဒေသတိ၊ အကယ်၍မ
ပေးအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မပေးသည်ရှိသော်၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြေ
သောနေ့၌၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ရဒ္ဓါ၊ ဦးထိပ်သည်၊ သတ္တဝေ၊ ခုနစ်ရက်၊ ပထတု၊
ကွဲစသတည်း၊ ကုဟကော၊ ပတ္တားတတ်သော၊ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပု
ဏ္ဏားသည်၊ အဘိသင်္ခါ၊ ရေတွာ၊ ပတ္တားသည်ကိုပြုပြင်၍၊ သေရံ၊ ကြောက်
ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောစကားကို၊ ပကိတ္တယိ၊ ကြားပြီ၊ ဗာဝရိ၊ ဗာဝရိပု
ဏ္ဏားသည်၊ တသဗြာဟ္မဏဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ တံစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သု
တွာ၊ ကြား၍၊ ဒုက္ခိတော၊ နှလုံးဆင်းရဲခြင်းရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ သော။
ထိုဗာဝရိပုဏ္ဏားသည်၊ သော ကသလ္လသမပ္ပိတော၊ သောကထည်း၊ ခူသော

မြားပြောသည့်နှစ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနာဟာရော၊ အာဟာရကိုမစားသည်ဖြစ်၍၊ ဥသုဿတိ၊ အလွန်ခြောက်တတ်၏။ အထောပိ၊ ထိုမှတစ်ပါးထည်း၊ ဝေဝိတ္တဿ၊ ဤသို့ပိုးရိပ်ထောက်တိုသောဗာဝရိပုဏ္ဏား၏မနော၊ စိတ်သည်၊ ဝျားနား၊ ဝျားနွံ၊ နရမတိ၊ မမွေ့လျော်၊ အတ္တကာမိနိ၊ မိမိအကျိုးကိုအလိုရှိသော၊ ဒေဝတာ၊ နေရာသစ်င်း၌ စောင့်သောနတ်သည်ပင်လျှင်၊ ဥတြတ္တံ၊ ထိတ်လန့်ထသော၊ ဒုက္ခိ၊ နှလုံးဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ တံဗာဝရိ၊ ထိုဗာဝရိပုဏ္ဏားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥပသင်္ကမ္ပ၊ ကပ်၍၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အပြိ၊ ဆိုပြီ။ ။ တောတိ၊ အိုရှင်ရသော်၊ သော၊ ပြောဟူသော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ကုဟတော၊ ပတ္တားတတ်၏။ ဝနတ္ထိကော၊ ဥစ္စာဖြင့်အလိုရှိ၏။ မုဒ္ဒနိစ၊ ဦးထိပ်၌ထည်းကောင်း။ မုဒ္ဒါတိပါတေစ၊ ဦးထိပ်ကိုလျှင်စွာချခြင်း၌ ထည်းကောင်း။ ဥာတံ၊ ထိုသောဥာတံသည်၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ။ တောတိ၊ အိုဗာဝရိယ၊ စရဟိ၊ အကယ်၍၊ တံ၊ ထိုမုဒ္ဒမုဒ္ဒါတိပါတကို၊ ဇာနာတိ၊ သိအံ၊ ပုစ္ဆိတော၊ ငါမေးအပ်သော၊ တံ၊ သင်သည်၊ တံ၊ မုဒ္ဒဉ္စ၊ ထိုမုဒ္ဒကိုထည်းကောင်း၊ တံ၊ မုဒ္ဒတိပါတဉ္စ၊ ထိုမုဒ္ဒါတိပါတကိုထည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါအား၊ အက္ခာတိ၊ ဖြေကြားသော၊ တဝ၊ သင်၏။ ဝစော၊ စကားကို။ သုတော၊ မနာကုန်အံ့၊ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ ဒေဝတာ၊ နေရာသစ်င်း၌ စောင့်သောနတ်သည်၊ အပြိ၊ ဆိုပြီ၊ ဒေဝတေ၊ နတ်၊ သုတာ၊ နာထော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇေတံ၊ ဤမုဒ္ဒမုဒ္ဒါတိပါတကို၊ နဇာနာမိ၊ ငါမသိ၊ ဧတ္ထ၊ ဤမုဒ္ဒမုဒ္ဒါတိပါတ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥာတံ၊ ဥာတံသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ကိ၊ သင့်စွာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤသောက၌၊ ဇနာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ မုဒ္ဒမုဒ္ဒါတိပါတေဝ၊ ဦးထိပ်ဦးထိပ်ကိုလျှင်စွာချခြင်း၌ သာလျှင်၊ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဒေဝတေ၊ နတ်၊ အထ၊ စင်စစ်၊ အတ္ထိ၊ ပထဝိမဏ္ဍဏေ၊ ထိုမြေအပြင်၌၊ မုဒ္ဒဉ္စ၊ မုဒ္ဒကိုထည်းကောင်း၊ မုဒ္ဒါတိပါတဉ္စ၊ မုဒ္ဒါတိပါတကိုထည်းကောင်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ စရဟိ၊ အကယ်၍၊ ဇာနာတိ၊ သိအံ၊ တံ၊ ထိုမုဒ္ဒမုဒ္ဒါတိပါတကို၊ မေ၊ ငါအား၊ အက္ခာတိ၊ ဖြေကြားသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗာဝရိ၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ။ ဩက္ကာကရာဇဿ၊ ဩက္ကာကရာဇ်မင်း၏။ အပစ္စော၊ မပြတ်သောအနွယ်ဖြစ်စေသော၊ သက္ခယုတ္တော၊ သင်္ကတိမင်းသားသည်၊ ကပိလဝတ္ထု၊ မှာ၊ ကပိလဝတ်အမည်ရှိသော၊ ပုရာ၊ ပြည်မှ၊ နိက္ခန္ဓော၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ယောကနာယကော၊ ယောက၏ အကြီးအကဲဖြစ်တော်မူ၏။ ပဘံကရေ၊ ပညာဟူသောအရောင်ကိုပြုတတ်၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ပြောဟူသော၊ ပုဏ္ဏား၊ သောသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသောထရားတို့၏။ ပါရဂူ၊ အဆုံးအပြီးသို့

ရောက်၏။ သဗ္ဗာဘိညာဗယံပုတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသော အဘိညာဏ်ခပ်သိမ်း
 သောဗိုလ်သို့ရောက်၏။ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ အလုံးစုံသောစာရားတို့၌၊ စက္ခုမာ၊ မြင်
 တတ်သော ပညာစက္ခု၊ သမန္တစက္ခု၊ ရှိတော်မူ၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ သဗ္ဗကမ္မက္ခယံ၊ အလုံးစုံသောကံ၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ ဥ
 ပဒိက္ခယော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောဥပဒိက္ခိ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိမုတ္တော၊
 အာရုံပြု၍ဖြစ်သဖြင့်လွတ်သောစိတ်ရှိတော်မူ၏။ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောပညာ
 မျက်စိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောဘဂဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောကော၊
 ယောက၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီးတွံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆာ
 န၊ သွား၍၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုရားကို၊ ပုစ္ဆ သု၊ မေးတော်မူလော့၊ သောဘဂ
 ဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ တံ၊ ထိုရုဒ္ဓရုဒ္ဓါတိပါထကို၊ ဗုဓက
 ရိသတိ၊ ကြားထတ္ထံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နေရာသင်္ဃန်းစောင့်သောနတ်
 သည်။ အာဟ၊ ချီ၏၊ ဗာဝရိ၊ ဗာဝရိပုစ္ဆာသွားသည်။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူသော၊ ဝ
 စော၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ထက်ကြွသော စိတ်ရှိသည်။ အဟု၊
 ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုဗာဝရိပုစ္ဆာအား၊ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ထန္တ
 ကော၊ ခေါင်းပါးခြင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီးဝိပုလံ၊ ပြန်ပြောသော၊ ဝိတိစ၊ ဝိတိ
 ကိုထည်း၊ ထာဝရ၏။ သောဗာဝရိ၊ ထိုဗာဝရိပုစ္ဆာသွားသည်။ အတ္တမနေော၊ နှစ်
 သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ထက်ကြွသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝေ
 ဒဇာတော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ တံဒေဝတံ၊ နေရာသင်္ဃန်းစောင့်သော နတ်ကို၊
 ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ယောကနာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထမဗ္ဗိ၊ အထယ်
 မည်သော၊ ဂါမေဝါပန၊ ရွာ၌ထည်းကောင်း၊ နိဂမေဝါပန၊ နိဂုံး၌ထည်း
 ကောင်း၊ ဇနပဒေဝါပန၊ ဇနပုန်၌ထည်းကောင်း၊ ဝသတိ၊ နေသနည်း၊ ယတ္ထ၊
 အကြင်ရွာနိဂုံးဇနပုန်သို့၊ ဂစ္ဆာန၊ သွား၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နိပဒုတ္တမံ၊ လူ
 နတ်တို့ထက်မြတ်သော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿေ၊ များမြင်ရကုန်
 အံနည်း၊ တံ၊ ထိုရွာနိဂုံးဇနပုန်ကို၊ တံ၊ သင်သည်။ အာစိက္ခ၊ ဖြေကြားလော့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဗဟုတပညော၊ ကြီးကျယ်သော ပညာရှိထ
 သော၊ ဝရဘုရိမေဓသော၊ မြတ်သောမြေကြီးကဲ့သို့ပြန့်ပြောသော ပညာရှိ
 ထသော၊ ဝိရဓော၊ ကင်းသောအဦးရှိထသော၊ ရုဒ္ဓိတိပါတယံ၊ ရုဒ္ဓကိုလျှင်
 စွာချခြင်းကို၊ ဝိဒ္ဓ၊ သိတတ်သော၊ နရာသဘော၊ လူတို့၏ အမြတ်အာသဘ
 ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကောသလမန္ဒုရေ၊ ကော
 သလမင်း၏နေရာဖြစ်သော၊ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နေရာသင်္ဃန်းစောင့်နတ်သည်။ အာဟ၊ ချီ၏။ တ

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

တော၊ ထိုနေောင်မှ၊ ဗာဝရီ၊ ဗာဝရီပုဏ္ဏားသည်၊ မန္တပရဂေ၊ ဗေဒင်တို့၏ ကမ်းအဆုံးသို့ ရောက်ကုန်သော၊ သိသေ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏားတပည့်တို့ကို၊ အာမန္တယိ၊ ခေါ်၏၊ မာဏဝါ၊ လှလင်တို့၊ ဇေယ၊ ထာကုန်လော၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အက္ခိသံ၊ ကြားအံ့၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ သုကာထ၊ နာကုန်လော၊ ယဿဗုဒ္ဓဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ လောကောလောကန္တံ၊ ယောပါတုဘာဝေါ၊ အကြင်ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ လောကောလောကန္တံ၊ သောပါတုဘာဝေါ၊ ထိုထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ အဘိဏ္ဍသော၊ များသောအားဖြင့်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏၊ သောသမ္မုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယခု၊ လောကမ္ပိ၊ လောကန္တံ၊ ဥပ္ပန္နောဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝိသုတော၊ ကျော်စော၏၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂတိန္နာ၊ သွား၍၊ ဗ္ဗိပုဒုတ္တမံ၊ လူနတ်တို့ထက်မြတ်သော၊ တံသမ္မုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ပဿဂေါ၊ ရှုကြည့်ချေကုန်လော၊ ဇ္ဇတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တယိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဆရာပုဏ္ဏား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဒိသ္မာနံ၊ မြင်၍၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍၊ ကထံစရဟိ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ ဇာနေရ၊ သိရကုန်အံ့နည်း၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇာနေရ၊ သိရကုန်၏၊ အဇာနတံ၊ အာနန္ဒာနံ၊ မသိကုန်သော၊ နော၊ ငါတို့အား၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ပဗြူဟိ၊ ဟောလော၊ ဇ္ဇတိ၊ ဤသို့၊ တေသိဿာ၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဈျောက်ကြကုန်၏၊ ဟိပါကဗ္ဗံ၊ ကရောမိ၊ ငါထင်စွာပြုအံ့၊ မန္တယု၊ ဗေဒင်တို့၌၊ ဗ္ဗိက္ခိံ၊ သာနိ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာ၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ ယောဂျားမြတ်၏ လက္ခဏာတို့သည်၊ အာဂတာနိ၊ လာကုန်သည်မဟုတ်ကုန်လော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သမတ္တသမတ္တာနိ၊ အပြည့်အစုံကုန်သော၊ တာနိလက္ခဏာနိ၊ ထိုလက္ခဏာတို့ကို၊ အနုပုဗ္ဗသော၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဗျက္ခာတာဗျက္ခာတာနိ၊ ကြားအပ်ကုန်ပြီ၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ ဂက္ကေသု၊ ကိုယ်တို့၌၊ တောနိမဟာပုရိသလက္ခဏာ၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ ယောဂျားမြတ်၏လက္ခဏာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဧဒေယေဝ၊ နှစ်ပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂတိယော၊ ပြီးခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဂတိ၊ ပြီးခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အာဂါရံ၊ အိပ်၌၊ သစေအဏ္ဏာဝသတိ၊ အကယ်၍နေအံ့၊ ဇေံသတိ၊ ဤသို့နေသည့်ရှိသော်၊ ဣဝံပထဝိံ၊ သရဒ္ဓရာဇေးဝင်း အပိုင်းအခြားရှိသော ဤမြေကြီးကို၊ အဒဏ္ဍောန၊

ပါရာယနဝဂ်၊

ဒဏ်မရှိသဖြင့်၊ အသတ္တေန၊ လက်နက်မရှိသဖြင့်၊ ဝိဇေယျ၊ အောင်၍၊ အနုသာ
သတိ၊ ဆုံးမ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဂါရာ၊ အိပ်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊
အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းတောင်၌၊ သဝေပဗ္ဗဇတိ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုအံ့၊ ဧဝံ
သတိ၊ ဤသို့ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ ဝိဝေုန္တဒေါ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသောကိလေ
သာဟူသော အရိုးရှိသော၊ အရဟာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊
အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ။
ဘောဇန္တော၊ ဗြာဟ္မဏ၊ အိုပုဏ္ဏားတို့၊ ဇာတိ၊ ငါ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
ဂေါတ္တဉ္စ၊ အမျိုးအနွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ လက္ခဏာ၊ လက္ခဏာကျမ်းကို
လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေ၊ ငါ့လေ့ကျက်အပ်သောဗေဒင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အပဒေ၊ တပါးကုန်သော၊ သိသော၊ ငါ့တပည့်တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ မုဒ္ဓံ၊ ဦးထိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ မုဒ္ဓါတိ၊ ပါတဉ္စ၊ ထိုဦးထိပ်ကိုလျှင်
စွာချခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣမေသတ္တပဉ္စေ၊ ဤခုနစ်ပါးသောအမေးတို့
ကို၊ မနုသာယေ၊ ဝ၊ မိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ပုန္တိ၊ မေးကုန်
လော၊ အနာဝရဏဒဿာပီ၊ အပိတ်အပင် မရှိအလုံးစုံကို မြင်ပြီးသော၊
ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဒိဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ မနုသာ၊ မိတ်
ဖြင့်၊ ပုန္တိတေ၊ မေးအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စေ၊ ပုစ္ဆာတို့ကို၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊
ဝိဿန္တတိ၊ ဖြေလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗာဝဓိ၊ ဗာဝဓိပုဏ္ဏားသည်၊ သိသော၊
တပည့်တို့ကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ။ အဇိတော၊ အဇိတလည်းကောင်း၊ ဣဿ
မေတ္တေယျော၊ ဣဿမေတ္တေယျ လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏကော၊ ပုဏ္ဏက
လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ မတ္တဂုဓ၊ မတ္တဂုလည်းကောင်း၊ ခေ
တကော၊ ခေတကလည်းကောင်း၊ ဥပသိင်္ဂေါ၊ ဥပသိင်္ဂလည်းကောင်း၊
နန္ဒော၊ နန္ဒလည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ဟေမကော၊ ဟေမကလည်း
ကောင်း၊ တောဒေယျကပ္ပ နုဘယော၊ တောဒေယျ ကပ္ပနှစ်ယောက်တို့
လည်းကောင်း၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသော၊ စတုကဏ္ဍိ၊ စတုကဏ္ဍိလည်း
ကောင်း၊ ဘဒ္ဒိဘဒ္ဒိ၊ ဘဒ္ဒိဘဒ္ဒိလည်းကောင်း၊ ဥဒယော၊ ဥဒယလည်း
ကောင်း၊ ပေါသော၊ ပေါသော၊ ပေါလပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ မေဝာပီ၊
ပညာရှိသော၊ မောဗာ၊ မောဗာ၊ မောဗာလည်းကောင်း၊ မဟာဣသိ၊ ကြီး
မြတ်သော၊ ခုသေ့ဖြစ်သော၊ ဝိဂိယေဝံ၊ ဝိဂိယလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သ
ဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပစ္စေကဂဏီ၊ အသီးသီးသောဂိုဏ်းရှိကုန်သော၊
သဗ္ဗထောကဿ၊ အလုံးစုံသောလူအား၊ ဝိသုကာ၊ ကျော်စောကုန်ထသော၊
ဈာယံ၊ ဈာန်ရှိကုန်ထသော၊ ဈာနရတ၊ ဈာန်၌ မြေ့လျော်ကုန်ထသော၊ ဝိရာ၊

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပညာရှိကုန်ထသော၊ ပုဗ္ဗဝါသနဝါသိတာ၊ ရှေး၌ကောင်းမှုဝါသနာဖြင့်ထံ
အပ်ကုန်ပြီးထသော၊ သိသော၊ ဟပည့်ဖြစ်သော၊ သောဠုင်ဖြောဟူတာ၊ တ
ဆဲ့ခြေခံယောက်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဗာဝရိဿ၊ ဗာဝရီ၏၊ ဝစောဝစနံ၊
စကားကို၊ သုတ္တ၊ ဩစာဝရိ၊ ထိုဗာဝရီကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသိုးကုန်
ပြီး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ လကျာရစ်ထည်သည်ကို၊ ကတွာစ၊ ပြုကုန်ပြီး၍၊ ဇေဒုဇိနဓ
ရာ၊ ဆံကျစ်သစ်နက်ရေကိုဆောင်ကုန်လျက်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောရသေ့တို့
သည်၊ ဥတ္တရာမုခါ၊ ဥတ္တရာပထတိုင်းသို့ရှေးရှုကုန်လျက်၊ ပဏ္ဏာမံ၊ ဖဲထေ
ကုန်၏။ တေဇဒိုလာ၊ ထိုဆံကျစ်ထုံးသောရသေ့တို့သည်၊ မူဠကဿ၊ မူဠက
မင်း၏၊ ပတိဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာဖြစ်သော၊ အဟိံသတိ၊ အဟိံ သတိအမည်ရှိ
သော၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်ရာဖြစ်သော၊ ဝရိဝံ၊ ရှေးမြို့သို့၊ ပဝိဋ္ဌာ၊
ဝင်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုမှ၊ ဥဇ္ဈေနိစာပိ၊ ဥဇ္ဈေနိမြို့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေါဒေဠု၊
ဝေါဒေဠုမြို့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝေဒိသဠု၊ ဝေဒိသုမြို့သို့လည်းကောင်း၊ ဝန
သဂ္ဂယံ၊ ဝနသအမည် ရှိသော မြို့သို့လည်းကောင်း၊ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်၏၊
ကောသမ္ပဗ္ဗာပိ၊ ကောသမ္ပိမြို့သို့ လည်းကောင်း၊ သာကေတံ၊ သာကေတမြို့
သို့လည်းကောင်း၊ တတော၊ ထိုသာကေတမှ၊ ပုရုတ္တမံ၊ ရှေးမြို့ဖြစ်သော၊
သာဝတ္ထိဠု၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့လည်း၊ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသာဝတ္ထိ
မြို့မှ၊ သေတဗျဠု၊ သေတဗျမြို့သို့လည်းကောင်း၊ ကပိလဝတ္ထုဠု၊ ကပိလဝတ်
မြို့သို့လည်းကောင်း၊ ကုသိနာရဠုမန္ဒိရံ၊ ကုသိနာရုံပြည်သို့ လည်းကောင်း၊
ပါဝဠတော ဝံနဂရံ၊ သုံးဆောင်ရာဖြစ်သော ပါဝါပြည်သို့ လည်းကောင်း၊
ဝေသာထီစ၊ ဝေသာထီပြည်သို့လည်းကောင်း၊ မာဂဓံပုရံ၊ ရာဇပြိုဟ်ပြည်
သို့လည်းကောင်း၊ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်၍၊ ရမ္မဏီယံ၊ နှစ်သက်အပ်ထသော
မနောရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ဘွယ်ရှိသော၊ ပါသာဏစေတီယဠု၊ ပါသာဏ
စေတီတောင် သို့လည်း၊ အာရုဟုံ၊ တက်ကုန်၏၊ တသပိသော၊ ရေထိပ်
သော သူသည်၊ သိတံ၊ အေးသော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အဘိကင်္ဂါတိ ဣဝံ၊
သောက်ခြင်းငှါအလိုရှိသကဲ့သို့၊ ဝါဏီဇော၊ ကုန်သည်သည်၊ မဟာလာဘံ၊
များသော ဘဏ္ဍာဥစ္စာရခြင်းကို၊ အဘိပဋ္ဌယတိဣဝံ၊ အလွန်တောင့်တသ
ကဲ့သို့၊ စာဋာဘိတတော၊ နွေလအပူဖြင့်ပူသောသူသည်၊ သာယံ၊ အရိပ်ကို၊ အ
ဘိကင်္ဂါတိဣဝံ၊ အလွန်အလိုရှိသကဲ့သို့၊ တေဇဒိုလာ၊ ထိုရသေ့တို့သည်၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိပဋ္ဌယမာနာ၊ အလွန်တောင့်တကုန်လျက်၊ လု
ရိတာ၊ အလျင်တသောဖြစ်ကုန်၍၊ ပဗ္ဗတံ၊ ပါသာဏစေတီ အမည်ရှိသော
တောင်သို့၊ အာရုဟုံ၊ တက်ကုန်၏၊ သိဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၊ ဝနေ၊ တော၌၊ နဒ

တိဏ္ဍဝါဟောသံသကဲ့သို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝ ခြိသမယေ၊ ထိုကာ
လ၌၊ ဘိက္ခုသံဃာပုဂ္ဂိုလ်တော်၊ ရဟန်းအပေါင်း၏ ရှေးရှုမြင်တော်မူလျက်၊
တိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝေဠု၊ ထရားကို၊ ဝေဒသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဇီ
တော၊ အဇီတသည်၊ ဇိတရံ၊ ခပ်သိမ်းသောအရောင်တို့ကို အောင်သော
အရောင်ရှိထသော၊ ဘာဏုခံ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ ပန္နရသေ၊ ထဆဲငါးရက်
မြောက်သောနေ့၌၊ ပရိပုဏ္ဏံ ပြည့်ခြင်းသို့၊ ဥပဂတံ၊ ရောက်သော၊ စန္ဒယ
ထာ၊ လကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီး ။
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုထုရား၏၊ ဂတ္ထေ၊ ကိုယ်ဘော်၌၊ ပရိပူရံ၊ ပြည့်
သောလက္ခဏာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိယုဇ္ဇမာနေ၊ ရံစမ်းနှိုင်းယှဉ်လျက်၊ ဧကမ
န္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတော၊ ရက်လျက်၊ ပဉ္စေ၊ အမေးတို့
ကို၊ မနေ့မနေ့၊ စိတ်ဖြင့်၊ အပုစ္ဆထ၊ မေးလေ၏၊ အာဒိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဇေဉံ
ငါတို့ဆရာ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူလော့၊ အဿ၊ ထိုငါတို့ဆ
ရာ၏၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာကို၊ မန္တေ၊ သု၊ ဗေဒင်တို့၌၊ ပါရ
မိံ၊ အပြီးသို့ရောက်သည်ကို၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ငါတို့ဆရာပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ ကတိ၊
အဘယ်မျှထောက်သောတပည့်အပေါင်းကို၊ ဝါစေတိ၊ သင်သနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဣမေပဉ္စေ၊ ဤအမေးတို့ကို၊ မနေ့၊ စိတ်ဖြင့်၊ အပုစ္ဆထ၊ မေးလေ၏၊
အဿ၊ ထိုသင်တို့ဆရာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာယု၊ အသက်သည်၊ ဝိသဝဿသထံ၊
ထရာနှစ်ဆယ်တည်း၊ သောစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း၊ ဂေါတ္ထေန၊ အနွယ်
အားဖြင့်၊ ဗာဝရိ၊ ဗာဝရိတည်း၊ အဿ၊ ထိုဗာဝရိ၏၊ ဂတ္ထေ၊ ကိုယ်၌၊ လက္ခ
ဏလက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ သော၊ ထိုဗာဝ
ရိသည်၊ တိဏ္ဍံ၊ ဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊ အပြီးသို့ရောက်၏၊ ဇက္ခ
ဏေစ၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာကျမ်း၌လည်းကောင်း၊ သနိဗာဏ္ဍု၊ သကေဓု
ထေ၊ နိဗာဏ္ဍု၊ ကျမ်းကေဓု၊ ဘကျမ်းနှင့်တကွသော၊ ဣတိဟာသေစ၊ ရယ်
ရှင်မှုအထတ်၌လည်းကောင်း၊ ဧတေသုစ၊ ထိုအထတ်တို့၌လည်း၊ ပါရဂူ၊
အပြီးသို့ရောက်၏၊ ပဉ္စသထာနိ၊ တပည့်ငါးရာတို့ကို၊ ဝါစေတိ၊ သင်၏၊ သဒ္ဓ
ဓမ္မေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဗေဒင်သုံးပုံဟူသောဓမ္မ၌၊ ပါရမီံ ဂတော၊
ပါရမီအထွတ်အထိပ်သို့ရောက်၏၊ နုရုတ္တမ၊ လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသောအ
ရှင်၊ လက္ခဏာနံ၊ သုံးပါးကုန်သောလက္ခဏာတို့၏၊ ဝိတ္ထာရံ၊ သရုပ်အကျယ်
ကို၊ ပဝိစယ၊ ရွေးစိစစ်ပါသော၊ ဗာဝရိဿ၊ ဗာဝရိ၏၊ ဂတ္ထေ၊ ကိုယ်၌၊ တာနိ
တိဏ္ဍိ၊ ထိုသုံးပါးသောလက္ခဏာတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်လက္ခဏာတို့
နည်း၊ ယမ္မိ၊ အကြင်လက္ခဏာ၌၊ မနေ့ကင်္ခါယိတံ၊ စိတ်၏ယုံမှားခြင်းသည်၊

အဟု၊ ဖြစ်၏။ တံကင်္ခိယံ၊ ထိုစိတ်ဖြင့် ယုံမှားအပ်အလိုရှိအပ်သောလက္ခ
 ထာကို၊ ပကာသေဟိ၊ ထင်စွာပြုထော၊ သောဗာဝဓိ၊ ထိုဗာဝဓိသည်၊ ဇိဝှါယ
 ယျာဖြင့်၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ သာဒေတိ၊ ဖုံးထွမ်းနှိုင်း၏။ အဿ၊ ထိုဗာဝဓိ၏၊ ဘမု
 ကန္တရေ၊ မျက်မှောင်ကြား၌၊ ဥက္ခာ၊ မွှေးရှင်သည်၊ ဇာယတိ၊ ပေါက်၏။ ကော
 သောဟိတံ၊ အအိပ်ဖြင့်ဖုံးထွမ်းအပ်သော၊ ဝတ္ထဂုပ္ပံ၊ အင်္ဂါဇာတ်သည်၊ အတ္ထိ
 ရှိ၏။ မာဏဝ၊ လှောင်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ တေသံတိတ္ထံ၊ ထိုသုံးပါးသောလက္ခဏာတို့
 ၏၊ ဝိတ္ထာရံ၊ အကျယ်သရုပ်ကို၊ ဇာနာဟိ၊ သိ၏လော၊ ၊ တံဝုန္တံ၊ ထိုအမေး
 ကိုလည်း၊ အသုဏန္တာ၊ မကြားသည်ဖြစ်၍၊ ဝိယာကတေ၊ ထုရားဖြေအပ်
 ကုန်ပြီးသော၊ တေစပဉ္စေ၊ ထိုအမေးတို့ကိုလည်း၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သဗ္ဗော
 ဇေနာ၊ အလုံးစုံသော လူအပေါင်းသည်၊ ဝေဒဇာတော၊ ဖြစ်သောဝမ်း
 မြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကတဉ္စတိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော လက်အုပ်ချိုခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစိန္တေသိ၊ အထူးထူးထိုမှဤမှကြံ၏။ ကိ၊ ဝိစိန္တေသိ၊ အဘယ်
 သို့အထူးထူးထိုမှဤမှကြံသနည်း။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝုန္တိတေ၊ မေးအပ်ကုန်
 သော၊ ပဉ္စေ၊ အမေးတို့ကို၊ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေသလော၊ ကောနု၊ အဘယ်သူ
 သည်၊ ဝုန္တိတိ၊ မေးသနည်း၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သော်လည်း၊ ဝုန္တိတိနု၊ မေးသ
 ထော၊ ဗြာဟ္မဝါ၊ ဗြာဟ္မာသော်လည်း၊ ဝုန္တိတိနု၊ မေးသလော၊ သုခံပတိ၊ သု
 ဇာတထင်ဖြစ်သော၊ ဣန္ဒောဝါပိ၊ သိကြားသော်လည်း၊ ဝုန္တိတိနု၊ မေးသ
 ထော၊ ကံ၊ အဘယ်မည်သောဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တေ၊ ဤပြဿနာစကားကို၊ ပဋိဘာ
 သတိ၊ ဟောသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိစိန္တေသိ၊ အထူးထူးထိုမှဤမှကြံ၏။ မုဒ္ဒ
 စ၊ ဦးထိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ မုဒ္ဒါတိပါတဉ္စ၊ ဦးထိပ်ကို ယှဉ်စွာချခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဗာဝဓိ၊ ဗာဝဓိဝုန္တားသည်၊ ပရိဝုန္တိတိ၊ မေး၏။ ဣသေ၊ ထု
 ရားရှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ တံ၊ ထိုရခွမုဒ္ဒတိပါတကို၊ ဗျာကရော
 ဟိ၊ ဖြေကြားခြင်းကိုပြုလော၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ကင်္ခိ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ဝိနေ
 ယျ၊ ဖျောက်လော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌မထိခြင်းအဝိဇ္ဇာသည်၊ မုဒ္ဒါ၊
 သံသရာ၏ ဦးထိပ်တည်း၊ သဒ္ဓါသတိသမာဓိတိ၊ သဒ္ဓါသတိသမာဓိတို့နှင့်
 ကောင်း၊ ဆန္ဒဝိရိယေန၊ ကတ္တု၊ ကမုတာဆန္ဒသဗ္ဗာဝါယမနှင့်လည်းကောင်း၊
 သံယုတ္တာ၊ ယှဉ်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာတည်းဟူသောဝိဇ္ဇာသည်၊
 မုဒ္ဒါတိပါတိနိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော ဦးထိပ်ကိုယှဉ်စွာချတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ဝိဇ္ဇာနာဟိ၊ သိလော၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မာဏပေါ၊ အဇိတ
 လှောင်သည်၊ မဟတာ၊ မြတ်သော၊ ဝေဒေန၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗန္တု
 တ္တာ၊ သောက်ပုံခိုင်စေပြီး၍၊ ကေသံ၊ လက်ဝဲထောက်ပံ့ထက်၌၊ အဇိနံ၊

ပါရာယနဝဂ်၊

သစ်နက်ရေကို။ ကတော၊ တင်သည်ကိုပြု၍၊ ပါဒေသုဇြေတို့၌၊ သိရသာ၊ ဦး
 ဖြင့်၊ ပတိ၊ ဝပ်၏။ စက္ခုမာ၊ ပညာမျက်စိရှိတော်မူသော၊ မာရိသ၊ ဘုရားရှင်၊
 ဗာဝရိဖြာဟူသော၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏားသည်၊ သိသောဟိ၊ တပည့်တို့နှင့်၊ သဟ၊
 တကွ၊ ဥဒဂ္ဂဗိက္ကော၊ တက်ကြွသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနေော၊ ဝမ်း
 မြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘောထော၊ အရှင်၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုး၏။ ။
 သိသောဟိ၊ တပည့်တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဗာဝရိဖြာဟူသော၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏား
 သည်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ မာဏ၊ လူ
 လင်၊ တုံဝါပိ၊ သင်သည်သည်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ထော၊ စိရုံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဇီဝါဟိ၊ အသက်ရှည်ထော၊ ဗာဝရိသစ၊ ဗာဝ
 ရိ၏လည်းကောင်း၊ တုပ္ပံဝါ၊ သင်၏လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံတ
 သောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သော သူတို့၏လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေသံသယံ၊
 အလုံးစုံရှိသမျှသောယုံမှားခြင်းကို၊ ကတာဝကာသာ၊ ငါပြုအပ်ပြီးသော
 အခွင့်ရှိကုန်သော၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ပုစ္ဆေ၊ မေးကုန်ထော၊ ယံကိပ္ပိ၊ အ
 လုံးစုံသောဗညာကို၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဣစ္ဆထ၊ မေးခြင်းငှါအလိုရှိကုန်၏၊ တံ
 သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ ပုစ္ဆေ၊ မေးကုန်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပုဇ္ဈေန၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ကတောကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသောအခွင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အ
 ဇိတော၊ အဇိတသည်၊ ပဉ္စထီ၊ ထက်အုပ်၍လျက်၊ နိသိဒိတွာန၊ ထိုင်နေ၍၊ ပဌ
 မံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဉ္စံ၊ အမေးကို၊ တတ္ထ၊ ထိုသာတစေတိ၌၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဝတ္ထု၊ ကထာ၊ ဝတ္ထု၊ ကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ဝတ္ထု၊ ကထာပြီး၏။ ။

ထောကော၊ သတ္တထောကကို၊ ကေန၊ အဘယံတရားသည်၊ နိဝတော၊ ငုံး
 လွှမ်းအပ်သနည်း၊ ထောကော၊ သတ္တထောကသည်၊ ကေန၊ အဘယံဖြင့်၊ နုပ္ပ
 ကာသတိ၊ မထင်ရှားသနည်း၊ အသု၊ စင်စစ်၊ အဿ၊ ထိုထောက၏၊ ကိံ၊
 အဘယံမည်သော အဘိဓေပနံ။ လိမ်းကျံခြင်းကို၊ တုံ၊ အရှင်သည်၊ ဗြူ၊
 သိ၊ ဟောသနည်း၊ တဿ၊ ထိုထောက၏၊ မဟန္တယံ၊ ကြီးစွာသောစေး
 ကား၊ ကိံ၊ အဘယံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာအဇိတော၊ အရှင်အဇိ
 တသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အဇိတ၊ အဇိတ၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ထော
 ကော၊ သတ္တထောကကို၊ နိဝတော၊ ငုံးလွှမ်းအပ်၏၊ ဝေဝိစ္ဆာ၊ ဝန်တိုခြင်း
 တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပမာဒါ၊ မေ့ထျော့ခြင်းကြောင့်၊ ထော
 ကော၊ သတ္တထောကသည်၊ နုပ္ပကာသတိ၊ ကောင်းသောဂုဏ်တို့ဖြင့်မထင်
 ရှား၊ ဓပ္ပါ၊ တဗျာသည်၊ အဿ၊ ထိုထောကကို၊ အဘိဓေပနံ၊ လိမ်းကျံတတ်

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါ့အားသည်။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဇာတိ၊ စသောအပြားရှိသောဒုက္ခသည်။ အဿာယောကဿ၊ ထိုသတ္တလောက၏။ မဟဗ္ဗဟံ၊ အေးကြီးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသောအာယတန၌။ သောတာ၊ တဏှာစသောသောတတို့သည်။ သဝန္တိ၊ စီးကုန်၏။ တေသံ၊ သောတာနံ၊ ထိုတဏှာစသောသောတတို့ကို။ နိဝါရတံ၊ မြစ်တတ်ပိတ်တတ်သောတရားကား၊ ကံ၊ အဘယ်နည်း။ သောတာနံ၊ တဏှာစသော သောတတို့ကို။ သံဝရံ၊ ပိတ်တတ်မြစ်တတ်သည်ဟု ဆိုအပ်သော စောင့်တတ်သောတရားကို။ တံ၊ အရှင်သည်။ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော။ ဧကေန၊ အဘယ်ဖြင့်။ ဧကသောတာ၊ ထိုတဏှာစသောသောတတို့သည်။ ပိမိယဇေ၊ ပြတ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယသ္မာအဇိတော၊ အရှင်အဇိတသည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အဇိတ၊ အဇိတ၊ ထောကတ္ထိံ၊ ထောက၌။ ယာနိသောတာနိ၊ အကြင်တဏှာစသောသောတတို့သည်။ သဝန္တိ၊ စီးကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသောတတို့ကို။ သတိ၊ ဝိပဿနာနှင့် သဗ္ဗယုတ်ဖြစ်သော သတိသည်။ နိဝါရတံ၊ မြစ်တတ်၏။ တေသံ၊ သောတာနံ၊ ထိုသောတတို့ကို။ သံဝရံ၊ ပိတ်တတ်စောင့်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါ့အားသည်။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပညာ၊ သ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ ဧတေသောတာ၊ ထိုသောတတို့သည်။ ပိမိယဇေ၊ အချင်းခပ်သိမ်းပြတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ မာရိသ၊ ထုရားရှင်။ ပညာစေတ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း။ သတိယဉ္ဇ၊ သတိသည်လည်းကောင်း။ နာမဂ္ဂပဉ္ဇ၊ နံရပ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသတိပညာနံရပ်သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ ဥပဂုဇ္ဈာ၊ အချင်းခပ်သိမ်းချုပ်သနည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော။ တံ၊ အရှင်ထုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤသတိပညာနံရပ်၏ ချုပ်ရာကို။ ပဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယသ္မာအဇိတော၊ အရှင်အဇိတသည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အဇိတ၊ အဇိတ၊ ယမေတံပဉ္ဇံ၊ အကြင်အမေးကို။ မေ၊ ငါ့အား။ တံ၊ သင်သည်။ အပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌။ နာမဂ္ဂနံသည်လည်းကောင်း။ ဂ္ဂပဉ္ဇ၊ ရှပ်သည်လည်းကောင်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဥပဂုဇ္ဈာတိ၊ ချုပ်၏တံ။ ထိန်ရပ်၏ချုပ်ရာကို။ ဝဒန္တော၊ ဧကသောငါထုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ တံပဉ္ဇံ၊ ထိုအမေးကို။ ဝခါမိ၊ ဖြေဆို၏။ ဣတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ ဝိညာဏဿ၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်၏။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းဖြင့်။ ဧတံ၊ ဤနံရပ်သည်။ ဥပဂုဇ္ဈာတိ၊ ချုပ်၏။ မာရိသ၊ ထုရားရှင်။ ယေစ၊

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်း၊ သင်္ခါတဓမ္မာသေ၊ အနိစ္စစသော အားဖြင့် သုံးသပ်အပ်ပြီးသော သင်္ခါတတရားရှိကုန်၏။ ယေဝ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်း၊ သေခါ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်၏။ ဣဝ၊ ဤလောက ၌၊ ပုထု၊ များကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသေကွ အသေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဣရိယံ၊ အကျင့်ကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော၊ နိပကော၊ ပညာရှိသော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ပဖြူဟိ၊ ဟော တော်မူပါလော၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ နာတိဂိဇ္ဈေယျ၊ ကိလေသာ ကာမဖြင့်မတပ်မက်မောရာ၊ မနုဿ၊ မိတ်ဖြင့်၊ အနာဝိဇ္ဇော၊ မနောက်နည်း သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၌၊ ကုသလော စ၊ အနိစ္စစသော အားဖြင့် နှိုင်းချိန်သည်ဖြစ်၍ လိမ္မာသည်လည်း ကောင်း၊ သတောစ၊ ကာယနုပဿနာသတိစသည်တို့ဖြင့်သတိရှိသည်လည်းကောင်း၊ တိက္ခာစ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိစသည်တို့ကိုပျက်ဆီးပြီးသည်ဖြစ်၍တိက္ခာအဖြစ်သို့ ရောက်သည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇေ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ဣရိ ယာပုထံ၊ ဘိက္ခုနီနုနာ၏။ ။ အဇိတမာဏဝပုစ္ဆာ၊ အဇိတမာဏဝကပုစ္ဆာ သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ အဇိတသုတ်ပြီး၏။ ။

ဣဝလောကေ၊ ဤလောက၌၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သန္တ၊ သိတော၊ ကောင်းစွာနှစ်သက်ရောင့်ရဲပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကဿ၊ အဘယ် သူအား၊ ဣဉ္ဇိ၊ ဘာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော တုန်ထုပ်ခြင်းတို့သည်၊ နော သန္တိ၊ မရှိကုန်သနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဥဘန္တံ၊ နှစ်ပါးသောအတို့ ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သောအကျင့် ၌၊ မန္တာ၊ ပညာဖြင့်၊ နလိမ္မတိ၊ မလိမ်းကျသနည်း၊ ကံ၊ အဘယ်သူကို၊ မဟာပုရိ သောတိ၊ မြတ်သောယောကျ်ားဟူ၍၊ ဖြူထိ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ သိဗ္ဗိနံ၊ ချုပ်တပ်သောတဏှာကို၊ အဇ္ဈ ဝါ၊ လွန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိသော၊ တိဿမေတ္တေယျော၊ တိဿမေတ္တေယျသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ။ မေတ္တေယျ၊ မေတ္တေယျ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့ ကြောင့်၊ ဗြဟ္မစာရိယဝါ၊ မဂ်ဟူသောဗြဟ္မစာရိယရှိ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းသည်၊ သန္တ၊ သိတော၊ မဂ်ဟူသောဗြဟ္မစာရိယဖြင့် နှစ်သက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတတဏှော၊ ကင်းပြီးသောတဏှာရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်္ခါ ယ၊ အနိစ္စစသောအားဖြင့်စုံစပ်၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏ငြိမ်း

ခြင်းဖြင့်ငြိမ်းသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တဿ၊ထိုရဟန်းအား။အုပ္ပိတာ၊တဏှာ
 ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောတုန်ထုပ်ခြင်းတို့သည်။နောသန္တိ၊မရှိကုန်၊သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်။ဥဘန္တံဥဘောအန္တေ၊နှစ်ဘက်သောအစွန်းတို့ကို။အဘိ
 ညာယ၊ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊မန္တေ၊အထပ်၌၊မန္တာယ၊ပညာဖြင့်၊နုလိမ္မ
 တိ၊မလိမ်းကျ၊တံဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းကို၊မဟာပုဂ္ဂိုလောတိ၊ယောကျ်ားမြတ်
 ဟူ၍၊ဗြူမိ၊ဟောတော်မူ၏။သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်။ဣ၊ဤလောက
 ၌၊သိဗ္ဗိနံ၊တဝတဏှာကို။အန္တဂါ၊လွန်ပြီ။အုတိ၊ဤသို့။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ဝိဿန္တေတိ၊ဖြေတော်မူ၏။တိဿမေတ္တေယျ၊မာဏဝကပုစ္ဆာ၊
 တိဿမေတ္တေယျမာဏဝကပုစ္ဆာသည်။နိဋ္ဌိတာ၊အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

အနေဇံ၊တဏှာကင်းပြီးသော၊မူလဒဿာပိ၊အကုသလမူလအစရှိကုန်
 သောမူလတို့ကိုမြင်တော်မူပြီးသောအရှင်ဘုရား။အတ္ထိပဋ္ဌေန၊ပြဿနာကို
 အလိုရှိသဖြင့်၊အာဂမိံ၊အာဂတော၊လာသည်။အမ္ဘိ၊ဖြစ်၏။ဣဿ၊ရော၊ရသေ့
 တို့သည်။ထည်းကောင်း၊မနုဇာ၊လူဖြစ်ကုန်သော၊ခတ္ထိယာ၊မင်းတို့သည်
 ထည်းကောင်း၊ဗြဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏားတို့သည်။ထည်းကောင်း၊ကိံ၊နိဿိတာ၊အ
 ဘယ်ကိုမှီကုန်၍၊ဣ၊လောကေ၊ဤလောက၌၊ဒေဝတာနံ၊နတ်တို့အား၊ယညံ
 ဒေယျဓမ္မဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ပထု၊များစွာ။အကပ္ပယိံ၊သု၊ပြုပြင်ကုန်သနည်း
 ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ပုစ္ဆာမိ၊မေးပါ၏။ထံ၊အရှင်
 ဘုရားသည်။တေံ၊အတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ဗြူတိ၊ဟောတော်မူပါလော့။
 ဣတိ၊ဤသို့။အာယသ္မာပုဏ္ဏကော၊အရှင်ပုဏ္ဏကသည်။ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ပုဏ္ဏ
 က၊ပုဏ္ဏက၊ယေကေပိ၊အမှတ်မရှိကုန်သော၊ဣ၊မေဣသယော၊ဤရသေ့တို့
 သည်။ထည်းကောင်း၊မနုဇာ၊လူဖြစ်ကုန်သော၊ဣ၊မေခတ္ထိယာ၊ဤမင်းတို့
 သည်။ထည်းကောင်း၊ဣ၊မေဗြဟ္မဏာ၊ဤပုဏ္ဏားတို့သည်။ထည်းကောင်း၊
 ဣတ္ထံ၊ဤပြည့်စုံသောရူပါရုံအစရှိသည်တို့ကို။အာထိသမာနာ၊တောင့်တ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဣ၊လောကေ၊ဤလောက၌၊ဒေဝတာနံ၊နတ်တို့အား၊ယညံ၊
 ဒေယျဓမ္မဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ပထု၊များစွာ။အကပ္ပယိံ၊သု၊ပြုရကုန်၏။ဇရံ၊
 အိုခြင်းဆင်းရဲကို၊သိတာ၊မှီကုန်၍။အကပ္ပယိံ၊သု၊ပြုကြကုန်၏။ဘဂ
 ဝါ၊ဘုန်းတော်ကြီးသော၊မာရိသ၊ဘုရားရှင်၊ယညပထေ၊ယဇ်၌၊အပ္ပမတ္တာ၊
 မမေ့မထော့ကုန်သော သူတို့သည်။ဇာတိံ၊ ဖြစ်ခြင်းဇာတိကို ထည်း
 ကောင်း၊ဇရံ၊အိုခြင်းဇရာကိုထည်းကောင်း၊အတာရုံ၊ကူးမြောက်ကုန်ပြီ
 ဟူ၍၊ကပ္ပိ၊အဘယ်သို့နည်း၊သုတေ၊ကြားဘူးပါသလော့။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊မေးပါ၏။ထံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။

တေံ၊ဤအကြောင်းကို၊ ဗြူဟိ၊ ဖြေကြားတော်မူလော့၊ ပုဏ္ဏက၊ပုဏ္ဏက၊
 ယေ၊အကြင်သူတို့သည်၊အာသိသန္တိ၊ ရူပါရုံကိုရခြင်းစသည်တို့ကိုတောင့်
 တကုန်၏၊ယောမယန္တိ၊ ယဇ်စသည်တို့ကိုပြီးပွမ်းကုန်၏၊အသိဇေပုန္တိ၊ ရူပါ
 ရုံစသည်ကိုရခြင်းငှါ စကားမြွက်ကုန်၏၊ဇဟန္တိ၊ ပေးကမ်းကုန်၏၊ ယာ
 စံ၊ ရူပါရုံစသည်တို့ကိုရခြင်းကို၊ ပဒိစ္စ၊စွဲ၍၊ ကာမာဘိဇေပုန္တိ၊ ကာမတို့
 ကိုသာလျှင်တောင့်စ၍ အတန်ထလဲလဲ ဆိုကုန်၏၊ ယာဇယောဂါ၊ ယဇ်
 ကိုလုံ့ လပြုကုန်သော၊တေ၊ ထိုရသောအစရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဣမေဟိ
 အာသိသန္တာဒိဟိ၊ ဤရူပါရုံကိုရခြင်းစသည် တို့ကိုတောင့်တခြင်းတို့ဖြင့်၊
 သုဝရာဂရတ္တာ၊ သဝရာဂဖြင့် တပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိဇရံ၊ဇာတိဇရာ
 ကို၊နာတရိံ၊ သု၊ မကူးမြောက်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဟံ၊ငါတုရားသည်၊
 ဗြူမိ၊ပြောကြားတော်မူ၏၊ မာရိသ၊ဘုရားရှင်၊ယာဇယောဂါ၊ယဇ်ကို
 လုံ့ လပြုကုန်သော၊တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ယညေဟိ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတို့ဖြင့်၊
 ဇာတိဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းဇာတိကိုလည်း ကောင်း၊ ဇရံစ၊ ဒိုခြင်းဇရာကို လည်း
 ကောင်း၊စေနာတရိံ၊ သု၊အကယ်၍မကူးမြောက်နိုင်ကုန်အံ့၊ အထ၊ထိုသို့မ
 ကူးမြောက်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်၊စရဟိ၊အသို့လျှင်၊အညော၊ထိုသူတို့မှတ
 ပါးသော၊ကော၊အဘယ်သူသည်၊ဒေဝမနုဿလောကေ၊လူပြည်နတ်ပြည်
 ၌၊ဇာတိဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းဇာတိကိုလည်းကောင်း၊ ဇရုဉ္စ၊ဒိုခြင်းဇာတိကိုလည်း
 ကောင်း၊ အတာရိ၊ ကူးနိုင်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ပုဏ္ဏမိ၊မေးပါ၏၊သံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ တေံ၊ထိုအကြောင်း
 ကို၊ဗြူဟိ၊ဖြေကြားတော်မူလော့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာယသ္မာပုဏ္ဏကော၊အရှင်
 ပုဏ္ဏကသည်၊ ပုန္တိ၊မေး၏၊ ပုဏ္ဏက၊ပုဏ္ဏက၊ပရော၊တပါးသောသူသည်၊
 အပရာနိ၊တပါးကုန်သောသူတို့ကို၊သင်္ခါယ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ရုံစမ်း၍၊ ယသ၊
 အကြင်သူအား၊ကုဟိပ္ပိထောကေ၊တရုံတရသောထောကန္တံ၊ဣပ္ပိတံ၊ထဏှာ
 ဒိဋ္ဌိအားဖြင့်တန်ဖျက်ခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊သန္တော၊ကံထေသာပြင်းပြီးသော၊
 ဝိရမော၊ဒုစရိုက်ဟူသောအခိုးကင်းပြီးသော၊အနိဗော၊ရာဂစသောနှိပ်စက်
 ခြင်းကင်းပြီးသော၊ နိရာသော၊ ဝဲကွက်ခြင်းကင်းပြီးသော၊သော၊ ထိုရဟ
 န္တံ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇာတိဇရံ၊ဇာတိဇရာကို၊အထာရိ၊ကူးပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 ဗြူမိ၊ဖြေကြားတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝိသာဇ္ဇ
 တံ၊ပြတော်မူ၏၊ ပုဏ္ဏကမာဏဝကပုန္တိ၊ ပုဏ္ဏကမာဏဝကပုန္တိ
 သည်၊နိဋ္ဌိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ပုဏ္ဏကသုတ်ပြီး၏၊ ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊အရှင်ဘုရားကို၊ ဝေဒဂု၊ ထေးပါး

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်ဒိဋ္ဌိ

သောမဂ်တည်းဟူသော ဝေဒတို့ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီးသောသူဟူ၍၊ ဘာ
 ဝိတတ္တံသာဝိတတ္တော၊ ပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသော သူဟူ၍။ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်။ မညာမိ၊ အောက်မေ့၏။ သောကတ္ထိ၊ သောကဗွဲ့၊ ယေကေမိ၊ ခပ်
 သိမ်းသောဆင်းရဲတို့သည်။ အနေကရူပါ၊ များသောအပြားရှိကုန်၏။ ဣမေဒု
 က္ခာ၊ ဤဆင်းရဲတို့သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ သမုဒါဂတာနု၊ မပြတ်ဖြစ်၍
 ထာကုန်သနည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်၊ တံ၊ ထိုဆင်းရဲ၏ ထာရာကို။ ပုစ္ဆာမိ၊
 မေးပါ၏။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ တေ၊ ထိုဆင်းရဲ၏ထာ
 ရာအကြောင်းကို။ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူသော။ မေတ္တု၊ မေတ္တုတို့။ သင်
 သည်။ ဝံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဗထာဝံ၊ အမှန်အကြောင်းကို။ အ
 ပုစ္ဆာယိ၊ မေး၏။ ပဇာနံ၊ ပဇာနန္ဒော၊ သိသောသူသည်။ အာဓိက္ခတိယထာ၊
 ဖြေကြားသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ တေ၊ သင်အား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊
 ထိုဆင်းရဲ၏အကြောင်းကို။ ပဝက္ခာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ သောကတ္ထိ၊ သော
 ကဗွဲ့၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အနေကရူပါ၊ ဇာတိစသောများသောအ
 ပြားရှိကုန်သောဆင်းရဲတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမေဒုက္ခာ၊ ဤဆင်းရဲတို့
 သည်။ ဥပမိနိဒါနာ၊ တဏှာစသောဥပမိဟူသော အကြောင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍။ ပဘဝန္တိ၊ မပြတ်ဖြစ်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အဝိဒ္ဓါ၊ ဆင်းရဲ၏အ
 ကြောင်းဖြစ်သောဥပမိကိုမထိသည်ဖြစ်၍။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဥပမိ၊ ဆင်းရဲ၏အ
 ကြောင်းဖြစ်သောဥပမိကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ မန္ဓော၊ ပညာနဲ့ သော၊ သော၊ ထို
 သူသည်။ ပုဒုပ္ပ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဒုက္ခံ၊ ပမိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲ
 သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်အံ့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပဇာနံ၊ ပဇာနန္ဒော၊ သင်္ခါရတို့ကိုအ
 အနိစ္စစသောအားဖြင့်သိသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ ဇာတိပဘဝါနု
 ပသယိ၊ ဇာတိဥပမိက္ခာအကြောင်းတည်းဟု ရှုမြင်သော သူသည်။ ဥပမိ၊
 ဆင်းရဲ၏ အကြောင်းဖြစ်သောဥပမိကို။ နကယိရာ၊ မပြုရာ။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား
 ရှင်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ယံ၊ အကြင်ဒုက္ခ၏အကြောင်းကို။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 သည်။ အပုစ္ဆိ၊ မေးအပ်ကုန်ပြီ။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ တံ၊ အရှင်ဘုရား
 သည်။ အကိတ္တယိ၊ ကြားပြီ။ တတော၊ ထိုဆင်းရဲ၏အကြောင်းမှာအညံ့တ
 ပါးသောအကြောင်းကို။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုစ္ဆာမေ၊ မေးလျှောက်ကုန်အံ့။ ဣ
 သံ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ တံ၊ ထိုတပါးသော အကြောင်းကို။ တံ၊ အရှင်ဘုရား
 သည်။ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါစေ။ ကတံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ မိနာ၊
 ပညာရှိတို့သည်။ ဩစံ၊ လေးပါးသော ဩစကို။ ဝိတရန္တိနု၊ ကူးကုန်
 သနည်း။ မုနိ၊ ဘုရားရှင်၊ ဇာတိစ၊ ပမိသန္ဓေနေခြင်းကိုထည့်းကောင်း၊ ဇရာ၊ စ

ပါရာယနဝဂ်၊

အိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သောကပရိဒေဝဉ္စ၊ ရိုးရိပ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တရုန္တိ၊ ကူးကုန်သနည်း၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဝိယာကရောဟိ၊ ထင်စွာပြုလော့၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ တထာ၊ ထိုသို့သတ္တဝါတို့ကိုသိစေသောအားဖြင့်၊ ဝေဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ တေတယာ၊ အရှင်သည်၊ ဝိဒိတော၊ သိတော်မူအပ်ပြီ၊ မေတ္တဂူ၊ မေတ္တဂူ၊ နိဗ္ဗာန်တရား၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တရားကို၊ တေ၊ သင်အား၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ငါဟောကြားအံ့၊ ဖိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှော်သောအတ္တန္တိသာလျှင်၊ အနိတိတံ၊ မိမိပစ္စက္ခဖြစ်သော၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို၊ ဝိဒိတွာန၊ သိပြီး၍၊ သတော၊ သတိရှိလျက်၊ စရံစရန္တော၊ ကျင့်သော သူသည်၊ လောကော၊ လောက၌၊ ဝိသတ္တိကံ၊ ပြုထတ်သော တဏှာကို၊ တရေ၊ ကူးမြော်နိုင်ရာ၏၊ အနိတိတံ၊ မိမိပစ္စက္ခဖြစ်သော၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ငါဟောကြားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ မဟေသီ၊ သိထက္ခန္ဓာစသည်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကိုရှာတော်မူတတ်သောမြတ်စွာထုရား၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိပြီး၍၊ သထော၊ သတိရှိလျက်၊ စရံစရန္တော၊ ကျင့်သောသူသည်၊ လောကော၊ လောက၌ ဝိသတ္တိကံ၊ ပြုထတ်သောတဏှာကို၊ တရေ၊ ကူးမြော်နိုင်ရာ၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ တဉ္စဓမ္မံ၊ ထိုတရားကိုလည်း၊ အဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အဘိနန္ဒာမိ၊ နှစ်သက်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေစ၊ သျှောက်၏၊ မေတ္တဂူ၊ မေတ္တဂူ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အထုံးစုံသောတရားကို၊ နသဉ္စာနာသိ၊ ကောင်းစွာမသိ၊ ဥဉ္စေ၊ အနာဂတ်၌လည်းကောင်း၊ အဝေစ၊ အတိတ်၌လည်းကောင်း၊ တိရိယဉ္စာပိ၊ မဇ္ဈေ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌လည်းကောင်း၊ ဧတေသု၊ ထိုဥဉ္စေအစရှိသည်တို့၌၊ နန္ဒိစ၊ တဏှာကိုလည်းကောင်း၊ နိဝေသနဉ္စ၊ ဖိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ ဝိညာဏဉ္စ၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဉ္စ၊ ပယ်နှုတ်ထော၊ ပဉ္စဉ္စ၊ ပယ်နှုတ်ပြီး၍၊ ဘဂေ၊ နှစ်ပါးသောဘဝ၌၊ နိတိဋ္ဌေ၊ မတည်ရာ၊ ဧဝံပိဟာဓိ၊ ဤသို့နေလေ့ရှိသော၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ စရံစရန္တော၊ ကျင့်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ မမာယိတာနိ၊ မြတ်နိုးထတ်သော တဏှာဖိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဣဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌လျှင်၊ ဇာတိစ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇရာစ၊ အိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သောကပရိဒေဝဉ္စ၊ ရိုးရိပ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ပဗ္ဗေယျ၊ ပယ်စွန့်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ မဟေသီနော၊ မြတ်သော

ကျေးဇူးကို ရှာတော်မူတတ်သော အရှင်ဘုရား၏၊ ဇေဝံစော၊ ဤစကား
 တော်ကို၊ အဘိနန္ဒာမိ၊ နှစ်သက်ပါ၏၊ တယော၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အနုဓိကံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ သုကိတ္တိတံ၊ ကောင်းစွာကြားအပ်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီး
 သောမြတ်စွာဘုရား၊ ဟံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အဒ္ဓါတိ၊ စင်စစ်လျှင်၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲကို၊ ပဟာသိ၊ ပယ်ပြီဟိ၊ သင့်စွာတထာ၊ သတ္တဝါကိုသိစေတတ်
 သောထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သေဓမ္မော၊ ဤထရားကို၊ တေတယော၊
 အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝိဒိတော၊ သိစေတော်မူပြီ၊ မုနိ၊ ဘုရားရှင်၊ တွမေဝ၊ အ
 ရှင်ဘုရားသည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ နပဟာသိ၊ ပယ်သည်မဟုတ်၊
 ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဟံ၊ အရှင်သည်၊ အဗ္ဗိတံ၊ ရိုသေစွာ၊ ဩဝ
 ဒေယျ၊ ဆုံးမရာ၏၊ တေစာဝိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ပဇဟေ
 ယျ၊ နုနု၊ ပယ်စွန့်ရာကုန်သည်မဟုတ်တုန်လော၊ တံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာဂ၊
 အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ သဗ္ဗဇ္ဇ၊ ရေခဲ၍၊ နမဿာမာဂ္ဂိဒိုးပါကုန်၏၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဗ္ဗိတံ၊ ရိုသေစွာ၊ အပ္ပေဝဩ
 ဝဒေယျ၊ ဆုံးမပြောအံ့လည်းမထိ၊ မေတ္တဂူ၊ မေတ္တဂူ၊ ယံ၊ အကြင်သူကို၊
 ဟံ၊ သင်သည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏဟူ
 ၍၊ ဝေဒဂူ၊ လေးပါးသောဝေဒတို့ဖြင့်သွားသောကြောင့်၊ ဝေဒဂူဟူ၍၊ အကိဗ္ဗ
 နံ၊ ရာဂစသောကိဗ္ဗနမရှိဟူ၍၊ ကာမဘဝေ၊ ကာမဘဝ၌၊ အသတ္တံ၊ ငြိခြင်းမရှိ
 ဟူ၍၊ အဘိဇညာ၊ သိရာ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အဒ္ဓါတိ၊ စင်စစ်လျှင်၊ ဣဝံဩ
 စံ၊ ဤလေးပါးသောဩစကို၊ အတာရိ၊ ကူးပြီး၊ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
 ကမ်းထဘက်သို့၊ တိဏ္ဍောဝ၊ ကူးပြီးသလျှင်ကတည်း၊ အဝိလော၊ ငြောင့်တံ
 သင်းမရှိ၊ အကဓိ၊ ယုံမှားကင်းပြီ၊ ဝေဒဂူ၊ လေးပါးသော မဂ်တည်းဟူ
 သောဝေဒတို့ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီးသော၊ သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊ ဣဝေဝ
 ဤအတ္တဘော၌ပင်လျှင်၊ ဝိဒ္ဓါဝ၊ သိပြီးသလျှင်ကတည်း၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
 ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးငယ်၌၊ ဣဝံသင်္ဂံ၊ ဤငြိခြင်းကို၊ ဝိဿဇ္ဇ၊ စွန့်၍၊ ဝိတ
 တဏှော၊ တဏှာကင်း၏၊ အနိစော၊ ရာဂစသော ဆင်းရဲကင်း၏၊ နိရာ
 သော၊ တောင့်တတတ်သောတဏှာမရှိ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဇာတိဇရံ၊ ပဗ္ဗိ
 သန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းကို၊ အတာရိ၊ ကူးပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ
 ၍၊ မေတ္တဂူမာဏဝကုတ္တာ၊ မေတ္တဂူမာဏဝကုတ္တာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ မေတ္တဂူသုတ်ပြီး၏။

ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ပုတ္တမိ၊ မေးပါ၏၊ မေ၊
 အကျွန်ုပ်၏၊ တံ၊ ထိုပြဿနာကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူလော၊ မဟေသိ၊ မြတ်

ပါရာယနဝဂ်၊

သောသီလက္ခန္ဓစသောကျေးဇူးကိုရှာတော်မူတတ်သော အရှင်တရား၊ တုယံ၊ အရှင်တရား၏၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ အဘိကင်္ခါမိ၊ အလိုရှိပါ၏၊ တဝ၊ အရှင်တရား၏၊ နိဗ္ဗောသံ၊ ဆိုသောစကားသံကို၊ သုတွာန၊ ကြားနာ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ရာဂစသောကိလေသာ၏၊ ငြိမ်းခြင်းကို၊ သိက္ခေသိက္ခေယျ၊ ကျင့်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာလေသ္မာစေတကော၊ အရှင်စေတကသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဓေတက၊ ဓေတက၊ တေနယံ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ တံ၊ သင်သည်၊ အာတပ္ပံ၊ လုံ့လကို၊ ကရေဟိ၊ ပြုလော၊ ဣတော၊ ဤဝါ၏ခံတွင်းမှ၊ နိဗ္ဗောသံ၊ ဆိုသောစကားကို၊ သုတွာန၊ ကြားနာ၍၊ ဣဝေဝ၊ ဤသာသနာ၌သာလျှင်၊ နိပကော၊ ပါမိဟာရိယပညာဖြင့် ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သထော၊ ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ရာဂစသောကိလေသာ၏၊ ငြိမ်းခြင်းကို၊ သိက္ခေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ တရားရှင်၊ ဒေဝမနုဿထောကော၊ နတ်ပြည်လူ၊ ဖြည့်၌၊ အကိဉ္ဇနံ၊ ရာဂစသောကိဉ္ဇနမရှိထသော၊ ဣရိယမာနံ၊ ကျင့်ထသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဿာမိ၊ မြင်ရ၏၊ တံ၊ ထွာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်ဥာဏ်အမြင်ရှိသော်မူသောမြတ်စွာတရား၊ ထံ၊ အရှင်ကို၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ သက္ကတုရားရှင်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ တံ၊ အရှင်တရားသည်၊ ကထံ၊ ကထာဟိ၊ ယံမှားခြင်းတို့မှ၊ ပရမု၊ လွတ်စေထော၊ ဓေတက၊ ဓေတက၊ ကထံ၊ ကထိ၊ ယံမှားခြင်းကို၊ ပမေစနာယ၊ လွတ်စေခြင်းငှါ၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ နသဟိ၊ သာမိ၊ မတတ်နိုင်၊ ထောကော၊ လောက၌၊ ကိဉ္ဇိ၊ ထရံတရသော၊ သေဉ္ဇံ၊ မြတ်သော၊ ဓမ္မဉ္ဇ၊ တရားကိုထည်း၊ အာဇာနမာနော၊ ပိုင်းခြားသည်ဖြစ်၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဝံ၊ ဤထေးပါးသောဩဇာကို၊ တာ၊ ရေထိ၊ ကူးထော၊ ဗြဟ္မေ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သော အရှင်တရား၊ ယံဝိဝေကဓမ္မံ၊ ခပ်ထိမ်းသော သင်္ခါရတို့မှ၊ သိတ်သော၊ အကြင်နိဗ္ဗာနံ၊ တရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဝိဇေဉ္ဇံ၊ သိရပါအံ့၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုနိဗ္ဗာနံ အကျိုးငှါ၊ တံ၊ အရှင်တရားသည်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ကရုတာယ မာနော၊ သနားသည်ဖြစ်၍၊ အနုသာသ၊ ဆုံးမထော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အာကာသောဝ၊ ကောင်းကင်ကဲ့သို့၊ အဗျာပဏ္ဍမာနော၊ အထူးထူးအပြားပြားကိုမကြောင့်ကြမညီသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝေဝ၊ ဤသာသနာ၌သာလျှင်၊ သန္တောသမာနော၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်သည်ဖြစ်လျက်၊ အသိတော၊ ထဏှာဒိဋ္ဌိကို မရှိမူ၍၊ ဝေယျံ၊ ကျင့်ပါအံ့။

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ယံသန္တိံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိပြီး၍၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရံစရန္တော၊ ကျင့်သောသူသည်၊ ယောဂေ၊ ယောက၌၊ ဝိသတ္တိကံ၊ ငြိတတ်သောတဏှာကို၊ တဇေ၊ ကူးနိုင်၏၊ ဒိဋ္ဌဝေဓဗ္ဗေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ အနိတိဟံ၊ မိမိပစ္စက္ခထိအပ်သော၊ တံသန္တိံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ယော၊ သင်အား၊ ကိတ္တယိသာမိ၊ ငါဟောကြားအံ့၊ မဟေသိ၊ သိလက္ခန္ဓစသည်ကူးစူး၊ ဂုဏ်အထူးကို ရှာတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ ယံသန္တိံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိပြီး၍၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ စရံစရန္တော၊ ကျင့်သောသူသည်၊ ယောဂေ၊ ယောက၌၊ ဝိသတ္တိကံ၊ ငြိတတ်သောတဏှာကို၊ တဇေ၊ ကူးနိုင်၏၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ တဉ္စသန္တိံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အဘိနန္ဒာမိ၊ နှစ်သက်ပါ၏၊ ခေတက၊ ခေတက၊ ဥဒ္ဓိစ၊ အထက်အနာဂတ်၌လည်းကောင်း၊ အဝေ၊ အောက်အတိတ်၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေ၊ အထယ်ဖြစ်သော၊ တိရိယဉ္စာပိ၊ ပဉ္စုပ္ပန်၌လည်းကောင်း၊ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသောတရားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ သမ္ပဇာနာသိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဇေတသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသောတရားတို့ကို၊ ယောဂေ၊ ယောက၌၊ သင်္ဂီတိ၊ ငြိတတ်သောတရားဟူ၍၊ ဝိဒိတွာ၊ သိပြီး၍၊ ဘဝါဘဝါယ၊ ဘဝကြီးပယ်၌ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ မာကာသိ၊ မပြုထင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ခေတကမာဏဝကပုစ္ဆာ၊ ခေတကမာဏဝကပုစ္ဆာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ ခေတကသုတ်ပြီး၏၊ ။

သက္က၊ သာကီဝင်မင်းသားဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧကော၊ အဖော်မရှိတယောက်လည်း၊ အနိသိတော၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ပုဂ္ဂိုလ်ခမ္မကို မမ္ဘိမကပ်မူ၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်သော၊ ဩစံ၊ ဩစကို၊ တာရိတံ၊ ကူးခြင်းငှါ၊ နောဝိသဟာမိ၊ မတတ်နိုင်၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်ကျင်ကိုမြင်နိုင်သောမျက်စိရှိတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ခမ္မကို၊ နိသိတော၊ မှီသည်ဖြစ်၍၊ ဣမံ၊ ဤဩစကို၊ တဇေယျ၊ ကူးနိုင်ရာ၏၊ တံအာရမ္ပဏံ၊ ထိုအမ္ဘိကို၊ ဗြုဟိ၊ ဟောတော်မူလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာဥပထိဝေါ၊ အရှင်ဥပထိဝသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဥပထိဝ၊ ဥပထိဝ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အာကိဉ္စညံ၊ အာကိဉ္စညသမာပတ်ကို၊ သတိမာ၊ ထင်သောသတိရှိလျက်၊ ပက္ခမာနော၊ အနိစ္စသောအားဖြင့် ရှုသည်ဖြစ်၍၊ နုတ္ထိတိ၊ နုတ္ထိကိဉ္စိဟူ၍၊ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သောသမာပတ်ကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဩစံ၊ လေးပါးသောဩစကို၊ တရုဿ၊ ကူးလော၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ကထံ

ကထာဟိယံမှားခြင်းတို့မှ၊ ဝိရတော၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်
 ထုံး၊ တဗျာက္ခယံ၊ တဗျာဇာန်ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဟာဘိပဿ၊ ထင်စွဲပြု၍
 ရှုလော့၊ ၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံ
 ကုန်သော၊ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ထပ်ခြင်းကင်း၏၊ အာကိဉ္ဇညံ၊
 အာကိဉ္ဇညသမာပတ်ကို၊ နိသိတော၊ မှီသည်ဖြစ်၍၊ အညံ၊ အာကိဉ္ဇညမှ
 တပါးသောအောက်သမာပတ်ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ ပယ်ပြီး၍၊ ပရမေ၊ မြတ်
 သော၊ သညာဝိမောက္ခေ၊ အာကိဉ္ဇညဟူသောသညာဝိမောက္ခ၌၊ အဓိရက္ခော၊
 နှလုံးသွင်း၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအာကိဉ္ဇညာယတနတုံသို့၊ အနာ
 နူဓာယိ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌေ၊ တည်ရာသည်မဟုတ်လော့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာယသ္မာဥပသိဝေါ၊ အရှင်ဥပသိဝသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ၊ ဥပသိဝံ၊
 ဥပသိဝံ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကာမေသု၊
 ကာမတို့၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏၊ အာကိဉ္ဇညံ၊ အာကိဉ္ဇညသမာ
 ပတ်ကို၊ နိသိတော၊ မှီသည်ဖြစ်၍၊ အညံ၊ အာကိဉ္ဇညမှတပါးသောအောက်
 သမာပတ်ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ ပယ်၍၊ ပရမေ၊ မြတ်သော၊ သညာဝိမောက္ခေ၊
 အာကိဉ္ဇညဟူသောသညာဝိမောက္ခ၌၊ အဓိရက္ခော၊ နှလုံးသွင်း၏၊ သော၊ ထို
 သူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအာကိဉ္ဇညာယတနတုံသို့၊ အနာနူဓာယိ၊ ရောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌေ၊ တည်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဿ
 ဇ္ဇေတိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်တို့၌
 မျက်စိအမြင်ရှိတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံ
 သို့၊ အနာနူဓာယိ၊ ရောက်၍၊ ဝေတိဋ္ဌေ၊ အကယ်၍တည်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့
 ထည်သည်ရှိသော်၊ ဝဿာနိဝဿာနံ၊ နှစ်တို့၏၊ ပူဂံပိ၊ များသောအရေအ
 တွက်အပေါင်းပတ်လုံးလည်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသုံ၌မင်လျှင်၊ သော၊ ထိုသူ
 သည်၊ ဝိရက္ခော၊ အထူးထူးသောဆင်းရဲတို့မှလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သိတိ၊ ငြိမ်း
 ချမ်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသလော့၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့
 မဟုတ်မူကား၊ တထာဝိဓဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူ၏၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်
 သည်၊ စဒေဝထ၊ တစ်တစ်ခုခုစွဲလမ်းမှု၌ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသလော့၊ ဥပသိဝံ၊ ဥပ
 သိဝံ၊ ဝါတဝေဝေန၊ လေ၏အဟုန်ဖြင့်၊ ဝိက္ခာ၊ လွင့်သော၊ အပ္ပိ၊ မီးလျှံသည်၊
 အတ္ထံ၊ ပျောက်ခြင်းသို့၊ ပလေတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ သင်္ခံ၊ ဤမည်သော
 အရပ်သို့ရောက်၏ဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သောအဖြစ်သို့၊ နဥပေတိယထာ၊ မရောက်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ မုနိ၊ ထိုအာကိဉ္ဇညာယတနတုံ၌ဖြစ်သောသေခရန်
 သည်၊ နာမကာယာ၊ နာမကာယမှ၊ ဝိရက္ခော၊ လွတ်၍၊ ဝိကာသဝေါ၊

ရဟန္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္ထံ၊ အနုပ္ပါဒနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောချုပ်
 ခြင်းဖြင့်ပျောက်ခြင်းသို့၊ ပထမတိ၊ ရောက်၏။ သင်္ခါ၊ ခတ္တိယ ဗြာဟ္မဏစသည်
 တို့တွင်ပါးပါးသောသူဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ နုဗ္ဗပတိ၊ မရောက်၊ ၊ သော၊
 ထိုသူသည်၊ အတ္ထံဂတော၊ အနုပ္ပါဒနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောချုပ်ခြင်းပျောက်
 ခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဥဒဝါ၊ ထိုမြို့၊ နတ္ထိ၊ မရှိသော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့
 မဟုတ်၊ သဿတိယာ၊ ခြင်္သေ့အဖြစ်ဖြင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အရောဂေါ၊
 ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သထော၊ ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါ
 တမ၊ သာဓု၊ တောင်းဖန်ပါ၏၊ ရန၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုသိတော်မူ
 သော၊ တံ၊ အရှင်တရားသည်၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မေ၊ အက္ခန္တံအား၊ ဝိယာ
 ကရေတိ၊ ထင်စွာပြုလော့၊ တထာ၊ ထိုသို့သောသတ္တဝါတို့ကိုထင်ရှားပြု
 နိုင်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တေတယာ၊ အရှင်သည်၊ သေခမ္ဘော၊ ဤတရား
 ကို၊ ဝိဒိတော၊ သိအပ်ပြီ၊ ၊ ဥပသိဝ၊ ဥပသိဝ၊ အတ္ထံဂတဿ၊ အနုပါဒပရိ
 နိဗ္ဗာန်ပြုသောသူအား၊ ပမာဏံ၊ ရုပ်စသောပမာဏသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယေန၊
 အကြင်ရာဂစသည်ဖြင့်၊ နံ၊ ထိုသူကို၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုသူအား၊
 တံ၊ ထိုရာဂစသောအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
 ဝဇ္ဇေသု၊ ခန္ဓာအစရှိကုန်သောခမ္ဘတို့ကို၊ သမောဟတေသု၊ နှုတ်အပ်ပြီးကုန်
 သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝါဒပထာပိ၊ အတ္ထိနတ္ထိသဿတ
 ဥဒန္တဟုဆိုခြင်း၏အကြောင်းတို့ကိုလည်း၊ သမူဟတာ၊ နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ ဥပသိဝ
 မာဏဝကပုစ္ဆာ၊ ဥပသိဝမာဏဝကပုစ္ဆာသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
 ပြီ၊ ၊ ဥပသိဝသုတိပြီး၏၊ ၊

ဘဂဝါ၊ တရားရှင်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ရနိယော၊ မဟန်းတို့သည်၊ သ
 န္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနာ၊ မင်းအစရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
 ကုန်၏။ တယံ၊ ထိုစကားသည်၊ ကထံသု၊ အထိုနည်း၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊
 ဥာဏုပပန္နံ၊ သမာပတ်ဥာဏ်စသည်နှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်၊ မုနိ၊ ရန်ဟူ၍၊
 ဝဒန္တိ နော၊ ဆိုကုန်သထော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဇိဝိ
 တေနုပပန္နံ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်သော
 ကြောင့်၊ မုနိ၊ ရန်ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ နော၊ ဆိုကုန်သထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာ
 နုဗ္ဗော၊ အရှင်နုဗ္ဗသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ၊ နန္ဒ၊ နန္ဒ၊ ကုသလာ၊ ပညာရှိတို့
 သည်၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာ၌၊ ဒိဗ္ဗိယာ၊ မြင်အပ်သောဒိဗ္ဗိဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို
 မုနိ၊ မုနိဟူ၍၊ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ သုတိယာ၊ ကြားခြင်းဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်း

ကို၊ မုနိ၊ မုနိဟူ၍၊ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ ဥာဏေ၊ သမာပတ်ဥာဏ်ဖြင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 စင်ခြင်းကို၊ မုနိ၊ မုနိဟူ၍၊ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ ဝိလိယဝတေနာပိ၊ ဝိလိယအကျင့်
 ဖြင့်လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို၊ မုနိ၊ မုနိဟူ၍၊ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ ယေတေ၊ အ
 ကြင်သူတို့ကို၊ မုနိယော၊ မုနိဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုမုနိဟုဆို
 အပ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ပသေနိကတ္တာ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ကို ဖျက်ဆီး
 သည်ကို ပြုကုန်၍၊ အနိဿာ၊ ရာဂစသော နှိပ်စက်ခြင်းမရှိကုန်၊ နိရာသာ၊ အာ
 သာကင်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ဘဂဝါ၊ တုရားရှင်၊ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဣမေသမဏာ၊ ဤရဟန်း
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣမေဗြာဟ္မဏာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်များတို့သည်လည်းကောင်း။
 ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုတေနာပိ၊ ကြားခြင်းဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဝိလိယဗ္ဗတေနာပိ၊ ဝိလိယအကျင့်
 ဖြင့်လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အနေကရူပေန၊ အုပ်အုပ်
 ကျက်ကျက်သောမင်္ဂလာစသောအပြားဖြင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
 ကုန်၏။ မာရိသ၊ အရှင်တုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ကိဉ္စိသုတေ၊ အ
 သို့ကြားဘူးပါသည်။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုမိမိတို့အ
 ယူ၍၊ ယတ္ထာစရန္တာ၊ အကြင်အကြင်စောင့်ရှောက်နေကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍၊
 ဇာတိစ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇေဉ္ဇ၊ အိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 အတာရုံ၊ ကူးမြောက် ကုန်သလော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရား၊ တံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 အား၊ ဗြူဟိ၊ ဖြေကြားတော်မူလော၊ နန္ဒ၊ နန္ဒ၊ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
 ဣမေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ဤရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌေနာပိ၊ မြင်ခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သုတေနာပိ၊ ကြားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်း
 ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဝိလိယဗ္ဗတေနာပိ၊ ဝိလိယအကျင့်ဖြင့်လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ စင်
 ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အနေကရူပေန၊ အုပ်အုပ်ကျက်ကျက်သောမင်္ဂ
 လာစသောအပြားဖြင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်း
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအယူ၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 စင်ခြင်းကို၊ ကိဉ္စာပိဝဒန္တိ၊ အကုန်၍ကားဆိုကုန်၏။ တထံ၊ ထိုဆိုကုန်
 သော်လည်း၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇာတိစရိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
 အိုခြင်းကို၊ နာထရိံ၊ သု၊ မကူးမြောက်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြူမိ၊ ဖြေကြား
 တော်မူ၏။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဣမေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ဤရဟန်း
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌသုတေနာပိ၊ မြင်ခြင်းကြားခြင်းဖြင့်လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ စင်

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ သိုကုန်၏၊ သီလဗ္ဗတေနာပိ၊ သီလအကျင့်ဖြင့်လည်း၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ သိုကုန်၏၊ အနေကရူပေန၊ အုပ်အုပ်ကျက်ကျက်သော မင်္ဂလာစသော အပြားဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ သိုကုန်၏၊ မုနိ၊ ထုရားရှင်း၊ တံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အနောဗာတိတ္ထော၊ ဩစာတို့ကို မကူးမြောက်ကုန်ဟူ၍၊ ဖေဗြု၊ ထိ၊ အကယ်၍ ဖြေတော်မူ၏၊ မာရိသ၊ အရှင်ထုရား၊ အထ၊ ထိုသို့မကူးမြောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝမ နုဿလောကေ၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်၌၊ စရဟိ၊ အဘယ်သို့၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဇာတိဗ္ဗ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ဇရုဗ္ဗ၊ ဒရိုခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ အတာရိ၊ ကူးလေဝံအံနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဗြုဟိ၊ ဖြေကြားတော်မူထား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာနုဗ္ဗော၊ အရှင်နန္ဒသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ နန္ဒ၊ နန္ဒ၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာသေ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဇာတိဇရာယ၊ ဇာတိဇရာသည်၊ နိဝုတာ၊ ဝိတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုဗြု၊ မိ၊ မဟော၊ ဣ၊ ဤလောက၌၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌံဝါ၊ မြင်ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ သုတံဝါ၊ ကြားခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ မုတံဝါ၊ တွေ့ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗတံဝါ၊ အထွေအကျင့်ကို ထည်းကောင်း၊ ယဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အနေကရူပံ၊ အုပ်အုပ်ကျက်ကျက်သော မင်္ဂလာစသော များသော အပြားရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ပရိညာယ၊ သုံးပါးသော ပရိညာဉ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိကုန်ပြီး၍၊ အနာသဝါသေ၊ အာသဝေါကင်းကုန်၏၊ တေနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဩစာတိတ္ထော၊ ဩစာကို ကူးမြောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြု၊ မိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ နန္ဒမာဏဝကပုစ္ဆာ၊ နန္ဒမာဏဝကပုစ္ဆာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ နန္ဒမာဏဝကသုတ်ပြီး၏။

ဘဂဝါ၊ ထုရားရှင်၊ ဂေါတမသာသနာ၊ ဂေါတမသာသနာမှာ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌ ဟုရံ၊ ရှေးထက်ရှေး၌၊ ယေ၊ အကြင်ဗာဝရိအစရှိကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိသလော၊ ဣတိဘဝိသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါအား၊ သကံယဒ္ဓိ၊ မိမိတို့၏ အယူကို၊ ဝိယာကံသု၊ ထင်ရှားပြုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အလိုရှိအပ်တောင့်အပ်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊ တက္ကဝဇနံ၊ ကာမဝိတက်စသော ဝိတက်ကို ပွားစေ၏၊ မုနိ၊ ထုရားရှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တ

တ္ထုထိုသူတို့၏အယူ၌၊နအဘိရမိ၊မနှစ်သက်၊ ယံဝေဠံ၊အကြင်တရားကို၊ဝိဒိ
 တွာ၊ထိ၍၊ သတော၊ ထင်သောသတိရှိထျက်၊ စရံစရေန္တော၊ကျင့်သောသူ
 သည်၊လောကော၊လောက၌၊ ဝိသတ္တိကံ၊ ကပ်ငြိတတ်သော တဏှာကို၊တ
 ရေ၊ကူးနိုင်၏၊တဏှာနိဗ္ဗာတနံ၊တဏှာကိုပျက်ဆီးတတ်သော၊တံဝေဠံ၊ထို
 တရားကို၊မေ၊ဝါအား၊၊တွဉ္စ၊ အရှင်တုရားသည်တည်း၊ အက္ခာဟိ၊ဖြေကြား
 ဟော်မူလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာယသ္မာဟေမကော၊ အရှင်ဟေမကသည်၊
 ပုတ္တိ၊မေး၏၊ ၊ဟေမက၊ဟေမက၊ဣတိ၊ဤလောက၌၊ပိယရူပေသု၊ချစ်အင်
 သောသဘောရှိကုန်သော၊ဒိဋ္ဌဿတရတဝိညာတေသု၊ ရူပသဒ္ဓုဂန္ဓရသဗေ၊
 ဋ္ဌဗ္ဗဓမ္မတို့၌၊ဆန္ဒရာဂဝိနောဒနံ၊ ဆန္ဒရာဂကိုပျော်တတ်သော၊ နုဗ္ဗာနပဒံ၊နိ
 ဗ္ဗာန်သည်၊အဂ္ဂတံ၊ရှေ့ခြင်းမရှိ၊ယေ၊အကြင်ဗာဝဓိအစရှိကုန်သော ဆရာ
 တို့သည်၊သတော၊ကောယစသောသတိပဋ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ထေံ၊ဤနိ
 ဗ္ဗာန်ကို၊အညာယ၊ထိကုန်၍၊ဒိဋ္ဌဓမ္မာ၊မြင်အပ်သောတရားရှိကုန်၏၊ အဘိနိ
 ဗ္ဗုတာ၊ ရာဂစသော ကိလေသာငြိမ်းသဖြင့် အလွန်ငြိမ်းကုန်၏၊ ယေ၊အ
 ကြင်ဗာဝဓိအစရှိကုန်သော ဆရာတို့သည်၊သတော၊ထင်သောသတိရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ဥပသန္တာစ၊ငြိမ်းကုန်သည်တည်း၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ထေ၊
 ထိုဗာဝဓိအစရှိကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ လောကော၊လောက၌၊ဝိသတ္တိကံ၊
 ကပ်ငြိတတ်သောတဏှာကို၊တဏှာ၊ကူးမြော်ကုန်ပြီ၊ ၊ဟေမကမာဏဝ
 ကပုစ္ဆာ၊ဟေမကမာဏဝကပုစ္ဆာသည်၊နိဗ္ဗိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

ဟေမကသုတ်ပြီး၏၊ ၊

ယသ္မိံ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ကာမာ၊ကာမတို့သည်၊နဝသန္တိ၊မနေကုန်၊ယ
 သ၊အကြင်ရဟန်းအား၊တဏှာ၊တဏှာသည်၊ နုတ္ထိ၊မရှိ၊ယော၊ အကြင်ရ
 ဟန်းသည်၊ကထံကထာစ၊ဝိစိကိစ္ဆာကိုလည်း၊တိဏ္ဍော၊ကူးမြောက်ပြီ၊တ
 သ၊ထိုရဟန်းအား၊၊ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ဝိမောက္ခော၊ဝိ
 မောက္ခကို၊ဣန္ဒြိ တဗ္ဗော၊အထိုရှိအပ်မည်နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာယသ္မာတော
 ဓေယျော၊အရှင်တောဒေယျသည်၊ပုတ္တိ၊မေး၏၊ယသ္မိံ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ကာ
 မာ၊ကာမတို့သည်၊နဝသန္တိ၊မနေကုန်၊ယသ၊အကြင်ရဟန်းအား၊တဏှာ၊
 တဏှာသည်၊နုဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကထံကထာစ၊ဝိစိ
 ကိစ္ဆာကိုလည်း၊ တိဏ္ဍော၊ ကူးမြောက်ပြီ၊ တသ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အပ
 ရော၊တပါးသော၊ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခသည်၊နုတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂ
 ဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိသာဇ္ဇတိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊သက္က၊သာကီဝင်မင်း
 မျိုးဖြစ်တော်မူသော တုရားရှင်၊ သော၊ထိုရဟန်းသည်၊နိရာသဘော၊တစ်

ရာကင်းသလော၊ ဥဒါထိသို့မဟုတ်၊ အာသမာနောတပ်ခြင်းအာသာရှိသ
 လော၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပညာထဝါ၊ ပညာရှိသလော၊ ဥဒါထိသို့မ
 ဟုတ်၊ ပညကပ္ပိ၊ သမာပတ္တိဉာဏ်စသော ဉာဏ်ဖြင့်တဏှာကပ္ပဒိဋ္ဌိကပ္ပကို
 ကြံသလော၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်ကို မြင်ထိနိုင်သော
 မျက်စိရှိတော်မူသောအရှင်တရား၊ တံရုနိ၊ ထိုရဟန်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဝိစေဉ္စ၊ ထို၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုရန်
 ကို၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝိယာဓိက္ခ၊ ဖြေကြားထော၊ တောဒေယျ၊ တောဒေယျ၊ သော၊
 ထိုရန်သည်၊ နိရာသတော၊ တပ်ရာကင်း၏၊ ဥဒါထိသို့မဟုတ်၊ အာသမာ
 နော၊ တပ်ခြင်းအာသာကင်း၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပညာထဝါ၊ ပညာရှိ
 ၏၊ ဥဒါထိသို့မဟုတ်၊ နပညကပ္ပိ၊ တဏှာကပ္ပဒိဋ္ဌိကပ္ပကိုမကြံ၊ ဝေ၊ ဤသို့
 လည်း၊ အင်္ဂါဝုဉ္စ၊ ရာဂစသောကိဝုဉ္စ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊ ကာမာ
 ဝေ၊ ကာမာဝဉ္စ၊ အသတ္တံ၊ ကပ်ပြခြင်းမရှိသော၊ ရုနိ၊ ရဟန်းကို၊ ဝိစေဉ္စ၊ ထိ
 ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေကြား
 တော်မူ၏၊ တောဒေယျမာဏဝကုစ္ဆာ၊ တောဒေယျမာဏဝကုစ္ဆာ
 သည်၊ နုဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တောဒေယျသုတ်ပြီး၏။

ဩဇာစာထေ၊ ဖြစ်သောအယဉ်ရှိထသော၊ မဟတ္တယေ၊ ကြီးသောများ
 သောဘေးရှိထသေ၊ မဇ္ဈေသရတ္ထိ၊ ရှေ့နောက်အစွန်းမထင်သည်ဖြစ်၍အ
 လယ်ဖြစ်သော သံသရာတည်းဟူသော သရဒ္ဓရာဋ္ဌံ၊ တိဋ္ဌတံတိဋ္ဌမာနာနံ၊
 တည်ကုန်သော၊ ဇရာမဂ္ဂ၊ ပရေတာနံ၊ အိုခြင်းသေခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်
 ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဒိပံ၊ မှီခိုရာကျွန်းကို၊ ပဗြူ၊ ဟိ၊ ဟောတော်
 မူသော၊ မာရိသ၊ အရှင်တရား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤ
 ဆင်းရဲသည်၊ အပရံ၊ တဖန်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဇေဒိသံ၊ ဤသို့ဆင်းရဲမဖြစ်
 ခြင်းဖြင့်ဖြစ်သော သဘောရှိသော၊ ဒိပံ၊ မှီခိုရာကျွန်းကို၊ တံ၊ အရှင်တရား
 သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အက္ခာဟိ၊ ဖြေကြားတော်မူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာယသ္မာကပ္ပေ၊ အရှင်ကပ္ပသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ကပ္ပ၊ ကပ္ပ၊ ဩဇာစာ
 ထေ၊ ဖြစ်သောအယဉ်ရှိထသော၊ မဟတ္တယေ၊ ကြီးသောများသောဘေးရှိထ
 သော၊ မဇ္ဈေသရတ္ထိ၊ ရှေ့နောက်အစွန်းမထင်သည်ဖြစ်၍အလယ်ဖြစ်သော
 သံသရာတည်းဟူသော သရဒ္ဓရာဋ္ဌံ၊ တိဋ္ဌတံတိဋ္ဌမာနာနံ၊ တည်ကုန်သော၊ ဇ
 ရာမဂ္ဂ၊ ပရေတာနံ၊ အိုခြင်းသေခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ ဒိပံ၊ မှီခိုရာကျွန်းကို၊ ထေ၊ သင်အား၊ ပဗြူ၊ ဟိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊
 ကပ္ပ၊ ကပ္ပ၊ ဇေဒိသံ၊ ဤသို့ရာကျွန်းသည်၊ အင်္ဂါဝုဉ္စ၊ ရာဂစသောကိဝုဉ္စ၏ဆန့်

ကျင်ဘက်တည်း၊ အနာဒါနံ၊ မြစ်စွဲထမ်းခြင်းယူခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်
 တည်း၊ အနာပရံ၊ အပက်တပါးမရှိသောမြတ်သောကျွန်းတည်း၊ ဇရမဇ္ဈပံရိ
 က္ခယံ၊ အိုခြင်းသေခြင်း၏ကုန်ရာဖြစ်သောနံ၊ ထိုကျွန်းကို၊ နိဗ္ဗာန်ဇူတိ၊ နိဗ္ဗာန်
 ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဇေတံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောဗြ
 ခိုရာကျွန်းကို၊ အညာ၊ သိကုန်၍၊ ယေ၊ အကြင်ဗာဇေအစရှိသောဆရာတို့
 သည်၊ သတာ၊ ကာယစသော သတိပဋ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိနိ
 ဗ္ဗုတာ၊ ကိလေသာနိဗ္ဗာန်ဖြင့်အလွန်ငြိမ်းကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဗာဇေအစရှိသော
 ဆရာတို့သည်၊ နမာရဝသာနူဂါ၊ မာဂ်၏ အလိုသို့မလိုက်ကုန်၊ မာရဿ၊
 မာဂ်၏၊ နဥပဋ္ဌဂူ၊ အလုပ်အကျွေး၏ အဖြစ်သို့မရောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ ။ ကပ္ပမာဏဝ
 ကပုစ္ဆာ၊ ကပ္ပမာဏဝကပုစ္ဆာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။
 ကပ္ပသုတ်ပြီး၏။ ။

ဝိရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိသောဘုရားရှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အကာမ
 ကာမိံ၊ ကာမတို့ကိုအလိုမရှိသောဘုရားကို၊ သုတုန၊ ဣတိဝိသောဘဂဝါစ
 သောနည်းဖြင့်ကြား၍၊ ဩစာတိဝံ၊ ဩစာကိုလွန်ပြီးထသော၊ အကာမံ၊ အ
 လိုကင်းသောဘုရားကို၊ ပုဋ္ဌ၊ မေးခြင်းငှါ၊ အာဂမံ၊ ရောက်၏၊ သဟဇနေ
 ဣ၊ တကွဖြစ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်စက္ခုရှိသော ဘုရား၊ သန္တိပဒံ၊ ငြိမ်း
 သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူလော့၊ ယထာတန္တံ၊ မှန်သောအတိုင်း၊
 တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ ။ ဟိ၊ သင့်
 စွဲ၊ ထေဇိ၊ တန်ခိုးရှိသော၊ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်၊ တေဇသာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ပ
 ထဝိံ၊ မြေကို၊ အဘိယုယျ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဣရိယုတိဣဝံ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေံ၊ ဤအ
 တု၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ အထိယုယျ၊ နှိပ်
 နင်း၍၊ ဣရိယုတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဘူရိပညာ၊ ပြန်ကျယ်သော ပညာရှိသော
 အရှင်ဘုရားတို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပရိတ္တပညဿ၊ နည်းသောပညာရှိ
 သော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာစိက္ခ၊ ဖြေကြားတော်မူပါလော့၊ ဣဝေ၊ အရှင်
 ဘုရားသာ သနာဒ္ဓိ၊ ဇာတိဇရာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းကို၊ ဝိပ္ပဟိနံ၊ ပယ်
 ရာဖြစ်သော၊ ယံဝေဓံ၊ အကြင်ထရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိဇေဉံ၊ သိ
 ရာ၏၊ ထံဝေဓံ၊ ထိုထရားကို၊ အာစိက္ခ၊ ဖြေကြားတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာယသ္မာဇေတုကဏ္ဍိ၊ အရှင်ဇေတုကဏ္ဍိသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဇေတုကဏ္ဍိ၊ ဇ
 တုကဏ္ဍိ၊ နေကွယ်၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝေမတော၊
 ထေးကင်းသော အားဖြင့်၊ ဒဠု၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဂေဝံ၊

တပ်မက်မောခြင်းကို၊ ဝိနယ၊ ဖျောက်ထော၊ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်
ယူအပ်စွဲလမ်းအပ်ပြီးသော၊ နိရတ္တံ၊ မသာယာအပ်လွန်အပ်သောအတ္တ
အတ္တိကာပထတနုစသည်ကိုမူလည်း၊ ဝိနယ၊ ဖျောက်ထော၊ ကိဉ္ဇနံ၊ ရာဂစ
သောကိဉ္ဇနသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ မာဝိဇိတ္တ၊ မဖြစ်စေထင့်၊ ။ပုဗ္ဗေ၊ အ
တိတ်သင်္ခါရတို့ကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ယံ၊ အကြင်ကိလေသာအ
ပေါင်းသည်၊ ဥပ္ပဇနကံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်၏၊ တံ၊ ထိုကိလေသာအပေါင်းကို၊
မာဝိသာသေဟိ၊ အကျွမ်းမဝင်စေထင့်၊ ပစ္စွာ၊ အနာဂတံ၌၊ ကိဉ္ဇနံ၊ ရာဂစ
သောကိဉ္ဇနသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ မာအဟု၊ မဖြစ်စေထင့်၊ မဇ္ဈေ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌၊
စေ၊ အကယ်၍၊ နေဂဟေသာထိ၊ မယူအံ့၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအား
ဖြင့်၊ နာမဗျူဟိ၊ နံရပ်၌၊ ဥပသန္တေ၊ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိသာထိ၊ သွားရ
လတ္တံ့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုစ္ဆား၊ ယေဟိ၊ အကြင်အာသဝေါတို့သည်၊ မဂ္ဂ၊ ဝသံ၊
သေမင်းနိုင်ငံသို့၊ ဝဇေ၊ သွားရ၏၊ တေအာသဝါ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့
သည်၊ ဝိတဂေဓဿ၊ ကင်းသောမက်မောခြင်းရှိသော၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ နုဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဿဇ္ဇေ
တိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊ ။ဇေတုကဏ္ဍိမာဏဝကပုစ္ဆာ၊ ဇေတုကဏ္ဍိမာဏဝက
ပုစ္ဆာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ဇေတုကဏ္ဍိသုတ်ပြီး၏၊ ။
ဩစံဇဟံ၊ အာလယကိုစွန့်ပြီးထသော၊ တဏှာန္တိဒံ၊ ခြောက်ပါးသော
တဏှာအပေါင်းကိုဖြတ်ပြီးထသော၊ အနေဇံ၊ ထောကဓမ္မတို့၌တဏှာကင်း
ပြီးထသော၊ နန္ဒိဇဟံ၊ အနာဂတံရုပ်စသည်တို့၌ တောင့်တခြင်းကိုစွန့်ပြီးထ
သော၊ ဩစာဘိန္တံ၊ ဩစာထေးပါးကိုကူးမြောက်ပြီးထသော၊ ဝိရတ္တံ၊ ကိ
လေသာတို့မှလွတ်ပြီးထသော၊ ကပ္ပဇဟံ၊ နှစ်ပါးသော ကပ္ပကိုပယ်စွန့်ပြီး
ထသော၊ သုမေဝံ၊ တင့်တယ်သော ပညာရှိသောအရှင်ဘုရားကို၊ အဘိယာ
စေ၊ လွန်စွာတောင်းပန်ပါ၏၊ နာဂဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား
၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ ဣတော၊ ဤပါသာဏကစေတီမူ၊ ဗဟု
ဇနာ၊ များစွာသောလူတို့သည်၊ အပ္ပဏာမိဿန္တိ၊ ပဲရကုန်ထတ္တံ၊ ။ဇနပဒေဟိ။
အင်္ဂအစရှိကုန်သောဇနပုန်တို့မှ၊ နာနာဇနာ၊ အထူးထူးသော လူတို့သည်၊
တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဝါကျံ၊ စကားထော်ကို၊ အဘိကင်္ခ
မာနာ၊ အလွန်တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဓ၊ ဤပါသာဏကစေတီအရပ်
သို့၊ သင်္ဂံ၊ အညီအညွတ်ရောက်လာကုန်၏၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ထေ
သံဇနာနံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့အား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝိယာကဇရာဟိ၊
ထင်းရှားပြုကော်မူလော့၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ တဏှာ၊ အထူးထူးသော ဇနပုန်မှသာ

ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား ထင်ရှားပြုနိုင်သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ယေ
 ဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ တေတယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝိဒိတော၊ ထိအင်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာ၊ တခြာဝေ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ နား
 တော်လျှော်၏၊ တခြာဝေ၊ တခြာဝေ၊ ဥဒ္ဓံဝါ၊ အနာဂတ်၌လည်းကောင်း၊ တိရိ
 ယံဝါ၊ ဝိမန္တော၊ ပစ္စုပ္ပန်၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အာဒါနတဏှံ၊
 ရုပ်အစရှိသည်တို့ကိုစွဲလမ်းယူတတ်သောတဏှာဥပါဒါန်ကို၊ ဝိနယေထ၊
 ပျောက်ကုန်ရာ၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ထောကတ္ထိံ၊ ခန္ဓာစသောထောကဋ္ဌံ၊ ယံ၊ ယံ၊ အ
 ကြင်အကြင်သို့သောကံဟူသောအဘိသင်္ခါရကို၊ ဥပါဒါနိယန္တိ၊ ဥပါဒါန်ဖြင့်
 စွဲလမ်းကုန်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုဥပါဒါန်ဟူသောအကြောင်းဖြင့်ဖြစ်သောကံဟူ
 သောအဘိသင်္ခါရ၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ မာရေ၊ ပဋိသန္ဓေခန္ဓမာရ်
 သည်၊ ဇန္တု၊ သတ္တဝါသို့၊ အန္ဓေတိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တေအာဒိနံ၊ ဤအပြစ်ကို၊ ပဇာနံပဇာနန္တေ၊ ထိုသည်ဖြစ်၍၊ အာ
 ဒါနသတ္တေ၊ စွဲလမ်းအပ်ကုန်သော ရုပ်စသည်တို့၌ငြိသော၊ သဗ္ဗထော၊ ကေ၊
 ခပ်သိမ်းသောထောတဋ္ဌံ၊ မဂ္ဂုဒေယျဝိသတ္တံ၊ မဂ္ဂုမာရ်၏အရာဖြစ်သောတေ
 တုမကဝင်္ဂ၌ငြိသော၊ ဣဝံပဇံ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို၊ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တ
 ဝါအပေါင်းသည်၊ မဂ္ဂုဒေယျထဂ္ဂါ၊ မဂ္ဂုမာရ်၏ အရာဖြစ်သောတေတုမက
 ဝင်္ဂ၌ငြိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေက္ခမာနေ၊ ရှုလျက်၊ သတော၊ သတိရှိသော၊ သိ
 ကျ၊ ရဟန်းသည်။ ကိစ္စနံ၊ တရံတရသောဥပါဒါန်ကို၊ နဥပါဒါနိယေထ၊ မစွဲ
 လမ်းကုန်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝုဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ဘခြာဝေမာဏဝကပုစ္ဆာ၊ ဘခြာဝေမာဏဝကပုစ္ဆာသည်၊ နိဗ္ဗိ
 တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဘခြာဝေသုတ်ပြီး၏။ ။

ဈာယိ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော၊ ဝိရန္တံ၊ မြို့ကင်းမြီးထသော၊ အာသိနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွားကိုတောင့်တထသော၊ ကတကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော
 ကိစ္စရှိထသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါကင်းထသော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံ
 သော တရားတို့၏၊ ပါရဂုံ၊ ကမ်းတဘက်သို့ ကူးထသော၊ တံ၊ အရှင်ဘု
 ရားသို့၊ ပဉ္စေန၊ မေးခြင်းဖြင့်၊ အတ္ထိအတ္ထိကော၊ အထိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ အာဂမံ၊ ဆည်းကပ်ထားပါ၏။ အညံ၊ ဈာန်မှထပါးသော၊
 အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ပဘောဒနံ၊ ပျက်ဆီးတတ်သော၊ ဝိမောက္ခံ၊ ဝိမောက္ခ
 ကို၊ ပဖြူဟိ၊ ဘောတော်မူလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာဥဒေယော၊ အရှင်
 ဥဒေယသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဥဒေယ၊ ဥဒေယ၊ ကာမဂ္ဂန္ဓာနံ၊ ကာမဂ္ဂန္ဓတို့ကို၊
 ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿာနံ၊ ဒေါမနဿတို့ကို၊ ပဟာ

နံ၊ ပယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံကိုလည်း၊ အညံ့ဝိမောက္ခန္တိ
 တပါးသော ဝိမောက္ခဟူ၍၊ ပဖြူမိ၊ ဟော၏။ ထိနဿ၊ ထိနကို၊ ဗူဒနံစ၊
 ပျောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကုက္ကုတ္တနံ၊ ကုက္ကုတ္တကို၊ နိဝါရထံစ၊ မြစ်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အညံ့ဝိမောက္ခန္တိ၊ တပါးသောဝိမောက္ခဟူ၍၊ ပဖြူ
 မိ၊ ဟော၏။ ဥပေက္ခာသတိသံသုန္ဓံ၊ ဥပေက္ခာသတိဖြင့်စင်သောစက္ကုတ္တဈာန်
 ကိုလည်း၊ ဓမ္မဝိတက္ကပုရေဇတံ၊ မဂ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ဓမ္မဝိတက်ရှေး
 ပြေးရှိသော၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ပဘေဒနံ၊ ပျက်ဆီးထုတ်သော၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း၊ အညံ့ဝိမောက္ခန္တိ၊ တပါးသောဝိမောက္ခဟူ
 ၍၊ ပဖြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ လောကော၊ လောကသည်၊ ကိံသု၊ သုညော
 ဇနော၊ အဘယ်သံယောဇဉ်ရှိသနည်း၊ တဿ၊ ထိုလောက၏၊ ဝိစာရဏာ၊
 ထိုထိုသို့သော အာရုံ သို့သွားထာကြောင်းကား၊ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း၊
 ကိံသဿ၊ အဘယ်မည်သော အသဒ္ဓမ္မကို၊ ပဟာနေန၊ ပယ်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်
 ဣတိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ လောကော၊ လောကသည်၊ နန္ဒိ
 သညောဇနော၊ တဏှာသံယောဇဉ်ရှိ၏၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်၊ အဿ၊
 ထိုလောက၏၊ ဝိစရဏော၊ ထိုမှဤမှ သွားလာရန်ဆန် ကြောင်းတည်း၊
 တဏှာယ၊ တဏှာကို၊ ဝိပဟာနေန၊ ပယ်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်ဣတိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ သတဿ၊ သတိရှိသည် ဖြစ်၍၊ စရ
 တော၊ ပညာအဆင်အခြင်ရှိသောသူအား၊ ဝိညာဏံ၊ အတိသင်္ခါရဝိညာဉ်
 သည်၊ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ကပ်၍ချုပ်သနည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားသို့၊ ဝုဏု၊
 များကုန်သော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ အာဂမ္မာရောက
 သာပါကုန်၏။ တဝ၊ အရှင်ထုရား၏၊ တံဝစေ၊ ထိုစကားတော်ကို၊ သုဏော
 မ၊ နာကုန်အံ့၊ ဥဒယ၊ ဥဒယ၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အတွင်း၌လည်းဖြစ်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊
 အပဉ္စလည်းဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အနာတိန္ဒတော၊ မနှစ်
 သက်ဘဲ၊ သတဿ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရတော၊ ကျင့်သောသူအား၊ ဝိညာ
 ဏံ၊ အတိသင်္ခါရဝိညာဉ်သည်၊ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ကပ်၍ချုပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိဿန္ဓေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ ဥဒယမာဏဝကပုစ္ဆာ၊ ဥဒယမာဏဝကပုစ္ဆာ
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဥဒယသုတ်ပြီး၏။ ။

ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတိထံ၊ တဘဝနှစ်ဘဝ
 စသောအပြားရှိသောလွန်လေပြီးသောဘဝကို၊ အာဒိသတိ၊ ညွှန်ပြတော်
 မူတတ်၏။ အနေဇော၊ တဏှာမရှိဆီ၌သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းကိုပယ်ဖြတ်
 ပြီ၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၏၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်၏။

ပါရာယနဝဂ်၊

အတ္ထိပဋ္ဌေန၊ ပြဿနာဖြင့်အလိုရှိသောသူအပေါင်းသည်၊ အာဂဝံ၊ ဆည်းကပ်အပ်ထသော၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ ဝိဘူတဗူပသညိဿ၊ ကောင်းစွာလွန်အပ်ပြီးသော ရူပသညာရှိသော၊ သဗ္ဗကာယပ္ပဟာယိနော၊ တဒင်္ဂဝိက္ခန္ဓနအားဖြင့် အလုံးစုံသော ရူပကာယကို ပယ်ပြီးထသော၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အတွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အပ၌လည်းကောင်း၊ နုတ္ထိကိဉ္စိတိ၊ နုတ္ထိကိဉ္စိဟူ၍၊ ပဿတော၊ ပဌမဝိညာဉ်၏မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုရှုသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ အာကိဉ္စညာယတနုဗျာန်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံ ဘိ၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏၊ သက္က၊ သာကီဝင်ဖြစ်တော်မူသောဘုရား၊ တထာပိဓော၊ ထိုသို့သောသမာပတ်ကို ရသောသူသည်၊ ကထံနေယျော၊ အသို့သောအကြောင်းဖြင့် ဆောင်အပ်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာပေါသာလော၊ အရှင်ပေါသာလသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ပေါသာလ၊ ပေါသာလ၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိယော၊ အဘိသင်္ခါရလေးပါးပမိုသဇ္ဇေအားဖြင့် ခုနစ်ပါးသော ဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့ကို၊ အဘိဇာနံ အဘိဇာနန္တော၊ ထိသော၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်၊ တိဋ္ဌန္တံ၊ ကံဟူသောအဘိသင်္ခါရ၏အစွမ်းအားဖြင့်တည်သည်သာဖြစ်သော၊ ဝိရတ္တံ၊ အာကိဉ္စညာယတနုစသည်တို့၌ ညွတ်ထသော၊ တပ္ပရာယနံ၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတနုလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိထသော၊ နေံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ အာကိဉ္စညသံဘဝံ၊ အာကိဉ္စည၌ဖြစ်စေတတ်သောကံဟူသောအဘိသင်္ခါရကို၊ ဥတွာ၊ ပလိဗောဓေဟုထိ၍၊ နန္ဒိ၊ တဏှာကိုလည်း၊ သံယောဇနံ ဣတိ၊ သံယောဇနံဟူ၍၊ ဥတွာ၊ ထိ၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤအာကိဉ္စည၌ဖြစ်စေတတ်သောကံဟူသောအဘိသင်္ခါရကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏံဖြင့်ထိ၍၊ တတော၊ ထိုအာကိဉ္စညသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသမာပတ်ကို၊ ဝိပဿတိ၊ အနိစ္စစသောအားဖြင့်ရှု၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဿတော၊ အစဉ်သဖြင့် ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသော၊ ဝုသိမတော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ထည်းဟူသောဘိဘင်းရှိသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ တထံ၊ မချွတ်မယွင်းမှန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊ ပေါသာလမာဝဏကပုစ္ဆာ၊ ပေါသာလမာဝဏက ပုစ္ဆာသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ပေါသာလသုတ်ပြီး၏။

အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧ၊ နှစ်ကြိမ်၊ သက္ကံ၊ ထုရားကို၊ အပုစ္ဆိဿံ၊ မေးပြီ၊ စက္ခုမာ၊

ဗညာမျက်စိရှိသောထုရားသည်။ မေအက္ခန္ဓာအား၊ နုဗျာကဒထိ၊ မဖြေ
 ကြား၊ ယာဝတတိယဥ္ဇသုံးကြိမ်တိုင်အောင်သည်။ ပုဗ္ဗောအကြောင်းနှင့်
 တက္ကမေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝေါ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဣတိ၊
 ထုရားသည်။ ဗျာကရောတိ၊ အဖြေကိုကြားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေအ
 က္ခန္ဓာသည်၊ သုတံ၊ ရှေး၌ကြားအပ်ပြီ။ အယံ၊ လောကော၊ ဤမနုဿလော
 ကကိုသည်၊ ကောင်း၊ ပရောလောကော၊ မနုဿလောကဌာပါးသောလော
 ကကိုသည်၊ ကောင်း၊ သဒ္ဓေဝကော၊ ဥပပတ္တိနတ်သဗ္ဗုတိနတ်နှင့် တက္က
 သော၊ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မလောကကိုသည်၊ ကောင်း၊ ဝေါတမဿ၊ ဝေါ
 တမအန္တယံဖြစ်သော၊ ယသသိ၊ နေ၊ များသောအခြံအရံရှိသော၊ တေ၊
 အရှင်ထုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ၊ တေ၊ အရှင်ထုရားသည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်
 သောလောကကို၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ နာဘိဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဝေံ၊
 ဤသို့၊ အဘိက္ကန္တဒဿာပိ၊ အလွန်အမြတ်ကိုမြင်ပြီးသောထုရားသို့၊ ပဥ္ဇန၊
 မေးခြင်းဖြင့်၊ အတ္ထိအတ္ထိကော၊ အလိုရှိသော၊ အဟံ၊ အက္ခန္ဓာသည်။ အာဝဓံ၊
 ရောက်သာပါ၏။ လောကံ၊ လောကကို၊ ကထံ၊ အတတ်သို့သောအကြောင်း
 ဖြင့်၊ အဝေက္ခန္တံ၊ ရှုသောသူကို၊ မဂ္ဂုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။ နပဿတိ၊ မမြင်
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယသ္မာမောစာရာဇာ၊ အရှင်မောစာရာဇသည်။
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မောစာရာဇာ၊ မောစာရာဇာ၊ လောကံ၊ လောကကို၊ သုညတော၊
 ဆိတ်သောအားဖြင့်၊ အဝေက္ခဿု၊ ရှုလော၊ သဒါ၊ အခါခင်းထိမ်း၊ သတော၊
 ထင်သောသဘိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနုဒိဋ္ဌိ၊ သတ္တာယဒိဋ္ဌိကို၊ ဥဟတ္တု၊ နှုတ်၍။
 ပရိဗ္ဗဇေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့ကျင့်သည်ရှိသော်၊ မဂ္ဂုတရော၊ သေခြင်းကို
 ကူးမြောက်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ လောကံ၊ လောကကို၊
 အဝေက္ခန္တံ၊ ရှုသောသူကို၊ မဂ္ဂုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။ နပဿတိ၊ မမြင်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်ထုရားသည်၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏။
 မောစာရာဇမာဏဝကပုစ္ဆာ၊ မောစာရာဇမာဏဝကပုစ္ဆာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ မောစာရာဇသုတံ၊ ပြီး၏။
 သတ္တု၊ သာကီဝင်ဖြစ်တော်မူသောထုရား၊ အဟံ၊ အက္ခန္ဓာသည်။ ဇိဏ္ဏော၊
 အိုခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်။ အဗလော၊ ခွန်အားနည်း သည်။ ဝိတဝ
 ဏ္ဏော၊ ပျက်ပြီးသောအဆင်းရှိသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ဝါ၏။ နေတ္တာ၊ မျက်စိ
 တို့သည်၊ နုသဒ္ဓါ၊ မစင်ကြယ်ကုန်၊ သဝနံ၊ နားသည်။ နုပာသု၊ မချမ်းသာ၊ အ
 ဟံ၊ အက္ခန္ဓာသည်။ အန္တရာယ၊ အရှင်ထုရား၏ထုရားကိုမျက်မှောက်မပြုပီ
 အကြား၌သာထွင်၊ မောမူဟော၊ ထုရားကိုမထိမူ၍၊ မာဟနဿံ၊ မပျက်အံ့။

ဣဓ၊ ဤအရှင်တရား၏ခြေရင်း၌လျှင်၊ ဇာတိဇရာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအို
 ခြင်းကို၊ ဝိပုဟာနံ၊ အထူးသဖြင့်ပယ်အပ်ပယ်ရာဖြစ်ထသော၊ ယံ၊ အကြင်
 နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ အာဟိက္ခ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိဇ္ဇေ၊ သိပါရအံ့၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်
 တရားကို၊ အာဟိက္ခ၊ ဖြေကြားထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာ၊ ပိတိယော၊ အရှင်
 ပိတိယသည်၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ပိတိယ၊ ပိတိယ၊ ရူပေသု၊ ရုပ်တို့ကြောင့်၊ ဝိဟည
 မာနေ၊ ကမ္မကရဏံစသည်တို့ဖြင့်ပင်ပန်းသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ ရူပေ
 သု၊ ရုပ်တို့ကြောင့်၊ ဇနာ၊ ထုတို့သည်၊ ရူပန္တိ၊ စက္ခု၊ ရောဂါအစရှိသည်တို့
 ဖြင့်ဆင်းရဲပင်ပန်းဖောက်ပြန်ကုန်၏၊ ရူပေသု၊ ရုပ်တို့ကြောင့်၊ ပမတ္တာ၊ မေ့
 လျော့ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပိတိယ၊ ပိတိယ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အပ္ပမတ္တော၊
 မမေ့မလျော့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပုနုတ္တဝါယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ ရူပံ၊ ရုပ်
 ကို၊ ဇဟဿ၊ စွန့်လှေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝိ
 သာဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဒိသာ၊ အရပ်
 မျက်နှာတို့၌ လည်းကောင်း၊ စံတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝိဒိသာ၊
 အထောင့်အရပ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဥန္တံ၊ အထက်အရပ်၌ လည်းကောင်း၊
 အမော၊ အောက်အရပ်၌ လည်းကောင်း၊ ဣမာယောဒသဒိသာ၊ ဤဆယ်
 ပါးသောအရပ်မျက်နှာတို့၌၊ တုယံ၊ အရှင်အား၊ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သော၊ အ
 သုတံ၊ မကြားအပ်သော၊ အမုတံ၊ မတွေ့အပ်သော၊ အဝိညာတံ၊ မထိအပ်
 သော၊ ထောကေ၊ လောက၌၊ ကိဉ္ဇနံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣဓ၊ ဤအ
 ရှင်တရားခြေရင်း၌လျှင်၊ ဇာတိဇရာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းကို၊ ဝိပုဟာ
 နံ၊ အထူးသဖြင့်ပယ်အပ်ပယ်ရာဖြစ်ထသော၊ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ အ
 ဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိဇ္ဇေ၊ သိပါရအံ့၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ အာဟိက္ခ၊
 ဖြေကြားထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိတိယော၊ ပိတိယသည်၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ပိတိယ၊ ပိတိ
 ယ၊ တဏှာ၊ ဝိပုန္န၊ ကိုယ်၌တပ်ခြင်းတဏှာဖြင့်ပျက်စီးကုန်သော၊ သန္တာပ
 ဇာတေ၊ ဖြစ်သောပူန်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ ဇရဿ၊ အိုခြင်းသည်၊ ပရေတေ၊
 နှိပ်စက်အပ်ကုန်ထသော၊ မနုဇေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပေက္ခမာနေ၊ ရှုမြင်သည်
 သာထည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အပုနုတ္တဝါယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ဇဟဿ၊ စွန့်
 လှေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝိသာဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊
 ပိတိယမာဏဝကပုစ္ဆာ၊ ပိတိယမာဏကပုစ္ဆာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ၊ ပိတိယသုတ်ပြီး၏။

ဣဒံ၊ ဤပါရာယနသုတ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ မဂဓေသု၊ မဂဓ

သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

တိုင်းတို့၌၊ ဝိဘရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပါသာဏကော၊ ပါသာဏကမည်သော၊ စေတိယော၊ စေတီ၌၊ ပရိစာရိကသောဠသနံ၊ ဗာဝရိယ၏ အလုပ်အကျွေး၊ ဝိဂီယန္တံတက္ခ တကျိပ်ခြောက် ယောက် ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပရိစာရိကသောဠသနံ၊ ဗာဝရိယ၏အလုပ်အကျွေး၊ ဝိဂီယန္တံတက္ခ တကျိပ်ခြောက် ယောက်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတ္တိဋ္ဌော၊ တိုက်တွန်းတောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားဖော်မူ၏၊ ဧကမေကဿဝိ၊ ဘရဟ္မဏသည်းဖြစ်သော၊ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာ၏၊ အတ္ထံ၊ ပါဠိ၏အနက်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဓမ္မံ၊ ပါဠိကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ ဝေသာဏုတ္တရာတရားနှင့်လျော်သော အကျင့်ကို၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇမာနော၊ ကျင့်သောသူသည်၊ ဇရာမရဏဿ၊ အိုခြင်းသေခြင်း၏၊ ပါရံ၊ ကမ်းတဘက်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဝေဒန္တယျ၊ ရောက်ရာသလျှင်ကတည်း၊ ဣမေဝဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည် ထည်း၊ ပါရံ၊ ကမ်းတဘက်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဝမနိယံ၊ သွားခြင်းရောက်ခြင်းငှါထိုက်ကုန်သလျှင်ကတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမဿပရိယာယာယဿ၊ ဤဓမ္မဒေသနာ၏၊ ပါရာယနန္တော၊ ပါရာယနဟူ၍သာလျှင်၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇိတောစ၊ အဇိတလည်းကောင်း၊ တိဿမေတ္တယျောစ၊ တိဿမေတ္တယျလည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂန္တကောစ၊ ပုဂ္ဂန္တကလည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ မေတ္တဂူစ၊ မေတ္တဂူလည်းကောင်း၊ ဝေတကောစ၊ ဝေတကလည်းကောင်း၊ ဥပါသိဂေါစ၊ ဥပါသိဝလည်းကောင်း၊ နန္ဒောစ၊ နန္ဒလည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ဟေမကောစ၊ ဟေမကလည်းကောင်း၊ ဒုဘယျော၊ ဒွပ်ယောက်ကုန်သော၊ တောဒေယျ၊ ကပ္ပာ၊ တောဒေယျကပ္ပတို့လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဇတုကဏ္ဍိစ၊ ဇတုကဏ္ဍိလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓြာဝုခောစ၊ သဒ္ဓြာဝုလည်းကောင်း၊ ဥဒယောစ၊ ဥဒယလည်းကောင်း၊ ပေါသာသောစာဝိ၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပေါသာထပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ မေဝာဝိ၊ ပညာရှိသော၊ မောစာရာဇော၊ မောစာရာဇလည်းကောင်း၊ မဟာဣဒိ၊ ရသေ့ကြီးဖြစ်သော၊ ဝိဂီယောစ၊ ဝိဂီယလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သမ္ပန္နစရဏံ၊ နိဗ္ဗာန်၏နီးသောအရပ်သို့သွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောပါတိမောက္ခဝိထစသော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံထသော၊ ဣတိ၊ ကျေးဇူးအပေါင်းကိုရှာပြီးထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပါဂစ္ဆု၊ ကပ်ရောက်လာကုန်၏၊ နိပုဏေ၊ သိပ်မွေ့ ကုန်သော၊ ပဠေ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဂ္ဂန္တော၊ မေးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်

ပါရာယနဝဂ်၊

စွာထုရားသို့၊ ဥပါဂဗျံ၊ အနိးသိုဝင်ကုန်ပြီ၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ယထာထတံ၊ ဟုတ်မှန် သောအတိုင်း၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏၊ ယထာထတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ပညာနံ၊ ပြဿနာတို့၏၊ ဝေယျာကရဏေ၊ အဖြေကို ထင်စွာပြုသဖြင့်၊ ဓနိ၊ ထုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ တောသေတိ၊ နှစ်သက်စေတော်မူ၏၊ စက္ခုမကော၊ ပညာမျက်စိရှိတော်မူသော၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ တတောသိတာ၊ နှစ်သက်စေအပ်ကုန်သော၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝရပညာသ၊ မြတ်သောပညာရှိတော်မူသောမြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဗြာဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို၊ အာစရိသု၊ ကျင့်ကုန်ပြီ၊ ဧကမေကဿ၊ ထရထရသော၊ ပညာသ၊ ပြဿနာ၏၊ ဗျာကရဏံ၊ ဖြေကြားခြင်းကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပဋိဝဇ္ဇေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အပါရဏော၊ သံသရာမှ၊ ပါရိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆေ၊ ရောက်၏၊ ပုတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဘာဝန္တော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ အပါရာ၊ သံသရာမှ၊ ပါရိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ သော၊ ထိုမြတ်သောမဂ်သည်၊ ပါရိဂမနာယ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားခြင်း၏၊ မဂ္ဂါ၊ အကြောင်းခရီးတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါရာယနဣတိ၊ ပါရာယနဟူသော အမည်သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဂီတံ၊ ဟောအပ်သော၊ ပါရာယနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်းတဘက်သို့ သွားကြောင်းရောက် ကြောင်းဖြစ်သော ပဋိပဒါကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုဂါဟိသံ၊ အထူးဟောအံ့၊ ဝိမလော၊ ကင်းပြီးသော အညစ်အကြေးရှိထသော၊ ဘူရိမေဓသော၊ မြေကြီးကဲ့သို့ပြန်ပြောသော ပညာရှိထသော၊ နိက္ကာမော၊ ထွက်မြောက်ပြီးသော ကာမရှိထသော၊ နိဗ္ဗုနေ၊ ငြိမ်းပြီးသော အကုသသပက္ခရှိထသော၊ နာဂေါ၊ ရဟန္တာသည်ဖြစ်ထသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်ကိုယ်တိုင်သစ္စာကိုသိသောဥာဏ်အသာခါရဏဥာဏ်ဖြင့်၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီ၊ တထာ၊ ထိုသို့သော ဥာဏ်ဖြင့်၊ အက္ခာသိ၊ ဟောကြားပြီးကိသယဟေတု၊ အဘယ်အကြောင့်နည်း၊ ယေဟိ၊ အကြင်ကိလေသာတို့ဖြင့်၊ ဓုသာ၊ မဟုတ်မမှန်ကို၊ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏၊ ဧတေ၊ ထိုကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ၊ ထိုသို့သောဥာဏ်ဖြင့်၊ အက္ခာသိ၊ ဟောကြားပြီ၊ ပဟိနမဿမောဟံသာ၊

ပယ်အပ်ပြီးသော မောဟအညစ်အကြေး ရှိတသော၊ မာနမက္ခပ္ပဟာယိ
 နော၊ မာနမက္ခကိုပယ်ပြီးထသော၊ တဿဘဂဝကော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ၏ဝတ္ထုပသဗ္ဗိတံ၊ ဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိရံ၊ တရားစကားကို၊ ဟန္ဒ၊ ယခု၊
 အတံ၊ ငါသည်၊ ကိတ္တယိဿာပိ၊ ကြားအံ့၊ ပြိပေ၊ ပုဏ္ဏား၊ တမောနုဒေါ၊ မော
 ဟဟူသောအဓိကကိုပယ်ပျောက်ပြီးသော၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်
 မြင်နိုင်သောဥာဏ်ချက်စိရှိတော်မူသော၊ ဝေဏကန္တရသဗ္ဗတဝါတိဝတ္တော၊
 ဝေဏက၏ ဆုံးရှုခြင်းသော အလုံးစုံသော ဘဝကိုလွန်၍ဖြစ်တော်မူသော၊
 အနုဿဝေါ၊ ကင်းပြီးသော အာသဝေါရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗဒုက္ခပ္ပတိနော၊
 ပယ်အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသောဒုက္ခ ရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊
 သစ္စာဒယော၊ ဗုဒ္ဓဟူသောမှန်သော အမည်နှင့်ယှဉ်ပေ၏၊ မေ၊ ငါသည်၊ တံ
 ထဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပစာတော၊ ဆည်းကပ်အပ်၏၊ ဒိဇော၊ ငှက်
 သည်၊ ကုဗ္ဗနကံ၊ ငယ်သောတောက်၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဗဟုပ္ပလံ၊ များသော
 သစ်သီးအထူးတို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ ကာနံ၊ ကောကို၊ အာဝသေယျ၊ ထာ၊ အ
 ဖြိအစွဲပြု၍နေရာသကဲ့သို့၊ ဝေပိ၊ ဤအတူလည်း၊ အတံ၊ ငါသည်၊ အပ္ပဒသော၊
 နည်းသောပညာအမြင်ရှိကုန်သောသူတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ မဟောဒမိ၊
 အနုဝဘတ်စသောများသော ရေအေရသို့၊ ဟံသောရိဝ၊ ဟသံ၊ ငှက်ကဲ့သို့၊
 အန္ဓ၊ ယခု၊ ဥပတ္တော၊ ဖျံ၊ ဘူ၏၊ ဂေါတမသာသနာ၊ ဂေါတမသာသနာမှာ၊ ဗုဒ္ဓေ၊
 ရှေး၌၊ ဟူရံ၊ အလွန်သောရှေး၌၊ ဣစ္ဆာယိ၊ အလိုရှိသော၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံ
 သည်၊ ဣတိဘဝိဿတိ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေမေ၊ အကြင်သူတို့
 သည်၊ ဝိယာကံသု၊ ထင်းရှားပြုကုန်၏၊ ဟေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအ
 လုံးစုံသည်၊ ဣတိတိတံ၊ ဤသို့အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်၏ဟူ၍၊ တက္ကဗုဒ္ဓံ၊
 ကာမဝိဘက်စသည်ကို ပွားစေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယော၊ အကြင်
 ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သောဘုရားသည်၊ သန္တိဗြိကံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ရှုအပ်သော
 အကျိုးရှိထသော၊ အကာလိကံ၊ ကာလမခြားသဖြင့်ရောက်အပ်သောအကျိုး
 ရှိသော၊ တယျက္ခယံ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်ထသော၊ အနိတိကံ၊ ကံလေ
 သာဟူသောဘေးဘျားကင်းထသော၊ ဝေဠံ၊ တရားကို၊ မေ၊ ငါအား၊ ဒေသေ
 သိ၊ ဟော၏၊ ယဿ၊ အကြင်ဂေါတမ အနွယ်ဖြစ်သောဘုရားအား၊ ကွဗိ၊
 တစုံတခု၌၊ ဥပမာ၊ ဥပမာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်
 သော၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကော၊ အဘက်မရှိမြတ်၏၊ တမနုဒါ
 သိနော၊ သတ္တဝါတို့၏မောဟအဓိကကိုပျောက်ခြင်းကို ထောင့်တထောင်
 မူတတ်၏၊ ဇုတိမာ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ၏၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်

သော၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘုရိပညာဏော၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော
 တံခွန်ရှိ၏။ ဘုရိမေဓေသာ၊ ပြန်ပြောသောပညာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ယသ္မာပိဝိယော၊ အရှင်ပိဝိယသည်၊ အာဟ၊ ဟော၏။ ပိဝိယ၊ ပိဝိယ၊
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ထော၊ သင်အား၊ သန္ဓိဗ္ဗိကံ၊ မိမိကိုယ်တိုင် ရှုအပ်
 သောအကျိုးရှိထသော၊ အကာလိကံ၊ ကာလမခြားသဖြင့်ရောက်အပ်သော
 အကျိုးရှိထသော၊ တဏှက္ခယံ၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာဖြစ်ထသော၊ အနိတိကံ၊
 ကိလေသာဟူသောဘေးဘျား ကင်းထသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေထိ၊
 ဟော၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သောဘုရားအား၊ ကွမိ၊ တရံ
 ထရံသော၊ ဥပမာ၊ ဥပမာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်
 သော၊ တမ္ဘာ၊ ထိုဘုရားမှ၊ ဗဟုတ္တမပိ၊ တရဟုတ်မျှလည်း၊ ကိန္နု၊ အဘယ်၊
 ကြောင့်၊ ဝိပုဝသထိ၊ ကင်း၍နေဘိသနည်း၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဘုရိပညာဏော၊ ဥာဏ်တံခွန်ရှိ၏။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဘုရိမေဓေသာ၊ ပြန်ပြောသောပညာရှိ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သန္ဓိဗ္ဗိကံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ရှုအပ်သော အကျိုးရှိထ
 သော၊ အထာလိကံ၊ ကာလမခြားသဖြင့် ရောက်အပ်သောအကျိုးရှိထသော၊
 တဏှက္ခယံ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်ထသော၊ အနိတိကံ၊ ကိလေသာဟူသော
 သောဘေးဘျားကင်းထသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဒေသေ
 ထိ၊ ဟော၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော ဘုရားအား၊ ကွမိ၊
 တရံ၊ တရံ၊ ဥပမာ၊ ဥပမာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တမ္ဘာ၊ ဂေါတမာ၊ ထိုဂေါတမ
 ဘုရားမှ၊ ဗဟုတ္တမပိ၊ တရဟုတ်မျှလည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဝိပုဝသမိ၊
 ကင်း၍ မနေ၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအမည် ရှိသော၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဘုရိပညာဏော၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော တံခွန်ရှိ၏။ ဂေါတ
 မော၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘုရိမေဓေသာ၊ ပြန်ပြောသောဥာဏ်
 ပညာရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရတ္ထိန္ဒိဝံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့
 မထော့ရသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ စက္ခု၊ နာဝ၊ မျက်စိဖြင့်မြင်သကဲ့သို့၊ မနုဿ၊
 စိတ်ဖြင့်၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿာမိ၊ ရှုမြင်၏။ နမဿမာ
 နောပိ၊ ရှိခိုးသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ရတ္ထိ၊ ညဉ့်ကို၊ ဝဿမိ၊ နေ၏။ တေန ဝ၊
 ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဝိပ္ပဝါသံ၊ ကင်း၍မနေဟူ၍၊ မညာမိ၊ အောက်မေ့
 ၏။ သဒ္ဓါစ၊ သဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း၊ ဝီတိစ၊ ဝီတိသည်လည်းကောင်း၊
 မနောစ၊ မနသည်လည်းကောင်း၊ သတိစ၊ သတိသည်လည်းကောင်း၊ ဂေါ
 တမသာသနာမှာ၊ ဂေါတမသာသနာမှာ၊ နာပေတိ၊ မကင်း၊ ယံယဉ္ဇဒိသံ၊

အကြင်အကြင်အရပ်၌ လည်း၊ သူရိပညော၊ မြေကြီးကဲ့သို့ပြန့်ပြောသော
 ပညာရှိသည်။ ဝဇေတိ၊ နေ၏။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ တေဒတေနေဝ၊ ထို
 ထိုထုရားရှိရာအရပ်မျက်နှာသို့သာလျှင်၊ နတော၊ ညွတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ဖိန္နဿ၊ အိုမင်းထသော၊ ဒုဗ္ဗလထာမကဿ၊ နည်းသောအားရှိ
 သော။ မေ၊ ငါ၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ တေနေဝ၊ ထိုထိုခွန်အားကင်းသဖြင့်
 သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမအထံသို့၊ နပလေတိ၊ မရောက်နိုင်၊ ဗြဟ္မ
 တ၊ ပုဏ္ဏား၊ တိသ္ဿ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သင်္ကပ္ပယန္တော၊ အကြံဟူသောသွား
 မြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဝဇေမိ၊ ရောက်၏။ ဣတိတသ္ဿ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊
 ငါ၏။ မနော၊ စိတ်သည်၊ တေန၊ ထိုထုရားရှိရာအရပ်နှင့်၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်၏။ ၊
 ပဏီ၊ ကာမတည်းဟူသောညွှန်၌၊ သယာနော၊ အိပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗန္ဓမာ
 နော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှတုန်ထွင်သောငါသည်။ ဒိပါ၊ တခုသောဆရာစသော
 မြိခိုရာကျွန်းမှ၊ ဒိပံ၊ မြိခိုရာကျွန်းတခုသို့၊ ဥပလဝိ၊ မျော၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဩစာတိဏ္ဍံ၊ ဩစာလေးပါးကိုကူးမြောက်ပြီးသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ
 ကင်းပြီးသော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဗ္ဗယာသိ၊ မြင်၏။ ဝိဇိယ၊ ဝိဇိ
 ယ၊ ဝက္ကလိစ၊ ဝက္ကလိသည်လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိာဂရေစ၊ ဘဒ္ဒိာဂရသည်
 လည်းကောင်း၊ အာဇ္ဇဝိ၊ အာဇ္ဇဝိသားဖြစ်သော၊ ဂေါတမေစ၊ ဂေါတမသည်
 လည်းကောင်း၊ မုတ္တသဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်
 သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ၊ တုတ္တိ၊ သင်သည်လည်း၊ သန္တံ၊ သဒ္ဓါကို၊ မေဉ္ဇသျ၊
 ဣတိလော၊ မရွံ့စေယူသာ၊ ဝေမင်း၏ နိုင်ငံဖြစ်သော တေထုဗ္ဗကဝင်
 ၏၊ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်းတဘက်သို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂမိဿာသိ၊ သွား
 ရလတ္တံ။ ၊ သေသော အဟံ၊ ထိုငါသည်၊ မနိနော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဝ
 စော၊ စကားတော်ကို၊ သုတွာန၊ ကြားနာရ၍၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ပဝီဒါမိ၊
 ကြည်လင်၏၊ ဝိဝေဉ္ဇ၊ ခေါ၊ ကိလေသာဟူသောအမိုးကိုပျက်ဆီးပြီးသော၊
 အဘိလော၊ ကိလေသာဟူသောပြောင့်မရှိထသော၊ ပဋိတာနဝ၊ ပဋိတာနပ
 ဋိသန္တိဒါရှိထသော၊ ပညာနန္တကရော၊ အဆုံးမရှိသော ပညာကိုပြုတတ်
 သော၊ သေဋ္ဌော၊ မြီးပွမ်းအပ်မြတ်တော်မူထသော၊ ကန္နံ၊ ယုံမှားခြင်းရှိကုန်
 သည်၊ သတံ၊ ဖြစ်ထုက်၊ ပဋိဇာနတံ၊ ငါတို့ယုံမှားကင်းကုန်ပြီး၍ ဝန်ခံကုန်
 သောသူဘိူ၏၊ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အဝိဒေ
 ဝ၊ အလွန်သောဝိသုဒ္ဓိနတ်အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ အဘိ
 ညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဝရောဝရံ၊ ယုတ်သော မြတ်သောအလွန်
 သောတရားကို၊ သမ္ပဝေဒိ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်ကြားပြီး၊ ၊ ယဿ၊

ပါရာယနဝဂ်

အကြင်နိဗ္ဗာန်အားကွပ်ကဲတစ်ခုတည်း၊ ဥပမာ၊ ဥပမာသည်။ နတ္ထိမရှိ၊ အသံဟိ
 ရုံ။ ရာဂစသည်တို့ဖြင့်ယုံမှားခြင်းမရှိထသော၊ အသံကုပ္ပံ၊ ပျက်ခြင်းမရှိသ
 သော၊ တံ၊ ထိုအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနသတ်သို့၊ အဋ္ဌါ၊ စင်စစ်သဖြင့်လျှင်၊ အတံ၊
 ငါသည်၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအုံ၊ မေ၊ ငါအား၊ ဧတ္ထေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ ကင်္ခါ၊ ယိုးမှားခြင်း
 သည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ တဂဝါ၊ ဘုရားရှင်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ သဒ္ဓါ
 ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သောစိတ်ရှိသောသူဟူ၍၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝေ၊ ခေ
 ဟိ၊ မှတ်တော်မူထား၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ပါရာယနဝဂ္ဂေါ၊ ပါ
 ရာယနဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဥရဂေါ၊ ဥရဂသုတ်၊ ဇနိယောပိစ၊ ဇနိယသုတ်၊ ခဂ္ဂပိဿာဏော၊ ခဂ္ဂပိဿာ
 ဏသုတ်၊ ကသိစ၊ ကသိဘာရန္တါ၊ ဇသုတ်၊ ရန္တော၊ ရန္တသုတ်၊ ပုနဒေဝ၊ တဘန်
 လျှင်၊ ဘဝေါ၊ ပရာဘဝသုတ်၊ ဝသလောစ၊ ဝသထသုတ်၊ ကရုဏီယဉ္စ၊ မေတ္တ
 သုတ်၊ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတသုတ်၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ယက္ခော၊ အာဠဝ
 ကသုတ်၊ ဝိဇယသုတ္တံ၊ ဝိဇယသုတ်၊ ရနိသုတ္တဝရံ၊ မြတ်သောရနိသုတ်၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ခွါဒသသုတ္တဓရော၊ တဆဲ့နှစ်သုတ်ကိုဆောင်သော၊ ပဋ္ဌမကဋ္ဌဝ
 ရော၊ အလုံးစုံသောဝဂ်၏ရှေးဦးစွာတည်သည်ဖြစ်၍မြတ်သော၊ စက္ခုမတာ၊
 မျက်စိအမြင်ရှိတော်မူသော၊ ဝိမလေန၊ အညစ်အကြေးကင်းသောမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သုဝိဘက္ခော၊ ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်ပြီးထသော၊ ဒေဝိတော၊
 ဟောအပ်ထသော၊ ဝရဝဂ္ဂေါ၊ မြတ်သောဝဂ်ကို၊ ဝဂ္ဂဓုရောဥရဂေါတိ၊ မြတ်
 သောဥရဂဝဂ်ဟူ၍၊ သုယျတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ရတနာမဂန္ဓော၊ ရတနာ
 သုတ်အာမဂန္ဓသုတ်၊ ဟိရိ၊ ဟိရိသုတ်၊ မင်္ဂလနာမော၊ မင်္ဂလသုတ်၊ သုဝိ
 လောမ၊ သုဝိလောမသုတ်၊ ဓမ္မစရိယ၊ ဓမ္မစရိယသုတ်၊ ဗြာဟ္မဏဓမ္မိယ၊
 ဗြာဟ္မဏဓမ္မိယသုတ်၊ နာထ၊ နာထသုတ်၊ ကိံသိဿ၊ ကိံသိလသုတ်၊
 ဥဋ္ဌဟနောစ၊ ဥဋ္ဌဟနသုတ်၊ ရာဟုလောစ၊ ရာဟုလသုတ်၊ ပုနပိ၊ တဘန်
 လည်း၊ ဝံဂိသော၊ နိဂြောဓကပ္ပသုတ်၊ သမ္ဘာပရိဗ္ဗာဇနိယော၊ သမ္ဘာပရိဗ္ဗာဇနိ
 ယသုတ်၊ ဓမ္မိကသုတဝရော၊ မြတ်သောဓမ္မိကသုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုတိ
 ယဒ္ဓါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်၌၊ သုဝိဘက္ခော၊ ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်သော၊ ရန္တ
 သသုတ္တဓရော၊ တဆဲ့ထေးသုတ်၏ အပေါင်းကိုဆောင်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်
 ကို၊ တံ၊ ထိုဝဂ်ကို၊ ခုဠဝဂ္ဂဝရောတိ၊ မြတ်သောခုဠဝဂ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်
 ပြီ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇသုတ်၊ ပဝေန၊ ပဝေနသုတ်၊ သုဘာသိတနာမော၊ သုဘာသိ
 တမည်သောသုတ်၊ သုဒ္ဓရိကဘာရန္တါ၊ သုဒ္ဓရိကဘာရန္တါသုတ်၊ မစာ၊
 မစာမည်သောသုတ်၊ သတိယ၊ သတိယမည်သောသုတ်၊ သေထ၊ သေထ

မည်သောသုတ်၊ သဏ္ဍ၊ သဏ္ဍမည်သောသုတ်၊ ဝါသေဋ္ဌဝရော၊ မြတ်သောဝါ
 ဘေဋ္ဌသုတ်၊ ကောကာလိယောပိစ၊ ကောကာလိယသုတ်၊ သုဝိဘက္ခော၊
 ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်သော၊ နာလကသုတ္တဝရော၊ နာလကမည်သော
 သုတ်၊ တထာ၊ ထိုမှထပါး၊ တံအနုပါသိ၊ နွယ်တာနုပဿနာမည်သောသုတ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုနဒေဝ၊ တဘန်လျှင်၊ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၌၊ ခုဒ္ဒိသသု
 တ္တဝရော၊ တဆဲ့နှစ်သုတ်ကိုဆောင်သော၊ ဝဂ္ဂဝရော၊ မြတ်သောဝဂ်ကို၊ မ
 ဟာနာမော၊ မဟာနာမဝဂ်မည်၏ဟူ၍၊ သုယျတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ကာမဂုဟာ
 ဋ္ဌကဒုဋ္ဌကနာမာ၊ ကာမသုတ်ဂုဟဋ္ဌကသုတ်ဒုဋ္ဌကသုတ်တို့လည်းကောင်း၊
 သုဒ္ဓဝရော၊ သုဒ္ဓဋ္ဌကသုတ်လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထကနာမော၊ ပရမတ္ထက
 သုတ်လည်းကောင်း၊ ဇရာ၊ ဇရာသုတ်လည်းကောင်း၊ သုဝိဘက္ခော၊ ကောင်း
 စွာဝေဘန်အပ်သော၊ မေတ္တိယသုတ္တဝရော၊ မေတ္တေယျသုတ်တိဿမေတ္တေ
 ယျသုတ်လည်းကောင်း၊ ပသုရ၊ ပသုရသုတ်လည်းကောင်း၊ မာဂဏ္ဍိယ၊ မာ
 ဂဏ္ဍိယသုတ်လည်းကောင်း၊ ပုရာဇောဒ၊ ပုရာဇောဒသုတ်လည်းကောင်း၊
 ကလဟာဝါဒ၊ ကလဟာဝါဒသုတ်လည်းကောင်း၊ ဥဘောဝိယူဟာစ၊ နှစ်
 ပါးကုန်သောစူဠဖြူဟမဟာဖြူဟသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ တဝဂ္ဂက၊ တဝ
 ဇ္ဇကသုတ်လည်းကောင်း၊ အတ္တဒဏ္ဍသာရိပုတ္တေ၊ အတ္တဒဏ္ဍသုတ်သာရိ
 ပုတ္တသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတုတ္ထမ္ပိ၊ ထေးကြိမ် မြောက်၌၊
 သောဠသသုတ္တဝရော၊ တဆဲ့ မြောက်သုတ်ကိုဆောင်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်
 အဋ္ဌကဝဂ္ဂဝရော၊ မြတ်သောအဋ္ဌကဝဂ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထံ၊ ထိုဝဂ်ကို၊
 အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ၊ ဓမ္မဏိယေ၊ ဓမ္မ၊ လျော်ဘွယ်ရှိထသော၊ ဒေသဝရေ၊
 မြတ်သောဒေသဖြစ်ထသော၊ ကတပုညနိဝေသေ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိ
 သောသူတို့၏နေရာဖြစ်ထသော၊ မဂဇနပဒေ၊ မဂဇန၊ ဇာတိင်းဇနပုန်၌၊ သု
 ဝိဘက္ခော၊ ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်ထသော၊ ပါသာဏကစေ တုဝရေ၊ မြတ်
 သောပါသာဏကစေတီအရပ်၌၊ ဂဏသေဋ္ဌော၊ ဂိုဏ်းတို့၏အမြတ်ဖြစ်ထ
 သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝထိ၊ နေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝါသံ၊ နေရာကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ အာဂတိယမ္ပိ၊ လာ
 ထသော၊ ဥဘယဝါသံဥဘယဝါသတော၊ ရဋ္ဌကမင်းအသက မင်းနှစ်ပါး
 တို့၏နိုင်ငံစပ်ဖြစ်သောထိုပုဏ္ဏားတို့၏နေရာဂေါဝာဝရိမြစ်နားမှ၊ အာဂတိ
 ယမ္ပိ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့လာသောအခါ၌၊ သန္နိပတိတာယ၊ အညီအညွတ်စည်း
 ဝေးသော၊ ခုဒ္ဒိသယောဇနိယာပရိသာယ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသောပရိသတ်
 ၌၊ သောဠသပြာဟ္မဏာနံ၊ တဆဲ့ မြောက်ယောက်သောပုဏ္ဏားတို့၏၊ သောဠ

သုပသညိတမိယာ၊ အဇိတပုစ္ဆာစသော တဆဲ့ခြောက်ပါးသော ပုစ္ဆာအစိတ်နှင့်ယှဉ်ထသော၊ ပုစ္ဆာယ၊ အမေးဖြင့်၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထဿာပုစ္ဆာယ၊ ထိုပုစ္ဆာ၏၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ နိပ္ပကာသယိကိရ၊ အကြွင်းမဲ့ပြုပြီးသတတ်၊ တေသံဖြာဟူတာနံ၊ ထိုပုစ္ဆာတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ အဒေါသိကိရ၊ ပေးပြီးသတတ်၊ နိပဒဂ္ဂေါ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့တွင်မြတ်သော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထောကဟိတာယ၊ လောကအစီးအဝှားအလို၊ ဌ၊ အတ္ထပကာသကဗျဉ္ဇနံ၊ အနက်ကိုပြတတ်သောသဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ ဗရံခမနိယံ၊ သူတပါးတို့သည်နှင်သက်အပ်ထသော၊ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ ပုန၊ တံတန်အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ သုတ္တဝရံ၊ တောင့်တအပ်သော သုတ်ဖြစ်ထသော၊ ဗဟုဓမ္မဝိစိတြံ၊ များစွာသောဓမ္မဖြင့်ဆန်းကြယ်စွာထသော၊ သဗ္ဗကိထေသပမောစနုဟေတု၊ ခပ်သိုင်းသောကိထေသာမှလွတ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ထသော၊ သုတ္တရိ၊ မြတ်သောသုတ်ကို၊ နိပဒဂ္ဂေါ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့တွင် မြတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဗျဉ္ဇနမတ္ထပဒံသမယုတ္တံ၊ ဗျဉ္ဇနပဒအတ္ထပဒနှင့်အညီအညွတ်ယှဉ်ထသော၊ အက္ခရသညိတဩဝမဂ္ဂါဋ္ဌံ၊ အက္ခရာဖြင့်မှတ်အပ်သောဥမောဖြင့်မြဲစွာထသော၊ ထောကဝိစာရဏဉာဏပာဝဂ္ဂံ၊ ခန္ဓာစသောလောကကိုဆင်ခြင်တတ်သောဉာဏ်တည်းဟူသောအရောင်ဖြင့်မြတ်ထသော၊ သုတ္တဝရံ၊ မြတ်သောသုတ်ကို၊ နိပဒဂ္ဂေါ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့တွင် မြတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ရာဂမလေရာဇမထေန၊ ရာဂဟူသောအညစ်အကြေးဖြင့်၊ အမလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းထသော၊ ဝိမလဂ္ဂံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသည်ဖြစ်၍ မြတ်ထသော၊ ဒေါသမထေဒေါသမထေန၊ ဒေါသဟူသောအညစ်အကြေးဖြင့်၊ အမလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းထသော၊ ဝိမလဂ္ဂံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသည်ဖြစ်၍မြတ်ထသော ထောကဝိစာရဏပာဝဂ္ဂံ၊ ခန္ဓာစသောလောကကို ဆင်ခြင်တတ်သောဉာဏ်တည်းဟူသောအရောင်ဖြင့်မြတ်ထသော၊ သုတ္တဝရံ၊ မြတ်သောသုတ်ကို၊ နိပဒဂ္ဂေါ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့တွင် မြတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ကေသမထေကေသမထေန၊ ဆံဟူသောအညစ်အကြေးဖြင့်၊ အမလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းထသော ဝိမလဂ္ဂံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသည်ဖြစ်၍မြတ်ထသော၊ နုတ္တရိတမထေ၊ နုတ္တရိတမထေန၊ ဒုစရိုက်ဟူသောအညစ်အကြေးဖြင့်၊ အမလံ၊ အညစ်အကြေး

ကင်းထသော၊ ဝိမလဂုံ၊ အညစ်အကြေး ကင်းသည်ဖြစ်၍ မြတ်ထသော၊
 လောကဝိစာရဏဉာဏပဟဂုံ၊ ခန္ဓာစသောလောကကိုဆင်ခြင်တတ်သော
 ဉာဏ်တည်းဟူသောအရောင်ဖြင့်မြတ်ထသော၊ သုတ္တဝရံ၊ မြတ်သောသုတ်
 ကို၊ နိပဒဂ္ဂေါ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့တွင်မြတ်သော မြတ်စွာ
 တုရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ အာသဝဗန္ဓနယောဂတိလေ
 ပံ၊ အာသဝတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ လိမ်းကျံအပ်
 ထသော၊ နိဝရဏာနိစ၊ နိဝရတို့သည်လည်းကောင်း၊ တိဏိမလ္လာနိစ၊ သုံး
 ပါးသောအညစ်အကြေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယဿ၊ အကြင်သတ္တဝါ
 အား၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ ကိလေသပမောစန ဟေတု၊
 ကိလေသာငှလွတ်ခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်ထသော၊ သုတ္တဝရံ၊ မြတ်သော
 သုတ်ကို၊ နိပဒဂ္ဂေါ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့တွင် မြတ်သော
 မြတ်စွာတုရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ နိဗ္ဗလံ၊ အညစ်အကြေး
 ကင်းထသော၊ သဗ္ဗကိလေသပံနန္ဒံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာကိုပျော်တတ်
 ထသော၊ ချာဂဝိချာဂံ၊ ချာဂကင်းပြီးကသော၊ အနေဇံ၊ တဏှာကင်းထသော၊
 အသောကံ၊ ဝိုးရိပ်ခြင်းကင်းထသော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ပဏီတံ၊ တောင့်
 တအပ်သော၊ သုရုဒ္ဓသံ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့ထသော၊ ဓမ္မံ၊ ထောကျက္ကရာတရား
 ကို၊ မကာသေတွာ၊ ထင်ရှားပြ၍၊ သုတ္တဝရံ၊ မြတ်သောသုတ်ကို၊ နိပဒဂ္ဂေါ၊ အ
 ခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့တွင်မြတ်သောမြတ်စွာတုရားသည်၊ အဒေ
 သယိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ဝေပဂဗ္ဗ၊ ကိလေသာဟူသောရောဂါ ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒေါသကံဝါ၊ ကိလေသာဟူသောအပြစ်ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊
 တသန္တံ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟူသောတောင့်တခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိပဒဂ္ဂေါ၊
 အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့တွင်မြတ်သောမြတ်စွာတုရားသည်၊ အ
 ဘိဋ္ဌိ၊ ပျက်ဆီးပြီး၊ ယောနိစတုဂ္ဂတိပဉ္စဝိညာဏတဏှာဂါ ဣရတန္တဒနထတာ
 ပမောက္ခံ၊ လေးပါးသောယောနိငါးပါးသောဂတိချစ်ပါးသောဝိညာဏဋ္ဌိတိ
 တဏှာဂါဠ တဏှာရတ တဏှာဆဒန တဏှာလတာမှ လွတ်စေတတ်
 သော၊ သုတ္တဝရံ၊ မြတ်သောသုတ်ကို၊ နိပဒဂ္ဂေါ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသ
 တ္တဝါတို့တွင်မြတ်သောမြတ်စွာတုရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊
 ဝန္တိရုဒ္ဓသံ၊ နက်နဲသည်ဖြစ်၍ မြင်နိုင်ခဲ့ထသော၊ ထဏှနိဂုဏံ၊ နူးညံ့သိပ်
 မြေ့ထသော၊ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယံ နိဂုဏတ္ထံ၊ ပညာရှိတို့သာ ဝိအပ်သော
 သိပ်မြေ့သော အနက်ရှိထသော၊ လောကဝိစာရဏ ဉာဏပဟဂုံ၊ ခန္ဓာစ
 သောလောကကို ဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ်တည်းဟူသော အရောင်ဖြင့်

မြတ်ထသော၊ သုတ္တဝရံ၊ မြတ်သောသုတ်ကို၊ နိပဒဂ္ဂေါ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိ
သောသတ္တဝါတို့တွင် မြတ်သော မြတ်စွာတရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟော
တော်မူပြီ။ နဝဂ်ကုသုမမာလဂီဝေယျံ၊ အင်္ဂါကိုးပါးတည်းဟူသောပန်း
ဖြင့်ကောင်းစွာစဉ်ထူ၍အပ်သော လည်ရွဲတန်ဆာရှိထသော၊ ဣန္ဒြိယဈာန
မောက္ခဝိသတ္တံ၊ ဣန္ဒြေချာန်ဝိမောက္ခတို့ဖြင့်ဝေသန်အပ်ထသော၊ အဗ္ဗင်္ဂီကမ
ဂ္ဂပဝရာယာနံ၊ အဗ္ဗင်္ဂီကမဂ်တည်းဟူသောမြတ်သော ယာဉ်ရှိထသော၊ သု
တ္တဝရံ၊ မြတ်သောသုတ်ကို၊ နိပဒဂ္ဂေါ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့
တွင်မြတ်သောမြတ်စွာတရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ သောဗု
ပသံ၊ လလျှင်ဥပမာရှိထသော၊ ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းထသော၊ ပရိသု
ဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်ထသော၊ အတ္ထဝရပမာတရံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာနှင့်အတူနက်သည်
ဖြစ်၍သက်ဝင်နိုင်ခဲ ကူးခပ်နိုင်ခဲထသော၊ ဝုပ္ပသမံ၊ ပန်းနှင့်အတူ၊ သုစိတ္တံ၊
ဆန်းကြယ်စွာထသော၊ ရုပိဗုပမတေဓံ၊ နေနှင့်အတူထွန်းတောက်ပသော
တန်ခိုးရှိထသော၊ သုတ္တဝရံ၊ မြတ်သောသုတ်ကို၊ နိပဒဂ္ဂေါ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိ
သောသတ္တဝါတို့တွင် မြတ်သော မြတ်စွာတရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟော
တော်မူပြီ။ ပရမတ္ထကဿ၊ မြတ်သော ဖိုတ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးရှိ
သော အရိယာ၏၊ အဂ္ဂုတကာယာ၊ ရွှေခြင်းမရှိအနုပါဒိ သေသနိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်သော ကာလတိုင်အောင်၊ သုခသီတလသန္တံ၊ အလွန်ချမ်းမြေ့စွာ
ကျိန်းဝပ်နေရာ ဖြစ်ထသော၊ ခေမံ၊ ထေးကင်းရာဖြစ်ထသော၊ သီဝံ၊ နိဗ္ဗာန်
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သုနိဗ္ဗုတဿ၊ အလွန်ငြိမ်းထသော၊ တဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊
ဒဿနဟေတု၊ မြင်ခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်ထသော၊ သုတ္တဝရံ၊ မြတ်သော
သုတ်ကို၊ နိပဒဂ္ဂေါ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့တွင်မြတ်သောမြတ်
စွာတရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ သုတ္တုဒါနံ၊
သုတ်၏ဥဒါန်းတည်း။ သုတ္တုနိပါတံ၊ သုတ္တုနိပါတ်သည်၊ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။ ။

သုတ္တုနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယုဒါနံ၊

နိဂုံး

- (၁) ဗဟူသုဂရဂါမေသု၊ ခန္တိနာမောမဟာဣန္ဒြိယံ၊
မန္တလေရတနာပုဏ္ဏံ၊ ပုရေမန္တလပဗ္ဗတေ။ ။
- (၂) မန္တလေပုရသာသနော၊ ဝသံဗုဒ္ဓသာသာသနော၊
ပတ္တေစသုခိဝေပုဏ္ဏံ၊ ဘုဒ္ဓိသာန္တိ မဟာဇနာ။ ။
- (၃) မနုတ္တိန္ဒြိယကတ္တနာ၊ လဘိတ္တာတိပိဓံသုခံ၊
သာသနသာဟိတေကန္တော၊ သောပါနေဂုဟအဉ္စတေ။ ။
- (၄) ထုပေမိဗ္ဗေစသာဏာယော၊ ဆန္ဒေနသဟအတ္တတေ၊
ပါသာဒေဥဒါနေစ၊ ကရောတိသုန္ဓရေသုဘော၊
ဘိဟရူပေဝိဟာရေစ၊ ပါကာရေစသုကာရိတေ။ ။
- (၅) ဝိဇုကတ္တယပါဠဉ္စ၊ သဟဒိကာယဋ္ဌက္ကထံ၊
မာဂန္တေနဿနတ္ထာယ၊ အာရောပေတိစပေါတ္ထကံ။ ။
- (၆) ရန္တဝက္ကဋ္ဌသေလဉ္စ၊ မူငောဋ္ဌိသာသနဿစ၊
ဓမ္မက္ခရသမူဟေန၊ ဣဒိတာယစပါဠိယာ။ ။
- (၇) ဇေကကပဒမေကတ္ထံ၊ ရစနတ္ထာယနိဿယံ၊
မန္တလာစထအာသန္တော၊ ဝသံအဘယနာမကေ။ ။
- (၈) မေစာဒုသိတိအာရာမေ၊ ထေရံယာစတိဇာဂံ၊
ထေရေနသုန္ဓိတ္တေန၊ ဝေပုဏ္ဏတ္ထာယသာသနံ။ ။
- (၉) ရမိတေပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ပသိတ္တာနနိဿယော၊
သုခန္တိဋ္ဌဝိတာယတ္ထံ၊ ပဝေသေတွာနပါဠိယာ။ ။
- (၁၀) သေသေတွာပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ရမိတသာပုနုပ္ပုနံ၊
တတ္ထဂုဋ္ဌံသုတ္တနိမိတသာပါဠသနိဿယော။ ။
- (၁၁) သက္ကရာဇေသဟသာဒြိ၊ နိဗ္ဗိသထေအဋ္ဌဘိတိယံ၊
ကဏ္ဍေသာပဏမာသဿ၊ တေရသေဝသုနိဋ္ဌိတော။ ။
- (၁၂) သမ္ဗာဆန္ဒေနိဝေန္တံ၊ ဝါစေန္ဒာပရိယာပုဏ္ဏာ၊
ပာသန္တေနာနာယာသေန၊ ပတွာသုခေနကောဝိဒံ။ ။
- (၁၃) စန္ဒာဒိဋ္ဌာဝအာကာသေ၊ ဝိဇုကတ္တယပါရဂူ၊
ဝိသေသပုဂ္ဂလာဟုတွာ၊ ပပေါန္တုအမထံပဒံ။ ။

(နိဂုံး)

မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပုရေ။ မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပြည်၌။ မန္တလေး
 ပုရသ၊ မန္တလေးမြို့၏အာသန္ဓေ။ အနီးဖြစ်သော။ မန္တလပဗ္ဗတေ။ မန္တလေး
 တောင်၌။ ဝသံဝသန္တော။ နေသော။ ခန္တိနာမော။ ခန္တိမည်သော။ မဟာ
 ဣသိ။ ရှင်ရသေ့ကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေး။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
 သည်။ ဂုဗိဝေပုဏ္ဏံ။ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့။ ပတ္တေ။ ရောက်သည်ရှိသော်။
 မဟာဇနာ။ လူများအပေါင်းတို့သည်။ တိဝိဓံသုခံ။ လူ့နတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော
 ချမ်းသာကိုးလက်တွာ။ ရုက္ခကုန်၍။ ဘုရားသိန္နိ။ သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်
 ထက္ကံ။ ဣတိ။ ဤသို့။ မနတ္ထံ။ စိတ်၌။ ကတော။ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဗဟူသု။ များစွာ
 ကုန်သော။ ပုရဂါမေသု။ မြို့ရွာတို့၌။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ ဟိတေ။
 အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ကန္တေ။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ထူပေစ။ စေတီ
 တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗိဗ္ဗေစ။ ရုပ်ပွားဆင်းထု တော်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ သာလာယောစ။ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောပါ
 နေစ။ စောင်းတန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟအဋ္ဌသေစ။ ဂုလိဏ်လမ်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဓေန။ အမိုးနှင့်။ သာ။ တကွ။ အတ္ထတေစ။ အခင်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒေစ။ ပြာသာဒ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနေစ။
 ဇေတုတိုင်းဇေတုတို့ကိုလည်းကောင်း။ သုန္ဒရေ။ ကောင်းကုန်သော။ သုဘော။
 တင့်တယ်ကုန်သော။ သီဟရူပေစ။ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာ
 ရေစ။ ကျောင်းကြီးကျောင်းငယ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုကာရိတေ။
 ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော။ ပါကာရေစ။ တံတိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ကရောတိ။ ပြုရ၏။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ မူလဋ္ဌံ။ အရင်းမူလဘူထ
 အဖြစ်၌တည်သော။ ဝိဇုကတ္တယပါဠိ။ ဝိဇုကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝိကာယ။ ဝိကာနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အဋ္ဌက္ကထံစ။ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
 ကောင်း။ ဂန္တေ။ ကျမ်းတို့ကို။ မာနဿနတ္ထယ။ မက္ခယံမပျောက်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ။ ပေါတ္ထကဉ္စ။ ပေသို့လည်းကောင်း။ ရန္ဒစက္ကဉ္စ။ ပုံနှိပ်စက်သို့လည်း
 ကောင်း။ သေလဉ္စ။ ကျောက်သို့လည်းကောင်း။ အာရောပေတိ။ တင်၏။ စ။
 ထိုမှတပါး။ ဓမ္မက္ခရသမူဟေန။ တရားဒေသနာအက္ခရာသမူဟဖြင့်။ ဋ္ဌဝိတာ
 ယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ မာဂဓတာသာပါဌ်ပါဠိတော်၏။ ဧကေကပဒ
 မေကတ္ထံ။ တပုဒ်တပုဒ်လျှင်တနက်တနက်စဉ်သော။ နိဿယံ။ ဗြဟ္မာဘာသာ
 အနက်နိဿယကို။ ရစနတ္ထယ။ ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်ခြင်းငှါ။ မန္တလေးလ
 အာသန္ဓေ။ မန္တလေးတောင်၏ အနီး၌။ အာယနာမကေ။ အာယာရာမ
 အမည်ရှိသော။ မေဇာဗုသတိတိအာရာမေ။ မိုးထိဟူသောကျောင်းတိုက်၌။

ဝင်္ဂါ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသော၊ ဇာဂရီ၊ ဇာဂရမည်သော၊ ထေရ်၊ မထေရ်
 ကို၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ သုဒ္ဓမိတ္တေန၊ စင်ကြယ်
 ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဖြင့်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဝေပုလ္လတ္တယ၊
 စည်ပင်ပြန့်ပွား ထွန်းကား စေခြင်းငှါ၊ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ငှေးဆရာ မြတ်တို့
 သည်၊ ရစိတေ၊ စီရင်အပ်ကုန်သော၊ နိဿယေ၊ အနက်ဗြဟ္မာဘာသာမှီရာ
 နိဿယတို့ကို၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အထပ်ထပ်၊ ပဿိတွာန၊ ကြည့်ရှု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဿ
 ယတို့၌၊ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ငှေးဆရာတော်ကြီးတို့သည်၊ သုန္ဒိ၊ လွယ်ပြီဟူ၍၊
 သေသေတွာ၊ ချွင်းချန်၍၊ ဌာဝိတာယ၊ ထားအပ်သော၊ ပါဠိယာ၊ ပါဠိ၏၊ ဂုဠံ၊
 ဖျံ့ငှက်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပဝေသေတွာန၊ သွင်း၍၊ ရစိတဿ၊
 ရေးသားပြုပြင် စီစဉ်အပ်သော၊ သုတ္တနိပါတဿပါဌဿ၊ သုတ္တနိပါတ်
 ပါဠိတော်၏၊ နိဿယေ၊ အနက်ဗြဟ္မာဘာသာ မှီရာနိဿယသည်၊
 သက္ကရာဇေ၊ လူတို့ဝေါဟာ၊ ကောဇာ သက္ကရာဇ်သည်၊ သဟဿမိန္ဒိသတေ
 အဠုဝိတိယံ၊ တထောင့်နှစ်ရာ ရှစ်ဆဲ့ရှစ်ချက်၌၊ သာဝဏမာသဿ၊ သရ
 ဝဏ်နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သော ဝါခေါ်ပုံထ၏၊ ကဏျ၊ လဆုတ်ပက္ခဖြစ်သော၊
 တေရသေဝ၊ တဆဲ့သုံးရက်မြောက်သော တနင်္ဂနွေနေ့၌ သာယျင်၊ သုနိဗ္ဗိ
 တော၊ ကောင်းစွာပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဣဝံ၊ ဤကျမ်းကို၊ သမ္မာဆန္နေန၊
 ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒဖြင့်၊ ဝါစေန္ဒာ၊ ပျံ့ချကြကုန်သော၊ ပရိယာပုဏာ၊
 သင်ကြားကြ ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပသန္နေန၊ ကြည်ထင်ရှင်လန်း
 သဖြင့်၊ အနာယာသေန၊ မပင်ပန်းသဖြင့်၊ သုခေန၊ ချမ်းချမ်းသာသာလွယ်ကူ
 စွာဖြင့်၊ ကောဝိဒံ၊ လိပ်မာ ထတ်မြောက်ခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ကြကုန်
 ၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ စန္ဒာဒိဋ္ဌာဝ၊ ထနေတို့ကဲ့သို့၊ ဝိဇုကတ္တယပါရ
 ဂူ၊ ဝိဇုကတ်၌ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝိသေသပုဂ္ဂဏာ၊ ထူးမြတ်
 ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊ အမတံ၊ သေခြင်း
 ကင်းသော၊ ပဒံ၊ ထုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့ ကိန်းအောင်းမွေ့ထျော်စံ
 ပျော်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပပေါန္တု၊ ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

နိဂုံးပြီး၏။